

Acc. No: 7439

సమర్పించు.

మాండలిక పదకోశము

కూర్పరి:

శ్రీ మరుపూరు కోదండరామ రెడ్డి

పరిశోధక సంఘము:

డాక్టర్ తుమాటి దొణప్ప,

ఎం. ఏ., పి. హెచ్. డి.

శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామి

శ్రీ గడియారం రామకృష్ణ శర్మ

శ్రీమతి ఊటుకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

కళాభవన్ : : హైదరాబాదు

1970

ప్రథమ ముద్రణ : 1970

ప్రతులు : 1000

Acc No. 7437
494.8133
K 60

వెల :

రూ. 7-50

పదముల సేకరించిన వివిధ ప్రాంతములవారు

1. శ్రీమాన్ వానమామలై జగన్నాథాచార్యులు
— వేంకటేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి; కరీంనగరు
2. డాక్టర్ పాకాల యశోదారెడ్డి; ఎం. ఎ; పి. హెచ్.డి.
— రెసిడెన్సీ మహిళా కళాశాల; హైదరాబాదు
3. శ్రీ కె. సభా
— శారదాపీఠము; చిత్తూరు
4. శ్రీ ఎం. డి. వెంకటసుబ్బయ్య; ఎం. ఎ., బి. ఇడి.
— ఉస్మానియా కళాశాల; కర్నూలు
5. శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామి
— విశాఖపట్నము
6. డాక్టర్ తూమాటి దొణప్ప; ఎం. ఎ., పి.హెచ్. డి.
— ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ కాలేజి; వాల్తేరు
7. డాక్టర్ బి. రామరాజు; ఎం. ఎ., పి.హెచ్. డి.
— యూనివర్సిటీ కాలేజి; వరంగల్లు
8. శ్రీ ఎస్. గంగప్ప; ఎం. ఎ.
— ప్రభుత్వ కళాశాల; అనంతపురము
9. శ్రీ పువ్వురు రామాచార్యులు
— 'సాధన' సంపాదకులు; అనంతపురము
10. విద్వాన్ కోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి
— రిటైర్డ్ టెనుగు పండితులు; నెల్లూరు
11. శ్రీ నేదునూరు గంగాధరం
— రాజమహేంద్రవరము
12. శ్రీ గోనెల వెంకట నరసింహారావు; ఎం. ఎ.; బి. ఎల్.
— రిటైర్డ్ డెప్యూటీ కలెక్టరు, అడ్వోకేట్, శ్రీకాకుళము

13. డాక్టర్ పల్లా దుర్గయ్య; ఎం. ఎ, పిహెచ్
—యూనివర్సిటీ కాలేజి; హైదరాబాదు
14. విద్యార్థి ఊటుకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ
—బాపట్ల
15. శ్రీ గడియారం రామకృష్ణశర్మ
—అలంపురము; మహబూబ్ నగర్
16. శ్రీ పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి
—చిత్తూరు
17. శ్రీ వీరంరెడ్డి ఉమామహేశ్వర రెడ్డి
—నూరాయపాలెం; ఆత్మకూరు, నెల్లూరు
18. శ్రీ వనం శంకరయ్య
—‘హితవాద’ సంపాదకులు, పత్రికాండ; అనంతపురం
19. శ్రీ యరమాక ఆదిశేషారెడ్డి
—నావిళ్ళ; నెల్లూరు

ఆంధ్రప్రభ - ఆదివార సంచికలనుండి

1949 లో ఆంధ్రప్రభ ఆదివార సంచికలందు, క్రిందివారు ప్రచురించిన
మాండలికములు గ్రహింపబడినవి—

- సర్వశ్రీలు
1. తూమాటి దొణప్ప
—బళ్లారి - అనంతపురం
  2. సోమరాజుపల్లె చెంచయ్య
—కందుకూరు, నెల్లూరు
  3. వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
—కృష్ణ, గుంటూరు
  4. రు. సుబ్బరామరాజు
—చెంగల్పట్టు.
  5. శ్రీమతి నాయని కృష్ణకుమారి
—విశాఖపట్నము
  6. విద్వాన్. ఎ. వెంకటరామరెడ్డి
—చిత్తూరు
- సర్వశ్రీలు
7. వేదాంతం గోపాలకృష్ణమాచార్యులు
—కృష్ణ; గుంటూరు
  8. యడ్లపల్లి దేవయ్యచౌదరి
—గుంటూరు
  9. బృందావనం రంగాచార్య
—గుంటూరు
  10. భట్టి వెంకటసుబ్బయ్య
—కృష్ణ
  11. విద్వాన్ శంకరప్రసాద్
—చిత్తూరు

12. శ్రీమతి ఎన్. రాజాబాయి
—విశాఖపట్టణ మన్యము
- సర్వశ్రీలు 13. యనమండ్ర రామమూర్తి
—సేలం
14. చిలకమర్తి సత్యనారాయణశాస్త్రి
—పశ్చిమ గోదావరి
15. సి. మునిరాజు.
—హోసూరు; సేలం
16. బండపల్లి ఓబులురెడ్డి
—అనంతపురము
17. బులుసు వెంకటేశ్వర్లు
—గోదావరి
18. గారుపల్లి కోదండరామయ్య,
—హోసూరు
19. కె. జి. లక్ష్మీరెడ్డి,
—కర్నూలు
20. మంత్రి శంకర్.
—మదనపల్లి, చిత్తూరు
21. చెరుకుమిల్లి వెంకయ్యచౌదరి
—పశ్చిమ కృష్ణ
22. భట్టిప్రోలు కృష్ణమూర్తి
—గంజాం
23. భాషాప్రవీణ అడుసుమల్లి రామచంద్రరావు;
—కృష్ణ
24. విద్యార్థి బిట్రా భావనారాయణ,
—గుంటూరు

సంకేతములు

గ—గంజాము

గ - మ—గంజాముజిల్లా మన్నెము

శ్రీ—శ్రీకాకుళము

వి—విశాఖపట్టణము

తూ - గో—తూర్పుగోదావరి

ప - గో—పడమటి గోదావరి

కృ—కృష్ణ

గు—గుంటూరు

నె—నెల్లూరు

నె - మెట్ట—నెల్లూరు మెట్టపాంతములు

చి—చిత్తూరు

రా—రాయచోటి

క—కడప

కర్నూ—కర్నూలు

అ—అనంతపురము

తె—తెలంగాణము

ఆ—ఆదిలాబాద్

కరీ—కరీంనగర్

నై—నైజామాబాదు

వ—వరంగల్లు

ఖ—ఖమ్మం

న—నల్లగొండ

హై—హైదరాబాదు

మ—మహాబూబ్ నగర్

చె—చెంగల్పట్టు

సే—సేలము - కృష్ణగిరి

హా—హాసూరు

బ—బళ్లారి

అ - పె—అనంతపురం, పెనుగొండ

నె - పా—నెల్లూరు పాదిలి

రూ—రూపాంతరము

((1); 2)—అర్థ భేదములు

(చూ)—చూడు

×—ఎదురుమాట.

అవతారిక

అప్పటమైన, కండగలిగిన తెనుగు మాటలు ఎన్నియో పల్లెలలో ఇంకను పుష్టితో విరివిగా ఉపయోగింపబడుచునే యున్నవి. ముఖ్యముగా రాయలసీమ, తెలంగాణము, నెల్లూరు ప్రాంతాలలో ఇవి వన్నెవాసి చెడక, అన్యభాషా సంపర్క దోషమును అంతగా పొందక ఎక్కువగా వ్యాపించియున్నవి. ఇందు నెల్లూరు తెలంగాణములకు సన్నిహితత్వము అగపడుట ఇంకొక విశేషము; దీనివెంట రాయలసీమ వచ్చును. భాష భేదించినదెల్ల సర్కారులలోనే!

గ్రంథముల కెక్కనంతమాత్రాన వీటిని గ్రామ్యములని త్రోసి పుచ్చుట అట్టి భాషావాదుల గ్రామ్యతనే తెలుపును. నిఘంటుకారులకు పల్లెలసంబంధము లేకపోవుటవల్లను, అప్పటికి తమ కందిన పుస్తకములను మాత్రమే ఉపయోగించుటచేతను యీ మాటలు ముందుకు రాలేదు. గ్రామీణసంబంధము కలిగిన కవుల రచనలే రాణకెక్కుచు వచ్చినవి. పట్టణవాస భాష, చెట్లను పెంచి ప్రోది చేయు కృత్రిమ వాతావరణము కలిగిన “అద్దాల ఇంటి” చెట్ల వంటిది. ఇందలి సంకరము - వృద్ధి వాంఛనీయమే గాని, పల్లెల పెంపకమునకు వలె దీనికి స్వచ్ఛత, సహజ సౌభాగ్యము లేదు. భూతద్దమనే పదమును ఎవడు సృష్టించినాడోగాని, సంకరమైనా అర్థవంతముగా వాడుకలో నిలిచిపోయినది.

ఆనాడు వాడుకలో ఉండిన పదజాలమునే, అప్పటమైన పల్లె పదములనే అప్పటి కవులు తమ కృతులలో వాడినా రన్నది నూటికి నూరు నిజమైన మాట. ఇవి తిక్కన - శ్రీనాథుడు - పోతన మొదలగు లోక కవుల నాలుకలపై లాస్యమొనరించి, వారి కవితా వైభవమునకు ఉద్దీపనములై యున్నవి. మరికొన్ని జానపదుల నోళ్లలో తియ్యటి పలుకుబడులతో జాను తెనుగులై యున్నవి. వీటిని గ్రామ్యములనిన - గ్రామీణము లని అర్థము చేసికొనక, నింద్యములనుట భాషావేదులు సహించని వాదము.

- తిక్కన: 1. తలపాలము = పాలిమేర; ఇది నెల్లూరు నాగర్ల నాడు కలూరున్న తలమనిషివంటిది; దీనికి సేద్యము చేయుచు మేస్త్రీ - Head Farm Servant అని అర్థము. (నా రేగ నేని తలపాలమునగాని నిలువదు.)
2. దానికి = కొరకు; వచ్చేదానికి తీరలేదు.
3. అడుగుట (స్త్రీని) = సంపర్కమునకే.
4. కడుపుకూటికి పనిచేయు - మొదలగు ప్రయోగములు అన్యప్రాంతములవారికి క్రొత్తవైనను, నెల్లూరు వాడుకమాటలు.

ఇట్లే శ్రీనాథుడు :

1. ఎడాటము - భీమ - 2. ఆ - 88 - దీని రూపాంతరము ఎడాటము, అనగా ఇబ్బంది. ఇచట నిఘంటువు లి- న- ఆట, విషయము అను అర్థములు అతుకవు.
2. దూబర తిండి - భీమ - 3 - ఆ - 210 = వితరణ కిని భోజనము.
3. నూకు - హర - 4 ఆ - 333 = నెట్టు (ఇతని మెట్టి నూకుండని) ఈ నూకు ఉత్తరాది "దొబ్బు" లె నానార్థములతో ఇప్పటికిని నెల్లూరులో వాడుక నున్నది; ఈ నూకులు నూకవు; నూకులు బెట్టినా నూకినావులే మొదలగు అర్థము లున్నవి దీనికి. నూకిన నూత్న కల ధాతమును బోలె - అని ఇ- ప్రయోగము - భీమ - 4 ఆ - 129.
4. సరిగించు = (జరీ అంచు)
5. కారుగోష్ఠి - కారుకూతలు - వలె.

ఇట్టి వాడుకమాటలను వీరందరు ఉపయోగించి యున్నారు. పోతన ఎక్కువగా స్థానికములనే ఉపయోగించినాడు. కాబట్టి ఇవి గ్రామ్యములు గావు - ఆర్షములే - శిష్టములే.

ఇక యీ రంగమున మిగిలిన పని ఇట్టివాటివెల్ల వీరి కూర్చుంటే ?

పల్లెలవారు “రేపు-మాపు” అంటే, నాగరికుడు “ఉదయము-సాయంత్రము” అంటాడు. పల్లెకాపు “కూడు” అనగా, పట్నపు దొర “అన్నము, భోజనము” అనును. ఇట్లు తెనుగుమాటలు రానురాను మరుగైపోయి, తెనుగువారికి తూర్పు-పడమర అనునవి వాడుకలో నున్నను, ఉత్తర దక్షిణములకు సరియైన “వడ - తెన్ను” పదములు జీర్ణించి పోయినవి. “వడకు గుబ్బలి” అన్నదానికి, ఏ వ్యాకరణ సూత్రముగూడ సాధింపలేని ప్రేరణార్థమును అతికించి, వడకించు కొండ = మంచుకొండ అను అర్థమును నిఘంటువు కల్పించినది. దీనిక్రిందనే “వడకు త్రోవ”కు ఉత్తరాయణ మని అర్థము వ్రాసియున్నది. ఉత్తరానికి “వడ నాడు” అనిన ప్రయోగము, పూర్వపు కవులవి కొన్నిగలవు (అయ్యనకోట పార్థసారథి శైటిగారి సత్యవిజయము).

దీపమునకు “తిల్లిక-తిర్లిక” అనే పదములు నెల్లూరు పల్లెలలో ఇంకను వాడుకలో నున్నవి. ఆంధ్రభాష వికృతి అనే గీర్వాణ వాదులు, దీపమునకు తెనుగుమాటే లేదని నిన్నమొన్నటివరకు చంకలు తట్టుకొనేవారు.

ఇట్టివి ఎన్నియో మారుమూలలందు నక్కొని యున్నవి.

ఒక పదమునకు ఎన్నియో పర్యాయపదములు, భిన్నార్థములు ఉండుట విభిన్న స్థానిక ప్రయోగములే కారణ మగుచున్నవి. లేకున్న “అరిష్టము, హరి” మొదలగు పదములకు అన్నేసి అర్థములు ఎట్లు చేకూరి యుండగలవు?

ఒకేమాటకు వ్యతిరేకార్థము గూడ ఇమిడియుండు ప్రయోగమే మూల మగుచున్నది. సంస్కృతమున - “ఆఁ 1. దగ్గర, 2. దూరము అనియు, “ఆర్ద్రన” = 1. సు 2. కష్టపెట్టు అనియు (జనార్దన అనగా కృష్ణుడు - మొసలి) లున్నవి.

ఈ గుణము, తెనుగుపదములలోను, మాండలికము విరివిగా నున్నదని యీ పదకోశము బయట బెట్టుచున్నది. చిక్కుడుకు ఎన్ని పేర్లు! వేరుశనగకు ఎన్ని పేర్లు! చిలగడ, ఎన్ని పేర్లు! ఇంతేగాదు, మానికోటప్రాంతములో (మహా బాదు) “కంద”యే యీ గణసుగడ్డ - యీ చిలగడ నెల్లూరువారి “సారకాయ”, ఉత్తరాదివారి “ఆనపఁ ప్రక్కప్రక్కనే ఉండిననేగదా భాషావికాసమునకు ప్రోది. గుం వారి “ముట్టుకోక”ను నెల్లూరువారు “తాక బాక” అన సాగసున్నది. ఈ విభిన్నత్వమే భాషాదేవికి ఎనలేని అం సౌములైన కూర్చిపెట్టగలదు. భాషను ఒకే అచ్చులో (కరు: బోసి, యిప్పుడు నిబంధించవలెననుట, భాషాభివృద్ధిని కాం వారికి నచ్చేదికాదు; అప్పుడు ప్రతిభాషగూడ “బేసిక్ ఇంగ్లీషు గిటక బారి, మరుగుజ్జుగనే నిలిచిపోయి, తీరుతెన్నులు లే పోగలదు. ఈ నిబంధన అధికసంఖ్యాకులకు మదికెక్కనిది అని వెలితిమాట కాదేమో!

పల్లెల పట్టణముల భాషల కలగలుపే ఏ భాషకుగాని బిగువు-సిరి. ఇక మాకారువారి అనంతరము, ఇప్పటివారికి నుడికారముయొక్క సంబంధము దూరమై, జాను తెనుగు కాల ములో మాటుమణిగి, క్రమేణా జీర్ణించిపోవునేమో అన్నభీతి మందికి కలుగుచున్నది.

అందుచేత, వీటిని వరికూర్చి ప్రకటించమని సాహిత్య అకాడమివారిని కోరుచుంటిని. ఇప్పుడు ఆ పెద్దలు దీనికి అంగీకరించి, ఆ వరికూర్పుపనిలో పెత్తనము నాకే యిచ్చుట ఒక అద్భుతముగా భావించుచున్నాను.

జరిగిన పని

మొదట, రమారమి 2500 పదములు (నెల్లూరువి) ఒక ప్రాతిపదికప్రతిగా రూపొందించబడినది. తెనుగునాట, నాలుగు చెరగులలో ఉన్న పండితులకు దీనిప్రతులను పంపితిమి. పల్లెల సంబంధములేని, కేవల గ్రంథపాండిత్యము దీనికి అంతగా ఉపకరించదని గుర్తించబడినది.

నలుమూలలనుండి వచ్చినమాటలను, నిఘంటువులలో సరిచూచి, అందున్నవాటిని కొట్టివేసి, భిన్నవిశేషార్థము లున్నవాటిని అట్టిపెట్టి-ఇంకను కొన్ని తప్పించుకొని యిందు దూరి ఉండవచ్చును-నిలువ, నిగ్గు తేల్చబడినది.

1949 లో “ఆంధ్రప్రభ” ఆదివారపు సంచికలలో, వివిధ ప్రాంతములవారు-భాషాభిమానులు ప్రచురించిన మాటలనుగూడ గ్రహించినాము.

ఆవల ఒక సంపాదకవర్గము సమావేశమై, వీటిని పరిశీలించి, కోశనిర్మాణమునకు రూపురేఖలు నిర్ణయించినది. ఆ నిర్ణయము ప్రకారముగనే యీ ఆకృతి కల్పింపబడినది.

పెద్దల పని

ఇందు డాక్టర్ దొణప్పగారి తోడ్పాటు ఒత్తిబత్తి చెప్పదగినది; వారి శాస్త్రీయధోరణి ఎంతగానో యిందు పనికివచ్చినది,

ఇట్లే శ్రీ గోనెల వెంకటనరసింహారావుగారి సహాయము అమూల్యమైనది. వీరు డెప్యూటీ కలెక్టరుగా పనిచేసి విరమించినవారు;

ప్రస్తుతము శ్రీకాకుళమున అధివక్తలు, వీరు భాషాభిమాన ప్రతిప్రాంతపు పదజాలమును సేకరించి, కక్షములు (కాలబడ వాటివాటి భిన్నత్వమును విశేషత్వమును ప్రాంతీకవివరించుచు పంపినారు.

శ్రీమాన్ వానమామలై జగన్నాథాచార్యులు, యశోదారెడ్డిగారలు, బాగా లెక్కకువచ్చినన్ని మాటలను. శాఖలకు చెందినవాటిని సంతనచేసినారు. శ్రీ కె. సభా; శ్రీ వెంకటసుబ్బయ్య, విద్వాక్ కోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారల పాపెన్నదగినది. ఇట్లని మిగతవారి పనిని కీతపరచుటగాదు. చాలమంది పెద్దలు ఏన్నూరు, ఆర్నూరుమాటలను ఇచ్చిఉన్నా

వీరికిని, మిగతవారికిని, అకాడమీపక్షాన, నా : నెనరు తెలుపుచున్నాను.

ఇప్పటి ఈ ప్రయత్నము, ఒక పెద్దచెరువులో ఒకటి అలలకు సమానమైనదని మాత్రమే సవినయముగ చెప్పచున్నాను. మున్నుండు ఈ రంగమున చేయవలసినపని ఉన్నది. ఈ మొదటి మెట్టునుండి రెండోమెట్టును నిర్మించి అకాడమీ పూనుకొనునుగాక.

ఈ పదములు, నుడికారము లెట్లు ఏర్పడినవో విచారవలసినది భాషావేత్తలు-పరిశోధకులు. ఊడుదోక (పనికిమార్గొయిలగోపి (పోకిరి) మొదలగునవి.

చివరకు ఈ పదకోశములన్నిటినిచేర్చి ఒకటిగ కూర్చిన నేటి ఆంధ్రభాషకు ఒక సమగ్ర నిఘంటువు పుట్టగలదు. ఇప్పటి జరిగినది పరిగ ఏరుకొనుటవంటిదే! వ్యుత్పత్యదులనుగూర్చి క్షస్వరూపజ్ఞలు పరిశీలించి తోడ్పడగలరని ఉవ్విభూరుచున్నాను.

ఈ పెద్ద పూనికయందు తెలంగాణా వివిధోద్యమము ఒకభూమిక - ఆంధ్రసారస్వతపరిషత్తు, అకాడమీల తలము;

సహృదయుడు, - శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారు నాకు చేసిన ప్రోత్సాహము, చేసిన సహాయము మరువరానివి; వారికి నా హృదయ పూర్వక నమస్కారములు.

ఇట్లే మిగిలిన అకాడమీ పాలకులకును, ఇతర పండితులకును, మిత్రులకును కృతజ్ఞ తాపూర్వక వందనములు.

ప్రవాతపనియందును అకారాదిగ ఏర్పరచుటయందును పూర్తిగా సహాయపడిన మిత్రుడు వేములచేడు వెంకయ్యనాయుడు గారికి కృతజ్ఞత.

అవర
జేమ్సుతోట
నెల్లూరు

మీ.
మరుపూరు కోదండరామరెడ్డి

మాంధలిక పదకోశము

౨

అంకణము = (1) వరుసల ప్రాంగణములు
గల ఇల్లు—రెండు అంకణముల ఇల్లు
[గు]

(2) మిదె ఇండ్లలో రెండు స్తంభములు
లేక, రెండు దూలముల మధ్య గల
భాగము—ఈ ఇల్లు మూడంకణాలున్నది
[చి; అ]

(3) వన్నెండు అడుగుల పొడవు, ఆరు
అడుగుల వెడల్పు గలిగి, 72 చదరపు
అడుగుల వైశాల్యము గలిగిన ఇండ్ల
అడుగు స్థలము లేక ఇండ్ల కట్టబడి—
ఇది అరంకణముల ఇల్లు; ఇరవై అంకణ
ముల చోటు [నె]

అంకపాంకాలు = జ్వరమువలన రోగికి
కలుగు శారీరకబాధలు [చె]

అంకమృ = అంకాశమృ [గు]

అంకమృసోకాలు = పెద్ద పెట్టున ఏడ్చుటలు
[కృ]

అంకసిరి = ఆరువది సంవత్సరములు నిండి
నప్పుడు కలుగు ఒక జబ్బు (మృత్యువు)
[నె - పొ]

అంకాతాపా = కోపతాపము [వి]

అంకిళ్లువడు = నక్కిళ్లువడు [న]

అంకు = అంకె - ఒకటి రెండు మొదలగు
సంఖ్య—అంకులు లెక్కబెట్టు [కరీ; న]

అంకుట = స్వాధీనమగుట; అబ్బుట—
అంకెన చోటును తీసికొనుట మంచిది
[కరీ; న]

అంకువలు = తాలువులు; అంకిళ్లు [నె - పొ]

అంకె = (1) (మా) అనికె [నె]

(2) స్వాధీనము—అంకెకు రాని మనిషి
[కర్నూ]

(3) లొంగుబాటు—వాడు అంకెకు రాడు
[గు; తె]

అంకెము = (1) పొగాకుకట్టిన పెద్దకట్ట; బేరీ
[నె]

(2) కాశీబస్తా [నె; వ]

(3) గోనె; గోతాము [శ్రీ; ఉ - గో]

(4) నలభై మానికల పునపరిమాణము
[గు]

(5) రెండుబస్తాలుకలిపికట్టినది—గోనెకి
అంతేలు లాభం వేశాడు [వి]

(6) ఎద్దు మొదలగువానిమీద వేయు
గోతాము—అంకెండ్లు (బహువచనము)
[అ]

అంకెళ్లు = గొరిచెక్కలకు తగిలించియుండు
కొక్కెకములు [నె - పొ]

అంగ = అచ్చంగా [వి]

అంగముదప్పు = సిగ్గు, భీతి మొదలగువాటిని
వదలు [అ - బ]

అంగడము = నేర్పు లేనివాడు—వాడు
ఒక అంగడం [కరీ]

అంగడాలు = పశువులు [శ్రీ]

అంగడాలుగా = పోకిరిగా; హద్దులేకుండా
[గు]

అంగడి = అల్లరి—పిల్లలు అంగడి చేశారు
[కరీ; మ]

అంగడిలెట్టుకు = అటు ఇటు పరపకు
[మ]

అంగమణి = వివాహసమయములో వరుని
విడిది ఇంటికి పంపు పదార్థములు, పాత్ర
[అ]

అంగము = (1) చిత్తూరు, కడప మండలము
లలో చెట్లు కాచు మొదటికారు ఫలింపు.
ఇవట పండ్ల చెట్లు ముంగారు పంట
నిచ్చును. రెండవకాపు—గై రంగము;
మూడవది ఎడతారు [క - చి]

(2) (రూ) హంగాం, అను ఉర్దూ పదము నుండి వచ్చినది. అనగా పంటకాలము; గైరంగాము అనగా అకాలముతో వచ్చునది [తె]

అంగరంగ వైభవము = ఒంటికి ఇంటికి చేయు అలంకారము [అ]

అంగరిల్లు = తలుపులు, తాళములు వగయిరాలు లేని గృహము [నె]

అంగలపంగలు = చాలా తొందరగా వచ్చుట [గు]

అంగలము = ముంగిలి [తె]

అంగామా = గలబా—అక్కడ చాలా అంగామా జరుగుచున్నది [తె]

అంగామీ = పర్వములు ఎక్కువగా కురిసిన సంవత్సరము × గైరంగామీ = వాపు సంవత్సరము—అనగా చెబువులు శుంభులు నొండని యేడు. దీనినే అంగామి - గైరంగామి అనియు నందురు [కరీ]

అంగాము = (1) నూర్పిడుల కాలము; తాత్కాలికమైనది [తె; మ]

(2) (రూ) హంగాము—కోతలకాలము [కర్నూ]

అంగారు = చాదు; బొట్టు పెట్టుకొను నల్లటి పదార్థం [గ; శ్రీ; వి]

అంగీ = కాళ్లవఱకు పొడవుగల చొక్కాయి [శ్రీ]

అంగు-హంగు = (1) పదతి, (2) స్వాధీనము—వాని హంగులోలేను [అ; వి]

(3) నీలు, ఉపాయము—అమెత అంగుడు లేదు, వానికి వనిని సాధించెడి అంగులు తెలియవు [కరీ]

అంగుడుముల్లు = పిల్లల మొలక కట్టు ఒక వగ [వి]

అంగుజనె = ఊరకనే [వి]

అంగులు = డబ్బు [గు]

అంగే = ఓసీ—నీవశ్రీని పిలుచుట [తె. గద్యాల]

అంగో ప్రపుష్టా = ఎంతతీనినను బియ్యం ఉబకని పొట్ట [కృ]

అంచ = (1) మెట్టు, పడికట్టు [చి]

(2) ఆగుట [కృ]

అంచనాలు = పంటలు పరిమితాన్ని సూచన [శ్రీ]

అంచిన = తిరువాతకి [చి]

అంచుకట్టు, అంచుగట్టు = (1) అనుమగు—అ విషయము అంచుగట్టు వస్తున్నది [నె]

(2) కురుపు చెక్కుగట్టి, మానబ [నె; తె]

(3) ముగియు, తుదముట్టు—వాని అంచు కట్టుకొని వచ్చుచున్నది.

(4) వ్యాపించు—వుండు (లేదా) అంచు కట్టుచున్నది [అ]

(5) బుట్టలు, చావలు మొదలైన: చేయు ముగింపు అల్లిక [గో]

(6) అధికమగు—మేఘము అంచు కొనినది [అ-పె]

అంచీలు = మెట్లు; చీడలు; తావలు; సోములు

అంచున = సమీపమున; వద్ద—నా అంచు వీటిలేదు [కర్నూ]

అంచెబుట్టి = ఎక్కువలోతు లేక వెడల అల్లిన బుట్ట (బుట్టి) [మ]

అంచెలు = వరుసలు [అ]

అంచోడించు = ముందు వెనకలాడు [అ]

అంజ = ఒక కాలి అడుగునకు, ౧౦ డెండవ కాలి అడుగునకు మధ్య దూరము; అంగ [అ]

అంజనకప్పు = తమలపాకుపై కాటు! గూడ విషయములను కనుగొన మాంత్రికులు చేయువని; అంజన వేయుట [చి]

అంజలు = దూరముగా పొదములనుంచి నడచుట; అంగలు [చెం]

అంజి - అమిజి = (1) గ్రామ ఉమ్మడి వనికి, భూమి దామాషాప్రకారము వచ్చి చేయు వని [నె]

(2) వంతు, వర్యాయము [తె]

(3) పాదాభరణం [గో]

(4) ఉచితము; అనాయాసము—పేనా అంజీగా వచ్చినది [చి]

అంట-అంటు = కుట్టిన చిన్న విస్తర—విస్తరఅంటు [కర్నూ]; విస్తర అంటు బట్టినది [కరీ] - అంటు

అంటుంటుకుపోవు = బాగా చిక్కి పోవు [వి]

అంటుబెరుకు = (1) కాలితో తన్ను

(2) తీవ్రముగా మాట్లాడు

(3) తాకు అను అర్థములో

(4) బంక [తె]

అంటలు = (1) విస్తరంబులు

(2) జడగా పెనుసుకొనిన వెండ్రుకలు [నె-పొ]

అంటి = అరటి (చి)

అంటించింది = కుట్టింది—తేలు బాగా అంటించింది [చి; నె]

అంటించు = (1) కొట్టు

(2) అగ్గిపెట్టు

(3) కొండెములుచెప్పు [తె]

(4) దెబ్బలువేయు [గు]

అంటింపించు = అతికించు [ఉ-గో; శ్రీ]

అంటు-అంటు = (1) విస్తరగతుట్టినమొదగు, మట్టి మొదలగు ఆకులు [నె; కరీ: న]

(2) అకాశ్రియ శ్రీ పురుష సంబంధము—దానికి వాడికి అంటు [నె]

(3) బంక [కర్నూ]

(4) పాలపిడతలో అడుగంటిన తెల్లని పిప్పిలాంటిది [కృ]

(5) మెతుకులు

(6) కూరగాయలు లేదా మాంసము వండిన తరువాత ఆ కూరతో కలిసియుండు రసము; ద్రవపదార్థము—దీనినే భోర్యా భోర్యా అందుదు [వ]

(7) శ్రీలబహిష్ట

అంటుజోడు = (1) మగవారు ధరించు కర్ర భూషణము x ఆడువారిది కమ్మ [నె; అ; తె; చి]

(2) శ్రీలు ధరించు కర్ణభూషణము [తూ-గో, గు]

అంటుడుగాడు = తల్లిని విడవకుండా కలుగుకొని ఉండు బాలుడు [గు]

అంటుతిరుగలి - తిరగలి = ఆట్లు విసరుటకుగా, రెండు రాళ్లకు మురద అలికి, ఆరబెట్టిన తిరుగలి [నె-మె]

అంటుపడు = (1) బహిష్టఅగు—నా భార్య అంటుపడినది [అ]

(2) ఎంగిలిపడు; తిను [వి]

అంటుపోగు = చెవి కమ్మ — పురుషులు ధరించునది [చి, నె]

అంటుముట్టు = మైల—అంటుముట్టు తగలరాదు [చి]

అంధ-అండా-అండి-(రూ) హండా =

(1) నీళ్లుపోసిపెట్టుకొనుటకు, స్నానము చేయుటకు ఉపయోగించు వెడల్పు మూతిగల లోహ పాత్ర, గంగాళము [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) మకాము, లేక ఆశ్రయము—అయూళ్లో అండా పెట్టినాడు. (ఈ ప్రయోగము అడ్డాయసు పదమునకు అవభంశము) [కరీ]

(3) వెడల్పైన గని మను చక్కగా చెక్కుట—అంధ చెక్కినారు [చి]

(4) బావి వెడల్పుగా త్రవ్వినపుడు ముందు తంతెగానుంచి త్రవ్వినది (రూ) ఇండె—పెద్ద అంధ బెట్టితే కష్టము; చిన్న అంధ బెట్టి తప్పు [నె-పొ]

అండ్రి = (హ) అంధ

అండ్రి - అండ్రి = రోహపాత్ర విశేషము [వి]

అండ్రిలు = వీధిబడిలో పిల్లల హాజరు
క్రమాన్ని సూచించు పట్టి—నీరి, చుక్క,
ఒకటి, రెండు, ఇట్లా వ్రాసి ఆయా
అంకెల క్రమంలో పిల్లలను అన్నేసి
దెబ్బలు బెత్తంతో చేతిమీద కొట్టుదురు
[అ]

అండెము = (1) అంకెము (పొగాకు, మిరప
కాయలు, చింతపండు, కట్టుమూలలు
మాత్రం)

(2) 40 మానికెల దాన్యము [గు]

అండెన దండెన = అదుపూ, అజ్ఞా—దాని
తేమి అండెన దండెన లేదు [గు]

అంతకము = (1) పట్టుదల—పిల్లవాడు అంత
కముచేస్తున్నాడు—(రూ) అంతుకం [వ]

(2) పిల్లలు మారాము చేయుట—మా
పిల్ల అంతకము పెట్టివది—మీ పిల్లవాడు
అంతకపు పిల్లవాడు [కరీ]

అంతకము = సాధారణముగ మూడేండ్ల
కొకమారుగాని, అనుకొనిన కు ప్రకాలము
నకుగాని, అప్పు మొత్తమునకు వడ్డీ
రెక్కించి, దానిని ఆసలు మొత్తముతో
చేర్చు పద్ధతి (Resting of Interest)—
ఏదేమో అంతకము; తీర్పు [నె]

అంతన పొంతన = మర్యాద — అంతన
పొంతనలేని మాటన్నాడు [కరీ]

అంతరకొట్టు = కల, కిందుగా చేసి సిటిలోనికి
దుముకుట [అ; బ]; పిల్లెరుగంతువేయ
(సమ్మర్ సార్ట్) [నె]

అంతరగంగ = అంతరతామర [కర్నూ;
అ]

అంతరదామర = చిన్న చిన్న కుదురులుగా
సిటిపై తేలియారు చిన్న అకుతామర—
రూ. అంతరగంగ [తె; నె; అ]

అంతరపల్లిటి = దేహమును వలయముగా
త్రిప్పుచు క్రిందికి దూకుట [నె]

అంతరాళము కట్టుబడి = నగలకు
వనిచేయునపుడు, పెనుకట్టాగమున
వెలితిడించి పెనుకట్టాగా రాళ్లు క
నట్లు కట్టు వని

అంతల పొంతల = (1) ఏమీ సంబం
ధేని

(2) ప్రాణం పోవునంత శ్రమ—
నెరవేర్చడానికి అంతల పొంతలే
[గో]

అంతల పొంతలగాడు = దూంపు చు
[తీ]

అంతల మందల = సాలు మూల—అ
మందల లేనివని [గు; తూ. గో]

అంతలు పొంతలు = అనుకోకు
జ్వరము ఒక్కమాటుగా హెచ్చిపో
[గు]

అంతు = (1) మొత్తము; కుట్టు [వి]

(2) రోమర్కము — అంతు పట్టియే
[నె; కర్నూ]

(3) చివర [తె]

(4) చివర మాడు — అంతులేని పా
త్యము [కర]

(5) ఇంకికి [నె]

అంతుకట్టు = అప్పుమీద వడ్డీకట్టి, అ
యిలో చేర్చు (Resting of Interest
అంతకం కట్టు [గు]

అంతుదేల్పు = (1) శిక్షించు—వాని అం
దేలుస్తాను [అ-పె]

(2) విషయము తిరుగులేకుండా పరిష్క
రించు—అ సంగతి అంతు తేల్చివేస్త
[నె]

అంతు పొంతు = జాడ—దాని అం
తు లేదు [నె; కర్నూ; వ]

అంతూ = మొత్తముమీద [అ]

అంత్రము = తాయెత్తులో పెట్టు రక్షరేఖ [వి
నె]

అందనక } ఈలాగే; అప్పుడు; అంత
అందాక } = వరకు [శ్రీ]

అందని పొందని = అసాధ్యములగు —
అందని పొందని యూహలు [కరీ-న]

అందాజు = రమారమి, సుమారు, ఉరా
మరిక; అందాదు [అ; బ]

అందాదు = అందాజు, ఉజ్జాయింపు, ఉరా
మరిక [కర్నూ]

అందిగ = అందియ; అందె [అ]

అందిపుచ్చుకొన్నట్లున్నది = సమీపమున
నున్నది — ఇక్కడికి ఆ ఊరు అందిపుచ్చు
కొన్నట్లున్నది [నె-పొ]

అందిరాని = సాధ్యపడని — అందిరాని
వసులు సేయుట రోత [కరీ]

అందుకని = అందుకుగా; దానికిగా [నె;
కర్నూ; అ, తె]

అందుకు = రహస్యకారణము — ఒక
అందుకు అదిచేసినా [నె]

అందుగడి = అందుబాటు [చి]

అందుబడి = (1) అనుకూలము [అ]

(2) అందుబాటు, అందుకొనుటకు వీలై
నది [నె]

అందెబొందె = సంబంధము — వాడా
యూరిలో అందె బొందె లేకుండా
ఉన్నాడు [నె-పొ]

అందెము = పొగాకు అందెము, కట్ట—
పొగాకందెములు కట్టిరి [కరీ; న]

అంపకము - అంపకాలు = (1) క్రొత్తగా
పెండి అయిన ఆడుబిడ్డను, సారెతో
మొదటిసారి కోటిరికమునకు పంపుట.

(2) ఒకడిని పనినుండి నిలిపివేయుట—
వాడికి అంపకాలు అయినవి [నె; తె, వ]

(3) ఇంటికి వచ్చిన బంధువులకు విందు
చేసి వీడ్కొలుపుట [కర్నూ]

అంపుదోడు = ఒకరివెంట వెళ్లువాడు, అను
కరించువాడు—అంపుదోళ్ళ వెధవ [చి]

అంబటా(పే)ళ = పొలములో పనిజేసే
కాపులు, అంబలిత్రాగువేళ (మధ్యాహ్న
సమయము)—అంబటాళకు పోతినీ [వ;
మ] కాపుకూటి ప్రొద్దు (వేళ)

అంబటిగానము = కొంత నగడు, రెండు
పూటల అన్నం, సంవత్సరానికి ఒక
గొంగడి, చెప్పలజత, రోజూ చుట్టకు
పొగాకు ఇచ్చి కుదుర్చుకున్న పనివాడు
[తె; మ] జీతగాడు; కడుపుకూటిగాడు

అంబటిచేయి = కుడిచేయి [కర్నూ]

అంబటిపొద్దు = వగలు 10 గంటలప్రాంతం;
అంబటివేళ; అంబటిలు [కర్నూ; అ]

అంబటిపోచమ్మ = గవ్వలంత పొక్కులు
(బొగ్గులు) ఒంటిపై మారదూరముగా లేచెడి
ఒకరికపు మళుచికవ్యాధి [కరీ]

అంబటిలు = ప్రొద్దనఅంబలి త్రాగువేళ [అ]

అంబ లంబలిగా = కొంచెము జాటుగా,
రవంత చిక్కగా (అనుకనుకుగా)—
అమె బజ్జీలపిండిని అంబలంబలిగా కలిపి
యించినది [కరీ; నె]

అంబలి = చోడిపిండితో చేసిన ద్రవపదార్థము.

ఇందులో గట్టిగా ముద్దవలె చేసిన దానిని
'తోప' అందురు [శ్రీ; గు; నె, అ, కృ]

అంబాజీపేట ఆముదము = గొప్ప
మోసము, కుంబకోణమున్నట్లు [ఉ-గో]

అంబాడు = గెంతు, దేకు [కరీ]

అంబారీలు = ఒకవిధమైన గోమార్లు [వ-
గో]

అంబారుకాణాలు = మట్టిలో నుండే చిన్న
పురుగులు. ఇవి కుట్టును [నె-పొ]

అంబాలీన్ - అంబాల్ = (1) పిల్లకాయలు
ఆటమధ్య విరామముకోరుచు అనుమాట

(2) చేయవలసిన పనిని ఎగగొట్టుట—
ఆవలకి వాడు అంబాలీన్ అన్నాడు
[నె] అంబాలు; అంబేలు

అంబు = (1) శుభసందర్భాల్లో దీపమునకు నూనెవేయు చొప్పుదంటు [మ]

(2) బలపపు కడ్డి [కృ]

అంబున గొట్టినట్లు మాట్లాడుట = సూటిగా కచ్చితముగా మాట్లాడుట [గు]

అంబేలు - అంబాలు = ఆటలలో విరామము కోరుట—అంబాలీసు [చి]

అంబోదరగిడ్డడు = గజదొంగ—(చిత్తూరు జిల్లాలో 1930 నుండి 1940 వరకు పెద్ద దొంగతనములు చేసినవాడు. దాన కట్టడని గూడ పేరుమోసినవాడు, పేదలకు పెండ్లిండ్లు చేసినవాడు) [చి]

అంబాద్ } = అమాయకుడు (రాలు)
అంబేద } = [మ; నె]

అంశం = చనపు [చి]

అంస = తెల్లని కోడిపుంజు (కోడిపందెపువారి పరిభాష) [నె-పొ]

అకటావికటము = (1) వేళాకోళం [చి]

(2) సామర్థ్యము [నె]

అకము = అధికారము—అకము మించిన పనిచేయుట రోత; అకడు అకము మించినపని చేయసాగెను [కరీ]

అకారతుగా = నిష్కారణంగా [చి]

అక్కరి = గర్భాదానము [కృ]

అక్కణ = శుభకార్యము [గు]

అక్కలము త్రయిదుపు = కొన్ని బ్రాహ్మణ కుటుంబములలో పెండ్లికూతురు అక్కవారింటికి మొదట వచ్చినప్పుడు, ఆరాదించు దేవతలు. వీరు పూర్వము యీ కుటుంబమున కన్యలుగా ఉండి పాత్రివక్య మహిమతో వెలసిపోయినవారు. ఇట్లే పెండ్లికొమారుని ఇంట జేయు సాంగెమును గురునాథులంగలి అందురు [నె]

అక్కలి } = అక్కళ్లు [తె]

అక్కడి } = అక్కడ [తె]

అక్కల్లు = అక్కయ్యా అనుటకు [ని]

అక్కించుకొను = అనుభవించు [కర్నూ]

అక్కుపక్షి = (1) బలహీనుడు [ఉ-గ]

(2) దిక్కుమాలినవాడు [చి]

(3) తెలివితేనివాడు—ఓయీ అహ, [నె]

అక్కెడబెట్టు = మెట్టపొలములో మొదలగు పెరులనుద్య వేరువేరుచాకంది మొదలగు వేరు పెరును బెట్టు × ఎడబెట్టు = ఒకేజాతి వంటను అక్కెడవేయు [నె-మె]

అక్కెడవేయు = (చూ) అక్కెడ [అ-పె]

అక్షంతముండ్లు = బియ్యపు గింజ ఉండి, బట్టలకు అంటుకొనునవి [తె]

అక్షరాల = తప్పనిసరిగా, రూడిగా—రాల వధవ [చి; నె]

అక్షింతగడ్డి = కాడలు కాడలుగా ఎదుగుగడ్డి; దీని చివరన వేసిన కంకి గలిగి, గుడ్డలకు అంటుకొనున కర్నూ]

అక్షింతలపురుగు = కాకరతీగకు వసువువచ్చు పురుగు [గు]

అఖిలాండం = నలుబది రోజులు ఆరక వెలిగెడు దీపము. మొక్కుబడి వారు దేవాలయములందు వెలిగించి [చి]

అగచాం = గ్రహచారం [చి]

అగడ = సంవకారము; సంవకరపు; అ

అగడాబగదా = కొద్దిగా పక్కనుగుట

అగడు - అగడు = (1) అధికమైన ఆమరీ అంత అగడు పనికిరాదు;—అగడు;—అగడుబడిన పోచమ్మమై మింగి పెట్టెను. అగడు

(2) అగినెగ, ఎండవేడిమి [తె; మ;]

అగడువరచు = బెడిరించు—అగడువరచవ [అ]

అగపడు = కనబడు [శ్రీ; వె]

అగాయి = కుపాకిదేబ్బగాలిలో గురిలేకుండా
పడుట; భయపెట్టుటకై విడిచే దేబ్బలు
[వ]

అగావ = దబాయంపు — అగావ చేస్తావే ?
[కర్నూ]

అగావు = (1) ముందుగా చెల్లించుధనము —
భూమి గుత్త సంవత్సరారంభములో
అగావు ఈవలెను; సంవత్సరపు [తె; అ]

(2) అస్రయత్నముగా లభించునది —
అగావుగా వచ్చినది [నె]

(3) వాయిదా మానిపేయు [కృ]

(4) అన్యాయముగా లభించునది [అ]

అగావు బగావు = అధికారంతో కూడిన
చెలాయంపు [గు]

అగుడుచేయు = అర్పిరి బట్టించు [తె] —
అగుడు మొగుడిది, అనుభవం లోపలది

అగుబడి = సంసారిత్వరేనివాడు, డోగుబడి
[నె]

అగులుబుగులు = ఆందోళన — అ త నీ కి
నిన్నుబోనుండి మనసులో అగులుబుగులు
అగుచున్నది [కరీ]

అగో = అదిగో [క్రి]

అగోరించు = (1) మిడుకు [కరీ]

(2) ఏడ్చు (వ్యంగ్యముగా) అగోరించి
నావులే; అగోరించు [తె; నె]

అగ్గగు - (అగ్గి + అగు) = కోపపడు;
అధికమైన కోపమును చెందు — వాడు
మాట విని అగ్గయినాడు — అగ్గి అయి
నాడు [అ]

అగ్గనగండ్లు = కష్టకాలములు; కరువుకాల
ములు — అగ్గనగండ్లలో ఈ ఖర్చులు
భరింప వశముగాదు [కరీ]

అగ్గారు - (అగ్గి + ఆరు) = నశించు — నీ
దంతా అగ్గార అని, శ్రీల తిట్టు [నె]

అగ్గారు = చెరువుకట్టమీద నిర్మించిన ఏడు
మట్టి గుట్టములు — ఇవే సప్త కన్నెలు;
కన్నికలు; కట్టమీద కన్నెలగుడి [చ]

అగ్గారుపూజ = అగ్గారుకు (సప్తకన్యలకు,
కన్నికలకు) వేచ్చరంగుపూసి పాల
పొంగలి, బలి ఇత్యాదులు ఇచ్చుట [చ]

అగ్గి = ఎండ [గుం]

అగ్గిగురియు = కరువు పెరిగి ధరలు మండి
వడు — అగ్గి వదునున్న ఈ రోజులలో
వీడి కొనజాలము [కరీ]

అగ్గిచూచు = కోపగించు [వి]

అగ్గిదాకు = (1) ఆకలిఅగు — బిడ్డలు అగ్గి
దాకినారు [నె]

(2) ముఖము వాడుట [నె-మె]

అగ్గిదాహం = ఎక్కువ దప్పిక [నె]

అగ్గినిచ్చు = అగ్నికణము [వి]

అగ్గిపంతులు = మహాకోపిష్టి [కరీ]

అగ్గిపిండము = తీక్షప్రకృతిగలవాడు; ఉక్తు
పిండం [క]

అగ్గిపిడుగు = చాల గట్టివాడు [చ]

అగ్గిపెట్టు = జగదంపెట్టు [వి]

అగ్గియగు = అగ్రహించు, అగ్గగు [తె]

అగ్గిరాముడు = (1) కోపిష్టి [నె]

(2) చెడ్డచేయుటలో సమర్థుడు; మైరా
ముడు [వి; నె]

అగ్గివేయు = వంట ఆరంభించు [వి]

అగ్గురారం = అగ్రహారము [తె]

అఘముడి = మొదలియార్లలో ఒక తెగ;
వీరు మాంసాహారులు [చ]

అచ్చంగా = (1) స్పష్టముగా — అచ్చంగా
అది ఇది

(2) యథార్థిగా — అట్లే — నీడు అచ్చం
గా నీలాగే ఉన్నాడు [నె; వి; అ-పె]

(3) స్వయముగా — అచ్చంగా నే నే
ఇచ్చినా [నె]

అచ్చనగాయలు = చిన్న చిన్న రాళ్ళతో
ఆడు ఆట, దోసిటరాళ్ళను పైకివేసి, చేయి
త్రిప్పి పట్టి, నిలిచినవాటిని పైకివేసి పట్టు
కొనుట; పల్లంచి [చ]

అచ్చరాలు } శిశువులకు కంఠములో
అక్షరాలు } = కలుగు జబ్బు [నె-పొ]

అచిత్తు - అసిత్తు = రోగముచే ఏర్పడిన
దొర్నల్యము—వాడు అసిత్తు అయినాడు
[నె]

అచ్చివచ్చు = లాభించు; కూడివచ్చు; అచ్చు
దల [నె; కర్నూ; అ; తె]

అచ్చింతల } = అక్షంతల [కరీ]
అచ్చెంతలు }

అచ్చు = (1) త్రిప్పటకుగా తిరుగలిగితికి
నేయు గట్టిమేకు; తిరుగలి త్రిప్పటకు
వేసిన గుంజ; పిడి [అ; చి]

(2) నేతకై నూలుపోగులు అతికినది
[చెం]

అచ్చుకట్టుగా = దిద్దితీర్చినట్లు — అచె
ఏ పనిని చేసినా అచ్చుకట్టుగా చేయును
[తె]

అచ్చుకొను = (1) చెల్లించు—వడ్డీ అచ్చు
కొన్నా [అ; వి; నె]

(2) ఒకడీయవలసిన బాకీని ఇంకొకరు
యిచ్చెదనని ఒప్పుకొను, అవల్తాపడు
[గు]

(3) బాకీపడు [వి]

అచ్చుపాటు = (1) కుదురుపాటు; అచ్చు
బాటు [అ - పె; వ; నె]

(2) కలసివచ్చు — అది అచ్చు పాటు
కాలేదు [నె]

అచ్చుపాలు = అనుకూలము [గు]

అచ్చుబాటు = అచ్చివచ్చు; అచ్చుపాటు
[గు; నె]

అచ్చుబోయు = చక్కగాచేయు [తె]

అచ్చుబోసిన ఆబోతు = స్వేచ్ఛగా తిరుగు
వాడు; అచ్చువేసిన ఆపరెడ్డు [కృ]

అచ్చుమాను = భూమిని చదరపెట్టి కయ్య
లగా చేయు సాధనము [శ్రీ]

అచ్చువేయు = (1) వెంకటేశ్వరునిపేర,
మంచి కోడెదూడను, జొబ్బపై గుర్తులు

కాల్చి, ఆవులనుదాటుటకు వదలివే

(చూ) ఆపరెడ్డు, ఆబోతెడ్డు

(2) ఒకవ్యక్తి అడ్డువడ్డు లేకుండా
రించుట—వాడిని అచ్చువేసి

ట్లున్నది [నె]

అచ్చువేసిన ఆబోతు = అనగా దే;

బనవెడ్డు; (చూ) ఆపరెడ్డు [చి]

అచ్చుకాలు = కల్తీలేని విత్తులు [అ;]

అచ్చుకాలు బుచ్చుకాలు = పరస్పర

కూలకలు — వారిద్దరిలో అచ్చ

బుచ్చుకాలు చాలా సాగుచున్నవి [

అచ్చరు = గంజివార్సని యన్నమువ

అతెనరు—పిల్లలకు ప్రొద్దుననే అ

వెట్టిరి [కరీ]

అజ గజాంతరము = వర్ణంప నలవిక

పూహించరానిది; చాలా యె తెనది; :

మళకాంతరమువలె. (అజము = మే

గజము = ఏనుగుకుగల అం త ర

[అ; బ]

అజలేదు = లక్ష్మములేదు [గు]

అజాపజా = జాడ—అతని అజాపజా

[చి; గు]

అజీలుగా = సర్వదా, ఎల్ల కాలము [

అజీలుగా [నె]

అజ్ఞా = అంచనా [వి]

అజ్ఞాయించు-అర్థాయించు = (1) ము

వెనుకలాడు [నె]

(2) ఓర్చుకొను [గు]

అజ్జి = మొండి [అ]

అజ అయిపు = జాడ—వాడు ఎటుబో

నో అజా అయి పూ తెలియలేదు [తె]

అజము = సదా; తరచుగ—అయిన అజం

ఇక్కడికి వస్తుంటాడు [నె]

అటక-అటవ-అట్టవ = ఇంటిలో సామా

లకుగా దూలములపై అడ్డముగా చక్క

పేర్ని అమర్చిన వసతి. అట్టవమీద సామానునుచు; అటుకు; అట్టక; అట్టడి [నె; కర్నూ]

(2) గాడిపాటిమీద మేతపెట్టుటకు కట్టినది [అ]

అటకాయించు = (1) ఎదిరించు [చి]

(2) అడ్డగించు—వచ్చే బండ్లను అటకాయించినాడు [కర్నూ; నె; తె]

అటావల ఎల్లుండి = (1) ఈనాటికి ఐదవ నాడు [తూ-గో; గు]

అటావలెల్లుండి = (1) ఆవలయెల్లుండి తరువాత వచ్చు దినము [వ]

అటిక - అటికె = వెడల్పు మూతిగలిగి, కూరలు వండుటకు ఉపయోగించు మట్టి పాత్ర; చట్టి [తె; నె; కర్నూ]—అటికెం బెట్టి పుటికెం వెడకినట్లు [వ]

అటిక = (చూ) అటక [అ-పె]

అటిక = ఎసల [అ]

అటికమామిడాకు = ఒకవిధమగు ఆకు కూర [నె-పొ; చి]

అటికలు = కుండలు [శ్రీ]

అటుకాసి ఇటుకాసి = ఈలాగు, ఆదిక్కు, ఈదిక్కుగ [శ్రీ]

అటుకు = అట్టవ-అటువ-అటక [వ; అ; నె]

అటుకుమామిడి = పసిఆకుచెట్టు [చి]

అటుకుల గొలుసు = అటుకులవలె బంగారంతో చిన్నబిళ్ళలుచేసి తయారుచేసిన కంఠహారము [సర్కా]

అటువ = అటక, అట్టవ [అ-పె]

అటుటు = అవతలికి [కర్నూ]

అట్టు = (1) సందులేకుండా లేచిన పుండు, చెమటకాయలు—అట్టుగా పేలినది; అట్టు అట్టుగా లేచివచ్చినది [నె; కర్నూ]

(2) పుస్తకమున కిరువైపుల బైందు చేయునప్పుడు వేయి దళసరికాగితము—అట్టువేసినా [అ; నె; వ; తె; కర్నూ]

(3) అట్టలుగా ఏర్పడినది—చెంపమీద బదువేళ్ల అట్టలు కట్టినవి [తె; వ]

(4) తల మురికితో పేరుకోవడం—తల అస్సకట్టింది [వి; నె]

అట్టక = సామానులించు చోటు; దూలము లపై కఱ్ఱతో చెక్కతో వాసాలతో పేర్చి కట్టిన స్థలము; అటక, అటవ; అట్టడి [చి]

అట్టడి = అటక; అట్టవ [తె]

అట్టది = ఇంటిలో సామానుల వేసికొనుటకు పైన కట్టినది; అటక [తె]

అట్టవ = బైలాట ఆడుటకు వేయి వేదిక; మచ్చు [కర్నూ-వత్తికొండ]

అట్టువేయు = భద్రతకై పుస్తకమునకు వేరొక దళసరి కాగితముతో కప్పు వేయుట [అ; నె]

అట్టాము = బండిమీద అమర్చిన కంప మోపులు. క్రింద యీడ్పించుకొనిపోవు కంపమోపును తొడుగు అందురు [నె-ఆత్మకూరు]

అట్టిట్టు నేయు = ఉపేక్షించు—అతడా పనిని అట్టిట్టునేయడు [కరీ]

అట్టిపెట్టుకొను = (1) గట్టిగా ఊనుకొను [నె; వి]

(2) కావలసినంతమటుకు వస్తువును తన దగ్గర నిలిపిపెట్టుకొను—నాదగ్గర వదిలొచ్చులు అట్టిపెట్టుకొన్నా [నె]

అట్టు = (1) బియ్యము మున్నగు వాని పిండితో దోసెగా పోసినది—పెనరట్టు; అట్లతదియ గొరమ్మ పండుగ [తె-సర్కా]

(2) హతము అను అర్థమునందుమ వాడుక కలదు—అతడు చాల అట్టుమనిషి (రూ) హట్టు [తె; వ]

(3) కోడిగుడ్డుతో దోసెగా పోసినది; ఆంలెట్ [నె]

(4) తెంపులేకుండ ఒకటిగా ఏర్పడినది—

అట్టు కట్టుకొనిపోయినది;—అట్టు తింటె
జుట్టు పెరుగుతది—సామెత [వ]

(5) పిండిని బెల్లముతో నూనెలో వేయించిన వంటకము; ఆతిరసము వంటిది

(అట్టు, అట్టు - బహు) [అ]

అట్టుడికినట్టు = తీవ్రవేదనబడుట — నా
మనస్సు అట్టు ఉడికినట్టు ఉడికిపోయింది
[నె; వి]

అట్టుడుకు = అంతట మెండుకొను; పెద్దగా
సంక్షోభించు—అజాలగోపాలము అట్టు
డికిపోవుచున్నాడు [కరీ]

అట్టుప్పు = పశువులు త్రాగు నీళ్ళలో కలుపు
ఉప్పు; మేలైనది కాదు—వానికి ఈ
ఊళ్లో అట్టుప్పుగూడ వుట్టదు [తె]

అట్టులెక్కు = నాటకములో నటించుట—
వాడు అట్టులెక్కినాడు [అ-ఉరవకొండ]

అట్టువ = (1) నాటకరంగము [అ - ఉరవ
కొండ]

(2) అల్మేరాలో (బీరువా) వేయు అంతస్తు
పలక [అ]

అట్టెడ = వంతెన [నె]

అట్టెము = రాతివిగ్రహాలు కదలకుండ లక్క-
మొదలైనవానితో చేసిన బండము [తె]

అట్టు = అరిసెలు [అ]

అడ = (1) రేగుపండ్లు మొదలగు వానిని
ఉప్పుతో కలిపి త్రొక్కి గారెవలె
తయారుచేసి యెండబెట్టబడినది [నె]

(2) బెల్లం కలిపి చేసిన లావుదోసె;
చాపటి [అ]

అడంగు = మూలస్థానము—రైలు బయలు
దేరిన అడంగులో ఎక్కితే స్థలం
ఉంటుంది [తూ-గో]

అడంగులు = లోపల; తెలియనిస్థితి—ఆ
కాగితము అడంగుల్లో వడినది [అ-పె]

అడకొత్తు = అడక తైర; వక్కక తైర; అడ
కత్తి

అడగారు - అణగారు = అడుగంట

[నె; గు; అ; వి]

అడప = (1) ఒకవిధముగు వాసముల
[కృ]

(2) బరువైనది [నె]

అడపదడప - అడపాదడప = (1) డ
డప్పుడు [నె; కర్నూ]

(2) పనిని వక్కలముక్కలచేయు-
పనిని అడపదడప చేసిపోయి

[నె; వి; వ; అ]

(3) పలుమారు [అ]

అడపము = మంగలి కత్తుల నంచి [చె;

అడపాదడపా = అప్పుడప్పుడు [త్రీ; :

అడపాసు = చెప్పలజోడు [చి]

అడపాసు పెధప = చెప్పలకుకూడ నె
రాని అప్రయోజకుడు [చి]

అడపాడ = జాడ—దాని యడ పొడ లేద
అదా పొదా [గు]

అడభంగరము = అక్రమము—ఆ మని
అడభంగరము మనిషి [కరీ]

అడమానము = తనఖా; తనఖాఅంటే అస-
అర్థము జీమని; సర్కారు లో
Mortgage అనే అర్థంలో వాడబడ-
చున్నది. ఆడుమానము [చి]

అడమానముకూలి = (మా) ఆధీనకూ-
[అ]

అడలు = ముద్దగట్టిన చింతపండు [గు]

అడలుగట్టుట = జబ్బు చేసినపుడు జుట్టు
కఱచుకొనిపోవుట; అడచగట్టుట [గు]

అడవ = (1) కిరుగు, మేలైనదికానిది; వ్యర్థ
మైనది—అడవనరకు వసూలుకాక నిలిచి
పోయినది; అడవబారు [అ]

(2) వీధిభాగవతములో భామవేషముచేయు
లాస్యము—బాగా అడవదొక్కింది [నె]

(3) వరుస, మునుము—అడవ బెట్టి
తప్పు [తె]

(4) ఆడతనమున్నవాడు; ఎందుకూ కొర
గానివాడు [చి]

అడవ=(1) రానిబాకీలు [కర్నూ - పత్తి
కొండ]

(2) తొంగినది [చి]

(3) ప్రాశది—అది అడవనరుకు

(4) మితికి మించినది [నె-పో]

అడవందరము=దిక్కు మొక్కులేని—
అమె బ్రతుకు అడవందరపు బ్రతుకు;
అనాథ జీవితము; అబందర [కరీ]

అడవాబడుట=బాకీరాకుండా మొండి
వడుట [గు]

అడవాసరుకు - అడవారకం = పనికి
మాలిన సరుకు; అడవాజాతి [తూ-గో;
గు]

అడావా=భాతాలోని జమాఖర్చులను సరి
చూచి దేనికి దానిని వేర్వేరుగా ఎత్తుట;
అసామివారి లెక్క—మా సెట్టి నానా
గురించిన అడావా ఎత్తి వ్రాసెను [కరీ]

అడావుడి - హడావుడి = తొందరపాటు
[తె; నె]

అడాసు = పాదదై వనికిమాలినది—అది
అడాసు బండి [నె]

అడి=ఎద్దును, కుక్కను తోలునప్పు డువ
యోగించెడి ధ్వని [వ]

అడిగంటలు=మెట్టగ్రామాలలో కాపుపాత
ళ్ళలో నీరు దిగినపుడు చెడిపోయిన
అడుగు ధాన్యము [నె-పో]

అడిగట్టి=పూరిండ్ల కప్పనకు అడుగున
నుంచు ఆకుకట్టలు, బండేడాకు మొద
లగునది [నె-పో]

అడిదెకొచ్చిన=ఉత్తపుణ్యానికివచ్చిన[సు]

అడివాకు (అడవి+అకు)=పొలమునకు
ఎరువుగా వేయు వచ్చిఅకు [ఓ]

అడివితల=అడవిప్రాంతము, అడవికల—
అ డోరు దాటితే అంతా అడివితల [నె]

అడు=కొట్టు; అంగడి [అ]

అడుక్కొన్నవాడు } =భిక్షకుడు[శ్రీ; నె]
అడుక్కొన్నాడు }

అడుగంటు=(1) నాశనమగు

(2) మాడు [తె; నె]

అడుగడుగుదండాలవాడు=(1) శ్రీ వెంక
టేశ్వరుడు, (2) పలుమారు స్తుతించవలసిన
వ్యక్తి

అడుగవచ్చు = మనువు నిశ్చయించుటకు
వచ్చుట—మా అమ్మాయిని అడుగవచ్చి
నారు [కరీ; నె]

అడుగు=ప్రొద్దు నీడ, నేలమీద ఒకఅడుగు
దూరము ప్రాకుటకు పట్టుకాలము—ఒక
అడుగు ముందు రానిదేమి? [నె]

అడుగు=(1) గౌరవించు — అతనిని
కుక్కలుగూడ అడుగవు [కరీ]

(2) ఓందు, లేదా, నృత్యవిశేషము[వ; నె]

అడుగుట=(1) శ్రీని సంభోగమునకై అను
మతించమని కోరుట—అయన నిచ్చు
అడుగమన్నాడు-ఇది తిక్కనప్రయోగము
గూడ [నె]

(2) క్షేమము విచారించుట — మనవారి
నందరిని అడిగినానని చెప్పు [వి; నె]

అడుగునబడు = వెనుకబడు; ఉపేక్షింప
బడు [తె; నె]

అడుగుపడు=పాత్రలకు అడుగున రంధ్ర
మువడు [నె]

అడుగుబొడుగు=శేషము; పాత్రలో అడు
గున శేషించినది. అడుగుబొడుగులాట్టి
పెట్టినారు [కరీ; నె; గు]

అడుగుమట్ట=కట్టకడపటి క్రింది ప్రదే
శము [నె-పో]

అడుగులకుబోయు=రాగిసిండితో సంకటి
వడునపుడు ముందుగా నూకలుపోయుట
(బియ్యము, జొన్న, సద్ద, నూకలు)
[అ-పె]

అడుగులకు మడుపులెత్తు=అతీదీనముగా
నేవించు—అడుగులకు మడుపు లెత్తినా

అయనకు దయ కలుగలేదు—(మా)
మడుపులెత్తు [నె]

అడుగులు=(1) రాగిసిండి సంకటిచేయు
నప్పుడు అందులో కలిసి వండు
బియ్యము, జొన్నలు మొదలగు ధాన్యపు
నూకలు [అ; తె; నె]

(2) కళ్ళలోగాని, ఇంట్లోగాని చివరకు
మిగిలే గింజలు [వ]

అడుగులు = గంజికండలో క్రిందచేరిన
మెతుకులు; వంటలో మాడి క్రింద చేరి
నవి [నె-మెట్ట]

అడుగువేయు=(1) ముందుకు నడుచు

(2) నాట్యముచేయు [తె; నె]

అడుగోలు=ఒప్పుదము; అడుగోలు [చి]

అడుదిడ్డగ=క్రమము లేకుండా మాట్లాడు
[కీ]

అడుమానము=ఆ సిని తాకట్టు తెట్టుట;
గుర్తి; తనఖా. (ఎ) స్వాధీనాధిమానము.

(బి) చూపుడు అనుమానము. స్వాధీన
అడుమానమున అప్పిచ్చినవారే ఆ సిని
అనుభవించురు, దీనికి వడ్డీ లేదు. చూపుడు
అనుమానమున వడ్డీ ఉన్నది, అనుభవించే
హక్కు లేదు; ఆడమానము; ఆడు
మానము [చి; నె]

అడువు=(1) దట్టము, సాంద్రము—పైరు
అడువై నది [అ]

(2) బలమైన [అ-బళ్లారి]

అడుసుపుండు=కాలివేళ్ళమధ్య బురదలో
తిరుగాడినపుడు ఏర్పడు పుండు; నీటి
చిలువలు [చి; నె]

అడుసుపుల్లలు=మడికోసినవెనుక దున్ని
నపుడు లేచెడి పుల్లలు (ఆకు త్రొక్కి-
నపుడు రెమ్మలతో త్రొక్కివేయుదురు;
ఆకు కుళ్ళి ఎరువై పోగా ఈ పుల్లలుండును)
[చి]

అడుసువేయు=మట్టి మిద్దెలకు పై భాగ
మున బంకమట్టితో పేముట [నె-పొ]

అడేజావ్ బడేజావ్=(1) ఏమీ లక్ష
కుండుట—వాడి పనంతా అడే!
బడేజావ్ [గు]

(2) దర్పము; వైభవము—ఆతని ల
లో అడేజావు బడేజావు సాగుతు,
[కరీ]

అడ్డ=వకువులు, బండ్లు నిలిచియుండు చీ
(Stand) [హైద; వ]

అడ్డ=(1) రెండు మానికలు; కుంచము
సగము (కొలత) [గు]

(2) పాత్ర విశేషము

(3) బండి పట్టా ఆకులకు మధ్య ను;
కొయ్య [నె, గు]

(4) బండి ఇరుసుమీద అడ్డముగా బిగ
చిన పెద్ద కొయ్య మొద్దు [నె]

(5) కట్ట—కాలవకు అడ్డవేసినారు [ః
నె]

(6) దున్నిన తరువాత చదరముచేయ
నాధనము—ఆ చేసు దున్ని అడ్డదో,
నాము [నె-పొ]

అడ్డంగ అయినపు = లావుగ అయినాష
అనుట [మ]

అడ్డకట్టు=(1) కట్టువంచను తమిళులవలె
గోలిచేకుండ చుట్టుచుట్టినది; దట్టి; బ్రహ్మ
చారికట్టు [నె; కర్నూ: తె]

(2) వితంతువులుకట్టు తీరునుకూడా అడ్డ
కట్టు అంటారు [నెక్కా; గు; తూ గో]

అడ్డకట్టు=పరిమళ్ళలో నీరు నిల్పుటకు
వేయు చిన్న మట్టి గట్టు [అ]

అడ్డకట్టుపంచె = వితంతువులు కట్టుకొను
వస్త్రం; సాధారణంగా తెలుపురంగే కట్టె
దరు [నెక్కా]

అడ్డకాలు = అటంకము—అ పనికి అడ్డ
కాలు బడినది [కరీ]

అడ్డగ = రెండు అణలు; బేడ [కర్నూ-
మార్క; చి]

అడ్డగట్ట=(చూ) ఒడినెగడ్డ; సుఖవ్యాధి విశేషము [సర్కా : చి]
 అడ్డగలకలో బుడ్డగలక=ఒక యిబ్బందిలో మరొక యిబ్బంది [కరీ]
 అడ్డగాడిద=( ) ఊరికే వూరిపనిచేయు వాడు—అడ్డగాడిదె కొలుపు [అ]
 (2) పనిలేక ఊరక తీరుగాడువాడు [నె; అ]
 అడ్డగొడ్డు=(1) అంగసౌష్ఠవముతో తీరుగా బుట్టిన పసరము [నె]
 (2) జంపును నిలుపుగలిగి భుజిలము లేని పశువు [నె-పొ]
 అడ్డగోలు=(1) తెలివికక్కవగా పనులు చెడగొట్టుకొనువాడు—వాడు ఒట్టి అడ్డగోలు [గు]
 (2) క్రమముకప్ప—అడ్డగోలుగా మాట్లాడినాడు [తె]
 అడ్డచాకిరి=విపరీతమైనపని; అరవచాకిరి [తె]
 అడ్డదిడ్డము - అడ్డాదిడ్డము=(1) అటు ఇటు గాకుండ; వరుసలేకుండ పేర్చుట.
 (2) వ్యతిరేకముగా మాట్లాడుట—అయన అడ్డదిడ్డముగానే మాట్లాడును [నె; కర్నూ; అ; గు]
 అడ్డధోవతి=బంగీ; అడ్డపంచె [అ]
 అడ్డపడుట=అడుకొనుట [కరీ]
 అడ్డపాటు=నివారణము; విఘాతము [కరీ]
 అడ్డపైన=శరీరములో సగభాగము—అడ్డపైన నీళ్లుపోసి కడుగుకొన్నాను. వంగి మొలగుడ్డ కడువకుండా వీపు - రొమ్ము కడియునట్లు నీళ్లతో కడుగుకొనుట [నె]
 అడ్డపొగ=చుట్టను అగ్గివైపు నోటపెట్టుకుని విడుచు పొగ [వి]
 అడ్డపోతు=నురిసిన వెంటనే గల పొట్టుతో గూడ చేర్చి పొడవుగా పోసిన ధన్యపు రాశి; అద్రాసి (తూర్పునబట్టినవాటిని గుండ్రముగా పోయుదురు) [నె]

అడ్డబాల=అడ్డపాప [నె]
 అడ్డబాస=(చూ) ముంగర; ముక్కనగ. [గో; పి]
 అడ్డమాలినవాడు = ఎందుకూ కొఱగాని వాడు [శ్రీ]
 అడ్డము ఆపు - అడ్డమాపు లేక = క్రమశిక్షణ యందుంచువారు లేకపోవుట.
 అడ్డము పెట్టు=తాకట్టుపెట్టు, కుదువయుడు. [కరీ]
 అడ్డమైనవాడు=ఎవడో పేరు ఊరు లేని వాడు; అన్యధు [మ; నె]
 అడ్డవేలు=బొట్టినవేలు [కరీ-న]
 అడ్డసరిగడ్డలు=గెజ్జలలో వుట్టు మేహపు. గడ్డలు; అడ్డకట్టలు [కరీ]
 అడ్డాదిడ్డము=(చూ) అడ్డదిడ్డము [అ]
 అడ్డాల=దోగడు పాప—ఈ పీల్ల అడ్డాల బాల అయింది [తె]
 అడ్డాలబిడ్డ=పాలుత్రాగుబిడ్డ [చెం]
 అడ్డాలు=చాచిన తొడలు—అడ్డాల్లో బిడ్డ [వి]
 అడ్డిగ=త్రీలు మెడలో ధరించు నగ—రాళ్ళఅడ్డిగ [నె; కర్నూ; తె; అ-పె]
 అడ్డిగ=జిగినీగొలుసు [చి]
 అడ్డిగలము = ఒకవిధమైన అలముకొను గడ్డి [అ-పె]
 అడ్డినేరు=రెండు స్త్రోవర; రెండున్నరనేరు. [కరీ]
 అడ్డి=పొలములో గనుము (గనిమి, గట్టు). తెగినపుడు వేయు అడ్డు [గు]
 అడ్డిగలు=(చూ) అడ్డిగ [అ]
 అడ్డుట=బదులుగా నుంచుట; తాకట్టుట—ముణము క్రింద నాచే నడ్డితిని [కరీ]
 అడ్డుపడు=మధ్యపడు—అవదలో నున్న వానికి అడ్డుపడి రక్షించు [శ్రీ]
 అడ్డుపుల్ల=(1) ఒకపని జరుగకుండుటకై చెప్పు కారణాలు [గో]

(2) కార్యముపట్ల కల్పించు ఆవరోధము
—వాడు ఆ పనికి అడ్డువుల్ల వేసినాడు
[నె]

అద్వైతముపడుట = వరివెన్ను వెరిగి వ్రాలుట
[అ]

అద్రాసి = అడ్డముగా పోసిన పెద్ద ధాన్యపు
రాసి; అడ్డమోతు [అ-పె]

అడ్లు = ధాన్యము; వడ్లు (వాడు అనుటకు
ఆడు అన్నట్లు) [వి]

అణక = (1) పసరముయొక్క ముందటి
జబ్బి [కరి]

(2) (మా) అనికె [చి]

అణపు = సాకు — వారు తమపైకి రాకుండా
అణపువేసినారు [కరి]

అణకు - అనుకు = దబ్బిటి; ద్రవము ఎక్కు
వైనస్థితి — సంకటి, సిండిచాలక అనుకై
నది [అ]

అణ్ణు = తండ్రీ; అణ్ణు: అయ్య [అ-దక్షిణము]

అతంత్రము = (1) బలహీనము [అ]

(2) స్వాతంత్ర్యములేమి: — వాడిది అతం
త్రపు బ్రతుకు [నె]

అతత = బాగుగా అరిగిపోయిన చెప్పు [నె-
మెట్ట]

అతకరించు = (1) ఎట్లనో సరిపెట్టు

(2) వదలు వదలుగా ముడివేయు [నె]

అతకలుచచ్చినవాడు = శక్తికడిగినవాడు;
ఏమిచేయనివాడు [నె]

అతగాడు = ఆయన [శ్రీ; ఉ-గో]

అతల కుతలము = (1) చిందర వందరగా,
క్రిందికి పైకి కలగలుపు అగుట [నె]

(2) ఎక్కువ పొంగుగా — అతలకుతలంగా
జ్వరం వచ్చినది [కర్నూ; తె]

(3) కల్లోలము [అ]

(4) ఆయాసము [నె-పొ]

(5) మనోబాంచల్యము [కర్నూ - పత్తి
కొండ]

అతిగడియు = జవవాటు — వాడు
మాటకు అతిగడియడు [శ్రీ]

అతిమాత్ర = ఎక్కువగా మాట్లాడు
అధికప్రసంగి; మాటకారి; వాయాడి
తె; నె]

అతుకు = కలిసియుండు — వాడు ఎక్క
అతకడు [తె; నె]

అతుకులబొంత = అప్పటికి ఎట్లో న
కొనినది — వాని సంసారము అత
బొంతగా అన్నది [తె]

అతుకులు = లోపాలు — అతుకులబొంత
లోపాలపుట్టి [వి]

అతులం కుతులము = బండి ఎత్తుపల్లా
నుండి పోవునప్పుడు శరీరం బాగా
యటవలన కలిగే అలసట; అతలకుత
[మ]

అత్తపత్తి = తాకిన ముడుచుకొను ఓషధి.
హస్తభీతి [నె-పొ; చి]

అత్తపుత్త = (1) వచ్చిరాని జిలిదిలి
కులు — ఆ అమ్మాయి అత్తపుత్త మాడ
మాట్లాడును [కరి]

(2) హస్తభీతి ఆకు [నె]

అత్తము = అరటి గొలలోని కాయల వరు
జీబు [గో]

అత్తారుబతంగా = జాగ్రత్తగా, భద్రం
[కృ]

అత్తిరసము = అత్రెసము [కర్నూ]; అ
రసము, నిప్పుటి; అరిసె

అత్తోడి (హతోడి) = చోతుకు, ఆదీన;
— అమె ఎవ్వరి అత్తోడిలో లేదు [కర్నూ]

అదనా = హీనము [తె]

అదనాలు = సేద్యపు పనులలో నెలజీతగా
ద్రవిగాక దినకూలీల లెక్క; హాజరు ప
— అదనాలు వ్రాయించినాడు [నె-తెల్లా]

అదము - (రూ) అజము = మదము, పొగరు
అదరిపాటు, దుడుకుదనము [కృ]

అదర గొట్టు = (1) నోరు మూయించు — వాణ్ణి

అదర గొట్టి వంపితిని [అ; నె]

(2) దులుపుట; రాలి గొట్టుట — చింత
కాయల అదర గొట్టు [అ-నె]

అదర బదర = త్వర త్వరగా, ఆదరా బదరా,
ఆదరా బదరా [నె; తె]

అదర బదర చేయు = బాగుగా చేయకుండా
పోవు; అందతుకులుగా చేయు — వా రా
పని అదర బదర చేసి పోయినాడు [అ-నె;
నె]

అబరా బదరా - అదరా బాదరా = త్వరిత
ముగ [చి; వి; శ్రీ; నె; తె; కర్నూ; అ]

అదరు = కదలు — నా భుజము అదరు
చున్నది [తె; నె]

(2) (చూడు) అదురు

అదరు మ్రాకు = మోటబావిపై బిగించిన అడ్డ
మ్రాకు [కరీ]

అదలు బదలు = చూర్చుకొనుట — తమ
ఆస్తులను అదలు బదలు చేసికొనిరి [కరీ]

అదవ = (1) హీనము — దొంగిలించేటంత
దొరతనముండగా అడుక్కొనినేటంత
అదవబతుకు ఎందుకు [నె]

(2) కుంటి — గుడ్డి [కర్నూ-వత్తికొండ]

అదవమనిషి = (1) పనికిమాలినవాడు [నె]

(2) శక్తిహీనుడు, అంగవైకల్యము గల
వాడు [అ; కర్నూ, తె]

అదాటుగా = హఠాత్తుగా [వ; నె]

అదాటున = (1) ఆకస్మికముగా [అ; నె]

(2) రోగి [ప]

అదాటుపడు = అనుకోకుండా మార్గమధ్య
మున ఎదురుపడు [నె; కర్నూ, అ; తె]

అదిన = పదిన [వి]

అదుపు = పరిమితలకు లోబడియుండు —
అదుపులో నుంచుకో [తె; నె; అ]

అదురు = (1) ప్రకంపనము (వైబ్రేషన్)

(2) గని సొరంగములలో మందు బెట్టి
కొట్టిన తర్వాత కదలబారిని భూభాగము
— అదురంతా తీసివేసినారు [నె]

అదు రేటు - (రూ) అదురు రేటు = ఉన్నట్టు
ఉండి అదురునట్టు (భయపటునట్లు) కొట్టుట
[నె]

అదువు = లోకువ, బలహీనమైన [అ]

అడ్డ = పరికుప్పను మొన తేల్చుటకు ముందు
(గోపురాకృతిగ) క్రింద పేయు, వృక్షకాండ
మువంటి మొదలు — అడ్డ అయినది
[నె]

అడ్డలము = నాటకములందు ముఖమునకు
పేయరంగు; హరిదళము — అడ్డలంపూసి
వేషమేస్తే చాలు; [చి; నె]

అడ్డలా = ఏగాని [వి]

అడ్డు = (1) ఒకటి ఇంకొకదానిలో ఇముడు;
ఒకటి ఇంకొకదానిలో మిళితమైపోవు —
అచొక్కా అతనికి అడ్డినట్లున్నది [కరీ]
(2) రవి: గుడ్డ [వి]

అడ్డుగోడ = చిన్నగోడ; అడ్డుగోడ [చి]

అడ్డుడుకాగితము = బ్లాటింగ్ పేపరు
(Blotting Paper) [కరీ; నె]

అడ్డుపడ్డు = నియమము — అడ్డు పడ్డు
లేకుండా పెరిగినాడు; అడ్డుపాడ్డు; హడ్డు
పడ్డా [నె; కర్నూ; అ; తె]

అడ్డులు బెట్టు = చాకలితో మంగలితో మాట్లా
డక, చీపురు చేత ముట్టక నియము
పాటించునది. [చి]

అడ్వైతము = మంచి చెడు తెలియని అవివేకి;
యతామతం [గు]

అన = (1) బుట్ట; సంచి మొదలగునవి అల్లు
టకు ఏర్పరచిన మొదటియాకృతి — నీవు
అనవేసి యిమ్ము, నేను బుట్టంతా అల్లు
తాను [నె-పొ]

(2) ప్రారంభమున వేయు నూలు, లేక
సులకపోగు — మంచమల్లటకు అన వేసి
నారు [కర్నూ]

అనక = (మా, అనిక — ఎద్దు అనక బెట్టింది;
అనక వేసింది [చ]

అనకాసారి = వెనుకసారి; తర్వాత; అంకా
సారి [అ, బ.

అనకొన = మొదలుకుద; వికరణ — అన
కొనలేనిపని; అనగొన [నె]

అనకొన తెలియదు = ఇగురేదో, కొన
ఏదో తెలిసికోలేనిస్థితి [నె]

అనవ = (1) అనవకాయ; (2) అనుములు [చ]

అనాక = తర్వాత, పిదప [చెం]

అనాద = చేతగాని, అనాథ [అ]

అనామత్తు = (1) అమావత్తు.

(2) పూర్తిగా — పైరు అనామత్తు పాడయి
నది [నె]

(3) చెబుదులువలె, తాత్కాలికమైన రెక్క
— అనామత్తులో వ్రాసి డబ్బు తీసుకో [నె]

అనాస = అనారసపండు [చ]

అని = (1) దారి, సుముఖము — ఆ విషయము
ఒక అనికరాలేదు. [నె]

(2) పరిష్కారము — అనికుదురలేదు [నె]

(3) దారపుకండెకొన; అల్లిక [అ]

అనిక = (1) ఎదురు తిరుగుట;

(2) ఎద్దు మెడమీద కాడిని క్రిందికు త్రోసి
వేసి అడ్డము తిరిగి నిలచుట — ఎద్దు
అనిక వేసినది; అనక; అంతె [నె]

(3) పనిచేయనిరాకరించుట; వాడు అనిక
వేసినాడు [నె-డెల్లా; తె]

అనిపించుకొను = నిందింపబడు — ఒకరి
చేత అనిపించుకొనడం ఎందుకు? [నె;
అ; గు; తె]

అనిలి = పిచ్చి, అమాయకపు [అ]

అనువు = నాలుగుదారులు కలియుకేంద్రము;
కూడలి [చ]

అనుమాయితీ = సంప్రదాయం [వి]

అనుము = తాళము, (బీగము) మున్నగు
వానిలోని మర — అనుము చెడినది. [వ]

అనువు = (1) అలపు — అనువువచ్చేవ.

(2) లోకువ; హీనమైపోవు [శ్రీ]

అనువుకట్టు = లోకువచేయు — అనువు
పెళ్లాము ఊరందరికీ వదిలె [చ]

అన్ను = తండ్రి [చి-పుంగనూరు] e
[చ]

అన్నకావడి = (1) తిండిపోతు — అత
కావడి, ఎందుకూ కొరగాడు (కొ
నన్యాసులు కావడికట్టి బిచ్చమునకు
అలవాటు గలదు) [చ]

(2) ఇంటింట కవళమెత్తుకొని పొట్ట
కొనువాడు; అన్నపూర్ణ కావడి [నె]

అన్నకుత్తి = అన్నము వడ్డించు సాధ
[చ]

అన్నన్నగతికులు = కూటికి అంగల
వారు [కరీ]

అన్నన్నా = జాలితో అనుట, లేక పొ
చేసినపనికి పశ్చాత్తాపపడుట [గో]

అన్నశుద్ధి = నెయ్యి [గు]

అన్నా = కోపముతో అదల్చుట [గో]

అన్నా = పన్నా = దండుగ, ద్రోహ
లేనిది [కరీ]

అన్నాబత్తి = ఊదువత్తి; సాంప్రాతికత్తి [

అన్యాత్తుడు = కేవలము అప్రయోజక
[నె]

అన్యాలము = అన్యాయము [కర్నూ]

అపరాత్రి = అర్ధరాత్రి; = పరాతిరి [శ్రీ;]

అపరాలు = (1) కాయదన్యాసులు; ప
దినుసులు [నర్కా; గు]

(2) అపరకర్మలు [కర్నూ; నె]

అపసవ్యం = ప్రతికూలము [శ్రీ]

అపిని = (1) చెడ్డ అలవాటుకు ఎక్కువ
లొంగిపోయి ఉండుట.

(2) ఎక్కువ అభిలాష — వాడికి అదం
ఒకే అపిని; (అభిని = నలమందు తి
వానిస్థితి అని కాబోలు) [నె]

(3) తృప్తి కాకుండుట [నె.పొ]

అపరితిపిరియగు = తట్టుకోలేక ఉక్కిరి
బిక్కిరగు [గు]

అపూటముగా = బొత్తిగా [అ.పె]

అపూటు = స్వచ్ఛము, — అపూటుసారాయి
[కరీ]

అప్ప = (1) అక్క — కనకప్ప [శ్రీ: గో:
నె: అ]

(2) పిండివంట, (అప్పచ్చిరూపాంతరము)
[కర్నూ]

(3) అయ్యఅనుట(నంబుద్దిలో) — ఏమప్పా
[అ]

(4) తిండి [రా]

అప్పకేడ్చేడివాడు = అప్రయోజకుడు —
ఆ పట్టవాడప్పకేడ్చేడివాడు [కరీ]

అప్పచ్చి = అప్పన్నదేవుడిపేరు విశాఖ
జిల్లాలో ప్రీతికూ పురుషులకూ కూడా
పెట్టు పేరు.

(2) పిండి, బెల్లము, ఉప్పు, నూనె కలిపి
రేకులుగా బొగ్గలమీద కాల్చి పిండివంట
[వి]

(3) భక్ష్యవిశేషము [శ్రీ]

(4) నిప్పటి (అరినె): వడ మొరలగు
తినుబండారము [నె]

అప్పటము = కల్తీలేని: స్వచ్ఛము [తె: నె:
అ]

అప్పడూ = కూతురినైనా, కొడుకునైనా
పిలుచుకొనే ముద్దుపిల్లవు — అప్పడూ
ఇటులా [వి]

అప్పనంగ = ఉచితంగ [శ్రీ]

అప్పనాలబావ = ఉవ్వక్తుడు: అప్రయోజ
కుడు — మావాడు అప్పనాలబావ [కరీ]

అప్పన్న = సింహాచలదేవుడు [వి]

అప్పయ = పిల్లవాడు [అ]

అప్పయ్య = (1) నెట్టి(వైశ్యుల)బిడ్డలు చిన్నా
యనను పిలుచు మర్యాద [కరీ]

(2) అబ్బాయి [అ]

అప్పలస్వామి = సింహాద్రి నరసింహస్వామి
[వి]

అప్పసము = (1) పొలములోని నీరు క్రిందకు
జారిపోకుండా అడ్డువెసిన మట్టిపెళ్ళ [శ్రీ]

(2) బోదెలనడిమి చిరుకాలువ: యారాము
[వి]

అప్పసము = ఖద్దన, స్వయముగా — అశ
డాపెను అప్పసంగా ఉంచుకొన్నాడు.
[కర్నూ]

అప్పశముగా = (1) సులభముగా

(2) సంపూర్ణముగా

(3) కనువుగా — అది అప్పశులగ సరి
పోయింది. [నె]

అప్పాలు = అప్పచ్చులు (పిండితోచేయునవి)

అప్పిశము = ఎల్లప్పుడు, అజంగా [నె-
ఆత్మకూరు]

అప్పదిద్దు = అప్పదీర్చు [శ్రీ]

అప్పసప్ప = ఋణముగనో, చేబదులుగనో

సంపాదించుడిబ్బు: (జంటపండు) - అప్పు

సప్పచేసి పని పూర్తిచేసినా [నె: తె:

అ, కర్నూ]

అఫము = అభిము, శుభమునకు వ్యతిరేకము
[కరీ]

అబము సుబము = అశుభము శుభము —

వాడు అబము సుబము ఎరుగడు పాపము:

అన్నెము పున్నెము [నె. పొ]

అబాపురి = (1) అలాటప్ప

(2) ధబ్బ ఎగవేయుట [గు]

అబోరు = కూన్యం: నిర్లిప్తత [అ: బ] —

ఇల్లంతా అబోరుమంటున్నది.

అబ్బిక్క = ఆశ్చర్యార్థకము [కరీ]

అబ్బిగాళ్లు = పశువులకు, దున్నీ దున్నీ

వుండువడినకాళ్లు: మెత్తకాళ్లు - అబ్బెద్దు

అబ్బిగాళ్ళపై నడుస్తుంది [కరీ]

అబ్బిడాలు = అబ్బకు + ఆలు అనుట;—

త్రీలు వాడే ఒక తిట్టు;—ఉనీ, నీ అబ్బి

దాలా [నె: కర్నూ - గిద్దలూరు]

అబ్బినాకారం = అర్థంలేని గారాబం [తూ-
గో]

అబ్బియ్య (అబ్బయ) = (1) బాబుని పిలుచు
నపుడు వాడే పదము. [నె]

(2) పిల్లవాడు [చి]

అబ్బిరాంతము = అపూర్వము — అబ్బిరాం
తపుబిడ్డ పుట్టినాడు, గడ్డపారతేరా.
చెవులు పట్టుదాము [కర్నూ]

అబ్బిరానిగడ్డపార = అలవిగానివాడు [నె]

అబ్బిరింత = (1) ఒక పక్షి (బెదురుపక్షి)

(2) వ్యంగ్యముగా-బెదురిబోవు ఆడుది—
అబ్బిరింతట్లాడది [అ-పె]

అబ్బిరికం = కాబోవు పెండ్లిజంటలకు చేయు
అభ్యంగనకర్మ [కరీ]

అబ్బాసల్లికాలము = చాల పురాతనమైన
కాలము: అబ్బాసల్లి ఉదయగిరి నవా
బుగా పూర్వము పేర్కొందినాడు; ఓబాయ
కాలము [నె-అత్తకూయ]

అబ్బి = (1) అతడు అనుట; ముఖ్యముగా
ఆడువారు వాడుదురు - అబ్బితో చెప్ప
[నె]

(2) అబ్బాయి — అ అబ్బిని చూడు
[కర్నూ; ఉ. గో]

(3) పురుషవాచకము - వంకాయలబ్బి:-
ఓ యీ అనుమాటకు సరిపోయినది - ఓ
అబ్బి వచ్చినావా? [నె]

(4) కొడుకు [శ్రీ]

(5) పిల్లవాడు [అ]

(6) బిడ్డ [చి]

అబ్బిగాడు = (1) చిన్నవయస్సులో ఉన్న
కొడుకు నుద్దెంచి పల్లె-నట్టిమాట

(2) ఎఱుగని ముద్దరాలు [శ్రీ]

(3) కుఱ్ఱవాడు [ఉ-గో]

అబ్బిళ్లుగరచు = బాధించు

[నె-అత్త]

అబ్బోడు = అబ్బాయి;

అబ్బిప్రాయము = ముందు
అబ్బిప్రాయం కలిగి

అమందస్తా = తాము
చిత్తకొట్టుకొనుట

మానుదస్తా [శ్రీ]

అమక్క-కము = అత్త
కక్కంగా జరిగిం

అమగము = అసహ్య
గిద్దలూరు]

అమడకాయ = ఒకజాతి

అమరిక = కుదిరిక, బి

అమరు = (1) ఒప్పినది;

నది [అ; నె]

(2) కుదురు—పని

[తె]

(3) దెబ్బలు తగులు
నట బాగా అమరిన

అమలు = మత్తు; మైది
చుటవల్ల అతనికి

హమలు (అన్యదేశీయ

అమాంతము = (1) పూ
లాగుకొన్నాడు [నె; చి]

(2) హతాత్తుగా లేత

అమాంతము = అమా
పూర్తిసేల (అమ + అ

అమాం బాపత్తు = అన్న;

అమాన్ దస్తా = వక్కా

అమాలి = మూటలు మో

[వి; అ]

అమిజి = (మా) (1) అం
—అది అమిజి అయి

అమిరిచ్చుకొను = ఇచ్చి
కొను [మ]

అమిసిన(అమియు)=నిద్రమైన - అమిసిన
దానిపై అయ్యవారిచేయి [కరీ]

అమీ తుమీ=అయ్యది కానిదీ; అవుగాములు
—అమీశమీ తేల్చేనుకో [చి; నె-పో]

అముజు=బరద—అముజు కడుక్కొనిరా
[నె-కినిగిరి]

అమురు=పట్టునడు; ఇముడు—అమాను
చేటికి అమరదు [కరీ]

అమ్రు=స్తనము; చన్ను — చంటిపావకు
అమ్రునోటిలో పెట్టుము; ఆ పావ అమ్రు
జీవకులేదు [కరీ]

అమ్రుక్ డమ్రుక్=మోసము [కరీ]

అమ్రుక్క=పెద్దాయ, తల్లియక్క [కరీ]

అమ్రుజూపు=ఒక వస్తువును అమ్ముదునని
ప్రకటించు—ఇంటిని అమ్రుజూచినాడు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

అమ్రుడు=(1) అబ్బాయి, చిన్నపిల్లవాడు
[చి; వి]

(2) కూతురుని ముచ్చట పాటుగా పిలుచు
గారాబపు పిల్పు [వి]

అమ్రుణ్ణి=(1) దేవి [నె]

(2) చిన్నపిల్ల [అ]

(3) అమ్మాయి; ఎందుకూ కొరగానివాడు
—వాడు అమ్రుణ్ణిగదా [చి]

అమ్రుతల్లి=(1) దేవతవలె వూజింపదగినది.
(గోవులపట్ల శ్రీలపట్ల దీనిని వాడుదురు)
[గు]

(2) అందమైన కుదిరిక గల గోవు [గు]

(3) స్పోటకము [కరీ]

(4) పసిపిల్లలను పిలుచు ముద్దుపేరు [నే]

అమ్రుమ్మ=(1) తల్లి [నరా-]

(2) అవ్వ, మాతామహి [నె]

అమ్రుమొగుడా=ఒక తిట్టు [అ]

అమ్రులక్కలు=(1) ఇరుగుపొరుగు ఆడు
వారు—అమ్రులక్కల మాటలు [నె; అ;
తె]

(2) అక్కాతమ్ముడు [తూ-గో]

అమ్మలు=స్త్రీలు [వి]

(3) కూతురు—మా అమ్మలు మంచిపిల్ల;
అయ్యలు [కరీ]

అమ్మవారిపొంగు = మళూచి చిడుములు
(పొక్కలు కట్టినదళ) [చి]

అమ్మవారు=(1) పోలేరమ్మ; స్పోటకము;
మళూచికము.

(2) దేవి—అమ్మవారిగుడి [నె; కర్నూ,
వ, అ]

(3) గడుసు శ్రీ [అ-పె]

(4) బ్రాహ్మణశ్రీ [తె]; అమ్మోరు [నె]

అమ్మాడమ్మా = బాతానీ; పుక్కిటి
పురాణం; లోకాభిమానము [కరీ]

అమ్మి=(1) బాలిక; అమ్మాయి (ఇది ప్రీతి
వాచకము)—మా అమ్మి [ఉ; గో; నె; అ]

(2) కూతురు [తె; శ్రీ]

అమ్మున వేసినట్లు=చక్కగా, సూటిగా—
అమ్మున వేసినట్లు గీత గీచినాడు [కరీ;
నె]

అమ్మువేయు=మతావేయు; దివాణ పు
అమ్మవారువేయు (వేక్సినేషన్) [అ-పె]

అమ్మేసినట్లు — అమ్ము + ఏసినట్లు=
చక్కటి చాలుగనుండుట — అచెట్టు
అమ్మేసినట్లు పైకిపోయింది [నె]

అమ్మోరు=(1) బ్రాహ్మణశ్రీ

(2) స్పోటకము [నె; చి]

అయ్=కండ్రి [నె]

అయిచ్చు=(1) రొప్పు

(2) బండితోలు—ఆ యెద్దును అయిచ్చుము
[కరీ]

అయినకాడికి=వచ్చినంతవరకు — అయిన
కాడికి అమ్మేనిరా [చి; నె]

అయినవారు = కావలసినవారు — అయిన
వారికి అతల్లోనూ, కానివారికి కంఠా
ల్లోను [చి; నె]

అయినిల్లు = ఇంట్లో దేవుడిగది [వి]
 అయిపిలేడు = జాడలేదు; అయిపులేడు [గు]
 అయిలు సయిలు = మంట చెడ్డ; ముద్దు
 ముచ్చట [మ]
 అయిరేడి = (మా) ఆరివేణి, అవిరేణి
 అయిలు = తిక్క — వానికి అయిలు బట్టి
 నది [ఆ-పె]
 అయివచ్చుట = అచ్చివచ్చుట — మాట వ్రత
 ములు అయిరావు [కరీ]
 అయివేణి = (1) రాబడి [తె]
 (2) దనస్తోమతి — మాట అయివోజు
 తక్కువ [నె; కర్నూ; తూ-గో, ఆ]
 (3) బ్రాహ్మణుడు [కర్నూ]
 (4) పంటబూమిస్తోమత [తూ-గో]
 అయివేజు = (మా) అయివేణి
 అయివోజు = (చూ) అయివేణి [నె; ఆదోని]
 అయిసా పయిసా = (1) త్వరతో తెగిం
 చుట, తెచ్చుకొనుట; — ఇంత నేపా,
 వేచితే అయిసాపయిసా తేల్చేస్తాము
 [గు]
 (2) ఆదో ఇదో తేల్పు [నె]
 అయోమయం = (1) చుట్టూ యేమీ కానరా
 నంత సముద్ర మధ్యభాగం [గు]
 (2) ఏమీ అర్థముగాని స్థితి (ఇనుముతో
 చేసిన దానివలె) [నె]
 అయ్య = (1) తండ్రి; నాయన; నన్న
 [క-గో]
 (2) జంగమయ్య [కరీ]
 (3) వ్యంగ్యముగా నిందమోపునపుడు
 అనుమాట-ఆ అయ్యకు అంతా తెలుసు [నె]
 అయ్యగారిచేసు = చూస్తాము; ఆగ్రహారము;
 అయ్యగారివల్ల [వి]
 అయ్యగారు = (1) పూజారి [మ]
 (2) పురోహితుడు [తె]
 (3) గౌరవవాచకము [నె]

అయ్యడు = (1) పూజారు [కరీ]
 (2) ఒక మగవాడు — ఆ అయ్య
 అంతా తెలుసు [కరీ]
 అయ్యలు = గురువులు; అయ్యవ
 — అయ్యలు వచ్చినారు [నె]
 అయ్యవారి తలవాకిలి = సంసారులకు
 బములకు లక్షణములైన గొడ్డగోడ;
 శుభ్రముగా నుండుట; వ్యంగ్యముగా కూ
 మనుట — ఇది అయ్యవారి (బ్రాహ్మ
 జుని) తలవాకిలివలె నున్నది [నె]
 అయ్యగారి నట్టిల్లు [తె]
 అయ్యవారి నట్టిల్లు = ఇంట నేమియు లే
 ఇది వైష్ణవ గురువులవారి ఆచారము;
 దినమున కొ దినమే శిష్యులంపిన సంవా
 ములతో ఆ దినమే వదిలేసి మర్రాతి
 ఏమియు పాచిద్రవ్యము లేకుండ జేయ
 నది; అయ్యవారి తలవాకిలి [గో; తె]
 అయ్యవారు = (1) కపాద్యాయుడు — అయ్య
 వారికిజాల బిడు వరహాలు [నె]
 (2) బ్రాహ్మణుడు x ఆమ్మారు, అమ
 వారు — పంచాంగం అయ్యవారు [క
 నె; ఆ]
 (3) సాతాని [వి]
 (4) శ్రీ వైష్ణవుడు [కరీ; వ]
 అర = (1) గది — అరలో పండుకో [నె; వి]
 (2) పెట్టెలో ఒకభాగం — అరలో దా
 పెట్టు [ఆ; నె; వ] అట్టు
 (3) కవటము — వాడెప్పుడుగూడా నాలో
 అరలేకుండా మాట్లాడి యెరుగడు.
 అరంగము = చెట్టు, ఆ ఏట కాయ మొదటి
 కాపు; రెండవది గైరంగము; మూడవది
 ఎడకారందురు, (చిత్తూరుజిల్లాలో, మల
 బారులోవలె మామిడి మొదలగునవి
 ముక్కరు కాయను) [వి; క]
 అరంట = అక్షంశ గడ్డి [తె]
 అరక = మడక; నాగలి — అరక అరిగిన
 గరిసె ఎరుగును [వి; నె; గు; వ]

అర్థక = (1) బండి మొదలగునవి లాగు నపుడు కలుగు ముందుబరువు—బండి అర్థకై నది $\times$ లేపు, లేపడి [నె, కర్నూ, అ, శ్రీ, తె]

(2) అర్థక = కాడి—పది అర్థకల సేద్యము [కర్నూ]

అర్థకంఠము = చలికాలమున పిల్లలకు కంఠముచుట్టు గట్టిన పలివస్త్రము [కరీ]

అర్థకట్టు = సేద్యపు పశువులచేత ఒక ఇడి (పూట) మాత్రమే పని చేయించుట [నె-మెట్ట]

అర్థకనేల = ఒక అర్థక (నాగేటి) తో చేయు పనికి తగినంతటి సేద్యపు భూమి: 10-12 ఎకరముల మెట్టభూమి కలిగినది— ఇది ఒక అర్థక తోట [నె-మెట్ట; ప]

అర్థకాయ = పరి మున్నగు దాన్య జాతిలో సగము మాత్రమే గింజ బట్టినది

అర్థకు = (1) ద్రావకము—అతడు ద్రావకల నుండి అర్థ తీసెను [కరీ]

(2) పలుచని బిళ్ళ

అర్థకొరలు = (1) సగము సగము చేసిన పని, వక్కలు ముక్కలు, అర్థగొరలు [నె; ప; అ-పె]

(2) తక్కువలు,

(3) మనస్తావములు [అ]

(4) లోపము

(5) సందేహము [నె-పొ]

అర్థగడము = అక్షరము—అతనికి అర్థగడము బట్టెను [కరీ]

అర్థగొత్తు = సగము కడుపునకే చాలిన తిండి—అతడు అర్థగొత్తు భోజనము చేసెను [కరీ]

అర్థజాయింపు = వెనుదీయు, వెనుక ముందా—అ పనికి బలె అర్థజాయిస్తున్నాడు అర్థాయించు; అజ్ఞాయించు [నె]

అర్థడ = తరిమిన బట్టిన చిన్న కొయ్య భాగము, పీటితో ఉయ్యలతోట్టి ప్రక్కలు,

పెద్ద మంచముల కలదాపులు, కాళ్ళ తట్టులలో చట్టములు చేయుదురు—అర్థదాల తొట్టి [నె]

(2) పడమటింటిలో (గది) దేవుని పీఠమునకు పై న మేల్కొట్టుగా, వెదురు దబ్బలతో అమర్చి వేలాడగట్టినది.

అర్థడు = వ్యాపించు [నె]

అర్థదండి = కఱ్ఱతో చేయబడు అర్థకము [కరీ]

అర్థదట్టు = అర్థదట్టిలు (Cut drawer) [గు]

అర్థదట్టు = నీటికొరత, ఎద్దడి [నె]

అర్థదడి పొలము = తోటపైరుచేయు నేల;

అప్పుడప్పుడు నీళ్లుగట్టు పొలము [తె]

అర్థదుడ్డు = రెండు పైసలు, దుగ్గణి [చ]

అర్థప = పొలములలో కాపుండుటకు, పిట్టలను తోలుటకు ఎత్తుగా వేసిన వందలి వంటిది, మంచె [శ్రీ]

అర్థపు = అధికమైన—వాడు మనకు అరిపే మనిషికాడు [గు; నె]

అర్థపువేట = పెద్ద గోలచేయుచు అడవి జంతువులను ఆడువేట, పరవదోలు వేట [నె, శ్రీ]

అర్థప్పనములు = కట్నాలు, కాన్కలు [కరీ]

అర్థబందరము = అబందరము [గు]

అర్థబ్బులబాకీ = నిర్బంధముగ పనులుచేయు బడునది; కాబూలువాని బాకీ, అగని బాకీ [కరీ]

అర్థమరికలేక = భేదములేక; అత్మీయకగా [తె, శ్రీ, నె]

అర్థవ = (1) మాళేము (మచ్చిక) గాని ఆవు [నె]

(2) అర్థముగానిది—అర్థవగోడు చింత గుగ్గళ్లు [నె; కర్నూ]

అర్థవంకాలు = చేతియొక్క పై భాగమున (రెట్టకు) పెట్టునగ [నర్సూ]

అరవందము = దిక్కులేని—అమెది అరవం
దపు బ్రతుకు [కరీ]

అరవకట్టు = దట్టికట్టు, అడ్డకట్టు [నే]

అరవచాకిరి = (1) తమిళ వైష్ణవులకు
మంగలి చేయు సర్వాంగ జైరము [నే]

(2) హీనమైన సేవ, చాకిరి

(3) ఎక్కువ కష్టమైన పని [అ]

(4) ఊరకచేయు పని [అ]

అరవటిక = జాతరలలో వడవప్పు, పాన
కము యిచ్చుచోటు [నే]

అరవడి = బావిని మరింత వెడల్పుగా త్రవ్వట
—మా బావిని అరవడి బట్టించినాము
[కరీ]

అరవముసలి = పండు ముసలి [కరీ]

అరవమొత్తుకోలు = అర్థంకాని ఖాష [చి]

అరవాసి = (1) సగము

(2) అర్థం ఏర్పడిన కాయలు—అరవాసి
కాయలు [చి]

అరసి = వివరము తెలిసికొని — అరసికోని
రా [తె]

అరాకు పరాకులు = చీకాకులు [కరీ]

అరాకొరా = శేషము — అ పనిని అరా
కొరా లేకుండా పూర్తి చేసిరా [చి; గు]

అరాబు = తడిగలవస్తువులను క్రిందపెట్టి
నపుడు ఆవస్తువున్నంతమేరా నేలపై
ఏర్పడిన తడిగుర్తులు [గు]

అరాము = దొంగ [చి], హరాము

(2) నిషేధము

అరాయించుకొను = జీర్ణించుకొను; —
వాడు యితరుల ఆస్తిని అరాయించుకోలేడు.

హరాహించుకొను [నే; కర్నూ; అ;
తె; ప]

అరావిడి = గిన్నెలో పాలు మొదలైనవి కాచి
నప్పుడు ఆ గిన్నెలో చుట్టూ వడే మరక
[గు]

అరిగిండ్లు = తుంగభద్రపై మనుష్యుల
సరకులను దాటించు పెద్ద తోలుబుట్ట
హరిగిలి; పుట్టి [కర్నూ]

అరిగిలి = ఏరుదాటుటకు తోలుకుట్టిన గం
పుట్టి [తె]

అరిఘోష = మిక్కిలి కష్టము [కరీ]

అరిణ = నీళ్లు పారించుటకు ఉపయోగించు
పెద్ద దోనె; అరిణి [నే]

అరిణి = దోనె, అరిణ [నే]

అరితి = అరుత, అట్టు, మెడ—అరితి
మోసినాడు [నే; అ]

అరితి కాకలవాడు = ఏవనినిగాని తుదము
కొన సాగించకనే నడుమ వదలివేయ
వాడు; మెడ వేడి ఎక్కువచే అనుట [నే]

అరిపి = బక్కపలచన, సన్నము; అరి
[గం]

అరిపేద = (1) మిక్కిలిపేద; దొర్బాగ్నయి
[నే]

(2) బలహీనుడు, బక్కచిక్కినవాడు [నే
పొ; గా]

అరిబరి = కొఱత [గు]

అరిబువ్వ = పరిఅన్నము [చి]

అరిమెన = (చూ) అరివేణి; బచ్చెనకుండ
[చి]

అరిల్లా = సనేమి; బొత్తుగా—అరిల్లా అ
డావనిచేయడు [కరీ]

అరిల్లు (అర + ఇల్లు) = ఇంటిలోపలి గ
—పెట్టి అరింట్లో బెట్టు [నే]

అరివాణము = సంధ్యవార్పుకొను పల్లెమ
[గు]

అరివేణి = పెండ్లి సమయములలో ఉపయో
గించు పెద్దబానలు—వీటిని రంగులతో
చిత్రించుదు. వీటి మూతిపైన పెద్ద
పెత్తెదలో బుభనమయమున దీపారాధన
గావించుదు; అయిరేడి, అవిరేణి [నే]

అరుగులు దాటని = కొరగాని — అశని
అలోచనలు అరుగులు దాటనివి [కరీ]

అరుట్టా = శ్రీ జ్యోతి రామలింగస్వామి
తత్త్వములు [చి]

అరుట్టాలై = గోదాదేవి సూక్తులు; ఆంధ్రా
శమ్మ పాటలు [చి]

అరుపు = అభ్యంతరము — దానికేమీ అరుపు
లేదు [నె]

అరుపుసొరుపు = అల్లరి, గడబిడ — అరుపు
పొరుపు లేకుండా ఆ కాపురము సాగిపోతు
న్నది [కరీ]

అరుబు = లేవడి; లేపు × అరక [గు]

అరులు = దయ, వాత్సల్యము — గేదెకు
దూడపై అరులుపొంగెను [కరీ]

అరువు = (1) క్రమము — సంసారం అరువు
లేదు [నె]

(2) వివేకము — అరువు లేని మనిషి;
అరువూ తెరువూ లేనోడు [చి; నె; అ]

(3) ఒడ్దిక — ఇంట్లో అరువులేదు [నె]

(4) తగిన — అరువైనది

(5) క్షేమము — అరువుగా పోయిరా [నె; తె]

(6) ఉపాయము — దీని కేదైన అరువు
చెప్పు [అ-పె]

అరుసోజ్జము = ఆశ్చర్యము [నె-పొ]

అరే యప్పా యను = బ్రతిమాలికొను —
అరేయప్పాయని ఎదుటివారితో పనితీసు
కొనెను [కరీ]

అర్థాస్తమానము = ప్రొద్దుకుంకుటకు
ముందు కాలము; అసలు సంజె [నె]

అర్చకుడు = చేతగానివాడు, బాలుదనుట [తె]

అట్టు కడుగు = (1) బాగా పనిచేసిన ఎదు
ముసలిదైనప్పుడు, మెడను పాలతో
కడిగి పనిచేయించకుండా వవలివేసి మేపు
చునే యుండుట — కవీలబద్ధుడు అట్టు
కడిగినాడు [నె]

(2) వయసు చెల్లినవారికి పనినుండి
విశ్రాంతినిచ్చుట [గు; నె]

అట్టుగు = ఎద్దు, దున్న మొదలగు నేద్యపు
వసరములకు మెడనలిగి, కాయగాచి కాడి
మోయుటకు అనువగు — కోడెకు ఇంకా
అట్టుకాలేదు [నె; తె; ప; అ]

అట్టువంచు = (1) వరిగింజలు బాగుగపండి,
వెన్నువంగుట — తెరు అట్టు పోచినది [నె]

(2) లోబడు

(3) ఓపికచూపు

(4) విధేయతజూపు [నె-పొ; అ-పె]

అట్టెము = ఆడపిల్లల ఆటలలో ఆరవ దిన
సము; ఆనాడు ఆట మానుదురు [కరీ]

అట్టోడు = (1) దుర్బలస్థితి; అనీతు — అది
అట్టోడుగా నున్నది [నె]

(2) పాడయిపోవు [అ-పె]

అలంగం తొక్కు = ఆవేశమునకు బోబడ
కుండా ఉండుట [గో]

అలకన = (1) వలుచన, గుడ్డలో నేతనూలు
తక్కువగుట. [నె]

(2) బరువు తక్కువైనది; తేలిక [తె; అ]

అలకలతోపు = దేవుని తిరునాళ్లలో పార్వేట
నాటి (చివరదినము) ఉత్సవము. స్వామి
గుఱ్ఱపువాహనం మీద వేటకు పోయిరాగా,
అమ్మవారు అలిగి తలుపు బిగించుకొని
ఆర్చకులచేత బ్రతిమాలించుకొని తలుపు
తీయును [నె]

అలకా = హీనకులము [నె]

అలగము = వరికప్ప చుట్టు, నురుచుటకు వరి
కట్టలు యమర్చినది — ఈ అలగము
చక్కగా మెదిగినది; వడ్లు బొత్తుగా రాలి
నవి; పడుగు [కరీ]

అలగాజనము = (1) సన్నకులములవారు;
కప్పికులతప్ప యితరకులాలు [నె-పొ]

(2) సీచులు [తె]

(3) కూలినాటి చేసికొని బ్రతుకువారు;
అలకా [గు]

అలగు = చిక్కటి పేదస్థితో కళ్లము అలు
కుట [చెం]

అలవటించు = ఎక్కువగా దుఃఖించు—
వాడు దానికి అలవటించిపోయినాడు;
అలవటించు [కర్నూ]

అలపాలి = ఒకంతట; ఒకమాయన; ఒక
లాగున—వాడు అలపాలిరాడు [శ్రీ]

అలబడి = గ్రామములో తక్కువకులము బీద
వాండ్లు; అలగాజనము; అలబరి [నె]

అలబడినోరు = బూతుబండు మాట్లాడేవాడు
[నె]

అలబడి శాదవ = పరువు తక్కువపని [నె]

అలబొడ్డు = సూర్యాస్తమాన మగుటకు
ముందు సమయము. ఈ సమయమపుడు
రైతాగము అన్నముతందురు — అల
బొడ్డులో అన్నము తిన్నాము; అర్ధాస్త
మానము; అలబొడ్డు [శ్రీ]

అలమటించు = పరికపించు, అలవటించు
[తె, అ; వె]

అలమరగు = కలిసిమెలిసియుండు అలవాటు
[నె-ఆత్మకూరు]

అలరాయి = జలాశయములలో కట్టలలో పలి
తట్టు అలలి తాకిడికి కట్టదెబ్బ తినకుండా
పరువున బిగించురాయి; లోడారాయి;
రివెల్ మెంట్ [నె]

అలవటించు = (మా) అలవటించు [నె; అ]

అలవరించు = అలవాటు చేయు [నె-పొ]

అలవరితనము = అంగడవు తనము—
మాయమ్మాయిలో అలవరితన మెక్కవ
[కరీ]

అలసంద పట్నాలు = ఉప్పుకారము పెట్టి
వేయించిన అలసందులు [అ]

అలాకు = సులభము, కష్టములేమి —
ఆ వస్తువు అలాకుగా దొరికినది [అ-పె]

అలాకుఅగు = వృథాయగు; చెడరిపోవు
[అ]

అలాకు పలాకు = (1) చెల్లాచెదరగు —
ఆ కుటుంబము అలాకుపలాకై పోయింది
[నె]

(2) చాలతేలిక [గు]

(3) వ్యర్థము [అ]

అలాగా = సులభముగా — వాడు
వస్త్రానా అలాగచేస్తాడు [తె]

అలాల్ టప్పా = అటాఅటలు; నీలివా

అలావు = పీర్ల పండుగరోజున పా

అడుగువేయుటను అలావు తొక

అందురు [అ]

అలావునంత = (గుండము) అలావుతో

ప్రదేశము; అగ్నికుండము [అ]

అలికిడి = (1) అస్సుటము—ఆ సంగతి

కిడిగా తెలిసినది [కర్నూ; నె]

(2) న్వల్పద్రవీ—అలుకుడై నది [కరు

అలికిడిలేదు = కనుపించలేదు [శ్రీ]

అలిగిరి = దొంగ [చి]

అలిపి = అలసట [చి]

అలిపిరి = ఏడుకొండలదారిలో విశ్రాంతిమ

వము [చి]

అలుకు = (1) నేలపై పేడతోరాచట.

ఇల్లు అలుకుము

(2) పరి నాలుటకుముందు మడిచి చద

చేయుట

(3) పరినాలు—పరిమొలక అలుకు

అయినది; ఊడ్చు [మ; వ]

అలుకుచల్లుట = పేడనీళ్లు చల్లుట [మ]

అలుకుడు సేయు = పొలములో విత్తన

చల్లు [కరీ]

అలుగు = (1) ఇనుపమొన, ములికి—

సాన అలుగు [అ; నె]

(2) బాణము [అ]

అల్పము = పిల్లలు ఎవరైన ఇంటికి వది

నప్పుడు ఎక్కువ గారాబము చేయు

[మ]

అల్లకము = (1) అల్లినది

(2) పన్నాగము [నె, కర్నూ, వ, అ]

అల్లడి తల్లడియగు = అంగారుపడిపోవు [గు]

అల్లను = ఒడ్డు (ఒల్ల ను) [వి]
 అల్లరాయి = హద్దురాయి (ఎల్ల రాయి) [చె]
 అల్లరికము = అల్లడు అ క వ రి ం టి లో
 నుండుట; ఇల్లితీకము [చి]
 అల్లల్లిబుచ్చి = ప్రతి చిన్నవిషయానికి వెకి
 లిగా ఆర్పాటము చేయువాడు [తూ-గో]
 అల్లాటప్పయ్య = (1) తెలివిమాలినవాడు,
 అప్రయోజకుడు [వి; అ]
 (2) తోలుబొమ్మలాటలో హాస్యగాడు (కేతి
 గాడు)
 (3) వనిలేక తిరుగువాడు; సోమారి; సోం
 బేరి [వి]
 అల్లాటప్పా = (1) మాట నిలకడలేని [నె]
 (2) సామాన్యమైన—అల్లాటప్పా మనిషి
 [అ; బ]
 (3) యోగ్యతలేని; నమ్మదగనివాడు—
 అల్లాటప్పావాడు [నె]
 (4) వనిబాటలేక తిరుగువాడు [గు]
 అల్లాటప్పాలు = వట్టి ఆదంబరిములు [చి]
 అల్లిక = (చూ) అల్లకము [నె; కర్నూ]
 అల్లికారు = మైలవన్నె ఎద్దులు; ఇవి సూరు
 జాతికి చెందినవి [చె]
 అల్లికాయ = బలవము [వి]
 అల్లి దర్బారు = కఠినమైన అధికారము, అడ్డు
 నుడు అల్లి దర్బారు అధికారమునకు
 గురియై ఆమెను వివాహమాడినాడు. ఈ
 నాటకము ప్రసిద్ధమైనది [చి]
 అల్లిబిల్లి = సరియైన ఒకదారి లేకుండుట [గో]
 (2) పిల్లకాయలు బొంగరమువలె తిరుగు
 ఆట [గో; నె; వ]
 అల్లిముక్కు = రక్తము ప్రవించు ముక్కు—
 అబ్బాయికి అల్లిముక్కు తుక్కొన్నది [చి]
 అల్పి = గుండుసూది [గం]
 అల్లిబిల్లి = నిలువబడి రేహము గుండ్రముగా
 త్రిప్పునది—పిల్లలు అల్లిబిల్లి తిరుగుచు
 ఆడుకొంటున్నారు. అల్లి బిల్లి [నె]

అల్లు = (1) నేతకు పూర్వము చిక్కును విడ
 దీయుట [చె]
 (2) పిరికి [అ]
 అల్లుండ్రపండుగు = దీపావళి [కరీ]
 అల్లుడు = తీగలు అల్లుకొనుటకు అనువుగా
 ఏర్పరచిన మండలు—చెట్లపాదికి అల్లుడు
 బెట్టినాడు; మారాకు; పందిరి [నె]
 అల్లుపెట్టు = తీగ అల్లుకొనుటకు ఏర్పరి
 చిన మండలు; పందిరి [గు; నె]
 అల్లువ = తీగలువారే కూరగాయచెట్లకు పెట్టు
 పందిరి; అల్లుడు [అ]
 అల్లె = ఎల్ల గట్టు—అల్లెపీడ నిలుపు [నె; పొ]
 అవ = వ్యయము — అంతా అవచేసినాడు
 [గో]
 అవతల (1) అటువైపు [శ్రీ]
 (2) తర్వాత [నె]
 అవతారము = అణకువ, మంచి వేషభాషణ
 ములు గుణములు కలవాడు [అ]
 అవదు = కాదు—ఈ పని నాచేత అవదు
 [కర్నూ-వత్తికొండ; నె; వి]
 అవవాయి = హేళన [అ]
 అవసరము = తప్పనిసరిగ—అవసరంగా రా
 [శ్రీ; నె]
 అవస్థ = ప్రేమచూపు [శ్రీ]
 అవాకు చెవాకు-అవ్వాకు చెవ్వాకు = (1)
 లేనిపోని మాటలు; అది ఇది [నె - కర్నూ]
 (2) చెప్పరానివి, వినరానివి [అ]
 (3) చేసినదానిని సమర్థించుకొనుమాటలు
 —అవాటలు చెవాటలు చెప్పి పోయినారు
 [నె; అ]
 అవాటము = చిక్కు, అసందర్భము —
 అన్నీ అవాటములే సంభవించెను [కరీ]
 అవాయి = (1) పుకారు, వినికిడి—అ సం
 గతి అవాయి అయింది [నె]
 (2) దుష్ప్రచారము—అవాయి రేపినారు
 [నె]

(3) వేగముగా వ్యాపించునది, వ్యాప్తి,
అవాలా చువ్వలు [కర్నూ]

(4) పరిహాసము [అ]

అవల్తా పడు = ఒకరి బాకిని చెల్లించుటకు

ఇంకొకరు అంగీకరించు, పూచీపడు[నె]

అవి టవిటికి = మాటిమాటికి (శ్రీ)

అవిసిరికి = బలహీనుడు — వాడు అసలే

అవిసిరికి, దానికి దోడు ఈ బరువు

మోయుటాఁ [నె-పొ]

అవిరేణి = (చూ) అరివేణి [వ]

అవిరి = కన్ను యెఱ్ఱవడు జబ్బు, దీనికి

బంగారుతో తుడుపు చికిత్స [నె-పొ]

అవియలు = మలబారువారు నాలుగైదు రక

ముల కూరగాయలువేసి, కొబ్బరిచము

రుతోచేసిన గుఱ్ఱకూర. అరవల కూటులో

కొబ్బరి చమురుండను.

అవియు = (1) కుళ్లి పోవు [నె-పొ; వ]

(2) చెడిపోవు — కూర అవినిపోయింది

[చి]

(3) నెగకు కమలిపోవు [నె]

అవు ? = ఓనా ? (ప్రశ్నార్థకము) [కరీ]

అవుగూడు కాయ = తొమాటో; టక్కోరపు

వంకాయ [అ]

అవుతారము = (1) లేనిపోనిచేష్ట, కొంటె
తనం

(2) వ్యర్థప్రయత్నము [అ-బిగారి]

అవుతారుడు = (1) పనికిమాలినవాడు,

విష్టువు అవతార మెంతమనమో, యిత

డంత హీనమనుట — వాడొట్టి అవుతా

రుడు [నె]

(2) అందము లేనివాడు

(3) బలహీనుడు [తె; అ]

అవురు = (1) బలహీనము, లోపములుకలిగిన

తావు [గు]

(2) అవిరి — నీటిపదను, పొలముపదను
అవురారిపోయినది [కరీ]

అవులు = అటుకులు [చి]

అవునలి = బంగారుపనిచేయు కంసాలి; క

సాలి; అగసాలి [తె]

అవ్వక్తుడు = (1) వెట్టివాడు — వాడు వ

అవ్వక్తుడు [నె; కర్నూ]

(2) మూగవాడు [గో]

అవ్వ = అమ్మ [వి]

అవ్వబిడ్డ = అచ్చము అవ్వగుణములే క

కూతురు [కరీ]

అవ్వబువ్వగాడు = అసమర్థుడు [కరీ]

అవ్వల్లో = అమ్మబాబో అనుట [వి]

అవ్వాయి చువ్వాయి = బాగా చురుకై

వాడు [గు]

అష్టమదరిద్రుడు = ఎనిమిదివిధాల ద

ద్రుడు, అనగా అత్యంత దోర్బాగు

డనుట — అష్టవిశ్వరూములకు కేవలమ

వ్యతిరేకమైనమాట — వాడు వట్టి అష్ట

దరిద్రుడు [నె]

అసంటు = అవతల — అసంటు జరుగు [నె]

మెట్ట; గు]

అసద్ద = అశ్రద్ధ [శ్రీ]

అసనాటు = సరియగు స్థితిలో లేకపోవుట

— అలైదు కదిలించక, అది అసలే అస

నాటుగా ఉన్నది; అసిత్తు [గు]

అసలనందగూక = సంధ్యవేళ; అసలునందె;

మునిమాపు; అసురసంధ్య [చి]

అసలు = ఇల్లు పూయుటకు మట్టిని పేడ,

బూడిదవేసి బాగా తొక్కిన బురద

(2) మట్టిని ఇల్లుకట్టుట కనువుగతొక్కి

మెత్తగచేసినది; అసట

అసలునందె = మునిమాపు [నె]

అసింటు = అనైపుకు, — కొంచెం అసింటు

జరగవయ్య [తె]

అసిత్తు = (1) నిన్నత్తువ [అ]

(2) దీర్ఘరోగము [నె-పొ]

(3) వ్యాధిచే ఏర్పడిన దౌర్బల్యము—
వాడు అసిత్తు అయినాడు; అచిత్తు; అస
నాటు [నె]

అసినిత్తా = చెడుకు ఉపయోగించు పదము
[కరీ]

అసినుసి = మంచీచెడ్డ—అసినుసి దెలియని
యజ్ఞాలు [కరీ]

అసినేటు = జాటువేటు; బాగా తగులనిదెబ్బ;
అసేటు

అసిపి = ఎద్దులమీద వేయుటకు కుట్టినగోనె
సంచి, అసిమిసంచి [అ; బ]

అసిపోవు = దెబ్బ తప్పిపోవు, బాగుగ తగు
లకపోవు—తేలుకాటు అసిపోయింది [నె]

అసిరమ్మ = స్పృటకము. అమ్మవారు [శ్రీ]

అసుంటు = దూరముగా తప్పకొనుట [కృ]

అసుకు = కొంతతడిగా కొంతపొడిగా
ఉండుట—పిండిలో ఇంత కొంతనీరు
పోయి లేకున్న అనుకనుకుగా ఉంటుంది
[కరీ]

అసు రుసురు = అలసిపోవుట [గు]

అసేటు = తేలికగా తగులు. (కత్తి మొదలగు
వాటి వేటు) అసిపోవు [చెం; నె]

అస్తమానం = ఎల్లప్పుడు; ప్రొద్దుగూకులు
[శ్రీ; నె]

(2) అస్తమయము—అస్తమానంతో గూడ
ఇల్లుచేరినాము [చి; నె]

అస్తర్కార్ = బిల్లింగు గోడలపై చేయు
నునుపు గిలాబా; (పూత) ఈ పనిని మీగడ
నున్నముతో చేయుదురు [కరీ]

దుబార్ (దోబార్ అని కాబోలు) [నె]

అస్కాచక్కెర = (1) అస్కా—గంజాం
జిల్లాలో తయారయ్యే చక్కెర [వి]

(2) తెల్లటి బరకచక్కెర, (పంచదార) ×
బూరాచక్కెర (నె)

(3) బూరాచక్కెర [అ]

అస్తాయిస్తము - అస్తావ్యస్తము = మతి
చెడుట — వాడికి అస్తాయిస్తం [నె;
కర్నూ]

అస్మాకము = ఉంపుడుకత్తె—అయినకొక
అస్మాకం [అ; నె]

అస్కింత = ఏదో పెట్టి కొద్దిగా మిగిల్చినది
[మ]

అస్తీభారము = పునాది; అస్తీభారము —
అ ఇంటికి అస్తీభారం బాగా లేదు [నె;
కర్నూ; తూ-గో]

అస్తువారుట = (1) చచ్చుట, ఒక విధమైన
తిట్టు

(2) దహనం అయిన తర్వాత పాలతో
కాష్టమును ఎముకలను ఆర్పుట [నె]

అప్రై = కుడిచేతివక్క ఎద్దుకు పేరు (రూ)
అహః [కృ]

అశస్తిగా = బాగుగా [నే]

అశస్త్రి = విశాలము; — ఇల్లు అశస్త్రిగా
వుంది [చి]

అశువుపీటీ = శ్రేష్ఠమైన వక్క [గు]

అంజనేయుతోక = ఎడతెగనది, తుదిలేనిది.
లంకలో తోకకు గుడ్డలుచుట్టి తగులబెట్ట
ప్రయత్నించినప్పుడు హనుమంతుడు
తోకను పెంచినది ఇందు స్ఫురించు
చున్నది; రావణాసురకాష్టం [చి]

అండ = (మా) అండ [మ; నె; కరీ, వర]
అండా-హండా = (మా) అండ [అన-రాయ
దుర్]

అండ్రెబ్బగా = విచ్చలవిడిగా [వి]
అంబోతు = అబోతు, అపదెద్దు; దేవరెద్దు;
అచ్చోసిన ఎద్దు; వెంకటేశ్వరుని ఎద్దు.

అక = ఏమట్టు - ఎచ్చాక, తిన్నాక [నరాక]
అకంటినీళ్లు ఈకంటికిపోయు = మిక్కిలి
ఏడ్చించు [కర్నూ]

అకట్టు = (1) వలె; పోలే - నీయాకట్టు
ఎవరూ లేదు

(2) ఆక్రమించు [కరీ]

అకట్టుకొను = తన పైపునకు మరల్చుకొను
[శ్రీ]

అకప్ప = పచ్చిఅకులను మీదయించి, నిప్పు
లపై యుడికించు అప్ప (అప్పచ్చి); దాలి
రాట్టె [కరీ]

అకము = అధికారము - అతడాకము మించిన
వనిచేసెను [కరీ]

అకర = అకురాయి, రోహమును అరిగ
దీయు సాధనము - అకరో పోకరో పట్టు
కరా [చి]

అకాడికి = అప్పటికి - అకాడికి నేనంతో
చెప్పి చూచాను, ఎంటేగా [నె]

అకాశచివ = అకాశువ్వ [అ]

అకాశచువ్వలు = అకాశువ్వ; తారాశువ్వ;
అకాశచివ [చి]

అకు = (1) వంతు - నీ అకు పైకొన్నది
[నె]

(2) బండిచక్రమునందలి స్పోక్కు
నిలుపుపట్టు

(3) తమలపాకు [నె; వ; తె; చి; గ]

(4) మసాలా వస్తువులలో నిచ్చు
[చి]

(5) వ్రానికొనిన వక్రము [గో]

అకుఅలము = జంటమాట, గడ్డిగాదము
[నె; కర్నూ; తె; అ]

అకుకి పోకకి చెందని (పొందని) మాట
ఎందుకూ పనికిరానిమాట [చి; నె]

అకుకూర = (1) కూరగాయలు, అన్న
నకు వలసిన వ్యంజనము [అ]

(2) మెంతి, తోటకూర మొదలగు
అకుతో చేయు కూర [నె]

అకుకొబ్బి = క్యాబేజీ; గోసుగడ్డ [శ్రీ]

అకు గొడ్డలి = సన్నటి వెడల్పు వాదరగ
గొడ్డలి; తేలిక అయిన గండ్రగొడ్డ
[నె; వ]

అకుచాటు పిందె = తండ్రిఅజ్జలో ఉండ
బిడ్డ [గు]

అకుచెప్పలు = సన్నని చెప్పలు [నె - పొ
వ]

అకుత్రొక్కు = వరికయ్యలో చెట్ల అకు,
వెంపలి మొలగు వచ్చిఅకును ఎరువుగా
ద్రొక్కుట [నె; పొ; చి]

అకువూజు = తమలపాకు మడుపులతో దేవు
నికి చుట్టును అలంకరించునది - హను
మంతరాయనికి అకువూజుచేయించినా [అ]

అకులు = బారెడు బోళ్లుదుల్లు [కరీ]

అకులు పోకలు = పెండ్లిలో వధూవరులు
ఒకరి వొకరు అందుకొనిన ఎంగిలి
తాంబూలములు - అ వధూవరు లాటలు
పోకలందుకొనిరి [కరీ]

అకులోటా = రేకులోటా [నె-పొ; నె]

ఆకోడాలు = హండాలు ఇరువైపులనుండు
కొహపు రింగులు (చెవులు) [శ్రీ]

ఆగండాలు = అబద్ధాలు—నీలలు అటలలో
అన్నీ ఆగండాలే [కరీ]

ఆగడప = చేను అక్కడా అక్కడా తడి
యుట [గు]

ఆగడము = కొందెమును పెద్దగాచేరి గోల
చేయుట—దానికి పెద్ద ఆగడం చేసి
నాడు [నె, కర్నూ]

(2) అల్లరి [వి]

(3) అన్యాయము [నె-హా]

(4) వ్యర్థముగా వినియోగించు, మర్వ్య
యము చేయు [అ]

(5) పెద్దల భయభక్తులులేకుండ స్వేచ్ఛగా
చేసేదారుల దిరుగు అలవాటు

( ) గరవము [గో]

ఆగడించు = అన్యాయముచేయు [నె-హా]

ఆగతి = అహతి [నె-ఆత్మకూరు]

ఆగము = (1) గలబా; అల్లరి—పిల్లకాయలు
ఆగం చేస్తున్నారు [నె; గు]

( ) నాశము—వనంతా ఆగంచేసినాడు
[తె]

ఆగలించు = ఆవులించు [శ్రీ]

ఆగమ్మపక్షి = అనాథ పక్షి; ఎటుగాని
బ్రతుకు—అతడు ఆగమ్మ పక్షియై
తిరుగుచున్నాడు [కరీ]

ఆగాకర = ఆకు పచ్చని రంగుతో ముల్లు
ముల్లుగా ఉండు గుండ్రని ఆకారము [శ్రీ]

ఆగాతమృ = అఘాయిత్యము చేయునీల
[గు]

ఆగారము = (1) దేవికి ఇచ్చుబలి [చి]

(2) ఆహారము [కరీ]

ఆగావు = ముందుగా దొరికినది—ఆ గావు
గుత్త [కర్నూ]

ఆగితము = మూర్ఖపుపట్టు; ఆగాయిత్యము
[గు]

(2) అల్లరి; అర్పాటము [నె]

ఆగు = నిరోధించు—తెలగుడ మావుడు
(మాయుటకు) ఆగదు [నె; అ]

ఆగుబ్బు = రహస్యముగా జరిగిన అధర్మ
వర్తనము బయటబడి లోకులనోళ్ళబడి.
విమర్శించబడునది—అ సంగతి ఎంతో
ఆగుబ్బుగా చెప్పకొంటున్నారు [గో]

ఆఘమేఘాలుమీద = అతిత్వరగా—వాడు
ఆఘమేఘాలమీద వచ్చాడు [వి]

ఆచ్చనగిల్లులు = గచ్చకాయలు [మ]

ఆచ్చి = (1) మంచి

(2) పేరొక ప్రదేశము; చిన్న పిల్లలను
బులిపించుటకు పెద్దలందురు—నేను
ఆచ్చిపోతున్నాను [వ]

ఆచేడు = పశువులను పొలములో పేదవేయు
టకు కట్టివేయుట; మందకిట్టుట [శ్రీ]

అజీలుగా = ఎల్లకాలము; ఆరు గాలము;
సర్వదా;—అజీలుగా వస్తూంటారు [నె;
అ; బ]

అటకాయ = సోమరి; క్రీడాసక్తుడు [నె]

అటపాటలుగా = అనాయాసముగ [కరీ]

అటలపాటల తల్లి = పలుదనలుచేగా, అందో
కటి ఇంకొకటిగా తేలిన స్పృహకపు
బొగ్గులు [కరీ]

అటలు = ఎత్తులు—నా దగ్గర నీ అటలు
సాగువు [తె; నె]

అటవిడుపు = (1) బాధ్యతారహితము [గో]

(2) బిడికి నెలపు [నె; చి; అ]

అడవిడుపు పద్యము = నెలపులలో విద్యార్థి
కంతస్థము చేయవలసిన పద్యము [చి;
నె]

అణివచ్చు = తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ
వినియోగము కల్గు [సర్కా-]

అటు = సముద్రపు నీరు సూర్యు చంద్రో
దయములకు ఎక్కి తగ్గిపోవుట (పోటు)
[నె]

అటూపోటు = (1) తగ్గుమొగులు, ఎచ్చు
తక్కువలు—అటూపోటులేని జీరము.

(2) సముద్రము ఉప్పితగ్గుట (చైడ్)
[నే]

(3) అధికబాధ—కంటే అటూపోటుతో
బాధపడినా [కర్నూ; గు]

(4) చెవిలో వుండు అగు [అ; కర్నూ-
పత్రికొండ]

(5) విచారము [గు]

అటూబడి = అలకూడుట; అగుట; సరి
పోవుట—అటూబడికి రాలేదు; మూట
బియ్యం వారానికే అటూబడికి రాలేదు
[చి]

అటూమూట = కాళ్లు చేతులు కట్టివేయుట—
అటూమూటగా కట్టి బావిలో వేసినారు.
[కరీ]

అటోపము = అదుపు—వాడు ఒకరి అటో
పములో పెరిగినవాడు కాదు [తె]

అటై = అధికముగా—అటై లేవే [కృ]

అడ = అక్కడ (అడుండు) [కర్నూ; నె;
తె]

(2) చింతపండు బుట్టనుండి తీయుట
[ప. గో]

అడంగి = అడుదాని స్వభావంగల మగవాడు
[శ్రీ]

అడంగి డవ్వా = (1) అడువారివలె మాటలు
చేకలు గలవాడు

(2) అప్రయోజకుడు; అడంగిరేకులవాడు
[గు]

అడంగిరేకులు = పేడితనపు రూపము;
కొఱ్ఱతనము; అడుమగ రూపముల కల
గలుపుగ, అడువారి చేష్టలు గల పురు
షుడు; అడపోకళ్లు—అడంగి రేకుల
బల్లయ్య [నే]

అడకము = గానుగను అడి చ ము రు
తీయుట—నూనె అడకం ఎంతయ్యింది
[చి]

అడపాప = జమీందారుల నగళ్లలో ప ము
దాసీలు; వీరు పెండ్లి చేసికొ డ,
కన్యలుగానే ఉండువారు; కాసాప X
నగిరి పిల్లవాడు. అడుపాప; ఆ ప;
అడబాల [నే; ప]

అడబాల = (చూ) అడపాప [అ]

అడమానము = స్థిరాస్థిని గుర్తింబెట్టుట 5
గేత్ర అడుమానము [నే; కర్నూ;

అడాడూడా = వరితో ఒకరకము [చి]

అడారి సత్తెప్ప = నపుంసకుడు; ఆ గి
రేకులవాడు [చి]

అడితి = (1) కొలక.

(2) మాదిరికిగా ఇచ్చు వస్తువు. . .
అశిని; అడి [అ]

అడిదవాళ్లు = ఇకరులు [మ]

అడిపాడిపోవు = మండిగా మాట్లాడ
వనులు చేయుచునే చచ్చుట—అ
అడి పాడిపోయినాడు.

(2) అకస్మాత్తుగ మరణించు [కరీ]

అడిపోసుకొను = నిందించు [శ్రీ; నె]

అడివాప = దాసీపుత్రి; అడపాప [మ]

అడు = (1) రక్షణ—తోటకు అడు కావడే
[గు]

(2) వాడు [నర్కా; తె]

(3) పనిచేయు [తె]

(4) తిరుగు [తె]

(5) మిట్టిపడు [తె]

అడుకొత్తు బాగాలు = వక్కలు [తె]

అడుగట్టులు = చేనిలో అక్కడక్కడ పలు
పలుచగా నుండిన పైరు మొక్కలు [గ

అడుగొప్పు = మిరపమొక్కలు మొదల,
వాని గొప్పు [చి]

అడుగోలు = ఒప్పందము [నె-దక్షిణము]

అడుపాప = (చూ) అడపాప [చి]

అడుబిడ్డ = భర్త తోబుట్టువు; అడువడు:
[నే]

ఆడుబొద్దు = ఆడవడుచు; మగనితోబుట్టువు;
ఆడుబిడ్డ [గం]

ఆణిముత్యము = ముత్యముచేసిన బిట్టిన
స్వచ్ఛమైన ముత్యము; నీపెముత్యము;
ఆనలుముత్యము. ఇది గుండ్రముగా
నుండుట అరుదు [గో; నె]

ఆణెము = (1) మంచివంశము; సొరబడి
(2) పశువులు మొదలగు వాటి మంచి
సంప్రదాయము; మంచి కులము
(Pedigree) — ఆణెపె అవు [నె]

ఆత్మ = ఆవైపు [నె; తె; అ]

ఆత్రము = (1) పేరాస — ఆత్రగానికి బుద్ధి
మట్టు; ఆత్రంతో తిన్నాడు [నె]

(2) అవసరము [కర్నూ-పత్తికొండ]

ఆత్రెనలు = ఆరినెలు; నిప్పట్లు [మ]

ఆద = (1) ఆదాయము; రాబడి; లాభము
[నె; కర్నూ]

(2) చింత — ఆదమరచి నిద్రించినాడు;
ఆదా [అ]

ఆదమరపు = అన్యవృత్తి; నిర్లక్ష్యము; మర
చుట [నె]

ఆదరా దాదరా = క్వరత్వరగా — ఆదరా
పాదరా పోయినాడు; అదరాబదరా [నె;
కర్నూ, సర్కా, అ]

ఆదరువు = (1) అనుపానము — అన్నము
తోనికి ఆదరువు లేదు [అ]

(2) ఆదారము — ఆశ్రితికి ఆదార వేవరూ
లేదు [శ్రీ; నె]

ఆది = (1) గుడ్డలు కుట్టుటకు, నగలు చేయు
టకు కొలతలను సూచించుచు, మొదట
మాదిరికి యిచ్చు వస్తువు — ఆదిబొక్క;
ఆత్తి; ఆశితి; ఆశి [నె; అ]

(2) కొలత [తె]

ఆదీకము = లాభము [చి]

ఆదీనంకూలి = ముందుగా దనమో,
దాన్యమో తీసికొని, పనిబడినప్పుడు

ముందే నిర్ణయించుకొనిన కూలికే పని
చేయువాడు; ఆదీనంకూలి [నె]

ఆదీనం తప్పినది = భర్త చనిపోయిన స్త్రీ;
వికంతువు [గో]

ఆదూడ = కట్టుకారు పెయ్య [కరీ]

ఆదోకగా = అవుతోకవలె ఎక్కి తగుట;
గోవుచ్చాకృతి; ఆదోకగా [నె; ప]

ఆదోకుగా = (చూ) ఆదోకుగా [గో]

ఆదో బూదో = లాభమో నష్టమో — అచ్చ
బోకి పోవుచున్నాను కాని అపని ఆదో
బూదో [గో]

ఆద్రగాణము = (1) పెద్దగా అరచి మోస
గించుట

(2) అన్యాయము [మ]

ఆన = (1) నీటికి అడ్డముగా వేయుకట్ట; ఆన
[నె]

(2) వరకు — గుండె ఆన [నె, అ-పె]

ఆనంగ = అటునుండి [వ]

ఆనక = తరువాత [శ్రీ]

ఆనగపు కాయ = సొరకాయ; ఆనబకాయ;
ఆనవకాయ [తె; వ]

ఆనబ = సొరకాయ, ఆనవకాయ [చి]

ఆనమాలు = (1) ఒకరికి మాటచెప్పి వంపు
నప్పుడు, వంపేవ్యక్తి తనవస్తువును దేని
నైనా ఒకదానిని సాక్ష్యముగా యిచ్చి
వంపుట — ఆయన తనపేనాను ఆన
మాలగా వంపినాడు. (నేతమ్మ ముద్రి
తను హనుమంతునికి ఇచ్చినట్లు) ఆన
వాలు

(2) గుర్తు [కర్నూ]

ఆనవాయి = పరంపరంగా వచ్చు ఆచారము;
ఆనువాయి; ఆనువాయితి [గు; వి]

ఆనవాలు = నమ్ముటకు యిచ్చు గుఱుతు;
ఆనమాలు [నె; తె; అ; గో]

(2) నానబోసిన బియ్యములో బెల్లము
కలిపినవి; నానబియ్యము [నె; గో]

(3) గుర్తు—ఆయన నన్ను అనవాలి
పట్టలేదు; [తె; నె; అ]

అనిక=(1) అనుకొను సాధనము; అండ—
నిచ్చెనట అనిక లేదు [చి; నె]

(2) సరియైన గురి [శ్రీ]

అనిక=కర్వాత; అనక [కృ]

అనిపోవు=తెంపులేకుండా వరుసగా నిలిచి
పోవు—బండ్లు అనిపోయినవి; జనం
కిటకిట అనిపోయినారు [నె; అ]

అనిక=ఆ తరువాత; అనిక [తె]

అనుగజ్జలు=ఎద్దులను విడిచినపిదప బండి
నొగలను మీదికి ఎత్తియుంచుటకు
అనుగా నుండునట్టి త్రాటిచే జర చేయ
బడిన నిలుపు కజ్జలు [వ]

అనుపానులు=(1) అండ చూచుకొని
చేయదగిన పని [నె-పొ]

(2) గుట్టమట్టులు [చి]

(3) పూర్వపరము; సర్వవిషయములు
[గు]

అనువాయి=పరంపరగా వచ్చు ఆచారము,
సాంగము, అనవాయి [గు]

అనువాయితీ=(మా) అనవాయి [గు]

అనె=అరికాలలో యెదుగు కండరము,
ముల్లు గుచ్చుకొనిచోటగూడ ఇది
పుట్టును—అనెలు పెరిగినవి [నె; అ]

అపటెద్దు=అవులను దాటుటకు, వెంక
శేక్వరుని పేర అచ్చువేసి వదలివేయు
మేలుజాతికోడె (Stud bull) ఈ అచ్చు
వేయుట—వృషోత్పన్నము. - ఒక పెద్ద
తంతు అపర క్రియలతోను, పెండ్లిండ్ల
లోను ఆయా పండిత యందె, వేంకశే
క్వరస్వామిపేర ఒక ఆణెపు [జాతిగల]
అవుకోడెను పూజించి, దాని జొబ్బమీద
గుండ్రముగా వాతవేసి (అచ్చువేసి) మంత్ర
సహితముగా పదలివేయుదురు. అప్పుడు
దానికి దేవత్రాహ్మణ మాన్యములను తాక
వలదని హితోపదేశము గావించురు.

గ్రామములలో దీనికి మంచిబెట్టు,
వము. దీనిని కొట్టరు, దొడ్డికి
తోలరు; యథేచ్ఛగా అన్ని పొలము
తిరుగాడుచు, అవులు దాటుచు కా
గడుపుచుండును. ఇది చనిపోయినతర
గూడ, బండిమీదబెట్టి, పెద్ద ఉత్సవము
తీసికొనిపోయి సమాధి చేయుదురు. దీ
అచ్చువేసిన ఎద్దు అందురు. దక్షిణ
మున దీనిని పెరుమాళ్ళ మాడు అని
వించురు.—అటోతెద్దు; గూళి; సిమా
రప్పన్న; జన్నెకు విడిచిన పశువు; ఎ
కట్టిన పశువు [నె]

అపడంగా=అట్లనె; [గో]

అపకంగా, అపాకంగా [వి]

అపదమొక్కు=(1) అరిలో మొక్కు
కొని, దేవునికిగా ముడుపులు కట్టియిం
నది.

(2) అపదనమయములో చేసి చెల్లించ
వాగ్దానములు, ఎన్నికలలో చెప్పమాట
యీ అపద మొక్కులు వంటివి [నె
కర్నూ; అ; తె]

అపద మొక్కులవాడు= శ్రీవిధకొండ
వెంకశేక్వరుడు [చి]

అపసోపాలు=(1) శ్రీమంతులు స్వల్ప విష
యములకుగూడ కష్టపడునట్లు ప్రవర్తిం
చుట—అపె అపసోపాలు పడుతున్నది.
[నె; తె; కర్నూ]

(2) అల్పశ్రమకు గూడ పొడమాపు అల
సట చిహ్నములు [అ]

(3) మితిమీరి భుజించిన పిమ్మట పడే
భుక్తాయాసాదివాదలు [గో]

(4) దుఃఖము, దిక్కు తోచకుండుట
[కర్నూ-పత్తికొండ]

(5) అలసిపోవు [శ్రీ]

అపశాన=ఆ విధముగా [కృ]

అపాట=(1) అకర్వాత,

(2) ఉన్నట్లుండి; అట్లనే — అపొటినే
పోయినాడు; అమాయన [నె]

అపొట్టు = అలాగుననే, ఉన్నట్లుండి—
ఉన్నవాళ్లు అపొట్టు లేచి వెళ్లినారు[గు]

అపొట్ట = అసమయమున — నన్ను ఏమో
అన్నాడు, నేను అపొట్టు నోటిమీద కొట్టి
నాను [నె-పో]

అప్యాయనత = ఆత్మీయత [తూ-గో; గు]

అపు = (1) మేకు

(2) నెలపు—రేపు అపు; మానకము [చి]

(3) అండ—దానికి అపులేదు [ఆ; నె]

అపుచేయు = నిలుపుచేయు [శ్రీ]

అపుగోర = రెండు అంతస్తులు కలిగినట్లుల
చేసిన కంచుపాత్ర [శ్రీ]

అపురు = ప్రాణము—నీ అపురువెల్లిస్తా[నె]

అపోవు = తీరిపోవు; అణగిపోవు — దప్పి
అపోవడం లేదు [నె]

అబ = దురాశ [గం]

అబీ = మాగాణి; X తాబీ [కరీ]

అబురు = గౌరవము—అ సమయాన మీ
రాదుకొనుటచే నా అబురు దక్కినది;
అబోరు [కరీ]

అబెయ్య (అపు + పెయ్య) = అపు, అడ
దూడ. మగదూడ—కోడె [నె; తె]

అబోరు = పరువు; మర్యాద — అబోరు
దక్కించుకో; అబురు [గో; వి]

అమంద = అమాత్రము—వాడు అమందము
నేర్చుకొన్నాడు [తె]

అమవడ = (1) పెరుగువడ, తైరువడ [నె;
దశి; రా]

(2) సెనగపప్పుతో చేసినవడ [తె]

అమదము = డండుగభర్తు; అముదము
—అదొక అమదం [నె; గు]

అమాయన = (1) ఆ తర్వాత, అపొట

(2) అట్లనే; తటాలున-అమాయన చెప్ప
కుండా పోయినాడు [నె]

(3) ఒకే పోకగా పోవుట [తె]

(4) అవిధముగా [అ]

అము = వకువు ఒకానొక లేత చొప్పదంటు
తినగా వచ్చి రోగము—అది అము

గాన్నది; (మా) నాము; నాగు [తె]

అముదం = అనవసరముగాకగులు వ్యయము
—ఇదొక అముదమైంది; అమదం [నె;
కర్నూ; గో; గు]

అమెత = (1) పెండిలో చివర దినమున
పెట్టు విందు [శ్రీ]

(2) విందు.

అమొయిన = అపొట్టు; ఆ తర్వాత [గు]

అమైన = ఆ తర్వాత; అమొయిన; అమ
యిన [కర్నూ]

అమ్మ = పెత్తలి; దొడ్డమ్మ; పెద్దమ్మ.

అయం సాయం = అందడంద; రక్షణ [మ]

అయకం దారు = నీటిపారుదల హక్కున్న
వాడు [చి]

అయక్కల్ల = అక్కడ. ఆ ప్రదేశంలో
[కరీ; మ]

అయగాండ్లు = గ్రామోద్యోగులు [అ]

అయగాడు = గ్రామములో నిర్ణీతవృత్తి
చేయువాడు [తె]

అయకుడుము = అవిరికుడుము; అయి
కుడుము [వి]

అయికుడుము = అవిరి కుడుము; అవి
కుడుము [అ]

అయిటికి = కాలానికి; సంవత్సరానికి; అవి
టికి [న; మ]

అయినోళ్లు = (1) ఉన్నవాళ్లు,

(2) తిగినవాళ్లు [మ]

(3) చుట్టాలు; అయినోళ్లు [నె]

అయివెట్టు = కుడుములు మొదలగునవి ఉడి
కించునప్పుడు, ఒక కుండలో నీళ్లు పోసి
బట్టగట్టి, దానిపై ఇవి పెట్టి తిరిగి మూత
పెట్టి ఉడికించు; అవిచెట్టు [నె]

ఆరబైలు = పైకప్పు లేని బైటి ప్రదేశము
(Open Air); ఆరబైలు [కర్నూ]

ఆరి = కోడిపుంజుకు మీగలుపైన మొలచు
వంకర కూచిగోరు; పెట్టుకు ఇది చిన్న
దిగా నుండును—ఆరతో కాబ్బినది;
ఆరి [నె]

ఆరింద = ఒక వృత్తిలో నైపుణ్యము గడించినవాడు [త్రీ; వి; తె]

ఆరిక్కమ్మరి = (చూ) బయటి కమ్మరి
[క]

ఆరిమాని గంగమ్మ = ఒక గ్రామదేవత;
బందేరుమండలంలోనే గుడికట్టుదురు [చి]

ఆరిసీ పారిసీ = దుర్బలమైన కావ్యము—
ఇదేమి ఆరిసా పారిసా

ఆరుగాలము = (1) ఏడాది పొడవున.
(2) ఎల్లకాలము—ఆరుగాలం కనిపెట్టు
కొని ఉండినా [నె - ఆత్మకూరు; అ;
కరీ]

ఆరున్నొక (క్క)టి = ఏడు, ఎంచు
నప్పుడు, కొంచునప్పుడు ఏడు అనుట
రోడనమును సూచించునని, ఆరు - ఆరు
నొక్కటి - ఎనిమిది అని రెక్కింతురు.

ఆరుపోరు = (1) ప్రస్తావన—దాని అదా
పోరు లేదు [నె]

(2) ఇబ్బంది—అడవిడ్డల అదా పోదూ
లేదు [కర్నూ]

(3) రగడ; చిత్రహాసలు—అ కోడలికి
అదా పోరు లేక హాయిగా ఉన్నది [తె;
అ]

ఆరుబత్తుల కంపెనీ = దివాలా కోరు ముతా.
ఆర్ బిట్ నాట్ అను మదరాసు విదేశీయ
బ్యాంకు దివాలాతీసి అలజడిని రేపినది.
ఈ దుర్బలన తర్వాతనే ఇండియన్
బ్యాంకు బోటి స్వదేశీ బ్యాంకులు నెల
కొల్పబడినవి. ఇది ఈ శతాబ్ది ఆదిలో
జరిగినది [కృ]

ఆరుబైలు = (చూ) ఆరబైలు—ఆరు
పండుకొన్నాడు; ఆరబయలు [నె]

ఆరుమున్నూరు కాలము = ఎల్లప్పుడూ;
చె]

ఆరుముళ్లు = (1) కష్టములు, చిక్కులు
(2) వ్యర్థము [గు]

ఆరుమూడు = చెడుట, వ్యర్థమగుట (చూడుగా కనిపింపుట)—అదంతా
మూడైంది [నె; వ]

ఆరుమూడుగాని మూడారుగాని
ఎట్లయినను సరే ఆ పని చేసి తీరు.
అనుట [అ; నె]

ఆరుమెడయిచ్చు = (1) ఓటి పరుగెత్త
వాడు ఆరు మెడ యిచ్చినాడు.

(2) ఎదులు పోట్లాడుకొనుచుండి, ఆ
ఒకటి మెడత్రిప్పి పరుగెత్తిపోవుట [

ఆరువాసి = కొంత మేలరకము [చి]

ఆరుళ్లు = ఉడకవేసి ఆరబెట్టిన వడ్లు (ఆర
బడినవి అనుట) [చెం]

ఆరె = (1) బండిగీఱబుడికిని (కుండ) చు
కును (పూటిలకు) నడ్డుమనుండు నిఁ
గట్టలు (అకు) [కరీ]

(2) ఒకానొక చెట్టుపేరు; ఆరెనార [

(3) కోడిపుంజు కాలిపైన మొలచే వం;
కూచిగోరు; ఆరి [నె; అ]

ఆరెమరాటీలు = బొమ్మలాటలాడువారు. (ప్రి
మ్యూరిజాతి, వీరు మహారాష్ట్ర దేశీయు
[నె-పొ]

ఆరేకలు = ధాన్యము [చి]

ఆరేటిబాతు = పలువన్నెలు గలిగిన చిన
అండమైన నీటిబాతు. ఇది బాగా ఎగు
గలదు. ఇది ఋతువులనుబట్టి కోవే;
స్వాతికొంగ మొదలగు వాటివలె చా
దూరదూర దేశములకు గుంపుగట్టిపోం
తిరుగాడుచుండును (Climate changin
Bird) తెలుగునాట దీనిని నవంబరులో
చెలుపులలో చూడవచ్చును.

ఆరేరు = దున్నుచున్న నాగేళ్ల చాలులో రెం
డవ నాగలి; మొదటిది—ముందేరు [నె]

అల = పేజీ—నిన్నటాలనుండి నిద్రరాదు
[అ; నె]

అలకూడు = కలిసివచ్చు—నంసారం చాల
అలకూడి వస్తున్నది [నె]

అలగోడు = పశువుల కష్టము [అ]

అలతి = (చూ) ఆడితి; ఆశితి [అ]

అలాకు = వ్యర్థము (Wastage) — వాడు
దానిని అలాకు చేసిరాడు; అలాకు [అ]

అలాజాలము = (1) చీక చింత లేకుండుట;

(2) సంతోషాతిశయముతో కలిసిమెలిసి
యుండుట — అయన అలాజాలంగా
వుంటాడు [నె]

(3) ఆడుకొంటూ పాడుకొంటు ఉండుట

(4) కలుపుకోలుకనము — అయన అలా
జాలపు మనిషి [నె]

అలాపన = (1) ఒక విషయమును గూర్చిన
ఎడతెగని ఆలోచన—అదే అలాపనగా
ఉన్నాడు

(2) జ్వరములో పలువరించుట [నె; వ]

అలిమీద = రెండవపెండ్లి [అ]

అల్లి = కొలత నమూనా; అడి [కర్నూ]

అలు = నూలును పడుగు చేసెడి సాధనము
[చెం]

అలుగడ్డ = ఉర్రగడ్డ; బంగళాదుంప; అలు
దుంప [తె]

అలేకాగు = క్రిందమంట పెట్టుటకు గూడు
గల తిన్నెలో బిగించియుండు వేడిసిగ్గ
కుండ [అ]

అల్నే = వలెనే (సాదృశ్యము) — వాడు
నీయాల్నే ఉన్నాడు - అలనే [తె; నె]

అళితి = కుట్టుటకు ఇచ్చిన కొలత నమూనా
వస్తువు; అడి; అశ్రికిచ్చాను; అళి [అ]

అళ్యారుగడ్డ = (1) చిలగడదుంప; గణును
గడ్డ [చి]

(2) పెండలమువంటిగడ్డ; దీని పిండితో
సగ్గుబియ్యము చేయుదురు [నె-దక్షిణము]

అవ = గడ్డివామి; మేట [వ-గో]

అవగించు = (1) అవపెట్టు; కూరలకు అవ
రుబ్బి పెట్టు [తూ-గో]

(2) మాంసాదులను జనువు ఉప్పుతో
కలియరుద్ది చెడిపోకుండ వుంచుట; ఈ
కండలను ఎండబెట్టుదురు; అవటిల్ల బెట్టు
[నె]

అవటాయి = దొండాగి [కరీ]

అవటిల్లబెట్టు = పచ్చిమాంసము మొదలగు
వానిని చెడకుండా నిలువకుంచు; అవగించు
[కరీ]

అవడి = (1) అవకీర్తివ్యాప్తి— దానిసంగతి
అవడి అయింది

(2) రచ్చ [నె]

(3) వదంతి, పుతారు [నె]

అవల మలేస్తారు = ధర్మరాజుల తిరునాళ్లలో
రవనుమాను అనే గోగ్రహణోత్సవము.
చుట్టుపట్ల గ్రామాల పశువులను చేర్చి
అర్చన వేషధారి వీటిని తోలి మలపేయును.
[నె; చి]

అవల యెల్లుండి = (1) ఈ దినము మొదలు
నాలవనాడు—రేపు, ఎల్లుండి, అవలెల్లుండి
[నె; కర్నూ; వ]

(2) మర్నాడు [నె] ఆ మర్నాడు, అవ
లెల్లుండి [అ; తె; వి]

అవలిమొన్న = నేటికి మూడుదినములు
ముందు (క్రితము) [కరీ]

అవికుడుము = (చూ) ఆయికుడుము [అ]

అవిటిబూను = వర్షముతువు ప్రారంభమగు

అవిబట్టు = అవిరికి ఉంచు; ఉడికించు [అ]

అవిబెట్టు = అవిరికి ఉడకబెట్టు [నె పొ]

అవిరికుడుము = (1) అవిరితో పండిన
బియ్యపుపిండికిండ [నె; కర్నూ; తె]

(2) ఉండ్రాళ్లు

అవిరిలాడు = తలచినవని తీరువఅకు అదే
వనిగా తొందరపడు [గు]

అవిరిల్లు = కలతజెందు — అవిరిల్లి పోయి
నాడు [నె; అ]

అవుదూడ = అవుకు పుట్టిన ఆడుదూడ x
కోడె [శ్రీ]

అవునోటివాడు = రహస్యమును దాచని
వాడు [చ]

అవు రావురను = (1) అదేవనిగా రోదించు
[చ]

(2) జబ్బుపడి లేచినకర్వాత అన్నము
తినవలెనని తొందరపడు [గు]

అవురుకొను = చేసినపదార్థము మెల్లగా
ఉమ్మగిలు; అమరుకొను [గు]

అవురుమను = దుఃఖనమయములో ప్రేమ
కలవారు తమ దుఃఖమును ఒక్కమాటగా
వెళ్లబోసుకొను [గు]

అవులలో ఆపటెద్దు పడినట్లు = గందర
గోళముగా నుండుట [నె] — అవులలో
అంబోతు, మేకలలో చింబోతు [గో]

అకెగాడు = హాస్యము చేయువారు x అకె
గెత్తి [మ]

అపాదభూతిగాడు = మోసగాడు [వి; నె]

అసము = బియ్యపుపిండితో చట్టిలోకాల్పిన
రోసెనంటి తినుబండారము. ఇది మధ్య
లావుగా నుండును, అసము [నె; చ]

అసాది = జాతరలు ముగిసిన కర్వాత గ్రామ
దేవతలను ఎల్లనంపు (ఎల్ల మీదికి అంపు)
నప్పుడు, బూతులు తిట్టుచు వెంటవచ్చు
మాలలో ఒకతెగ [నె; తె]

అసాదించు = చక్కగ అలంకరించి నీ
చేయు [కర్నూ]

అసాదికూతలు = అసభ్యపు కూతలు; ఆ
అను మాలవారు జాతరలో ఆడు బ
మాటలు [నె; అ; తె]

అసాదివాడు = అంతిమజాతిలో శవస్థ
జరిపించువాడు [అ]

అసామి = శ్రీమంతుడు [చ]

అసించు = కలుగు, సోకు [నె-పొ]

అసికింత = కొంచెము [న]

అసిగము = హాస్యము [వి]

అసు = (1) నూలును పడుగుచేసెడి సాధన
(2) చేపలుపట్టునది [చె]

అసుపోసినట్లు = యోచన కుదురక, అ
నిట్లు తిరుగాడుచుండుట, నూలును అ
మానుకు పోసినట్లు — అయిన అసుపే
నట్లు తిరిగినాడు [నె; అ; తె]

అనెగాడు = హాస్యగాడు [మ]

అసోది = గ్రామదేవతను స్తుతించువ
(తిట్టువారు) అసాది [చ]

అస్తీ = ఆశ, ఇష్టము, అసక్తి — ధన
మీద వానికి చెప్పరాని అస్తీ; ఇంత ఆ
పనికిరాదు; నేనంటే అయినకు చాలా
[తె; వ]

అస్తిగా = తరచుగా — అయిన ఇక్కడ
అస్తిగా వస్తుంటాడు [నె]

అస్మాన్ గిరి = పసిపిల్లల ఉయ్యలకొద్దెల
పైన బట్టకు చిటికెలు, పూలుచెండ్లు, రం
రంగుబట్టలు కుట్టి అలంకరింతురు. ప
సిల్లలు అవి కదలునప్పుడు చూచి అ
కొందురు; చక్కి [మ]

ఇంగ=ఇంక [అ]

ఇంగడించు=(1) నద్దు; ఏర్పరచు [అ]

(2) చేయు [చి]

ఇంగరా=ఇలారా; ఇట్లారా [వి]

ఇంగింత=ఇంకనూ, యింత [అ]

ఇంగిలికాయలు=చిన్న మంచిసీటిచేపలు [ఉ. గో]

ఇంగివాయి=మత్స్యవిశేషము [కృ]

ఇంగిలీకము=(1) చాల మెత్తగ ఉండి, ముందు రెండు ముండ్లవంటి మీసములు గల చేప

(2) ఒకచోట నిలువని స్త్రీ [మ]

ఇంచేత=ఇందుచేత [వి]

ఇంజు=చిక్కుడియు; చీల్చు—నారయింజు [అ-వె]

ఇంటాతగాడు = ఇంటి యజమాని, భర్త [కర్నూ]

ఇంటాయన=(1) ఇంటి యజమాని

(2) భర్త—మా యింటాయన [నె; అ; వ]

ఇంటావంటా = ఏమాత్రముగాని; ఎందుగాని ఆ వద్దతి మా ఇంటావంటా లేదు [చి; నె]

ఇంటిలిదబ్బు=(మా) వింటిలిదబ్బు; ఉండేలిదబ్బు [నె]

ఇంటి యలపాది = ఇంటిలో ఉన్న వారందరు —ఇంటి యలపాది పెండ్లికి వచ్చినారు;

ఇంటెడిరాజులు [నె; తె]

ఇంటియెలపాది=ఇంటిల్లపాది [గో]

ఇంటిల్లపాది=కుటుంబము ఆంకా [శ్రీ; అ]

ఇంటెడిరాజులు=ఇంటిలోని వారందఱు;

ఇండెడురాజులు; ఇంటి యలపాది;

ఇంటిల్లపాది [కరీ; వ]

ఇంటెల్లపాది=(మా) ఇంటిల్లపాది [గు]

ఇంట్లోది=భార్య — మా ఇంట్లోది ఊరికి పోయింది [చి]

ఇండి=వామిగడ్డి పెరుకుటలోను, నేల

త్రవ్వుట మొదలగు పనులలో, పనికిపీలుగా

ఏర్పరచుకొనిన మట్టనమైన భాగము; పరి

కోతలో ములుమువలె — గడ్డివామిలో

ఇండిశెట్టి పెరుకు; ఇందు [నె]

(2) పశువులకాళ్లు బెనుకుట — ఆ యెద్దు కాలు ఇండిపోయింది [అ]

ఇండె=(మా) ఇండి—కట్టెలు ఇండెలుశెట్టి చీల్చు [తె]

ఇండె=తొడ, జొబ్బకీలు—చెట్టుమీదనుండి వడి ఇండె తొలిగింది [నె]

ఇండ్రెక్కు = అబోతును పోరాటమునకు ఎగగొల్పు సంజ్ఞ [నె-ఆత్మకూరు]

ఇండ్రెఅడుగు = గృహనివేశన స్థలము;

ఇండ్రు కట్టుకొనుటకు పనికివచ్చుచోటు

—ఇండ్ర అడుగులన్నీ అమ్మివేసినాడు [చి]

ఇంతంతోడు=మటికుడు [మ]

ఇంతక్రితము=కొంచెముకాలము క్రిందట [గో]

ఇంతల=కాల పరిమాణమును తెలుపు పదము—వగటంతల [నె; తె; అ]

ఇందము=విధము—రెండింటాల చెడ్డాడు; రెండంటాల [వి]

ఇందనక=ఇవ్వడు, ఇంతకుముందు, ఇంత వఱకు [శ్రీ]

ఇందలమందల=(1) ఉన్న విషయముల స్థితి

(2) క్రమమైనపనితెన్ను—వాడికి ఇందల మందల లేదు [నె]

ఇందాక = (1) ఇంతకుముందు — ఆయన
ఇందాకనే వచ్చిపోయినాడు [నె: కర్నూ: సర్కా: తె]

ఇందాప నెల = అశ్వయుజమాసము [చి]

ఇందు = (1) తినినది లోపల ఇముడు —
మందు ఇందలేదు [నె: కర్నూ: అ: తె]

(2) ఎముకగూడు దొలగుట [అ]

(3) గడ్డివామిని గడ్డి పెరుగుటకు వామి
వైదాగమున కొంతగడ్డి ఎత్తివేసి గడ్డిని
పెరుకుట — ఇందు పెట్టే పెరకరా; ఇందె
[నె]

ఇందె = (1) ఒడలు

(2) పిక్కటముగానున్న అభరణాలు
ధరించుటవలన దేహముమీద ఏర్పడు
నొక్కు: గుర్తు: — చేతిమీద ఇందె
వడింది [తె]

(3) త్రాడు మున్నగువానితో కట్టినచోట
ఒత్తుకొని వదు గుర్తు [కరీ]

ఇంపతం = (1) సువాసన; ఇంపితము

(2) ఇంపు అయినది [అ-నె]

ఇగటం = హాస్యం [శ్రీ]

ఇగిరించు = (1) కూరను ఇగురజెట్టు

(2) వంటకమును ముద్దగా చేయు [నె:
తె: అ: శ్రీ]

(3) ఇగురజెట్టు; ఇగుర్చు [కర్నూ]

ఇగురగట్టు = తిండిలేకుండాచేయు [వి]

ఇగులవట్టు = చిక్కిపోవు [మ]

ఇగో = ఈలాగే; ఇదిగో [శ్రీ]

ఇగ్గామొగ్గా = సమృద్ధిగా ఉండుట [గు]

ఇగ్గించు = ప్రోత్సహపరచు [అ-పె]

ఇగ్గు = (1) అధికముగా సంతోషపడు [అ-పె]

(2) లాగు, కదిలించు [అ: నె: కిగిరి]

(3) గర్వము, బిడాయి [అ]

ఇగ్గుమొగ్గు = (1) మనిషిని అటునిటు కది
లించివేయు

(2) త్రొక్కుట

(3) చీకాకుపెట్టుట — ఇగ్గుమొగ్గుచేసి
[నె]

ఇగ్గులాట = (1) ఇగ్గు, గుంజ, లాగు

(2) వ్యభిచారమునకే బలవంకముచే,
నది [వ]

ఇగ్గులాట = (1) ప్రయాస — దానితో
లాడుచున్నాను

(2) వివాదము [నె: కర్నూ: అ: తె]

ఇగ్గుళ్లు = అప్పులు మొదలగువానివలన
దాలు [కరీ]

ఇచ్చారచ్చు = యథేచ్ఛగా; ఇష్టానుసార:
— అవిడ యిచ్చారచ్చగా తిరుగున
ఇచ్చారచ్చు [కరీ: అ]

ఇచ్చిత్రం పచ్చిపులుసు = ఒక సామె:
విచిత్రవిషయములను గూర్చి ఉపదె
గించునది [చి] — ఇచ్చిత్రంకూర ఇ
రను బ్రుంగిందంట [నె]

ఇచ్చిపెట్టిన సొమ్ము = అప్పుగా యిచ్చి
సొమ్ము [చి]

ఇచ్చిరూపాయ = వెండిరూపాయ [చి]

ఇచ్చుకత్తె = (1) కనకుతానే సంతోషపడునది

(2) అల్పసంతోషి [నె]

(3) ఒరదీసినకత్తి [అ]

ఇచ్చుకొను = (1) కనకుతానే సంతోషపడు
— అతడు ఒలే ఇచ్చుకొంటున్నాడు [నె:
కర్నూ: తె: అ]

(2) విడిపోవు — కగులు ఇచ్చుకొని దూడ
పారిపోయినది [అ]

(3) చీలిపోవు, — గోడ ఇచ్చుకొని పోయినది;
నది; ఇటుక ఇచ్చుకొని పోయినది;
తుండ ఇచ్చుకొని పోయినది [అ-పె]

(4) దెబ్బలుగొట్టు [అ]

ఇజారా = జాగీరుకన్న చిన్నది [మ]

ఇజారు = చల్లడము, లాగు [అ: నె]

ఇజాలు = వృషణాలు [అ]

ఇటుకాసి = ఈ దిక్కుగా [శ్రీ]

ఇట్టగరిసె = తిరుగరినియుంచి పిండి వినరెడు
వెడల్పుగంప, లేక చేట [సే]

ఇట్టట్టుగు = (1) తలక్రిందగు;

(2) ప్రమాదముచేయు

(3) కలతపెట్టు [నె.పొ]

ఇడత = సారి; తొలిడత అన్నము, మలి
డత అన్నము [చి; నె]

ఇడవలి-విడవలి = చెరువుతొట్టులలో గంట
కట్టి గుబురుగా ఎదుగు బిరుసుగడ్డి
— దర్భ, దీనితో ఇండ్లకు కప్పువేయు
దురు. వీటిలో సువాసన వ్రేళ్లగలది
వట్టివేరు (KUSKUS) [నె]

ఇడి = ఒకపూట, అర్ధదినభాగము—అది ఒక
ఇడివని [నె]

ఇడివసులు = వ్యవసాయమునకుగాని, పాడికి
గాని ఉపయోగపడనివి [అ]

ఇడిపోవు = తోట మొదలగునవి కావు ఉడిగి
పోవు; ఈటుబోవు; ఈటిబోవు [నె;వ;అ]

ఇడిముడి = దిగుముడి, సులభముగా విడి
పించుకోగల ముడి [అ]

ఇడిముళ్లు = (1) ఇబ్బందులు

(2) నిరోధములు

(3) వివాదములు—ఇడిముళ్లు పెట్టినారు
[నె; తె]

ఇడియాప్పం = కొబ్బరిపాలు కలిపిచేసిన
దోళ [చి]

ఇడి = పూర్తి—ఇడి ఆదోనంతా వెదకినా
[కర్నూ]

ఇడుగు = తొలిదుక్కి; అనగా తొలిసారి
దున్నినది—అతడు పొలము ఇడుగుశెట్టి
నాడు [కరీ]

ఇడుగు = విచ్చుట; పెట్టపొదిగిపిల్లలుచేయుట
—కోడి వదిపిల్లల్నిడిగింది; విడుగు[చి]

ఇడుగుతొడుగు = ఎచ్చుతక్కువలు; ఇడుగు
దొడుగు; ఇడుగుబడుగు—ఇడుగుతొడు
గుకు వసికవచ్చింది [నె; కరీ]

ఇడుపు = ఒకపూట దున్నదగినభూమి—
అచేను రెండు ఇడుపులకు ముగియును;
విడుపు [నె; పొ; అ]

ఇడుబాటు = తీరిక [చి]

ఇత్తగిల్పు = ఇష్టముచేకున్నను ఇచ్చివేయు
[అ-నె]

ఇత్తికట్టు = మగవారు మెడలో వేసుకొను
వెండికంఠ [శ్రీ]

ఇత్తు = వృషణములోనుండు బీజము —
ఇత్తులుగొట్టిన కోడె; విత్తు [నె]

ఇత్తులు దులుపుకొన్నప్పటి నుండి =
వివాహమైననాటినుండి [మ]

ఇత్త్యర్థముచేసికొను = స్పష్టపరచుకొను
[తె]

ఇది = వరుసలు—రామయ్యకు ఇది పోయి
వచ్చాను [చి]

ఇదిరిచ్చు = (1) దులుపు; విదిరించు

(2) తిరస్కరించు

(3) బీజనము ఇష్టములేక పెట్టు [మ]

ఇద్దులాట = (1) వృథాగా కాలము గడుపుట
[వి; అ; శ్రీ]

(2) మనయట [వి]

ఇద్దోట = కాపు ఆగిపోయిన తోట; ఈటు
బోయిన తోట; ఇడిపోయిన తోట [చి]

ఇనమాటు = రెండుసార్లు [శ్రీ]

ఇనమారు = పొలమును అద్దముగా, విలు
వుగాను రెండుసార్లు దున్నుట; మడక
చేయు [వి; గో]

ఇనిమనమడు = మనుమననుచు మనమడు

ఇనిమనమరాలు = మను మనుమరాలు

ఇనుప గజ్జెల తల్లి = దారిద్ర్యదేవత; పెద్దమ్మ
—ఇనుపగజ్జెలతల్లి ఇల్లుచేరె

ఇనుప తొడుగు = గట్టిమకూచి [వి]

ఇప్పట్ల = ఈ రోజులో; ఈ మధ్య [కరి: నె]

ఇబాచారి = వ్యభిచారిణి [నె]

ఇబ్బంది = సంకరము — ఇబ్బందిగండు, సింహమనుట [నె; కర్నూ; అ; తె: శ్రీ]

ఇబ్బందిగండు = సింహము — అసలు సింహములు లేవని ఇప్పటిని సంకరజాతివన్న నమ్మకంతో అను మాట ఇది [నె]

ఇబ్బట్టు = లోకవిరుద్ధము; జగుప్సాకరము — ఈ వని చాల ఇబ్బట్టువని [కరి]

ఇబ్బడి = ఒత్తిడి [వి]

ఇబ్బళిగె = ధాన్యమును కొలుచుపాత్ర [అ; పె: నే]

ఇమకబడు = వానచేత నేల చేపెక్కు; చితచితలాడు; ఇవకబడు [నె]

ఇమడిక = (చూ) ఇమిడిక [తె]

ఇమిడిక = (1) సంగ్రహము — ఇమిడికగా చెప్పు (ఇముడునట్లు)

(2) ఒడ్డిక = వాళ్లకి ఇమిడికలేదు [నె]

ఇమిరిపోవు = నీరు ఆవిరియైపోవు [తె]

ఇరక = (1) ముక్క (Piece) [అ-పె]

(2) ఇరుకునందు [శ్రీ]

ఇరకం = ఒకకులమును తెలుపు పదము — కావీరకము; పంబీరకము [వ; నె]

ఇరమైల కాలము = పుమారుగా ఆ సమయంలో అనుట [అ-పె]

ఇరస = రెండుకుంచాలు, తూములో సగము [నె; తె]

(2) ఐదుకుంచాలు [కృ]

ఇరకటము = (చూ) ఇరకాటము [కర్నూ]

ఇరకాటము = (1) అవస్థ; కిషపరిస్థితి — నేను ఇరకాటములో పడినా; ఇల్లు ఇరకటము, అలు మరకటము [నె; తె]

(2) సంకోచస్థలము; ఇరుకట్టు [అ]

ఇరగ వల = తెప్పలమీద సముద్రంలో పలి భాగానికి వెళ్లి చేపలవేట చేయునప్పుడు వాడే వల. దీనిలో మొయ్య, చేకి, చావదా

మొదలైన పెద్దచేపలు పక్షను [గ బావట్ల]

ఇరాటము = కమీషను (విశ్వబ్రాహ్మణుల వాడుదురు) [వి]

ఇరుకంత = (చూ) ఇరుకకంత; ఇరుక్కంఠి [తె]

ఇరుకారు = రెండుకారులు, రెండుపంటలు. ఇట్లే ముక్కారు? [నె; కర్నూ; అ]

ఇరుకు = చోటులేకుండుట — ఇల్లు ఇరుక్కైనది; ఇరకాటము [నె]

ఇరుకుకంత = కరగోడలో, మనిషి దాటి పోవుటకుమాత్రము అమర్చినదారి. దీనికి సాధారణముగా ఒక పంగాలుకొయ్యను నాటియుంతురు; ఇరుకుమాను [నె; అ]

ఇరుకుమాను = (చూ) ఇరుకుకంత [నె-మెట్ల]

(2) పంగల (పంగాల) కట్ట [వ]

ఇరుకువాకిలి = (చూ) ఇరుకుకంత [అ-పె]

ఇరుక్కొను = చోటుచాలనందున ఒదిగి ముడుచుకొను — బండిలో ఇరుక్కొని హుబ్బన్నా [నె]

ఇరుగారు = (చూ) ఇరుకారు [తె; అ]

ఇరుతట్టు = (చూ) ఇరకాటము [వి]

ఇరుతడి = బెట్టనేలకు మొదటితడి (తడుపుట) వెంటనే రెండవమారు వీరుకట్టినది [నె; అ-పె; తె]

ఇరుబురి = (1) మందల దప్పుట

(2) రెండుపురులుకలది; ఇట్లే ముప్పురి [నె-పా]

ఇరువారం = రెండువైపులనుండి [శ్రీ]

ఇరువు = సౌకర్యము — వాడికి ఆ యింట్లో ఇరువులేదు; అరువు [గో]

ఇరుస = ధాన్యపుకొలత; ఇరస [మ]

ఇరుసు = వీధిబడులలో విద్యార్థులకునేర్పించు కూడిక తీసివేతల రెక్కల ప్రకారము —

ఫ్రట ఇరుసు; రూపాయల ఇరుసు;
నెరుసు [నె]

ఇరుసుకట్టు = ఉదయము ఒకజత వకుపు
లతోను, మధ్యాహ్నము మరియొక జత
తోను పనిచేయుచునది [నె]

ఇరుసుకట్టు = (1) రెండిరుపులు; రెండు
పూటలు.

(2) పడిచికట్టు [గో]

ఇరుసుకొను = ఎక్కువగా గంతులువేయు;
చెప్పినమాట వినకుండు [అ-పె]

ఇరుసుమరుసు = (1) అటునిటు కదలించి
వేయుట

(2) చిందరవందర — ఇరుసుమరుసు చేసి
నాడు [నె; తె]

ఇర్ల = ఒకకులము [చి]

ఇలపీట = కత్తిపీట [వ]

ఇలవరస = (1) ఇంటివంతు — ఇలవరసన
అన్నానికి పీలించినారు [నె]

(2) వంశక్రమము [నె; తె; అ]

(3) సంప్రదాయము; ఇలవరుస; ఇలు
వరుస [కర్నూ]

ఇలా = ధ్యాస; చింత, — ఒక పనిలో మన
సును లగ్నంచేయుట — మావానికి వాగు
పడాలనే యిలానే లేదు [అ]

ఇలాకా = చట్టసమ్మతంకాని స్త్రీ సంబంధం
[గో]

ఇలాతికాయ = పేరుకెనగకాయ; పల్లికాయ;
నేలకనగ; బుడ్డ [మ]

ఇలాయి = గుడ్డపేలికల చుట్టలనుగాని, పిడక
లనుగాని చమురులో తడిపి వెలిగించు
దివిటీకట్టె; ఇలాలు [నె; తె; అ]

ఇలాయి జాలాయి = బాధ్యతలేకుండా పోమ
రిగా తిరుగువాడు — ఇలాయి జాలాయిగా
తిరుగాడు [గు]

ఇలారము = గవాక్షిని కప్పువస్తువు; గంప
[కర్నూ-పత్తికొండ]

ఇలారము = (1) పిడకలకుచ్చెలపైన వేయు
గుండ్రటిపైకప్పు; ఇది కుచ్చిలికి అనదు

(2) గుండ్రని పూరిగడినె [నె; శ్రీ; వ]

(3) ఇంటిపైకప్పు; ఇలారు [గో]

ఇలారు = (చూ) ఇలారం [అ]

ఇలాలు = (చూ) ఇలాయి [కర్నూ]

ఇలాసము = భేదికి వేసికొనుట [నె-పొ]

ఇలీ బలీలేని విస్తరాకు = పరులకు పెట్టని
వాడు; లోభి [కృ]

ఇలుకు = నరముబెణికి వట్టిన నొప్పి —
కాలు ఇలుకువట్టింది [చి; వి; తె]

ఇలుకూచి = ఇల్లు విడువనిది [వి]

ఇలుదీర్థం = ఇంటెల్లపాదీ, ఆబాలగోపా
లము తిరుమలకు చేయుయాత్ర — ఇల్లు
తీర్థము; వారు ఇల్లుతీర్థం వెళ్లారు [చి;
అ]

ఇలువరుస = (1) వంశాచారము [కరి; అ]

(2) ఇంటికి ఒకరు వంతున — ఇలువర
సన అన్నానికి పీలించినారు [నె]

ఇలోనారాయణమ్మ = ఎవరికి బెట్టనిది [వ-
గో]

ఇల్ల = లేదు [కరి]

ఇల్లటము = అత్తవారింటనేఉండుట [కర్నూ]

ఇల్లరకము; ఇల్లరికము [అ] ఇల్లింటము

ఇల్లింట్టము, ఇల్లిరిఃము [నె]

ఇల్లరి = (1) ఇంటిపై పన్ను — ఇల్లరిపుల్లరి
లేని వారు (పుల్లరి, పులవరి = గడ్డిపన్ను;
మేకపన్ను)

(2) పనిబాటలవాళ్లు [నె-పొ]

ఇల్లా = ఒక ఆటగెలుపు [కృ]

ఇల్లాకత్తల = పెరటిలో (పెరడు) [శ్రీ]

ఇల్లాకావల = ఇంటివెనుక పెరటిలో సందు
[నె; వి]

ఇల్లాకు = పెరడు; దొడ్డి [శ్రీ]

ఇల్లామల్లిసుద్దులు = లేనిపోనిమాటలు [అ]

ఇల్లారము = పిడకలగుచ్చెపైకప్పుపైకప్పు;

ఇలారము [కరీ]

ఇల్లారు = గవాక్షిని మూయుగంప [అ]

ఇల్లింపులు (ఇల్ + నింపులు) = వధూవరుల
గృహప్రవేశము [అ]

ఇల్లినింది = (ఇల్లు + ఈనింది) ఇంట్లో పిల్లలు
చాలమంది ఉన్నారు అనుటకు [మ]

ఇల్లు తెల్లి = ఇక్కడినుండి [వ]

ఇల్లు పీకి పందిరిపెట్టు = వ్యర్థమగుకార్యము
లనుచేయు [కరీ; నె]

ఇల్లు వెడలనంప దొంతులు సవరించు =
మూర్ఖులగురించి యనుమాట [కరీ]

ఇల్లెడపెట్టు = న్యాసముగ ఉంచు [మ]

ఇల్లెలకాతం = ఇంటివెనుక [వి]

ఇవకబడు = చానవలన నేలతడిసి జోడెక్కు;
ఇమకబడు [నె]

ఇవకువ = లేమ, చెమ్మగిలుట, నెమ్మునేల;
ఈకువ [గు]

ఇవతల = ఈ ప్రక్క — ఈవైపు × అవతల
[కృ; నె; తె; శ్రీ]

ఇవాయి = వికారపు చేష్టలు [చ]

ఇవ్వేళ = నేడు, ఇవ్వొక్క [కరీ; నె]

ఇషంట = ఇటువేపు [వి]

ఇసంట = ఈ ప్రక్క, ఇవతల [గు; ఉ-గో]

ఇసగడ = విసుగు [గు]

ఇసపుగోళ్లు = ఒకరకపు వెచ్చపుడినును
[కరీ]

ఇసింత = ఈకొంచెము [తె]

ఇసికమ్మోరు = ఇసుకవలె పొంగు అమ్మ
వారు; గవదలమ్మోరు [చ]

ఇసుకదండు = గోడుమ వర్ణమయినచేప
[గు] ఇసుకపుట్టి, ఇసుకదొందు [నె]

ఇసుకదొందు = చేపలో ఒకరకము [చి; నె]

ఇసుకదొంతులు = తెల్లని చిన్న మంచినీటి
చేపలు [శ్రీ]

ఇసుకపాతఱ = (1) దాన్యము లేక ఇసు
కతో మాత్రమే నిండిన పాతర — ఫలిత
మివ్వని ప్రయత్నము

(2) ఎంత త్రవ్వినను తుదముట్టనిది,
వృథాప్రయాస, అంతులేనిది [నె; ప; అ;
తె]

(3) ఎంతచెప్పినా తరగని గొడవ [గో]

ఇసుకపాతఱలు = అ త్యధికములగు
దాన్యపు నిల్వలు [కరీ]

ఇసుకపుట్టె = మట్టగుడిసె జాతికి చెందిన
తెల్లటి చిన్న మంచినీటిచేప [నె; ప]

ఇసురు = (1) పొడవు ఆ యెద్దుట కాలు
యినరు [నె-పొ]

(2) వైశాల్యము

(3) దూరము — ఆ దారికాస్త ఇసురు [నె]

ఇసుళ్లు = (చూ) ఇసుళ్లుపుట్ట
ఉసుళ్లు [నె; తె; అ]

ఇసుళ్లుపుట్ట = ఎడతెరిపిలేకుండావచ్చు జన
సమూహము, నేలయొనినట్లు అనుట;
ఇసుళ్లు = రెక్కలు గలిగిన చీమజాతి
పురుగులు. చలికాలము పుట్టనుండి బయ
టికివచ్చును; వీటిని వేయించుకొని తిను
వారును గలరు [నె; గో; అ; తె; ప]

ఇసుకుడు = నలిగిపోవుట; విసుగుడు [మ]

ఇస్కోలుమళ = స్కూలల మేకు; మరచీల
[అ]

ఇస్ట్రాయము = విశాలము — ఇల్లు ఇస్ట్రాయ
ముగా ఉంది [చ]

ఇన్ = నిర్లక్ష్యమును వ్యక్తపరచుటకు అను
నట్టిమాట [తె]

ఈకిరి = కృశించిన దేహస్థితి; సన్నటి
—వాడు ఈకిరి ఈకిరిమని ఉన్నాడు;
ఈసురు [నె]

ఈకు = వావి [ఉత్తర-వి]

ఈకువ = లేదు [గు]

ఈగపోటు = ఈగలవలన కలుగు నష్టము

ఈచపోవు = (చూ) ఈచకపోవు; ఈతేసుక
పోవు [తె]

ఈచకపోవు = (1) కాబుచేతులు కృశించి
పీలగాపోవు

(2) చెట్లుకావు ఉడిగిపోవు [నె]

(3) చచ్చినదూడను ఈను; గర్భము దుసి
పోవు [అ; గో; నె - పొ; గు; కరీ; న]

(4) పాలు పిండుటమాని పశువు వట్టిపోవు
—ఈచుకపోవు [అ; పె; నె]

ఈచుకపోవు = పశుగర్భము చెడిపోవు;
ఈచపోవు; ఈచపోవు; ఈతేసుకపోవు;
ఈచకపోవు [తె; నె; గు; కరీ]

ఈటి = ఈటుదొయినది (చూ) ఈటుదోవు
[వ]

ఈటుదోవు = (1) చెట్లు తోటకావు ఉడిగి
పోవు; నిలిచిపోవు; ఇడిదోవు [నె;
కర్నూ; తె]

(2) వ్యర్థమగు

(3) మిరప మొదలగు తోటలను కాపును
కొనుకొని చివరన పడలివేయు [నె;
కర్నూ; గు; తె]

ఈతుసాని = గెడసాని — గెడపై సాము
చేయు (దొమ్మరి) ప్రి [వి]

ఈడ = ఈక [సే]

ఈడవ = (1) వేరు వేరు ప్రదేశములందున్న
ఒకేభాస్వామియొక్క నేద్యపుకమతము.
భూమి. — వాళ్లది మూడు ఈడవల
నేద్యము [నె]

(2) మూడుపండ్లకాలము [నె - వింజమూరు]

(3) వంశపుత్రుడు; ఈడువ [నె - అత్త
కూరు]

ఈడువ = (చూ) ఈడవ [నె - పొ]

ఈడిక = (1) ఈడ్వబడినట్లుగా పని కష్ట
మనిపించు — సులోచనాలు లేకుండా
చదువు ఈడిక అనిపిస్తుంది [నె]

(2) చాలా బరువైనది; పెద్దది [నె]

(3) ఈడిగవారు [సర్కా]

ఈడిగలబడు = బలహీనమై కూలబడు —
ఎద్దు ఈడిగలబడింది; ఈడెలవడు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) పోవుటకు ఇష్టములేక, ఈడ్చుకొని
పోవువానికి సకముగానట్లు కూలబడుట
[అ]

(3) మొండికెత్తు [శ్రీ]

(4) కాళ్లుచాపి నేలమీద కూలబడుట [గో]

ఈడు = రెడ్డు మొదలగువారి పెండ్లిండ్రలో,
వచ్చిన చుట్టములు, ప్రతివారు పెండ్లి
చేసినవారికి ఒక్కొక్కరూపాయ యిచ్చు
ఆచారము — ఈడు శచ్చి వ్రాయించినా
[నె; వి]

ఈడు = యుక్తవయసు — ఈడువచ్చినప్పిల్ల
[నె; గో]

ఈడుచదివించు = పెండ్లిలో కట్టుము
చదివించు [వి]

ఈడుపులు = చెవులకు వేసుకొను సొమ్ములు
[వి]

ఈడుపోతలు = బాధలు [శ్రీ]

ఈడుపోవు = (1) వయస్సు ఉడుగు; కాన్పు
కాతగినకాలము దాటిపోవు; ముట్లుడుగు
[తె; వ]

(2) బట్టెలు మున్నగునవి ఒక సంవత్స
రము కట్టకుండుట [గు]

ఈదెలవడు = లేచుటకు శక్తిలేక కూలబడు;

ఈడిగిలబడు [మ]

ఈదెలవడ్డ = చేతగాకుండ ఆగుట [మ]

ఈడేరు = రజస్వలయగు [తె]

ఈడ్డు = (చూ) ఈపె [వ]

ఈత = (1) పశువు రెండవకాన్ను [చ]

(2) నీళ్లలో ఈడుట — ఈతతవించిన
లోటలేదు [నె]

(3) పశువు దూడను ఈనుట — ఇది మూడు

ఈతలబట్టె [నె]

ఈతనబడుట = చేలలో పైరుకు కంకి పైకి
వచ్చుట [గు]

ఈతూకు = ఈసారి (నింద్యగ్రామ్యము);

ఈతూరికి [కరీ]

ఈతేనుకపోవు = [చూ] ఈచకపోవు [తె]

ఈదపోవు = కంకిలో విత్తులు లేకుండా
పోవుట — మూచేను ఈదవోయినది;
తాలుబోవు [కరీ]

ఈదులు = ఈతచెట్లుండు ప్రదేశము [నె; తె;
అ]

(2) బుట్ట లెట్లుటకు ఉపయోగించు ఈత
మెలికలు; మెల్లలు [చ]

ఈనంగ = ఇలువైపు, ఇలునుండి [వ]

ఈనపుల్ల = సన్నబడుటను సూచించువదము
— ఈనపుల్ల అయినాడు [గో; నె]

ఈనపుల్ల = (1) విస్తరికుట్టుటకు పనికివచ్చు
నట్లు గున్నగా చీల్చిన జొన్నదంటుపుల్ల
[అ; తె]

(2) గుండటి ఒకజాతి గట్టి గడ్డిపుల్ల;
చీపురుపుల్ల. దీనిని చీల్చి విస్తళ్లకుట్టు
దురు; చీల్చక కసుపూడుటకు ఉపయో
గింతురు [నె]

ఈను = (1) పరికోతకు సిద్ధమగు [తె]

(2) పరి, దాన్యపు కంకులను వెలువరించు
[కృ]

ఈనె = నాభిమొదలు గుదస్థానమువరకు
నూగురు నసునరించియుండు నరము

(2) నరము — ఈనె పగలినది [నె-పా]

ఈనెలు = ఈరికలు [చ]

ఈపి = (చూ) ఈపె [నె; తె]

ఈపె = (1) చిన్నపేనుగుడ్డు, ఈపి; ఈరు;
ఈడ్డు [నె; తె; చ]

(2) పుండు బాగా కుళ్ళిన తరువాత వచ్చే
పురుగులగుడ్డు [వ]

ఈపెట్టు = పుండు కుళ్ళినచోటు [చ]

ఈబరిగొట్టు = నిష్ప్రయోజకుడు [శ్రీ]

ఈబలు = తరకలు (చూ) బీబలు; [నె-ఆత్మ
కూరు]

ఈమిరి = (1) నెమ్ములరని నేల

(2) ఎక్కువతడి; ఈమురు [నె; చ]

ఈమురు = (చూ) ఈమిరి [అ]

ఈరంగము = (1) పెద్దగోల — ఇక్కడ
పెద్ద ఈరంగము సాగినది; వీరంగము

(2) కొమ్ముగాండ్రు జమిలకులవాయిం
చుచు చేయు వీరనృత్యము [కరీ; నె]

ఈరకడియము = వీరులకడియము; దీనిని
వీరులు ఎడమచేతికి పెట్టుకొనెడు [చ]

ఈరకతై = ఈవరాలు [చ]

ఈరవాని = ఈళ్ళనీడ్చి దువ్వెడి సాధనము,
ఈరి; ఈరైన [అ]

ఈరిబాన = పేలు ఈపెని చంపుటకు
ఉపయోగించు కొయ్యసాధనము. ఈరైన;
ఈరిపెన [చ]

ఈరు = (చూ) ఈపె [వ]

ఈరువన్నె = (చూ) ఈరివాని [గో]

ఈరుబానె = [చూ] ఈరిబాన [చ]

ఈర్లు = పేనుగుడ్డు; ఈపి [శ్రీ]

ఈరైన = (చూ) ఈరిబాన, ఈర్వాణి, [వ; నె]

ఈర్వాణి = (చూ) ఈరైన; ఈర్వావి [అ]

ఈలకత్తి = కత్తిపీట; ఈలపీట [అ]

ఈలగఱము = ప్రాణావస్థమై భయపడి
నోరు విగబట్టియుండుస్థితి [అ]

ఈలపీట = [చూ] క త్తిపీట [అ-సె]
 ఈలపురుగు = రాత్రులందు పైరుపొలము
 లలో నిరంశరాయముగ రొదచేయుచుండు
 చిన్నపురుగు; కీమరాయి [కర్నూ]
 ఈలిక = గుడ్డపేలిక [వి]
 ఈసం = ఒక అణా (పీసము) [వి]
 ఈనకపోవు = (చూ) ఈచకపోవు [నె;
 కర్నూ; అ; తె]
 ఈనబడి = గ్రామస్థులందరికి ఉమ్మడిగా భాగ
 ములు గలిగిన పశువుల బీడు మొదలగు
 భూములు — మాకు పది ఈనబడి భాగము
 లున్నవి [నె; అ]
 ఈనర = అధికము [నె]

ఈనరబానర = నోరికి వచ్చినట్లు — అశ
 డావెను ఈనరబానర వదలెను [కరీ]
 ఈసులు = ఉసుళ్లు; ఇసుళ్లు, వానకాలము
 నందు పుట్టలనుండి బయటికి లేచురెక్క
 పురుగులు, వీటిని వేయించి మసాలా
 కలిపి తిందురు [ఓ]
 ఈసుకపోవు = (చూ) ఈనకపోవు [వ; నె]
 ఈసురు = మిక్కిలి కృశించియుండు —
 మా అబ్బాయి ఈసురో అని ఉండును;
 ఈకిరి [కరీ]
 ఈసుళ్లు = (చూ) ఇసుళ్లు [నె; వి]
 ఈవలి = దాహము [గ]
 ఈవిరి (చూ) ఈమిరి [కర్నూ]

ఉ

ఉంగ

ఉండేలిదబ్బ

ఉంగ = (1) పసిబిడ్డలకు పోయు ఉగ్గి [శ్రీ]
 (2) చంటిపావలకు పోయు పాట [కరీ]
 ఉంగటము = కాలిబొటనవ్రేలను దూర్పు
 కొనుటకు చెప్పలో అమర్చియుండు ఉంగ
 రము [అ; నె-పొ]
 ఉంగిడి = కంకితీయసి కొన్ని జొన్నదంటకు
 ఎక్కియుండు విషమును తినిన పశువులకు
 తగులువ్యాధి; నాము; నాగు [నె-మెట్ట]
 ఉంచు = వడించు — అన్నం ఉంచు [నె-
 వైళ్ళులు]
 ఉంచుకొను = (1) ఒకడు ఒక లంజను
 పెట్టుకొను — దానిని వాడు ఉంచు
 కొన్నాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (2) అట్టిపెట్టుకొను [గో]
 ఉంట్లు = ఉండలు [నె]
 ఉండ = చక్రము; గాలు; కల్లు — బండుండ
 [వి]
 ఉండబట్టక = అనవసరముగ — ఉండ
 బట్టక వాడు యీ పని పెట్టుకొన్నాడు;
 గాడుబట్టి [తె; నె]

ఉండిఉండి = (1) అప్పుడప్పుడు [వి]
 (2) మధ్యమధ్య విరామములతో — వాడికి
 ఉండిఉండి విచ్చిరేగుచుండి [నె]
 ఉండిగ = లక్కగూడు. కమ్మలు మొదలగు
 నగలలో రాళ్లు బిగించుటకు, ఒక చిన్న
 వెడరుపుల్ల ఒక చివరన లక్క అం
 తించి గూడు (కుదురు) గాచేసి అందులో
 నగను బిగించునది [గు]
 ఉండిలేములు = మధ్యరకపు స్థితులు [కరీ]
 ఉండు = తప్పక; ప్రక్కకు తొలగు —
 ఉండు నాయనా [నె]
 ఉండూరు = నివసించుగ్రామము; స్వస్థలము
 — ఉన్నమాటలంటే ఉండూరు అచ్చిరాదు
 [నె; నె]
 ఉండెము = చిన్న బురుజు [కరీ]
 ఉండేలు = పిట్టలను గురిబెట్టి కొట్టు సాద
 నము (చూ) పింటిలిదప్ప — పిల్ల వానికేమి
 తెలుసు ఉండేలుదెబ్బ [చి; కర్నూ]
 ఉండేలిదబ్బ = (చూ) ఇండెలిదబ్బ [వి]

ఉజాదు = సిగువిడిచిన — వాడు వట్టి
ఉజాదువాడు [నె]

ఉజ్జు = ఉద్ది [అ]

ఉజ్జి = కుక్కపిల్ల [చి]

ఉటాగ = ఎత్తుగ — మావాడు ఇంతకంటె
ఉటాగా ఉన్నాడు; ఉటాను [నె-పో]

ఉటాను = ఎత్తు — ఉటాను మనిషి; ఉటాపు
[నె]

ఉటింగించు = తగించు; చూస్తముచేయు;
దాటవేయు [అ]

ఉట్టితిరుణాళ్ళ = గోకులాష్టమినాడు జరుగు
ఉత్సవము. నునుపైన స్తంభముకొనలో
రూకలనంచి నుంతురు. దానిని ఎక్కితీసి
కొనగలిగిన వ్యక్తిదే ఆపొత్తు. కాని
అతడు పెక్కుటను నిర్దించుచు,
వసంతపునీళ్లు అతనిపై చల్లుచుందురు
[చి-నె]

ఉట్టు = బొట్టుబొట్టుగా గొల మొదలగువాటి
నుండి ప్రవించు—కల్లు ఉట్టినది [నె; తె]

ఉట్ట ఉడియము = (1) నులభనూత్నము—
ఉట్టఉడియంగా కొట్టివేసినాడు [నె]

(2) హతాత్తుగా [నె]

ఉట్టక్కెక్క = అబద్ధము; ఉళక్కి

ఉతాపు = పొడవు; ఉటాను

ఉడకబెట్టు = ఎక్కువ ఎండ తాపముచేత
ఉక్కబోసి కష్టపెట్టు—గాలి బిగించి
ఉడకబెట్టుచున్నది; ఉడుకబెట్టు [నె]

ఉడకాడించు = మనస్సులో ఉడుకునట్లు
చేయు, కష్టపెట్టు—నా పుస్తకం తీసికొని
నన్ను కొంతసేపు ఉడకాడించినాడు;
ఉడకాయించు [నె]

ఉడకాయించు = (చూ) ఉడకాడించు [నె]

ఉడనైనాడు = వెళ్లిపోయినాడు [చి]

ఉడాను = రాంభికపుమాటలతో చేయుప్రయ
త్నము—ఒక్క ఉడాను కొట్టినాడు—
Bluff [నె; వ]

ఉడాయంచు = (1) పారిపోవు — వాడు

వీలైన తీసుకొని ఉడాయించినాడు [చి]

(2) చెప్పకుండా వెళ్లిపోవు [గు; నె]

ఉడి = అబద్ధము అను అర్థమున వాడబడు
జాతీయము [కరీ]

ఉడుకపోత = గాలికేక వేడిగా [ఉక్కగా]
నుండుట; ఉడుకపోయి [వ]

ఉడుకులు = గుడ్డకు చాయవేయుటకు రంగు
వేసి ఉడకబెట్టిన వర్ణాయములు — అది
మూడుడుకులచాయ; (ఎగతాళిగా) ఆయనది
రెండడుకుల నలుపు [నె]

ఉడుగుబాటుపిందె = (చూ) ఉడుబోతుపిందె
[తె]

ఉడుబోతుపిందె = (1) చెట్టుకాపు ఉడుగు
బోవు సమయములో వేసిన బలహీనమైన
పిందె, కడవటిపిందె

(2) చివరిసంతానము; ఉడుకుబాటుపిందె
—వాడు ఉడుబోతుపిందెగా పుట్టినాడు
[నె]

ఉడుముపట్టు = అటువంటి కదలనియకుండా
గట్టిగా పట్టుకొనినది; భల్లూకపుపట్టువంటి
మాట;—ఉడుముపట్టుపట్టినాడు; ఉడుము
ఒక పెద్దబల్లివలె మెట్టనేల బొరియలలో
నుండును. అది దేనినిగాని కాళ్ళతో కరచు
కొనినచో లాగి వదలించుట ఏనుగులచేత
గూడ కానివని అందురు. పూర్వము ఉడు
ముల నడుములకు మోకుగట్టి, కోట
బురుజులపైకి విసరి అది పట్టు చిక్కించు
కొనినతర్వాత, వ్రేలాడు మోకులు బట్టు
కొని పైనికులు కోటగోడలపైకి ప్రాకి
ఎక్కెడివారు [నె; అ; తె]

ఉడును = బలవత్తరము; తరతమ భేదమును
తెలుపువదము—అకోడకంటె ఇది కొం
చెము ఉడును [నె-పో]

ఉడైయారు = కుమ్మరవారిపేరు చివరన
ఉంచుకొను కలవిరుదము; రాజశ్రేష్ఠుడు
[చి]

ఉద్ద = (1) కుప్ప [నే; నె]

(2) నాళగు [చి; ఆ]

ఉద్దాముగురు = (1) ఏడుగురు; (4+3)

(2) కొంచుండి [ఆ]

ఉద్దాలు = ఒకే విధమైన వస్తువుల రెండు
చూడింట కుప్ప—డబ్బును ఉద్దాలుగా
బెట్టు [నే-పొ]

ఉద్దోలం = ఆశ్చర్యం [వి]

ఉత్తక = తలుపును ద్వారమునకు బంధించిన
సీల; బంధు [గు]

ఉతాయింపు = రమారమి; సుమారు [గు]

ఉతారా = మతింప;—ఉతారావేసి చెప్పు
[చి]

ఉతారాదారు = కల్లు దిగుబడిని రోజూ
లెక్కచూచువాడు [చి]

ఉతారు = ఊహ; ఉద్దేశము; [ఆ]

ఉతుకు = చాళిగుడ్డలు ఉతికిన ఒక్కొక్క
మారు—ఈనెలకు అది మూడో ఉతుకు
[నె]

ఉత్కలాడు = వ్రసవించు; ఉదకాలాడు;
ఉరకాలాడు [మ]

ఉతుకులు = దుస్తులు, ఉతికినవి [మ]

ఉత్తపుష్పానికి = తెగతేరకు; ఊరకే [నె;
కర్నూ; గో; తె; ఆ]

ఉత్తబిత్తలు = (1) నగ్నంగా; దినమొలగా

(2) వట్టిచేతులతో; ఉత్తబిత్తల [ఆ]

ఉత్తచేతులత్త = నిరర్థకవ్యక్తి [కరీ]

ఉత్తది = (1) బొల్లిది; అసత్యమైనది

(2) వ్యర్థము—వాడు ఉత్తోడు [నె]

ఉత్పాతం = పెంకితనము; పొగరు [శ్రీ]

ఉత్తుకు = కబడ్డీ; చెరుగుడు అట [మ]

ఉత్తుత్త = హాళికి; అబద్ధము; అంతా ఉత్తు
త్తదే—ఉత్తుత్తమాటలు చెప్పట [మ; నె;
పొ]

ఉత్సగీతగాడు = ఒకరుచెప్పు ప్రతిమాటకు
తల ఊచువాడు; తథాస్తు అనువాడు [శ్రీ]

ఉదరగొట్టు = (1) పశువులను భయపెట్టి
చిల్లవల్లా వరుగెత్తేయు

(2) ఎదుటివానిని మూటాడకుండజేయు—
వాడిని ఉదరగొట్టి వేసినాడు; అదర
గొట్టు, [నే; ఆ; తె]

ఉదరము = పొట్ట ఉబ్బియుండుట [ఆ]

ఉదరాయించు = (చూ) ఉదరగొట్టు; ఉది
రించు [కర్నూ]

ఉదాశనము = నీచము అను దూషణము—
పెద్దరినానికే పెనలవప్పు, కమ్మదనానికే
కందివప్పు, ఉదాశనానికే ఉలవవప్పు
[నే-పొ]

ఉద్దము = (1) పశువుల ముంగడికాళ్ళ
క్రిందటి శరీరము

(2) పొడవు [కరీ]

ఉద్దరము = మూడు; (విశ్వబ్రాహ్మణులువాడు
పరము) [వి]

ఉద్దరిణచప్పుడు = నటన— పూజచేసినట్లు
ఉద్దరిణ చప్పుడుచేయుట [వి]

ఉద్దానము = ఫలవృక్షదులతో కూడుకొనిన
వనము [శ్రీ]

ఉద్ది = (1) మిట్టపొలములకు నీరు పారించు
టకు పోసిన ఎత్తుకోవ, బోదె.

(2) మినుములు - ఉద్దివప్పు; ఉద్దిబేడలు

(3) ఒకజట్టుకు పెద్ద, నాయకుడు

(4) జట్టు

(5) సమానము—వాడికి వీడు ఉద్ది [నే;
కర్నూ; ఆ]

ఉద్ది = బావి మొదలై నవానినుండి నీరు తోడు
టతై బిళ్ళ వేయుటకుగాను కట్టినట్టిది [తె]

ఉద్దిలు = ఇంచుమించు [గో]

ఉద్దులు = బండిపై చట్టమునకుఇరుప్రక్కలా
అమర్చిన దట్టమైన పొడవు కొయ్యలు;
వరములు. [శ్రీ]

ఉద్దర = అప్పుగ వస్తువులిచ్చుట; ఉద్దర[మ]
ఉద్యోగం = ( ) చాకలిగుడ్డలు ఉతుకుటకు
రేవుకు (నీటిదరికి, పొవుట—వాళ్లు ఉద్యో
గానికి పోయినారు

(2) చాకలి ఇప్రిజేసిన దుస్తులను పొంత
వారికి చేర్చుట—ఇది రెండో ఉద్యోగం;
ఉద్దాగం; రెండో ఉతుకు [నె]

ఉనుక = పరిపొట్టు, ఊక [వ]

ఉన్న = తవుడు (నన్న పరిపొట్టు) కలిసినది;
చిట్ట [మ]

ఉన్నరగా = నేర్పుకో; పరుగుగా [అ]

ఉన్నవాడు = కలిగినవాడు; ధనవంతుడు
[వి; నె]

ఉపకారి = భరీబండిని నిలుపుటకై నొగల
క్రిందజేర్చు అనుగణ్ణి [కరీ]

ఉపద్ర = పేగు మొదలగు అంటువ్యాధి;
ఉపద్రవము [అ]

ఉపము = ఉపాయము [నె-పొ]

ఉపరసము = ఔషధదులయం దనుపానము
[నె; కృ; గు]

ఉపరాగా = కష్టపడకుండానే; ఉపరిగా [అ]

ఉపరాలు = ఉచితము [చి]

ఉపరి = చేసినదానికి తోడుగా ఇంకొకటి
చేయునది — గుఱం వడద్రోసిందిగాక
ఉపరిగా గుంట త్రవ్వినట్లు [నె]

ఉపాది = ఇబ్బంది—పన్ను ఎగవేస్తే ఉపాది
వస్తుంది [నె-పొ]

ఉపారము = పప్పు, అన్నము, మూడుపిండి
వంటలతో అమ్మవారికిపెట్టు నైవేద్యము
[శ్రీ]

ఉప్పచప్పన = రుచి హీనమైన [కరీ]

(2) ఉత్పరహితమైన [నె]

ఉప్పత్తి = దృష్టిదోషము [గు]

ఉప్పత్తులు = (1) పోటాపోటీలు

(2) ఒకరు ఒకటిచేయగా ఇంకొకరు
ప్రతిక్రియగా ఇంకొకటిచేసి నష్టము కలి

గించుట—ఉప్పత్తుల కాపరం ముందరికి
రాదు;—అన్నగారు పది కర్బుచేస్తే
తమ్ముడు యిరవైచేశాడు [నె-పొ]

ఉప్పదన = అనూయతోడి పొగడిక — ఈ
ఉప్పదన మెందుటా? [నె-పొ]

ఉప్పనచేప = ఉప్పువేసిన ఎండుచేప; కర
వాడ [నె; వి]

ఉప్పనపట్టె = వెన్నెలలో ఆడు ఒక ఆట
[నే]

ఉప్పనపరిగె = ఉప్పుచేప; ఉప్పనచేప;
కంవాడ [వి]

ఉప్పరతట్ట = మట్టిమోయుటకు, గుంట
పల్లెము (టకారం) వలె అల్లిన ఈతపేళ్ళ
తట్ట. ఉప్పరవాళ్లు (వద్దెలవరి ఒక పనిబాటల
కలము) సాధారణముగ వాడు తట్ట [నె]

ఉప్పలాయి = (1) ప్రళయము; పొగాలము
[కృ]

(2) కీడు [కరీ]

ఉప్పలి = బూమిలో మొలచు పుట్టగొరుగు
వంటిది; పరశురామహస్తము [కరీ]

ఉప్పొంసులు = పచ్చిమాంసమును చిన్న
తునకలుగాకోసి ఉప్పు పసుపు కలిపి ఆప
గించి ఎండబెట్టినవి; ఉప్పొంసులు; ఉప్పు
కండలు [నె; వ]

ఉప్పొడు = (చూ) ఉప్పురియు [అ-పె]

ఉప్పిడి = ఉప్పులేని ఉపవాసము — ఉప్పిడి
ఉపవాసాలతో తెల్లవాణుచున్నది [కరీ]

ఉప్పుకండలు = (చూ) ఉప్పొంసులు; ఉప్పు
తునకలు [నె]

ఉప్పుకళం = ఉప్పు ఎక్కువైన కూరమొద
లైనది; ఉప్పుకనిం [నె-పొ]

ఉప్పుగడ్డి = ఒకవిధమైన గడ్డి, ఇది ఉప్పుగా
ఉండును. రాగి వెన్నువలె, దానికి పూ
వుండును [అ-పె]

ఉప్పుగెడ్డ = ఉప్పు ఎక్కువైనది; ఉప్పని;
ఉప్పుకనిము [చి]

ఉప్పుచెక్క = (1) ఎద్దులకు బలమునకై
వేయు మందుచెక్క [చి]

(2) వరిపండితో ఉప్పువేసి పెనములో
చమురుతోకాల్చిన గట్టి పండివంట [నె]

ఉప్పుచేప = (చూ) కరవాడ [చి]

ఉప్పుతునకలు = (చూ) ఉప్పాంసులు [చి]

ఉప్పుదన = దిప్తి [గు]

ఉప్పుదేలు = (చూ) ఉప్పెల్లు [చి]

ఉప్పునేల = చవిటినేల [చి]

ఉప్పుమిరపకాయలు = మజ్జిగలో ఉప్పువేసి
ఉరవేసి ఎండించిన మిరపకాయలు. వీనిని
వేయించి భోజనసమయమున కొరికి
తిందురు [అ; నె]

ఉప్పురియు = ముఖ్యముగా మట్టిగోడలక్రింది
భాగము ఉప్పు మట్టిగామారి క్రమేణారాలి
పోవుట; చివిటిమట్టిగా మారుట [నె;
కర్నూ; తె; అ]

ఉప్పెల్లు = పొలములు సవర (చవుడు) దేలి
పోవు; ఉప్పుదేలు; ఉప్పురియు [నె;
కర్నూ]

ఉప్పేసిపోవు = పొలములు ఉప్పువడు [గు]

ఉబద్ర = ఇబ్బంది; పోడు—వాడిది మాకు
పెద్ద ఉబద్ర [నె]

ఉబల = కక్తి లేని బలుపు; బలములేనిబలుపు;
ఉడుబలుపు [శ్రీ]

ఉబాలు = పైరునాటుట; ఉర్పు; ఉడ్పు;
ఉభా [శ్రీ]

ఉబ్బ = చాకిలివాడు బట్టలు ఉతుకుటకై ఉడి
కించుట (అ)

(2) చాకిరేవువద్ద బట్టలను ఉడికించు
పొయ్యి, బాన [చి]

(3) ఎండవేడిమిలో గాలి వీచనందున ఏర్ప
దిన ఉక్క [నె]

ఉబ్బకము = కాలవలు మొదలగువాటి వీరు
క్రిందికి పారిపోండా నిలిచి, ఉబ్బి ఎగ
దన్నినది [నె]

ఉబ్బగట్టుట = అనకట్టవేయుట [కరీ]

ఉబ్బడాలు = దారిలో ఏర్పడిన గుంటలు
కనుబడకుండ బురదతో నిండియుండుట
[కర్నూ-ప-తికొండ]

ఉబ్బడాలు = (1) పచ్చి ఆరని ధాన్యము [నె]

(2) గింజవట్టని ధాన్యము [నె]

(3) మెట్టగ్రామాలలో కాపుపాతరలలోనికి
నీరుదిగి ఉబ్బిన ధాన్యము [నె-పొ]

ఉబ్బన్న = సుబ్బన్న [నే]

ఉబ్బర = ఉరకే—ఉబ్బరగా వచ్చింది [చి]

ఉబ్బరపోవు = ఎండదెబ్బకు దాహమెత్తి
ఆరాటపడు; వడదెబ్బదగులు [నె]

ఉబ్బరము = (1) ఉక్క- [వ, కరీ]

(2) ఉబ్బుట—కడుపు ఉబ్బరంగాఉంది
[నె]

ఉబ్బరింత = ఉక్కగానుండుట; ఉడుకపోత
[వ]

ఉబ్బర్లు = ఇతరులు [గు]

ఉబ్బల = చిన్నపొగ డల్లకేపొంగిపోవువ్యక్తి;
ఉబ్బులమారి; ఉబ్బులు [నె]

ఉబ్బలాంకొడి = ఉబ్బనవ్యాధిని నివారించు
ఆకుతీగ. పిల్లలకు ఈ ఆకురసమును
పోయుదురు, తీగను మొలకు కట్టుదురు
[చి]

ఉబ్బాచక = ఉబ్బువట్టజాలక [కరీ]

ఉబ్బి = బురదమడుగు—ఉబ్బిలోబడి పెద్దల
దలంచు; ఉబ్బలి; ఉమ్మలి (Quick
Sands)

ఉబ్బికోని = మూతిబిగించి [అ]

ఉబ్బులు = పొగ డల్లకు పొంగిపోవువాడు;
ఉబ్బులకారి; ఉబ్బలమారి; ఉబ్బల [నె]

ఉబ్బెత్తు = సమతలముమీద పైకి ఉబ్బిన
ఆకారము (Emboss) [నె; తె]

ఉభా = పొలముఉడ్పుట; నారువేయుట;
ఉభాలు [ఉత్తర-వి]

ఉమాదము = వెట్టిబోగలకనము; పిచ్చినందు
—వాడికి వట్టి ఉమాదం; ఉన్నాదం
[నె; అ]

ఉమ్మ = నోటినుండి కారు ఒకవిధమగు
ఉమ్మి—ఉమ్మకారేడు; ఎద్దు ఉమ్మలు
కారేసింది [గో]

ఉమ్మకాపు = అదనుతప్పించి కాయ
మామిడి మొదలగు చెట్టుకాపు—ఉమ్మ
కాపు కాయ [నె]

ఉమ్మగిల్లు = అన్నము, గంజి వార్చినకర్వాక
తేమ బిగుసుకొనుట; అమరుకొను [అ]

ఉమ్మనము = పొగరు [వ గో]

ఉమ్మరము = (1) అధికము; ముమ్మరము—
వాన ఉమ్మరమైంది [నె; వ]

(2) ఉక్కపోక [తె]

ఉమ్మాయిముత్తము = (నకిలీ) కృత్రిమ
మోక్షము [కరీ]

ఉమ్మనీరు = తల్లిగర్భమునుండి బయటికి
వచ్చునప్పుడు శుభవు లోపలత్రాగి ఉండు
నీరు (గర్భజరాయ జలము) [నె-పొ]

ఉమ్మిరి = హెచ్చు; ఎక్కువ; ఉమ్మరము
—కాయకూరలు ఉమ్మిరిగా వస్తున్నవి
[శ్రీ]

ఉమ్ము = పొయ్యిలో ఆరుతున్న నిప్పులు;
కుమ్ము [చ]

(2) ఎంగిలి ఉమియు [అ]

ఉమ్ముకొను = ఉమ్మివేయు [నె-పొ]

ఉరక = మేక, గొట్టె మొదలగు సన్నకీవాలు
ముందరికాళ్లు ఎత్తి వెనుకకాళ్లపై నిల
బడుట—మేక ఉరకవేసింది [నె]

(2) సీరూరుట [కృ]

ఉరకలు = (1) తొందరతొందరగా వనులు
చేయుట [గో]

(2) వరుగులు [గో; నె]

ఉరకాబరకా = అధికంగా — వాడు ఉరకా
బరకా తిన్నాడు [చ]

ఉరడా = పచ్చిరాగులతో చేయు పాకపు
ముద్దలు, బారురకు ప్రీతిఅయినవి [నె-పొ]

ఉరదాళ్లు = గ్రామదేవత ప్రీతిగా భక్తులు
మొదకు వేసికొనుత్రాడు [నె-పొ]

ఉరామరిక = రమారమి; ఉరమరిక [నె]

ఉరిడి = (1) భూమిలో వుండే పురుగు
[ఉత్తర-వి]

(2) కుమ్మరి పురుగు [శ్రీ]

ఉరిడెపోటు = తలవెంట్రుకలు ఊడిపోవు
రోగము; పేనుకొరుకుడు [వి]

ఉరిమంటలు = కోపంతో ఆపాదమ స్తకము
వేడెక్కి పుట్టుమంటలు [చ]

ఉరుకాల్వ = (1) చేనిలోనికి ప్రవేశించు చిన్న
సొంత పారుదలకాల్వ [నె]

(2) ఉరునీటికై తీయు పన్నుకాల్వ [చ]

ఉరుకు = పరుగెత్తు [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఉరుకు = (1) గంతువేయు,

(2) ఎత్తునుండి క్రిందకు దుముకు [గో]

(3) దూకు—గోదావరిలో ఉరుకినాడు
[నె-పొ]

(4) అలోచన కుదరక తలను క్రిందికి
పైకి ఆడించు; ఉంకించు [వి]

ఉరుకుడుబొడ్డు = అణగక ఎత్తుగానుండు
బొడ్డు [చ]

ఉరుకు పెరుమాళ్లు = ధనుర్మాసములో,
నెత్తిన రాగిచెంబుతో, పాడుచు పరుగెత్తి
ఖిషమెత్తు సాతాని జియ్యరు [దక్షి]

ఉరుటు = ఇంటి పిల్ల దూలములకు (మేలు
దూలములకు) వేయు కొయ్య [చ]

ఉరుబోతునుడి = ఎద్దునుడి; చాలచెడ్డదని
నమ్మకము [చ]

ఉరుపు = కూరలోని ఊట (రసము) [నె]

ఉరుము = (1) గడ్డించు — వాడు ఉరిమాడు
[వి]

(2) స్వరూపము — ఉరుము గల్గెంత;
స్వరూపమే కనపడకపోవు [గు]

ఉరువు = (1) ఉనికి: మొదలు — మనిషి ఉరువే లేదు; ఉరువుకే మోనము [నె; రా; చి]

(2) బరువు: పెద్దదైన — ఉరువైన కాయ [నె]

(3) వస్తువు — ఎన్ని ఉరువులు [గు; నె; కర్నూ; చి; వి]

(4) జాడ — ఉరువులేదు [అ; నె]

(5) అనలుకే: మొదటికే — ఉరువురాలేదు [రా; నె]

ఉరువు లేకుండపోవు = కనువడకపోవు [నె; చి]

ఉర్ల గడ్డ = పొటాబో [నె; రా - సి]
బంగాళాదుంప [సర్కా]

అంగడ్ [తె]

ఉర్లాంపడ్డు = సన్మానంపొందిన పండితుడు శ్రీకాకుళంజిల్లాలో ఉర్లాంసంస్థానములో అరితేరిన పండితులకు సన్మానం జరిగేది; అందుకని అక్కడ సన్మానం పొందిన పండితుని ఉర్లాంపడ్డు అంటారు. [చి]

ఉర్లిపడు = ఉప్పొరిసిపోవు; గోడలమెత్తులు (పూతలు) రాలిపోవు [కర్నూ]

ఉర్లిపోవు = (చూ) ఉర్లిపడు [కర్నూ]

ఉర్లుకట్టు = అర్ధరూపాయ (విశ్వబ్రాహ్మణులు ఖాష) [చి]

ఉలకాలు = అంటుజాడ్యము; దీని నొకతిట్టు క్రింద వాడుదురు.

ఉలవ = లోన నల్లమందు ఉంచబడి ఉలవ గింజవలె నుండునది, దీనిని నేలపైగీచి విడిచిన చిటవటలాడుచు మండును; చిట వటాలు [చి]

ఉలవరించు = (1) నేల పలుమారు తడిసి ఎండి బొడబొడగా (వదలు వదలుగా) పోవు

(2) సత్తువ ఎక్కువైనను పొలముగూడ ఉలవరించును [నె]

ఉలవాయి = బండిచక్రపు రంధ్రములో, ఇరును అడుటకు బిగించు ఇనుప వలయము (బేరింగువంటిది); బళ [నె; వ; చె]

ఉలవేగలి = ఒక్కసారి సాగైనభూమి [అ]

ఉలస = చిన్న మంచినీటిచేప [నె; రా; శ్రీ; వి]

(2) బీటిగడ్డి [నె - అత్తకూరు]

(3) వాకచేను; వెల్లువతగులుచేను; పడవ; వాడ; బాడవ [నె - అత్తకూరు]

(4) ఉలిపి [వ]

ఉలారం = (1) తడిలో తిరిగినపుడు కాళ్లు పాచి, జిలబొబ్బలు లేచినపుడు కళ్లు దురద
(2) తలచుకొన్నపని అగువఱకు ఊరకుండలేక వెట్టెత్తిపోయిన ఆతురత [గు]

ఉలింత = (చూ) వలంత [నె - అత్తకూరు]

ఉలిపి = (1) కొయ్యలో పురుగు తొలుచునపుడు రాలుపోడి; కొయ్య మెత్తబడుట, ఒలిపి [నె]

(2) వశువుల దేహంపై నుండు బొల్లివంటి మచ్చలు; ఇవి ఉన్న వశువు ఎండకు ఓర్పుకోలేదు — ఆ కోడెకు ఉలిపి ఉండబట్టె ధర తగ్గింది [నె - పొ]

ఉలిపికట్టె = అందరికంటె వేరుమార్గమున నడచువాడు; పెడద్రుడు; ఎవ్వరితోను పొనగనివాడు — ఊరేదంతా ఒకదారి, ఉలిపికట్టెది ఇంకొకదారి [నె; తె; గు]

ఉలిపాటు = నిద్రముగా నుండు నరుకుడు మొదలగునవి. వద్రంగి ఉలితో వాలులేని వాదరవైపుతో నరికినప్పుడు ఏర్పడిన నిద్రపుఅంచువంటిది - అనుట (Steeple) [నె]

ఉలిపిరికాయ = దుడుకుపిల్లవాడు [తె]

ఉలుకు = కామోత్సాహము — ఉలుకు తగ్గించుకో [కర్నూ]

ఉలుకుబట్టు = కొయ్య పాతది అగుకొలది
సన్నపురుగులచే తొలువబడి బిగువువీరు;
ఉలిపిబట్టు [నె]

ఉలుకూడు = పరిపైరుకు తగిలెడు ఒక
తెగులు—పరిపైరు ఉలుకూడినది [అ-
పె]

ఉలుకూ పలుకూలేదు = సవ్వడిలేదు [వి]
ఉలోఉలోయనియమ్ము = బజారులో పరు
వమ్ముకొను [కరీ]

ఉల్లక్కి = ఉత్తుత్తి, ఉళక్కి [నె]
ఉల్లాకు = బంగారము పరీక్షచేసి నికరము నిర్ణ
యించుట, ఇది ప్రత్యేకమైనవిద్య [వి]

ఉల్లాము = చెరువు మొదలగు జలాశయము
లలో దరులపెంబడి, అరగాణిలోను ఏర్ప
డిన చిన్న పడియ

(2) చేపలువచ్చి చేరుటకు శ్రవ్యన చిన్న
గుంట; మరుగుగా ఉండుటకు ఇందు
పాచిని వేచియుంతురు [నె]

ఉల్లారు = పులుపు పచ్చి తొలగుట; కొంచెము
ఆరుట [కరీ]

ఉల్లిగడ్డ = ఎఱ్ఱగడ్డ; ఉల్లిపాయ [అ]

ఉల్లిడి = (చూ) ఉల్లెడ [అ]

ఉల్లిపావని = ఒకరకము పొడలపాము [వి]

ఉల్లిశ్శక్కి = హాళక్కి [అ]

ఉల్లారుగా = వదలువదలుగా; ఉల్లుళ్లుగా
[కరీ]

ఉల్లెక్కమాటలు = అబద్ధాలు [మ]

ఉల్లెడ = వివాహాది కుభాకార్యములలో పెండ్లి
వారు అరివేటి మొదలగునవి తెచ్చు
నప్పుడు, తెల్లదుప్పటిని, నలుగురు
నాలుగు మూలల బట్టుకొని ఇంకొకరు
కఱ్ఱతో నడుమఎత్తి డేరావలె జేసిన మేలు
కట్టు, ముత్తయిదుపులు దీనిక్రిందనే నడ
తురు; ఉల్లిడి [నె; వ]

ఉల్లెడగట్టు = ఇంటికి, సంస్కారము లేక
బాజుపట్టు [మ]

ఉల్లెబట్టు = భక్త్యములుచేయు పట్ట సౌజ్ఞను
గోధుమపిండిలో పొదుపుట (పొదుపుట)
[త్రీ]

ఉల్పర = భయము — ఉల్పరపోయాడు
పాపం; [చి]

ఉసక = ఇసుక [అ]

ఉసలా = అవకాశము—అవనికి నాకు ఉసలా
దొరుకలేదు; ఎసిలిక [కర్నూ]

ఉసలాయించు = ప్రయత్నముతో సమ
కూర్చు—పైకం ఉసలాయించు [నె-పొ]

ఉసి = (1) ప్రేరణ; కుక్కను ఉసిగొల్పినాడు
(2) దూకుటకుగా వెనుకకుపోయి పరు
గెత్తి శక్తిని పెంచుకొనునది—వెనుకకు
పోయి ఉసిదీసుకో [నె; వ]

(3) పొడవు—ఆ దూలము ఉసిక్కువ
[అ]

(4) ఉత్సాహము; సహాయము—మావీల
వాడుంటే నాకు ఉసిగా ఉండును [నె-పొ]

(5) నండు; విరామము,

(6) వీలు; అవకాశము — దానికి ఉసి
లేదు [అ]

ఉసికొయ్య = బండికి ఎద్దులు కట్టకుండా
ఉన్నప్పుడు, బండి నొగను ఎద్దుల
మెడపై ఉన్నట్లు ఎత్తి ఉంచుటకు ఉప
యోగించు ఉసికొయ్య [తె]

ఉసిపాట = అంగభూతమగు గానము—
తందానతాన మొదలగునవి [కర్నూ; నె]

ఉసిపెట్టు = ఉడికించు — కుక్కని ఉసి
పెట్టాడు [వి]

ఉసిబెట్టు = ప్రేరేపించు, ఉసిగొల్పు [తె]

ఉసురు = (1) శిశ్నము [నె]

(2) ప్రాణము [నె; అ; వ]

(3) అన్యాయముగా ఒకనిని కష్టబెట్టి
నందుకు కలిగే పాపఫలము—వాడిఉసురు
తగిలింది [గో; నె]

ఉసురుగొట్టె = పరులబాధించినందుల హాని కలుగు [నె-పొ]

ఉసురుతగులు = పాపఫలము — అపె ఉసురు నీకు త గలిగినది [కరీ; వి; నె]

ఉసురుబోసుకొను = ఒకరిని బాధించి పాపము గట్టుకొను [వ; నె; అ]

ఉసురుముట్టు = ఒకరిని బాధించినప్పుడు ఆతని ఘోషతగులు [మ]

ఉసుళ్లు = (చూ) ఇసుళ్లు పుట్ట; [కర్నూ; అ; వి]

ఉసూరుమను = కలిగించినబాధకు సంకట వడు; దుఃఖించు — నీమీద వాడు ఉసూరు ముడున్నాడు [నె; కర్నూ; తె; శ్రీ; వి]

ఉస్తీ = సహాయము; తోడు; ఆసర [కర్నూ -వత్తికొండ]

ఉల్లెక్కదొడ్డము = అంతా అబద్ధము [కరీ]

ఉరి

ఉరికదంపు

ఉరిటగారిపోయినది

ఉరికదంపు = లేనిపోని మాటలుచెప్పట; వ్యర్థప్రసంగము [గో]

ఉరిగడు వేగడు = ఎంతమాత్రము చలించడు [కరీ]

ఉరిగు = సంభోగించు [వ]

ఉరిగులాట = (1) అనిశ్చితమైన మానసిక స్థితి; దోలాయమానము.

(2) బ్రతిమలాడు — అయినను బట్టుకొని ఎందుకు ఉరిగులాడటం [నె; వ; అ; తె]

ఉరిచే = (1) ముదిరిన జొన్నలోనగు వాటి దంటు.

(2) బండికి కట్టిన సన్నటిబొంగులు [అ]

(3) బాణము [నె-పొ]

(4) కృశించినది [తె; నె]

(5) తీగెవంటి సన్నని కడ్డి — కట్టికి ఉరిచలు [గో]

ఉరిచక్కాల్లు = ఉరిచవంటి సన్ననికాల్లు [వ; నె]

ఉరిచేకోత = చాలామందిని ఒకేమారు అతి ఘోరంగా కోసివేయుట; సంఘాతహత్య

ఉరిచేసినములు = మంచిచెడ్డలు [కరీ]

ఉరిచేపోవు = (చూ) ఈచుకపోవు [తె]

ఉరిచేబియ్యము = లేతజొన్నకంకిని ఉరిచతో గొట్టి తీసిన పాలజొన్నలు — పొట్టకరుకు దిన్నవారికి ఉరిచేబియ్యమెక్కడిది [నె-పొ]

ఉరిచివలుకు = గట్టిగా నొక్కి ఉచ్చరించు [కరీ]

ఉరిజ = (చూ) ఉరిజా [శ్రీ]

ఉరిజా = మరచెంబు [నే]

ఉరిజి = (1) గూళి, (చూ) ఉరిజా [శ్రీ]

(2) చిన్న కోడిపిల్లలను కప్పిపెట్టుగూళు; జాబు [శ్రీ; నె-పొట్ట]

ఉరిట = (1) ఏదైనా వస్తువును (కరక్కాయ మొదలగునవి) నీటబోసి ఉరిటెట్టి, వేడి చేయని రసము; అరిష్టము.

(2) గుంటలో ఏర్పడిన నీటిసెల — బావిలో మంచి ఉరిట ఉన్నది [నె; తె; అ]

(3) మామిడి మొదలగు పుల్లనికాయలను ముక్కలుగాకోసి ఉప్పుకలిపి కుండలో బోసి యుంచగా ఉరిటనీరు [గో]

ఉరిటకాల్వ = ఏటిలో ఇసుకనెత్తి గుంట చేయగా దానిమండి సాగించు కాల్వ; సొనకాలువ [చి]

ఉరిటగారిపోయినది = బొంగవడి మడిలోని నీరు బయటికి పోయినది [శ్రీ]

హిటి = నెలగలు వేయు గట్టిపాటి అడవి చెట్లు; వీటి మెల్లెలను ముల్లకజ్జలకు ఉపయోగింతురు [నె]

హిటు = (1) తడిచే చితచితలాడి, నెమ్ముపై కెక్కుట—ఇట్లు హిటుకేగనది.

(2) నీరు హిరేకావ—హిటుకావ.

(3) నోటితో నీరు మొదలగు వాటిని ఎగ పిల్చుకొనును—గంజి హిటుకో [నె]

(4) పసిపిల్లలు పలుచగా నీళ్లనీళ్లుగా కొద్దిగా బయటకు పోవునది [వ; గు]

(5) అప్రయత్నముగ రోగమువలనగాని భయమువలన గాని గుడస్తానము నుండి ప్రవించువీరు — వానికి హిటుకారు చున్నది [నె-పా; నె; తె; వ]

హిటుకారిపోవు = (1) నిర్వీర్యమగు—అయినట హిటుకారిపోయింది [నె; : తె; వ]

(2) కాలక్రమేణ ఒక వ్యవహారము దిగజారి అంతరించిపోవు [గో]

హిటుకార్పు = సన్నపిల్లలు తెలియకనే కొద్ది కొద్ది మలము వదలుట [కర్నూ; గో]

హిటుగార్పుకొను = భయపడు — నాపేరు వింటే హిటుకార్పుకుంటాడు [వ]

హిటుదాకుడు = (చూ) హిడుదోక; హిడదోక [అ-పె]

హిడదోకలోడు = అప్రయోజకుడు; హిడుదోక; హిటుదాకుడు; ఉద్దోకు[అ]

హిడు = నాలుకొను, (హిటుకొనినదే హిడ) మజ్జిహిడ [గు]

హిడుదోక = పనికిమాలిన — వాడు పట్టి హిడుదోకవాడు; హిటుదాకుడు; ఉద్దోకు [నె; ఆ]

హిడ్దోకు = (చూ) హిడుదోక [చ]

హిత = విండిపట్టుటకు వెదురుబద్దలతోనలిప జల్లెడవంటి వస్తువిశేషము [వ. గో]

హితప్పు = (1) పులిబొంగరము.

(2) మఱలావేసి, దోసెవరెగాక లావుగా పోసిన తినుబంతారము [నె; చ]

హితాని = నడువలేనివాడు [చ]

హిదగాలి = తూర్పునుండి వచ్చేగాలి; పైరుగాలి; పైరగాలి [గు]

హిదర = (1) ఎలుకల, పందికిక్కల కలుగు లోనికి, ఒక ద్వారముగుండా గడ్డిపొగ హిది, హిపిరి అడనీయక చంపివేయు విధము—పందికొట్టలకు హిదరబెట్టు.

(2) కష్టపెట్టు—హిరకే హిదరబెట్టివేసి నాడు [కర్నూ; నె; ఆ; తె]

(3) పనికిరానిగడ్డి దాన్యము, ఇది బాగా వడ్లతో కలిసిపోవును; బడిపిట్ల [నె]

హిదరకాయ = పొగతో మక్కించిన అరటి కాయ; పొగవేసినకాయ [చ]

హిదరగొట్టు = (1) అరటిగలలను ఒక గదిలో పేర్చి వానిమీద వట్టి (ఎండు) గడ్డికప్పి, ఆ పైనబందపూసి, ఉదయాస్తమయములందు ఒక్కొక్కగంటనేపు వట్టిగడ్డికి నిప్పుంటించి మంటరాకుండ పొగవచ్చునట్లుచేసి, ఆ పొగను హిది ఆ అరటిగలలోకి జోరుగా పోవునట్లు చేయునది. ఇట్లు చేసినచో రెండు రోజులలో ఆ పచ్చి అరటిగలలన్నీ (మక్కును) ముగ్గును. [గో]

(2) గాలిగొట్టు [చ]

(3) రెప్పగొట్టు [చ]

హిదా = (1) వంగపండురంగు

(2) నీలివన్నె; నీలము—బ్లూ [నె; తె]

(3) నేరేడువన్నె—Violet [అ]

(4) అసూయవల్ల కలుగుబాధ — నేను ప్యానైనానని వాడు హిది పట్టలే కన్నాడు [నె-పా]

హిదిపండు = విభూతిపండు [మ; న; కరీ]

హిడు = (1) బంగారము వెండి-యందలి మాలిన్యమును కాకలతో తొలగించు [కర్నూ; గు]

(2) జలాశయములలో, ముఖ్యముగా హిడతో చేపలుపట్టుట [నె; వ]

(3) రహస్య విషయములను మెలిగ చెవుతో చెప్పి ప్రోత్సహించు — వీధో చేవిలో హేది పోయినాడు [నె]

(4) దేహము నీరెక్కి ఉబ్బుట — వాడు హేదెక్కినాడు [నె; తె; అ]

హిందుకర్ణి = హిందూ; సాంబ్రాణికర్ణి; అగరు వత్తి [అ; నే]

హిందువత్తులు = సాంబ్రాణికర్ణిలు [నె]

హిందుగింజ = పశువులచేత నీళ్లు తోడించు నపుడు పయోగించు సారవము [నె]

హిందుబలుపు = (చూ) ఉబల [నె]

హిందువాసన = పుణ్య, పెరుగులకు కలిగెడు ఒక చెడ్డవాసన — బూజువాసన; పులన రపు వాసన [అ; నె]

హిందాక = బలహీనుడైన; హిందాకీ [అ]

హిందాపి = (1) శక్తిహీనుడు [చ]

(2) వికలాంగుడు [అ]

హింప = నపుంసకుడు; హిం

హింపట్టు = ప్రోత్సహం, బెదిరించు [అ]

హింపిరితీయు = బాధించు; బలవంతుడైన — డబ్బివ్వుని నా హింపిరితీస్తున్నాడు [నె]

హింపిరిపోసుకొను = బ్రతుకు, [తె; నె]

హింపు = భయ పెట్టు [వ]

హింపురము = ఎద్దు మూపురము; చెండు [కరీ]

హింబగర్ణి = (1) ఒకవిధమైన అడవిగర్ణి; హింబెత్త [నె-పొ]

(2) ముండ్లుగలగర్ణి [అ; వ]

(3) మేకకు వనికీరానిగర్ణి, దీనితో పొర కలు చేయుదురు; చిపురుగర్ణి [అ; నె; తె]

హింబెత్త = (1) వనికీమాలిన లావాటి శరీరము [కరీ]

(2) హింబగర్ణి [నె-పొ]

హింబ = చాలలోతుగావున్న మెత్తటి బండ నేల. ఇందులో దిగబడిపోయినచో లాగు

కొని బయటబడుట కష్టము; ఇది ప్రాణాంతకమైన తడినేల, ఉమ్మలి; ఉమ్మలి (Quick Sands) [గో]

హింరకాడు = (1) బాపమరది; వీరగాడు,

(2) విద్యుమందినవాడు [కరీ]

హింరముత్తయిదువ = వైరిణి [కరీ]

హింరబావి = (1) గ్రామమున కంతటికీ త్రాగు నీటికి ఉపయోగించు ఉమ్మడినూయి [కర్నూ; నె; తె; అ]

(2) అడుగుని వానిది పాపముగా అందరి తోను వ్యభిచరించు త్రీ [గో]

హింరబ్బునారబ్బు = ఎక్కువ గలాటా [అ-పె]

హింరవాకిలి = గ్రామములముందు ఉండు ప్రవేశద్వారము; గవని, గమిడి [కర్నూ]

హింరవిందు = గ్రామములలో కార్యములవట్ల హిం ఇంద్రవారిని విలిచి పెట్టు భోజనము — హింర విందు చేసినాడు [నె; తె; వ]

హింరాయారెడు = హింరలోనుండు వారందరు [కరీ]

హింరించు = ఆశపెట్టు — నోటిని హింరించు అని — ఇస్తాను ఇస్తానని హింరించినాడు [నె; తె; అ]

హింరిదేవర = గ్రామజాతిర [అ]

హింరినపు = లావుగ అయినపు అనుట; హింర శాపు [మ; నె]

హింరివిందు = (చూ) హింరవిందు [అ]

హింరీలు = పుల్లటి వదార్థములు తినునపుడును, తినుచుండగా చూచునపుడును నోటిలో హింర సీరు; నోరూరు — అంతకి హింరీలు వస్తన్నవి [వ]

హింరీలుగొట్టు = లోటకలువేయు; లోట్టలు వేయు [వ]

హింరకాలవ = (1) వలపు పొలమునందు, వచ్చి లోట్టపైలకు చల్లుటకు ముందు అందలి నీరుపోవుటకు ముందుగా తీయ చిన్నకాలవ [నె]

(2) చిన్న కాలవ; ఊరుగాయ; ఊరు కాల్య [చ]

ఊరుకోవట్టుదు = ఊరకే ఉండదు — కత్తి పున్న వాడిచెయ్యి, కంపఉన్న వాడి చెయ్యి ఊరుకోవట్టుదు [వి]

ఊరుకోబెట్టు = ఊరక కూర్చుండబెట్టు; పని లేకుండాజేయు — వాడిని ఊరుకోబెట్టి జీతం యిచ్చినా [నె]

ఊరుబిండి = (1) బండపై నూనె పచ్చడి [నె-మెట్ట; రా; ప]

(2) తొక్కిన పచ్చడి [తె]

(3) తెలకపిండి నానవేసి చేసిన పచ్చడి [శ్రీ]

(4) వడియములనిమిత్తము కలుపు మినుములపిండి [వ-గో]

ఊరుబిండివడియము = ఊరవేసిన వడియము [వి]

ఊరుమిండి = (1) పచ్చడి; ఊరుబిండి

(2) ఊరవేసినదాని నిలువతో చేసినది. — మామిడికాయ ఊరుమిండిపెట్టినా [కర్నూ; అ]

ఊరుపుహము = గ్రామమందలిజనసమూహమంతయు [కృ; గుం]

ఊరేగు = (వ్యంగ్యముగా) చెడ్డను ప్రదర్శించుకొను; వివాహ ఉత్సవములోవలె తిరుగాడు; ఇది ముఖ్యముగా ఆడువారి తిట్లు — నీడలతా ఊరేగగదరా [నె]

ఊర్పు = అడుగూర్చిన యంటు; మైలపాత్ర [కరీ]

ఊలపుట్టు = సంకల్పము పుట్టివచ్చు — అతనికి వారందరిని చూచి ఊలపుట్టినది [కరీ]

ఊలబడు = కాలువలలో చిన్నకంత రేర్పడి నీరు బయటికిపోవు; బొంగబడు [గు]

ఊల = (1) చచ్చు; బలహీనత — వానెత్ ఊలపుట్టింది [అ; కర్నూ]

(2) కృశించు - వాడు ఊలపోయినాడు [నె]

(3) నక్కకూత; ఊళ [వ]

ఊలబొక్క = నీటి కడ్డముగా గట్టిన గట్టులో (ఎర్రడిన) పడిన సన్నని రంధ్రము; దీని గుండా నీరు కారిపోవుచు, క్రమముగా రంధ్రము పెద్దదై తుదకు గండివడును; బొగడ [గో]

ఊళ = నక్కకూత — గుంత నక్క ఊళ వేసింది; ఊల [చి]

ఊస = నూలును చుట్టుకొను చిన్న కొయ్య పాదసము [చెం]

ఊసిపోవు = (1) చెడిపోవు; పాచిపట్టు [చి]

(2) జబ్బుచేత కలవెండ్రుకలు ఊడిపోవు — తలంతా ఊసిపోయినది

(3) కుష్కించు [నె; అ; తె]

(4) రాన్యము రాలిపోవు [కర్నూ - పత్తి కొండ]

(5) చొయ మాసిపోవు; ఎక్కువగా రంగు పోవు — చీర ఊసిపోయింది [నె]

(6) సంబంధము తెగిపోవు — ఆ కార్యము ఊసిపోయినది [అ-పె]

ఊసు = (1) బలహీనమైన [అ]

(2) పెళువుల చర్మములను చెడిపోకుండా తయారుచేయుట; ఊసు [నె]

ఊసుబోవు = సన్నబడు — ఊసునీట్టల వాడు.

(2) దుర్బలమగు; ఊలపోవు [నె-పొ]

ఊష్ణము = జ్వరము [వి]

ఎంకమ్మ = పిన్నమ్మ [వి]

ఎంగిలి = రెండు అడుగులు పొడవున వుండు గల చేప [శ్రీ]

ఎంగిలిచుడుము = గుండ్రని బిళ్ళగా పీర్చుడు గట్టివంటి చర్మవ్యాధి; ఎంగిలిచులుకు; ఎంగిలిచురుడు [నె; తె]

ఎంగిలిచులుకు = (చూ) ఎంగిలిచుడుము [అ; తె]

ఎంగిలిచురుడు = (చూ) ఎంగిలిచుడుము [కర్నూ]

ఎంగిలిచేయు = (1) అస్వస్థత తరువాత మొదట సారిగా అన్నము తిను; పథ్యము దెట్టు [నె; అ]

(2) తిను; ఎంగిలిపడు [వ]

ఎంగిలిపడు = (చూ) ఎంగిలిచేయు [తె; కర్నూ]

(2) తిను [వి]

ఎంగిలిబంటి = క్రొత్త పెండిజంట ఒకరి విస్తరితో మరొకరు అన్నకబళముల ఎత్తుకొనుట [కరీ]

ఎంచు = (1) దూపించు [తె]

(2) విమర్శించు [నె]

ఎంటవ = ఒక ముంగిసజాతి, చెరకుతోటలం దుండును; మెంటవ [చె]

ఎంటవ = ఉడుముజాతితో భేదము. దీనిని పట్టి వండి తిందురు [నె-పో]

ఎంటి = గడ్డితో ఒకేపురిగా పేసిన (పట్టిన) మోకు; వెంటి [నె; అ; తె; చె]

ఎంటు = పరిగడ్డి పురికితాడు; ఎంటి; వెంటి [చె]

ఎంటె = చెరకుగడల ఆకులను పెణుగు (పెనవేయు) తీరు [చె]

ఎండబడు = ప్రొద్దుటెక్కు — ఎండబడి లేచి నాడు [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఎండవ = ధన్యాదులను ఎండబెట్టు పర్యాయము — రెండు ఎండవలై నవి; ఎండుగు

[నె]

ఎండిపోవు = కృశించు — బిడ్డ రోజుకు రోజు ఎండిపోతున్నాడు [నె-పో]

(2) పశువు పాలిచ్చుకాలము సమాప్తమగు; వట్టిపోవు [నె; అ]

ఎండుగు = ధన్యమెండబోయుట; ఎండవ [కరీ]

ఎండె = (చూ) ఇండె [నె]

ఎండెక్కు = (చూ) ఎండబడు [అ]

ఎండేయు = ఒకనిని మాయచేసి పస్తువులు తీసుకొను [శ్రీ]

ఎంతో అంత = (1) కొంత అయినా,

(2) అధికము — ఎంతో అంత ఇష్టాంధి; అది ఎంతో అంత గొప్పగా ఉంది [వి]

ఎందుకు = ఎక్కడకు — ఎందుకు పోతావు [నే]

ఎంపగొడ్డు = బట్టె; గేదె; ఎనుము [కర్నూ]

ఎంపిక = ఎన్నిక [వి]

ఎంబ = చీకాకు; కష్టపరిస్థితి — ఇంట్లో చాల ఎంబగా వున్నది [నె; తె]

ఎకటాయింపు = ఎదిరించు; నిర్లక్ష్యము చేయు — వాడు నామాట ఎకటాయించి నాడు [నె]

ఎకనీకము = ఎకతాళి; చాల్చి — అంతా ఎకనీకము వడుతున్నావ్; ఎకనక్యము;

ఎగనీకము [నె; గో; తె]

ఎకాయికి = (1) నేడుగా; తిన్నగా [గు]

(2) త్వరగా [నె]

(3) ఒంటరిగా; ఎకాయెకి.

ఎకిలి = (చూ) సగిలి [అ]

ఎకిలి = అవివేకి — వాడు ఎకిలి వెధవ [తె]

ఎక్క-బెట్టు = (1) ప్రోత్సహించు - లేనిపోనివి చెప్పి ఎక్క-బెట్టినాడు [నె-పొ]
 (2) లేని ఆధిక్యము కల్పించు - వాడిని బాగా ఎక్క-బెట్టి నెత్తికి దెచ్చుకొన్నాడు [నె]
 ఎక్క-లాగు = త్రుంచివేయు [శ్రీ]
 ఎక్క-వేయు = (1) దీపపువత్తిని పైకిత్రోయు - ఆ దీపాన్ని ఎక్క-వేయి [నె]
 (2) నీళ్లుతగ్గిన సమయముతో కాలువ నీరు దూరమునుంచి నడిపించుకొనివచ్చు - తోటకు నీళ్లు ఎక్క-వేసినా [నె]
 ఎక్క-ళ్లు = సాహకారుడవచ్చిననుకుండతోకొలిచి తీసికొని, పెద్దకుండతో దాన్యము కొలిచి తిరిగి చెల్లించునది; నాము; నాగు [కరీ]
 ఎక్తా = కందిలిబుగ్గ [కరీ]
 ఎక్తాచిక్కు = అట్టంకాని స్థితి. ఆ లెక్కలన్నీ ఎక్తాచిక్కుంగా ఉన్నవి [చి]
 ఎక్కించు = ఊరక ఒకనిని గొప్పచేయు; ఎత్తివెట్టు [తె]
 ఎక్కిడి = ఒక పనిని చేయించుకొనుటతో చూపు శ్రద్ధ; తీవ్రప్రయత్నము; ఆతురత - ఎక్కడిచేసి పని నెరవేర్చుకొన్నాడు [శ్రీ]
 ఎక్కితక్కి = చాల సమృద్ధిగా నుండుట; ఎక్కి-తొక్కి [గు; తూ-గో]
 ఎక్కి-తొక్కి = చాలఎక్కువ - అన్నం ఎక్కి-తొక్కినట్లుండినది; ఎక్కితక్కి [నె]
 ఎక్కుడు = దారిలో మిట్టగానుండి ఎక్కువలసిన (కష్టముతో సడవలసిన) ప్రదేశము; చడావు; ఎగమారు x దిగుడు - ఇట్లు ఎక్కుడులో నున్నది [నె; అ; వ]
 ఎగడోపిరి = (1) అవసానకాలస్థితి - వానికి ఎగడోపిరి వుట్టింది [తె]
 (2) పరుగెత్తుటలో ఏర్పడిన అలపుతో గూడిన రొప్పు - వాడు ఎగడోపిరితో వచ్చినాడు [నె]

ఎగగొట్టు = (1) ఎగవేయు; ఇవ్వవలసిన దానిని ఇవ్వకుండుట; ఎగనూకు; ఎగబెట్టు; ఎగ్గొట్టు [కర్నూ; నె]
 (2) పని మాను [అ]
 ఎగజెప్పు = లేనివి యున్నవి కలియపేసి చెప్పు [కరీ]
 ఎగజేదు = ప్రక్కలు (దొక్కలు) క్రిందికి మీదికి ఊరక చలించజేయు [కరీ]
 ఎగజేపు = (1) పాడిపకువు పాలుఇవ్వకుండ ఎగగొట్టు.
 (2) సహాయము చేయక నిరాకరించు [నె; అ; తె]
 ఎగదట్టు = పొగలెక్కు - వాడికండ్లకు ఎగదట్టింది [నె]
 ఎగదన్ను = కాలువనీరు అడ్డగించబడి, ఉబ్బి పైకి ఎగబ్రాకు - కాలువ ఎగదన్నునది [నె; కర్నూ; వ; అ]
 ఎగదోకు = ఎక్కివచ్చు [గు]
 ఎగదోచుకొను = కష్టమునులెక్క-బెట్టుకుండ ప్రవర్తించు - జ్వరం వచ్చినా ఎగదోచుకుంటూ వచ్చినాడు [నె]
 ఎగదోలు = (1) బీటిగడ్డిని సొంతపకువులు మేసివేసిన తర్వాత, ఇతరుల పకువులకు పదలివేయు [నె]
 (2) ఒకరిని ఇంకొకరిపైకి పురికొల్పు [నె; వ]
 (3) పకువులను మోటబారిలో పైకితీయ [అ]
 ఎగద్రోయు = (1) పనిలో సహాయపడు - ఆయన ఆపని యీవని ఎగద్రోసినాడు
 (2) లెక్క-బెట్టుకుండ ఉపేక్షించు - జబ్బును ఎగద్రోచుకొంటూ వచ్చినా [నె]
 ఎగనామంబెట్టు = (1) ఇవ్వవలసిన ఋణమును ఎగవేయు [నె; కర్నూ; తె]
 (2) మోసగించు [అ]
 (3) చేసినమేలు మరచు [అ]

ఎగనెత్తు = క్రిందికి పైకి కలియబెట్టు—
గింజలు బాగా ఎగనెత్తు [నె]

ఎగపొంటె = ఒకేపూట నాగలికి కట్టిన
ఎద్దులజత [మ]

ఎగబడు = (1) పైకిలేచు [కరీ]

(2) ముందుకు నెట్టుకొనిపోవు — దానికి
జనం ఎగబడినారు [నె]

(3) గద్దించు [వ]

(4) తొందరతో గూడిన ఆస్తు [శ్రీ]

ఎగబెట్టు = (1) చేయవలసిన పనిని చేయక
మానుకొను [నె-పొ]

(2) ఋణాదుల ఎగవేయు [తె]

ఎగబోయు = (1) రాశితో దాన్యమును పైకి
నెట్టిపోయు [నె]

(2) ఆయాసపడు; భుక్త్యాసము చెందు
—ఎగబోసుకుంటున్నాడు [అ; కర్నూ]

(3) ఆయాసముతో ఎక్కువ గాలి పీల్చు
కొను [తె]

(4) ఏడ్చు — ఎక్కెక్క ఎగబోస్తు
న్నది [వ]

ఎగబోసుకొను = ఎగవ్యాసతో బాధపడు—
తుతికలపటుకు దిసి, ఎగబోసుకుంటు
న్నాడు [నె-పొ]

ఎగమారు = (చూ) ఎక్కుడు; చెడావు [తె]

ఎగర = కోడి [వి]

ఎగరవేయు = (1) తూర్పురబట్టు [శ్రీ]

(2) తిరుగబడు — నన్ను ఎగరవేసి
పోయినాడు; ఎగరవేయు

(3) తిరస్కరించు—నామాట ఎగరవేసి
నాడు [నె]

ఎగవెట్టు = పనికిరాకుండా ఉండు [మ]

ఎగరొప్పు = అపసానములో బుట్టు ఎగవ్యాస
—ఎగరొప్పుపడింది ఇక్కడ బ్రతకడు
[నె-పొ]

ఎగవేయు = (1) పొరుగుల నీరు తక్కువై
నప్పుడు, దూరమునుండి నీటిని మల్లించు
కొనుచు వచ్చి, కావలసిన కాలువగుండా

పొరించుకొను — దూరంనుండి ఎగవేసి
కొనిరా; ఎక్కవేయు [నె]

(2) ఎగగొట్టు [కర్నూ; నె]

(3) వడ్డు దంచినప్పుడు బయటికి వచ్చు
గింజలను రోటికి చేర్చు—ధాన్యం ఎగ
వేస్తున్నారు [వి]

(4) చెదరిమేయు పశువులను దూరం
నుండి ఒకటిగా (మందగా) చేర్చుకొనుచు
వచ్చు [వ]

(5) ఒకత్తీని లేవదీసుకొనిపోవు [వ]

(6) అప్పుతీర్చుకుండు [అ; నె]

ఎగసనద్రోయు = దీపము వత్తిని పైకిలాగు;
ఎగరోయు [కరీ]

ఎగసిపోత = పొగరు; అహంకారము —
ఇంత ఎగసిపోతబూడదు [వ]

ఎగాదిగా = (1) ఎగువకు దిగువకు; పైకి
క్రిందికి—ఎగాదిగా చూచినాడు

(2) క్రమములేకుండా చేయు; పని చెరచు
—పనినంతా ఎగాదిగా చేసినాడు

(3) ఆశ్చర్యముతో చూచు [నె; కర్నూ;
అ; తె]

ఎగాదిగా మాటలాడు = అగౌరవముగ
మాటలాడు [నె]

ఎగిరింతఎద్దు = మనిషి ఎక్కిపోవుటకు
మచ్చిక పడిన ఎద్దు [నె]

ఎగిరిపాటు = మిడినిపడుట; మిట్టిపడుట
[గో]

ఎగుజెమ్మ = సులభముగా పైకిపాకు చెమ్మ
(తేమ) గలప్రదేశము — ఎగుజెమ్మనేల
[నె; తె]

ఎగుడు = (చూ) ఎక్కుడు × దిగుడు [కర్నూ]

ఎగుదల = (1) పై వైపు; పైకట్టు; ఎగుదాల
[నె; కర్నూ; అ-పె]

(2) అభివృద్ధి—వాని సంసారము ఎగుద
లలో ఉన్నది; ఎగసాన [రా]

ఎగుడుదిగుడు = (1) మిట్టవల్లము,

(2) సరళమైన నడవడికలేని — వాడు ఎగుడు దిగుడు మనషి; దారి ఎగుడుదిగుడుగా నున్నది [నె; కర్నూ; తె; అ]
 (3) పెద్దదన్న గుర్తించకుండుట—ఎగుడు దిగుడులుగా మాట్లాడితే తన్నులు తగులుతాయి [గో]
 ఎగుపొగరు = కిరత క్రుళ్లి పడుచుండుట — వాడు ఎగుపొగరుమనిషి [నె; అ - పె]
 ఎగుబున = ప్రాణము పోవునమయములోని స్థితి; ఎగశ్వాన [తె]
 ఎగురవేయు = (చూ) ఎగరవేయు [నె]
 ఎగురుగాఉండు = మేలుగానుండు — శోడ కంటె గిత్తె ఎగురుగా ఉన్నది [నె - ఆత్మ కూర్చు]
 ఎగూవగూ = హెచ్చుతక్కువలు [చి]
 ఎగ్గలితనము = వెంగలితనము [కరీ]
 ఎగ్గామగ్గా = ఇష్టం వచ్చినట్లు — ఎగ్గా మగ్గా తింటున్నాడు [చి]
 ఎగ్గు = భేదభావము; ఆధిక్యము; — ఆయన ఎగ్గులేని మరాఘ [తె; నె]
 ఎగ్గావగ్గు = భేదభావము — ఎగ్గావగ్గు లేని వాడు [చి]
 ఎగ్గొట్టు = పొడివకువు పాలివ్వకుండా ఎగవేయు; ఎగగొట్టు [కర్నూ]
 ఎగ్గోపు = వేళాకోళము [అ]
 ఎగ్గోలు = ఎనిమిదికాళ్ల విషకటకము [చి]
 ఎచ్చం = కూరల మసాలా — ఎచ్చం కొనుక్కొనిరా; వెచ్చం [మ]
 ఎచ్చ = చిన్నపిల్లలు చేయుచేషలు — వాడికి ఇంకా ఎచ్చపోలేదు [శ్రీ]
 ఎచ్చలకారిపిందె = తన్నుతాను ఎక్కువజేసి కొని ప్రవర్తించువాడు — ఆయన బలే ఎచ్చలకారిపిందె; జంబాలకారి [నె]
 ఎచ్చలకారి = దాంభికడు; జంబాలకారి [నె]
 ఎచ్చిడి = (1) లేనిగొప్పలు [మ; కరీ]
 ఎచ్చిపచ్చి = (1) సరిగా పక్వమునకురాని

(2) కాలికాలని [నె]
 ఎటకాయించు = అటకాయించు [వ; అ]
 ఎటమటము = (1) విశేషము
 (2) పాదగుట
 (3) ఇటువి అటు, అటువి ఇటు చేయుట [మ]
 ఎటామొట్టి = అసమ్మతితో ముక్తనరిగా మాట్లాడుట; ఎట్లామొట్టి — వాడు చనవుగా ఉండక ఎటామొట్టిగా ఉండాడు [గో]
 ఎటుకు = ఎంతవరకు [కరీ]
 ఎటుబట్టి = ఏ విధముననైన [కరీ]
 ఎట్ట = వేడి — ఎట్ట చేసింది [తె]
 ఎట్టముగొట్టు = ఈడ్చుకొనిపోవు [కరీ]
 ఎట్టామొట్టి = (చూ) ఎటామొట్టి
 ఎట్టి = (1) గ్రామములో పెద్దరైతుకు చిల్లరరైతులు చేయు కూలీలేనివని ఇది ఏటా కొన్ని దినములు చేయుటగలదు. ఎట్టుకూల; వెట్టి.
 (2) కిరతే, నిర్లక్ష్యముగ — వానిని ఎట్టికీ పారవేసినారు [నె; కర్నూ; అ]
 (3) కర్చులేనిది; వెట్టి [వ]
 ఎట్టు = నాణెములను అచ్చువేయు మూస [చి]
 ఎట్టుకూలి = ఉచితశ్రమ
 కిరీపెద్దకు కూలీలు ఉచితంగా పడుశ్రమ; ఎట్టుమడకలు; వెట్టి [చి]
 ఎడ = (1) సాధారణమైన ఋతువుతప్పిచేయు నేద్యము — ఎడకాదులైరు [నె; వ; అ]
 (2) చెట్టుకాయ మూడవకాపు — ఎడకాపు [చి]
 ఎడ = నై వేద్యము [అ; మ]
 ఎడకట్టు = కురువుచుట్టును గుల్లలు పగులు [అ]

ఎడకాల్వ = నీరు వలచబడినకాల్వ; నీళ్లు
పారుట నిల్పిపోయిన కాలువు — అది
ఎడగాలప వడిపోయింది [చి]

ఎడతెగు (1) పూర్తిఅగు

(2) పరిష్కారమగు, వగతెగు — అవని
ఎడతెగలేదు [నె; వ; అ]

ఎడతెరిపి = విరామము — ఎడతెరిపి లేనివని
[నె; కర్నూ; వ; అ]

ఎడపడు = మధ్య వ్యవధినిచ్చు [కరీ]

ఎడపిల్ల = తల్లికి మరొక సంతానం కలిగిన
తర్వాత, ఆ మొదటిపిల్ల రెండవబిడ్డను
ఎత్తుకొగల యీడుగలపిల్ల [మ]

ఎడపెడ = అటుఇటు; రెండుప్రక్కలా —
ఎడపెడ చెంపలు వాయించినాడు [నె]

ఎడపెడగా = సందులుండుకీతిగా [అ]

ఎడమకుడి = (1) కొంత మంచి కొంత
చెడ్డగా [కరీ]

(2) స్వల్పమైన భేదము — వాటికి ఎడమ
పడిభేదం [నె]

ఎడమచేయిచూపు = (1) డబ్బు ఎగగొట్టు

(2) సాయమునిరాకరించు, వామహస్తము
చూపినా డనుటవంటిది [వ]

ఎడమొగము పెడమొగము = విముఖము;
విరోధం [కరీ]

ఎడవాపులు = కొంచెము పెద్దదిఅయి తల్లిని
విడిచి తిరుగు కోటిపిల్లలు; ఎడలు [మ]

ఎడిగల = వేరే [కర్నూ]

ఎడిగలబోవు = పేరువడు [కర్నూ]

ఎడివ = మొరటువాడు; ఎడ్డె [తె]

ఎడివి = తట్టుకొనివడుట — వాడు రాయి
ఎడివినాడు [తె]

ఎడుపు = ఎడముచేయు [నె]

ఎడుపువేయు = పలుచనగానున్న పైరులో
నడుమ నడుమ పైరునాటి ఒత్తుచేయు
[నె]

ఎడ్డి = (1) మోటు — ఎడ్డెమనుమ్యు డేమెరుగు
[అ; నె]

(2) మురికి

(3) చెడ్డ — ఎడ్డిపని [కర్]

ఎడ్డిమడ్డి = మొరటు — ఎడ్డి మడ్డి తిండి [నె;
తె; అ]

ఎడ్డెమంటే తెడ్డెమను = అవునంటే కాదను
[నె-పొ]

ఎడ్డెమడ్డె = మొరటు; ఎడ్డిమడ్డి [కర్నూ]

ఎత్తక తిను = యాదించి పొట్టపోసుకొను,
ఎత్తుకతిను, అడుక్కతిను [నె; కర్నూ]

ఎత్తడి = (1) ఎత్తైన — అతడు నాకంటె
ఎత్తడి మనిషి [కరీ]

(2) చేలకు తోలిన క్రొత్తమన్ను — ఎత్తడి
తోట [అ]

ఎత్తలి = ప్రభాహమువలన పొలములలో
పెట్టిన ఇసుకచిబ్బలు; మేట [నె]

ఎత్తిండు = వ్రతము మున్నగునవి పూర్తి
అయిన తర్వాత ఉద్వాసన జేయించు
[కరీ]

ఎత్తికొనివెళ్లు = దొంగిలించు

పట్టుకొనివెళ్లు [దివి-తాలుకా-కర్]

ఎత్తిడి = చేపలు పట్టుటకు ఉపయోగించు,
బొడవు వలయాకారపు వల; ఇది మాతి
వలయమునుండి చివరికి పోసుపోను సన్న
గిలిపోవును; ఎత్తిలి [శ్రీ]

ఎత్తిన = అత్యంతముతగిన — అవనికిఅయిన
ఎత్తినవాడు [నె; అ]

ఎత్తినచేయి = పేరు మోసినవాడు; మిక్కిలి
సమర్థుడు [కర్నూ; అ; తె]

ఎత్తిపంపు = కొనిన సకలసామగ్రిని కట్టి,
కొనినవారి యింటి కప్పగించు [కరీ]

ఎత్తిపెట్టు = (1) ఒకరిని అనవసరముగా
పెద్దజేయు — అయినను ఎత్తిపెట్టి దాని
ఫలితం అనుభవించినాడు [నె]

(2) కట్టిపెట్టు—నీవు ఆ విషయముల ఎత్తి పెట్టు [అ-పె]

(3) చేస్తూచేస్తూ వున్నవనిని మధ్యలో మానివేయు [గో]

(4) నిందించు [అ]

(5) అన్నీ పూర్తిచేయు [శ్రీ]

(6) ఆగిపోవు—అమ్మకాలు ఎత్తిపెట్టాయి [వి]

(7) కాత్కాలికముగ చాలించు—ఆ పని యిట్టిపెట్టి, ఇది ప్రారంభించావా? [నె-పొ]

ఎత్తిపోత, దించిపోత = సేతబడిని మాన్పుటకు చేయు కార్యక్రమము [కరీ]

ఎత్తిపోతల = జలపాతముయొక్క దార్లు

ఎత్తిపోయు = తిట్టు, నిందించు—ఇది వాదన ఎంటే మేమేమో చేసితిమని మమ్ము ఎత్తి పోస్తారు [నె-పొ]

ఎత్తిపోవు (1) అత్యధికముగా రాజించు—ఆ సగలతో ఆమె ఎత్తిపోయింది

(2) చల్లిన విత్తనములు మొలవకుండా పోవు—చల్లకం ఎత్తిపోయింది [నె]

(3) దివాలాదీయు—వాని సంసారము ఎత్తిపోయింది [తె]

(4) తీరిపోవు; పూర్తియగు—దానితో అప్పు ఎత్తిపోయింది [తూ-గో]

ఎత్తిరిల్లు = (1) వికసించు

(2) అభివృద్ధిజెందు—ఆ యిల్లు ఎత్తిరిల్లింది [శ్రీ]

ఎత్తిలి = సంచితమగుచు చిన్నచేపల వల; ఎత్తిడి; ఎత్తిల [నె]

ఎత్తివచ్చినోళ్లు = చెడివచ్చి వేరుగ్రామము చేరినవారు [చి; నె]

ఎత్తివచ్చు = ఒకచోటినుండి మరొకచోటు జేరు [తె]

ఎత్తివేయు = అనవసరముగా ఒకరిని పెద్ద చేయు [గు; సర్కా]

ఎత్తు = (1) ఒకటిన్నరపీకె—60 జలములు [చి]

(2) ఒక మానిక [అ]

(3) బయ్య (లేక) రెండుపీసెల ప్రమాణము—పాపలాభ మూడెత్తుల విలువ కాయ [నె-పొ]

ఎత్తుకట్టిన పశువు = దేవునిపేర అచ్చువేసి, పశువుల దాటుటకు వదలిపెట్టిన ఎద్దు: ఆపరెద్దు: ఆదోతెద్దు: అచ్చువేసినెద్దు: జన్నెకు విడిచినెద్దు [మ]

ఎత్తుగట్టు = ఒక కొలపాత్రకు లేక యొక కొలమానమునకు సరిపోవు తూకమును గట్టుట, పడిగట్టు [కరీ]

ఎత్తుగాలి = పెద్దగాలి; పోరుగాలి [నె; తె]

ఎత్తుచెడు = పనిరేవు చెడిపోవు [కరీ]

ఎత్తుడుకాపురము = చోటుమారుచుండు కాపురము [నె-పొ]

ఎత్తుదప్పినపని = రేవు కావులేనిపని [కరీ]

ఎత్తుబడి = (1) శవమును ఇంటినుండి శ్మశానమునకు కదలించుట—ఎత్తుబడి అయినది [నె]

(2) యాచన [కర్నూ]

(3) ఒకని సహాయమునకై చందాలు పనులుచేయుట [తె; అ]

(4) ఎత్తదగినది [చి]

(5) బిక్కదేరు; నిస్సత్తువగు—ఎద్దు ఎత్తుబడిపోయింది [గో; నె]

(6) చాప సిద్ధమగు—మన గొడలు ఎత్తుబడినవి [కరీ; నె]

(7) జబ్బుపడి కోలుకొనకుండుట; ఎదుగు బాటు లేకుండుట [నె]

(8) అర్థికముగా దెబ్బతిను—ఆ సంసారం ఎత్తుబడినది [నె]

ఎత్తుబాటు = దూరప్రదేశములకు ప్రత్యేకించి వెళ్లుట [వ-గో]

ఎత్తుభారం = (1) పెత్తనము వహించినవానికి
యిచ్చు భత్యము; ఎత్తుభారము [వ-గో]

(2) అవకతవకగా నుండుట;— వాడివని
ఎత్తుభారముగా నున్నది - ఎత్తుభారము
సంజెచీకటి [నె]

(3) వ్యర్థముగా మోయవలసి వచ్చినది
[చ]

(4) బూడిద; ఇది తిట్టులోమాత్రం వాడు
దురు—నీయెత్తుభారం—నాయెత్తుభారం
[కృ]

(5) పీనుగును మోయుట [చ]

(6) చెడినది — అవని ఎత్తుభారమైనది

ఎత్తుమరుగుట = చంటిసిల్లలు ఎప్పుడును
ఒకరి చంకలో నుండుట కలవాటువడుట
[నె; కరి]

ఎత్తుమానము = ప్రయత్నము; ఎత్తుగడ;
యత్వారి [కర్నూ]

ఎత్తురేవు = కర్మాంతరములో చివరిదినమున
ఎటికిగాని, చెరువుకుగాని పోయినప్పుట.
ఇవట కర్మకలాపము జరిగినకర్మాంత
కర్మచేసినవ్యక్తికి ఆదరింపుగా, మామ
వరుసవారు కొత్తగుడ్డలు కప్పదురు [నె]

ఎత్తులు = దండలు [అ]

ఎత్తువారిచేతిబిడ్డ = (1) ఎవరిదగ్గర నుండిన,
వారిమాట వినువ్యక్తి; బిడ్డ మామఎత్తు
కొని యున్నప్పుడు నాయనను తన్నేకాలు
చూపును; ఇట్లే నాయన చంకనున్నప్పుడు
మామను తన్నుటకు అదేకాలు చూపును
[నె; తె]

(2) ఎవరివద్దకైనను మాలిమిగా వెళ్ళు
బిడ్డకు; కొత్తరేనివాడు; [అ; తె]

ఎత్తెత్తుబంగారం = అల్లారముద్దు [మ]

ఎత్తెల = సంచితముండు చిన్నచేవలవల;
ఎత్తిలి [చ]

ఎత్తానము = ప్రయత్నము; ఎత్వాన్నము;
ఎత్తుమానము [కర్నూ]

ఎత్వాన్నము = ఎత్తుగడ; ఎత్వారి [నె;
కర్నూ]

ఎత్వార్దము = ప్రయత్నము — మంచిలత్వార్ద
రంపీద నున్నాడు [నె]

ఎదగాచల్లు = విత్తులు ఎడయెడముగా బడు
నట్లు సలుచగా చల్లు; ఎదబెట్టు [గో]

ఎదగు = (చూ) ఎదవేయు; ఎదబెట్టు [అ]

ఎదచల్లు = రాన్యముచల్లు [శ్రీ; వి]

ఎదబెట్టు = జొన్న మొదలగు పైరులను
ఇతరపైరులతో కలవకుండా చల్లుట—
(జొన్న ఎదబెట్టిరి) అక్కడ బెట్టు (చూ)
ఎదగు, ఎదగాచల్లు × సడబోయు [నె-మె]

ఎదబెట్టు = అవుపాలు యివ్వక ఒడ్డిపోవుట
[గో]

ఎదరపుతాడు = కపిల (మోట) బానతోండము
తాటికి ప్రక్కనే కట్టిన సన్నటి మోకు
[నె-మెట్టు]

ఎదర్పు = (1) రావలసిన పొమ్మును రాబట్టు
కొనుటకుగా మరల ఋణ్యునికి చేయు
ఎదురుసహాయము — అతనికి ఎదర్పు
పెట్టవలసినప్పుడది.

(2) ఆడుకొను—ఆడుబిడ్డ సంసారానికి
ఎదర్పు పెట్టలేకపోతున్నా [నె]

ఎదాళము = ఎదుట — ఆయన ఎదాళానికి
పోలేదు [నె]

ఎదిగివచ్చు = చేతిక్రిందకువచ్చు; చేతికిఅంది
వచ్చు—పిల్లవాడు ఎదిగివచ్చినాడు

(2) వృద్ధిగలు — అమె వడ్డిపై ఎదిగి
వస్తది [మ]

ఎదుగు = సమర్థుడు—అపిల్ల ఎదిగింది [చి;
వి; నె; శ్రీ]

ఎదురీగము = పైర్లమీదపడి నిలిచిన మంచు
చినుకులు [కర్నూ]

ఎదురు కుతికలు = పిల్లలకు కుతికకు ప్రక్క-
గల్గువాపు (టాన్ సిల్పు) [నె]

ఎదురుకోళ్లు = పెండ్లికొడుకు పెండ్లి ఇంటికి
చేరుటకుముందు, పిల్ల వైపువారు వెళ్ళి
ఎదుర్కొని మేళతాళముతో తీసికొనివచ్చి
విడిచిచేర్చుట; ఎదురుకోలు; ఎదురుకోవలు
[ను]

ఎదురుకోవలు = (చూ) ఎదురుకోళ్లు [నె]

ఎదురు = (1) కలియబెట్టు; తొడబెట్టు—
అవిడకు ఈదుఃఖ నన్నివేళముతో కడు
పెదిరినట్లయినది [కరీ]

(2) పఠచిన ధాన్యము మున్నగువానిని
దగ్గఱకుజేయు [కరీ]

ఎదురువారు = చెప్పనకు పైభాగమును మీ
గాలికి బిగువుగా నుంచు చర్మం; గూడు
[నె-పొ]

ఎద్దేవ = ఎగతాళి [గు]

ఎద్దుముక్కుపాము = వానపాము

ఎనకలియు = ఒక ద్రవపదార్థములో నొక
ఘనపదార్థము (ఉప్పు, చక్కెర) కలిసి
పోవు [కరీ]

ఎనకావల = వెనుక [ఓ]

ఎనమలుపెట్టు = తప్పులపట్టు [గు]

ఎనలు = త్రీలు మెడలో ధరించు జంగరు
పూసలు [కరీ]

ఎనించు = ముద్దకవ్వముతో కూరలను బజ్జిగా
(ముద్దగా) రుద్దు; ఎనంచు [నె; వ; అ]

ఎనిపేటి = బట్టె; గేదె [చెం]

ఎనుచు = (చూ) ఎనించు [కర్నూ]

ఎనుపు = (చూ) ఎనించు [తె; అ; నె]

ఎనుముగొడ్డు = గేదె. (ఎనుమాను గొడ్డును
కలిసిపోయినది) [అ]

ఎన్నవ = దెప్పుచు ఏర్చుట—ఎన్నవలుబొట్టు
వేట్చినది [నె]

ఎన్ని = దూడలు అప్యాయంగాతిను ఒక ఆకు
మొక్క [చి]

ఎన్ను = (1) మగగురి

(2) పొగరు

(3) దూపించు [తె]

ఎన్నుకట్టు = జొన్నకంకివేయు; వెన్నుకట్టు
[ను]

ఎన్నోఅన్ని = అధికము — వాడు ఎన్నో
అన్నిమాటలన్నాడు [వి]

ఎప్పేయు = చేమిరివేయు; తోడుబెట్టు
ఎప్పేవేయు; [అ-రాదుదగ్గం తాలూకా]

ఎబ్బెట్టు = రోక [అ]

ఎబ్బెరికము = భేదభావము [తె]

ఎబ్రాసి = రోకగలవాడు; అనహ్యము [గు]

ఎరనూగులు = శ్రేష్ఠమైన, రుచికరమైన
నూవులు; [ఓ]

ఎరమరికం = అరమరలేకుండుట; ఎరబరికం
[శ్రీ]

ఎరవలి = ఇకదులసొమ్ము—ఎరవలిసొమ్ము
బరువులచేటు; ఎరువు, ఆరువు [చి]

ఎరుకలేదా = సంగతితెలియదా; [తె]

ఎరుపు డాళు = లేక ఎఱుపుచేయ [నె]

ఎరుసు = (1) గుణకారపులెక్కలు; (చూ)
ఇరుసు; వెరుసు [కరీ]

(2) భిన్నాభిప్రాయమును ఉండుట [శ్రీ]

ఎఱగడ్డ = నీరుల్లిపాయ; ఎఱ్ఱగడ్డ [నె; చి;
క; తె; నే; అ; గు]

ఎఱగడ్డచూపు = ఎగవేయు; చేయవలసిన
సహాయము చేయకపోవు — చివరకు
అయిన ఎఱగడ్డ చూపినాడు [నె; తె]

ఎఱెము = తెగమాదిగకు, వడ్లకమ్మరులకు
బెట్టు బిచ్చము [కరీ]

ఎఱ్ఱగాజు = మాంసము [నె-కలువాయి]

ఎఱ్ఱపొద్దు = సంజ [వి]

ఎఱ్ఱిచెరుకు = నిరుపయోగకరమైన చెరుకు,
ఎవరూ తినరు; పెఱ్ఱిచెరుకు [చి]

ఎఱ్ఱిపుచ్చకాయ = పాపకాయ, ఈకాయను
తిన్న పిచ్చియెక్కును; పెఱ్ఱిపుచ్చ [చి]

ఎఱ్ఱిబాగులు = అమాయకుడు; పెఱ్ఱిబాగులు
[తె]

ఎట్టిసందు = బాలగ్రహసంది [అ-పె]
 ఎలంబరము = వికాలము — ఎలంబరమైన
 సదేశంలో చేరినారు [నె]
 ఎలచిపండు = రేగిపండు; రేగుపండు [నే]
 ఎలపన = ఎక్కువవైకాల్యము ఆక్రమించు
 కొనునట్లు; ఎలపాన [అ: నె]
 ఎలపల = (1) బయట
 (2) కుడిప్రక్క; వెలుపల [నె; వ; అ]
 ఎలపాది = అందరు; అంతా—ఇంటిఎలపాది
 వచ్చినారు [నె]
 ఎలపాన = (1) చదరముగా అంతటనుబాగుగ
 వ్యాపించు—నీళ్లు కయ్యల ఎలపాన పారి
 నవి; ఎలపన; ఎలపాది [నె]
 ఎలవరపోవు = వరిపెన్ను గింజవట్టకుండా
 పోవు; తాటవడు [నె; అ]
 (2) తెల్లపోవు; వివర్ణమగు—ఆయన అది
 విని ఎలవరపోయినాడు [నె]
 ఎలవాడు = గ్రామబంట్లో; నుంకరి[కరీ]
 ఎలికంజేవు = చేలలో రాళ్లప్రక్కనమొలచు
 మొక్క; దీని వచ్చడి రుచికరము,
 ఆరోగ్యప్రదము; జీర్ణకాశ నిచ్చును [చి]
 ఎలిగడ = (చూ) వెలిగడ [నె]
 ఎలిదుక్కి = తడిలేనిదుక్కి; ఎలిగడ; వెలి
 దుక్కి [చి]
 ఎలిపిండివడు = మంటచాలక రొట్టెతెల్లనగు
 [తె]
 ఎలిపైరు = మెట్టపైరు; వర్షాదారపుపైరు[చి]
 ఎలివిరి = ఒంటిపేటత్రాడు [కృ]
 ఎలిసిపోవు = (1) వానకురియుట నిలిచిపోవు;
 వెలిసిపోవు [నె; తె]
 (2) ఓడిపోవు — ఆ పోరాటములో ఇది
 వెలిసిపోయింది [నె-పో]
 (3) కొత్తకుండలో పోసిననీరు, దాని
 సూక్ష్మరంధ్రముల గుండా వెలుపలకు
 ప్రవించు [గో; నె; అ]

(4) రంగువిడుచు; చోయబోవు — చీర
 ఎలిసిపోయింది [నె]
 (5) శరీరమునడలిపోవు—ఒక్కకాన్పుకే
 మనిషంత ఎలిసిపోయింది; వెలిసిపోవు
 [వ]
 ఎలుగు = (1) ఇంటిచుట్టూ కలు దడి [వి]
 (2) నాగటికాడిని దూరముగా నొగ
 చివరకు జరిపికట్టుట; ఎలుపు [కరీ]
 ఎలుగొడ్డు = ఎలుగుబంటి; కల్దేగొడ్డు; కళ్ళి;
 కరడి,
 ఎలుచు = కొత్తకుండనుండి నీరుబయటికి
 డట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]
 ఎలుపు = (1) ఏడ్చుటలో మధ్యనిలిపి మరల
 ఎత్తుకొనుట—రెండు ఎలుపులు ఏడ్చినది,
 (2) నాగలినొగకు (ఎడికోలకు) కాడిని
 దూరముగ (కొనను) వన్నుట (కట్టుట)
 దీనివలన లాగుట భారమగును × సలుపు;
 ఎలుగు [నె; అ; వ]
 ఎల్ల = (1) సున్నము; వెల్ల [వి]
 (2) తెల్లన, ఇది యెడ్లకుమాత్రమువయో
 గింతురు—ఎల్ల
 (3) కూర కొనుటకు వేయు పిడికెడు
 బియ్యము — నేను మూడెల్లలు వేసినా
 [నె-పో]
 ఎల్లదోడు = నూతులలో పేరిన పూడికతీయు
 [గు]
 ఎల్లనీడు = (1) కష్టములను గడచిపోవు—
 అదంతా ఎల్ల నీడినాడు.
 (2) గట్టుచేర ఈడు [నె; తె; అ]
 ఎల్లబడు = వశువు ఈను [గు]
 ఎల్లాపి = (1) ఎల్లమీదనిలిపి దోచువాడు
 (2) చాతుర్యముగలవాడు — వాడు వట్టి
 ఎల్లాపి [నె]
 (3) దొంగలలో మిన్న [నె-పో]
 (4) తలారి [తె]
 (5) పనికిమాలినవాడు [అ-పె]

(8) కూలిజనము [అ]

ఎల్లాపులు = ఒకరకపు తెగవారు; తెలగాలలో చేరినవారు [కరీ]

ఎల్లాయి = (1) చాకలి ఉతికినగుడ్డలకు ఆవిరి బెట్టుటకు కట్టినపొయ్యి—ఎల్లాయికి వేసి నాడు [నె; కర్నూ]

(2) చాకలి ఆవిరికి బానకుచుట్టిన గుడ్డలు [నె-పొ]

(3) ఉబ్బ [చి]

ఎల్లిపాయ = పెల్లుల్లి; తెల్లబాయ [కర్నూ]

ఎల్లిపోవు = పరికుప్పను నురుచుట పూర్తియగు—అ బప్ప ఎల్లిపోయింది [నె]

ఎల్లికొల్ల = ఎక్కువగా నుండుట—వాళ్ళకు పాడి ఎల్లికొల్ల [గు; నె]

ఎల్లెలుకలవడు = చేతగానివాడగు [మ]

ఎవకల = వేకువ [చి]

ఎసరుబెట్టు = (1) పన్నాగముపన్ను—వాడు పెద్దింటి కెసరుపెట్టాడు [చి]

(2) ముప్పుదెచ్చు; ఎసరుబెట్టు [నె; తె; అ]

ఎసలిక = వెసులుబాటు; అవకాశము; విరామము; ఎసిలిక [తె; నె]

ఎసళ్లుపొద్దు = సాయంసమయము; పంటకు ఎసురు పెట్టువేళ అనుట [వ]

ఎసి = (1) రెంటి మధ్యగలచోటు,

(2) కట్టుటలో ఒకరాయి ఇంకొకరాయికి నడుమగలచోటు — సున్నముతో ఎసి బాయి [నె]

ఎసిలిక = అవకాశము, తీరుబడి — ఎసిలిక చూచుకొనివస్తా; ఎసలిక, వెసిలిక [నె]

ఎసుగు = వృద్ధిజెందు [కరీ]

ఎళ్లనీదు = దాటు; ఎల్లనీదు [కర్నూ]

ఎళ్ళికాయ = దబ్బపండు [అ]

ఏ

ఏంటికి

ఏగాని

ఏంటికి = ఎందుకు [కర్నూ]

ఏందివే = ఏమిటే [చి]

ఏకటాకి = ఒకే యొకడు [కరీ]

ఏకరువుబెట్టు = చేసినపనిని, తప్పును పడే పడే చెప్పు [నె; కర్నూ; అ-పె]

(2) కంతతాచచ్చినదానికి చదువు [నె-మెట్టు]

ఏకనశెట్టి కొంకణబారు = ఒకదేయుండి గొప్పగా శ్రీమంతము గోరువాడు. నిరంది పురుషుడు [కరీ]

ఏకసంత = ఒకేసారివిని గ్రహించుట—ఏక సంత గ్రాహి [నె; కర్నూ; తె; అ]— ఏకసందా [సర్కా]

ఏకసా = ఎప్పుడూ [తె]

ఏకాండి = ఒకఅందెము గలఇల్లు [కరీ]

ఏకారు = దైన్యముతో బాధపడు [అ-పె]

ఏకాణము = పూర్తిగా; అంతటికి — అ దూతము ఏ కాణానికి ఒకే లావుగా ఉన్నది [నె]

ఏకివేయు = తీవ్రంగా విమర్శించు—అయన సంగతులు ఏకివేసివారు [నె]

ఏకులొడుకు = చిక్కిపోవు [మ]

ఏకెలము = వెలమలలో ఒకతెగ x రాచ వెలము [కరీ]

ఏకిరిచీకిరి = అనాగరికుడు — ఏకిరిచీకిరి గాడు [చి]

ఏకిరిదొరలు = పాతెగాండ్రకులము [చి]

ఏకిలి = (చూ) ఎత్తలి [అ-పె]

ఏకోరు = మిక్కిలిగా కోరు [అ]

ఏక్కిరి = అసహ్యసూచకము [గో]

ఏగాని = రెండుదమ్మిడిలు; దుగ్గాణి [త్రీ]

ఏగిర పెట్టు = తొంఁ రచేయు; వేగిర పెట్టు
[కరీ]

ఏగిలి = (1) ఒకయేడు బీడు బెట్టి రెండవ ఏడు
దున్నిన పొలము; చెలిక

(2) మెట్ట భూమి [అ-పె]

ఏగిలి = ఎక్కువగా దున్నినందున బొదబొద
లాడే దుక్కి — పొలం ఏగిలి పారింది [నె]

ఏగిలి పారు = (1) సత్తువ ఎక్కువై పొలము
దొలదొల అయిపోవు; ఉలవరపోవు.
ఇది మిరప పొగాకు మొదలగునవి వండిన
తర్వాత గూడ జరుగును [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) మనక మనకగా తెల్లవారు —
ఏగిలి పారింది; ఏగిలి పారంగ నిద్రలేచి
నాను; వేగిలి వారు [వ]

ఏగిరా = ఇష్టము లేకనే రమ్మనుట — ఏగి
రావయ్య [ఆ; నె]

ఏగుట = ఓర్పుకొనుట; భరించుట — నీతో
నేను ఏగలేను [కర్నూ; నె; అ]

ఏగేస్క పోకు = చెప్పక చేయక పోకు [మ]

ఏచికాల్పు = ఎక్కువగా కష్టపెట్టు — ఆయన
మమ్ము ఏచికాల్పున్నాడు; వేచికాల్పు
[నె]

ఏచ = యాచ — యాన [అ; నె; తె]

ఏటకట్టు = గెంటి; చలికి రెండు చంకల
క్రిందుగ ముడివేసికట్టిన ఉత్తరీయపు
కట్టు [వి]

ఏటి = ఏమిటి? [వి]

ఏటిపుచ్చ = చేదుపుచ్చ; వెళ్లిపుచ్చ; పాపట
కాయ; ఇంద్రవారుణి [చె]

ఏటిబట్టి = ఏటికాలవ [శ్రీ]

ఏటిరింత = ఒక చిన్నపిట్ట; భరద్వాజవక్షి;
ఏటిరింత, [శ్రీ]

ఏటు బెట్టు = ప్రయోగము చేయు; (చాకబడి)
పంపుజేయు [నె-పొ]

ఏడాటము = ఇబ్బంది — ఏడాటం పెట్టవద్దు
[నె; అ]

ఏడిక = ప్రత్యేకముగా పెరువుల పెంట మేపు
ఒక గొట్టెగాని మేకగాని [కరీ]

ఏడిడి = అబ్ధికము — ఏడిడి బాట్టలేదు [నె]

ఏడికోల = నాగలికి బిగించునొగ [నె]

ఏడుగళ్లు = ఎల్లప్పుడు [వ-కృ]

ఏడుగాడు = చెడుపు — వసంతా ఏడుగాడు
అయింది; - అది ఏడుగాడు చేసినాడు [నె;
అ]

ఏడె = జడుము [చి]

ఏడ్చర్లం = ఒకటిన్నర సంవత్సరం [నె;
వ; కర్నూ.]

ఏతావాతా = ఇంతకు [గో]

ఏతిరెంచు = నద్దన్నబనికి వదేపదే చేయు
[శ్రీ]

ఏదారి కోదారి = అవునైన కాదనుట —
ఆయన ఏదారంటే కోదారంటాడు [నె]

ఏదుము = (1) ఐదు తూములు కొలత [నె;
కర్నూ]

ఇద్దుము = 2 తూములు

ముత్తుము = 3 తూములు

నల్తుము = 4 తూములు

ఏదుము = 5 తూములు

ఆర్దుము = 6 తూములు

ఎడ్దుము = 7 తూములు

ఎనమందుము = 8 తూములు

తొమ్మందుము = 9 తూములు

పందుము = 10 తూములు

పదకొల్తుము = 11 తూములు

పదకొండ్డుము = 11 తూములు [కర్నూ]

పన్నిడ్డుము = 12 తూములు

పదముత్తుము = 13 తూములు

పద్మల్తుము = 14 తూములు

పదఏదుము; పదేదుము = 15 తూములు

పదార్థము = 16 తూములు [నె; కర్నూ]
 వదేధము = 17 తూములు
 వదెనమందుము } = 18 తూములు
 వజ్జెనమందుము }
 పందొమ్మిదుము = 19 తూములు
 నెలగ = 20 తూములు; పుట్టి [నె; కర్నూ]
 ఏదుము = (2) పంచకం; ఐదుతూములు
 [వ]
 (3) అరువదితూములు [కృ; గు]
 ఏదురువాసన = ఒకవిధమగుదుర్గంధము —
 బొప్పాయివండు ఏదురువాసన [నె]
 ఏదోమిడ్కు = ఏదోకానియ్య; లావుగ అయి
 నావు అనుటకు వాడుమాట [మ]
 ఏనంగ = ఎటువంటి [వ]
 ఏనాదము = గుర్తించరానిధ్వని [కర్నూ-
 వత్తికొండ]
 ఏనాళ్లు = ఒక వివాహపుతంతు; మనుగుడు
 పుట [గ]
 ఏనె = (1) చిన్నకొండ; తిప్ప [నె-పొ]
 (2) రాళ్ళగడ్డ [కరీ]
 ఏములము = (1) 30 తులములు [శ్రీ]
 (2) 10 పలములు, యాబులము, యాబ
 లము [నె]
 ఏబ్రాసి = దొర్నాగ్నము [తె]
 ఏమార్పు = మోసముచేయు — నన్ను
 ఏమార్చినారు [నె; దక్షి]
 ఏమిచేసి = ఏది ఏమైనప్పటికీ (కప్పక అని
 భావము) [తె]
 ఏమెరుగనిపెల్లిపాయ = సుదృఢాస [మ]
 ఏరడి = పేలుగా తీసినది [కరీ]
 ఏరు = (1) మడక [అ]
 (2) దున్నుటకు వన్నిన (కాడి అమర్చి
 కట్టిన) నాగలి
 ఏరునుగ్గులు = ఏరుపడకలు [అ]

ఏరుపడు = కుటుంబవిభాగమగు; ఏరుపోవు;
 వేరుపడు [కర్నూ]
 ఏరుపాటు = పరిచయము [కరీ]
 ఏరుపిడక = పొలములో మేస్తూ పశువులు
 వేసిన పేడకడి ఎండిన తర్వాత పిడకగా
 ఉపయోగించుటకు ఏరిపెట్టినది; ఏరుడు
 పిడక; ఏరునుగ్గు [వ; అ; నె]
 ఏరు - మామిడికాయవ పొందు = కలిగి
 కలుగక ముందే ఎడబాటగు స్నేహము;
 పొందిక. కోట సమీపమున గూడలి
 సంగముదగర స్వర్ణముఖిలో మామిడి
 కాయవ సంగమించి, వెంటనే మారు
 బారల దూరమున పల్లకాయవగా చీలిక
 ఏర్పడిపోవుచున్నది. దీనినిబట్టి ఈ చాటవ
 ఏర్పడినది [నె-కోట]
 ఏరువచ్చింది = ఏటికి కొత్తగా నీరుకగిలినవి
 [కర్నూ; నె; తె];
 ఏరువాకపున్నము = ఆషాఢపూర్ణిమ.
 ఏరుసాపు = పొడుగుగాఉండి కాలు ఈడ్చు
 కానుచు నడిచేవాడు [మ]
 ఏర్లుపోవు = అన్నదమ్ములు విభాగమగు [నె]
 ఏఱగట్ట సామాను = వ్యవసాయంలో అరక
 కట్టుటకు ఉపయోగించుసామానులు; (కాడి,
 మేడి, మోకు, ఎద్దులచిక్కాలు, ఎద్దుల
 సిగమారు, పగాలు, కొమ్ముల కుచ్చలు
 మొదలగునవి) [గు]
 ఏలపదము = జానపదులపాట; యాలపదము;
 (ఇందు బూతుఎక్కువ) [నె; అ; వ]
 ఏలపాట = (చూ) ఏలపదము [వి]
 ఏలపాము = చిన్నబిడ్డల ప్రేవులలో ఉత్పత్తి
 యగు పొడుగాటి పురుగు; ఏలికపాము
 [చి]
 ఏలికపాము = మలములో (ఏల్లల) వచ్చు
 పామువంటి పురుగు [నె; చె]
 ఏలినోడు = శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు [చి]
 ఏవ = (1) ఒక విషయమునుగూర్చి అత్యంత
 మైన అసక్తి.

(2) ఏషయతొల్లము; కామాతురత—
ఆయన బలే ఏవమనిషి; యావ[నె; తె; ఆ]
ఏవది=ఏది [నే]
ఏవి=వచ్చిరొట్ట (ఆకు) ఎరువు [నే]
ఏస=పైత్యము—నీకేమి ఏసయా [కరి; వ]
ఏసమాటలు=పిత్రవకోవపు మాటలు [కరి]
ఏసిక=తాటిమట్టను మానుకు ఆతికించు
పెట్టు గట్టి ఈసె; ఏసె [నె]

ఏసికి=ముంగరు తరువాతినమయము; యా
సిక [అ-సె]
ఏసుకొనుట=కొట్టుట; వేసుకొనుట [కరి]
ఏసె=గట్టియినె; ఏసిక [గు]
ఏళ్లసరవ=చిన్నపిల్లలకు సంవత్సరములు
మారునపుడు వచ్చు జబ్బు; నంది [చి]
ఏళ్లూరు=ఏడువందలు; ఏడ్వూర్లు [చి]

ఐ

ఐకోలు

ఐసాపైసా

ఐకోలు=సరిపడునను భావం [అ]
ఐతికాదు=వీలుకాదు [శ్రీ]
ఐన=సంవన్నమైన—వారిది ఐననంసారం
[వ]
ఐనవాడు=కావలసినవాడు; బంధువు X కాని
వాడు [వ; గో; నె; అ]
ఐనారు=ఉక్కిరి బిక్కిరి [గు]
ఐనిల్లు=మంచిఇల్లు [గో]
ఐపు=(1) బాడ; ఉండుచోటు—ఇంకా వాడి
ఐపు మచ్చ ఎక్కడా లేదు; పోబిడి
[గో; చి; వ; నె; గు; అ]
(2) అంగనిర్మాణములో లోపము; కుంటి
—ఐపుకాలు; అయిపు [నె]

ఐపుట్టిన=ప్రతిది [అ]
ఐమూల=(1) మూలవాటు
(2) మూలతోకూడుకొనిన ఇల్లు; ఇది
దోషము [శ్రీ]
(3) ఈశాన్యదిక్కు; కారైమూల—ఐమూ
అగా మబ్బులేచింది, వానతప్పదు [నె]
ఐరా=నెబాష్, బలే, అని అర్థము—బరా,
చిన్నావరడ్డి, నీవేరే బంగారపకడ్డి [చి]
ఐరేస్తు=(మా) అరివేటి [ను]
ఐసాపైసా=ఏదోఒకటి తేల్చుకొను —
ఆయన ఐసాపైసామనిషి [అ; నె]

ఒ

ఒంకాము

ఒంకెము

ఒంకాము=(1) పంగాలుగా చీలినది.
(2) పంగాలుగా చీలిన కొయ్యభాగము;
గడ్డివి కదిలించుటకు కుప్పనురిపిడులలో
చీనిని వాడుదురు; ఒంకు
(3) కొక్కెము; ఒంకెము [నె]

ఒంకి=(మా) ఒంకాము [తె]
ఒంకిలు=శ్రీల రెట్టసొమ్ములు [నె-పొ; నె]
ఒంకు=ఒంకి; ఒంకాము [ను]
ఒంకె=చొక్కాతగిలించు కొక్కెము [చి]
ఒంకెము=గోడకు కొట్టుమేకు; ఒంకె [నె]

ఓంగిడి = చిన్న చిన్న చినుకులు; తుప్పర—
ఈ దినమంతా ఓంగిడి [నె-తూర్పునాడు]

ఓంటిడిపిరివాడు = దుర్బలుడు; ఓంటూ
పిరివాడు [నె; కర్నూ; అ; నె]

ఓంటికాలిమీద నిలుచు = (1) తెక్కచేయ
కుండు

(2) ఓంటికాలిమీద నిలువబడి తపస్సు
చేసినట్లు బలవంతముతో (ఒత్తిడిచేసి) వని
చేయుచుకొను — ఓంటికాలిమీద నిలిచి
డబ్బుతీసుకొన్నాడు [అ-పె; నె]

ఓంటిజోడు = ఎవరైన చనిపోయినప్పుడు
వారివారలకు ఇచ్చునటువంటి ఒక వౌవతి
రెక్కాని, రవికెలేని చీరగాని [మ]

ఓంటిపిండి = పైపిండి [ప]

ఓంటు = ఇముడు; సరివ; ఇందు—అచటి
నీరు నాకొంటలేదు; మందు ఓంటినని
[కరి]

ఓంటుకొను = (1) విభజించిన భాగములలో
తన కిష్టమైనదానిని కోరుకొను — మిట్టి
చేను అన్న ఓంటుకొన్నాడు [నె]

(2) అకుకుకొను [చి]

ఓంటెత్తు = చంటి [అ]

ఓంటెత్తుతనము = స్వార్థము [తూ-గో]

ఓంటెద్దు = పందిమువేయు ఎద్దు [అ]

ఓంటెద్దు గాండ్రవారు = ఒకే ఎద్దుతో గాను
గనులాగించు గాండ్రవారు; అరవదేశంలో
గానుగకు రెండెద్దులు కట్టుదురు; వీరిని
నూనె గమక్లవారందురు; తిలమాతకులు
[చి; నె]

ఓంటేలు = అల్పావమానము; మూత్రము;
బడిలో పిల్లలు ఈవనికి ఒకప్లేటనే -
ముఖ్యముగ చూపుడువేలునే చూపుదురు.
X రెండేళ్లు; అధికావమానము రెంటికి
[నె; కర్నూ; తె; అ]

ఓండకొచ్చింది = కన్నె రజస్తల అయినది.
ఈ సందర్భము బంధుమిత్రులు ఆ కన్య
కకు ఫలహారాలు తెచ్చిపెట్టటం [చి]

ఓందెలుగ = బ్రాహ్మ; సరస్వతిఆకు [నే]

ఓంబాయిపట్టు = (1) ఎక్కువగా ప్రళంసించు;
బ్రహ్మరథం బట్టు [గో]

(2) సేవలుతేయు. వల్లకిని, మేనాను
మోయు బొయలు “ఓంబాయ్-ఓంబాయ్”
అని ఉనిమాట అంటూ మోసికొని పోవు
దురు. అట్లే సేవించుట, ఊరేగించుట
అని [నె]

ఒక ఒకట్టు ఒకటి = ఆ ఇద్దరూ ఒకటే
అనుట [నె]

ఒక ఇరుసున నడుచు = అందరు సయోధ్య
తగా మెలగు [నె]

ఒకకొలికినబడు = (1) ఒకవనిని ప్రయ
త్నము మీద అనుకూలముగ ముగింపు
నకు తెచ్చుట — ఇప్పటికీ అది ఒక
కొలికితీ వచ్చినది; ఒక ఇరుసన నడచు
[తె]

(2) వ్యవహారము పరిష్కార మగుటకు
ఒకదారికి వచ్చుట, అనగా యిరువక్షముల
వారును ఒకమాటకు కట్టుబడుట (కొలికి =
హారమును కలుపు చివరి కొక్కెము
(Hook) [గో; నె; అ]

(3) ఒక స్వరూపమునకు వచ్చు—వసు
లన్నీ ఇప్పుడొక కొలికివచ్చినవి [వ]

ఒకటి సగంగా = అసంపూర్ణముగ [చి]

ఒకతాయం = ఒకవిధంగాకాని; అతియైన;
అసాధ్యమైన [అ]

ఒకతాయాన = (చూ) ఒకలాగు లాగాన; ఒక
రాగాన [వ]

ఒకరాగాన = (చూ) ఒకలాగు లాగాన [తె]

ఒకలాగులాగాన = (1) గట్టిప్రయత్నము;
కష్టముతో కూడినది—అవని ఒకలాగు
లాగానగాని కాలేదు [నె]

(2) సక్రమముగా — వాడు ఒకలాగు
లాగాన కొంతవేదనా; ఒకతాయాన; ఒక
రాగాన [చి]

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

ఒడిసెల = రాయి బెట్టి త్రిప్పి, ఒక కొనను వదలి రాయిని విసరివేయు తాడు. దీనికి మధ్య రాయి పెట్టుటకు వెడల్పు అల్లక ముండును; వడిసెల; ఒడిశాల [నె]

ఒడుగు = (మందిగా) చేరి నిద్రించు [అ]

ఒడుదల = సమాప్తి [కరీ]

ఒడుదుడుకు = (1) మిట్టవల్లము. అసమ తలము.

(2) అస్థిరస్థితి — ఆ విషయం ఒడు దుడుకుగా నున్నది.

(3) దూకుడు [నె; కర్నూ]

(4) తొందరపాటు — అయిన ఒడుదుడుకు మనిషి; ఒడిదుడుకు; ఒడుదొడుకు [నె; గో; తె; అ]

ఒడుదొడుకు = (మా) ఒడుదుడుకు [నె; కర్నూ; వ]

ఒడుప = (1) ఒకటిట్టు.

(2) ఆకు పూతలేక ఎండిపోయిన చెట్టు [మ]

ఒడుపు = (1) లాఘవము — ఒడుపుగా పట్టు కొనినాడు

(2) అనర్హమైన లాభము; చాన్సువంటిది — ఒక ఒడుపుగాట్టినాడు; వడుపు [నె; కర్నూ; తె]

(3) పరిపాలమునందలి ఎక్కువ శేషముగల ప్రదేశము; ఇది కొన్ని గ్రామములలో మాత్రమే వాడుకలోనున్నది [నె]

(4) దట్టము — పైరు ఒడుపుగానున్నది [అ]

ఒడుపుకత్తె = సమయమునకు తగినట్లు నడుచుకొనునది [వి]

ఒడుసు = (1) దట్టము — పైరు ఒడుసై నది [అ-పె]

(2) నీరుకారు; సరిగా నీరుపొందక ఆరవేసిన బట్టనుండి దొట్టురాలట — గుడ్డనీళ్లు ఒడుస్తున్నది [తె; నె]

ఒడుసుగడ్డ = ఒక సుఖరోగము: అడ్డగట్టు; ఒడిసెగడ్డ [నె; కర్నూ; తె]

ఒడుసుపోవు = గుడ్డలో నూలు తక్కువై ఉడుకుగా కుదించుకొని తెల్లులు ఏర్పడు — చీర ఒడుసుపోయింది; దుస్తులుపోవు [నె]

ఒడ్డాలబిండ్డి = బాలక్రీడ; రెండుచేతులు ప్రక్కకు చాచి కనులు మూసికొని గుండ్రముగా తిరుగునది; ఒడ్డాలబిండ్డి [వ; కరీ]

ఒడ్డారము = (1) లక్ష్యము లేకుండుట

(2) మూర్ఖపుపట్టు — వాడు ఒడ్డారపు వీల్ల వాడు [అ-పె; నె]

ఒడ్డాలబిండ్డి = పిల్లలూడుకొను నొక క్రీడా విశేషము; ఒడ్డాలబిండ్డి [కరీ]

ఒడ్డిగలు = (మా) ఒడ్డిగిలు [అ]

ఒడ్డిగలుపడు = అత క్షతతో ఉండు — వాడు రోగమువచ్చి పూర్తిగా ఒడ్డిగిల పడినాడు [తె]

ఒడ్డిగిలబెట్టు = గిన్నె మొదలగువానిని గోడ చేర్చుతో ఒకవైపు అనునట్లు పెట్టు [గు]

ఒడ్డిగిలు = ప్రక్కపాటు; ఒడ్డిగలు — ఒడ్డి గిలపండుకో [నె; గు; వ; అ]

ఒడ్డిబుడ్డి = మూఢత్వము [ని]

ఒడ్డు = (1) లావైన — ఒడ్డు పొడవుమనిషి [నె; కర్నూ]

(2) అడ్డకట్ట — మిట్టప ఒడ్డువేసినా [నె; అ]

(3) ఒంటుకొను, కోరుకొను — అ యిల్లు నేను ఒడ్డుకొన్నా [నె; కర్నూ; తె]

ఒడ్డుకట్టుచేను = ఒడ్డు అడ్డముగా వేసి నీరు పారింపవలసిన పొలము: మిట్టచేను [నె]

ఒడ్డుగట్టు = గుణకారములోని ఒకవదతి [కరీ]

ఒడ్డుబెట్టు = చేనికి గట్టు నిర్మించు [కరీ]

ఒడ్డులు = వంతులు [నే]

ఒడ్డెము ఒడ్డము

ఒడ్డోరుగు = ప్రజలెల్లరు మూగిపైకొను—
జాతరకు జనం ఒడ్డోరిగినారు [కరీ]

ఒత్తనాడివాడు = బలహీనుడు [చి]

ఒత్తాలు పెట్టుట = బియ్యము పోటీపెట్టుట
[వి]

ఒత్తిచెప్పు = గట్టిగాచెప్పు [వ; నె]

ఒత్తు = (1) తాటి, ఈతమట్టను నారదీయుటకు
దాని మొదలు కత్తితో నన్నటి పట్టులుగా
చీల్చు [నె]

(2) సమృద్ధి—కడుపులో ఒత్తులేదు [నె]

(3) వ్రాయుటకు అనువుగా క్రింద పెట్టు
కొనిన అట్టి మొదలగునవి — ఒత్తుబెట్టు
కొని వ్రాయుము [నె; కర్నూ; అ; వ]

(4) వడిన నీటిని గుడ్డతో అద్దు [తె]

(5) దట్టము—ఒత్తు వొత్తుగా వుండి;
పైరు ఒత్తుగా ఉన్నది [నె]

(6) అత్తకోడండ్రకు కలిగించు అన్యాయపు
బాధ [గో]

ఒత్తుడుకాగితము = అద్దుడు కాగితము;
బ్లాటింగు [వ]

ఒత్తుకొను = (1) చేసినవనిని సమర్థించు
కొనుచు, మాట్లాడు—చేతులు ఒత్తుకొనుచు
అనుట— చాలా ఒత్తుకొంటూ మాట్లాడి
నాడు [నె; వ]

(2) పెరిగినప్పు; ఆదిమివచ్చు [అ]

(3) త్రోసికొనివచ్చు [చి]

(4) పొట్టలో పెట్టుకొని విషయమును
(అనూయను) బహిర్గతము చేయకుండు
[కరీ]

ఒత్తులు = (1) కాపులు; మురుగులు

(2) సన్నటితీగతోచేసిన బంగారుగాజులు
[నె]

(3) చంపిపిల్లలకు చేతులకు వేయు
బంగారు కడియాలు [కరీ; నె]

(4) పలువని బద్దపారుగాచేసి ప్రీతి చేతికి
దరించు గాజులవంటిది [శ్రీ]

ఒదలు = బిగువుకానిది (Loose) × గుత్తము—
ఒదులు × బిగువు [వ; నె]

ఒదిపి = (1) పశువుల ప్రేగులలో పూర్తిగా
జీర్ణముగాని మేత—ఒదిపికక్కెనది [నె]

(2) కరును [అ-పె]

ఒదిలిపోవు = కృశించిపోవు [శ్రీ]

ఒదివేయు = గడ్డపారతో గ్రుచ్చి నేలతీరును
చూచు [నె-పొ]

ఒదుగు = కూడివచ్చు—అన్నం బాగా ఒదిగి
వచ్చినది [నె; అ; వ; కర్నూ]

(2) సంగీతములో పలుకు సంగతులు.

(3) ముడగదీసికొని కూర్చుండు [నె]

(4) ఎక్కువ — ఈ బియ్యం ఒదుగు
[కర్నూ]

(5) వినయముతోనుండు — ఒదిగిమదిగి
ఉండు [గో; తె]

ఒదుపు = క్రిక్కిరిసినట్లు కూర్చు [అ]

ఒద్దికలు చూచుకొను = కలిసిచేయుపనికి,
ముందుగా తోడు కుదురునట్లు సరిచూచు
కొను [నె; కర్నూ; అ; తె]

ఒనకులు = వల్లకాడు [అ]

ఒప్పగించు = రాజేసిన (కంఠస్థముచేసిన)
పర్యములను చూడకుండచెప్పు — పాశం
ఒప్పగించినారు [నె]

ఒప్పమి = అననుకూలత [నె; తె]

ఒప్పారుచుట్టాలు = అన్యకులమందలి
స్నేహితులు [చి]

ఒప్పు = బద్ద; ముక్క; చెక్క—ఒంకాయ
ఒప్పు [నే; అ]

ఒబ్బిట్లు = బొబ్బిట్లు [నే]

ఒబ్బిడి = (1) ఏకాంతము — ఒబ్బిడిగాతిను;
ఒబ్బిడి చిక్కలేదు [అ-పె]

(2) కుభ్రము [నె]

(3) పూర్తి [చి]

(4) గింజలు రాలినవెనుక కళ్ళమును
ఉడుపుట [చి]

(5) జాగ్రత్త [శ్రీ]

(6) అధికము [నె-పొ]

ఒమ్మి=అచ్చుబాటు— మాట ఆ సంబంధము
ఒమ్మిరాదు [నె-పొ; గు]

ఒమ్ము=(1) ఎక్కువ దట్టము — పైరు
ఒమ్ముగానున్నది [నె]

(2) కుదురుగా నుండుట [గో]

ఒయితారము=వయ్యారము [అ-పె]

ఒర=దిండు, పరుపు మొదలగువాటి గలీటు;
ముసుగుగుడ్డ [చి; నె]

ఒరక=ఏటవలుగుట్టు [వి]

ఒరకటము=ఇబ్బంది; వరకాటము [కరీ]

ఒరకట్టు=కోసినజొన్న మొదలగు వాటి
దంటును కంకులు ఒకప్రక్కకే వచ్చు
నట్లు పేర్చికట్టువిధము [తూ-గో]

ఒరకాటము=(1) నిట్రముగానున్నచరియు;
నిట్రపుఅంచు — ఒరకాటంలో నిలు
చున్నాడు [నె]

(2) ఇబ్బంది; ఒరకటము; వరకాటము
[అ; కరీ]

ఒరగడ్డము=(1)స్థిమితములేనిస్థితి—వాడిది
ఒరగడ్డపు బ్రతుకై నది; ఒరగొడ్డము[నె;
ఆత్మకూరు]

(2) చరియప్రదేశము, నిట్రముగా నున్న
రాతి పైభాగము; ఒరకాటము [నె]

(3) కొనఅంచు—పిల్లవాడు బావికి ఒర
గడ్డాన ఉన్నాడు [తె]

ఒరటు=మోటు, మొండి; వరటు;—ఒరటు
చునీ [అ; నే]

ఒరబెట్టు=(1) రాపిడిజేయు

(2) బంగారము మొదలగువానిని ఒక
రాయిపై గీచి బాగోగులు నిర్ణయించుట;
వరపువేయు [కరీ]

ఒరలు=వదరు — అత డెక్కవగా ఒర
లును [కరీ]

ఒరవడి=(1)వేగము—వీటిఒరవడి; వరవడి
[నె; అ; తె]

(2) అదర్శము [వి]

ఒరవడి=(1) కాపివ్రాతకుపైన వ్రాసిన బంతి
—కాపీలకు ఒరవడి పెట్టిఇవ్వండి; మానా

(2) యథాతథం; [గో; నె; తె; అ]

ఒరసండు=రెండుఇండ్ల సూరులు క్రిందకు
దిగిన గొందిచోటు; సూర్లసండు[నె; వ]

ఒరిణి=నాలుగు మూలలను సలుగుచు పట్టు
కొని గింజలను జల్లించుట కువయోగించు
వెదురు బద్దలతో చేయబడిన సాధనము
[అ-పె]

ఒరుపు=తగు సూచన [నే]

ఒర్లు=రాబడి; ఆదాయము—ఆయనకు ఒలే
ఒర్లు ఉన్నది [నె-పొ]

ఒరగొడ్డము=నిట్రముగా నుండు నట్టు; వర
గడ్డము [చి]

ఒట్టి=అటలతో ఎదిరిని రెచ్చగొట్టు పదము
—ఒట్టి ఒట్టొ ఒట్టిఒట్టి [చి]

ఒలికిల=వల్లకాడు; ఒలికిలి [చి]

ఒలపక్షము = పక్షపాతము; వలపక్షము
[నె; తె]

ఒలకబోసియెత్తుకొను = (1) ఎన్నోకష్ట
ములువడి అనుభవము సంపాదించుకొను
(2) వర్తకములో లాభము వచ్చునట్లు
వ్యవహరించు [తె]

(3) తప్పుచేసి దిద్దుకొను [గో]

ఒలికితట్టు = పెద్దదినమునాడు (అపరక్రియ
లలో చివరిదినము) ప్రేతపిండమును
కొనిపోవుటకు మాదిగ అల్లి తెచ్చు కొత్త
పేళ్ళ బుట్టు; చిన్నదినమునాడు (మొదటి
దినమునాడు) దీనిని ఎరుకలవాడు అల్లి
తెచ్చును — వాతబియ్యములేవు, ఒలికి
తటలేని వెధవ [నె-అత్మకూరు]

ఒలిపి = (చూ) ఉలిపి [అ-పె]

ఒలుకబోసికొను = మధురానుభూతిపొందు.

[కరీ]

ఒలుకు = వయ్యారంగా నడిచే శ్రీ [గో]

ఒలుకులగడ్డ = (చూ) ఒలుకులమిట్ట [అ]

ఒలుకులుమిట్ట = వల్లకాడు [అ-పె; నె]

ఒలుచు = (1) ఉన్నడంతా సంగ్రహించు;

లాగివేయు—అయనను ఒలిచివేసినాడు

[నె]

(2) వేరునెనగకాయ మొదలగువానిపై

తొక్కతీయు [అ; నె]

ఒలుపు = (1) ఉసిరిక మొదలగు కాయలగుఱ్ఱ

తీసి ఎండబెట్టిన పలుకులు; వరుగులు

[నె; వ]

(2) సాదించు [అ]

(3) దేవునికి పూసిన గంధమును (సింహాచల

నారసింహునికి) ఒలుచుట లేక తీయుట;

ఇది చేయు దినమును గంధము అమా

వాన్య అందురు [గో]

ఒలులు = గడ్డికప్ప వేసేటప్పుడు చేయు

దాగాలు [గు]

ఒలువు = కొత్తగా బావులుత్తవ్వటకుముందు

సిటినుట్టము, జాలు, రుచి మొదలగువాటిని

తెలిసికొనుటకు మొదటవేయు కొద్దిపాటి

వైశాల్యముగల గుంట (Trail pit)

ఒళువు — ఒలువులో మంచినీళ్లు వడ్డవి

[నె; వ]

ఒలుసు = తప్పకొను [శ్రీ]

ఒలుసుగా = ఒడులుగా [శ్రీ]

ఒల్లి = చక్కవలచన—ఒల్లోడు [అ]

ఒల్లె = (1) ధోవతి

(2) పైపంచను ఒల్లెవాటుగా వేసికొనినది

[అ]

(3) చిన్నకోక [కరీ]

ఒనురు = (1) తప్పకొను

(2) వదులుగా నుండు [శ్రీ]

ఒనులు = బిగువు లేకుండుట; వదలు [గం]

ఒళివు = (1) ఉపాయము — ఒళివుగా పని

చేయి

(2) దక్షత—అపనిలో అయనకు మంచి

ఒళివు ఉన్నది [నె]

ఒళువు = (1) ఉపాయము; లాఘవము,

ఒలువు; ఒళివు [నె; చి; వ]

(2) పరిచయము — ఒళువు చూచుకొని

దొంగతనము జరిగినది

(3) దొంగలకు సూచనలిచ్చు (స్థానికుడు)

[నె-పొ]

(4) లోబడియుండుట — దానికి ఒళువై

నాడు [అ]

ఒళ్లక్కదొడ్డము = అబద్ధాల ఆర్పాటము

[కరీ]

ఒళ్లుచేయు = (1) చంటిబిడ్డలు ఎదుగునప్పుడు

బాగుగ శరీరము పెరుగు—బిడ్డ బాగా

ఒళ్లుచేసింది [నె; తె; కర్నూ; వి; అ; చి]

(2) కొట్టు; తాకు — ఒళ్లు చేసుకోవద్దురా,

కొట్టవద్దని ఆర్థము [చి]

ఒళ్లుదాచుకొను = దేహశక్తిని పూర్తిగా

ఉపయోగించి పనిచేయకుండుట [నె;

కర్నూ; తె; వి; అ]

ఒళ్లునిండినది = దేవత పూనినది [అ]

ఒళ్లుబెట్టుట = (చూ) ఒళ్లుచేయుట [కరీ]

ఒళ్లువిరుచుకొను = (1) బద్దకము తీర్చుకొను

(2) ఎక్కువగా కష్టపడి పనిచేయు [వి; నె]

ఒళ్లువొంచడు = పనిచేయడు [వి; నె]

ఓకు = (1) లోపము; హాని; అశుభము [నె-పొ]

(2) చీట్లాటలో (పేకాట) ఉపయోగించు
కార్డు—మంచి ఓటలు పడలేదు [సర్కా]

ఓగు = (చూ) ఓవు [నె]

ఓగులు = ఓదెలు [శ్రీ]

ఓగోడు = తిండిపోతు; పనికిమాలినవాడు,
బలహీనుడు [చి; నె]

ఓటం = కట్నము; వట్టం [నే]

ఓటారు = బాగా ఎండిపోవు — మడి ఓటారి
పోయింది [అ]

ఓటిపోవు = పగిలిపోవు — ఆ వండ ఓటి
పోయింది; ఓడుదోయి [అ-పె]

ఓటివాడు = దుర్బలుడు [వి]

ఓట్రంపు = (1) నిరసనముగా వెక్కిరించుట
(2) ఎదిరించుట [గో]

ఓడి = ఒడి—అవిడ ఓడివాడుకొని నిల్చెను
[కరీ]

ఓడిక = తిన్నెలలికి పెట్టు ముగులు, బొట్టు
మొదలగునవి; ఓడిగ [కరీ]

ఓడిగ = పల్లపుపొలము; తాగేడు [నె-ఉదయ
గిరి]

ఓడిగలు = తిన్నెలు, గోడ అడుగులు అలికిన
తరువాత అలంకారముగా పెట్టు సున్నపు
బొట్టు; ఓడికలు [వ]

ఓడిగలేపు = అల్లరిపెట్టు; లేవిడిగొట్టు [మ; తె]

ఓడు = పరుగెత్తు—ఓడిరా [అ]

ఓడుబిల్ల = ఇంటికప్పున కుపయోగించెడి
పెంకు.

ఓడుకొనివచ్చు = నీరు పూర్తిగా ఒడ్డిగిలి
వచ్చు [గు]

ఓణి = (1) కన్నెపిల్లలు కట్టుబట్ట.

(2) ఉత్తరీయం [వి]

(3) పెద్దబాట [నే]

(4) పైట, వాణి

ఓదము = కందకము [కరీ]

ఓదులయ్య = ఉపాధ్యాయుడు; ఆయ్యవారు.

ఓద్రుడు = ఒడ్డెవాడు [శ్రీ]

ఓనగాయ = లేతచింతకాయలు [కరీ]

ఓని = దొంక; ఓణి [అ]

ఓనెకట్టు = (1) ఎడారి

(2) దొంగలు దోచుకొనుటకు అనువైన.
చోటు [నె-పొ]

ఓపరికం = ఓర్పు, శ్రద్ధ [అ]

ఓపలేనిమనిషి = గర్భపతి [కరీ]

ఓబయ్య కాలము = చాలా పురాతనకాలము.
—అది ఓబయ్యకాలపునంగతి; ఓబీయ.

కాలము [నే; నె]

ఓబినాటి కాలం = చాలపాతకాలం [చి]

ఓమి వాడుకొను = పొడుపుచేయు [కరీ]

ఓరడి = తేడా; వ్యత్యాసము; ఓరబాటు;
వారడి; వార [కరీ]

ఓరపాక = ఓరగా వేసినపాక [అ]

ఓరబాటు = తేడా [కరీ]

ఓరవాకిలి = సగము మూయబడిన తలుపు.

—ఓరవాకిలివేయి [నె; తె; అ]

ఓరసారములు = వ్యత్యాసములు [కరీ]

ఓరుగాలి = పెద్దగాలి; పోరుగాలి [శ్రీ]

ఓరెడ్డెము = ఎకసక్కము; ఎగతాళి [కరీ]

ఓలి = కన్యాకులము—ఓలితక్కువని గుడ్డి
దానిని తెచ్చుకొంటే, దొంతివండలన్నీ
వగులగాజొనటు [నె; కర్నూ; అ; తె]

ఓలిఆట = నీటిలో పడుగురు కలిసి ఆడు
ఆట; ఓలఆట [చి; నె]

ఓలిపాట = కుప్పనురిసిడి సమయములో,
పశువులను లోలుచు పాడు ఏలపదము

“ఓలి ఓలన్నా ఓరో” అన్నది దీనికి
మకుటము, మధ్యమధ్య కిలారించురు;
పొలిపాట [నె; అ]

ఓవు = కోసినవైరును పొలములో బారులుగా
పడవేసినది; ఓదే; ఓది; ఓగు [శ్రీ]

ఓసినోటివాడు = వట్టి మాటలాడువాడు [గు]

ఓశిగలు = పోళిలు; బొట్టు; బబ్బట్టు

బొడుకొను = పరిచాన్యపుగింజలకు పాలు పట్టు

బొతారము = (1) లేనిపోనిచేష్టలు — బొతా రము పడవద్దు; ఏమీ బొతారము; ఆవతారము [అ]

(2) అప్రయోజకుడు—వాడు వట్టి బొతా రుడు; అవుతారుడు [నె]

బొనప్ప = (1) అన్నింటికీ 'బొనప్ప' అని ఊ కొట్టువాడు; దృఢనిశ్చయము లేనివాడు; తథాస్తు దేవత.

(2) పనికిరానివాడు [అ]

క

కంక

కంచువట్టలది

కంక = పెదురు [కరీ]

కంకకాయి = (1) గట్టిగా కూతవేయు ఒక చిన్నపిట్ట.

(2) బిగ్గరగా, స్పృటముగా మాట్లాడుట— కంకకాయి వలెకొనట వలెకొనాడు [నె]

కంకాకం = పెద్దఆకారము [చి]

కంకి = (1) బలవంతముగా గుంజితెచ్చుట— వాడిదగ్గరనుంచి కంకితెచ్చాడు [గో]

కంకు = (1) నోటిలో బెట్టికొని పళ్ళతో కఱచి తినుట—అతడు మొక్కకంకిని కంకతూ ఉన్నాడు [కరీ]

(2) తిట్టు [కరీ]

కంకెడు = కమికెడు [కరీ]

కంకోష్టము = కొఱుకరానికొయ్య [కరీ]

కంగలు = వేయించిన (వేసిన) శనగలు [శ్రీ]

కంగాణము చేయు = ధాన్యమునురుచు [అ-పె]

కంగాలు = (1) చెడినది [కరీ]

(2) నీవము—వాడు వట్టి కంగాలోడు [తె]

కంగాళి = అల్లరి [ఉత్తర-వి]

కంగించు = (1) గుట్టు బైటికి లాగయత్నించు [వి]

(2) కదలించు, ప్రోత్సహించు; కోపింప జేయు [నె-పో]

కంగు = (1) సరిహద్దు— కంగుదాటితేకాళ్ళ నరుటతా, కాగ్రత్త [చి]

(2) మదత

(3) ఉగ్గు [గో]

కంచరబండి = కంచరసామాను (ఇత్తడి పాత్రలు) పెట్టుకొని, అమ్ముటకు ఊరు ఊరు తిరుగుబండి [కర్నూ; నె]

కంచి = కంచె [తె; నె]

కంచిబిడ్డి = మసాలావేసిన వండిన పెద్దబిడ్డి [చి; నె]

కంచిమేక = మేకంలో మంచితెగ, పొట్టివి. ఈతకు రెండుపిల్లలు ఈనును.

కంచుగంటవలె = రావులేనికంఠధ్వనితో— వాడు కంచు గంటవలె వలువతాడు [కర్నూ; నె]

కంచుడి = అన్నముతిను పాత్ర [వి]

కంచుడు = చుట్టిగిన్నె; మూకుడు [కరీ]

కంచుపడును = సున్నితము [కరీ]

కంచువట్టలది = (1) పనిలోను పెత్తనము లోను మగవారితో సమానమైన గడుసరి ఆడుది; గయ్యాళి; నెఱజాణ [నె]

(2) రతిలో ఎంతైన అపనిపోవని అడుది
[వి]

కంచుపట్టలవాడు = దైర్యశాలి; బలవంతుడు
[అ]

కంజాయింపు = లోటులేకుండా చక్కగా
సర్వహించుట [తూ-గో]

కంజీమంచము = పేసబెత్తము చీల్చిన పోగు
లతో అలిన మంచము; కమిజీమంచము
[నె; కర్నూ]

కంజు = చేనిచుట్టూ వుంచు రాతిగోడ; కంచె
గోడ [అ]

కంటసరి = మెడలో ధరించుకంటె [నె-పొ]

కంటికి అను = ఒకవ్యక్తి దర్శనీయుడై
గౌరవమును పురిగొల్పు గలిగి యుండుట
— అయన కంటికి అనలేదు [నె; గు;
తూ-గో]

కంటిసీరుతుడుచు = (1) ఊరడించు, ఉపశ
మింపజేయు (కన్నీళ్లుతుడుచు) [అ]

(2) వట్టివట్టి ఊరడింపులుచేయు

— అయన అదుకోకపోయినా కంటిసీళ్లు
తుడిచిపోయినాడు [నె]

కంటిసీరుపోయుట = అవరక్రియలలో, కర్త
చేసినవానిని ఓదార్చుటకు పందిరిలో నిలి
పిన శిలలపై (కొయ్య మేకులు) సగోత్రులు
సీరుపోయుట [నె]

కంటిపులి = ఎద్దుకు కంటిదగ్గరనుండు నుడి
— కంటిపులినుడి ఉంటే ఇంటిపులి
చస్తాడు [చి]

కంటిబెదురు = కొట్టక పిల్లలను కన్నుతోనే
బెదిరించుట [సర్కా]

కంటిలో కారముచల్లు = మోసగించు [తె]

కంట్లపునూనె = గానుగలోనుండి అప్పుడే
తీసిన కొత్తనూనె [కరీ]

కంట్లాము = 64 (అరవై నాలుగు) వీతెలు [శ్రీ]

కండ = (1) సత్తువ — కండగలనెల [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) శిశువు — కండ నీకుండ చేశాము;
చిన్నవాణ్ణి పెద్దవానిగా చేశాము అనుట
[వి]

కండ = స్త్రీ ఋతురక్తము; ముట్టుబట్టు
అన్నట్లు — నీనోట్లో నాకండలు అని
నీచులలిట్టు [వ]

కండసక్కిరి = కలకండ [అ]

కండ్ర = కనరు; కరుడు [గు; తూ-గో]

కండ్ల వెణ్ణు = ఆకరక్తము — అవేషం కండ్లి
వెణ్ణిగానున్నది [నె-పొ]

కండ్లుకుట్టు = కండ్ల కలక [అ]

కండ్లుబైర్లు గమ్మినవి = కండ్లు కనపడ
కుండ అయినవి [మ]

కంఠ = (1) బొక్క

(2) కంచెలోనున్న చిన్న ఇరుకుదారి
[నె; కర్నూ; తె]

(3) పెండ్లియందు ఉప్పు పప్పు బియ్యము
పెట్టిలో ఉంచి తీసికొనిపోయి పెండ్లివారి
కిచ్చునది [చి]

(4) కణత, కన్ను ప్రక్కభాగం [వ; కరీ]

కంఠరిస = పెద్ద అరిస; పెద్దనిప్పటి [వి]

కంఠి = దెబ్బకగిలి ఏర్పడినబొప్పి; కణితి;
గంతి [కర్నూ; వ; కరీ; చి]

కంఠిరిగ = తేనెటీగ, మధుపము; కందిరిగ;
కందురిగ [నె]

కంఠి = (1) నకలు

(2) బజారురక్తము; (అతి సామాన్య
మైనది)

(3) బలహీనమైనది

(4) మోసము [అ]

(5) సంకరము — కంఠిదొర = అంగ్లో
ఇండియన్ [నె]

కంఠు = వాయుదా — కంఠులు కంఠులుగా
డబ్బుకట్టాడు [చి]

కంద = గణుగుగడ్డ; చిలగడదుంప; రత్న
పురిగడ్డ [తె-మానికోట; వ]

కందకందయైనది = మెత్తగాయైనది [కరీ]

కందకము = పొలమునందలి నీరు బయటికి పోవుటకు తీయు కాలువ [నె-మెట్ట]

కందపెట్టె = పెండ్లిలో, పెట్టికొడుకు వెంట ఒకరు మోసికొనిపోవు పేసపేము (Rattan) పెట్టె. ఇందు ఒక కందగడ్డపెట్టి యుంతురు. ఈ కందవలె కొత్తదాంపత్యము నిల్లలు బెట్టి సంసారము వృద్ధికావలెనను శుభకాంక్షను తెలుపు సాంగము [నె]

కందమ్మ = బతులలోని శిశువు [అ]

కందమూలము = చిలకడదుంప; గణము గడ్డ [గం]

కందాయము = బూమిసిస్తు [అ-పె]

కందిము = పందిటిగుంజ; బాజా [గు]

కందిరిగ = తేనెటిగ; కంతిరిగ; కందురిగ [కర్నూ; అ; ప; గో]

కందిలి = ల్యాంట్; లాందరు కందిలు [తె]

కందిలు = లాందరు; కందిలి [నె]

కందురిగ = (చూ) కంతిరిగ, కందిరిగ [నె]

కందూరి = పీర్లపండుగలో పీర్లకు భక్తులు నివేదించు మాంసభోజనము; ఆవలచేయు ఉత్సవము [గు; అ; నె; మ]

కందెనబెట్టు = (1) నష్టపాత; మోసగించు — అతడు నాకు తెన్నగా కందెనబెట్టెన [కరీ]

(2) పనిచేయుచుకొనుటకు చేయు సదుపాయము — ఇరుగున కందెనబెట్టికడకు మేల్కొలుపబడియైన పొరదు

కంబారి = (1) పనివాడు; నిత్యనేపకుడు (2) పొలములలోను ఇంటిలోను పనిచేయువాడు [శ్రీ; గు]

(3) జీతగాండ్లు; కమతగాండ్లు [శ్రీ] (బహువచనం — కంబారులు)

కంబి = కమ్మి; తక్కువ [నే]

కంబోరు = కమ్మవారు [కరీ]

కక్ నీళ్లు = బియ్యముకడిగిననీళ్లు; కుడితి[వి]

కక్త = (1) పినతండ్రి; చిన్నాయన

(2) పాయసం [నే]

(3) నంకటి [ఓ]

(4) పాడె — కక్కగజ్జ [గం]

కక్తగట్టు = ఒకతిట్టు; — పాడెగట అనుట [గం]

కక్తరాలు = గోధుమసిండి, బెల్లము కలిపి పాకంపట్టి కొబ్బరి కోరు పూర్ణముపెట్టిన పిండివంట [వి; శ్రీ; గం]

కక్తనము = తప్పనిసరి — అతడు కాల కక్కనముగా నన్ను నిలబెట్టి డబ్బు వుచ్చుకొనెను [కరీ]

కక్తను = మరుగుదొడ్డి [చి; నె]

కక్తాయి = పినతండ్రి; కక్క

కక్కిర = చిన్నచిన్న మచ్చలుగలిగిన కోడి పుంజు; పొడకోడి, పెద్దమచ్చలది [నె; ఆత్మకూరు]

కక్కు = (1) సనికెలిబండకు తిరుగలిరాకకు కత్తివారకు (ముఖ్యముగా కొడవలికి) వదును ఎక్కుటకుగా కొట్టు చిన్నగాట్టు — కత్తుకొట్టినారు; కొడవలికి కత్తు కోసినారు [నె; అ]

(2) గంట్లు [వి]

(3) ముల్లపొయుట [అ]

(4) విచ్చగాళ్లలో ఒకజాతి [గో]

కక్కుటాకు = పసిబిడ్డలు పాలు కక్కుచుండగా, వ్రేలికి తొడుగు సన్నటి ఉంగరము [నె]

కక్కుర్తి = తగనిపనికి పాల్పడుట [తె; నె]

కక్లూతు = కక్కుర్తి [అ]

కచిక = పేడపిడక కాలిన బూడిదబిళ్ల; కచ్చిక [నె]

కచ్చ = (1) నాలు, మొరటు — కచ్చారోడు [తె]

(2) పగ; కక్ష [కర్నూ]

కచ్చపోతు=(చూ) కచ్చిపోతు [నె]

కచ్చిపోయు=గోచిపెట్టు [తె]

కచ్చిగించు=పోరుకు సిద్ధమగు; పంచ ఎగగట్టు [కరీ; వి]

కచ్చలుగిల్లేవాడు = విరోధాలు కల్పించే వ్యక్తి [అ]

కచ్చావచ్చా = తెగతెంపులు — కచ్చా వచ్చాగా మాట్లాడివేసినాడు [నె]

కచ్చి=పోట్లాడు స్వభావముగల [అ]

కచ్చిపోతు=(1) పగిసాధించువాడు

(2) కుళ్లుబోతు [నె]

కచ్చు=(1) గుడ్డలు కలిపి కుట్టునపుడు, లోపలికి పోనిచ్చిన ఎక్కువగుడ్డ [గు; అ-పెను]

(2) గుడ్డ నేసినప్పుడు రెండుమూరలకు మధ్య పేక దారం లేకుండా ఖాళీగా అట్టి పెట్టినది (చింపి వేరుచేయుటకు) [గు]

కచ్చు=(1) గోచి;

(2) గోడకచ్చు; కీటు [కరీ; వ]

(3) దెబ్బ

(4) ముక్క (కచ్చుపెట్టు)

(5) పేసిన మోకులపైన బయటికి వెళ్లు కొని వచ్చిన మోసులు — కచ్చుకోసిన మోకు [నె]

(6) కాటు [తె]

కచ్చె = కక్ష; పగ; కచ్చెపోతు; కచ్చి [చి; వ]

కచ్చెపోవు=అశ్చర్యపడిపోవు [శ్రీ]

కచ్చే=కమలపాకుల చిన్నకట్ట; పిడి [కరీ]

కజ్జ=పోరుకు సిద్ధము [కరీ]

కజ్జకాయ=(1) కరిబెల్లలు [వ]

(2) (చూ) కజ్జికాయ [నె]

కజ్జా=కొట్లాట, దెబ్బలాట [శ్రీ]

కజ్జాయము=తురిమిన కొబ్బెర, చక్కెర కలిపిన తినుబండారము; పంచకజ్జాయము [కర్నూ; నె]

కజ్జాయాలు=నివ్వట్లు; అరినెలు [నే]

కజ్జికాయ=కొబ్బెరతురుము(సన్నగా తురిమి నది) చక్కెరగాని, పప్పులపొడి బెల్లము గాని లోపలపెట్టి గోదుమపిండి పూరిలో పొదిపించేసిన తినుబండారము; తీసిపోమాసి;

కర్జకాయ [తె; నె; అ; కర్నూ]

కజ్జెము=పప్పుబెల్లము కలిపిన చిరుతిండి [కరీ]

కటంబలి = జొన్ననూకలతో వండిన అన్నము; జొన్నన్నము [కర్నూ]

కటకటాను=జనము క్రిక్కిరిసి దట్టముగా మూగు; కిటకిట అను[నె]

కటవ=(1) చిన్నతిప్ప

(2) గడ్డివేయుటకై ప్రత్యేకించినచోటు[చి]

కటంజనము=కటకటాలు [అ]

కటాకటి=(1) కచ్చితముగా [కరీ]

(2) అతికష్టము — కటాకటిమీద ఆ వని అయినది [నె]

కటామణి=నూర్పిడి; కుప్పలు నురుచుట[అ]

కటికనిషేకము = సమర్థాధిని వివాహిత కన్యతో భర్తను కలుపుట [గు]

కటికముక్కలవాడు=కలినాత్ముడు [వి]

కటిక్కన=(1) గట్టిగా — కటిక్కన తుమ్మునాడు

(2) మొగమాటము లేకుండా — కటిక్కన లేదన్నాడు [నె]

కటుకు=కఠినము [కరీ]

కటేకారుడు = హాస్యగాడు, విదూషకుడు, ఆరవభారతనాటకములందలి విదూషకుడు [చి]

కట్ట=(1) ఇంటిముందరి అరుగు; తిన్నె

(2) వడ్లకట్టలు (మూటలు) — కట్టలున్న కొంపకు, పుట్టలున్న మడికి చెడుపులేదు[వి]

కట్టకము = కట్టినభవనము; కట్టడము [కర్నూ]

కట్టకొమ్మ = నీరు కాలవ లోనికి మళ్ళించుటకు ఏటిపాయకు అర్థముగా వేసిన అన

(కట్ట); కట్టకొమ్మ [కర్నూ]

కట్టగట్టే = (1) సిద్ధమయి; [కరీ]

(2) అందిరు ఏకమై [కరీ: నె]

(3) వరుసగా మూగి [కరీ]

కట్టడము = కట్టినభవనము; కట్టకము [నె; ట]

కట్టపెట్టు = బలవంతపుపెండ్లి; కట్టిపెట్టు [కర్నూ; నె]

కట్టరాయి = ఆయుర్వేద వైద్యులు సిద్ధము చేసిపెట్టుచున్న వంశానుగతమైన మందు (కోపు). రాతివలెనుండు ఈ ఔషధమును సాది యిత్తురు; కప్పికట్టు [చి]

కట్టాయం = (1) దివ్యస్థలములలో దేవునకు చేసినమహానివేదనమును పూజారులందరూ పండుకొనునది. దానినే వారు యాత్రికులకు ఆమ్మడురు [గో]

(2) నిశ్చయము — కట్టాయంగా రావాల [నె; చి]

కట్టిపెట్టు = (1) బలవంతముగా పెండ్లిచేయు — నాడికి వడ్డనేకొంది ఆపెను కట్టిపెట్టి నారు

(2) ఇక చాలించు అనుట — ఇక నీఆటలు కట్టిపెట్టు [నె; తె; అ]

(3) అప్పగించు — దానిని కట్టిపెట్టినా [నె-హా]

కట్టిమోత = పరి, చొప్పు మొదలగువానిని కట్టలుగట్టి మోయుట; పనమోత [కరీ]

కట్టు = (1) కురికట్టుబాటు

(2) మంత్రించి విషకీటకముల విషము ఏకకటండా అరికట్టునది — కట్టువేసి నాడు.

(3) కందులు మొదలగువాటి కషాయము — తలవ కట్టుబాదు

(4) కట్టుకు విగించిన లోహవలయము.

(5) రేఖామాత్రముగ ఏర్పడిన మీసము — ఇప్పుడే మీసకట్టు ఏర్పడుచున్నది

(6) ఇంద్రజాలములో భ్రమ — కనుకట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

కట్టు = (1) తీవ్రము; గాఢము [గు]

(2) విరేచనములందు చివరనపడు కల్మషము [చి]

(3) అదుపు; నిర్బంధము — కట్టులోబెట్టు [వ]

కట్టుకాల్వ = చెరువునకు ఏటినుండి నీటిని మళ్ళించు కాల్వ; వరవ కాలవ [చి]

కట్టుకున్నది = భార్య [వి]

కట్టుకొంగు = నడుమునకు కట్టిన చీరకొంగు × పైటకొంగు [తె; నె; అ]

కట్టుకొను = పెండ్లాడు — కట్టుకొన్న పెండ్లాము × ఉంచుకొనినముంద [నె]

కట్టుకొమ్మ = (మా) కట్టకొమ్మ [నె; అ-పె]

కట్టుకోక = పలుమారు ధరించు చీర × దాపుడుకోక. [నె; కర్నూ]

(2) ధరించువత్తము — యాచమ నాయని త్యాగము గోచులకేగాక కట్టుకోకల కగునా? [తె; నె; అ]

(3) ధరించికన్నచీర — కట్టుకోకతోవచ్చేసింది [చి; నె]

కట్టుగాడి దిగువు = స్థానబలము; పెంట బిట్టు. గింజపొగరు అన్నట్లు [నె]

కట్టుగొయ్య = (కట్టు + కొయ్య) పశువులను కట్టివేయు గుంజ; గూటాము [కృ]

కట్టుపంచ = ధోవతి; మొలపంచ; అంత రీయము [నె]

కట్టుబడి = (1) ఒక మాన్యమునకు కట్టవలసిన పన్ను — కట్టుబడిమాన్యం [శ్రీ; నె; తె; అ]

(2) చేసినపనికి చెల్లించవలసిన మొత్తము

(3) భవన నిర్మాణ పరిమితి — అది పది అంకజముల కట్టుబడి [నె; అ; తె]

(4) గ్రామోద్యోగుల దగ్గర పనిచేయు
ఖంబోతు; తలారి [కర్నూ]

కట్టుబడివాడు = తలారి [తె]

కట్టుబోతు = మంత్రాలమారి; మంత్రగాడు;

కట్టుమోతు [కరీ; వ]

కట్టుమట్టు = (1) పశువులు కట్టివేయుకొట్టము
; లేక పెంట [నె]

(2) కుప్పనురిపిడిలో చిట్టచివరి పడుగులో
గింజలపై నిలిచినగడ్డి [నె - ఆత్మకూరు]

కట్టుముడి = నిబంధన [కరీ]

కట్టుమోతు = (చూ) తోడుబోతు; మాంత్రి
కుడు; మంత్రాలమారి

కట్టువ = (1) పొలము సరిహద్దులలో నిర్మిం
చిన రాతికట్టడము

(2) వంకలకు అడ్డముగా వేసినకట్టలు

(3) చిన్నగుట్ట [అ]

(4) రెండుచేల మధ్యనుండు ఎత్తైన
గట్టు, కత్తువ [నె-పొ]

(5) ఎల కంప — కట్టువవల్లి [నె-దక్షి
ణము]

కట్టె = వంటచెఱుకు; కట్టె[నె; కర్నూ; అ; తె]

కట్టెగొట్టినట్లు = ఖండితముగా, కట్టె విరచి
నట్లు [కరీ]

కట్టెపండు = గింజలతోను; ఉట్టెలతోను
ఉండు చింతపండు [నె; కర్నూ; అ; తె]

కట్టెపొంగలి = బియ్యము పెసలవప్పుతో
పాలుపోయక వండినపొంగలి [నె-పొ]

కట్టెలు = (1) పుల్లలు

(2) కలవ [తూ-గో]

కట్టెచరచుకొనిపోవు = (1) కట్టెవలె గట్టిగా
నగు—తాళ్ళచేతులు చల్లబడి కట్టెచరచు
కొనిపోయినవి [వ]

కట్టెపారు = (1) కట్టెవలె పొడవుగా గట్టిగా
ఉండుట—కట్టెపారుమనిషి [నె]

(2) కొయ్యబారు [వ]

కట్టెపిట్ట = బక్కచిక్కినవ్యక్తి; కట్టెపారు
మనిషి

కట్టెలోపెట్టుట = వైదులోనుంచుట [అ]

కట్టెవాటు = బిట్టబిగియు [కరీ]

కట్టెవిరచి పొయిలోబెట్టినట్లు = నిర్మొగ
మాటముగా, బెట్టగా మాట్లాడుట [నె]

కట్టెసామాను = గృహనిర్మాణమునకు వల
సిన కలవసామాను [అ]

కట్టెత = భర్తపోయిన స్త్రీని మరొకనికిచ్చి
చేయు పెండ్లి; మారుమనుము [గో]

కట్నాలు = (1) సోపానములు; మెట్లు; —
కట్నాలబావి [న]

(2) నిషేకముపూర్తము [నె]

కట్నాడ = కట్టుకొయ్య; గుంజ — బట్టె
కట్నాడచుట్టూ తిరుగుతున్నది [వ-గో]

కట్టపాము = కట్టుకట్టుగా చారలుండు సన్న
పాము, దీనికి విషమెక్కువ [చి]

కట్టపొడి = బీదలు వక్కాకుతో వేసికొను
పొగాకు పుల్లలపొడి; కడ్లపుడి [అ]

కట్టా = వివాదము; కలహము [అ]

కట్టు = బండిచక్రపు పట్టాలు, నేములు [చెం]

కడ = (1) దగ్గర [నె; కర్నూ; అ]

(2) పశువుల చివరి ప్రక్కవన్ను—అది
కడలువేసినతోడ [నె; వ]

(3) ప్రక్క—కడతొలుగు [వ]

కడంచిల్ల = (చూ) కడచీల [అ]

కడంచున = కట్టకడవట [అ]

కడంతరకాలము = జీవితాంతము — కడం
తరకాలము మరిచేమాట యిది? [చి]

కడంతల = (చూ) కడకంతలు [తె]

కడకంతలు = దూరముగనుండు ప్రదేశము
—కడకంతల వల్లె [నె]

కడకళ్ళము = కళ్ళముయొక్క అంచులు
[కరీ]

కడకాలు = గోడకట్టుటకు క్రవ్వి న లోతు
గాడి; గుణావర్తము; గుణావర్తనము, గుణాది,
కడగాలు [నె; అ; చ]

కడగ = (1) బయటచేరుట; బహిష్కరణకుట;
కడగ — కడగడన్నను తాకట
[కర్నూ]

(2) అవతల; — కడగాపోరా [ఁ; నె]

కడచిల్ల = (చూ) కడచీల; కడసిల్ల, కడం
చిల్ల [అ-నె]

కడచీల = బండిచక్రము ఇరుసుకు బయట
బిగించు ఇనుపచీల; కడచిల్ల [నె; వ]

కడజేయు = అలక్ష్యముచేయు — నన్ను కడ
జేసినారు [నె-పో]

కడప = (1) ఇంటినింహద్వారపు క్రిందపట్టె
— కడపమీద కూర్చోట; నా కడప
దొక్కట; గడప [నె; కర్నూ; చ; వ]

(2) ఇల్లు — ఆ పూరి కడపలంత [మ; నె]

కడప దండాలు = (1) వాకిలిముందు సాగిల
బడుట.

(2) సీచస్థితికి దిగుట [కరి]

కడపపూజ పెట్టు = (చూ) కడపముగ్గుపెట్టు
[నె]

కడపబండలు = నావరాళ్లు, కడపరాళ్లు
[కర్నూ; నె]

కడపమాను = దేహాః; కడప [అ]

కడపముగ్గు పెట్టు = కార్యార్థము ఒకరిఇంటి
చుట్టు వలుమారు తిరుగుట [నె; వ]

కడమ = మిగత; తతిమ్మా [చి; వి, నె]

కడముంత = చిన్నచెంబువంటి మట్టిపాత్ర
— కడముంతతో గూడ నీళ్లు ఇవ్వలేదు
[నె; తె]

కడలకడల = దూరం దూరముగ — కడల
కడల నిలబడినారు [నె; అ; వ]

కడలు = (కడల) చివరనుండు పశువుల దంత
ములు; ఇవి వయస్సు దెల్పువంట్లు —
ఈ కోడె కడలేసింది [నె; మ]

కడలేయు = గొంగడ అంచులుగట్టు [నె]

కడవ = (1) తలుముకు (ఏతము) నీరు ఎత్తు
టకు బిగించు లోహపుటాన [నె]

(2) చిన్నమూతిగల కుండ [కర్నూ;
సర్కా]

(3) బిందె — ఇనవకడవ [అ]

(4) మట్టికుండ [తె]

(5) పెద్దమూతిగలకుండ; [అ; మ]

(6) 33 $\frac{1}{2}$ శీర్ల కొలగారపుకుండ [అ]

కడసి = కడపటి [నె]

కడసీల = బండిఇరుసు చివరన వేసిన చీల
[నె]

కడన = చివరన — ఆయన కడన వచ్చి
నాడు; కడన; [నె; కర్నూ; వ; అ; తె]

కడాణి = బండిఇరుసు [నె]

కడాని = బండికడచీల [చి]

కడి = భోజనపుముద్ద [తె]

కడితి = (చూ) కణితి [నె]

కడిద = నల గాజేసి, దానిపైన పిండి బలవ
ముతో వ్రాయుటకు వీలైన కాగితము.
ఇది పూర్వపు లేఖక సాధనములలో
ఒకటి

కడిదొబ్బు = (నీచార్థములో) పెద్దపెద్ద
ముద్దలుచేసి మ్రింగు [నె- మెట్ట]

కడిపోవు = (1) చెట్ల కొమ్మలు ఆకులు చిగి
రింపక ఎండిపోవు

(2) పాదగు; కడబోవు [అ]

కడిమి = పరికుప్పల సురిపిడలలో త్రొక్కి
నలిగిన గడ్డిని కల్లము చుట్టు వేసిన తాతా-
లిక మైనపోగు; మేడివామి; కడెము [నె]

కడియం = (చూ) కడిమి [సర్కా]

కడియాలు = (1) స్త్రీలు కాళ్ళకు పెట్టుకొను
వెండి వలయములు — కాళ్ళ కడియాలు;
కడెము [నె; మ]

(2) చేతులకు ధరించు వలయములు —
దండకడెము [కర్నూ]

(2) (హస్తా) ముంజేడికంకణములు —
బంగారుకడీయాలవారు; మురుగులు [నె-
దక్షిణం; వ; అ]

ఓడుగు = బియ్యము కడిగిన నీరు; ఇవి
పులిసిన కుడితి అగును, గంజిలో కలిపిన
దానిని కలి అందురు [నె]

ఓడుచిల్లులు = బండిచక్రాలకడనుండు చీలలు;
కడచీలలు [అ]

ఓడుపాత్రం = (1) కడుపుకక్కుర్తి — కడు
పాత్రంలో అవని చేసినాడు [నె; కర్నూ
చి; తె; అ]

(2) రక్తసంబంధము [కర్నూ]

ఓడుపుక్కుట్టు = కడుపుమంట; ఓర్వలేని
తనము — కడుపువట్టుతనము [వ; నె]

ఓడుపుకూటివాడు = అన్నవత్తములతోనే
ఇంటివని, నేద్యపువని చేయు వనివాడు;
వేరేజీకములేదు. (తిక్కన ద్రావదిచేక
యిమాట అనిపించినాడు) [నె; వ]

ఓడుపుకోత = పుత్రకోతము [తె]

ఓడుపుగొట్టు = (1) ఎక్కువగా విరేచనాలగు
[కరీ]

(2) జీవనోపాధిని తొలగించు — కడుపు
గొట్టట [నె]

ఓడుపుసెగ = నీటిచురుకు వ్యాధి (గనోరియా)
[చి]

ఓడుపుబ్బరము = ఓర్వలేనితనము; కడుపు
ఉబ్బరము [నె]

ఓడుపూదరబట్టు = చంటిపిల్లలు ఏడ్చిఏడ్చి,
సహించరాని దుఃఖపుటావిరితో బాధపడు
[కరీ]

ఓడుపోడు = తిండిపోతు; (కడుపువాడు)
[చి; నె]

ఓడుక్కిపోవు = తపించిపోవు — ప్రాణం
కడక్కిపోయింది [చి]

ఓడుము = వలయాకారముగా వేసిన నిలువెత్తు
గడ్డికుప్ప; కడిమి [సర్కా]

కడొత్తు = (కడఓత్తు) ఇంటికప్పు క్రింద
చివరనవేసి బిగించు అడ్డవానము —

కడొత్తు నరిగితే నూరు వాలింది [నె]

కడ్డాయము = నిర్బంధము; బలపంకము —
అవని చేయవలెనని కడ్డాయమా ? [తె;
నె; కర్నూ; అ]

కడ్డిఅంఱు = సాధారణముగా సరిగతో పెడ
ల్లుగా పూజలు లేకుండా సాదాగా నేయు
అంఱు — వెంకట గిరికడ్డి అంఱు పై వంప
[నె; అ; తె]

కడ్డిపుల్ల = ఊడువత్తి; సాంబ్రాణికడ్డి [చి]
కడ్డిలు = దూలములపై పేర్చు వానములు
[అ]

కడ్డు = మొరటు; హతము; పట్టుదల [అ;
చి]

కడ్లుపుడి = పొగుకుకాడల చిన్నతునకలు;
కట్టపొడి [నె]

కణము = (చూ) కణ్డెము; లోగాడిపుల్ల [వ]

కణయి = నూనెకాయకొను పాత్ర; కళాయి
[శ్రీ]

కణిక = పొడుగాటి తిరుమణి, బలవపు ఒండి
కలు — బలవపుకణికలు; కోపు [కరీ]

కణిజము = ధాన్యముకొట్టు [చి]

కణితి = (1) దెబ్బకగిలి దేహముమీద ఏర్ప
డిన మోద; బొప్పి

(2) ఆవువలెనుండు పెద్దజాతిజింక; కంటి;
గంతి [నె]

కణిసింఱు = గమనింఱు; గుర్తించు —
కణిసింఱి పోయినాడు [నె]

కణ్డెము = కుక్కులకు పట్టు పురుగు [తూ-గో]

కణ్డెము = (1) బండికాడికి ఇరుప్రక్కల
నుండు రంధ్రములలో దిగజేయు కొయ్య
చీలలు; లోగాడిపుల్ల; కణ్డెము [వ]

(2) చెరుకుగానుగలోని చెరుకుల నలుపు
గుండ్రని ఇరుసులు [చి]

కణ్డెయింఱు = కడలక కూర్చుండు [చి]

కతకతఅని = అయినదంచే, అయినదని
నట్లుగా వివాహాది కార్యములుచేయుట[మ]

కతకతఅని = సందులేకుంటూ దటముగా
జనము మూగియుండు—అక్కడ జనం
కతకత అనిపోయింది; కటకటఅను[నె]

కతలుచేయు = వికారపుచేష్టలుచేయు —
ఏమంతా కతలు చెప్పావావో? [వ]—
కతలుపడు [నె]

కతలుపడు = వికారపుచేష్టలుచేయు;నటించు,
—అయిన కతలు పడుచున్నాడు [నె]

కతుకు = గుర్తు; కత్తితోనరికిన ఏర్పడిన
గాయపుగుర్తు [చి]

కత్తవ = (1) క్రవ్యుటకు, ముఖ్యముగా చేల
మడవలు తీయటకు ఉపయోగించు
పెడల్పు ఇనుపభాగము చివరన గలిగిన
కట్టె [నె]

(2) కొండలపరుగు అడ్డముగా తిరిగి
యున్న కొండబొమ్మ — మల్లెంకొండ
కత్తవ [నె]

(3) ఏటిసీరు ప్రక్కకు మళ్ళించుటకు అడ్డ
ముగా వేసిన అన—కన్నెకల కత్తవ
నె-ఉదయగిరి]

(4) చేనుచుట్టు కట్టినగోడ; కరగోడ[తె]

(5) నీటిని, పారుదల కాలవలకు, భూ
విస్తీర్ణమునుబట్టి పంచిపెట్టు తూముల కల
యిక; చిన్నయగర (Small Regula-
tor) [నె]

కత్తాయి = కరబంద; కలబంద [చి]

కత్తిగట్టు = విరోధము ప్రకటించు—అయిన
నామీద కత్తిగట్టినాడు; కోడిపుంజుకు
కాలికి కత్తిగట్టి పందిమునకు వదలుటను
బట్టి వచ్చినమాటగా ఉండనోపు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

కత్తిరివడ్లు = కృత్రికకారైలో అలికిన
(నాటివ) పరిపైరు పండు దాన్యము;
కత్తిరవడ్లు [హై]

కత్తిరిగాపు = కట్టబాట [వ-కృ]

కత్తిపీట = (1) కూరగాయల కరుగుటకుగా—
కత్తిని నిలుపుకు విగించియుండు పీట
[నె; కర్నూ; శ్రీ; తె; కృ]

(2) చెట్టు గీయు గముడు తన కత్తులను
ఉంచుకొనుపెట్టెపంటిది [నె-ఆత్మకూరు]

(3) ఒకఅట [కృ]

కత్తు = (1) తీరు; సక్రమవిధానము—అవని
కత్తుగా చేసినాడు [వి; నె]

(2) ప్రాయము; జోడు — ఆకత్తువీల్లలు,

(3) కత్తిగీత [కరీ]

(4) శత్రువక్షము [నె-పొ]

కత్తువ = ఏటికి అడ్డముగా కట్టిన అడ్డకట్టు ;
అన; కత్తువ [కర్నూ]

కత్తిరవడ్లు = (చూ) కత్తిరవడ్లు

కదంబము = (1) వివిధరకముల కూర
గాయలు వేసి వండిన వప్పుపులుము;
దప్పకం [అ]

(2) పలువన్నెల పూలతో కట్టినదండ[నె]

కదబడు = (1) అన్నము ఉడుకునపుడు
పొంగులుతగి నరియైన ఉడుకువచ్చి
కుదురుకొను [గు]

(2) తడిసినప్పుడు గుడ్డ నేత మొదలగు
నవి దగ్గరై దట్టబడు [గు; నె]

(3) దట్టమగు [నె]

కదలిక = ఉత్సాహము—దానిపై ఇంకా కద
లిక ఏర్పడలేదు [నె; తె]

కదము = కత్కినది; మిగిలినది; కడము—
కదమవాటిని చూడు [అ; నె]

కదవారు = మిగిలినవారు [అ]

కదుపు = (1) కదలించు, అలునిటు ఊగించు.
[నె-దక్షి]

(2) ఒకేజాతి పశువులగుంపు [నె; తె]

(3) జ్ఞాపకముచేయు; కదపు [అ]

కదుము = (1) రక్తము గడ్డగట్టిన మోద—
కదుముగట్టినది

(2) నెట్టు; గదుము [నె]

కదులు = పర్యాయము [గు]

కద్దు = సబబు; సరి [వ-కృ]

కనకపిఠై = కరణము; కులకర్ణి; పట్నారి;
శానభోగ

కనప్పండుగ = పశువులపండుగ; కనుము
[నె]

కనమ = గాయంతగిలి మానినగురు [చ]

కనరు = (1) వంకాయ మొదలగునవి బద
లుగా కోసినతర్వాత నీళ్లలో వేయకుండిన
కలుగు అరుచి; నల్లబడు; కరుణ [కర్నూ]

(2) పొగరు; మదము — వాడు కనరు
మనీషి [కరీ]

కనాకష్టం = చాలాకష్టం [అ; నె]

కనాలు = (చూ) లోగడి; వెలిగడిపుల్లలు
[కరీ]

కనికని చీకటి = వస్తువులు కనిపించి కను
పించని చీకటి (క్షిద్రయమునగాని సాయం
త్రముగాని) — కనికని చీకటితో బయలు
దేరితే జాము ప్రొద్దు ఎక్కువరికి చేరు
తాను; కనుచీకటి [నె]

కనికెడు = (చూ) కమికెడు; కంకెడు [తె]

కనిపించి = (1) అభిమానముతో చూచి; కని
పించిపో [అ]

(2) బాగోగులు నిర్ణయించి [నె]

కనివాడు = కుట్రాజు — కని సుబ్బరాజు [నె]

కనుకొరుకు = నిద్రకుగా కనుమాయ —
కప్పుడే కాస్త కనుకొరికినా [నె; తె; అ]

కనుగప్పరగాడు = గబ్బిలము [అ]

కనుగూర్కు = (చూ) కనుకొరుకు [తె]

కనుగొట్టు = కనుపైగచేయు, కన్నుగిలుపు;
కామార్గము కంటితోచేయు సంకేతము;
— దాన్నిచూచి కనుగొట్టిండు; కన్ను
గొట్టు [వ; నె]

కనుచీకటి = సాయంకాలమున వస్తువులు
చూడగలిగినంత చీకటి — మేము అక్క
డికి చేరు నరికి కనుచీకటి వడింది; కని
కని చీకటి [నె]

కనుచూపులు దొరకపు = అవసానకాలము
సమీపించినది [కరీ]

కనుతాలు = కంటికి గురుత్వముగా
కాన్పించు; గణనకువచ్చు; చూపుకు అను
— అయిన ఎవరికి కనుతాలలేదు [నె;
అ; తె]

కనుపిరికి = కొత్తదానిని చూచినప్పుడెల్ల
బెదురుగుణము — అది కనుపిరికెబ్బడు;
గోవ [నె; తె]

కనుమ = సంక్రాంతిపండుగు, కనప్పండుగ;
[వ]

కనుమ = కొండలలో ఉండు పచ్చికబీడు —
పశువులకనుమకు దోలినారు [నె; అ; తె]

కనుమరుగు = (1) చూపుకు తగులకుండా
పోవు — వాడు కనుమరిగిపోయినాడు [నె;
తె]

(2) చూపుకు అడ్డము; చాటు — తల్లికైన
కనుమరు గుండాల [నె; అ]

కనుమనక = కొంచెము మనకచీకటి [కరీ]

కనుమూయు = మరణించు [కర్నూ; నె]

కనురు = (చూ) కరుణ [తె]

కన్న = (1) నానారకాలు - కన్నకూళ్లు గుడిచి;
కన్నవారికాళ్లుబట్టి [తె]

(2) కనుపించినదెల్ల

కన్నది = భోగముసాని; కన్నెది [చ]

కన్నెట్టు = నేద్యపు పసరమునకు మెడపై
పిర్చిన చిన్న నలుగుడు చర్మము X
తెంపట్టు [నె]

కన్నవాని = కన్పించినవాని; విటుని [చ]

కన్నాకు = (1) తమలపాకులపిడికి (చిన్న
కట్టుకు) పైన కనుతాలునట్లు పెట్టి కట్టు
మేలుతకు

(2) శ్రేష్ఠము; ముఖ్యుడు [నె; తె; అ]

(3) తాటాకులపుస్తకంలో మొదటి-చివరి
ఆకు [వ]

(4) చెట్టుయొక్క చివరి ఆకు; కోటాకు
[గో]

కన్నానదు = (1) కంటికి ఇంపుగొల్పడు
(2) తనకన్న అధికముగా కానరాదు [మ]

కన్నిడుచు = తాటికాయలలోనుంజె (ముంజ)
లేర్పడు; సీతాఫలాలలో కనులేర్పడు [చ]

కన్నికలు = సప్తకన్య; చెరువుకట్టపై
ఏర్పరచిన ఏడు మట్టిగుఱ్ఱములు; వీటిని
కన్యదేవతలుగా పూజింపరు. ముదురు
వచ్చు వన్నె వీటికి వేయదురు. వీటికి
పొంగళ్లు పెట్టగనే వర్షం వచ్చి చెరువు
నిండునని నమ్మకము; అగ్గారు [చ]

కన్నిరికము = (1) వెలయాలు రజస్వల
అయినతర్వాత కానున్న విలుడుచేయు
ప్రథమ సంవర్కము—అయిన అపెత
కన్నిరికము పెట్టినాడు [నె]

(2) వేశ్యకు ప్రథమముగా విలుడుకప్పు
కన్యాకులకము. కన్నిరికము; కన్నెర
కము [నె-అత్తకూరు]

(3) కన్యగానుండు వేశ్యను స్థిరముగా
ఉంచుకొనుట [గో]

కన్నిరికము = (చూ) కన్నిరకము; కన్నె
రకము [తె; అ]

కన్ను = (1) చెరువు తూమురంద్రము [చ]
(2) రంద్రము—పెద్ద కన్ను చేసినాడు
[నె]

(3) చెఱకు గణపులోని కన్ను; కందలోని
కన్ను; [అ]

(4) పైరుకంకి [నె]

(5) పాదమునకు ఇరుప్రక్కలా ఉండు
గుడువలు; (బుడుపులు) [నె]

కన్నుంచు = కనిపెట్టు [చ]

కన్నుకురుకు = (చూ) కనుకొరుకు [తూ-
గో; గు]

కన్నుచెడు = పొగసును నూచివలచు [కరీ]

కన్నుమప్పు = మోసగించు; కన్నుగప్పు
[కరీ]

కన్నుమునగ = సమృద్ధిగా [గు]

కన్నువేయు = (1) ఆశవడు — అవస్తువు
మీద కన్నువేసినాడు

(2) వలపుగొను — అమెమీద కన్నువేసి
నాడు [నె; అ; వ]

కన్నె = (1) పయపు; (వశువులను కట్టివేయు
నది) బంధము [కరీ; శ్రీ]

(2) స్వచ్ఛము; తేట — అనేరు కన్నెగ
ఉన్నది [అ]

(3) మొదటిది—కన్నెకయ్యము (Mai-
den battle)

కన్నెచెఱ = (1) కన్నెరికమునుబంధము [కరీ]
(2) పెండ్లికాకుండా అచ్చే కన్యగా ఉం
చుట—కన్నెచెర తగదురా [చ]

కన్నెరకము = (చూ) కన్నిరకము [తె; అ]

కన్నెఱికం = కన్యగావుండు వేస్వను స్థిరంగా
ఉంచుకొనుట (చూ)-కన్నెరకము [శ్రీ]

కన్నేయు = (చూ) కన్నువేయు [కర్నూ; నె]

కన్నోడు = (1) ఎవడో ఒకడు

(2) ప్రతివాడు, తిరస్కారములో —
కన్నోడికాళ్ల తావట్టుకొని (కనినవాడు)
[మ]

కపాడి = (చూ) కపాది

కపాది = ఎద్దుమీదగాని, గొడ్డు ఆవుమీదగాని
మోతగా రెండుప్రక్కలా వేయు బరువు.
ఈ కపాదిలు అమ్మి జీవించేవాళ్లు, కపాడీ
లేక కపాడివారు. వీరు మాలలు; అయి
నను గోమాంసము తినరు. వీరిపూర్వులు
తెలంగాణమున నైనికులుగానుండి, నెల్లూ
రుకు వచ్చిరి. వీరిని దండువాళ్లు అని
గూడ అందురు. కపాడి—కపాదిపాశము
[నె]

కపిల = మోట; కపిలి; కపిలె [నె; కర్నూ;
అ; తె]

కపిలి = కపిల; మోట; కపిలె [అ]

కపిల గురుజులు = దొరువుపై కపిల అమ
ర్చుటకు బిగించిన రెండు నిలువుకొయ్యలు
[చ]

కవీలబాన = మోట నీరెత్తుట ఉపయోగించు పెద్దపాత్ర. ఇది ఎక్కువగా తోలతోకుట్ట బడియుండును. దీనినుండి నీరు బయటకు వచ్చుట ఒకపొడవు తోలనంది— తొండమువలె నుండునది అమర్చి యుండును. దీనికి తొండమనియే పేరు.

[నె; కర్నూ; తె; అ]

కవీలవేళ = మధ్యాహ్నము; మూడుగంటలు [చి]

కవీలె = కవీల; మోట [అ]

కవీలెబిళ్ల = మోటతోలుట ఉపయోగించు కొయ్యచక్రము; గిలకచక్రము [నె-పొ]

కప్ప = (1) తాళపుబుట్టు; కప్పతాళము; లప్ప [చి]

(2) యోని [వ]

కప్పకురుపు = గుడికాలపై లేచు పొరల కురుపు [చి]

కప్పగుల్ల = అరికాలలో లేచు పొరల కురుపు; కప్పకురుపు; దీనికి మంటలక్కువ [నె; కర్నూ; అ; తె]

కప్పడము = కప్పకొనునది—దుప్పటి [చి]

కప్పరచీకటి = తెల్లబడజొచ్చిన పేగుచీకటి — కప్పరకప్పర చీకటిలో బయలుదేరినా [నె]

కప్పతాళము = పెద్దతాళపుబుట్టు [నె; తె; చి]

కప్పతేలు = పెద్ద లావాటి తేలు; మంటగబ్బి [కరీ]

కప్పదాటు = (1) వరుసలో చేయవలసిన వాటిని కష్టమైనవాటిని మధ్య వదలి వేయుట [నె]

(2) పనిన నడుమ వదలినతరువాత మరల ప్రారంభించు—వాడు ఈ పని కప్పదాటుగా చేసెను [నె-పొ]

కప్పదాటులు = చేసిన నేలమును చేయలేదని నమ్మించుటకు చెప్ప ఎన్నో కప్పదుకారణములు

(2) ఒక విషయము మధ్యవదలి, వేరు విషయముల పేర్లు, [గో]

కప్పనాగులు = గొంతుదగ్గఱ పీర్పడి చని పోవు కంఠవ్యాధి—అతనికి కప్పనాగులు వచ్చినవి [కరీ]

కప్పల తక్కెడ = అనైక్యము [కరీ; నె]

కప్పా = చొక్కా; కవిసె [అ]

కప్పి = సున్నపురాయి కార్చినతరువాత అందు నిలిచిపోవు చిన్నముడిరాయి [నె; కర్నూ; అ]

కప్పిరచీకటి = (మా) కప్పరచీకటి

కప్పు = ఇంటికప్పును తాటిఆకుతో మూత వేయుట — ఇల్లుకప్పినాదు; తుంగతో యీ పని చేసిన నేయుట అందురు [నె]

కప్పుకాలువ = (మా) నవ్వ [అ]

కప్పుకాలువ = (మా) యారాము [అ-పె]

కప్పులు = పితమునకు రెండువైపులా కాళ్లు పెట్టుకొనుటకు అమర్చు పొడవైన పలక పంటి కొయ్యలు [చె]

కప్పువేయు = పకువులు సాదారణముగా జబ్బుచేత నలుపు వన్నెబెట్టు—అభుతప్పు వేసింది [నె; తె; అ]

(2) జీవకళ తగ్గు [నె-పొ]

(3) జలుబులు పొవడానికై పేసికొను నల్లని చూర్ణము [గో]

(4) పండ్లకు దాసెనరాసి పేసికొనినరంగు [వ]

కప్పువేసినట్లు = కొంచెము కొనప్రాణముతో ఉన్నప్పుడు వాడుకొను జాతీయము; — వైన కప్పు వేసినట్లున్నాడు [కరీ]

కప్పురాలు = మేకపట్టలు [చి]

కప్పెర = (1) జలపాలజుట్టు [కర్నూ]

(2) ప్రవాసమైన పొడవు వెంట్రుకలజుట్టుకు వ్రక్కన కంచవలె దీర్చు పొట్టివెంట్రుకలరేక; కప్పెరజుట్టు [కర్నూ; నె-పొ]

కప్పెరచాప = వానకు తడియకుండ ఉపయో
గించుగొడుగువంటి చాప [కరీ]

కబచ = చొక్కాయి; కప్పా [నే]

కబాడి = (మా) కపాడి; కపాడి [నె]

కబోదినాటకము = (1) ఒకేవ్యక్తి చీకటింట
జేరి, పలువురు మాట్లాడినట్లును, వివిధ
ధ్వనులతోను సాగించు ఒక నాటక ప్రద
ర్శనము

దీనిని చీకటిలో చేయు ఏక పాత్రాభినయ
మనవచ్చును. దీనిని మహాప్రజ్ఞతో, ఒక
కళగా ప్రదర్శించువారు గ్రామములలో
చాలమందిగలరు [నె]

(2) గుడ్డివాడు చేయువని—అదంతా ఒక
కబోదినాటకం [నె]

కబ్బా = నిశ్చేష్టత; ఆశ్చర్యము — కబ్బా
అయిపోయాడు [గం]

కబ్బిగా = గంభీరంగా; గబ్బిగా [అ]

కబ్బెల్లి = దయ్యం; పిల్లలను భయపెట్టుటకు
గాను 'దెయ్యంపండు' అనే అర్థంలో
కబ్బెల్లివస్త్రానుమా అంటారు; కబ్బెల్లి
గాను; గబ్బెల్లిగాను [అ]

కబ్బెల్లిగాడు = దయ్యము; పిల్లల పరిభాషలో
బూది [అ]

కమచీమంచము = (మా) కంఠీమంచము [నె]

కమటము = కంసాలివారి కుంపటిన్నత్తి
దాకలిమొదలగుసామగ్రి—సోను కమటము
పెట్టను; కమ్మరికొలిమివంటిది [నె-పొ]

కమతము = (1) ఒకపెద్దభూములలో ఒక
భాగము; ఈడవ—వాళ్ళది పెద్ద కమతం
[నె; తె; అ]

(2) జమీందారుల సొంతభూములు, రైతు
భూములు కానివి — కమతం భూములు
[కృ]

(3) కమ్మడివ్యవసాయము [చెం]

(4) ఒకరైతుయొక్క వ్యవసాయం [కృ]

కమరు = (1) వెంట్రుకలు కాలి కొట్టు గబ్బు
[నె; కర్నూ; అ]

(2) గుడ్డలుకాలిన వానన—కమరుకంపు
[వ]

కమలా తొన = నారింజతొన (బద్ద) [వి]

కమలాపండు = నారింజపండు [అ; నె]

కమాను = ఇంటికి కట్టిన ఆర్ప్ [నె; కర్నూ;
అ; తె]

కమానుబెట్టు = (1) అడుపు — కమాను
బెట్టును చెడగొట్టుకున్నాడు [నె]

(2) వరులకు తన మాటమీదగల లక్ష్యము
[నె-పొ]

కమామిషు = వ్యవహారం [తూ-గో; నె]

కమాలు = ఎగతాళి; వేళాకోళము—అకమాలు
నంతా కట్టిపెట్టు [చి]

కమితెడు = వేళ్లు ముడువని పెద్దపిడితెడు
—కమితెడు అన్నంబెట్టు; కమితెడు [నె;
కర్నూ; తె]

కమిచి-కమ్మి = గుఱ్ఱమునుతోలు చిన్న నన్న
కొరడా [నె; కర్నూ; తె; అ]

కమిజీమంచము = (మా) కంఠీమంచము [నె]

కముజు = గువ్వజాతిలో చేరిన అడవి పూరి
పిట్ట; కవుజ, కౌజ

కమరు = (మా) కమరు [నె; కర్నూ; అ]

కమ్మంచుచీర = గోరంచుచీర [అ]

కమ్మ = ఎండిన తాటిఆకుమట్ట చరిక
[సర్కా]

కమ్మలకత్తి = పొడుగు గడకు కొనన కట్టిన
కొడవలిసరె ఉండుకత్తి; కత్తివోటి [మ,
శ్రీ]

కమ్మచ్చుతీసినట్లు = సవరముగా ఒకేవిధ
మైన ఆకృతితోనుండుట—వ్రాతకమ్మె
చ్చు తీసినట్లున్నది; కంసాలి తీగను
చేయుటకు రంధ్రములుగల ఇనుపుపట్టె
బొక్కలగుండా లాగి పొడవుచేయును.

ఈ తీగవలె ఒకేలావుగా నుండుట అనుట;
 కమ్మెచ్చు తీసినట్లు [నె; అ]
 కమ్మబ్రాహ్మణులు = తెలుగుబ్రాహ్మణులు
 [తీ; గం]
 కమ్మరగట్టు = నూగులు బెల్లంపాగుతో
 చేసిన ఉండ [చి]
 కమ్మలు = చెవిదుద్దులు — రాళ్లకమ్మలు
 [అ; నె]
 కమ్నాటి = పల్లెటూరివాడు — పోరా
 కమ్నాటి; కామాటి [నె; దక్షి]
 కమ్మి = (1) పంచెకు నేసిన వెడల్పుదట్టమైన
 అంచు [గో]
 (2) బండిచక్రమునకు తొడిగే ఇనుప
 కమ్మి; పట్టా; నేమి [వ]
 (3) ముక్కున పెట్టుకొను నగ [వి]
 కమ్మి = తక్కువ — డబ్బు కమ్మి అయినది
 [నె; కర్నూ; అ]
 కమ్మించు = ఉసికొల్పు [అ; నె; మెట్ట]
 కమ్మిటబెట్టు = దాచు; గూఢముగా నుంచు
 [కరీ]
 కమ్మితీశాడు = పారిపోయినాడు — వాడు
 చెప్పకనే కమ్మితీశాడు [చి; నె]
 కమ్మినేటి = దొంగ (తిట్టవదము) కమ్నాటి
 [చి]
 కమ్ము = బండిపట్టా; నేమి; కమ్మి [అ]
 కమ్ము కపిలె = బానసీటిని పూర్తిగా వెలువ
 రించుమోట [నె-పొ]
 కమ్ముడు = నీరు కాలవగుండా సాగిరాకుండ
 అడ్డగించు నిరోధము; అడ్డంకి (కమ్మినది)
 — కాలవ కమ్ముడువల్ల పొలిం పారుట
 లేదు [కరీ]
 కమ్ములు = చేపలు (విశ్వబ్రాహ్మణులు) [వి]
 కమ్మెచ్చు = (1) లోయ; లేదా భూమిలో
 వానకు ఏర్పడిన కోత [వ]
 (2) (చూ) కమ్మెచ్చు [అ; తె]

కమ్మెదీయు = చెప్పకుండా వెళ్లి పోవు —
 అయిన కమ్మెదీసినాడు - కమ్మెదీయు [నె]
 కమ్మెరి = (1) అధికారవాంఛ
 (2) తాను ఇతరులకు తక్కువగాను, అన్న
 అహంభావము. ఒక కార్యమునకువచ్చిన
 వారందరు తమ సమత్వమును దెలుపుటకు
 ఒకే మంచముమీద కూర్చుండి దానిని
 విరుగద్రొక్కినారట — కమ్మెరి మంచం
 విరుగద్రొక్కింది; కమ్మెట్టి [చి]
 కమ్మెట్టి = (చూ) కమ్మెరి [చి]
 కమ్మెలు = నియోగిబ్రాహ్మణులలో ఇంకొ
 కటి; ప్రథమశాఖ
 కమ్మెల్లదంటు = తోటకూర [చి]
 కయ్యాలు = అస్థిరచి తము — అయిన
 కయ్యాలు మనిషి [తె; నె]
 కయికాడి = నిండుబండిని ఎద్దులకు కట్టినట్లే
 నిలుపుటకు వెనుకచట్టమునకు పోటిబెట్టు
 నిలుపుకొయ్య; ఇట్లే ముందుంచు మరి
 యొక కొయ్యకు బంటుగూటం అనిపేరు
 [నె-మెట్ట]
 కయ్యలుగింజలు = పనిబాటలవారికి ఏటేటా
 ఇచ్చు మేరగింజలు [నె-కందుకూరు]
 కయ్య = మాగాణిచేను; చేను; మడికాలు;
 దొయ్య [నె; వ]
 (2) ఉప్పుపండించు పాది [నె]
 (3) దంతెవంటి పొడవుకొయ్య; దబ్బు —
 తాటికయ్యలు [చి]
 (4) నీటిప్రవాహముచేత భూమిలో కోయ
 బడిన గయ (గుంట); లొయ్య — కాల
 కయ్యలో వడింది, ఇండుబారింది [తె]
 (5) వరిమడిలో నీరు నిల్చుటకు వేసిన
 మడవ [అ]
 కయ్యలెత్తు = చిట్టికోళ్ల వేటకు ఉరులను
 పన్నునపుడు గదులు ఏర్పరచుట [చి]
 కయ్యలోబడు = అవదలో మునుగు;
 బొందలోబడు [కరీ]

కయ్యారము = కుదవన (రొంపిగా) దున్నిన
కయ్యో గనిమలను (గట్టు) పారతో
నరికి సరిచేయుట; చెంగోవ [నె-మెట్ట]

కయ్యికుయ్యి = (1) పెద్దకబుర్లు [వి]

(2) నోరెత్తకుండుట—కయ్యిబయ్యి అన
బండా ఉండినా [నె]

కయ్యు = వండినపంటను సరిజేసి, కొలిచి
పెట్టుకొనుట [శ్రీ]

కర = (1) పొలముచుట్టు వేసినకంచ; వెలుగు

(2) పైరుదంట—వరికరలు పొగున్నవి;
కట్ట [నె; తె; అ]

(3) కంటికి పొగులు పైకిరాకుండా రెండు
అంచులయందు ఉన్న దారముతో కట్టిన
అంచు—కంటికి కర కట్టించినారు

(4) పడునుచేయు—తోళ్లు కరవేసినారు
(అ)

కరకర = నిండాచుగా ప్రొద్దుపొడుచునప్పటి
దృశ్యముకరణము—కరకర ప్రొద్దుపొడి
చినది [నె; వి]

—కరకర ఎండలకిరింది [కరి; నె]

కరకు = పైరు పెన్నుచూపుటకు ముందువున్న
పూవుదళ—వరిపైరు కరకుతో ఉన్నది;
కార్తీకమాసానికి కరకు; కరుగు; కరువు
[అ; నె]

కరుక్కు = ఉప్పుకారంకలిపి ఎండబెట్టిన
మాంసపు ముక్కలు; ఉప్పానులు; ఉప్పు
కండలు [చి]

కరడాబత్తులు = సారెవారు [గు]

కరడి = ఎలుగుబంటి; కరిడి [నే]

కరణకమ్మలు = శ్రీకాకుళం ప్రాంతములో
నున్న ఒకతెగ బ్రాహ్మణులు; కరణీకం
చేయువారు; నియోగులతో వియ్యమందు
దురు.

కరణపుకచ్చ = (1) మీదికి దోపవి కచ్చా
(దోపతి అంచు)

(2) విరోధము [చి]

కరదూపము = ఇంటికప్పుకు పొగ మొద
లగువానివలన పట్టెడుబూజు; కరదువ్వ
[వ; వి]

కరబుచ్చ = (చూ) కరబూజు [అ]

కరబూజు = ఏటిఇనుకతో చెట్టుపెంచి కాయం
చు మేలుజాతి దోసకాయ; సిద్ధపటందోస;
కరబూజు; కరబుచ్చ [నె; అ]

కరబూజు = (చూ) కరబూజు [అ; తె]

కరవాక = (1) సముద్రము [శ్రీ]

(2) సముద్రతీరప్రాంతము; వాగర్త; కరాక
[నె-కావలి]

(3) తాటి ఈతచెట్ల తోపులతో దట్టమైన
నీటిదరి [నె-అల్లూరు]

కరవాకలవాడు = సముద్రతీరాన నివసించే
వలైవాడు; వట్టపువాడు [శ్రీ]

కరవాడ = ఉప్పురాసి ఎండబెట్టిన సము
ద్రపుచేప; ఇట్టి మంచినీటిచేపను వట్టిచేప
అందురు [నె]

కరాక = సముద్రతీరప్రాంతము; వాగర్త
(చూ) కరవాక [నె; కావలి]

కరాటము = కొషధములు దాచి ఉంచు పరి
కరము [శ్రీ]

కరాపాకు = కరింపాకు; కల్వామాకు [నె]

కరింపాకు = కరివేపాకు, కరియపాకు;
కరేపాకు [అ; తె నె]

కరిఎక్కుట (కరెక్కుట) = తాడు పేను
నప్పుడు బిగియుట; పురిఎక్కుట [కరి]

కరిడి = ఎలుగుబంటి; కళ్ళి; ఎలుగొడ్డు; కరడి
[అ]

కరిణి = తబలా మ్రోగు తోలు థాగాముపై
కల్పించిన నలుపువలయము [అ]

కరిణె = (చూ) కనరు [చి]

కరిదూపము = (చూ) కరదూపము [నరాగ]

కరిపించు = (1) అతికించు— బంతో కరి
పించు [నె; అ; తె]

(2) ఇగువజ్జలను కయ్యమునకై ప్రోత్సహించుట [గో]

కరిమి = అవులు, గేదెలు మొదలగు పశువులలో అడువానిగుఱి (యోని); మఱి—అయోవు కరిమివాచింది [గో]

కరియపాకు = కరింపాకు

కరివేపాకు = కరింపాకు; కరేపాకు

కరుణ = కనరు—వంతాయ కరుణ ఎక్కండి కండ్ర; కనురు [నె; అ; తె]

కరుణు = కనరు; కరుణ [చి; నె]

కరుదుపు = ఇంటివాసములకు పట్టు బూజు [చి]

కరుదువ్వ = పొగసూరి ఏర్పడిన నల్లటి దుమ్ము; కరిదువ్వ; కరమాపము [నె; అ]

కరుఘాపము = కరుదువ్వ [కరీ]

కరుబూజు = పువ్వుకాయ [చి]

కరువు = పరిపైరు మొక్క గర్భపుష్పము—
ఎరికజ్జలు కరువులకున్నవి: కరుగు;
కరుకు; కరకు [కరీ]

కరెము = పశువులకు ఏర్పడిన ఎక్కువ ధర—ఈ యెద్దు ధర కరెము [కరీ]

కరేపాకు = కరింపాకు [అ]

కర్ణకాయ = (చూ) కణ్ణికాయ; కర్ణికాయ [కర్నూ; అ]

కర్ణపోతు = పీనుగుల తిను జంతువు [చి]

కర్దవ = పైనుండి ప్రేరేపించుచు—కర్దవరాల్చి సున్నంకొట్టాల; కర్దవ [చి]

కర్నకాయ = దబ్బికాయ [కర్నూ]

కర్మంతరాలు = అపరక్రియలు; ఉత్తక్రియలు [నె]

కర్మంతరాల దీపము చూచినట్లు = ఒక కార్యముపట్ల పట్టినట్లు ప్రవర్తించుట, ఆన కిని చూపకుండుట—అయిన అవని మందలకు కర్మంతరాలదీపం చూచిపోయినట్లు వచ్చిపోయినాడు, (బ్రాహ్మణేతరుల అపరక్రియలలో చివరినాడు రేవుకుపోయి

వచ్చిన చుట్టాలు మృకుని ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, పడమటింటిలో వెలిగించి ఉంచిన తిళి కనుచూచి, ఎవరితోను పలుకక ఎవరి పాటికి వారు వెడలిపోదురు; అట్లేకనుట) [నె]

కర్మాంతము = అపరక్రియలు; తీరాలు; కర్మాంతరము [నె; గో]

కర్మాంతరము = (చూ) కర్మాంశము [తె; నె; గో; గు]

కర్మికాయ = (చూ) గజనివృ [రా]

కర్మకీచు = కన్ను; కొట్టు [కర్నూ]

కర్మూరప్పొగ = అరటికాయలకు వేయు కర్మూరపుపొగ. ఇది బట్టిన కాయలు పరిమళించి త్వరగా ముగిసిపోవును [చి]

కజ్జు = (1) దంబు — జొన్నకజ్జ; నజ్జకజ్జ [అ; తె]

(2) మరక — గుడ్డ కజ్జ గట్టినది; కర [చి; అ]

(3) పొగగుఱోతు [చి]

(4) చేతబట్టు దండము; చేతికజ్జ—కజ్జతో కొట్టినాడు [నె; కర్నూ]

(5) కొయ్య (Wood) [నక్క]

కజ్జపుట్ట = చిలికినకజ్జలో (కొయ్యలో) లేచు పుట్టగొడుగు [చి]

కజ్జపెత్తనము = తానుచేయక ఇతరులచేత పనిచేయుచు పెత్తనము—అయిన నందా కజ్జపెత్తనమే [నె; కర్నూ; తె; వి]

(2) అధికారము చలాయించు [అ]

కలం ముట్టినగుర్తు = చదువురానివారు పత్రములు వ్రాయించి యిచ్చునప్పుడు, తమ చేత్రాలుకు మారుగా పేనాను ముట్టి వ్రాత గానిచేత నిశాని (గుర్తు) అని వ్రాయించి పత్రమును అంగీకరింతురు. దీనినే కలం ముట్టినగుర్తు (నిశాని) అందురు. కొందరు అంటరానివారు అంగీకారసూచకముగా నేలమీద ఒకగీత గీయుదురు; నిశాని చేయు [చి; నె]

కలక = (1) చేపలు అప్పుడప్పుడు పైకి ఎగిరి పడుట

(2) ఎవరై నా అప్పుడప్పుడు వచ్చి ముఖము చూపించి పరోక్షముగా సంగతులు తెలిసికొనిపోవుట — అయినవచ్చి ఒక కలక వేసిపోయినాడు [నె]

(3) వరదకు వచ్చినవీరు పాతనీటితో కలియుట [గో; ఆ; తె]

కలక = (మా) కలగరి; కలకరి [నె; ఆత్మ]

కలకండ = (1) పటికబెల్లము [నె; చి; రా; తె]

(2) నగుబోతు, నాబోతు [వ]

కలకబారు = బెజుకులేక గాయము కదిలి నొప్పి ఎక్కువ అగు — బెజుకు కలక బారింది [నె; గో; ఆ]

కలగలుపు = (1) అన్నీ కలిపివేయు; కలెగలుపు [నె; వ; ఆ]

(2) అనోన్యముగ తిరుగు గుణముగల — కలగలుపుమనిషి; కలుపుగోలు మనిషి [కర్నూ; ఆ]

కలగా = (1) హెచ్చుగా

(2) ప్రత్యేకము — దానిని కలగా ఎత్తి పెట్టు [నె]

కలగానుగు = చిత్రపథ (విశ్వబ్రాహ్మణులు) [వి]

కలగాపులగము = కలగలుపు [తె]

కలగుమ్మటం = అన్నిటిని ఒకటిగా బాగా కలిపివేయుట — కలగుమ్మటం చేసివేసినాడు [నె; వ]

కలగూర = (1) పప్పు, కూరగాయలు కలిపి వండినకూర; కలుసుకూర [కర్నూ]

(2) తోటలతో మొలచు ఒకరకపు కూర [కరీ]

కలజోడాకులు = తెల్లని పలుచటి ఆకులు [ఆ]

కలదెలిసికొను = ఒక వ్యవహారం కొంత సాగినతర్వాత, నిజము తెలిసికొనుట — కలదెలిసికొని బయటపడినా [నె]

కలనెత్తు = (1) క్రిందికి పైకి బాగా కలసిపోవు నట్లు కలియబెట్టు [గు; నె]

(2) గుదిగుచ్చు [సర్కా]

కలప = కొయ్యసామాను [నె; కర్నూ; న; వి-తె]

(2) కొయ్యలు అమ్ములంగడి, అడితి [సర్కా]

(3) నేదవుసామాను — కలపకొట్టు [నె]

(4) మంగలి తనకత్తి మొదలగువానిని పెట్టుకొను చిన్ననందుగు (పెద్ద); పొది [కరీ; వ]

కలబంద = చేలకరలలో వేయు లావుపట్టులు గల గుబురుచెట్టు. దీనినార చాలపొడవుగా గట్టిగా నుండును; కరబంద [నె]

(2) చిన్నజాతి దానిని బెషధాల్లోకి పయోగించురు. గుట్టతో పచ్చడి చేయుదురు [నె; ఆ; తె]

కలమంద = (మా) కలబంద [కర్నూ]

కలమాగు = పండు బాగుగా పక్వమగు; మదరమాగు [ఆ]

కలము = ఇరవైనాలుగు శేర్లు [చి]

కలమువేయు = గండివడు — బెరుపు కలము వేసినది [వి]

కలి = (1) పులియబెట్టిన గంజిని కలిపి వండిన కొఱ్ఱనకటి; ఇది నాలుగు రోజులైనా చెడదు [ఆ]

(2) బియ్యము కడిగిన (కడుగు) నీటిని, గంజిని కలిపి ఉంచినవీరు. దీనితో చారు వంటి దానిని చేయుదురు; తరవాణి [నె]

కలికలియగు = నీరగు; ద్రవించు — మన సంత కలికలయింది [వ]

కలికుండ = తరవాణి [నె; తె]

కలివల్లుట = విడపుట్టగానే ఆ విడపై నీరు
వల్లుట [కరీ]

కలిజెం = ధాన్యమును దాచిపెట్టుటకు ఆర
గుడిసెవరె ఇంటిలోగిలో కట్టబడియుండు
గడి; వడ్లకొట్టు [చి]

కలిజేడాకు = కారముగానుండు తమలపాకు
లు; కమ్మేరాకు; కుంబకోణం ఆకు [చి]

కలినేత = రెండురంగులనూలు కలిపినేసి
నది; కలనేత [మ; నె]

కలిమట్టు = బాగుగా కలియబెట్టుట—పడుగు
గడ్డిని బాగా కలిమటువేసినాడు [నె]

కలిమట్టు = బాగుగా కలియబెట్టుట—పడుగు
గడ్డిని బాగా కలిమట్టువేసినాడు [నె]

కలిమట్టుగడ్డి = కుప్పనురిపిడిలో ధాన్యము
రాలినతర్వాత, బాగా వంకములతోకలియ
బెట్టి, విదలించి ఎత్తి, బయట కడిమిగా
(కుప్పగా) వేసిన తొక్కినగడ్డి; మట్టగడ్డి
[నె]

కలిమికాయ = నేరేడుకాయ పరిమాణమున
పుల్లగానుండుకాయ; ఇది ఊరగాయకు
శ్రేష్ఠము [చి]

కలియామాకు = కరివేపాకుచెట్టు [కరీ]

కలివి = తెలివి — అపిల్లవాడు చాల కలివి
మాటలాడేవాడు [చి]

కలివిడి = (1) ఆనందము — ఆ మనిషి కలి
విడిగా కనుపడలేదు

(2) సందడి — అయింటిలో కలివిడిగా
లేదు [శ్రీ; వి]

కలిసిగుద్దులు = రెండుపొట్లొకటై మధ్య విడ
దీయకుండా పోట్లాడపెట్టు పండుము [శ్రీ]

కలుజు = (1) స్వర్ణకారుడు [వ]

(2) అరుగు [నె]

కలుపుకూర = కలగూర [తె]

కలుపుగోలు = కలిసి మెలిసి యుండుట
(Social) — ఆయన మంచి కలుపుగోలు
మనిషి [నె; తె; అ]

కలువాయిబ్రహ్మజ్ఞానం = (చూ) కలువాయి
వేదాంతము [తె]

కలువాయివేదాంతము = మెట్టవేదాంతము.

నీకులుమాత్రంచెప్పి ఆచరణలేనిమాటలు;

కలువాయి నెల్లూరు మండలములో వెలి

గొండలదగ్గరకున్న పెద్దగ్రామము; కలు

వాయి శతకముని ఒక శృంగారశతకము

గలదు; కలువాయి బ్రహ్మజ్ఞానము [నె]

కలుసుకూర = (1) వప్పులు, కూరగాయలు

కలిపి చేసినకూర; కలగూర [నె]

(2) పులుచువేయని తీయకూర [చి]

(3) పుల్లగూర [అ]

కలెంగిడికాయ = పుచ్చకాయ [అ]

కలెగలుపు = (1) కలిసిపోవునట్లు కలుపు

(2) అరమరలేకఉండుట; కలగలుపు [మ]

కలొత్తుడు = కాలికి రాయి గ్రుచ్చిన బాద

[కరీ]

కల్లంలో కొలుచుకపోవు = చేసినప్రయ

త్నము చివరకు ఏమీ లాభించకపోవుట;

వచ్చినఫలితము చేసినకష్టమునకు, పెట్టిన

పెట్టుబడికి చాలకపోయి కష్టమేమిగులుట.

(పండించినధాన్యము కర్చులకు అప్పులకు

కల్లములోనే సరిపోయి, ఇంటికి తోలు

కొని వచ్చుటకు మిగలక పోవుట—

అనుట) — ధ్వంసం నారాయణ కమతం

చేస్తే పాలికి పండుము, పల్లెరుకాయలు—

అన్నట్లు.

కల్ల = (1) కంచె; తెట్టు—కల్ల కంపలకొట్టు

కరా [చి; అ]

(2) కంపకల్లి; కల్లె [తె]

కల్లచాలు = ముండ్లకంపతో వేసిన కంచె

వరుస; ముండ్లకంచె [అ]

కల్లవాపు = నొప్పిలేనివాపు, ఒకచోట

వాయుటకు బదులు ఇంకొకచోట ఏర్పడి

నది [నె; కర్నూ; తె]

కల్పామాకు = కరింపాకు [వ]

కల్లాపు = కలయంపి, పేడకలిపిన నీరు; కళ్లేవ

[చి]

కల్ల = (1) ఒకవిధమైన కలబందజాతి చెట్టు.
ఒక విధమైన బంక గలిగిన పాలుగారును;

వీనిని కంచెలుగా పేయుదురు [అ-పె]

(2) వెలుగు; కంచె; కల్లె [చె]

కల్ల = (1) గ్రామ దేవతల కొలుపులలో (పల్నాటి వీధుల తిరునాళ్ళు) నిప్పులగుండమునకు బదులు భక్తులు త్రొక్కుటకు పరచిపెట్టిన ముడిముండ ప్రోగు — కల్ల దొక్కనాడు [గు]

(2) కష్టమైనవని నెరవేర్చుట — కల్ల దొక్కనట్లు చేసినాడు [నె-మెట్ట]

(3) అల్లరి — వీచిటి కల్లపాటు [నె-పొ]

కల్లచేష్టలు = చిన్నసిల్లకాయలుచేయు తెలివైన ముచ్చటచేష్టలు — అది వట్టి కల్లముండ, అని గారాబముతో అనుమాట [నె; అ]

కల్లుకూర = పలుకములకాయలతో వండిన కూర; కలుసుకూర [చి]

కల్లు = కత్తి మొదలగు వాటి వాదరలో ఏర్పడిన చిన్నగుండి — కత్తి కల్లుబోయింది; కల్లె [నె]

కల్లుగడవ = కొబ్బరికాయ [కృ]

కల్లుప్పు = పెద్దపెద్దకణములుగానుండు ఉప్పు; (నైంధవలవణముకాదు) [నె; తె; అ]

కల్లురేగు = పశువులు మిక్కిలి కలతపడు — మాయెదు కల్లురేగి గుంజ విరుచుకొని పరిగెత్తింది [నె-పొ]

కల్లాట = అప్పుడప్పుడూ ఆగి వచ్చు (కల్ల వలె) ఊటుబొట్లు [చి]

కల్లె = మొక్క — ఆ గొడ్డలి కల్లెపోయింది; కల్లె; కల్లు [నె-పొ]

కల్లెగొడ్డు = ఎలుగొడ్డు; ఎలుగుబంటి; కరిడి; కల్లి

కల్లాట్లు = అగచాట్లు; ప్రయాసలు — దానికి ఎన్నో కల్లాట్లు వడవలసివచ్చినది [నె]

కవట = (1) లేత తమలపాకు

(2) ఇగుళ్ళతోనున్న లేతకొమ్మ; కవులు [నె; అ; తె]

కవట = ఇటుకలమలో రాళ్లు బాగా కాలక పోవుట — కవబేనుట పోయింది [గో]

కవర = కొత్తరంగుగడ్డ నీళ్ళలో పెట్టినపుడు కొద్దిగా రంగు తరుగుట — కవర దిగింది; గవర; [గు]

కవర = బలిజకులము — కవరపేట [నె-దక్షి]

కవరబారు = పురికొల్పకయే ఒకరిపై కిపోవు [నె-ఆత్మకూరు]

కవళము = యాచించిపెట్టించుకొను కూటి ముద్ద — కవళం బెట్టమ్మా, అని కేక [నె; చి]

కవళికలు = (1) మొక్కట్లు; కవిళికలు — మేనత్త కవళికలు [నె]

(2) మార్పులు [గో]

కవలకట్ట = (1) తాటాకుల రెక్కపుస్తకము; కవలి [చి]

(2) రెక్కపుస్తకము — ఆయనకు లక్ష రూపాయల కవల (కట్ట) ఉన్నది [నె]

కవలగుట్ట = కవలతో నీళ్ళతోడుటకు వీలుగా బావికమర్చినగుడ్డి [అ]

కవలతూము = మారెళ్ళ (దర్శి-పొదిలి) నీమలో వాడుకలోనున్న పెద్దకొలత తూము. దీనికంటె చిన్నదనిసింగంతూము, దీనిని సింగమరాజు అవట ప్రవేశపెట్టి నాడు [నె]

కవలెలు = పూర్వము రెక్కలనో చరిత్రనో వ్రాసి, బట్టి అతికించిన కాగితపు చుట్టలు [అ]

కవినె = చొక్కా; కప్పా [అ]

కవిళికలు = పోలికలు; కవళికలు [నె]

కవుకులు = (1) కష్టములు [శ్రీ]

(2) ఇబ్బందులు [చి]

(3) వనిపిల్లలు [మ]

జు = గువ్వజాతిలో చేరిన అడవి పూరి
సిట్ట; కముజు; కౌజు [నె; కర్నూ]

టు = (1) (మా) కవల [అ]

(2) మురిగిన కుళ్లుసిట్ట; కవుసు [కరీ]

టుగుల్ల = పశువులగిట్టలోని వుండు
[నె-పొ]

రు = (1) జలిజకులము; కవర—కవురు
గుంట [నె]

(2) గుడ్డకు కొత్తగా వేసిన ఎక్కువైన
ముదురు వాయ—కవురు విడిచింది [నె;
వ; అ]

(3) ఎఱ్ఱనిరంగు— పడమర అకాశము
కరువు గట్టినది; ఇది వర్షనాచకము
[అ]

(4) స్తంభము [చి]

సు = మురిగినకుళ్లునీరు; కవుటు [కరీ]

(2) మాంసాహారము—ఈదినం కవుసు
దినము [నె]

(3) నీచువాసన—కవుసుకంపు [నె]

వుగ = 50 అకులుగల తమలపాకులకట్ట;
విడి [నే]

వులు = గింజలులేని దాన్యము; తరక;
పొలుగింజ [శ్రీ]

వుళ్లు = మూడునాలుగు అంగుళములు పరి
మాణంకలిగిన చిన్న మంచినీటిచేపలు
[శ్రీ]

సక్కన = గట్టిగా; ఉన్నట్లుండి — కాలు
కనక్కన తొక్కినాడు [నె]

సరు = (1) పసిపిల్లలు బయటికిపోవు అకు
పచ్చ మలము [మ]

(2) పొట్టలో బాగా జీరముగాని ఆహారము;
ఒదిపి; కసురు [కరీ]

సరు = తీవ్రమైనకాలి; కొద్దివరముతో కూడిన
వాతావరణం; కసురు [గు]

సవు = (1) ఇంట్లో చిమ్మినపెంట; కసువు
—కనపూడ్చినావా? [నె]

(2) గడ్డి—బజ్రావ కనవెయ్యి; కసువు
[చి; కర్నూ]

కసాయి = జేబు; కీసాయి [అ-పె]

కసాల = (1) ధబ్బకు ఇబ్బంది —ఇప్పుడు
చాలా కసాలగా ఉన్నది [నె; కర్నూ;
తె; అ]

(2) చిక్కులు [చి]

కసింకాలవ = ఊటకాలవ [చి]

కసింత = కొంచెము; రవంత; కాసింత [తె;చి]

కసి = (1) వగ—కనిదీసుకొన్నాడు [నె;
కర్నూ; అ]

(2) వచ్చిది; లేకది; కసిగాయ; కసికందు
[అ]

కసికిపోవు = క్రమేణా తరిగిపోవు; గసికి
పోవు [తూ-గో]

కసిదుక్కి = సిక్కిలో గడ్డలు బాగా కరిగి
పోయి బురదగునట్లు దున్నిన దుక్కి [నె]

కసిబిసి = (1) మనస్సులోని బాధ ఓర్వలేక
పోవుట

(2) కష్టముచూచి సహించకపోవుట [మ]

(3) చిల్లావల్లా — కసిబిసిగా వుస్తకాలు
పారవేసినాడు [నె]

కసిలాడు = కదలు; చలించు — అగుంజ
కొంచెం కసిలాడుచున్నది [నె-పొ]

కసుమూలము = అనన్యము; కల్మషము;
కసుమాలము [చె]

కసురు = (1) పశువులపేగుల్లో ఉండే
మాలిన్యం, పూర్తిగా ఊళ్లంకాని గడ్డి మొద
లైనవి; ఒదిపి [న; అ]

(2) పశువుల మూలమలము; కసరు [నె-
పొ]

(3) చీటిడబ్బు కట్టగా మిగిలినపైకము.
ఈ పైకమును మరల ఏలం పాటపెట్టి
ఎక్కువవడ్డి యిచ్చువారి కిత్తురు—కసు
రెత్తినాడు; కసురే ఇరవై దాటింది [చి]

కసురు=(1) సముద్రము రేగి చేయు ధ్వని
— ఈదినం సముద్రం బలేకసురుగా ఉన్నది [నె]

(2) పొగరు—తలకసురు [నె-కలువాయి]

(3) చీదరించుకొను [అ]

(4) పిందె—కాయకసురు [అ]

కసురుకొను=(1) చీదరించు [తె]

(2) పశువు కాముతో పొడవబోవు [నె-పొ]

(3) కోపంతో మందలించు—కాడుకుడు బాగా కసిరి కొట్టినాడు [నె]

కసువు=చెత్త [అ; తె; నె]

కస్తీ=(1) అప్పు వసూలుచేయుటలో చేయు ఒత్తిడి—బలే కస్తీచేసినాడు [నె; కర్నూ]

(2) అధికము—వానికి ఇంట్లో పని కస్తీ అయింది [తె]

(3) కష్టము [చి; గు]

కస్తూరిపత్తె=(1) ద్వారబంధమునకు ఇరు ప్రక్కల గోడలో బిగించియుండు నిలుపు కొయ్యలు

(2) గుఱ్ఱపుతుండ్లు (గుఱ్ఱపుమెడ ఆకృతిలో చెక్కి ద్వారబంధమునకు పైన ఇరు ప్రక్కలా గోడలో అలంకారముగ బిగించిన కొయ్యతుండ్లు.)

కస్సుమను=కోవగించు [తె; నె]

కళంగిడి=పుచ్చకాయ; కళంగిరి [కర్నూ]

కళంగిరి=పుచ్చకాయ; కళంగిడి [కర్నూ]

కళపెళ=బాగా కాగుట — నీళ్లు కళపెళ కాగినవి; కలపెళ [కర్నూ; నె]

కళవళిక=పోలిక [తె; నె]

కళాచికలు=నాట్యభంగిమలు [కరీ]

కళాయి=నీలిమందు మొదలగునవి కాచు పెద్ద బాణలివంటి లోతైన లోహపుకొట్టి [నె]

(2) బాణలి, బాండి

కళి=సంకటి—జొన్నకళి, రాగికళి; కలి [అ]

కళింగళం=ఆనకట్ట [వి; గో]

కళిక=దీపకావల [నె; తె; అ]

కళపెళ=(చూ) కళపెళ [నె; గో; తె; అ]

కళి=ఎలుగుబంటి: కరిడి; కల్దేగొడ్డు; ఎలు గొడ్డు

కళి=రాసి; ప్రోగు [గం]

కళై=ఉమ్మి; తెమడ; గళ్ల [కరీ]

కశ్యప=ఉదయముపూట తలవాకిటజల్లు పేద నీళ్లు; కళ్యాపి [చెం; నె]

కా

కాండ్రెల్లు

కాకిగోల

కాండ్రెల్లు=నేల బీటలువారుట [నె]

కాక=చిన్నాయన [కరీ]

కాకరకాయపదును=పెంకి [వి]

కాకలుతీరిన=అరితీరిన; ముక్కాకలుతీరిన; గడిదేరిన [నె; రా; తె; గో; అ]

కాకా=కార్యసాధనతే చేయు హీనమైన

ఊడిగము,—కాకా బట్టినాడు [చి; నె]

కాకి = నల్లటి వన్నెగలిగిన వందెపుకోడి పుంజు [నె; గు]

కాకి ఎంగిలి=చిన్నపిల్లలు గుడ్డలోపెట్టి, తిను బండారమును కొటికి, ఆ తినుబండారము నకు “ఎంగిలి లేదులే తిను” అని ఇచ్చె దరు; దానిని కాకిఎంగిలి అందురు [నర్కా]

కాకిగోల=(1) కాకులసంగమము చూచిన వానికి దోషము కగులునని దాని పరిహారార్థముగ, వాడు చచ్చెనని బంధువులకు

దెల్పి దుఃఖింపజేయుదురు. ఈ చెడ్డవార
ని చుట్టములు చేయుగోల—కాకిగోల;
వెంటనే నిజముచెప్పి, ఈ ఓదార్చి దోష
మును పారదోలుదురు [నె-పో]

(2) కాకుల అరుపులవలె చేయు గలబా;
రొద—అక్కడ కాకిగోల రేగింది [నె;
కర్నూ; గు; అ; తె]

కాకిచూపు = ప్రక్కకు చూచుటకు, కలద్రప్పి
గాని చూడలేనట్టిచూపు; కాకిగూడ ఇట్లే
చూచును. వీరికి గ్రుద్దు అటునిటు తిరు
గవు [నె; తె; అ; గు]

కాకిచెమ్మలమనిసి = అడ్డరపుమనిసి; విడ్డూ
రపుమనిసి, [వి]

కాకిబంగారు = (1) అత్రకము; మైకా [నె
కర్నూ; అ]

(2) బంగారంపంటి రంగుకిందే పూసలు
[తె]

కాకిబంగారమగు = కనిపించకపోవు [త్రీ]

కాకిబలగము = ఎక్కడెక్కడివారో కలిసిన
బంధువుల సమాహము [కరీ]

కాకిబొంతరాయి = ఇటుక కాల్చుటలో
మంట ఎక్కువై చిత్తెముగట్టిన నల్లటి
రాయి [నె]

కాకిబొచ్చ = నల్ల గాకిండు బొచ్చచేప [క-
గో]

కాకిరెల్లు = శరము; రెల్లు; కాకివెదురు [నె;
వ]

కాకిఱక్కలు = ఒకరకపు దాన్యవిశేషము
[కరీ]

కాకివెదురు = కాకిరెల్లు; రెల్లు [చి]

కాకిసొమ్ములు = మూర్పురోగము [వ; కరీ]

కాకిసోపాలు = మూర్పులు; కాకిసొమ్ములు
[వ]

కాకిసోమాలు = (1) వెట్టిమొట్టికనము, పిచ్చి
సంచు; వెట్టిబోగలకనము—వాడిదంతా
కాకిసోమాలు [నె]

(2) ఒకవ్యాధి; కాకిసొమ్ములు [తె]

కాగదా = వాననలేని బెంగుళూరు మల్లెపువ్వు
[నె]

కాగితం = కితరము; జాబు — కాగితం
జచ్చింది [నె]

కాగు = (1) నీళ్లు కాచుకొనుటకు ఉపయో
గించు పెద్దలోహ పాత్ర [నె; కర్నూ;
అ; తె]

(2) దాన్యమును పోయు, రొమ్ములెత్తు
మట్టికుండ [చి]

కాచిపోయు = అరసికొను; ఆపదలో ఆదు
కొను [కరీ]

కాచు = గొరవించు; లక్ష్యపెట్టు — అతడు
కాచేడు [కరీ]

కాజేయు = (1) చంపు — వాడిని కాజే
కాజేసినాడు [నె; కర్నూ]

(2) అపహరించు [నె; కర్నూ; సర్కా;
న; అ]

(3) తినివేయు; భాజేయు [అ]

కాట = (1) అంబలి; కొర [నె-పో]

(2) గంజి — మాట కాటకానిపోనే
వారెవరు [నె-పో]

(3) కొందర [నె]

(4) పోకిరి—కాటవాడు [అ]

కాటడుబూటడు = పనికిచూలినవాడు [చి]

కాటావేయు = రంధ్రముచేయు; గుమ్మడి.
కరిబూజమొదలైన కాయలకు కాటావేసి
పండినదోలేదో చూచెదరు; కాటు [చి;
నె; తె]

కాటికలుపోవు = జొన్నకంకి నలుపెక్కు
[మ]

కాటిపాపడు = నల్లగా ముటికి అగుట—
కాటికి అట్లా పూసుకున్నపు కాటిపాపని
వలె [కరీ]

(2) పల్లకాటిలో కావలి ఉండినవాడు [నె]

కాటు = (1) దోస మొదలగు వాటిగుణమును
తెలిసికొనుటకు (చేదో, తీపో అని) మొదట

చాకుతో వేసిన చిన్న బెజ్జము. ఈరంద్రమున ఒప్పుదీసి కాయగుణమును తెలిసికొందురు; కాటా [అ; తె]

(2) కొరికినది—దోమకాటు

(3) కొట్టినదెబ్బ—పులికాటు [నె]

కాటుకాటుగ = రుచి భంగముగా (పంటకము కాటుబోయి వాననగొట్టట) [కరీ]

కాటుగలియు = పెద్ద జనసమూహముతో పిల్లలు తప్పిపోవు—మా అమ్మాయి కాటుగలిసిపోయినది [కరీ]

కాటుబోగులు = పండిపండని స్త్రీ [గు]

కాటుమరుగు = పులి మొదలగు అడవిమృగములు ఊరిపశువులను చంపుటను అలవాటుపడు; మరుగు — కోనపులి కాటుమరిగినది [నె; వ]

కాటేరి = (1) స్త్రీలకు మైల అగుచుండు వ్యాధి [నె]

(2) స్త్రీలకు పూను ఒక గ్రామకర్త [నె; చ]

(3) గయ్యళి—అది కాటేరివంటిది [అ]

కాటేరికోక = నల్లటిబద్దె అంచులతో నేయించిన ముతకచీర; దీనిని కట్టుకొని దానమిచ్చిన కాటేరివ్యాధి నయమగునని నమ్మకము [నె]

కాట్కుడు = కఠినుడు [మ]

కాట్టెడుపు చీర = కాటేరిచీర [గు]

కాట్లమారి = కయ్యాలమారి [కరీ]

కాడ = దగ్గర—నాకాడ లేదు [కర్నూ; నె; అ; తె]

కాడిక్రిందకువచ్చు = ఎదు కట్టబడుటకు కాడిక్రిందకు వచ్చినట్లే ఒకవ్యక్తి ఇంకొకనికి లోబడుట [నె; అ; తె; గు]

కాడికొండె = కాడిమధ్య బిగించియుండు పంకీచీల [చ]

కాడిగట్లునుండు = ప్రక్కననుండు — మీ చేను మాచేను రెండు కాడిగాట్ల వుంటాయి [నె-పా]

కాడితగిలించు = జతకూర్పు; పెండిచేయు — కాడితగిలిస్తే వదిలిపోతాడు [చ]

కాడితాకించు = కోడెను నేద్యమునకు మరపుటను శుభముచూరమున అటుకు కాడితాకించి ప్రారంభించు; కాణిగరచు [నె; తె; గు]

కాడుబీడు = వ్యర్థము — అపని కాడుబీడు అయినది (వల్లకాడువలె, పచ్చికబీటి పొలమువలె అగుట అనుట) [నె; అ]

కాడువడు = దారితెలియకపోవు [మ]

కాణి = బండికాడి [తె]

కాణిగరచు = కాణి తాకిడినేయు; కాడితాకించు [కరీ]

కాత = చెట్టు కాచినది; కాపు; ఫలింపు — ఈసారి తోటకాత బాగావున్నది [చ]

కాదు = సరిపడదు—వాడికినావ కాదు [నె కర్నూ; వ]

(2) విరోధము [గు]

కాదుపోదను = అంగీకరించకుండు [కరీ]

కానగచెట్టు = కానుగచెట్టు; గానుగచెట్టు; — కానగచెట్టుగాలి మంచిది [నె; కర్నూ; అ; తె]

కానడు = గౌరవించడు — వారియింటివారు నన్నుకానరు [కరీ]

కానము = మనకు కనుపించదు; చూడలేము ఎవ్వరూ కానమే [చ; నె-దక్షిణ]

కాని = రెండుఎకరములనేల; (అరకాని; కాలు కాని)—జతఎద్దులు, రెండ్లుకాన్ల నేద్యం; జతఎద్దులు దున్నగలిగిన భూమి అనుట; కాడి [చ]

కాని = (1) సరిపడని; చెడ్డ.

(2) నెరవేరని — కానివనకి కష్టమెండు [నె; కర్నూ; గు; తె]

కానికపెట్టు = గుడికివెళ్లి దేవునికి అర్పించే మొదటిపూజ [న]

కానిచ్చు = పని సాగనిచ్చు — కానివయ్యో [నె; కర్నూ; తె; అ]

కానిచ్చుకో = సరేకాని [వి]

కానిపోని = అనవసరపు [కరీ; నె]

కాపది = పనిమనిషి; కూడ్రుత్రీ; కాపుది [గ]

కాపాయము = పొదుపు — అమె సంసారం
కాపాయముగ జేస్తున్నది; కాపేయము
[కరీ; వ]

కాపు = (1) రెడ్డి — పంటకాపు; మోటాబీకాపు
[నె]

(2) వ్యవసాయకులు; సంసారులు —
కాపులు కరణాలు [నె; కర్నూ; న; అ]

(3) బలిజవారు [కృ]

కాపుకూలి = పశువులను కాచినకూలీ [కరీ]

కాపుదనము = (1) కాపులపెత్తనము; కాపి
రకము

(2) గ్రామపెత్తనము [నె]

(3) కత్తకజాతి [కరీ]

కాపుదారి = కావల; రక్షణ — అతోటకు కాపు
దారిలేదు [గు; నె]

కాపున్యాయం = రైతున్యాయము; సంసారి
ధర్మము [చి]

కాపురానికిపంపు = కోటరికమునకు పంపు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

కాపురానికివచ్చు = పెద్దదగు; రజస్వల
యగు — అమె కాపురానికి వచ్చింది [కరీ]

కాపులు = (1) చిన్నపిల్లలకు చేతులకు ఉంచు
కడియలు [అ]

(2) ముంజేతికి పెట్టుకొను ఆభరణములు
[రా; మ]

(3) మురుగులు [నె - దక్షిణ; కర్నూ]

(4) గజలు [చి]

కాపెట్టుకొని = దారిగాచియుండి; ఎదురు
తెన్నులు చూచుచుండి [కరీ]

కాపేయము = పొదుపరితనము; కాపాయము
[కరీ]

కాబట్టు = అవసరపడు — అది వాడికి కాబట్టి
తేగా [వి; నె]

కాబూని = పిల్లలను భయపెట్టుటకు “కాబూ
ని” పేరు ఉచ్చరిస్తారు. పరాసు ‘బుస్సీ’
దొర’ బూనిబూచి అయినాడట [అ]

కామ = కట్టె; కాడ — గొడ్డలికామ [కరీ]

కామంకూతు = కామునిదహనము అను ఒక
నాటకము. ఈ ప్రదర్శనమున కాముని
చిత్రమును దహింతురు. ఢిల్లీలో రామ
శీల వంటిది, కాని అందు రావణుని
దొమ్మకాల్తురు. [చి]

కామక = తప్పకుండా — కామకా రావాల [నె;
అ; గు; రా]

కామాటము = నేద్యముగాని, ఇతరపనులు
గాని పెద్దపెత్తన చేయుట — అదంతా పెద్ద
కామాటం [నె; కర్నూ; తె; అ]

కామాటకము = (చూ) కామాటము [నె;
కర్నూ]

కామాటీలు = (1) తమిళనాడునుండి నెల్లూరు
వచ్చిచేరిన అగ్నికులక్షత్రియులు. వీరు
ధర్మరాజుల తిరునాళ్ల చేయుదురు. వీరు
కర్మకారులు — కామాటీనీది.

(2) బొంబాయిలోనున్న తెనుగువారు —
కామాటీపుర [నె; వ; గు]

(3) పోకిరి [అ]

కామణ్ణ = మన్మథుడు; కాముడు — కామణ్ణ
వండుగ [అ]

కామాపుచేయు = జరిగిన సంఘటనను
తెలియకుండచేయు — కూనీ కామాపు
చేశారు [వి]

కామాల = కాబోలు, కావాల [నె; వ-గో]

కామాల = కామెర్ల రోగము [చి]

కాముక = తప్పక; కామక [వ; కరీ]

కామునిపున్నమ = ఫాల్గుణపౌర్ణమి, హోలీ

కామోసు = కాబోలు; కామాల [వి; వ; గో]

కాయ = (1) సీసా — రెండుకాయల కిరో
నీ — తీసికొనిరా [నె]

(2) కల్లలొట్టి — కాయడు కల్ల [నె]

కాయకము = మోసము [గు]

కాయకాలు = బూటకము; కల్పన [ప-కృ]

కాయతరక = సగమే పాలుబోసి గింజపట్టిన
ధాన్యము, పూర్తిగా తరకబోసిది [నె; అ-
పె]

కాయతాలు = (పూ) కాయతరక [నె. అక్క
కూరు; కరీ]

కాయప్పొడి = బాలింతలకిచ్చు వధ్యపు పొడి
[చి; గో]

కాయము = (1) గుఱ్ఱము మొదలగువాటికి
బెట్టు మందు [నె]

(2) బాలింతకు బెట్టు మందు దినుసులు
[కర్నూ; గో; వ]

కాయవాలు = పరిగింజ ముదిరి వెన్నువాలట
[చి]

కాయాపండా = కార్యమేమైనది? అని
ప్రశ్నించుట [చి; నె]

కారం = పురిటిబిడ్డలకు పోయు ఔషధము
[చి; నె; అ]

కారంతుట్లు = చక్కిలాలు; జంతుకలు [అ]

కారకము = ఒళ్లు వేడెక్కుట [అ]

కారపాకులు = కారముగలిగిన తమల
పాకులు; క్రొక్కమ్మేరాకులు; కుంబకోణపు
ఆకులు [అ]

కారము = గురివిందగింజలు నీళ్లతో బండపై
సాది చేసినజిగురు — గురిగింజకారము
[గు]

కారాకు = పండుటాకు — కారాకులు డొల్లి
నట్లు కర్మము డూలుక [వ]

కారాలు = మురుకులు; భిక్ష్యవీశేషము [వె]

కారికము = కోరాగుడ్డ [గు; నె]

కారిమడి = చవిటిపొలము [శ్రీ]

కారు = (1) రెండవపారి బెట్టుపెరు; మొక్క-
దుగు; ఇది నెలలుతక్కువ వైరు [నె]

(2) మన్నము, పొగాకు మొదలగువాటి
ఘాటు — మన్నంలో కారుపోయింది [నె]

(3) పొగరు — కారుభావలు [నె]

(4) తక్కువ — కుంభకారు ఇద్దము,
(కుంచ తక్కువగా ఇద్దము) [నె]

(5) ఆరుమాసములు

(6) అదును — అనగా ఒక ఏడాది-కోడ
మూడుకారులది; దుక్కులు అనునది గూడ
ఇదే అర్థము [అ; నె]

(7) ఒకపాటి — నన్నకారు; రైతులు
[తె; నె]

(8) ఎక్కువ — కారుచౌక (కారు =
అదనునందు ఏర్పడిన తక్కువ వెల)
[తె; నె]

(9) మడకకు వేయులోహపుమేకు; కట్టు
[చి]

కారుకూత = వయసుకు వచ్చిన ఎడకోడి
పుంజు వేయు అరకొరలకూత [నె]

(2) నీచపుమాట; పొగరుకూత [తె; నె;
గో]

(3) నోటికివచ్చినకూత [అ]

(4) దబ్బరలు [అ]

కారుపాయాలు = కృత్రిమోపాయములు
[కరీ]

కారును = ఘాటు [అ]

కారెలు = బలసినందున తెల్లవశువులకు,
ముఖ్యముగా ఎద్దులకు (ముందు-వెనుక)
ఎడజొబ్బలమీద ఏర్పడు నలుపు —
కారెలు దీరిన ఎద్దు [నె]

కారొడ్డెము = అధిశేషము — అతడు కారొడ్డె
ములో రెడ్డెములు వలకును [కరీ]

కారైమూల = వర్షముకువులో మబ్బు తేలి
వచ్చు ఈశాన్యదిక్కు; కృత్రికానక్షత్రము
నకు జెందినదిక్కు — కారైమూల మబ్బు
వీలంది [నె]

కార్యము = గర్భాధానము — కోడలి క
కార్యం నిర్వహించినారు. [నర్కా; నె]

కాల గంజి ఒలుకు = పెద్ద యిబ్బందికలుగు
[కరీ]

కాలగణ్ఠు = మడికట్టులో (దున్నునప్పుడు)
ఎదుకాలికి కణ్ఠు గ్రుచ్చుట; కాలిలో
కణ్ఠెక్కు [కరీ]

కాలటువ = గొట్టెల రప్పములో (దొడ్డి) వేసిన
అటువ [అ-వె]

కాలణా = పాతపైస; చినడబ్బు; కాని [నె;
దక్షి]

కాలారు = పశువులు దొడ్డిలో ఉండి ఉండి,
బయటకిపోయి తిరిగివచ్చుట (కాళ్లుగుడులు
తీరునట్లు) — గొట్టు కాలారా తిరిగివచ్చి
నని [నె; గో; అ; తె]

కాలికింద నిప్పులుతోయు = తొందరపెట్టు
[తె]

కాలికి బలపం కట్టుకొను = ఒకేపనిమీద
అదేవనిగా తిరుగు [చి; నె]

కాలికొంది = నడచుటలోను; పరుగెత్తుట
లోను కాలిలోకిన్న శక్తినింతయు ఉప
యోగించగలిగినంత; కాలికొంది — కాలి
కొంది నడిచిరా [నె; తె]

కాలికొద్ది = (చూ) కాలికొంది [కర్నూ; అ]

కాలిగుంజ = (1) ఇండ్లకు ఒకప్రక్కగా
దించిన వసారాకు ఆధార భూతమైన
కొయ్యకంబము [కృ]

(2) పశువులను పడపుతో కట్టివేయుటకు
నాటిన చిన్నగుంజ, లేక గూటము; మేకు

కాలిపాటు = పశువులకాళ్ల సౌష్ఠవము,
పొంకము — కోడ కాలిపాటు బాగున్నది
[నె; గు]

కాలు = పొలము — మీడుకాలు; పొగాకుకాలు
[తె]

కాలుకక్కనముగ = నిక్కచ్చిగా [కరీ]

కాలుజాచు = (1) చొరబడియెత్తించు

(2) సిద్ధమగు — కాటికి కాలవచ్చి కూర్చు
న్నారు.

(3) వ్యతిరేకించు [కరీ; నె]

కాలుద్రొక్కు = యువతీయువకులు కూడు
కొను [కరీ]

కాలుబట్టు = కోడె, కుఱ్ఱలకు వట్టులుగొట్టు
— అదికా లుబట్టిన కోడె [నె]

కాలు = పాతిక; పావు [అ; నె]

కాలుబోసుకొను = కోలుకొను [నె-పొ]

కాలుమడి = ఒంటెలు [తె; అ; నె]

కాలుమడచు = అల్పాచమానముచేయు —
కాలు మడచుకొని వచ్చినా [కర్నూ; నె;
వ; అ]

కాలుముడుచు = (చూ) కాలుమడచు [నె;
అ; తె; గు]

కాలువకుంట్లు = గ్రామసమీపి కాలవ త్రవ్వ
టలో విధింపబడిన జరిమానాలు [అ]

కాలువపంపు = కాల్యపారకపు పొలము;
కాలువక్రింద నీరు పారు పొలము [కరీ]

కాలువకుబోవు = బహిర్భూమికిపోవు; కాలవ
తట్టుబోవు [అ; నె]

కాలుసాగు = పశువులను కాలుసాగుటకు
విడుచుట — కట్టుపట్టున బడివుంటే కాలు
సాగదు [నె-పొ]

కాలెత్తు = చెడిపోవు — ఆవ్యవహారం కాలె
త్తింది [తె]

కాల్చి గంపలకెత్తు = ఎక్కువగా బాధించు
— అయిన మమ్మల్ని కాల్చి గంపలకెత్తి
నాడు [నె; అ]

కాల్చు = పడలు మొదలగువాటిని బాంధలిలో
చమురుబోసివంతు — పడలు కాల్చినారు
[నె; తె; అ] పడలు వండినారు [సర్కా]

కాల్చు = వాతవేయు; రక్షపెట్టు — ఎద్దుకు
మక్కె కాల్చినారు [నె-పొ]

కాల్చుకొనితిను = వేధించు — వాడు నన్ను
కాల్చుకొని తింటున్నాడు [వ; నె]

కాల్చెట్టు = బహిర్భూమికి, కాలవతట్టు
వెళ్లుట మామూలుగనుక, (కాలవతట్టు -
కాల్చెట్టుగా మారినది) బయటికిపోవు [అ]

కాల్మడి = మూత్రము (తక్కువజాతులు ప
యోగించుమాట); కాలుమడి [నె; మ; అ]

కావక = నిష్ప్రయోజనము [వి]

కావటి = కావడి [కీ]

కావడి పెట్టె = బోషాణంవలె చిన్నదిగా ఉండు
కొయ్యపెట్టె [గు]

కావవేయు = మామిడిపండ్లు మున్నగునవి
పండుటకు గడ్డిలో బెట్టి మక్కవేయు;
మాగవేయు [సర్కా]

కావాల = అవసరము [నె], కావాలి [సర్కా]
కావాలె [తె; రా]

కావిరి = పొగక్రమ్మినట్లుండునది [చి]

కావిలిగడ్డ = చిలగడదుంపజాతికి చెందినది,
దీనిని ఆకుతోటలలో (ఆకుతోట = తమల
పాకుతోట) పైరుచేయుదురు [చి]

కావు = (1) నేలపాతరకు కట్టు రాతికట్టడం
[నె-పొ]

(2) కాయలను మక్క-బెట్టుట; కావ
[సర్కా]

(3) నలుపు [చి]

(4) బలిగొను; గావు [చి; నె]

కావుగప్పు = అంతట గప్పికొనిపోవు —
గొర్లమండ కావుదుగప్పె; కావురుగప్పు
[కరీ]

కావుపాతర = (1) భూమిలో చుట్టు రాళ్లుగట్టి;
గింజలు పోసికొనుటకు ఉపయోగించు
గుంట;

(2) భూమిలో దించి ఉంచి, ధాన్యముపోసి
పెట్టుకొనుటకు ఉపయోగించు పెద్ద మట్టి
బాసె.

(3) బలియిచ్చిన వస్తువులను పాతిపెట్టినది
—కావుపాతర బెట్టినారు; గావు [నె]

(4) పొగాకుకు నీరు వేయుటకై త్రవ్విన
గొయ్యి [గో]

(5) నేలపాతర [అ]

కావురు = (1) రాత్రులందు క్రింది వెలుతురు
కాని ఆకాశములోనికి వ్యాపించినకాంతి
(Glare) [నె; అ; తె]

(2) సంధ్యలలో సూర్యుని కిరణములచేత
మేఘములో ఏర్పడు ఎఱుంగు [అ]

కావురుగప్పు = (మా) కావుగప్పు [కరీ]

కావురుగ్రమ్ము = ఎఱుమబ్బువేసి ఎఱుగా
కాంతివచ్చుట [గు]

కాశిగడ్డి = (మా) పుసుక (గడ్డి) [అ-పె]

కాసంత = రవ్వంత; కాసంత [నె; కర్నూ;
చి; వి; అ]

కాసరికుండలు = పెండిలో పెట్టే సగము
బరేని; (8 కుండలు) [మ]

కాసి = (1) పొడవైన కొండగడ్డి; కొట్టుముల
పైకప్పు కప్పుట కు పయోగింతురు
[అ-పె]

(2) పిల్లిని, చిన్నపిల్లలు పిలిచేవద్దతి;
పెద్దలు సైతం పిల్లిని కా-అ-అ-ని అని
పిలుతురు [అ]

కాసంత = కొంచెము; కాసంత [తె; చి; వి;
నె; కర్నూ]

కాసికోక = మొలచుట్టు బెలువలె పూర్వం
చుట్టుకొనుచుండిన పొడవైనపట్ల, ముఖ్య
ముగా దీనిని వీరులు ధరించెడివారు—వీర
కాసె గట్టినాడు;—గోచీవదల్చి కొంగుల
వీర కాసెగట్టిన అనపోతభీరుని తపస్సు;
కాసెకోక [నె; గు; కర్నూ]

కాసిని = కొన్ని; కాసిన్ని [చి; వి]

కాసిళ్లు = సజ్జ, తయిద, జొన్న, వీటి వచ్చి
కంకులు కాల్చి నలిపిన వచ్చు గింజలు;
వీటిని నువ్వులతో కలిపి తిందురు [మ]

కాసివాళ్లు = రాతిపనివారు [అ]

కాసు = (1) సవర; సవరను [తూ-గో; గు]

(2) డబ్బు—కాసులు గలవాడు [చి]

కాసెకోక = (మా) కాసికోక [తె]

కాసెగట్టు = భరతనాట్యము సభ్యసించుటకు
ప్రారంభించు; గజ్జిగట్టు [అ]

కాసెపోసికట్టు = వికంతువులు చీరను తల
క్రిందులుగా త్రిప్పి అడ్డవేసి పెట్టి (గోచీ)
కట్టినకట్టు [సర్కా]

కాసెబూయ = సన్నద్ధుడగు; సన్నద్ధుడగు
టకు గుర్త ఒకతీరుగా కట్టుట [వ]

కాళంజి = పిల్లలు గచ్చకాయలాట లాడు
నపుడు ఉడ్డలు ఉడ్డలుగా ఉంచిన గచ్చ
కాయలను; మొదట ప్రత్యేకముగా పెట్టు
పెద్ద ఉడ్డ. ఈ ఉడ్డను చెదరగొట్టిన అన్ని
ఉడ్డలను చెదరగొట్టినచే తేక్క:- ఉడ్డ
అనగా నాలుగు గచ్చకాయలు [చి]

కాళ్ళకుపోవు = మలవిసర్జనకు పోవు [తె]

కాళ్ళకుబెట్టు = విరేచనములగు [తె]

కాళ్ళగొళ్లు = గర్భాదానము [కరీ]

కాళ్ళబాతు = అధోకాయము నిడుపై నవ్యక్తి
—వాడు కాళ్ళబాతు [నె]

కాళ్ళబేరము = ధిక్కరించి చివరకు లొంగి
బ్రతిములాడుట — వాడు కాళ్ళబేరానికి
వచ్చినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

కాళ్ళమీదిగొడ్డు = కాళ్ళ పొడవగు పశువు,
బరువు లాగలేనిది [నె-పొ]

కాళ్ళవేళ్ళబడు = కడుదీనముగా వేడికొను—
వాడు కాళ్ళ వేళ్ళ బడినాడు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

కాళ్ళాడకపోవు = ఏమిచేయను తోచకపోవు
[వి; నె]

కాళ్ళగుంజు = కాళ్ళతీయ; కాళ్ళ నొప్పిపుట్టు
[వ]

కాళ్ళతీపి = రోగబాధవలన కలుగు తీపులు
[అ; నె]

కాళ్ళతీయ = ఎక్కువ పనివలనగాని,
దూరము నడచుటచేతగాని కాళ్ళ నొప్పి
పుట్టుట—కాళ్ళ తీస్తున్నది [నె; కర్నూ; తె]

౧౨

కింక

కిరింజి

కింక = (1) పీడ — వట్టిసకింక వదిలితే
చాలు [చి]

(2) గట్టిపట్టు

(3) విడువని ఏడుపు

కింకలు = చంటిపిల్లలకు వచ్చు క్రిమివ్యాధి
[కరీ]

కింకిరి = (1) తప్పుఅటలు అడువాడు [శ్రీ]

(2) అమేధ్యము [కరీ]

కింగిరి = నీచముగా ఉండువాడు [శ్రీ]

కిండలు = దురుద్దేశముతో చేయు ఎకతాళి;
ఎకనక్యము — ఏమంతా కిండలు పడు
తున్నావే [నె]

కిగ్గు = జంకు [గు]

కిచ్చిడి = కమలాకాయ; కిచ్చిలి; కిచ్చిడి [నే]

కిచ్చుపెట్టు = గిల్ల పెట్టు [చి]

కిచ్చిలిపండు = (1) నారింజపండు; ఆరంజి
[చి]

(2) తీపిపెద్దనిమ్మ — వడ్డపూడికిచ్చిలి;
కిచ్చిడి; లెమన్ [నర్కా; నె]

కిటికిగజాలు = కిటికిమ్ములు; కిటికిచువ్వలు
కిటుకు = వన్నాగము; ఎత్తుగడ్డ—ఒకకిటుకు
చేసినాడు [నె; తె; అ]

కిట్టు = రెండుకొయ్యలనుచేర్చి వేసి బిగించిన
ముడి [చి]

కిత్తడు = కృష్ణుడు; కిచ్చయ్య [వి]

కిత్తనార = (చూ) కలబంద [గో]

కిత్తా = (1) పర్యాయము; విభాగము [గు; నె]

(2) పరిమాణము — మోయన-ఈ వామి
మా బండికి మూడుకిత్తాలు వచ్చును; కిత్త
పొ]

కిత్తిలిపండు = నారింజపండు [నే]

కిమ్మ = రహస్యం [అ]

కిమ్మను = నోరెత్తు [వి]

కిరింజి = చినాల్లి రంగు [నే]

కిరుగు = (చూ) అడవ [చి]

కిరుదు = నాసిరకం [అ]

కిరునాలుక = కొండనాలుక; చిరునాలుక

కిర్దు = తక్కువరకము [తె]

కిఱ్ఱుచెప్పలు = కిఱ్ఱుకిఱ్ఱుమనునట్లు తయారు చేసిన చెప్పలు [అ; నె]

కిర్లుకొను = కెప్పుమని కేకవేయు [అ]

కిలాడి = నేర్పరి (ఖిలాడి అనే ఉరుదూ పదమునకు ఆటగాడు అని అర్థము) [నె; కర్నూ]

(2) కగవులు బెట్టువాడు [కర్నూ - పత్తి కొండ; అ; తె]

(3) రంకులాడి [వ]

(4) మోసగాడు [గు; గో]

కిల్లాయి = చాడి; కొండెము — కిల్లాయి నూరి నాడు [నె - ఆత్మకూరు]

కిల్లాయిలమారి = తాఃట్లమారి [నె-ఆత్మ కూరు]

కిల్లేగిత్తిరిగాడు = (1) తోలుబొమ్మలాటలో హాస్యగానిపాత్ర; కంబాలమారి; జుట్టు పోలుగాడు [అ-పె]

(2) తంటాలమనిషి [తె]

కిసాయి = జేబు; కిసిరి; కీస [నే; అ]

కిసికింత = కొంచెము; కొసికింత [మ]

కిసిరి = జేబు; కీస; కిసాయి [అ]

కిళ్ళ కేతుడు = కుచేష్ట చేయువాడు [నే]

క్రి

క్రింద

క్రిలారి

క్రింద = ఎక్కువగా నీరు వీలైడి బెట్టనేల [నె]

క్రిమరాయి = రాత్రులలో పొలములందు తెంపులేని రొదచేయు చిన్నపురుగు; ఈల పురుగు [నె; అ; వ]

క్రిమలాట = వివాదము; రెట్టించుకొనుట [నె, కర్నూ; అ; తె]

క్రిజీకటి = క్రిందిచీకటి; క్రింద [కరి]

క్రిటుకుడు = విషబుద్ధిగలవాడు [కర్నూ]

క్రిటు = (1) చీలిక; పగులు — కీటుబానింది [నె-బా; రా]

(2) మట్టిగోడ పెట్టునప్పుడు చుట్టూ ఒక్కొక్క అడుగు ఎత్తున పెట్టుకొంటూ వచ్చు గోడ భాగము [నె]

క్రిడిశ = (చూ) కిడిన [నె]

క్రిడిన = సగము పాలుబోసి గింజబట్టిన దాన్యపుగింజ, కాయతరక — పంట కీడిన పోయింది; కిడిశ [నె]

క్రిడు = కత్తిపడును; చాళు — కత్తికీడు పెట్టు [శ్రీ]

క్రిడుతీయు = చెడుముహూర్తంలో నమ్రాడిన పిల్ల కన్నెరికము జరుపు [వి]

క్రితు = (1) పెంకాయ ఆకులదావ — పెంకాయ కీతులగుడిసె [చి]

(2) అల్లిన పెంకాయమట్ట [చె]

క్రిదొడ = పల్లెగా నేసినబట్టకు నేతగాళ్ళ పరి పిండి పలువగా ఉడికించి పూయునది [గో]

(2) రోదొడ; రోతోడ [నె; వ]

క్రినీరు = భూమిపైననే ఉండు ఊటనీరు — అది కీనీరుబావి; కీనీరు [నె]

క్రినెలుదీసిబలుకు = చక్కనిగీతలుపడునట్లు వంకరపోకుండ ఇంటినేలను అలుకు [మ]

క్రినేరుబావి = మంచిఊటబావి; కీనీరుబావి [చి]

క్రిరకాయలు = పందిరిదోసకాయలు [చి]

క్రిలగొంతు = సన్నటి రావుడు గొంతు [నె]

క్రిలారి = గొల్ల; కోనారి

కీలుబొమ్మ = అస్వతంత్రుడు [నె; తె]
 కీలుముడి = (1) కీలు లేదా అవయవ సంధిలో
 పుట్టే కురుపు [నె; తె]
 (2) క్యాన్సర్ వంటి రోగం అని తెలిం
 గాజాలో అర్థం [వ]
 (3) అవయవములు కలియు గూడు (సంధి)
 [నె. కర్నూ]
 [4] మోకాటిలో బుట్టు ప్రణామము—కీలు
 మందే లేచింది [నె. గొ]
 కీలుముడి = వెంట్రుకలు జారుగా వేసిన
 ముడి; కీలుగంటు; పిడిగంటి [అ]

కీలెరిగిన వాత = తగిన ప్రతికారము [తె;
 నె]
 కీస = (1) ఇంచుక, కొంచెము — కీసంత
 నేపు; కీసలో గురితప్పినది
 (2) జేబు—అంగీ కీసాలో డబ్బులున్నవి
 కీసా; కీసర; కీసాయి [తె]
 కీసర = జేబు, కీసాయి; కీసర [అ. వె]
 కీసా = జేబు కీసర; కీసాయి [కరీ]
 కీసాయి = జేబు; కీసాయి; కీసర [అ. పె; మ]
 కీశేరు = చెరువు కట్ట క్రింద సాగుబడియగు
 భూమి [నే]

కు

కుంక

కుంటు దినము

కుంక = కుక్క [చి]
 కుంకుడుకాయ = తల పులుముటకు ఉప
 యోగపడు కాయ, ఈ కాయను నలగగొట్టి
 నీటిలో వేసిన సురుగు వచ్చును [ఓ; నె]
 కుంచము = (1) చెరువు తూముల నుండి
 నీరు బయటికి వచ్చు రంధ్రమును, కావల
 సినప్పుడు కప్పిపెట్టుటకు ఉపయోగించు
 బరువైన కొయ్య మొద్దు [నె-మెట్ట]
 (2) ధాన్యపుకొలత పాత్ర. తూములో
 నాలవ పంతు, ఇరుసలో (ఇరస) సగము;
 కుంచము [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (3) చెరువునుండి ఇవతలికి నీరు వచ్చే
 తూము
 (4) గొడ్డలి తూము (రంధ్రము) [వ]
 కుంచ నెగ = పడిశనివారణకు వట్టు నెగ.
 ఉడికిన వడ్లలో ఇటుకవేసి దుప్పటి కప్పు
 కొని ఆనెగ వట్టిన చెమటలు వట్టి జలుబు
 విడుచును [చి]
 కుంచాము = (చూ) కుంచము [చి]
 కుంచెలు = (1) పళ్ళవుల పండుగ; కనుము
 [వి]

(2) పంచె కొంగులు [చి]
 కుంటు = (1) పాతిక నెంటు భూమి [గు]
 (2) అర యకరము [కృ]
 కుంటించు = చేయగూడని పనిని చేయించు
 —వాడు వాణ్ణి కుంటించినాడు [అ-పె]
 కుంటికట్టు = గడ్డిని ఎగదోయు కట్టు [శ్రీ]
 కుంటి కునిష్టి = వికలాంగులు [నె]
 కుంటి కూనాక్షి = (1) కుంటివానిని ఎగ
 తాళిచేయు మాట
 (2) చేతగానివాడు; పనికిమాలినవాడు
 [వ]
 కుంటు = ఉమ్మడి పనికి పోకుండినవాడు
 చెల్లించవలసిన జరిమానా [అ]
 (2) కూలివాడు గాని జీతగాడు గాని పని
 లోనికి రాని దినము; నిలవ; కుండకము
 [అ]
 కుంటు దినము = జీతగాడు పనిలోకి రాని
 దినము—నీ కుంటు వట్టుకొని జీత
 మిస్తావ; నిలవ [తె]

కుంటెన = కాడికి కట్టిన వారైకు (కాడికట్టు మోకు) కలిగించు లావైన త్రాటి వలయుము; పొడిగింప వలసినపుడు కుంటెన వాడుదురు [నె-పొ]

కుంటెన దూలము = దూలముపైన చిన్న దూలము; గుంట దూలము; మేలుదూలము [కరీ]

కుంటెన పాము = పెనపేసికొన్న పెను బాము జంటను రక్షించుటకు కనిపెట్టి యుండు పాము [నె-పొ]

కుండ = బండి ఇరుసును చక్రముతోనికి దూర్చుటకు ఏర్పరచిన గుండ్రటి మూలము; చక్ర కేంద్రము [చి; నె]

కుండ పులి = గుంటనక్కల భయపెట్టుటకు ఉపయోగించు దిట్టి బొమ్మ [చి]

కుండ మార్పు = (1) ఒక ఇంటి అడు పడుచును పెండ్లి చేసికొని, యీ యింటి అడు బిడ్డను మరల మొదటి యింటివారి వరునికి పెండ్లికి యిచ్చుట; ఒక వధువు అన్నకు ఎదిరి ఆడబిడ్డను యిచ్చి పెండ్లి చేయుట [నె; కర్నూ]

(2) ఒకటిచ్చి మరియొకటి తీసుకొనుట [శ్రీ]

కుండలో గుడ్డాలు దోలు = ఇల్లు వెడల కుండుట — పొద్దుగూతులు కుండలో గుడ్డాలు దోలడమేనా [నె-పొ]

కుండలలోకి తీసికొనివచ్చుట = రజనస్వలా స్నానమైన వెనుక, అడవిల్లను ఇంట్లోకి తీసుకొని వచ్చుట; వంటలోనికి తీసికొని వచ్చుట [నె; గు]

కుందకము = (1) కుదించుకొని పోయినది, కగినది

(2) పనివాడు పనికి రాని దినము; నిలువ; కుంటు [నె]

(3) పనిచేటు [చి]

(4) త్రవ్వినది [చి]

(5) నష్టము — నీవల్ల నావని కుందక

(6) ఆటంకము; కుండు — పని కుందకము [అ]

కుందనము = పెండ్లికి ముందు ముత్తైదువులు వడ్లు దంచుట [అ-పె]

కుందా = తుపాకి మొదలు [కరీ]

కుందాపన = మనస్సులో తపన [కరీ]

కుందాయి = కుందా (తుపాకి మొదలు) వేసినట్లున్న స్త్రీ; అడ్డబలుపుతో పొట్టిగానుండు అడుది [కరీ]

కుంది = కుందిన; కుందెన [గు]

కుందిన = రోటిపైన దంచునపుడు అమర్చు భాగము, ఇది రాతిలో మలవబడి యుండును; కుంది; కుందెన.

కుండు = (1) పశురోగము [అ]

(2) చూ) కుందకము [అ]

(3) మాంసమును ఫీమా (కైమా) చేయుట [నె]

(4) చిదురు చిదురుగా నరుకు [నె; గు]

కుందెన = వెదురుతో గాని; ఇనువరేకులతో గాని చేయించబడిన కుదురు వంటి వస్తువు [తె]

(2) చూ) కుందిన [నె; కర్నూ; చె; అ]

(3) ప్రమిద [గో]

కుంపటి = నిత్యవ్యథ — ఈ కుంపటి నాకు పెట్టినాడు [కరీ; నె]; గుండెలమీద కుంపటి [వి]

కుంపటెక్కింది = కోడి పొదుగు ప్రారంభించింది [మ]

కుంపు = (1) ఎడతెగని దుఃఖము

(2) క్రంగి పోయిన లేక, కుంచబడిన భూభాగము [నె; కరీ]

కుంబకోణము = మోసము

కుంబీలు = పిట్టగోడలు; కుంటలు; కుమ్ములు

కుంటలు = పిట్టగోడలు; కుమ్ములు; కుమ్మీలు;

కుంటీలు

కుంభము = దేవతకు వండిపోసిన అన్నపు
రాసి—పోలేరమ్మకు కుంభం పోసినారు
[నె]

కుక్కనెత్తిమీది తెంకాయ = అస్థిర
విషయము [అ]

కుక్కనోమ = పైరు మొక్కలలో ఒక
విధమైన కలుపు మొక్క [వి]

కుక్క పీకుటాట = (1) ఒకటి చేయబోయి
అవస్థలో ఇరుకుకొనుట [వ]

(2) సుఖము సులభమనిపించి కష్టముల
పాల్గొనునది.

కుక్కి = (1) పాకదై వదలెక్కినది —
మంచపు కక్కి; బండి కక్కి [కర్నూ;
నె; అ]

(2) ముసలది—ఎద్దు కక్కి; బట్టెకుక్కి
[వ]

కుక్కినపేను = ప్రతిక్రియ లేకుండా అణగి
ఉండు; చెప్ప క్రింద తేలు—కుక్కిన
పేనుమాదిరి పడి ఉండినాడు [నె]

కుక్కిరి = (చూ) జల్లు; మక్కిరి [అ-పె]

కుచ్చు = బాలికల చింతగింజల అటలో
రెండు వుంజీలు; కుచ్చి [గో]

కుచ్చము = నాలుగు పైసలు (వెనుకటి
నాలుగు కాణులు) [మ; కరీ]

కుచ్చిలు = (చూ) కుచ్చిలి; కుచ్చెల [నె; అ;
తె]

కుచ్చీలు = (1) చింతగింజల అటలో
నాలుగు గింజల పోగు [వి; తూ-గో]

(2) కుచ్చిళ్లు; మడుపులు [శ్రీ]

కుచ్చె = (చూ) కుచ్చెల [నె-మెట్ట]

కుచ్చెలి = (1) పిడకలు పేర్చినగుట్ట

(2) కోసినజొన్నదంటును కంకితోగూడ
తాత్కాలికముగా వేసినగూడు [నె]

(3) చిన్నబాలికలు మొలకు కట్టకొను
వత్తము.

కుట్టు = (1) పొయ్యిలోనుండు వేడిబూడిద;
కుమ్ము [నె; కర్నూ; తె]

(2) వగ; ద్వేషము—కడుపుపట్టు; కడుపు
మంట [నె; అ]

కుడుపు = విందుభోజనము [మ]

కుడుమాయ = కుండ [గ]

కుడుము = (1) తీపిపూర్ణములోన నుంచి
చేసిన భక్ష్యము—వడాయి బహువచనము
[అ; తె]

(2) పూర్ణములేనిది; ఉండ్రాయి [నె]

కుడుమురొట్టె = అవిరికుడుము; గుంత
పొంగలి.

కుతి = ఉత్కంఠ; ఆరాటము [గు]

కుతికెనవేసుకొను = ఇష్టములేక పోయినను
సహించు [నె-పొ]

కుతిగంటు = మెదికు అనుకొని ఉండు కంఠ
హారము; అడ్డిగ [గో]

కుతిగాఉండు = ప్రియమైన వస్తువుకొఱకు,
ప్రియమైన మనిషికొఱకు తహతహపడు
[గు]

కుతుంబిల్లు = కొత్తిమెరలు, ధనియాలు [నే]

కుత్తిగంటు = కంఠమునకు విగిసికట్టినవడ్డెడ
నగ; వట్టెడ [శ్రీ]

కుత్తెకవడ్డది = పొరపొయింది [మ]

కుత్తెము = పిక్కటము [కరీ]

కుదవ = కంటిలో ఒకకొలితో ఏర్పడిన
దుర్మాంసము [నె; తె]

కుదరవేయు = పొలములో పశువులను మం
దగాదోలి విశ్రాంతినిచ్చు — మిట్ట చేలో
కుదరవేసినా [నె]

(2) సమ్మతించజేయు [అ-పె]

కుదవ = పశువులమేత గడ్డికె ప్రత్యేకించిన
పొలము; దీనిని సూచించుటకు ఈత
కంపలు (మెల్లెలు) అటసటనేలపై గుచ్చి
యుంతురు; పొలము మలదోలుట;
చదువులగొట్టు; కుదవ [చి]

కుదిచ్చు = (1) తగ్గించు; కుదించు

(3) సరిగావట్టెట్లు ఇటు అటు కదిలించు కుదించు [మ]

కుదిరిక = స్థిరపడిన రూపము — ఇంకా కుదిరిక వేర్పడలేదు [నె; అ; తె]

కుదిరిచ్చు = (1) కుదుర్చు; ఏర్పాటుచేయు; [నె]

(2) బొందుచేయు; సరిచేయు [మ]

కుదుపు = (1) ఆయాసము [కరీ]

(2) కదలించు [శ్రీ; నె]

కుదురు = (1) వడ్లు దంచుటకు రోలుపై నుంచు వెదురుబుట్ట. ఇది రోలువెడల్పుతో ప్రారంభమై పోనుపోను వెడల్పు ఎక్కువగానుండును; పేళ్ళకుందెన [చి; క; అ]

(2) నెమ్మది — కదురుగాడెందు [గో; నె]

(3) స్థిమితము; క్షేమము — కదురగాడెందనీయలేదు; [నె]

(4) పాత్రలు నిలుచుటకు క్రిందబెట్టు చుట్టకుదురు [కర్నూ; నె; తె; అ]

(5) ఆధారము — ఈ వంశంబునకెల్ల నీవ కదురు [అ; నె]

కుదురుకొను = చక్కబడు — వాని సంసారము ఇప్పుడిప్పుడే కదురుకొంటున్నది [తె; నె]

కుదువవేయు = (చూ) చదువులగొట్టు; మలగొట్టు; కుదవ [చి]

కుద్దు = రెండుఅడుగులు పొడవు 3 అంగుళములు కైవారముకలిగిన రోకలి, దీనికి వన్నుఉండదు. [ఉ-వి; శ్రీ]

కుని = (1) వీడిమలుపు; తిరుగడు; మూల [నె; గు]

(2) చేనిలో నలుచదరపుగట్టకు (గనిమలకు) మీరియున్న భాగము [నె-మెట్ట]

(3) ఇంటిస్థలములో చతురస్రముగాక ఒక మూల ఎక్కువగా ఉండుట [తె]

కునిచుట్లు = (చూ) కుని [అ]

కున్ని = చిన్నది — కున్నిముండ. వయస్సుకు మించిన మాటలు వసులు గలది [నె-పో]

కున్నె = ముక్క; తుంట — విడక కున్నె [కరీ]

కుప్ప = (1) కోసినపైరును నురుచుటకు ముందు అమర్చిన ప్రోగు [నె; కర్నూ; తె; అ; గు; తూ-గో]

(2) ఒక చిన్నభాగము [గో]

కుప్పమీదకూర్చుండు = మేలుస్థితిలో నుండు; భద్రముగానుండు; [కరీ]

కుప్పికట్టు = ఆయుర్వేదవైద్యులు కోపులుగాచేసి పెట్టుకొనిన వంశానుగతమైన రహస్యపు మందు. దీనిని సాది, ఆనుపాన భేదములతో చాల జబ్బులకు యిచ్చుచుందురు; కుప్పెకట్టు [నె; తె]

కుప్పిదొల్లి = పెద్దగంప [చి]

కుప్పు = దారములతో కూర్చి బిగించిన కట్టు [వ]

కుప్పె = (1) బంగారు మొదలగువానిని కరుగు చిన్న మట్టిపాత్ర; మూస [కరీ]

(2) గజబుడ్డి — గజబుప్పెలోన కడగుచు దీపంబు [అ; మ]

(3) కత్తి మొదలగువాటి పిడి

(4) ఉండ (ఎక్కువగా బొప్పధములలోవాడు మాట) కుప్పెకట్టు [గో]

కుప్పెకట్టు = (చూ) కుప్పికట్టు [కర్నూ]

కుముటోసన = చెడ్డవాసన [అ]

కుములు = (1) పైకి మంటరాకుండ లోపలనే కుమ్మరిలవము (ఆమ్మ) వలె రాజి మండు [కర్నూ; నె; అ; తె]

(2) లోలోన బాధపడు — అయిన కుమ్మరి పోతున్నాడు [నె]

కుమ్మక్క = (1) కుట్ర

(2) లోబడుట

(3) తోడ్పాటు [అ]

(4) ప్రోత్సాహముచేయుట [తె; నె]

కుమ్మరపొయ్యి = కుమ్మరిచేసిన గుండ్రని వంటపొయ్యి, ఎక్కడబడితే అక్కడ పెట్టుకొన వీలగును [చి; నె]

కుమ్మి = గొబ్బిళ్లు [చి]

కుమ్మీలు = పిట్టగోడలు; కుంబీలు; కుంబులు

కుమ్ము = (1) ఇబ్బంది; అవస్థ — అది ఒక కుమ్ముయింది; మాకు కుమ్ము దుమ్ముగా ఉన్నది [నె]

(2) వేడిబూడిద [నె]

కుమ్ముపచ్చడి = వంకాయను పొయ్యికుమ్ము (వేడిబూడిద)లో బెట్టి కాల్చి పిసికిచేసిన ఊరుబిండి [నె; తె]

కుమ్ములు = పిట్టగోడలు, కుంబీలు; కుమ్మీలు

కుమ్ముసుద్దం = (1) తీవ్రమైన వ్యతిరేకత, నిప్పుకు ఉప్పువలె — వాల్లిద్దరికి కుమ్ము సుద్దంగా ఉన్నది [నె]

(2) దుర్మార్గము

(3) వేడిబూడిద [నె-దక్షిణ]

కుయిలు = కిటికీ, వాకిలిపట్టములు బిగించుటకు వాటికొయ్యలకు చివరనవేయు తొలి;

కూరు; [అ]

కుయ్యన్న = పనికిమాలినవాడు [చి]

కురజాలు = పురుషావయవత్రయము బిరజాలు [శ్రీ]

కురదల = తక్కువ — అది కాస్త కురదల [కూ-గో; నె]

కురదూడ = (1) కోడెదూడ [అ]

(2) బట్టెమగదూడ × వడ్డ; కుట్టదూడ [నె]

కురపగొట్టె = దటంగా పొడవైన రోమములు గల గొట్టె; కురప్పొట్టెలు [నె-పొ]

కురప్పొట్టెలు = గొట్టెపోతులలో బలిష్ఠములైన జాతికి చెందినది; దీనికి బొచ్చు ఎక్కువ [చి; నె]

కురబ = ఒక అడవిజాతివారు; కురవ. [చి]

కురమ = (మా) కురవ [వ]

కురవ = (1) గొట్టెలకావరి; గొల్లవాడు

(2) కంబళనేయు ఒకజాతి; కురబ; కురమ [అ; వ; చి]

కురవదారం = ఉన్నితోచేసినదారం [అ; మ]

కురాకు = (1) మాంసము

(2) ఆకుకూర; కూరాకు [అ-ఉరవకొండ]

కురికుడుము = కజ్జికాయ [నే]

కురిడి = (1) నీరులేని ఎండుకొబ్బరి [శ్రీ]

(2) కోడెలకు ప్రత్యేకముగా అందముగా నుండుటకు వేయు సన్నచారలు కలిగిన తొలు [నె; శ్రీ]

కురిపె = త్రవ్వటకు ఉపయోగించు చిన్న పనిముట్టు [కరీ]

కురు = చిన్న (మా) కుట్టు [నె]

కురుగు = తొడ

కురుజు = చిన్నది; కూన — కూనకరుజు [నె]

కురుపుకురుపుగా = అతి ఆయాసముతో —

నిండుమాలలు వరుపు వరుపుగానున్నది; - ఈరోజు నాబట్ట వరుపుగా నున్నది [కరీ]

కురుమాడు = ఇంటికప్పును, ప్రక్క రెట్ట గోడమీద వెన్నుఎత్తన నిలువక, క్రిందికి వాటముగా సూరుచి చినది; ఇందు సూరు నాలుగుప్రక్కలా ఒకే మట్టములో నుండును — వరుమాడు దించిన ఇల్లు [నె]

కురుమాపు = సగము మాసినది; పాతది; కొద్దిగా మాసినది (మా-కురు) [అ]

కుట్టు = ఎదుకు బాల్యమునందలి పేరు; గూళి కుట్టు — అవులను దాటుటకై వదలిన కుట్టు; ఆబొతు [అ]

కుట్టు = బట్టెమగదూడ × వడ్డ-అడుది. (ఇచ్చే ఆవు మగదూడ కోడె, అడుది పెయ్య)

కుట్టి = ఆవు [వ]

కుట్టు = (1) ఎత్తు ఎదుగని పుట్టల చీడవి — ముతకూరు కుట్టు [నె]

(2) కోవము; గుట్టు — వాడికి నామీద కుట్టు [వ; కరీ]

(3) గర్వంతోకూడిన కవటం [వ]

(4) మగగురి [వ]

కుట్టులు = గిత్తలు

కులకర్ణి = కరణము; శానభోగం; పట్వారి

కులకులలాడు = జ్వరముతగులుటకుముందు
వచ్చు గగుర్పాటు; కులకరించు [నె-పొ]

కులాకరము = అనహ్యము [నే]

కులాలవాళ్లు = హీనజాతులవాళ్లు [నె-పొ; నె]

కులాయించు = అభివృద్ధిపొందు — వాని
దశ పలాయించింది [తె]

కులికిద్రం = నికృష్టము [వి]

కుల్లు లోతోడు = ఓర్వలేనివాడు [మ]

కుల్లేరు = సిమెంటుపూయు పనిముట్టు [చె]

కువాడము = (1) హాస్యము; పరియాచకము
[కర్నూ]

(2) కుచేష్ట; వెక్కిరింక [తె]

కువ్వనేల = కువకువలాడు నేల [చి]

కువ్వాడము = (చూ) కువాడము [కర్నూ]

కువ్వెన = పొన్నలు; గరాటు; వాళిగి (Funnel)

కుకాల = ఉల్లాసము — వశాలై న పిల్ల వాడు;

కుకాలు [నె; కర్నూ; తె; అ]

కుసంది = ఇరుకు; కుసందు; [నె]

కుసందు = ఇరుకు — అది కుసందు గొంది
[నె. పొ]

కుసి = ఒకదానిని ఇంకొక దాని రంధ్ర
ములో బిగించుటకు ఇరుప్రక్కలా చెక్కి-
చేసిన పొడవు భాగము; పిసి — మంచపు
కోడు కుసిలోకి విరిగింది [కర్నూ; కరి;
నె-పొ]

కుసిద్దము = అసూయ [అ-పె]

కుసినివాడు = దొరల దగ్గర పంటచేయు
వాడు; బట్లరు [శ్రీ]

కుసిలించు = (1) మెల్లగా ఏడుపు; కుసిలిచ్చు.

(2) కంటు [అ]

కుకాయి = (1) బోపి

(2) నల్ల; Tap; కొకాయి [నె]

కుక్లాయి = (చూ) కుకాయి [కర్నూ; అ]

కుళ్ళిపోవు = మాసిపోవు — వళ్ళిన గుడ్డిలు
చాకలికి వేయి [శ్రీ]

కుళ్ళు = ఎదుటవారి సంపదకు లోపల అసూయ
పడు; చూడలేని కనము [నె; కర్నూ;
అ]

కుళ్ళుబోతు = ఓర్వలేని వాడు [చె; నె]

కూ

కూకుడు

కూటి కలబంద

కూకుడు = (1) కూర్చో; కూర్చుండు [వి]

(2) అస్తమయము — చుక్క కూకుడు
[చి]

కూచంటి = మిక్కిలి చంటి [కరి]

కూచము = (1) మంచపు పట్టె.

(2) అగ్ర భాగాలు, (స్తంభం చివరలు)
మరొక దానిలోనికి దూర్చుటకు చెక్కిన
భాగం; కుసి; పిసి [వ]

(3) ఇంటికివేసిన కొయ్య కంటము (పంది
లికి వేసినది గుంజ) [నె; అ-పె]

(4) రాతి కంటము [నే]

(5) స్తంభము; కూసము [చి]

కూపిలుగు = విచ్చుకపోవు [కరి]

కూచుకో = కూర్చో [నే]

కూటి కలబంద = కళ్ళనొప్పికి పనికివచ్చు
చిన్న కలబంద జాతి ఓషధి; ఇండ్లలో
వ్రేలాడదీసిన దోమలు చేరవు [చి]

సూటి కునుకు = భోజనాయాసముతో పట్టు
నిద్ర [వి]

సూటి ముచ్చు = బహు తిండిపోతు [తె]

సూటి ముత్యము = కల్ల మత్యము [నె]

సూటి = చిలుక కొయ్య [కరీ]

సూటు = (1) పెక్కు కూరగాయలు కలిపి
చేయు ముద్ద పులుసు [చక్షిణాచి]

(2) మొదట ఏత్తిన మొలక [కరీ]

సూటు పుట్టతెక్కు = ఇసుకలో లేచు చిన్న
రకము పుట్ట గొడుగు; పుట్టకొక్కు [వి]

సూడబలుకు = ముందుగా అనుకొని నిర
యించుకొను—సూడబలుక్కోనే అపని
చేసినాడు [శ్రీ; నె]

సూడలి = (1) నదీ సంగమము—సూడలి

(2) వీడులు కలియుచోటు [నె; వ; ఆ]

సూతకొచ్చినకోడి = వయస్సు పచ్చిన
మగ కోడి; అరకోడి [గు]

సూతదూరం = పిలిచిన వినబడునంత
దూరము; సూతవేటు దూరము [చి]

సూతవేటు దూరము = సూత వినపడునంత
దూరము; కూఁ దూరము; పిలుపుమేర
[నె-పో]

సూతు = వీధిభాగవతము [చి]

కూనము = చొక్కా [వి]

కూనము = జ్ఞాపకము—పేము మీకు కూన
మున్నామా? [తె]

కూనరాగము = (1) పిల్ల రాగము, లోలో
పలనే పాడుకొనునది; [నె; కర్నూ; తె;
ఆ]

(2) సంతోషముతో ఏకంతమున వారిలో
వారు తీయు రాగము; కూనిరాగము
[నె-పో]

కూన రొయ్య = చాల చిన్నపాటి సముద్రపు
రొయ్య, పెండబెటివాడుకొందురు; రొయ్య
పొట్టు [నె]

కూనలు = పిల్లలకు కండ్లలో పెరుగు
దుర్మంసము [తె]

కూనారి = దిట్టకనము కలిగియు, పైకి
ఏమియు తెలియని దానివలె నుండునది
[వి]

కూవారిల్లు = పూర్తిగా దుర్బలమగు [నె-
ఆత్మకూరు]

కూనిరాగము = (మా) కూనరాగము [ఆ;
త]

కూను = (1) చెవిటి

(2) నిండుగా; పూర్తిగా—కూనులకూన
తిన్నాడు [ఆ-పె]

కూపి = జాడ—కూపి తీశావా? [చి; వి; శ్రీ]

కూబి = ఏమీ తెలియని వ్యక్తి [గో]

కూర = మాంసము (తక్కువ కులాల వాళ్లే
ఈ అర్థంలో వాడుదురు; పైకులాల వాళ్లు
మాంసాన్ని శాఖం అంటారు) [వ; నె; ఆ;]

కూరాకు = (1) వండిన శాకము—కూరాకు
పెట్టు. [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

(2) మాంసము [ఆ]

కూరాడు = ప్రతినిత్యము బియ్యం కడిగిన
కడుగు, కలిపోయు కుండ; కలి కుండ;
తరవాణి. ప్రతి శుభకార్యంలో పండుగు
దినములలో తప్పక మాంస రహితమైన
నైవేద్యము దీనికి పెట్టు ఆచారం; నూతన
గృహప్రవేశ శుభ సమయమున ఇంటి
అడవడుచు (సోదరి) ఈ కుండ ఎత్తు
కొని వచ్చి కట్టుం తీసుకొనును [మ;
కరీ; వ; నిజా]

(2) ఈ కలి కుండకు ప్రతిదినము పసుపు
బూసి కుంకుమ బొట్టు బెట్టి పవిత్రముగ
జూతురు [నె]

కూరు = కిటికీలు వాకిండు చటము బిగించు
అకు కత్తెరో వేయు తొలి; కులులు;
కొట్ల [ఆ]

కూరేగంట్లు = చీరపోతులు [ఆ-పె]

కూలు = మొదట—కూలులోనే [ఆ]

కూన = ముక్కు పొడుంచేసుకొను మట్టి
పాత్ర [వ-గో]

కూసంత = కొంచము; కీసంత; కొసంత [వ]
 కూసము = (1) కొయ్య కంచమునకు చివ
 రన తొలిచిన సన్నని తొలుపు; కూచము
 [కరీ]
 (2) ఇంటికి వుపయోగించు కొయ్య
 స్తంభము [చె; నె]

కూసి = (1) చిన్నపిల్ల [శ్రీ]
 (2) కూచి—నూదిమొన కూసిగాఢన్నది;
 కూసిరాయి [నె]
 కూసు = చిన్న—అభ్యాసం కూసువిద్య [వి]
 కూసులు = బండి పారులపై (వరములపై)
 బిగించు, చిన్న నిలుపులు; గుఱ్ఱాలు [చి]

కృ

కృష్ణకొండి

కృష్ణమూర్తి

కృష్ణకొండి = కృష్ణుడు పంపమును ధరించు
 ముడి [చి]
 కృష్ణనీలాలు = వరి ధాన్యములో ఒకరకము,

సన్నని వరి [చి]
 కృష్ణమూర్తి = రసికుడు — వాడు కృష్ణ
 మూర్తిరా [వి]

కె

కెంపు

కెన్న

కెంపు = (1) సారాయి [వ]
 (2) కంకరతెగులు [గో]
 కెంపెక్కు = పండబారు—మిరపకెంపెక్కు
 తున్నది (పెట్టబడుచున్నదనుట) [నె]
 కెంపువచ్చు = మామిడికాయలు రంగుమారి
 పండుటకు సిద్ధమగు [మ]
 కెకమ కెకవుడు = మూర్ఖుడు [అ-పె]

కెచ్చుల = తెలివితక్కు వకనము [శ్రీ]
 కెచ్చు = పారతో పెళ్లగాతీసిన మమ్ము; పెళ్ల
 [శ్రీ]
 కెదకు = పెల్ల గించు [నే]
 కెల్లి = నుండి, నుంచి — అడితెల్లి, అక్కడి
 తెల్లి, ఇక్కడితెల్లి [తె]

కే

కేక

కేడి

కేక = మాలలు మాదిగలు చిందుత్రొక్కుచు
 వేయుకేక [నె-పొ]
 కేకవేయు = పిలుచుకొనివచ్చు— రామయ్య
 ను కేకవేసిరా [శ్రీ]
 కేటు = (1) అసలుమర్మము

(2) లోపలివేరు మొదలు—పెరికితే కేటు
 తేటుండా వచ్చినది [కరీ]
 కేడి = (1) ఒకజాతి ధాన్యములో కలిసిన
 అన్యజాతిగింజ; బెరుకులు — మొలగాలు
 వలో ఇననకొర కేడి

(2) అన్యడు; తేలి [నె]

(3) నమ్మరానివాడు [అ]

తేతిగాడు = తోలుబొమ్మలాటబో ప్రధానమైన హాస్యాస్పదపాత్ర. వీనికి బుద్ధ ఉండుటచే బుద్ధతేతిగాడని అనిపించుకొని, జుట్టు పోయిగాడను ఇంకొకమాటకారి అయిన విహాషకునిచేత గేలికొట్టించుకొనుచు ప్రేక్షకులకు నవ్వుపుట్టించుచుండును. వీరం దరు సరసములాడుటకు వాడవదినె — బంగారక్కగలదు; ఈ ముగ్గురును అం ద్రుల ప్రత్యేకతను వెల్లడించుపాత్రలై శాశ్వతమార్తులై యున్నారు. తోలుబొమ్మ లాట, ఆరెలు — మరాఠీలసొమ్ము. తెర పెనుకచేరి తెరపై ఆడించు యీకళ తమిళనాడులోను, ఇండోనేషియాలోను ప్రసిద్ధము. ముఖ్యముగ రామాయణ భారతకథలనే ఆడుదురు; కేదరిగాడు [నె]

కేదరి = ఏటవాలుగా వేసిన మడవ. (మడవ = ఒకకయ్యనుండి ఇంకొక కయ్యకు నీరు పారుటకు గనిమలో చేసినగండి) కయ్యలు సమతలములో లేకుండినచో, నీరు దూకి నవ్వుడు గుంటవడకుండుటకుగా ఏటవా లుగా మడవను వేయుదురు; చాచుమడవ; మేను [నె]

కేదరివాటు = కేదరి మడవవలె ఏటవాలుగా నుండునది; బారివాటము; క్యాదరి [నె; వ]

కేదరిబిళ్ల = మొగలిరేకు ఆకృతిగల శిరో భూషణము [అ]

కేదరిగాడు = (చూ) తేతిగాడు; గంతోళిగాడు

కేపు = (1) మోసము — వాడు కేపు చేసి పోయినాడు; కేపుమారి [చి; నె]

(2) దొంగతనము [వ]

(3) గింజలు పుచ్చుట ప్రారంభించు [గో]

కేపుకొట్టాడు = పారిపోయాడు [చి]

కేపుమారి = బోపీలు మార్పువాడు; మోస గాడు; కేప్పారి [చి; నె]

కేప్పారి = వంచకుడు; కేపుమారి [కర్నూ]

కేరణాలు = కేరింతలు [కరీ]

కేరాకు = పొగుకులో నాచిరకపు టాకు; పనికి రాని అకు [కరీ]

కేరింతలు = సంతోషముతో చేయుగోల [కరీ]

కేరు = కోడిపెట్ట గ్రుడ్డుపెట్టటకుముందు వేయు పొడికూత — పెట్ట కేరుతున్నది; కొక్కుబట్ట [నె; గు; వ; అ]

కేవు = తెలివికలుగుట; మెలకువ గలుగుట [శ్రీ]

కేవుకు రాడు = దారికిరాడు; రేవుకురాడు [నె]

కేశవ = (1) అల్లరి — దానికేంత కేశవ అవు తుండనకొలేదు [నె-ఆత్మకూరు]

(2) వేగకొళపుతనము — నాడంతా కేశ పులు (కేశవలు) మారోడు [నె]

కేళి = (చూ) కేడి [గో]

త్ర

త్రైంకర్యము

త్రైకిలి

త్రైంకర్యము = అవహరణము — దానిని వాడు త్రైంకర్యము చేసినాడు [నె; శ్రీ]

త్రైకలవాడు = (1) బట్టలునేయు శూద్ర జాతి వాడు; వీరు బేలుబారి పని కూడా చేయు దురు; త్రైకాలవాడు; త్రైక్కులవాడు [నె]

(2) పద్మసాలి [చి]

త్రైకలు = కూలి; త్రైలు [నె-బాదక]

త్రైకాలవాడు = (చూ) త్రైకలవాడు

త్రైకిలి = (1) ఓసహాబీ [కరీ]

(2) అదనము [నె]

(3) తైకూలి; చేతిపని కూలి; కూలివాడు
[వ]
తైక్కోలువాడు = బట్టలనేయు కూర్చుంటి,
తైకాలవాడు [చి]
తైగ = (1) బాగుగ,
(2) పొడుపుగ
(3) తగురితిగ
(4) రుచిగ [వ]
తైజారు = (1) చిన్న తెడు;
(2) కట్టు;
(3) గరితె [కరీ]
తైతములు = సాకులు [కరీ]
తైసిడ = క్రిసిడ [కరీ]
తైరతు = చతురోపాయము [కరీ]

తైరా = తెల్లని పావురము
తైలాటము = జగడము, కొట్లాట [వ]
తైలాటకాటు = జగడాలమారి [వ]
తైలాటి = తిమాషా, తైలాటగాడు [అ]
తైలు = కూలి; తైకలు (నై - బూదక)
తైలుచేయు = ధన్యమును సంజగొట్టి (సిడి
వాటు గొట్టి) తూర్పారబట్టి నిద్రపరచు
[కరీ]
తైవాలుట = వండిన చేనుపైరు భూమిపై
వ్రాలట; మళ్లబడుట; నేల గజచుట [గు]
తైవాసము = ధన్యాదులు యొక్క గాదెలు
వర్షమునకు తడిసిపోకుండుటకై ఇంటికి
వలె యేర్పరచు ఇలారం యొక్క వాస
ము [నె]

కొ

కొంక

కొంటబీ

కొంక = బెత్తమునకు మొదటగల వంక;
కొంగ; కొంకి [కరీ; అ]
కొంకల్లుపోవు = (చూ) కొంగల్లుపోవు [తె; అ]
కొంకి = (1) పెదురుకొనను తగిలించుకత్తి;
కొంకిగడ; కత్తిచోటి [చి]
(2) చేతికట్టుకు చివరనుండు వంకరకొంకి
[నె-పా]
కొంకిగడె = వాసము [చి]
కొంకిబద్ద = గొడ్లకాపరులు చేతపట్టుకొను
కట్టు [గు]
కొంకిమాను = చెఱుకు గానుగను త్రిప్పు
చూసు [చి]
కొంకప్పులు = ఎద్దుకొమ్ము కుప్పెలు [అ]
కొంగ = (చూ) కొంక [అ]
కొంగతంత్రము = కార్యపాదనకు చాలని
ఉపాయము [నె-పా]
కొంగపార = కొంగమూతవలె పొడవుగా
నుండు పార [నె-పా]

కొంగర్లుపోవు = చలివలనగాని, వాతమువల్ల
గాని అంగములు వంకరబోవు [నె; కర్నూ]
కొంగవాడు = పొడవైన నన్ననివాడు; కొంగ
కాళ్ళడు; బొంగోడు [నె-పా]
కొంగాలుకత్తి = ఒక విధమైన వంకరకత్తి;
జాతరలలో దీనిని పైకివత్తి చూపుచు
చిందులు వేయుదురు. ఈ నృత్యము కొన్ని
జాతులవారికి గిట్టదు [నె]
కొంగిరిచేట్టలు = కొంఠెతనముగా చేయు
వసులు [కర్నూ]
కొంగు బంగారము = తన స్వాధీనములో
నున్న అర్థము; సులభపాద్యమైనది [అ]
కొంగు ముడిచేయు = (1) పెండ్లిచేయు
(2) గట్టిగా వదిలవరచు [నె; కర్నూ; తె;
అ]
(3) భార్యభర్తలు కలిసి అతిగా తిరుగు
[గు]
కొంటబీ = తీసుకపో [చి]

కొంఠ = తులిపి; చెడ్డకలంపులేని అల్లరి
తనము; పోకిరి [నె; కర్నూ; తె; అ]

కొంఠెకాసులు = కాసుల దండగా జేయుటకు
వీలుగా కొండీలు అతికి చేసిన కాసులు
[తూ-గో]

కొంఠేగాలము = పోకిరి వాడు [చి]

కొండక = తెమ్ము; తీసికొనిరా; కొండ్రా [చి]

కొండకాసులు = కొండకు అనగా, తిరుమలకు
కట్టిన మొక్కుబట్ల ముడుపులు. కొండ
కాసులువాడు వెంకటేశ్వరుడు; కొండె
కాసులు [అ]

కొండతెదిరిచూచు = నిరంతరము నిరీక్షించు
[కరీ]

కొండచీపురు = ఏజన్సీలో దొరుకు ఒకజాతి
చీపురుగడ్డి [వి]

కొండచుట్టుపెరునాళ్లు = దేవునికొండచుట్టూ
చేయు ఊరేగింపు. ఇది రథసప్తమినాడు
జరుగును; గిరిసదక్షిణము [చి]

కొండజ్వరము = మలేరియాజ్వరము; మన్య
జ్వరము [వి]

కొండనాల్క = నాల్కపై నిగల చిన్ననాటక
ఉప్పి నొప్పిబుట్టుట. చిరునాలుక;
కిరునాల్క [కరీ; నె]

కొండన్న = తేలు; కొండెన్న [చి]

కొండపండు = అపురూపము [కరీ]

కొండమంగలి = ఒక్కగా జేరము చేయలేని
మంగలి; అరకొరలపని. పూర్వం తిరువతి
కొండమీద, మంగళ్లు ఒకరికి సగంపని
చేసి నడుమలిపి, ఇంకొకనికి గొరికి
మరల మొదటికివచ్చి, అరకొరగా, ఎగా
దిగా మొక్కుబడిజేరం చేసేవారు—వాడి
దంతా కొండమంగలిపని.

కొండి = రెక్కగాని, తోకగాని లేకుండునది.
అకక్క తోక కొండి; మొండి—మొండి
తోక [శ్రీ]

కొండికాసు = ప్రతి శనివారము భజన
బృందము ఊరుచుట్టునపుడు గరుడ
కంబంలోవేయు నాణెము [చి]

కొండిచీల = బండినొగ వెనుకభాగమున
బిగించి, మోకును కట్టుట కుపయోగించు
ఇనువచీల [చి]

కొండిజడ = చిన్నపిల్లలకు ముందర జడవేసి,
కొండివలె చుట్టినది [వ]

కొండిమిల్లి = చిన్నమిల్లి; ప్రక్కకు గొట్టము
గల ముక్కుచెంబు [మ]

కొండిమొల = నాగలికి కట్టును పట్టియుంచు
మొల [కరీ]

కొండెంగ = మూతి నల్లగానుండు కోతిజాతి
విశేషము [కరీ]

కొండెకాసులు = కొన్ని పెద్ద విష్ణుదేవా
లయములలో, ప్రత్యేకముగా వెలిగించి
యుండు ఒకదీపపు పెద్ద ప్రెమ్మెదలో,
తేలు మొదలగు విషకీటకములు కుట్ట
కుండా చేయమని వేడుకొనుచు వేయు
చిల్లరకాసులు, నాణెములు; కొండకాసులు
[నె]

కొండెక్కు = అరిపోవు—దీపముకొండెక్కి
నది [కర్నూ; తె]

కొండల = తెల్లటి మంచినీటిచేప [రా]

కొండు = (హ) కుండు [చి]

కొక్కి = చొక్కాలు తగిలించు వంకరచీల;
చిలుకు [అ; చి; నె]

కొక్కిరించుకొను = (1) ముడుగు దీసికొని
కూర్చుండు

(2) వ్యాధిచే దుర్బలమై పోవు—కొక్కిరించుకొని పోయినాడు [నె; వ]

(3) వెక్కిరించు; మాటకుమాట రెట్టించు
[గు]

కొక్కుబట్టు = కోడి గ్రుడ్లు బెట్టుటకు ముందు
కోకో యనుచు ఇటునటు గుడ్డు బెట్టు
స్థానమునకై వెదకికొనుట; కేరు [కరీ]

కొక్కువట్టింది = కోడిపెట్ట పొదుగుచునే
మధ్య గుడ్డు పెట్టుచుండుట [మ]

కొక్కెరతెవులు = కోళ్ళకు వచ్చురోగము
[నె]

కొటాయి = (1) అలంకరింపబడిన పెద్ద
పెండ్లి పందిరి; పెండాలు [నె]

(2) కొట్టము [చి]

(3) సినిమా థియేటరు వంటిది—ఆ కొటాయలో ఏమిటట? [చి]

కొటారము = పేర్చిన దొంతుల వరుస [కరీ]

కొటారు = (1) ఉప్పును పెద్ద కువ్వలుగా
నిలువచేసి యుండుచోటు (కయ్యలలో)
[నె]

(2) దాన్యపుకొట్టు [గో; అ]

(3) దాన్యపురాశి [చి]

(4) కొట్టకొన; చివర — చిలుకకొటారు
కొమ్మనడంది [తె; నె]

కొట్టము = ఓరపాక, వసారా [అ]

కొట్టి కొలారముచేయు = అనవసరమైన
ఆర్పాటముచేయు [నె; గు]

కొట్టినపిండి = బాగా తెలిసియుండువిషయము;
పరిజ్ఞానము — వానికావని కొట్టినపిండి
[తె]

కొట్టిపెట్టు = ఖండించు [కరీ]

కొట్టిపోయు = మిక్కిలి ఎక్కువగా చూట్లాడు
[తూ-గో]

కొట్టు = (1) గది; కొట్టెడి;—కొట్టోశెట్టు
(2) చెరసాల—కొట్టో కొట్టినారు [నె;
కర్నూ]

(3) అంగడి—కొట్టుటపోయినారు [కృ]

(4) వివాళము—ఆవని చేసిన నీతి కొట్టు
వచ్చు [కరీ]

కొట్టెడి = గది; కొట్టు [తె]

కొట్టుము = వడ్డు దంచుటకు కూలిగానిర్పాటు
చేసికొనిన బియ్యము; ఇన్నిశేరకిన్నిశేర
బియ్యము ఆను ఒప్పందము [అ]

కొట్రు = (1) ఉడికిన సంగటి పాకములో
తలుపు నూక.

(2) ఉడుకు సంగటి [నె]

కొట్లాట = కొట్టుకొనుట; దెబ్బలాట [నె; తె;
కర్నూ; అ]

కొడ = పుర్రు [కరీ]

కొడము = చేపలుపట్టు సాధనం; కొడము
[చి; నె]

కొడవటిపూజ్యము = పెరుకోయవలసిన
అగత్యము లేకుండానే ఎండిపోవుట —
ఈ పేరు కొడవటి పూజ్యమైనది [నె]

కొడి = (1) పతాకము [నె; తె]

(2) బ్రహ్మాత్మవమునకు చేయు ధ్వజా
రోహణము.—యీదినం కొడి [నె]

(3) నిలుకడలేని చిత్తము; పొల్లు [గో]

(4) శిఖరము [అ]

కొడిగట్టు = (1) తిరునాళ్ల ప్రారంభించుటకు
ధ్వజారోహణము చేయ — ఈ దినం
కొడి గట్టినారు [నె]

(2) ప్రయత్నం పఠించు—ఆవని కొడి
గట్టినప్పు డా మాట [చి]

కొడితి = పిడిగల చిన్న కఱుదిమ్మ (దీనితో
ఉలి మొదలైన వానిపై కొట్టుదురు)
దిమ్మైన [అ-పె]

కొడివళ్లు = పిండి వంటలు

కొడిసె పొరక = దూలములపై వేయు
దంతి; వావిలి పొరక [కరీ]

కొడుపు = (1) పరి వెన్నుకు బదులుగా
పుట్టు ఒక తెల్లటి కొడ; ఇది ఒక తెగులు
—చేను కొడుపు ఈనంది [నె]

(2) నిచ్చెనకు అడ్డముగా వేయు మెట్టు
పుల్ల [అ]

(3) అప్పుడములు మొదలగునవి ఒత్తుటకు
ఉపయోగించు గుండ్రని కొయ్య [నె; వ;
అ]

కొడుపుకొను = రాల్చుకొను—కంకి కొడివే
గించలు తిన్నాడు (అ)

కొడుపులు = పశువులకు వాతలువేయు ఇనుప కమ్ములు; కొణుపులు; కొడుపులు [నె]

కొడె = గొడుగు [హోసూరు]

కొడెక్కింది = దేవాలయమున ఉత్సవము ప్రారంభమైనది; కొడి గట్టినారు [చ]

కొడెము = బండి వరముల చివర కొమ్ము—కొడెం మీద కూర్చో [నె-పో]

కొణతము = చేతులకు వేయు సంకెలలు [కరీ]

కొణతాము = పెద్ద తాళపు చెవి [వి]

కొణుజు = మట్టిలో నుండు సన్నటి పురుగు, ఇది కుట్టును [నె-పో]

కొణుపు = పశువులను వాతబెట్టు ఇనుప శలాక; కొడుపు; కొడుపు [కరీ]

కొత్తలెట్టుట = కొత్త వడ్లు దంచి, ఇంట్లో వాడుటకు ముందు చేయు మంగళారంభము [మ]

కొత్తామాసా = (కొత్త ఆమావాస్య) ఉగాది [శ్రీ]

కొత్తాము = మెడ వెనుక భాగము; కొత్తెము; మెడ [వి]

కొత్తి = మడిగట్టు [వి]

కొత్తిని = (మా) పుత్తెము [గో]

కొత్తి పోళ్ళు = అడవి ప్రాంతములలో కొత్తగా సాగుచేయు భూములు [కృ]

కొత్తెము = తల వెనుక భాగము; ముచ్చిన గుంట [శ్రీ]

కొడమ = (1) మిగిలిన, తక్కువ వారు—కొడమ వారికి ఏదైనా ఇవ్వు; కడమ

(2) మేకపిల్ల [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

(3) లేత పిల్ల [చ]

(4) చేవలను పట్టుటకు వెదురు బద్దలతో కట్టిన సాధనము; కొడమ

కొడుకు = నత్తిగా పలుకు; కొడుకు [కరీ]

కొడుపులు = (మా) కొణుపులు [వ]

కొద్దుడ్డి = నాలుగు పైసలు (దమ్మిడిలు); డబ్బు [చ]

కొన చిటుకులు = చేపని పాడి పశువుల వల్ల లభించిన కొద్ది పాలు [నె-పో]

కొనవేయు = చిన్న మేకపిల్లకు గాని, గొట్టె పిల్లకు గాని, తల్లి రొమ్ము పట్టి పాలు కుడిపించు—అదికొన వేస్తేనేగాని తాగ లేకున్నది [నె; ఆ-పె]

కొనా మొదటికి = చివరనుంటి మొదటికి; ఏకాదానికి [నె]

(2) తెంపు లేని—ఇంట్లు కొనా మొదటికి ఒకటిగానే ఉన్నవి [గు; నె]

కొనుబడి = కొనుగోలు [శ్రీ]

కొనేరు = వాడిపోవు [వి]

కొన్నకాంత = భార్య [చ]

కొప్పరము = (మా) కొప్పెర [ఆ]

కొప్పిరిగి = కంబళి లేక గోస సంచితో వేసు కొను ముసుగు [ఆ]

కొప్పు = (1) ప్రియ వెంట్రికలను దూరముడిగా వేసి, తలలో పాయచీసి దానిలో చెకిన ముడి; ఎడమ కొప్పు, పైకుల ముల వారు మాత్రమే వేయుదురు × మగ వారు వేయు వెంట్రికల ముడిని పిడి గంట అందుడు.

(2) ఇంటి కప్పులో వెన్నుగాడి భాగము—ఇంటి నడికొప్పున [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

(3) గోవిసంచి రెండు కొసలను ఒక చోట చేర్చి వర్షములో తడవకుండా నెత్తి మీద వేసుకొను గూడ వంటిది; కొప్పెర; కొప్పరము [ఆ-పె]

(4) వర్షతళిఖరము [ఆ]

(5) తల [వి]

కొప్పు గొలుసులు = చెవినుండి వెనుక కొప్పుకు తగిలించు గొలుసు నగ [గు]

కొప్పులో కొఱవి = మహాదుష్టుడు [కరీ]

కొప్పెర = పెద్ద ఇత్తడి పాత్ర; కప్పెర
[కరీ; మ]

(2) (చూ) కొప్పరము [అ-పె]

(3) గొంగడి ముసుగు [మ]

కొప్రము = నిండా; కొప్పరము [కరీ]

కొమ్మరివీ = పచ్చరివీ [వి]

కొమ్ము = (1) అల్లము మొదలగు వాటి
ముక్క—అల్లపుకొమ్ము [నె; గో]

(2) చెరువుకట్ట మొదలగు వాని కొన
అంచు

(3) శిఖరం [కరీ]

(4) వననాభి (మందు నాభిని రాత్రి పూట
కొమ్ము అంచురు) [గు]

(5) మాచిగెలు ఊరేగింపులలో ఊడునట్టి
అర వలయాకారపు ఇత్తడి వాద్యము
[తె; నె]

కొమ్ము గొడిసె = పశువులకు కొమ్ములో
పుట్టు వ్రణము [నె-పొ]

కొమ్ముల గొట్టె = అరుదుగా కొమ్ములు
మొలిచిన గొట్టె, అపూర్వవిషయం [నె-పొ]

కొయికాలు = (చూ) కొయ్యకాలు

కొయితా = ఒక రకమైన పొడుగాటి కామ
గల వేట కొడవటి [అ]

కొయిలగోపి = పెడకట్ట మనిషి—వాడు
వట్టి కొయిలగోపి [నె; కర్నూ]

కొయ్య = చెట్ల కొయ్యకు సంబంధించిన
ప్రతి భాగము — కొయ్య సామాను;
కొయ్యల అంగడి (Wood); కట్ట [నె;
కర్నూ; అ]

కొయ్యకాలు = (1) జాతరలలోను ఇతర
ఉత్సవములలోను చేయు నృత్యములలో
కాలికి గట్టుకొను చిన్న కొయ్య చట్ట
ములు. వీటిపై నుండి ఆడుదురు; మరు
కాలు [చి]

(2) చెరుకు తోటను మొదలసారి కొట్టి
వేసిన తరువాత, సరికిన ముద్దెలనుండి

(కుదుళ్ళయందు) మొలచిన గడలు [అ-
పె]

(3) జొన్న, పరి మొదలగునవి కోసిన
తర్వాత కయ్యలో నిలిచియున్న అడుగు
మొక్కలు [తె; నె; అ]

(4) మడిలో పైరుకోతలు—అ చెఱువు
క్రింద కొయ్య కాలు ముగిసినవి; కోతలు
[అ]

కొయ్యగూర = (చూ) పెరుగకు [అ]

కొయ్యగినును = ఒకరకమైన గడ్డ. కూర
లకు ఉపయోగింతురు; చిలకడ చిలకవలె
ఉడికించి తిందురు.

కొయ్యలగోపి = పెడకట్ట; కొయ్యలగోపి
[నె]

(2) ప్రాధాంగన [చి]

కొయ్యలపూటీ = గొడ్డు ఈని బలహీనమై
నప్పటి స్థితి

కొయ్యలు = (1) నోటిపండ్లు [అ]

(2) పశువులపండ్లు; దంతములు—రెండు
కొయ్యలదాడ [నె-పొ]

కొయ్యపండు = జామపండు; గొయ్య
పండు

కొరకంచు = కొరవి [శ్రీ]

కొరకచ్చు = సగము కాలిన కట్టబొగ్గు [కరీ]

కొరకరానికొయ్య = (1) లొంగుబాటుగాని
వ్యక్తి; అలవిగానిది [నె; కర్నూ; తె]

(2) మూర్ఖుడు [అ]

కొరకూత = వయస్సువచ్చు సమయములో
కోడిపుంజు వేయకూత [నె]

కొరకొర = ఎడతెగని తగవులాట [కరీ]

కొరకొరలు = కొరకొరలాడుతూ చూచుట;

క్రొధకషాయపుమాపు [గో; అ]

(2) అసంపూర్తిగా చేసినది; అరకొరలు
[నె]

కొరజా = ఒక ఇంటి వాటికి ఆవశ్యమున్న
చిన్నయిల్లు (Out house) [శ్రీ]

కొరట = బియ్యపు సన్ననూక ఉడుకబెట్టిన
సంకటివంటిది; దీనిని దోనెపిండిలో
మెదుపు (మెత్తదన మిచ్చుటకు చేర్చు
పదార్థము) గా చేర్తురు [నె. ఆత్మకూరు]

(2) అంబలి; కాట [నె. పొ]

కొరదా = మిగతా [శ్రీ]

కొరమీను = ఒకజాతి మంచినీటి చేప [నె; అ]

కొరవ = మిగిలినది; ఉరువాయి — ఆకాస్త
పనిలో కొరవబెట్టి నాడు [నె; కర్నూ; అ;
తె]

కొరవ సరవ = మిగిలినది — కొరవ సరవ
ఇట్లా వేయి [నె]

కొరవి కొరము = మిరపపండ్లు చింకపండుతో
చేర్చి తొక్కి పెట్టిన పచ్చడి; ఇది ఏడాది
పొడుగున నిలువకుండు ఊరగాయ
వంటిది [గు]

కొరసలు = ఉప్పు వ్యాపారము చేయువారు
[చి]

కొరితి = పొండగొయ్య; బండకొయ్య [కరీ]

కొరిపె = ఒకరకపు చేప; కురిపె [కరీ]

కొరివి = ఒకతట్టు మంచుచున్న కొయ్యపుల్ల
— కొరివితో తల గోతవన్నట్లు [కర్నూ;
నె; తె; అ]

కొరుకు = కాలిన కఱ్ఱముక్క [కరీ]

కొర్ల = ఒక పెద్దరకం చేప [చి]

కొర్ని = దుక్కిచేయకుండా వదలివేసిన
పొలము; కొర్న [శ్రీ]

కొర్ను = దున్ననిబూమి; కొర్ని; బీడుబెట్టిన
పొలము; పడియ — అది కొర్నుగా ఉన్నది
[శ్రీ]

కొఱ్ఱమట్ట = (చూ) మట్టగుడిశ [వ]

(2) కొఱ్ఱమీను [మ; కరీ]

కొఱ్ఱాయి = (చూ) కొరకచ్చు [వ]

కొఱ్ఱు = (1) కాయచున్నపుల్ల — పొయిలో
కొఱ్ఱు ఎగవేయ [నె; వ]

(2) చెట్టుపైన ఎంఠి, సగము విరిగి మిగి
లిన కట్టె; ఎండిన కొమ్మ [నె- మెట్ట; అ]

(3) ఇనుపకడ్డి [కర్నూ]

(4) ఇంద్రధనుస్సు — తూర్పున కొఱ్ఱు
వేసింది [చి; వ]

(5) ముండుశగులుకొని గుడ్డలో ఏర్పడిన
చినుగు [చి; గో; నె]

(6) మరణశిక్ష — కొఱ్ఱువేశారు [చి]

కొలకుండ = ధన్యమును కొలుచు మట్టిబాస;
కొలబాస [నె. పొ]

కొలగారం = (1) ధన్యము (అమ్ముటకు)
కొలుచుట [వ. గో; నె]

(2) అమ్మిన ధన్యమును కొలుచుటకు
ఇచ్చుకూలి [శ్రీ]

కొలబాస = ధన్యము కొలుచు కుండ. సాధా
రణంగా ఇది తూమెడుగా నుండును;
కొలకుండ [నె. పొ]

కొలలు = చెంచువాళ్లు పికావముల కొలుచుట
[నె. పొ]

కొలికి = (1) కొన వంగినది

(2) సురక్షితస్థానము — అంతా ఒకకొలికికి
వచ్చింది [చి; నె; తె]

కొలికికివచ్చు = (1) సమాప్తికివచ్చు.

(2) సుముఖమగు [కరీ; చి; నె]

కొలికిడి = రెండుకొనలను కలుపుముడి [కరీ]

కొలికిలు = మున్నూరు కుంచములు, లేక
అరగరిసె [శ్రీ]

కొలికెడు = 1½ బండిధన్యము [శ్రీ]

కొలిమి = సంభోగము (విశ్వత్రాహ్మణులు
[చి]

కొలుగుంట = అప్పుడే జన్మించినవిడ్డకు
పురిటి దినములయందు నీరు పోయుట
కువయోగించు మురికినీటి గుంట; కొల్లు
[నె]

కొలుపు = (1) గ్రామదేవతలకు గొల్లలుచేయు
తిరునాళ్లు, ఇందు జంతుబలి ఉండదు.

(పోలేరమ్మ) జాతరలలో దున్నపోతును నరుతుదురు.

(2) పెద్దరచ్చ; వివాదము—దానికిగా ఒక కొలుపుచేసినారు [నె]

(3) అమ్మవారిని కొలుచుట

(4) ఎడతెగని సంభాషణము, లేక ప్రసంగము—గంటనుండి ఒకటే కొలుపు [వ]

కొలుపులు = మొక్కుబడులు [కరీ]

కొలుము = వద్రంగికిలిమి [చి]

కొలుసు = చాకళ్ల సంక్రాంతి కరువాక, తాము ఉతుకు కుటుంబాలవద్ద ఏలేటా దండుకొను మేర—భోగిగొలుసు ఎత్తనిదే ఉద్యాగం (ఉభయ) లేదు [నె]

కొల్ల = అధికము—కొల్లగా ఉన్నది; కొళ్ళ [నె]

కొల్లడుచు = (1) పండిన ఒక పంటను వీలైన పంటకు కోసికొని, మిగతను వదలివేయు

(2) చేపలు బట్టుకొని చెరువును కొల్లడుస్తారు; కాయల కోసినదే తోటను కొల్లడుస్తారు—కొల్లబోయినకొంప; కొల్ల; కొల్లవిడిచు; ఈమెదోవు [చి]

కొల్లాపురము = (1) రేనిపోని జంజాబము.

(2) పెద్దరంగము [కరీ]

కొల్లికూర = తోటకూర [శ్రీ]

కొల్లు = పురిటిసిట్ల పడుటకు తవ్వినగుంట; కొలుగుంట [గు]

కొల్లుపోతు = (1) పెద్దజాతి దున్నపోతు. (కొల్లుసీమనుండి వచ్చినది) [నె]

(2) ఎడ్డిమడ్డిమనిసి—వాణ్ణాక కొల్లుపోతు [నె]

కొవ్వొత్తులు = మైనపు పత్తులు; క్యాండిల్లు; మోంబొత్తులు

కొకాకు = బాగుగా, గుబురుగా ఎదుగు నీటి గడ్డి [నె]

కొస = (1) జడ చివర పేయపేలిక [వి]

(2) పురు(రి) కొస [నె; గో; తె]

కొసి = (1) ఏదైనా స్థలములోకాని, పొలాలలోకాని ఒకమూలకు హెచ్చుగా ఉన్న స్థలము [గు]

(2) వాడి—నూది కొసిగా ఉన్నది [అ]

కొసికింత = కొంచెము; కిసికింత [మ]

కొసెట్టి = (1) ముక్కోపి [చె]

(2) కాస్త వెట్టిబోగల తనము—అయిన కొసెట్టి మనిషి [నె]

(3) చపలచిత్తము [నె]

కొసెగా = పొడవుగా [మ]

కొళబె = లోపల బోలుగలకాయ [నె]

కొళాయి = పిళ్లవచ్చేనల్ల; Tap — కొళాయిలో నీళ్లరాలేదు; కుళాయి [నె; కర్నూ; తె; గో; గు]

కొళ్ళ = అధికము; కొల్ల [నె]

కొళ్ళు = (మా) కుయలు [అ]

క్రో

క్రో

క్రో

క్రో = తీసుకో — కోకిల తనకేమి ధనము

కోకొమ్మనెనా? (కవికర్త రసాయనము)

కోకొల్లులు = బాగా నమ్మద్దిగా ఉండు [తూ-గో]

కోగిరి = గుఱ్ఱముమీద పఱచుపఱపు [కరీ]

కోగిరి భర్తీ = మోయదగినంత బరువు [కరీ]

కోవ = (1) విరికితనము; పెట్టవారు; కోస [అ-పె; నె]

(2) ముక్కుపోతము నూరుకొనే మట్టి; పాత్ర [గో]

కోపీలు = రెట్ట కడియములు [శ్రీ]

కోచెము = మంచి రుచిగల చిన్నచేప, వంజరి
వంటి చిన్నచేప [శ్రీ]

కోటలో పాగా వేయు = కార్యము సాధించు
[వి]

కోట విడిచినపొద్దు = ఓడిపోయి నిస్సహాయుడగు ఆర్కాటు నవాబు, కోటను
తైవుకు అప్పగించి, పగలు 11 గంటలకు
బయటకుపోయిన సమయము; అనగా,
పగలు పదకొండు గంటలు
ఇది మహమ్మదీయులకు ఆశుభ సమ
యము [చి]

కోటవిడుపుకాలము = దుర్ముహూర్తము
(మా) కోటవిడిచినపొద్దు [చి]

కోటాకు = (మా) పోటాకు [గో]

కోటాకు = (1) లేత ఆకు; కవటాకు.

(2) చెట్టుకొమ్మ చివరి ఆకు [గో]

కోటేరు వేసినట్లు = వంపుతిరిగి, అది
మొదలు సూటిగానుండు ఆకారము.
కోటేరువేసిన (కాడిపై తిప్పించి కట్టి
పొలమునకు తీసికొనిపోవు నాగేలు) నాగలి
ఆకారములో నుండునది — వాడిముక్క
కోటేరు వేసినట్లున్నది [నె; కర్నూ; ఆ;
తె]

కోట్రము = కోటిరకము, కోడరికము

కోడంటికము = కోటిరకము [కరీ]

కోడండ్రము = కోటిరకము. కోడరికము
కోడరికము = కోటిరకము; కోట్రము, కోడం
ద్రము

కోడాలు = కట్టెలనుచీల్చు గొడ్డలివంటి పరి
కరము [చ]

కోడి = చెఱువు అలుగు; కలుజా—జూర్పు
కోడివల్లె; మరవ [అ]

కోడి నిదుర = (1) నిదురపోయినట్లుండు;
అనకొరనిదుర [నె; ఆ; తె]

(2) పలుమారు నిద్రలో మేల్కొనుట [అ]

కోడిపెట్టలు = బండిఇరుసుకు ఉద్దికి (అడ్డ)
మధ్యనుండుకట్టలు [శ్రీ]

కోడిపేను = చిక్కిపోయిన దూడలకు బట్టు
పేలు; కోడిగోమారి [నె. పొ]

కోడివేడి = చప్పునవచ్చు కోపము [వి]

కోడు = (1) విశ్వంకోడు అను బాలర ఆటలో
విశ్వను (ఒకవైపు కూచిచేసిన చిన్నకొయ్య
కునక) కొట్టుట కుపయోగించు పొట్టికట్ట
[నె]

(2) చేతుతో ధన్యం ఒకతీరుగా చెరుగుట
[అ; ప; కరీ; తె]

(3) పొలాలలో అధికమైన వాననీరు నిల్చి
యుండే నిడుపైన వల్లము; ఇందు
ఎప్పుడు నీరుంటుంది; వాదపొలము;
పడవ; బాడవ [గో]

కోడుంబిళ్లలు = చేగోడిలు అను భక్ష్యములు
[నే]

కోడుపోయింది = మొరవసాగింది —
చెరువు కోడుపోయింది [చి]

కోడుబళ్లు = పెద్దవగు చక్కిలాలు (చేతితో
చేయుదురు [అ]

కోడెకాటు = జవ్వనము; కోడెప్రాయము
[కరీ]

కోడెలజేరము = మంచికోడెలను స్థానిక
ముగా కొనుగోలుచేసి, దూరప్రాంతములకు;
ముఖ్యముగా పడమట హుబ్బళ్ళి, దార్వాడా
ప్రాంతములకు తోలుకొనిపోయి, అప్పుకు
అమ్మివచ్చి మరునటి ఏట పసూలు చేసి
కొను వ్యాపారము; ఒక్కొక్కజట్టుకు
గుంపు అని అందురు. ఇది నెల్లూరులో
ఎన్నదగిన వ్యాపారము [నె; ఆ; తె]

కోణము = మన్నుత్రవృత్తుకు ఉపయోగించు
సాధనము [శ్రీ]

కోత = ఎడతెగనిబాధ; రాపిడి—నాకెప్పుటికి
నీతో కోతతప్పదు [కరీ]

కోతపరువు = పైరువండి కోతకు సిద్ధమైన
స్థితి—అతయ్యి కోతపరువును వచ్చింది;
అది కోతపరువు తచ్చింది [నె; అ; తె]
కోరబడు = మిసహావడు [కరీ]
కోతలు = (1) ప్రగల్భములు — ఊరకే
కోతలు కోసినాడు; కోతలరాయడు [నె]
(2) అబద్ధాలు [వి]
కోతెయ్యమ్మంచి = పిల్లకాయలకట; ఒకచెట్టు
క్రింద గిరిలో ఒక చిన్నకట్టనుబట్టి,
ఒకడు కాపాడుచుండగా, పైకొమ్మలమీద
ఉంచువారు ఆ కట్టను లాగుకొనుటకు
ప్రయత్నించుచుండురు. కావలావాడు
సమీపించిన చెట్టుపైకి ఎక్కుదురు; క్రింద
ఉన్నప్పుడు తాకితేనే దొంగ అగును.
ఇట్లు తాకుడు వడినవాడు గిరిని రక్షించ
వలెను. [నె; తె; గో; అ]
కోతెయ్యమ్మచ్చి = (చూ) కోతికొమ్మంచి
[కరూ; అ; వ]
కోదండముపట్టించు = వీడిబడులలో శిఖ
బిరాన; పైన వ్రేలాడగట్టి క్రింద ముక్కు
మొదలగునవి పెట్టునవి [నె]
కోనంగి = గంగిరెడ్డుల అబద్ధో హాస్యగాడు
[చ]
కోన = కొండమూలలో నీరు ప్రవహించు
చోటు [అ]
కోనయ అనేబోళ్లలేరు = పల్కరించే
దిక్కులేదు; అడుకొనేవారు లేరు [చ]
కోనారి = గొట్టెలను మేపుగొల్ల; కీలారి [వి;
శ్రీ]
కోనేరు = దేవుని తెప్ప తిరునాళ్ళచేయుటకు
ప్రవ్వ, చుట్టు నాగుప్రక్కల మెట్లు
గట్టిన చదరపు చెరువు; తెప్పాకుళం [నె;
ఓ; కిరూ; వ; అ]
(2) త్రాగుట కుపయోగించే మంచినీటి
చెరువు; చొరుపు [శ్రీ]

(3) రోలునకు చుట్టును ఉబ్బెత్తుగా చెక్కి
నప్పుడు ఏర్పడు చదరము — కోనేరు
కొలవవలెను [అ]
కోపలు = (చూ) నుచ్చుపాతలు, నుచ్చు
(మూత్రము, మన్ను) కలిపిన పేలికలు;
మేకలు, గొర్రెల చన్నులకు పిల్లలు
త్రాగకుండ వీటినెచ్చి అంటింతురు
[అ-పె]
కోపు = (1) అదను—ముందర కోపుపైరు
(2) బాగుగ ఎదుగుట — మంచికోపుగా
వచ్చినాడు [నె]
(3) కోలాటంలో ఎదురు నడక [చి; వ;
గో]
(4) కొడములకు చేవలెక్కుతీరు.
(5) మదము—కోవెక్కెండి [చి]
కోపు = (1) రోడ్డు పోయటకు కొలత ప్రకా
రము, మొరముత్రవీసన గోతులు [వ]
(2) చెరువుత్రవ్వినప్పుడు, కాలువలుత్రవ్వ
నప్పుడు వచ్చేగుంటల లెక్కలు [వ; కరీ]
(3) ఒకకొన లావుగను, రెండవకొన
కూచిగను ఉండునది—బలవపుకోపు; తిరు
మజికోపు [అ; నె]
(4) వట్టినచేపలను ఒకదానికి గుదిగ్రుచ్చి
నది [గో]
(5) ఒకేపక్షమున సమర్థించుట—వాణిని
కోపువేసికొని వచ్చినాడు [గో]
(6) పక్షబలగము [అ]
(7) వైపు—ముందుకోపు [నె]
కోపులువేయు = ఒకరిపేరు పెత్తనమును
పరోక్షముగా విమర్శించు — అయిన
కోపులు వేస్తున్నాడే [నె-అత్తకూరు]
కోబలి = పంటకోయటకుముందు పొలములో
ఇచ్చుబలి [వి]
కోమటివెంకమ్మకొలుపు = లాభములేని నేవ
[వి]
కోయుటాకు = (చూ) పెరుగాకు [అ]
కోర = (1) బకెట్ [నె-బూదన్]

(2) చెంబు

(3) ముంత [అ]

కోరకొప్పు = ఓరగా నుండు అట్టవకొప్పు
[అ]

కోరచెప్పులు = ముందు కోరగా వచ్చునట్లు
చేసిన చెప్పులు [అ]

కోరజీవములు = కోరలుగల క్షూరముగ
ములు; కోరిమెకములు [కరీ]

కోరడ = పెండె; కోరడి [ప]

కోరడి = కంచెవలె చుట్టూ వేయునది

కోరణాలు = పిల్లల జబ్బులు [కరీ]

కోరవాటము = (మా) కోరాటము [చి]

కోరాటము = (1) ఒకజాతిగడ్డ. దీనిని వండి
తిందురు; నిమ్మటాయి గడ్డ జాతిది [నె-
ఆత్మకూరు]

(2) ఇంటికప్పుకుగల ఏటవాలు తనము;
వాటము—దానికి కోరాటము తగ్గింది
[నె]

కోరిందదగ్గు = (మా) కోరిశదగ్గు [నె-పొ]

కోరిశదగ్గు = కక్కాయిదగ్గు; పిల్లలకువచ్చు
దగ్గు. దీనికి కోరిందవారతెచ్చి త్రాడు
పేని మెడకుకట్టుదురు (గచ్చచెట్టు వంటిది)
యీ దగ్గుకు కానుగ కాయలను దండగా
కట్టి మెడలో వేయుదురు; కోరిందదగ్గు;
కక్కాయదగ్గు; కక్కాయదగ్గు [నె-పొ]

కోరుగట్టు = కురుపు అంచుబెట్టు; మానుకొని
వచ్చు—గడ్డవుండు కోరుగట్టినది [కరీ]

కోర్టాలు = కొత్తగుడ్డల మడుపులు —
కోర్టాలు తెచ్చియిచ్చినావా [నె-పొ]

కోర్టాయి = ఒకవిధమైన అడవిచెట్టు; దీని
దుంపను తిందురు; గనుసుగడ్డవంటిది
[నె-పొ]

కోల = కొంచెము పొడవైన అండాకారము
—కోలమొగము; కోలనిమ్మ [కరీ; నె]

కోలకొక్కరాయి = రెండు మణికట్లనుకట్టి
పేసి, మోకాళ్లమీదుగా దూర్చి, అడ్డముగా

కట్టదోసి పేనుకకుక్రొయు శిక్ష విధానము,
ఇది వీధిబడులవద్దతి (కోల కట్ట) [నె]

కోలనిమ్మ = కోలగా (కొంచెము పొడవుగా),
వుండి ఊరగాయకు మాత్రమే ఉపయోగ
వకు నిమ్మ; యాదనిమ్మ [నె]

కోలు = మోటబావులకు మొత్తల ఆనుకొని
ఒకమూలన త్రవ్వు చిన్నబావి— కోలు
త్రవ్విం తరువాత అబాయిలో నీరు
బాగుంది; పిల్లబావి [నె-పొ]

కోలుకాడు = వనిచేయు కూలీలమీది పెద్ద;
మేస్త్రీ; తలమనిషి [అ]

కోలువేయు = చిగిరించు; పూతబట్టు [కరీ]

కోలె = కోయగా మిగిలినది; కోయ్యకాలు
[చి]

కోవ = (1) కాలవపెద్దగట్టు — కాలవ కోవ
దారి [నె]

(2) వైపు

(3) పాలమితాయి—పాలకోవా

కోవాలబెట్టుట = పశువులకుకొడుపులవంటి
వానితో కట్టుట; వాతలుబెట్టుట [కరీ]

కోసు = (1) కూచిగా ఏర్పడినది [నె]

(2) పొగరు — వాడికి కోనెక్కింది
[కర్నూ]

(3) లోపము ఎంచు — పెళ్లికి తనను
ముందుగా వీలవలేదని ఒకకోసు దీశాడు
[గో]

(4) వంకరగా వచ్చిన భూభాగము లేక
బట్ట మొదలగునవి—కోశెరగు [వ; కరీ;
గు; నె]

(5) కొద్దిపాటి మైల [కరీ]

కోసుగడ్డ = క్యాబేజ్; కోసుపువ్వు [నె;
కర్నూ; అ]

కోసుపువ్వు = క్యాబేజ్; కోసుగడ్డ [గు]

కోస్సెగ = కోసుగా; కూచిగా [కర్నూ]

కోళ్లగమ్మకు = బండికి కట్టి ఉన్నప్పుడు
ఎద్దుకాలు దునికి పడుట [మ]

కోళ్లునుగొట్టిన కోడి = అతిసమర్థుడు [నె]

కాజు=(చూ) కముజు; కవుజు; కౌంచు
[నె; కర్నూ; తె]

కాటిగుల్లు = తెల్లపసరముల గిట్టలసందున
లేచు గుల్లకురుపు; కవుటిగుల్లు [నె]

కాటు=లేత నన; కవటు

కాడ=వడుకు సాధనము [కరీ]

కాడు = కవటము—కాడులేని ఎద్దు [చి]

కాదారి = కవుజుపిట్ట [చి]

కారు=(1) ఎఱ్ఱనిరంగు—ఆకాశముకొడుగా
నున్నది [అ]

(2) కొత్తగుడ్డలోనుండి విడిచిన ఎక్కు
చాయ—చీర కొద్ది విడిచింది; కవురు
[నె]

కౌలు=పిల్లల ఆటయందు తీసికొనునెలపు;
విరామము [అ-పె]

కౌదరి=(చూ) కేదరివాలు [వ]

క్రియలేదు=(1) ప్రయోజనము లేదు—నీవు
చేసే పనివల్ల క్రియలేదు [నె; తె]

(2) చేసిన ఉపకారము మరచుట—క్రియ
లేనివాడు [అ]

క్షేత్రము=ఉపవాసము [తె]

భి

ఖందా

ఖానా

ఖందా=పెద్దకుటుంబాలలోను, ఊమీందారుల
నగళ్లలోను చేయు ఉమ్మడి పెద్దపంట;
కందా [వి]

ఖందారాజు=పంటచేయు క్షత్రియుడు [వి]

ఖందాయిల్లు=పంటిల్లు [వి]

ఖానా=కూము [వి]

భి

ఖల్లా

ఖుష్కి

ఖల్లా=వివరాలు [అ]

ఖుష్కి=మెట్టభూమి [తె]

గ

గంగ

గంగానమ్మ

గంగ=బొత్తుగా — వాడు నామాట గంగా
ఎనడు [గు]

గంగపెట్టె = విరడాళ్ల ఉంచి కొలుపులలో
పూజించు, పుల్లలతో అల్లినపెట్టె (చూ)
విరడాళ్ల [నె]

గంగ భరాయించు=కట్టత్రాగు [వి]
గంగిరేగిచెట్టు=పెద్దకాయలు కాయలు రేగి
(రేగు) [క్రీ]
గంగవెట్టులు=మితములేనంత తీవ్రత[గు]
గంగానమ్మ=గయ్యాళి; గంపగంగానమ్మ
[గు]

గంగాళము = (చూ) అండ [నె]
 గంగాళము = అండ అను దానికి వేరైనది
 [కరీ; వ; నె]
 గంగ్గా = కాబట్టి — అయిన గంగ్గా ఒప్పు
 కొన్నా [నె]
 గంజమ్మవారు = పెద్దబొబ్బలలేచు స్తోట
 కమునంటి వ్యాధి [చి; నె]
 గంజలము = వంచితము [నె]
 గంజాం ముసలమ్మ = మహామారి [వి]
 గంజి కావడి = కుట్టవానిని ఇద్దరు చెరో రెక్క
 బట్టకొని ఎత్తుకొనుట [వ.గో]
 గంజు = (1) పెద్దయ్య మూతిగల ఇత్తడిగిన్నె
 [తె]
 (2) పెద్దపాత్ర [వి]
 (3) పశుమూత్రము [చి]
 గంట = పరి, గడ్డి మొదలగునవి ప్రక్కన
 బెట్టు మొక్కల గుంపు — పైరు బాగా
 గంటగట్టింది [నె; వ]
 (2) ఏమి లేకుండుట, రిక్తత — వాడి
 దగ్గర గంటవున్నది.
 గంటకొట్టాడు = చనిపోయినాడు [చి]
 గంట పగిలినది = చీలినది [అ]
 గంటు = (1) కణుపు
 (2) సాము
 (3) ముల్లె [మ]
 (4) గాయము — పెద్ద గంటు వడింది [వ]
 (5) వ్యవహారం; జగడము — గంటు
 వడింది [చి]
 (6) పేచి; వివాదము [అ]
 (7) దెబ్బతగిలి ఏర్పడిన కుడుము లేక
 కాయ (బొప్పి) — దెబ్బతగిలి గంటు
 కట్టింది [అ]
 (8) ముడి — త్రాడు గంటువేయుము [అ]
 గంటునొప్పి = ముతుకూల [చి]

గంటుబడు = (1) పని సాపేగా జరుగకుండా
 పాడయిపోవు; ముడిబడు; ప్రతిబంధకము
 ఏర్పడు [మ]
 (2) వెంటబడు [మ]
 గంటెలు = సజ్జలు; కంబలు
 గంట్టు = (1) తునకలు
 (2) కుచ్చుగ బిగించుటలు [మ]
 గండ = మిండగాడు (తిట్టు) [శ్రీ]
 గండాగొండి = అరితేరిన దిట — వాడు
 గండా గొండివాడు [చి; నె]
 గండాపిండి = అనవసర ప్రయాస [గ]
 గండి(దె) = కొండకనుము — పెన్న గండి
 చేసిన చోటు [అ]
 గండికట్టు = అత్రసరు పెట్టు [కృ]
 గండిపడు = నష్టమువచ్చు — శోపారములో
 గండి వడింది; తూలువడు [వ]
 గండుమీను = కొఱమీనువలె నుండు పెద్ద
 చేప [ఉ.గో]
 గండె = మంచినీటి పెద్దచేప [రా; నె]
 గంతి = బొప్పి; కజీతి; కంతి [కర్నూ]
 గంతుకొట్టినాడు = చచ్చినాడు [గ, మ]
 గంతు పంగనము = (చూ) పులి బొంగరము
 [అ]
 గంతెడ్డు = సామాను మోసెడి ఎడ్డు; గంతెడ్డు
 [నె; తె; అ]
 గందపువ్వపై = ద్వారబంధముపైన వేసెడు
 అడకొయ్య, లింట్ వంటిది; గందవాటి
 [నె; అ]
 గందవడి = సుగంధ ద్రవ్యములపొడి, పెండి
 మొదలగు కుభకార్యములతో చలుకొన్న
 నది; గందపుపొడి [నె; కర్నూ; అ]
 గందవాటి = (చూ) గందపు పత్తె[తె]
 గందిక = సందడి; కోలాహలము [వి; శ్రీ]
 గందోడి = (చూ) గందవడి [అ]
 గంతోళిగాడు = (చూ) కేతిగాడు; కేదరిగాడు
 [రా]
 గంపకౌల = గంపెడు [కరీ]

గంపగుత్తా = లాభనష్టములతో సంబంధము లేకుండా ఇచ్చుటకు నిర్ణయించుకొనిన మొత్తము, లేక పరిమాణము; కంట్రాక్టు మొత్తము [కరీ]

గంపగంగమ్మ = (1) కట్టలోకించి, కలపైన బెట్టుకొని ఊహార ఊరేగించుచు వేసక. ఈమె పేర భిక్షమెత్తుకొందురు.

(2) ఊరకే తిరుగుచుండు స్త్రీ—ఊరకే గంపగంగమ్మమాదిరి తిరుగుతుంది. [నె; అ; తె]

గంపగంగానమ్మ = గయ్యాళి; గంపలమ్మ [గు]

గంపజాతర = శ్రావణచంద్రపవ మాసాల్లో గంపలో వంటసామాను తీసుకొని చుట్టు ప్రక్కల ఉన్న గుట్టలకు వెళ్లి, అక్కడే గొట్టె, కోడికోసినందుకొని తిని, ఉయ్యాల లూగవచ్చు పండుగ; దీనినే నాగరికులు వసభోజనాలు అందురు [మ]

గంపనబెట్టు = (చూ) బుట్టలోబెట్టు [అ]

గంపనుడి = పరికి తగులు ఒకరకపుతెగులు [కరీ]

గంపపంపుట = గర్భిణీస్త్రీకి మొదటి సారి (సారె)గా ఫలహారములు పంపుట (తక్కువ జాతులు వాడుదురు); సారి (సారె) పంపుట [మ]

గంపలమ్మ = (1) గయ్యాళి; గంగానమ్మ; గంపగంగానమ్మ [గు]

(2) దద్దులుగాలేచు ఒక విధమైన మసూచి వ్యాధి [నె]

గంపరము = గంభీరము [కరీ]

గక్కడ = అక్కడ [వ]

గగ్గ = చెవిదగ్గరలేచు తురుపు [శ్రీ]

గచ్చు = (1) అబద్ధము [చి]

(2) నీళ్లు నిలువజేయుటకు కట్టినకొట్టి [కర్నూ]

(3) గారవేసిన నేల [అ; వ; నె]

గజనిమ్మ = కడవలో చీని ఆను మేఘజాతి తియ్య నిమ్మ. వట్టవగా, తోలు నన్నగా

నున్నగా నుండుటచే మన కవులు స్త్రీ స్తనములను గజనిమ్మతో పోల్చిరి. తమిళ నాట దీనిని సాకుడి అని, సర్కారు లలో బత్తాయి అని పిలుతురు [నె]

(2) పెద్ద పులుసుమ్మ; దూదినమ్మ. ఇవి వెలగ కాయలంత పెద్దవి [అ]

(3) పెద్ద నిమ్మకాయ; కర్నేకాయ [రా; వ]

(4) పొడమైన నిమ్మ; కోలనిమ్మ [చి]

(5) పొడవుగా ఉండి పుల్లగా చేదుగా ఉండు నిమ్మ [తూ-గో]

గజాలు = దవడకీళ్లు

గజిబిజి = (1) చిక్కరబక్కరగా చిక్కుబడి నది.

(2) సంకులము [నె; కర్నూ; తె; అ]

గజ్జికట్టు = నాట్యము నేర్చుకొనుటను ప్రారంభించు—అ నీలక గజ్జికట్టినాడు; గజ్జికట్టు; కానెగట్టు [నె]

గజ్జికాయ = (చూ) కజ్జికాయ [గో]

గజ్జిగాడు = వదలక వెంట తగులువాడు [మ]

గజ్జాన = భయముచే వణకునప్పటి ధ్యన్యను కరణము—వాడు గజ్జాన వణకిపోయినాడు [వ]

గజ్జామను = భయపడు [కరీ]

గజ్జెలగుట్టు = తెగతిరిగెడు భోగంసాని [చి]

(2) ఎవరిని లెక్కనేయక మాట్లాడు స్త్రీ [కరీ]

(3) సందడిచేయు వ్యక్తి; గలగల మాట్లాడు వ్యక్తి [గు]

గజ్జెలపట్టెడ = స్త్రీలు మెడకు గుత్తముగా దరించు నగ; దీనికి చివరభాగములలో చిన్న మువ్వలుండును [సర్కా; నె]

గటక = జొన్న అన్నము [వి; కరీ]

గటు = అటు; ఆకట్టు; ఆవైపు [వ]

గట్టాలు = బెల్లపు పాకముతో చేసిన తినుబండారము—వప్పులగట్టా; బుడ్డలగట్టా; ఉండలు [కర్నూ]

గట్టిపిండి = పైపిండి [మ; కరీ]

గట్టిపెట్టు = శరీరమునకు నలుగుపెట్టు [మ]

గట్టు = (1) చిన్నతిప్ప—నల్లరాళ్లగట్టు [చి; తె]

(2) చేనిగనిమ; కట్ట [నర్కా]

గట్టుపట్టు = పాదయిపోవు [అ]

గట్టు = మొదలైన—గింజ గట్టు [శ్రీ; నె]

గట్టు = అట్లు; అటులు; అలా [వ]

గడ = (1) పెరుగుటొంగు; పొడవైన సన్నటి కట్టి

(2) పొడవుకట్టు; చెరకుగడ [ఆ; నె; వ]

(3) పెద్ద నిడుపాటి గుండు దూలము—
దొవ్వరిగడ (ఎకి - అడుపె) [ఆ; నె]

గడంచు = (చూ) గడమంచ [తె]

గడగంచు = (చూ) గడమంచ [కర్నూ]

గడగట్టు = జండాకట్టు [గో]

గడచిబ్రతుకు = జీవితాంతమువరకు ఎగుడు
దిగుడు లేకుండా జీవించు—గడచి బ్రతి
కిన దెవరు ?

—గడచి బ్రతికినాక గండడు మిండ
దాయె [నె; కర్నూ]

(2) ఇతరుల సహాయములేకనే బ్రదికి
పోగరుబడు—గడచి బ్రతికిన మాటలు
[అ]

గడప = (1) వాచు — వాకిలి తగిలి తల
గడపకట్టినది [అ]

(2) ద్వారబంధమునకు క్రిందవుండేబురద
గమిలి; కొయ్యపట్టి; కడప [గో; నె]

(3) బండిఇరుసు చివరన వేయు చీల; కడ
చీల; చాయమేకు [గు]

గడబద్ధకం = కష్టము—చాల గడబద్ధకంగా
ఉన్నది; గళబద్ధకం, [నె; తె]

గడమంచ = (1) బరువుమూటలు బెట్టుకొను
ఒక చేసిన గట్టిపొట్టి బలంపీట, చట్టము
[నె; అ; వి]

(2) చిన్నమంచము [వ]

(3) చెక్కలువేసి ఎత్తుగా చేసిన బెంచి
పంటి చట్టము [గు]

గడవంచి = గడమంచి; గడంచు

గడసాని = ఈడెసాని [వి]

గడాము = చిన్నగునపము (త్రవ్వనది) [నే]

గడాన = త్వరగా [అ]

గడారం కాయలు = పుల్లదబ్బ (నిమ్మ)
కాయలు [చి]

గడార = గడ్డపార; పలుగు [అ]

గడి (1) పశువులకాళ్ళకు కట్టు పలుపు—
అవులకు గట్లవేసినా [నె]

(2) తప్పు బిగించు అడ్డకోల, గడియ
[నె; తె; అ]

(3) ముడి: (ఎదురుగట్టు) మారుగట్టు
వేసాడు అంటే, వ్యసహారము తేలి
నీకుండా తికతొడుకులు పెడతాడు అని
భావము [గో]

గడి కుడుకలు = వివాహాదులలో ఉపయో
గించు ఐరేని కుండలుకాక మిగిలిన
కుండలు. వీనికి సున్నమురాసి, పైన
గుడ్డకప్పుదురు. పెండ్లితరువాత తమ్ములు
కాకిముందే దీనిలో బియ్యము పోయ
వలెను [కరీ]

గడిగ = ఒకపాటి మట్టికుండ — గడిగతో
నీళ్లతెచ్చినా [నె; తె; అ]

గడిమి = కడప [గో]

గడియలుపడు = మూసికొనిపోవు—చెవులు
గడియలు పడినవి; గడెలు [వ]

గడుగ్గాయ = పుటికుడు; గడుసుకాయ [కరీ]

గడుగు = చిన్నపాత్ర [కరీ]

గడె = గడ

గడెమంచం = పరుపులు మెత్తలు దప్పట్లు
పెట్టే మంచం; గడమంచ; గడవంచ [మ;
న]

గడెమాను = ప్రధానద్వారానికి లోవైపున
అడ్డంగా వేయ రోకలివంటికొయ్యిగడియ
[అ; కర్నూ; మ]

గడెముకొట్టు = మెట్టపొలమును నాగేశ్వతో
దున్నుట × గొట్టుకొట్టు = గొట్టుతో
దున్ను [నె.మెట్ట; కర్నూ]

గడెముట్టు = వ్యవసాయ పరికరములు;
నేద్యపుపనిముట్లు [తె]

గడెలువడు = వినబడకపోవు — చెవుల
గడెలు వడినవి; గళ్లు [మ]

గడ్డ = (1) కండమూలము; దుంప — చేప
గడ్డ [నె; రాయ; తె]

(2) నేలపెళ్ళ; గట్టు — గడ్డశంబి మట్టి
నరుట [నె; అ; తె]

(3) ప్రాంతము — ఈ గడ్డన అంతటి
వాడు లేడు [నె; కర్నూ]

(4) గట్టు; బడ్డు [అ]

(5) కురుపు — నెత్తురుగడ్డ [అ; నె]

(6) వాగు; చిన్నవరు [గ; శ్రీ]

గడ్డగుడ్డ = అన్నపత్రములు [కరీ]

గడ్డనడిండు = (1) మంచి మేలుస్థితిలోనుండు
(2) అంటకుండాఉండు [కరీ]

గడ్డపార = వలుగు; గునవము [నె; కర్నూ;
తె; అ; శ్రీ; గు]

గడ్డపారఈత = ఈత రాకుండుటచే, నీట
గడ్డపారవలె మునిగిపోవుట — నాట గడ్డ
పార ఈతవచ్చును [వ; నె]

గడ్డబలిసినది = బాగా బలపడిపోయినది
[కరీ]

గడ్డలలో కలుపుట = వెలిగడదున్ని (నీరు
బెట్టక దున్ని) ఆగడ్డలలోనే విత్తనములు
చల్లుట; ఇవి రాచినుకుకు, పోచినుకుకు
తడిసి పైరగును; వెలిగడవల్లుట [నె]

గడ్డాలబాబు = మోస; సన్మాని [కరీ]

గడ్డికట్టులు = ఎండుగడ్డి × గడ్డిపరకలు =
పచ్చిగడ్డి [శ్రీ]

గడ్డిగాదము = గడ్డి మొదలగువి; ఇది ఆకు
అంమువంటి జంటపదము — గడ్డిగాదము
వేయ [నె; కర్నూ; తె; అ]

గడ్డిచుట్ట = నిప్పుచేయుటకై, ముందుగా అం
టించుటకు చుట్టగాచుట్టినగడ్డి [కృ]

గడ్డినూనె = కిరోసిన్ ఆయిల్; మంటినూనె
[కర్నూ]

గడ్డిపరకలు = గడ్డికాడలు; గడ్డిపోవలు (పచ్చి
దైనను ఎండుదైనను [తె; నె]

గడ్డిపరకలు = పచ్చిగడ్డి × గడ్డికట్టులు =
ఎండుగడ్డి [శ్రీ]

గడ్డిబెండు = గడ్డికట్ట [శ్రీ]

గడ్డిబొద్దు = పెద్దగడ్డిమోపు [వ; నె]

గడ్డు = గట్టు; బడ్డు [అ; బ]

గణాకు = చుక్కాకు; ఒక ఆకుకూర [గు]

గణాచారి = (1) దయ్యము; లేక క్షుద్ర దేవ
తలు పూనినవాడు, (2) వేళించినవాడు —
వాడికి గణాచారి పూనింది [నె; కర్నూ]

(2) దయ్యమును వెడలగొట్టెదవాడు [చి]

(3) శ్రేష్ఠుడు

(4) నాయకుడు [వ]

గణుపు = చెరుకు పరి జొన్న వెదురు మొద
లగువాటి కాడతో (కాండము) ఏర్పడిన
ముడి; గుండ్రటిబోదె; గెణుపు; పర్వము
[నె; అ]

గణుపుగాని తోలుగాడు = తొప్పె — [నె-
అత్తకూరు]

గణుసుగడ్డ = చిలగడదుంప; గెణుసుగడ్డ;
తెలగడదుంప; రత్నపురిగడ్డ; మొరుంగడ్డ;
గనుసుగడ్డ; మొగరముగడ్డ; కందగడ్డ
[నె; అ; కర్నూ; తె]

గతుక్కుమను = చచ్చు; గుటుక్కుమను
[వ]

గత్తర = (1) కలరావంటి అంటువ్యాధి; ఉప
ద్రవము [అ; వ; మ; నె-మెట్ట; వి]

(2) గలబా — ఇక్కడ గత్తరగాఉన్నది
[నె]

(3) తీరికిలేని సమయము — ఈ గత్తర
లలోకాదు మరల రా [నె-పొ]

(4) దొంగతనము జరుగుట [గో]

గదగలమ్మ = గవదలు వాచే సోకుడువ్యాధి;

ఆలలమ్మ, పిటలమ్మవలె [కర్నూ]

గది = అది — అద్దది [వ]

గది = (చూ) అంకణము [అ]

గది = పొడవు — గదిచాలు ఎద్దు [నె]

గదికురుచు = నడుము తక్కువ, పొడవు
తక్కువ — అది గదికురుచు వనరము [నె]

గదుము = (1) దద్దు — గదుములు కట్టింది
[చి]

(2) నెట్టు; ఒత్తు [నె]

గదుముకొను = క్రమేణా ఆక్రమించుకొను
— అయిన ఆ డొంగనంతా గదుము
కొన్నాడు [నె-ఆత్మకూరు]

గదురుపిల్ల = వదేండ్లలోపు బాలిక [కర్నూ]

గదువ = గవద [వ]

గద్దకూర్చుండు = బెంకాయ, చెట్టుమీదనే
సీరులేకుండ పోవు; గువ్వకూర్చుండు;
గూబాకు [నె-కలువాయి]

గద్దచూపు = (1) గురితప్పని చూపు [కరీ]

(2) పైనుండి విశాలప్రదేశమును చూచుట;
Bird's eye-view [నె]

గద్దరి = చాలా తగని మనిషి [గు]

గద్దరించు = (1) పైత్యపుదద్దులు ఏర్పడి
దేహము ఉబ్బు; గాద ఏర్పడు [నె; అ-
పె]

(2) కేకలిడు; గదిమిపెట్టు [కరీ]

గద్దవ = గవద [అ-పె]

గని = వంశము — ఇది మంచి గనిగల గోవు,
పాలు బాగాఇచ్చును; ఆణెము [అ]

గనిమ = పొలమును కయ్యలుగా (మట్లగా)
ఏర్పరచుటకు వేసినకట్ట; గట్టు; గనిమి;
గనిమె; గనుము [నె; కర్నూ; తె; అ]

గనిమి = (చూ) గనిమ [నె]

గనిమె = (చూ) గనిమ [చె]

గనుము = (చూ) గనిమి; గట్టు [కృ]

గనుసుగడ్డ = చిల్లగడదుంప; తెలగడదుంప
[చె]

గన్ను = అగత్యము; అవసరము — గన్ను
వచ్చి వడిందని నేను వస్తానా? [కరీ]

గన్నట్లు = (చూ) ఎదురుకుతికలు [మ]

గవద = చెంప [చె]

గవ్చివ్గా = (1) నిశ్శబ్దముగా [నె; అ; తె]

(2) ఎవరికిని తెలియకుండా [గో]

గవ్చివ్సాంబారుబుడ్డి = ఊరకుండుము
అనుట [కర్నూ]

గబాన = త్వరగా [నె]

గబాలున = (చూ) గబాన.

గబాల్ను = త్వరగా; గబాన [నె]

గబుక్కుని = త్వరగా; గబాన [కృ]

గబేలున = (1) తటాటన

(2) భయముతో అదరునట్లు — గుండె
గబేలుమన్నది; గబాటన [నె; అ; తె]

గబ్బంతాడు = మోట (కపిల)కు లోపల
నుండు లావు ఇరుపురికాదు [నె-పొ]

గబ్బగీము = కారుచీకటి — గబ్బగీము
రేయిలో పోయినా [నె]

గబ్బి = (1) తొణకకుండుట; కలకతెంద
కుండుట — గబ్బిగా ఉండినాడు;

(2) ఉబ్బినది [చి]

గబ్బిగా = ఏమీ బయటపడకుండా, గంభీర
ముగా — అయిన గబ్బిగా ఉండినాడు [నె]

గబ్బు = మురికి; చెడ్డ; మొరటు — వాడు
గబ్బిడు [అ; బ]

గబ్బుకొమ్మ = వణకొమ్మ [అ]

గబ్బునాయాలు = పరిహాసముగా అనెడి
మాట [అ; నె]

గబ్బునూనె = కిరసనాయిలు; సీమనూనె [అ]

గబ్బుగడుగు = అనమానించు; Washing
the dirty Linen అనుటవంటిది

గబ్బులేపు = చెరచు (మానభంగముచేయు)
— వాడబెను గబ్బులేపినాడు [అ]

(2) వరువుదీయు [ఆ; నె]

(3) అల్లరిపెట్టు [తె]

గమతము = పకువులమేత [నె]

గమనము — జ్ఞాపకము — అ సంగతి గమ
నలేదు [నె; అ]

గమనించు = (1) శ్రద్ధగా గుఱించు;

(2) కః పెట్టియుండు — వాడిని గమనిస్తూ
ఉండు [నె; అ]

గమళ్లు = కలుగియువారు; గాండ; గముడు
[నె; అ]

గమిడి = ఊరిగవను — గమిడి దాటకముందే
(గమిట్లోనే) కనుపించినాడు [నె]

గమిడిగేదె = జంగిడిగేదె [తూ-గో]

గముడు = గమళ్లు [నె-అత్తకూరు]

గమ్మన = ఊరక; నిశ్శబ్దముగ — గమ్మన
ఉండు [రా; నె]

(2) గంభీరంగా [కరీ]

గయగొట్టు = చచ్చు; మరణించు — వాడు
గయగొట్టెండు [వ]

గయ = (1) గుంట; గుంత; గవి, [నె; మ;
[తె]

(2) పెద్దకట్ట; పెడురుబొంగు [వ]

(3) లక్ష్మము; మాన్యపరచు; దీనిని
వ్యతిరేకార్థముననే వాడుదురు — నామాట
వాడికి గయలేదు [గో]

గరండాలు = (1) వంతెన, (Girders) ఇనుప
దూలములు (గర్డర్సు) వేసికట్టిన రైలు
వంతెన [కర్నూ; నె]

(2) ఇనుపదూలాలు [అ]

గరగు = (1) రెండుకొండల నడుమ ఏర్పడిన
ఇరుకు కనుమ; నరవ [నె-ఉదయగిరి]

(2) ఎఱువిమట్టి — గరగునే; గరుగు
[అ-నె]

గరాకు = వరిపైరు మితిమీరి పెరిగిన కొన
అకు; గరియాకు [నె-పొ]

గరాటు — పొన్నలు (ఫన్నెల్) కు వెళ్ళిన;
వాగి

గరిగెబుడ్డి = చందనపుబుడ్డి; పెండ్లి తరువాత
దీనిలో వసువు పోయిదురు [మ]

గరియాకు = (చూ) గరాకు [నె-పొ]

గరిశ = (చూ) గరినె [చి]

గరినె = (1) 3 పుట్ల పరిమాణము [నె]

(2) అర్జును (600) కుంచములకొలత
[శ్రీ; గో]

(3) ధాన్యం నిలువకొను పెద్ద మట్టిజాన
[నె-అత్తకూరు; మ; అ]

(4) ఉప్పుకొలతలో పుట్టి [నె]

(5) ధాన్యాదులు నిలువచేయుటకు ఉపయోగించు గది లేదా, తీగలతో అల్లిన గుమ్మి;
గాదె [వ]

(6) ధాన్యముపోయు చిన్నగుడిసె [చి]

(7) ధాన్యము నిల్వయుంచు గాదెవంటిది;
ఇది అడుగులేనిది [అ]

(8) జొన్న కంకులుకోసి, తాత్కాలికముగ
పోసిపెట్టిన గాదెవంటిది — జొన్నగోనె;
కరిశ [గో]

గరినెల్లు = ధాన్యాదులు నిలువచేయుటకు
వత్కేకించిన ఇల్లు; వడ్లకొట్టు [మ]

గరుగు = తెల్లని పొడిరాయి ఉండునేల [తె]

గరేకుండ = ఇత్తడి, లేక రాగికుండ [శ్రీ]

గణివోపు = నానబోసిన వడ్లు మొలకరాత
అట్లే నిలిచిపోవు [కరీ]

గణువునేల = ఇనుకభూమి — గణువు
మాగాణి; ఇనుకకరనేల [గు]

గణ్ణ = గర్వము; పొగరు [శ్రీ; కరీ]

గలగలలాడు = పోట్లాడు [కృ; గుం]

గలబరించు = (1) వక్కలముక్కలా నమలి, స్లిఖ్ణోసికాని మ్రింగు; గులకరించి మ్రింగు [నె]

(2) కలగలుపుచేయు; మురికిచేయు — స్లిఖ్ణ గలబరించవద్దు [కర్నూ]

(3) నోటిలో స్లిఖ్ణపోసికొని గొంతువరకు పుక్కిలించు

(4) కుండలో నీరువేసి త్రిప్పి పారవేయు; గలవరించ [అ పె]

(5) బట్టను నీటిలో ఆడించు [తె]

గలన = గులక ఇసుక కలిసిన ఒడులునేల — అది గలనపాలము [నె]

గలాటా = (1) గోల; అల్లరిలు — హిందు ముస్లిం గలాటాలలో [తూ-గో; నె]

(2) అంటువ్యాధి విస్తరించుట [అ; తూ; గో]

గలీబు = పరుపు ముసుగు గుడ్డ; పరుపు వర; గోళన; గలీబు [నె; తె; అ; గు; తూ-గో; వి]

గలుమ = ద్వారము [కరీ]

గలువరించు = స్లిఖ్ణపోసి దేవు [కరీ]

గలుసు = గులకరాతి భూమి; గలన [నె]

గలేకుండ = బిందె; బింది [గ]

గలేబు = (చూ) గలీబు [మ]

గల్ల = (1) ధాన్యములో గింజపట్టని తరక, గడ్డి నలిగిన దుగ్గు కలిసిన పొట్టు — గల్ల పొట్టు [నె]

(2) పశువుల చర్మముల ఊబవేయుట కుపయోగించు తొట్టి [నె]

(3) ధాన్యము; గల్లా [తె]

(4) డబ్బులువేయు పెట్టె — గల్లా పెట్టె [గో; నె]

గల్లా = ధాన్యము — పుట్టెడు గల్లా నిలువ ఉన్నది [వ]

గల్లా పెట్టె = అంగడిలో బేరపు డబ్బు పెట్టుకొను చిన్న అరలపెట్టె; గల్ల [నె; కర్నూ; తె; అ]

గల్లు = (1) తూకు (ఊరి) దీయు మాను; ఊరి కంబము — వానిని గల్లుకు వేసినాడు [నె-దక్షిణము; కర్నూ; తె]

(2) మరణదండన [అ]

గల్తోడు = తొంకతిరుగుడు [కరీ]

గవక్క = (చూ) పీటివక్క [అ]

గవడ = చెంపక్రింది భాగము — గవడ వాచింది గవుడ; గాడ; గద్దవ [నె; కర్నూ; అ]

గవడలమ్మ = (చూ) గడగలమ్మ [నె; తె; అ]

గవాక్షి = మట్టిమిడెలలో గోడలో ఎత్తున బెట్టిన చిన్నరంధ్రము; ఎత్తుకిటికీ; గవా నీలి [కర్నూ; అ]

గవాటా = (1) అల్లరి; గలాటా

(2) అంటువ్యాధి విశేషంగా ప్రబలుట [అ; బ]

గవాసిలి = మిడ్లెఇండ్లలోని గవాక్షము; గవాక్షి [అ; బ]

గవి = గుహ [అ]

గవి = (చూ) గయ [అ]

గవిని = కోట ముఖద్వారము; ఊరి పీఠి చివర; గమిడి [నె; మ]

గవినెన = (చూ) గలీబు; దిండుముసుగు; గవునెన [అ]

గవురువాసన = పాలుపొంగి పొయ్యిలో పడి నప్పుడు కొట్టు వాసన [శ్రీ]

గవు సెన = దిండుముసుగు; గవినెన [మ]

గన = (1) దగ్గరాక, ఊపిరి ఆడక గొంతులో పుట్టు బాధ [నె; తె]

(2) పరుగెత్తుటలో కలిగిన ఆయానము [అ]

గసాలు = గనగసాలు [నె; శ్రీ]

గసి = (1) వెన్నకాయగా క్రింద ఏర్పడిన మాడు [నె; కర్నూ; తె]

(2) చమురు అడుగున తేలు మట్టి [అ; సర్కా]

(3) గానుగు అడినకర్వాత మిగిలిన మడ్డి;
నూనె గని [వ]

గనిక = తడిసిన నేలను త్రవ్వటకు కొన
కూచిగా చేసిన గట్టికట్టు; ఎక్కువగా దీనిని
యానాదులు కలుగులు త్రవ్వటకు ఉపయో
గింతురు [నె]

గనిక = కుచ్చికలు [అ]

గనికిపోవు = తెలియకుండా ఊరించు; తగ్గి
పోవు—వాడి డబ్బాంతా ఎట్లనో గనిక
పోయింది; గనిగిపోవు [నె]

గనిగిపోవు = (చూ) గనికిపోవు [నె]

గనిపిండి = అప్పుడప్పుడే విసిరిన మెత్తని
తెలకపిండి [కరీ]

గనిపోసికొను = అయాసపడు [కర్నూ]

గనుకు = గెంటు; కదిలియాడు — నీట
గనుకుతున్నది [అ]

గళబద్ధం = కష్టము; గడబద్ధకం [తె]

గళబద్ధకం = కష్టము; గడిబద్ధకము [కర్నూ]

గళబద్ధము = (1) ఆపడు; గడబద్ధం

(2) గొంతుపట్టుకొనుట

(3) ప్రాణముమీదికి వచ్చువని [అ]

గళ్ల = చర్మము నానవేయుపాత్ర; గల్ల [నె-
పా]

గళ్లచీర = (గడులచీర) మళ్ళచీర [మ; నె]

గా

గాండీవము అడ్డుపెట్టు

గాడి

గాండీవము అడ్డుపెట్టు = ఒక వ్యక్తిని
అడ్డుపెట్టుటకు సామర్థ్యమును చూపు—
అందుకు గాండీవము అడ్డుపెట్టినాను [అ-
పె]

గాండీవానికి వచ్చు = కష్టసాధ్యమగు —
ఆవని గాండీవానికి వచ్చింది [నె]

గాందారి = నోరుగల్గి ప్రి: బాగా జగడమాడ
గలది; గాంధారి [చి]

గాకున్నది = సులభముగా నున్నది [నె]

గాగర = సావడ [శ్రీ]

గాజు = గింజలుపోసిపెట్టుకొను పెద్దకొట్టు;
గాజె; [కర్నూ; కరీ; అ]

గాజెలు = గాదెలు [అ]

గాటాలు = అనుభవాలు; దెబ్బలు — మంచి
గాటాలు తిన్నవాడు; మాటీలు [నె]

గాటివిగువు = స్థానవిలము — గాటివిగువు
చూచుకొని కోడె బునబెట్టుతున్నది [నె]

గాటిమేపు = పశువులకు గడ్డిని గాటిలోవేసి
మేవబెట్టునది. (పొలములలో తిరిగిమేయ
కుండా) [నె]

గాటు = (1) విగ్రహముల పోతకు నిర్దము
చేసిన అచ్చు [గో]

(2) కాటు [అ]

(3) బెబ్బగుర్లు; గాయము; కాయ—కత్తి
గాటు [నె]

గాడ = ఆడ; అక్కడ [వ]

గాడి = (1) పశువులకు గడ్డివేయుకొట్టి—గాటి
లోనివక్క తానుతినదు, పశువును తిన
నేయదు

(2) పొలములో పశువులకు నీటికిగా కట్టిన
పొడవుకొట్టి—పశులను నీటికి గాటికి
తోలు [నె]

(3) పొడవుగా లోతుగా త్రవ్విన నేలగుంట
—గాడిచేసినారు; గాడిపొయ్యి

(4) కొయ్యపట్టములలో (తలుపులకు) మల
సినగుంట—గాడిదీసి చెక్క ఎక్కించు
[నె; వ; అ]

(5) బండ్లు నడచి చక్రములు ఎర్పరచిన
బాట—గాలు గాడి తప్పింది [నె]

(6) బావి (గిలకలు) బిళ్ళలు మొదలగు
వానిలో త్రాడు తిరుగుటకు మలచిన (చేసిన)
కాటవ—చేంత్రాడు గాడి తప్పినది [అ]

గాడికడుగ=ఒక సామాన్యమైన తిట్టు—
ఒరి నీగాడి కడుగ [తె]

గాడిపట్టు=నివాసస్థలము; కొట్టము—ఎద్దు
గాడిపట్టు వదలనేలేదు; గాడి పాటు
[కర్నూ]

గాడిపాటు=(చూ) గాడిపట్టు [కర్నూ]

గాడిపొయ్యి=గుంటచేసి, నాలుగైదు కుండ
లకు ఒకేసారి కాగునట్లు చేసినపొయ్యి;
పెద్ద ఎత్తు వంటలలో దీనిని ప్రవృద్దురు.
[నె; కర్నూ; అ; మ; వ]

గాడు=(1) తినినపొగరు — తిన్నగాడు;
గాడుబట్టి ఎగరినాడు [నె; కర్నూ]

(2) దూసిపోవు [కరి]

(3) అంగపిచ్చి; దుర్మదము—అది గాడు
వటిన మనిషి; గాడువట్టి చేసినవని [అ;
నె]

గాడుపు=కలరా [వి]

గాడెము=బండ్లునడచిన మెదుగుడు దారి—
ఎద్దు గాడెము తప్పిపోయినది; గాడి[కరి]

గాణి=గానుగ [నే]

గాతము=(1) గుంజ (కంఠము) నాలుటకు
త్రవ్విన గుంట [కర్నూ; నె]

(2) గడ్డపారతో నేలను పొడిచి ఏర్పరచు
సన్నటిలోతుగుంట—రెండుచోట్ల రెండు
గాతములు వేయి; గాతము [చి; నె; అ]

గాతాము=(చూ) గాతము [అ; నె]

(2) శవాలను పూర్చుటకు త్రవ్విన గుంట
వంటిది [గో]

గాతాలుపొంగు=చెరకుపాలు కాచినప్పుడు
వచ్చు చివరిపొంగు (పెట్టగా పాగు దశలో
గాతలు (బెజ్జములు) పడినట్లుండును) [చి]

గాతు = గద్దింపు — గాతే సేవలు గవ్
చివ్ గా ఉండిపోతాడు [చి]

గాత్రము=(1) గంభీరము; చూపుకుఎక్కి
నది; దర్శనీయము—అది చాలా గాత్రంగా
నున్నది [నె; కర్నూ]

(2) లావు; మందము [అ]

గాథ=గాడవ—అదంతా ఒక పెద్ద గాథ
[అ; నె]

గాద = పైత్యపు దద్దులు — గాద లేచింది
[నె; వ]

గాది=ధాన్యముపోయుటకు గుండ్రముగా,
పెద్దదిగా నిర్మించిన శాశ్వతమైన గట్టికట్ట
డము. తాత్కాలికముగా కూటలోను(పురి)
పాతరలలోను గింజలు పోయుదురు. గాదె;
గాజి [నె; కర్నూ]

గాదిరి=దేవదారు; జాజి చెట్టు లేక కొయ్య
[అ-నె]

గాన-కాన=అయితే; కనుక—నేనే గాన
వస్తినా చూడు; [నె; కర్నూ; అ; వ]

గానుగచెక్క=ఎత్తి మానెగింజలతో తీసిన
పిప్పి [అ]

గానుగపిండి=(1) గానుగలో చమురుతీసిన
నువ్వులపిండి చక్కలు [నె; కర్నూ; వ]

(2) చమురుతీసిన వేరుశనగపిండి [అ]

గావతాడు = కపిల (మోట) బొక్కెన
తోడపు తాడు [చె]

గాబ=(1) చెవిగూబ — దెబ్బకు గూబ
గాబెట్ట ఎగరినవి [నె]

(2) కలుపుగడ్డి [అ-నె; నె]

గాబు=(1) కలుపు; పొలములోని పిచ్చిచెట్లు
వగైరా [వ. గో; శ్రీ]

(2) నీళ్లుంచుకొను బాన; కొప్పెర [శ్రీ]

గాయకం=(1) ప్రియము; ఎక్కువవెల[శ్రీ]
(2) లోకజ్ఞత

గార = (1) గచ్చు.

(2) మరక — శమలపాతతో పండ్లు గార బట్టినవి [నె; కర్నూ; తె; అ]

గారకాళ్లు = మేక, పొట్టేళ్లు మోకాటిక్రింది కాళ్లు. జబ్బుపడి లేచినవారికి ఈ ఎముకల సారమును పొంగించి యిత్తురు; గేరకాళ్లు [ఓ; నె]

గార్వము = గారబము [తె]

గారె = మోటగీర; కారి [కరీ]

గాలప్రోగగు = అన్ని అనుకూలించి వచ్చు [కరీ]

గాలి = దయ్యము — గాలి సోకింది; దయ్యము పట్టింది [నె]

(2) చులకదనము — ఈ పని గాలికి లేదు [నె-పొ]

గాలించు = (1) తీవ్రప్రయత్నముతో వెదకు — గాలించి వెదకినా.

(2) బియ్యము నీళ్లలోబాసి. పాత్రను అటునిటు ఆడించుచు, అరచేతిలోనికి నీళ్ళలోని గింజలు వచ్చునట్లుచేయుట. దీనివల్ల రాళ్లు క్రిందికి దిగిపోవును. [నె; కర్నూ; తె]

(3) వస్త్రగాళికము (పొడిని పాత్రమీద కట్టిన బట్టగుండా జారునట్లు రుద్దుట) [అ]

గాలిఅమ్మవారు = ఎద్దులకాళ్ళకు నోటికి పోకు అమ్మవారు; గాలికుంటు [చి]

గాలికడుపు = గర్భముగా వచ్చినట్లు కనుపించి, పిండములేనిది; బల్ల [నె]

గాలికుంటు = పశువుల కాళ్ళకు నోటికి తగులు ప్రణవ్యాది; గాలిఅమ్మవారు; గిరసకాలు [నె]

గాలికుండలు = ఒకజాతి పొంగు రోగము. ఇదికూడ అమ్మవారి విశేషమే [గో]

గాలిగంత = గుడనేయు మగ్గము దగ్గర నుండు గోడకంఠ [నె-పొ]

గాలిగవాడి = చెఱకుపాలు కాగు పొయ్యికి బూడిద రాలిపోటు [చి]

గాలిగాడి = గాడిద

గాలిగుడి = చంద్రునిచుట్టు దూరముగ పెద్ద దిగ వేయుగుడి; పరివేషము. దీనివల్ల త్వరతో వానలేదని తెలిసికొందురు [నె; తె; అ]

గాలిగుడ్డు = పుంజు తొక్కకనే పెట్టెట్లు గుడ్డు; ఊబగుడ్డు (Vegetable Egg) [నె]

గాలిగుమ్మటము = గాలి బాగుగా వచ్చునట్లు ఎత్తుగా కట్టిన గోపురము [వ]

గాలిజల్లు = చిన్న స్పృహకము; ఆటలమ్మ [శ్రీ]

గాలితెగులు = (చూ) గాలికుంటు [చి]

గాలిపోసింది = మకూచి పోకింది [వి]

గాలిమాటు = నీలివార్త; పుకారు; అవాయి; పినికిడి.

గాలివాటు = (1) గాలివీచు డిక్కు.

(2) అకస్మాత్తుగా దొరకు అపకాళము [నె]

గాలు = (1) బండిచక్రము; రోద; కల్లు

(2) బండిచక్రములు ఏర్పరచినబాట — గాలలోనే పోనీ [నె; తె; అ]

గాపు = (1) తూర్పు ఎత్తునపుడు గాలికివేరగు పొల్లగడ్డి మొదలగునవి [అ]

(2) నోటితో కొరికి చంపవలసిన బలి పశువు [తె]

(3) బలి — ఇంటికి గాపు యిచ్చినారు [నె]

గాపుకేకలు = వెత్తెత్తిన వానివలె పెద్ద గొంతుతో అరుట [గో; వి]

గాపుగుండె = రైర్యము కలవాడు [అ]

గాపుతీయు = కలుపుతీయు [శ్రీ]

గాపుబట్టు = పండ్లతో కొటికి చంపు [కరీ]

గానగాడు - (1) కోడెల బేరములో డబ్బు పనులు చేసికొని వచ్చుటకు నియమింపబడినవాడు (చూ) కోడెలబేరము [నె]

(2) అప్పటి కప్పటి నేద్యపు నేవకుడు;
జీతగాడు [కర్నూ; తె]

(3) ఏదాది నరి కూలివాడు; సంజగగాడు
[అ]

గానము = దాన్యరూపముతో చెలించు నెల,
లేక సంవత్సరజీతము (గ్రానము)

(2) తిండిగింజలు—ఈ పూటకు గానము
లేదు [తె. అ]

గానము అయిపోవు = ఆయువు ముగిసి
పోవు; గింజలు తీరిపోవు [వ]

గాళ్లు = గోడలు కట్టుటకై త్రవ్వు గుంటలు;
కడగాళ్లు; గోడకాళ్లు [ఁ; నె]

గి

గింగిరాలు

గిరక

గింగిరాలు = (1) గుండ్రముగా తిరుగుటలు

(2) కొట్టిన చెబ్బకు తల తిరుగుట —
గింగిరాలు తిరిగేటట్లు కొట్టుతా; గింగిర్లు
[నె-పా]

గింగిర్లు = (చూ) గింగిరాలు [తె]

గింజపొగరు = (1) చిన్న మొలకలకు దాని
విత్తనము జీర్ణించి పోవునంతవరకు చూపు
పోడి—పైరు గింజ పొగరువీడ ఉన్నది
[నె]

(2) యౌవనము — అయ్య గింజ పొగరు
వీడ ఉన్నాడు [నె]

గింజలు తీరిపోవు = చనిపోవు; గానము
అయిపోవు

గింజా గిరువు = దాన్యము [కరీ]

గింజెలు = అనుములు [పే]

గింది = మోసము; గిందిరి [గం]

గిందిరి = మోసము; దొంగవని; గింది [గం]

గిక్కడ = ఇక్కడ [వ]

గిగిరెట్లు కొమ్ము కుప్పలపై (కుప్పెలు)
తగిలించు గజ్జెలు [చి]

గిజరు = దోసకాయ మొదలగు వానిలోని
గింజలతో కూడిన గుజ్జు; గుజారు [నె]

గిజకబారు = (1) ఎదుగకుండ ముదిరిపోవు;
గిజుకుబారు; గిడనబారు; నరిగెపారు
[నె; కర్నూ]

(2) లోపలనే ఎండినది—గిటక కొబ్బెర
[అ]

గిటక = ఎందు కొబ్బెరచిప్ప [అ]

గిటిక = ఎండిన కొబ్బిరి [నే]

గిటికె = కుండపిడక [నే]

గిటు = ఇటు [వ]

గిటుకు = పొట్టి; గిటక [అ; బ]

గిట్టిగడ్డ = చెరువులు, మడుగులు మొదలగు
జలాశయములలో పెరుగు ఒక దినుసు
గడ్డ, దీనిని ఉడుకబెట్టి తిందురు. [నె]

గిట్ల = ఇటుల; ఈలాగున [వ]

గిడనబారు = (చూ) గిటకబారు [గు; గో]

గిడనవల = మంచినికే చేపల వేటలో పారు
దలకు అడ్డంబెట్టు వెదురు పేళ్లబుట్టలు;
మావులు [గు-బాపట్ల]

గిత్త = కాలుబట్టిన (వట్టగొట్టిన) మట్టనమైన
కోడె [నె; కర్నూ; ప; తె]

గిత్తూడు = గిడ్డమనిషి; గిత్తోడు [అ]

గిద్ద = (1) సోలలో నాగవనగము

(2) 8 కుంచాల కొలమానం [కరీ]

గిర = చక్రము; గీర [కరీ]

గిరక = బావివీరు చేదుటకు ఉపయోగించు
చక్రము; పుల్లి; గిలక [కరీ]

చేసినది; దీనిని ఉడుకబెట్టకనే తిందురు.

గీచిన చెక్క [నె]

గీట్లు = చదువు సంధ్యలు [అ]

గీడ = ఇక్కడ [వ]

గీత = చెట్లను కలుగుగా కోసి ఉట్టజేయుట—

కల్లగీత [కర్నూ; నె]

గీతాకు = మడిద్రొక్కని కోసిన తాటిఆకు

(మడిద్రొక్క = అణగవేయు) [నె]

గీత గీయువారు = ఈడిగవారు; మాకు

లెక్కువారు [చి; నె]

గీనంగ = ఇటునుండి [వ]

గీపెట్టు = (1) గట్టిగా ఏడ్చుట—అం త

గీపెట్టినా ఇవ్వలేదు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) చెవులు గింగురు మనేలాగ అరచు [గో]

గీమాలు = బ్రతిమాలు—అ త డు న న్ను

గీమాలెను [కరీ; వ]

గీర = (1) గర్వము [వ; గో]

(2) చక్రము; గిర [కరీ]

(3) వీరసము [ఉ; వి]

గీరు = (1) పాలు పూర్తిగా పితుకు—వాళ్లు

లేగకు లేకుండా పాలు గీరుకొన్నాడు [కరీ]

(2) మట్టిని కదిలించు [అ; మ]

గీర్వాణము = గర్వము; పెక్కు [నరాక్క]

గీస = సగబాలు; వాటా [కర్నూ]

గీసుకత్తి = (1) చిన్నకత్తి, వంగి ఉండునది.

(2) మల్లి ముల్లు [చి]

గు

గుంగురు

గుండావర్తం

గుంగురు = చిన్నమువ్వ [కరీ]

గుంజ = (1) పందిలికివేయు కొయ్య నిలుపు

కంజము; (ఇండ్లకు వేయునది కూచము)

[నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) గూటము [కృ]

గుంజమ్మ = ఒక తిట్టు [వ]

గుంజాటన = ఆవేదన; ఆరాటము [వ]

గుంజాటము = లంపట; తగలము [కరీ]

గుంజిగాడు = వ్యర్థుడు; పనికిమాలిన వాడు

[తీ]

గుంజు = గుఱ్ఱ—తాటిగుంజు [నె; తె; అ]

గుంజుకొను = (1) రోషపడు—ఏమిగుంజు

కొంటున్నావు [నె]

గుంటు = ఎటు పడకొందు గజాల కొలక గల

చచ్చపకపు నేల [కరీ]

గుంటుదూలము = ఇంటి పెద్దదూలముపైన

అడ్డముగావేయు చిన్నదూలము; కుంట

దూలము; మేలుదూలము [నె; వ]

గుంటి = నీటిపారకమునకై (పారుటకై)

వీలుగా ఏర్పరచుకొన్న కొంత భూభాగము

[కరీ]

గుంటుకు = నేలను చదునుజేయు కృషిసాధ

నము; గుంటక [కరీ]

గుంటుకుగీట్టు = (వ్యంగ్యముగా) నశించు;

నశింపజేయు—వానికొంప గుంటుకుగీట్ట

నది; గుంటకు (గుంటక అను సాధన

ముతో చేను చదరము చేసినట్లు) [కరీ]

గుండము = పెద్దనున్న—అతడు గుండము

చుట్టినాడు [తె]

గుండారు = చీర [వి]

గుండావర్తం = గుణవర్తం; గోడకాలు [అ]

గుండి = చిన్నమూతిగిన్నె; ఒక వంటపాత్ర
[వ]

గుండిక = పెద్దబిందె [శ్రీ]

గుండిగె = గొంతు [కరీ]

గుండి = (1) గుండ్రని వంటపాత్ర [కరీ]

(2) చొక్కాబొత్తాము [కరీ; నె]

గుండుజల్లు = వెదురుదబ్బలతో అల్లిన గుండ్రని పెద్దకట్ట. బండిజల్లు [నె-పొ]

గుండ్రలు = విత్తనాలకై ప్రత్యేకించి పెట్టిన పేరుకనగ గింజలు [న]

గుండ్రాళ్లు = (1) జొన్నలు నానవేసి దంచిన తర్వాత నిలబడు గట్టిగింజలు [నె]

(2) బెల్లము మొదలగునవి పొడిగా దంచుటకు ఉపయోగించు రాళ్లు; సకిరాళ్లు [అ]

గుంతపొంగలి = ఆవిరికుడుము; కుడుము రాపె.

గుంయ్యిమను = (1) పొమ్మనిల్లు

(2) అధికారం తగ్గు [వి]

గుక్కబట్టు = పిల్లలు ఎక్కువగ తెంపు లేక ఏడ్చినప్పుడు ఉపిరాడకుండుట [అ; నె]

గుజగుజలుపోవు = (చూ) గుబులుపడు [అ-పె]

గుజినివేళ = నలుగురు ఒకచోటచేరు సమయము [నె-పొ]

గుజిరీ = (చూ) గుజిలి [కర్నూ]

గుజిలిబజారు = అనుదివావసరములకు కావలసిన సామాను అమ్ము అంగళ్ళబారు [నె-దక్షిణం; తె]

గుజురు = గుజ్జు; గిజరు; గుంజు.

గుజ్జు = (1) గుంజు

(2) బండిప్రక్క పరములమీద సాబుగా నిలుపున గుచ్చిపెట్టు పొట్టికొయ్య; ఇది జల్లుకు గాని, వేసిన మూటకుగాని ఆమగా, (అండగా) ఉండును—గుజ్జలు శేతుండా అల్ల పెట్టట [నె; కర్నూ; అ]

(3) మొరటు పొట్టిబడిక—గుజ్జతోకొట్టి నాడు [నె]

గుజ్జెన = ఆకులబట్టి [మ]

గుటుగుటు = అవమానము [కరీ]

గుటిక = (చూ) బుటక [అ]

గుటుక్కుమన్నడు = మృతిబొందినాడు [మ; నె]

గుట్టకూలు = (1) పూత్తిగా వడిపోవు.

(2) పాడుచేయు—వాడిగుట్ట పూల్చినారు [నె; తె]

గుడబండి = పిల్లలు అడుక్కొనేబండి [వి]

గుడాంబ = బెల్లము, పొగాకు మొదలగునవి దంచి ముద్దగాచేసి హుక్కాత్రాగుటకు ఉపయోగించునది [కరీ]

గుడాకు = తంబాకు; పొగాకు [శ్రీ]

గుడాటికాపు = కాపులలో (రెడ్లలో) ఒక తెగ; గొనెకాపు; కమ్మకాపు; మొటాటి కాపు; వంటకాపు; దేసూరుకాపు; పాకనాటి కాపు; వెలనాటి కాపు మొదలగునవి [కరీ]

గుడాణము = చిన్నమూతిగల పెద్దకడవ [నే]

గుడాలు = గుగ్గిళ్లు; చుండలు [మ]

గుడి = పాతశాల—దేవాలయాలే వల్లెటూరి పంతులయ్య పాతశాలలుగా వుంటూవచ్చి నవి [అ; బ]

గుడికట్టు = (1) దేవాలయములలో ధన నిక్షేపములున్నచోట్లు తెలుపు పుస్తకము [తె]

(2) దేవాలయమునకు సంబంధించిన నియమములు.

(3) గుడిసేవకులు [అ]

(4) ఉమ్మడి [శ్రీ]

గుడిగ = చిన్నమట్టిపాత్ర [అ]

గుడిగి = నిక్కరు; బ్రవుజరు [కర్నూ]

గుడిగె = దొంగపెద్దుకు మెడలో వేసే కట్ట బందము; గుడికొయ్య [మ]

గుడిదొమ్మలు = వాలగవంటి చిన్న మంచి
నీటి చేపలు [క గో]

గుడిపల్లి కూటము = పాతశాల, బడి [చి]

గుడిపాము = ఇల్లువవలి బైటికి వెళ్ళనివ్యక్తి
(కూపస్థమంధూకము అనుట) [గో]

గుడిశెన గుళ్లు = దేవుని ఉభయాత్ర
ఉత్సవము ముగిసిన తర్వాత ఉత్సవమూర్తిని
వేంచేయుంపు జేసి వదిలినను యంచు
మంచరములు [గ; చి]

గుడిసెలోకూచున్నది = రజస్వలయైనది
[చి]

గుడిసెవేటు = నీచపులంజ; గుడిసేటి [చి]

గుడిసేటి = (1) గుడికిచేటి, దాని = దేవదాని.
(2) లంజ — అది గుడిసేటిముండ [నె;
కర్నూ; సర్కా; అ]

గుడుగు = ఉరుము [నే]

గుడుగుడుగుంచెము = అంతర్ రహస్యము
[కరీ]

గుడుగుడుగుండం = (1) పిల్లలాడుకొను
ఆట.

(2) స్థలాంతరము నెలుగకుండుట—నీపు
మీ ఊళ్లో గుడుగుడుగుండంగావుంటే నీట
లోకము ఎట్లు తెలుసును [నె-పొ]

గుడుగునాట = చెడుగుడు (గుడుగుడుమని
శబ్దంచేయుచు ఆడుదురు) కబాడి; బలిగుడు
[అ; బ]

గుడుగుడుపంచెం = పిల్లలందరు కూర్చొని
ఒకరి పిడికిలిపై ఒకరు పిడికిలి పెట్టి
“గుడుపంచెం గుండేరాం” అని పాడి
“చేతు లెక్కడపోయినవని” అడిగి సమా
దానం పొందుచు ఆడు పిల్లల ఆట [మ]

గుడ్డ = మట్టుగుడ్డ అన్న బాతుమాట; బట్ట
[గో]

గుడ్డ = వస్త్రము [నె; రా] బట్ట [సర్కా]
నెల్లూరులో బట్ట అనిన తిబ్బ; నాముట్టు
బట్ట అని. సర్కారులలో దీనినే గుడ్డ
అందురు

గుడ్డము = చేనివంపు [కరీ]

గుడ్డికుంకాళమ్మతిరునాళ్లు = మట్టు చినుకు
లతో మూగాము వేసియుండుట—ఇప్పుడు
గుడ్డికుంకాళమ్మ తిరునాళ్లుగా ఉన్నదే.
ఈమే లేబూరుగ్రామదేవత (ఈమే తిరు
నాళ్లు సాధారణముగా మంచి వరముతు
వుతో జరుగుచుండుటచే యీ సామెత
వచ్చినది) [నె]

గుడ్డియంత్రము = అసాధ్యమైన పదకము.
[కరీ]

గుడ్డుబెట్టు = (1) అకస్మాత్తుగా చనిపోవు,
పీడవదిలినదని భావముతో అంగురు —
వాడు గుడ్డుబెట్టినాడు [నె; కర్నూ; అ]

(2) పరీక్ష మొదలగువానితో తప్పు.

(3) పని చెడిపోవు [వ]

(4) ఆరిపోవు—దీపము గుడ్డుబెట్టినది
[అ]

(5) సున్నాబెట్టు; ఇయ్యవలసినది ఇవ్వ
కుండా ఎగవేయు

గుడ్డెంగలము = కొంచెము వెడల్పుగానుండి
ఎక్కువ ముల్లగలిగిన చిన్నచేప; గుడ్డెం
గాళ్లు [శ్రీ]

గుణవర్ధము = గోడలుకట్టుటకు భూమిలో
తీసిన గాడులతో గట్టిగా కంకరతో దట్టం
చినది; గుణాది; అస్త్రభారము; పునాది;
గుణావర్ధము — అయిదటికి గుణవర్ధం
బాగాలేదు [నె]

గుణాది = (చూ) గుణవర్ధనము; అస్త్రభారము
గుణావర్ధము = పునాది; అస్త్రభారము; గుణ
వర్ధము [చి]

గుణిపింపు = లోపలి ఉద్దేశమును బయటపెట్ట
కుండ ప్రతిదానికి అడ్డముచెప్పుచు చేయు
సణుగు; బులిపింపు [గో]

గుణుపు = (చూ) గుణిపింపు [గో]

గుతుప కట్టె = దుడ్డుకట్ట; బడితె [మ]

గుత్తము = విరుపు × ఒదలు [వ]

గుత్తా = బట్టి [కరీ]

గుత్తి = పప్పును పాము (ఎనించు) గుండ్రని
కొయ్య. చివ్వనంటిది చివరన విగిరిన
కొయ్య; ముద్దకవ్వము [కరీ]

(2) కాలిమొదలు [కరీ]

గుత్తికాయ = వేరుశనగకాయ; బుద్ధలు;
గుత్తి సెనగ [కరీ]

గుత్తి సెనగ = వేరుశనగ [కరీ]

గుత్తు = (1) గెల,

(2) కాళంచెవుల గుత్తి [చి]

(3) శిస్తు [అ]

గుత్తులుగున్నాయి = త్రీం ఆభరణ విశే
షము [కరీ]

గుడి = (1) గోవవకువులు బెదిరి వరుగెత్తి
పోకుండ అడ్డుపడుటకు మెడలో జార
విడిచి కట్టిన లావు పొడవు కొయ్యకుంట
— గుడికట్టిన ఆవు; గుడిపెండెము;
గుడిమాను [నె]

(2) చేరిక; గుత్తి [కరీ]

గుడికట్టె = గుడిమాను(చూ) గుడి [అ]

గుడిగాళ్లు = సరిగా నడువరాకపోవుట (పకు
వులకు మంచగుడి అందురు) [నె; మ]

గుడిగ్రుచ్చినట్లు = దట్టముగా పేర్చబడి
యిండు [కరీ]

గుడిపి = చేతికట్టె; గుడియ [చి]

గుడిపెండెము = (చూ) గుడి—ఆపెయ్యక
గుడిపెండెము కట్టవచ్చు [నె]

గుడులుకట్టు = కీళ్లనొప్పిపుట్టు—నిలుచునీ,
నిలుచునీ కాళ్ల గుడులు కట్టుకొనిపోయి
నవి.

గుడులుగుడులు = గుంపులు గుంపులుగా
[అ; నె]

గుడులుపడు = రహస్యాలోపనకుగా వేరు
వేరుగా గుంపుగట్టిమాట్లాడుకొను—ఏదో
గుడులు పడుచుండేనాట [నె]

గుద్ద నోరుతెలియదు = ఏమీ తెలియదు
అనుట; కేవలం అజ్ఞానము—గుద్ద నోరు
తెలియకుండా మాట్లాడినాడు [నె]

గుద్దలిపెట్టు = వినాశకారణము (గుద్దలి = నేల
క్రవ్వ కొరముట్టు) [అ]

గునియు = గొబుగు; లోలోన పల్లించు
కొనుచు బాధపడు [కరీ]

గునుకు = (1) దీపపువత్తిని రెండుపేళ్లతో
ఒత్తి అర్పివేయు—తిక్కకట్టు గునికేరా
[నె]

(2) ఊగు [అ]

(3) మలుపు [గు]

(4) మూయు—కప్పుగునుక [అ]

(5) చిన్నవరుగు [కప]

గునుగు = ఒకజాతిగడ్డ; తృణము [కరీ]

గునుచు = చిన్నగా ఏడ్చు [కీ]

గున్న పెంకు = పూలతోటి—మందు గున్న
పెంకులో నాటు [హై]

గుప్పు = (1) గుప్ అనుశబ్దము వచ్చునట్లు
రోటిలో దంచు

(2) రోకటిపోటు—రెండుగుప్పులు వేయు
[నె; తె; అ]

(3) బాలికల చింతగింజల (గచ్చకాయల)
ఆకులో ఒకటికంటె యెక్కువ గింజలున్న
పోవును ఒక్కమాటుగా చూసి యెత్తుట;
వల్లించి ఆట [గో]

(4) వెదజల్లు [కరీ]

గుప్పెడు = పెద్ద పిడికెడు—గుప్పెడు అటు
తల [నె; కర్నూ; ప; అ]

గుబలకమ్మ = (1) ప్రసములు మొలవని
అడుది X పమరగానిది మాచకమ్మ [నె]
(2) ఏ పనిగాని చేయక కూర్చుండు త్రీ—
అది గుబలకమ్మవలె వాచ్చున్నది [నె-
పొ; కర్నూ]

గుబావరీ = త్రీలు చెవిగూబలకు ధరించు
ఆభరణము; గూబ్బారి [అ]

గుబాళింపు = ఉక్కపెట్టుట [చి]

గుబురు = పొటిగా, దట్టముగా ఎదిగినపొద
(Shurb) [నె; కర్నూ; అ; ప; తె]

గుబులు = (1) మతిచాంచల్యము; ఏ వనిని గాని నిలుగడగా చేయనివాడు — గుబుళ్ల పూరివాడు [నె; రా; తె; కృ]

(2) వేసంగిలో ఉక్కబొత్తగా ఉన్నప్పటి అనుభూతి — చాల గుబులుగా ఉన్నది [గో]

(3) భయము [ఓ; వ]

గుబేలున = (చూ) గబేలున; గబాలున [కర్నూ; వ]

గుబ్బగొడుగు = గుడ్డగొడుగు [వి]

గుబ్బావిలాలు = కమ్మకు తగిలించి పైకి లాగి విగించు నగలు [రా; నె]

గుమర = సన్నటి పొడుగాటి మద్దెలవంటి వాయిద్యము [శ్రీ]

గుమాను = అనుమానము; సందేహము — ఆ దొంగతనంలో వాడిమీద గుమాను పడినాదు [నె; అ]

గుమ్మ = (1) బొంగరమును కాటితో (జాలి) చేతికొంది విసరికొట్టినది — అది మంచి గుమ్మ [నె; కర్నూ; వ; అ]

(2) అందమైనవడతి — ముద్దలగుమ్మరా [చి]

(3) ఉష్ణరార (అప్పుడేపిండిన నురుగుతో గలసి వేడిగ నుండు పాలు) — ఈమందు గుమ్మపాలతో తీసికొనవలెను; పాల ధారలు; ఆవుపాలు [నె-పొ; కరీ]

గుమ్మటము = దేవాలయములు మొదలగు వాని పై భాగమునందలి గోపురము; విమానము

(2) పొగగుమ్మటము; బెలాన్

(3) వంటఇంటి పొగపొవుటకు ఎత్తుగా కట్టిన గూండ్ల చట్టము; పొగగూడు [అ; తె]

గుమ్మడ = వానసీరు క్రిందికి కారునట్లు మిడి పై నెరిప్పడిన రంధ్రము; ఐంగ [తె; అ]

గుమ్మడపడు = మిద్దెలో కన్నమేర్పడు [అ-వజ్రకరూరు]

గుమ్మపాలు = ధారోష్ణములగు పాలు [కరీ]

గుమ్మి = (1) దాన్యము నిలువ ఉంచుటకు ఎండుతీగెలతో అల్లిన పెద్దగంప; బొట్ట [మ; గరీ]

(2) నీరునింకిన చిన్నగుంట [శ్రీ]

(3) భాన్యము నిలువజేయు తడికెలగూడు [వ-కృ]

గుయ్యారం = చీకటి

గురక = గుఱ్ఱమునుశబ్దము. మరణ లక్షణము — గురకట్టివుంది, ఇక బ్రతకడు [నె-పొ; తె]

గురాలు = గొబ్బిబొమ్మలు; గురిగెలు [అ]

గురిక = చిన్న మట్టిపీడత [తె]

గురికిబెత్తెడు = దాదాపు; ఇంచుమించుగా [కరీ; నె]

గురిగి = (1) గయ్యాళి

(2) పక్షివ్రతవలె పటించునది [అ]

గురిగెలు = గొబ్బిబొమ్మలు; గురాలు [అ; బ]

గురుకు = శ్లేష్మావరోధముచే కలుగు కంఠద్వని; గురక [కరీ]

గురుకు = పిండిముద్దపై దీపారాధనకు చేయు గుంట [నె]

గురుకుళు = శివార్చకుడు; తంబళ [నె-దక్షిణ]

గురుగాకు = ఒక ఆకుకూర [చి; నె]

గురుగు = (చూ) గురుకు [కర్నూ; సర్కా]

గురుగుముంత = పెళ్ళికాలమందు చిత్ర వర్ణము గలిగి యుపయోగించెడి మట్టి పాత్ర [కృ]

గురునాథపొంగలి = కొత్తపెండ్లికొడుకు పెండ్లికూతురు ఇంట మొదట ప్రవేశించి నప్పుడు చేయు పూజాక్రమము; ఈ గురు నాథుడు దక్షిణమూర్తి అంశము. ఇట్లే వరుని ఇంట వధువు చేయునది ఆక్కల ముత్తయిదువు పూజ [నె]

గురుమెకము = చమరీ మృగమువంటి జంతువు; దీనితో వెండ్రుకలు త్రీలు సవరములకుగా వాడుదురు [మ]

గురుగురు వెండ్రుకలు = ఉంగరాలకురులు [కరీ]

గురుజు = స్తంభము [ఓ]

గుఱ్ఱపుతుండ్లు = గుఱ్ఱపుమెడ (తల) ఆకృతితో చెక్కి, ద్వారబంధమునకు ఇరు ప్రక్కలా గోడల, అలకారార్థముగ బిగించిన కొయ్యతుండ్లు; కస్తూరిపత్తెలు [నె]

గుఱ్ఱమెక్కు = త్రాగి నిషాలోకిండు—వాడు గుర్రమెక్కి ఉన్నాడు [వి; నె]

గుఱ్ఱు = పగ; కంటు — గుఱ్ఱపెట్టుకొని యుండినాడు [నె; కర్నూ; ఆ]

గుల = (1) దేనియందైనను అధికవాంఛ— ఆయనకు చీట్లాట గుల [నె]

(2) కామవాంఛ [కర్నూ; నె; అ; వ]

గులక = (1) చిన్నచిన్నరాళ్లు—చిన్న గులక రాయి

(2) బొంతరాయి పలుకులు; [ఆ; నె]

గులకరాయి = (1) చిన్నచిన్నరాళ్లు
(2) బొంతరాళ్ల రాయి (Latarite) [కరీ; నె; ఆ]

గులకరించు = (1) నోటనున్న వస్తువును వక్కలముక్కలగా నమలి నీళ్లబోసికొని మ్రింగు [నె]

(2) సుఖపడు; దరించు—ఇక్కడ ఏమి గులకరిస్తామని వచ్చినావు [నె-పొ]

(3) నోట నీళ్లబోసికొని బాగా గొంతు వరకు దిగునట్లుచేసి పుక్కిలించు—గులక రించి ఉమ్మివేసినాడు [నె]

గులాంకాయలు = నాగజెముడు వండ్లు [ఆ]

గులాలు = ఎఱ్ఱకుండుమంటి ద్రవ్యము — గులాలోంగు [కరీ; మ]

గులుగు = (1) లోలోన గొణుగు [కరీ]

(2) విలాసముగా వర్తించు [అ]

గులుగులు సేయు = గిల్లంతపెట్టు [కరీ]

గుల్బండు = చిన్న ఉన్నిగుడ్డు; ముప్పర్ [కరీ]

గుల్ల = (1) బలహీనము—వాడు గుల్లనాడు [గు; నె]

(2) చిన్నకురుపు — వడగుల్ల; తీడుగుల్ల [నె; ఆ]

(3) పండి ఎండిన చింతాయ [నె; కర్నూ]

(4) అస్తినాశమగుట—వాడి యిల్లు గుల్ల అయినది [నె; కర్నూ]

(5) లోతైన గంప [నె; మ; శ్రీ]

(6) గంప [వ]

(7) చిన్నచుట్ట [ఆ; వి]

(8) బోం (లోపల ఏమీలేదు)

గుల్లయగు = శిథిలమగు; అలముతగు— వీనితో సంసారము గుల్లయైనది [నె-పొ]

గుల్లసున్నము = సముద్రపుగుల్ల (నల్లచిప్ప) కాల్చిచేసిన సున్నము × రాతిసున్నము [నె; ఆ]

గుల్లి = (1) చిన్నది

(2) తొకలేనిది — గుల్లెడ్డు; గుల్లిపక్క [నె-మెట్టి]

గుల్లు = గొణుగు; సణుగు [మ; కరీ]

గువ్వకూర్చుండు = తెంకాయ, చెట్టుమీదనే నీరులేకుండా చెడిపోవు; దీనినే గద్ద కూర్చుంట అని పరమటి తాలూకాలలో అందురు; గూబదొక్కు [నె; అ]

గువ్వగుత్తులు = త్రీలభూషణ విశేషములు [కరీ]

గువ్వదొక్కు = (చూ) గువ్వకూర్చుండు; గూబదొక్కు [చ]

గువ్వము = గుఱ్ఱ [కరీ]

గువ్ కప్పీలు = డంబాలు — గువ్ కప్పీలు కొట్టినాడు [నె]

గుప్తి = (1) ఎరుక; చూచిన పరిచయము — ఆయన నాకు గుప్తీలేదు

(2) గునుతు; దృష్టి—అది గుష్టికి అనలేదు

[నె]

గున = వెడల్పుగా అల్లిన రోతుతక్కువచేట

వంటి అల్లకము [అ-వె]

గుసాయి = వంటచేయు ఓడ్రబ్రాహ్మణుడు
[శ్రీ]

గుసులు = (1) కుసులు; పిసులు [మ]

(2) కూసాలు [వి]

గుళ్లారిగాడు = పొడుగాటివాడు [చి]

గూ

గూకు

గూడగట్టు

గూకు = (1) గుడ్డు; దెబ్బ — ఒక్కగూకు
ఇచ్చినాడు [నె]

(2) కొట్టుట—వీపున గూకినాడు [నె]

గూజు = గుజ్జు [చి]

గూటము = (1) మేలును కీడుగాచెప్పట
(అనభీష్టము)

(2) ఇబ్బంది; వ్యతిరేకత — ఒకగూటం
వచ్చింది, ఒక మేకు వచ్చింది [నె]

(3) నిలువెత్తు కొయ్య — చెరువతోట
గూటాలు [చి]

(4) గట్టివస్తువులను మెదుపు (నలగగొట్టు)
గట్టి కట్టు తుంట [కరీ; నె]

(5) భూమిలోనికి దిగగొట్టు గట్టికొయ్య;
పెద్దమేకు

గూటాయించు = బాగా చీవాట్లుపెట్టు;
నూకులుపెట్టు [నె]

గూటించు = బాగా చీవాట్లుపెట్టు; గూటా
యించు [నె]

గూటిబండి = మనుష్యులు కూర్చుండుటకు
పైన గూడువరి కప్పకట్టిన సవారిబండి
x వట్టిబండి [నె]

గూటిమడవ = చేలోవేసిన మడవ (అడ్డు
కట్టు) క్రింద ఏర్పడిన బొక్క [నె]

గూటీలుద్రోయు = కఠినవాక్కులు విని
పించు [కరీ]

గూటు = సంఘము (కమిటీ) [కరీ]

గూడ = (1) బండిపైనుండు జల్ల ముందరి
భాగము [నె-అత్తకూరు]

(2) పల్లె—బోయగూడ; యానాదిగూడ
[శ్రీ; తె]

(3) తుంటి; సడుగుచెప్పనకు, తొడిగి
కొనుటకు వీలుగ నమర్చబడు తోలుపట్టు
[నె-పొ]

(4) భుజపుకీలు—గూడ ఎగురుదన్నెను
[కర్నూ]

(5) వర్షములో ఉపయోగించుటకు తాటి
యాకుతోగాని, జమ్ముతోగాని చేసి నెత్తిన
దిగవేసికొను అల్లిక—జమ్ముగూడ

(6) నీటిని ముంచిపోయు, వెదురుపేళ్లతో
చేసిన సాధనము—చేనికీ గూడవేసి నీరు
పారించినారు [చె; నె]

(7) రెట్టపై బంతికిలు, గూడు [చి]

(8) చొప్పను నిలుపునకు కుప్పగా పెట్టి
నది—జొన్నగూడ; గూడు

(9) మేకలు మందగా మేతకువెళ్లినప్పుడు
అడవిలో వాని పిల్లల నుంచు పెద్దవెదురు
అల్లకము; ఇది బోర్లించిన పెంకాయ
చిప్పవలె నుండును. [నె; అ]

గూడగట్టు = (1) దెబ్బతగిలి నెత్తుకదుము
గట్టు [నె]

(2) తమిళులు మొలవంచను అడ్డముగా
(దట్టిగా) కట్టినది; బ్రహ్మచారికట్టు [నె]

గూడదాసరి = మాల దాసరికులంలో ఒక తెగవాడు (చి)

గూడబాతు = పెద్దజాతి బాతు (Swan) [నె: వ]

గూడలి = నదులకూడలి — గూడలిసంగం [నె]

గూడు = (1) రెండు ఎముకలు కలియు కీలు — గూడు తొలిగినది; గూడ [నె]

(2) పశువుల గుడస్థానము — ఆ కోడెకు గూట్లో పొరకనుడి గలదు [నె-పొ]

గూడుపుటాని = (1) మోసము చేయుట [కర్నూ]

(2) కుట్రబిన్నుట — వాళ్ళందరు గూడు పుటాని చేసిరి (ఇది హిందీపదము); గూడ్ = బెల్లము; పుటాని = శనగలు; ఈ శనగలు బెల్లం అనుపదము తెనుగులో కుట్ర చేయుట అను అర్థమున వాడుట ఎట్లు ఏర్పడినదో)

గూడుబండి = కాత్కాలికముగా గూడువలె చాపతో కప్పినబండి; గూటిబండి [శ్రీ; నె]

గూన = (1) బాన; పెద్దపాత్ర — కవీలగూన [అ]

(2) పెంకు [కరీ]

గూపెట్టు = ప్రోగుజేయు [వ-కృ]

గూబ = ఒక తిట్టు; గోల [అ-పె]

గూబదొక్కు = (చూ) గువ్వకూర్చుండు [చి]

గూబబావిలిలు = స్త్రీలకర్ణ భూషణం; గూబ్బిరిలు [నె]

గూబము = గుంజు; గూవము [కరీ]

గూము = (1) బదారు చెరకుగడలపాది — వదిగూములలో తెగులువడిండి [చి]

(2) ఆభరణము [చి]

గూరు = చాలకాలముగా ఉండుదగ్గు [అ-పె]

గూవము = గుజ్జు; గూబము [కరీ]

గూస = దెబ్బ — ఒక్కగూసా ఇచ్చినాడు [నె]

గూళి = (1) ఆంబోతు (Stud Bull) [అ: [నే]

(2) బలిసిన కుట్టవాడు [అ]

(3) చేపలువట్టు సాధనము; (చూ) ఊత [శ్రీ]

గూళికుట్టు = (చూ) ఆపరెడ్డు [అ]

గూళియెడ్డు = ఆపరెడ్డు, దేవరపేత వదలిన ఆపోతు — దేవరపోతు; దేవరెడ్డు [అ]

గూళ్లు = జొన్న, సజ్జదంటు పేర్చిన కుప్పలు [చి; నె-మెట్ట]

గె

గెంగమ్మ

గెండి

గెంగమ్మ = చూము; కలర; గంగమ్మ [చి]

గెంజరిగడ్డ = క్యాంబ్ [అ]

గెంటించు = (1) నాటిపెట్టిన గూటము మొదలగు వాటిని పెరగుటకు అటునిటు నెరిమి

బెంచుచేయు [నె: వ]

(2) పాదనములచే గింటుట [గో]

గెంటె = చలికి రెండుచంకల క్రిందుగా ముడిపేసి కట్టు ఉత్తరీయపు కట్టు; ఏటకట్టు [చి]

గెట్లించు = (చూ) గెంటించు [కర్నూ]

గెండి = వెడల్పుగానుండు మంచినీటి చేప [నె: వ]

గెందిరి = అసూయపరుడు; ఉడుకుబోతు
[శ్రీ]

గెగ్గెలు = గడ్డలు—రేగడి గెగ్గెలలో నడువ
వీలుగాదు [కరీ]

గెచ్చు = పొడవుగా పెరిగినవాడు [కరీ]

గెడ = గడియ [శ్రీ]

గెడంచు = (చూ) గడమంచి; గడవంచి [అ]

గెడవు = క్రింద వడవేయు; తెడవు [అ;
బళ్లారి]

గెడవులాట = పోట్లాట [అ]

గెడిగె = (1) కుండ [నే]

(2) చిన్నమూతిగలగిన పంటికంటె
(బుంగ) చిన్నకుండ; గెడిగ [నే]

గెయిసు = కందగడ్డ; రామకంద; రత్నపురి
గడ్డ; చిలగడదుంప; తెల్లదుంప [వ]

గెయిసుగడ్డ = చిలగడదుంప; గణుసుగడ్డ

గెనసు; గెనినెగడ్డ [అ]

గెత్తం = ఎరువు [శ్రీ]

గెన = గెడ [శ్రీ]

గెనసు = గెయిసు; చిలగడదుంప [చి]

గెనినెగడ్డ = గణుసుగడ్డ; తెల్లదుంప [నే]

గెనుసుగడ్డ = చిలగడదుంప; [కర్నూ]

రత్నపురిగడ్డ [హై]

కంద [వ]

గెర = గొల; గెల [వ]

గెరవయ్య = (చూ) గొరవయ్య [వ]

గెరవాటు = (చూ) గిరివాటు [కర్నూ]

గెరి = గిరి [అ]

గెల = అరటి, తాటి, పెంకాయల గుత్తిగా
పుట్టినమోము; గొల [నే; కర్నూ; వ]

గెల్ల = పార్శ్వము [కరీ]

గెళము = (1) వ్యవసాయ పరిభాషలో కాడి

(2) ఒక కాడెదులతో సేద్యము చేయగలి
గిన విస్తీర్ణముగల సేద్యపుభూమి —
మాకు రెండుగెళముల సేద్యంవుంది. ఒంటి
గెళంవానికి ఒక తిప్పలా (అరక, గొట్టు
అనునట్లు) [అ; బ]

(3) కాడెద్దులు [అ]

గె

గేగులు

గేరి

గేగులు = తాటికాయములైలోనుండి పుట్టు
మొలకలు; తేగలు [కరీ; చి]

(2) తీగలు [చి]

గేడి = (1) నిలుపుప్రక్క — రాతిని గేడికి
(గేడిపాటున) బెట్టు; గోడు [నే; వ;
కర్నూ]

(2) ఉబ్బెత్తు — రాతికూనంలో గేడితీసేయి
[చి]

(3) నిలుపు, నిటారు [అ]

గేడివల = రాతిపూట చేపల వేటలో ఉపయో
గించే వల; దీనిలో మొయ్యిచేపలు వడుసు
[గు. బాపట్ల]

గేడు = రాతి కూచములో ఉబ్బెత్తుగా తీసినది;
గేడి [చి]

గేతు = మిడత [చి]

గేరా = గిరజాలు [చి]

గేరకాళ్లు = పొచ్చెలు, మేక, వీటి మోకాళ్లు
క్రిందిభాగము; వీటిలో చేసినకూర వ్యవ
కారి, రుచికరము [నే]

గేరావేయు = గిరివేయు; చుట్టు ముట్టడించు
(ఇప్పటి గెరావ్) [కరీ]

గేరి = (1) మూర్ఖ — నాకు గేరివచ్చెను
[కరీ]

(2) వీడి; సందు [మ; కర్నూ; అ; బ]

గైరంగము = (1) ఉమ్మకాపు

(2) చెట్ల రెండవకాపు [ఁ; క]

(3) కారువంట [చ]

(4) అకాలము [తె]

గైరంగామీ = అనావృష్టి [కరీ]

గైరు = మిన్నయైనది [వ-కృ]

గొ

గొంగడిబామళ్లు

గొజ్జపులుసు

గొంగడిబామళ్లు = గొల్లలు [కరీ]

గొంచి = తరిభూమి భాగము: మాగాణి [అ]

గొంచికాడు = (1) ఉమ్మడి నేద్యమున నాయకుడు;

(2) పిన్నలోపెద్ద [అ]

(3) కమ్మ భూస్వామి [అ]

గొంచి నేద్యము = ఉమ్మడి నేద్యము [అ]

గొంటు = లావైన మొద్దు వక్క × సిగిరవు వక్క (పీటివక్క) [నె; కర్నూ; అ; తె]

గొండ = కోయకొండజాతి [కరీ]

గొండాలు = లేక పెంకాయలు; ఎడసీరు కాయలు; ఎడకాయలు [శ్రీ]

గొండెము = గొళ్ళెము; తలుపు చిలుకు [శ్రీ]

గొండెము = గొళ్ళెము [వ]

గొంతుకోయు = పాడుజేయు — దాని గొంతు గోయడ మెందుకరా [తె; నె]

గొంతుకూర్చుండు = (1) భూమికి ముడి అనించక పాదాలపై కూర్చుండుట

(1) ఎంతకష్టము వచ్చినా చెదరకుండుట [మ]

(2) వ్యర్థప్రయత్నము గలవాడగుట — అయిన గొంతుకూర్చున్నాడు [నె]

గొంతెమ్మ = నివృచ్ఛరము; శూన్యము.

గొంతెమ్మలు = సంక్రాంతి (భోగ) పండుగ లలో ఆవుపేదతో ముద్దలుజేసి, దానిపై గరిగపెట్టి వసువుకుంకుమచొట్లు పెట్టి, ముగ్గు మధ్య పెట్టి, నవధాన్యాలు, రేగు పండ్లు, జీడిపండ్లు పెట్టి, వ్రతి గడవపైన రెండు వైపుల రెండు వాకిట్లో చల్లుదురు. ఆ ముద్దకు గొంతెమ్మలు అనిపేరు [మ]

గొంది = (1) వెలుతురులేని ఇంటిగది — గొందిగది [అ]

(2) సన్నటి ఇరుకైనది వీధి — సందు గొందులు [నె]

గొగ్గు = (1) వంకర టంకర — గొగ్గుపండ్ల వాడు [కరీ]

(2) కొన్నేటి (కూచియైన) మొనలు తేలి యున్న నేల [కరీ]

గొగ్గులు = గడ్డలు — రేగడ గొగ్గులు; గెగ్గెలు [కరీ]

గొజ్జటుకులు = చింతపులుసు వేసి, నానిన తర్వాత తిరుగుబోతపేసిన అటుకులు [అ]

గొజ్జపులుసు = వచ్చిపులుసులో సువ్వలు, బెల్లం, ఉల్లిపాయ, వంకాయ కాల్చివేసి చిక్కగాచేసిన పులుసు [మ]

గొటిక = పరాణి మొదలగువాటిలో గట్టి
గొంటు గింజ; గొటికతాయ; గొటుకు—
అన్ని గొటికత [నె]

గొటికి = చెట్టు ఎదుగకుండుట; గిటక [అ-
పె]

గొటుకు = కఠినమైన; గొటిక [కఠి]

గొట్టికాయలు = (1) గట్టి ముడికాయలు —
పటానాలలో గొట్టికాయలు నిలిచినవి
[నె]

(2) గోలీలు [వి]

గొట్టిగడ్డ = చెరువులలో గొట్టు కాలములో
దొరకు తృణమూలములు, కరువుకాలము
లందు ప్రజలు త్రవ్వి తిందురు; గిట్టిగడ్డ
[చి]

గొట్టిపండు = వండిన చిన్నపాటి చింత
కాయలు [వ]

గొట్టు = (1) నీటికరవు; వరపు [నె]

(2) దబ్బుకు ఇబ్బంది—గొట్టు తగిలింది
[నె; అ]

(3) కఠినము, క్లిష్టము — ఈ పద్యం
గొట్టుగా ఉంది [వ]

(4) అర్థము లేని ప్రసంగము — వాడు
గొట్టు మాటలాడును [గో]

(5) తాలింపుదాకలో మిరపకాయముక్కలు
ఎక్కువగా పేగి తే దగ్గువచ్చే వాసనపొగ
[గో]

గొడినె = (1) చింత మొదలగువాని పెద్ద
కాయ; గొరినె [చి; వ]

(2) ఎరువులతోకచివరన, కొమ్ములోపల
తగులు జబ్బు [నె-పొ]

(3) పశువుల కాలిగిట్ట; గొరినె [నె; వ]

(4) తరువుకు గొట్లము తగిలించుటకై
చేసిన ఇనుప ఊచ [గో]

గొడుగుకట్టు = (చూ) గొడుగెత్తు [అ]

గొడుగులేచు = (చూ) గొడుగెత్తు [కర్నూ]

గొడుగుసుడి = ఎద్దుమూపురం క్రింద ఉండు
సుడి, శ్రేష్ఠము [చి]

గొడుగెత్తు = మజ్జిగ పొంగినట్లు పైకిజబ్బుట.
ఇది బూజువాసనతో వాడుకకు పనికిరాదు;
గొడుగులేచు; గొడుగుకట్టు [కర్నూ; అ]

గొడుసులు = మొదలైన — అన్నంగాడు
సులు; కొడుసులు [నె]

గొడ్డ = (1) తొడలలో ఉబ్బెత్తుగా లేచిన
ఎత్టిగడ్డ; బిళ్ల

(2) సనికలు రాయివంటి రాయి [శ్రీ]

గొడ్డు = కేవలము; ఒట్టి—గొడ్డుకారం [వ;
నె; సర్కా; అ]

గొడ్డుపులుసు = పప్పువేయకుండా కాచిన
పులుసు X కొళంబు. పప్పువేసిన
పులుసు, దప్పకము; సాంబారు [అ]

గొడ్డెలుగు = ఎరుగువంటి [కఠి]

గొత్తు = (1) పశువుల కట్టివేయు కొయ్య
మేకు; గూటము [నే]

(2) గుత్తి; గెల [చి]

(3) గుర్తు; జ్ఞాపకము—నాకు గొత్తులేదు
[అ; బ; వి; శ్రీ]

గొప్పలు = దాంభికములు [తె]

గొప్పలు = మడిలో పనికిరాని మొక్కలను
ఊడబెరికినప్పుడు ఏర్పడు చిన్నగుంటలు
[శ్రీ]

గొబ్బ = (1) చీకటిల్లు

(2) హీనపరచి మాట్లాడునప్పుడు ఇల్లు
అనుటకు ఉపయోగించు మాట—వాడి
గొబ్బలో అడుగుబెట్టను [నె]

గొబ్బు = కల్లుబొట్టి [కఠి]

గొబ్బుకోమటి = కోమటిజాతిలో నొక విశే
షము [కఠి]

గొయ్యోపండు = తెల్ల జామపండు; కొయ్య
పండు; జామిపండు [చి]

గొరక = (1) బల్లెము; బరిక — కొరకతో
పొడిచినాడు [కర్నూ]

(2) చీపురు [గు]

గొరకలు = మాగాణిలో దొరకు చిన్న చేపలు

[ఉ-గో]

గొరమాలిన = పనికిమాలిన; ఉపయోగము

లేది—అది గొరమాలినవని; కొరమా

లిన [నె; అ; గో; తె]

గొరవయ్య = (1) శైవభక్తుడు [అ]

(2) గురువులు [అ]

(3) ఒకానొక యాచకుడు. గొంగడి

చొక్కా, మేకతోలు కిరీటము, నుడుట

విభూతి, లేక కుంకుమరేఖలు, నిడుపాటి

మీసాలు, ఒకచేతిలో పెద్ద డమరుకము,

ఇంకొకచేతిలో పిల్లనగ్రోవి, చంకనజోరె

— ఇది ఇతని వేషము: పిల్లనగ్రోవి

హిడుపు డమరుకాన్ని వాయింపుచు విచిత్ర

ముగా నాట్యము చేయును. వీరు ఇద్దరు,

ముగ్గురుగాను కలసి జట్టుగా వత్తురు.

ఒక్కొక్కసారి పిల్లకాయలు పీరిని చూచి

జడచుకొందురు. “గొరవయ్యవచ్చె”

అంటేవాలు పిల్లలు భయపడుదురు;

గొరవయ్య [అ; బ]

గొరిజ = (1) ఎద్దుల కొమ్ముల కొనన బిగించు

తోహపు కుప్పె; కుప్పె

(2) విత్తులజల్లుట కుపయోగించు సాధ

నము [క్క; గు]

గొరిమి = (చూ) గొలిమిడి [అ]

గొరిక = చీపురు [వి]

గొరిన గొరిసి = ప్రాణంపోక బాధలు పడినది

[చ]

గొర్కెయ్యెలు ఏసేటి యాళ్ల = తెల్లవారు

జాము; ఈ చుక్కలు పొడిచే సమయము

ప్రమాణమునకు పనులకు అనుకూలము

మ]

గొట్టు = మూడు ఎకరముల సేద్యపు పొలము

— అయిన నవ వదిగొట్టులు భూమిఉన్నది

[నె; గు; తె; అ]

గొట్టుపట్టినది = చినిగినది [అ]

గొట్టెచెలి = చెవివెనుక పుట్టు కురుపు [వి]

గొల = (చూ) గెల [నె; అ; సే]

గొలఉట్టు = యువకునికి యౌవనప్రాదుర్భావ

మగు [నె]

గొలక = (1) మేయగా మిగిలిన కనుపు;

(2) గుత్తి [తె]

గొలిక = గొలుసు [కరీ]

గొలిమిడి = చేలలో మొలచు ముండ్లచెట్టు;

ఈముల్లు గుచ్చుకొనిన నొప్పితోగూడిన

నవ ఏర్పడును; గొలిమిడి [నె; అ; వ]

గొలుక = చేరిక; పంక్తి; పేరు—ముత్యాల

గొలుక; గొలిక [కరీ]

గొలుసు = (1) ఇసుక; దీపావళి ప్రకములలో

నోముకుండకు క్రిందపోయినది—గొలుసు

పోయి [వ]

(2) పరి మొదలగు పైరుల వెన్ను, కంకి

[కరీ]

గొలుసుకట్టు = తెంపులేకుండ వ్రాసిన వ్రాత

[తె; నె]

గొలుసువ్రాత = జిలుగువ్రాత; గొలుసుకట్టు

వ్రాత [నె; కర్నూ; తె; అ; గో; అ]

గొల్లబామ = మిడుతవంటి ఒక పురుగు;

గొల్లబామ [తె; నె]

గొల్లబుద్ది = మూర్ఖత్వము [వి]

గొల్లనుద్దులు = మూర్ఖభావములు [కరీ]

గొల్లెము = (1) గొలుసుకు అనుర్చిన తలుపు

చిలుకు; నాగవాసము — గొల్లెము పెట్టు

[నె; కర్నూ; అ]

(2) నాగవాసమునకు (చిలుకు) తగిలించు

ఇనుప వలయము [నె-పొ; తె]

గోంధ్రకప్ప = గోదురుకప్ప; పెద్దకప్ప,
వర్షమునకై ఈ కప్పను ఊరేగింతురు [చి]

గోండు = బంక (హిందీ) [నె; తె]

గోకరకాయ = (చూ) గోకిరికాయ; గోరు
చిక్కుడు

గోకలు = (1) కొంగలు — వరి మొలకను
గోకలు త్రొక్కినవి [చె]

(2) పెంపుడు బాతులు [కరీ]

గోకిరికాయ = (1) గోరుచిక్కుడు [నె]

(2) గోకరకాయ [హై; వ]

(3) శ్రీరామచిక్కుడు

(4) మటికకాయ [రా; నె- మెట్ట]

(5) మొటికకాయ

(6) చేమలేకాయ [అ]

(7) చొకేకాయ [అ]

(8) గోరీకాయ [కర్నూ-పరమధ]

(9) చొడేకాయ [అ]

గోకుడు = గజ్జి—నాట మెయినిండా గోకుడు
పుట్టినది [కరీ]

గోకర్ణము = చారు మొదలగునవి వడ్డించు
టకు లోతు, పొడవుముక్కు, పట్టుకొనుటకు
ఉగ్గము (Handle) వంటి పైకాడ గలిగిన
పాత్ర [నె; గు, తె; అ]

గోగాకు = గోంగూర [నె; కర్నూ; అ]

గోచిపాతలరాయుడు = నిరుపేద [నె]

గోజోడు = (1) బాధపడు [తె]

(2) దేబిరించు [అ]

గోజు = విసుగెత్తించు—అది గోజుపని [తె]

గోజారు = (1) వలుమారు దేబిరించి అడుగు
[నె; అ; తె]

(2) గోసరిలు; గోజాడు [వ]

గోటు = (1) వనభోజనము; విందు (వదిమంది
కలిసివెళ్లి అక్కడేవండి భుజించుట)—

గోటుపోయినారు; గోటుచేసినారు [చి; నె]

(2) మాంసముతో కూడిన వనభోజనము

(3) పానగోష్ఠి — తెల్లవాల్లు, గోటులో
ఉండినారు [చె; నె]

(4) బదాయి [గు]

(5) గర్వము [వి]

(6) గుడ్డలకు కుట్టిన అంచు — గోటు
రవిక [నె]

గోటులు = మూడేసి వలయములు కలిగిన
వెండికడియాల [శ్రీ]

గోటు వాయిద్యము = వీణలో భేదము. తీగె
లను ఏదమచేతి ప్రేక్షతోగాక, ఒక గుం
డ్రని కొయ్యకునకతో రాయుదురు; రుద్ర
వీణ

గోడంబి = ముంతమామిడిపప్పు; జీడిపప్పు
[అ]

గోడంబీ = వేయించని (పచ్చి) ముంత
మామిడి పప్పు; పచ్చి జీడిపప్పు

గోడకి కొట్టానికి తగులకుండా = విష
యములంటి అంటకుండ మాట్లాడు; అకుకు
అందక, పోకకు పొందక [నె; అ]

గోడకాలు = గోడలు కట్టుటకుగా భూమిలో
తీయు పొడవు గుంటలు—గోడకాళ్లు తీసి
నారు; (త్రవ్వినారు) కడకాలు [నె]

గోడలు = గోవులు [కరీ]

గోడలుదూకు (దాటు) = ప్రియునికొరకు
అభినరించిపోవు; వ్యభిచరించు [నె]

గోడదొమ్మ = జంతువులలో గుండెప్రక్క
నుండు ఆవయవము; దూదిగుండె [చి]

గోదాడు = (1) తలచుకొని తలచుకొని
ఏడ్చు [మ]

(2) గోలు గోలున ఏడ్చు [అ]

గోడు = (1) కొయ్య మొదలగు వాటి ఎత్తు
పైపు—రాశిని గోడుగాబెట్టు; గేడి [కృ]

(2) గొప్ప [శ్రీ]

(3) బాధ [తె; నె]

గోదాము = దాస్యపుకొలా; గోదాన్ [కరీ]

గోసుగోజు = బంక [గు]

గోనె = (1) సరకుతోనింపిన గోతాము; లేక
మూట [చ]

(2) కాశీబస్తా

గోపి = గొల్లభామ

గోపిపువ్వు = కాలిపువ్వు; ముట్ట కోసుకూర

గోపురము = ఎద్దు పీపుమీద ఉండు మూపు
రము; చెండు [అ]

గోపి = క్యాబేజీకూర [కరీ]

గోమారి = పశువులకు వట్టు గుడ్డు పుడగు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

గోము = (1) పొగరు—వాడకి బాగా గోము
పట్టింది [నె; కర్నూ]

(2) బులిబుజ్జికము — వాడు గోముతో
చెడినాడు [నె; ఆత్మ; తె; అ]

(3) గుట్టు [కరీ]

గోయిందగొట్టు = (1) మృతినొపొందు [మ]

(2) పైర్లమైపోవు; కొంగిలించబడు [నె]

గోల = చెంబు, ముంః; కోర [అ]

గోరంచు = (1) కట్టు పంచలకు నేసిన
పన్నటి రంగుఅంచు—గోరంచు పంచ
[నె; కర్నూ; సర్కా; తె]

(2) ఎఱ్ఱని పన్నెఅంచు [చ]

గోరచెక్క = నేలతో, మిట్ట పల్లములను
చదునుచేయు పాక [చె]

గోరాము = వ్యాధికో నెనబెట్టు—గోరాము
వెళ్లబోస్తున్నాడు [నె-మెట్ట]

గోరించు = వ్యాధివలన పస వెళ్లబోయి;
గోరాము చేయు [నె]

గోరికాయ = గోరుచిక్కుడు [కర్నూ - పర
మడ]

గోరు = తమలపాకుల కత్తిరించు ఇనుపవ్రేలి
కొడుపు [చ]

గోరుకట్టు = ముల్లదీయు ఇనుప ఓబ్బినము;
గోరుకాలు [నె]

గోరుకాలు = (మా) గోరుకట్టు [అ; నె]

గోరుగట్టు = ముల్లదీయు లావునూడి; గోరు
కట్టు [కర్నూ; అ; నె; వ]

గోరుగాలము = ముల్లదీయు లావు ఇనుప
నూడి వంటిది; గోరుకాలు [చ]

గోరుగోలు = (1) (మంగలి) గోళ్లను దీయు
పనిముట్టు

(2) (మా) గోరుకట్టు [అ]

గోరుచిక్కుడు = శ్రీరామచిక్కుడు; గోకిరి
కాయ; మిరికకాయ; చౌళికాయ; గోకి
కాయ [నె]

గోరు ముద్ద = చిన్నపిల్లలకు కథలు చెబుతూ
అన్నము చిన్న చిన్న ముద్దలుగా చొటన
వ్రేలు గోరుతో ఎత్తి నోటి కందించు
ముద్ద [చ]

గోరి = నందు, మార్గము [ఉ-వి]

గోలిముట్టు = పూరిల్లు పై భాగము చివరన
కట్టిన రెట్టగోడ [నె; వి]

గోలుట = తపించుట [కరీ]

గోలె = నుండి; అది మొదలు — జ్వరము
వచ్చింది గోలె బిడ్డడు కోల్పోన లేదు
[కరీ]

గోలెము = (1) మూతి వెడల్పు అయిన తొట్టి
[శ్రీ]

(2) కుడితి తొట్టి [కరీ]

గోవ = (1) బెదురుపశువు; కనుసిరికి ఆవు—
అది గోవ ఆవు [నె]

(2) ఇండ్లు మేడలు కట్టునప్పుడు పని
వారు పైకి ఎక్కి కూర్చోనుటకు, నడచు
టకు ఉపయోగపడునట్లు అమర్చిన బెదురు

చట్రం; సారవ (Scaffolding) [వ; కరి]

(3) దినదినాభివృద్ధి [వ-గో]

గోవతాడు = పిల్లల మొలకబెట్టు ఆభరణము [గు]

గోవురాయి = పశువులు ఒంటిని రాచకొనుటకు నాటిన నింపు బండ; పల్లె పొలిమేర లోపల ఆక్కడక్కడ పుణ్యాత్మలీరాతిబండను నాటెనురు [చి]

గోవుగ పెరుగు = (1) బాగా రాముగ పెరుగు [వ]

గోస = గొప్పతనము [కరి]

గోసంగి = (1) పనికిమాలినవాడు

(2) మాలలో ఒక తెగ [నె]

(3) మాదిగలను యాచించు ఒక జాతివాడు [గో]

(4) సన్న్యాసి; మాలసన్న్యాసి [అ]

గోసరిల్లు = దుఃఖించు [కరి]

గోసాయి = బైరాగి; గోషాయి [అ; నె]

గోసాయిచిట్క = పెద్దవ్యాధికి చిన్న మూలికతో త్వరలో పోగొట్టు ప్రక్రియ; గోషాయిచిట్క; పరమాషక్రియ [అ; నె]

గోసీరము = గొప్పజేసి చెప్పట [మ]

గోసు = కోసు; క్యాబేజి [నె; అ]

గోళించు = (1) నూనెలో పీయించు [అ]

(2) తాళింపు; వేపుడు చేయు

గొ

గొచన

గ్రంథం పొంగుడు

గొచన = దిండుగుడ్డ; గవుచెన [నె; అ]

గొడిబట్టె = (1) పొట్టికొమ్ముల ఎనుము [నె-మెట్ట]

(2) పెద్దజాతి బట్టె [తె]

గొడు = గొండ్లవాడు; ఈడిగవాడు [కరి]

గొత్తి = పనివాడు; సంవత్సర జీతమునకు పనిచేయు సేవకుడు; నిత్యసేవ [గు]

గొర = నూనె మొదలగు ద్రవ ద్రవ్యములు పోయు సాధనము [కరి]

గొరిపున్నవ = కార్తిక పౌర్ణమ; నోముల పున్నవ

గొరమ్మ = పసుపుతో నిర్మించు గొరిదేవి ప్రతిమాచిహ్నము [కరి]

గొళనగుడ్డ = దిండు, పరుపు ముసుకుగుడ్డ; గొచన [నె; కని]

గొనుబోవు = (1) పైరు ఎదిగినను పంట తగిబోవు — ఈ యేడు పైరు గొనుబోయింది [నె-కోవారు పరమట]

(2) పరి గొలుసు (వెన్ను) పాలుబట్టక చెడుట [కరి]

గొనెన = ఒక వస్తువుకు పైన తొడుగుగుడ్డ; ముసుగు గుడ్డ; — తంబూర గొనెన [వ; అ]

గొళిగేదె = (చూ) గొడిబట్టె [గు]

గొళివాడు = గోవులను పెంచి పాల నమ్మువాడు [అ]

గ్రంథం = వ్యవహారము — దానికి ఒక పెద్ద గ్రంథ మున్నదిలే; [తూ-గో; గు; నె]

గ్రంథం పొంగుడు = అన్ని అవలక్షణముల లోను అరితేరినవాడు (వ్యంగ్యము) [గో]

(2) అన్నివిధాలా సమర్థుడైన వ్యవహార [గు]

పూటీలు = (పూ) గట్టలు [వ]

చ—చ

చంకచేయు

చకలు

చంకచేయు = ఈనబోవు పశువు పొదుగు చేయు [నె; అ-పె]

చంకపట్టెలు = బండి పైచట్టములో ఇనురు పై అడ్డనుండి కోణాంకారముగ బిగించిన క్రొయ్యలు; దీనిమీదనే పరములు బిగింతురు [నె]

చంకపాప = ఎత్తుకొనదగిన చిన్నిపాప [కరీ]

చంకబాటు = బిడ్డా పాప గలుగుట [కరీ]

చంకసన్నము = (1) బక్కప్రాణి

(2) పేదవ్యక్తి [కరీ]

చంగోబిళ్ల = చెప్పక చేయక పరుగెత్తు పోవుట [కరీ]

చంచకరువు = బయ్య; Advance; చంచకారము [నె] సంచకరువు; సంచకారము [కర్నూ; ష; నె]

చంచకారము = బయ్యన [నె]

చంటితనము = శైశవము [కరీ]

చంటిపాప = చంటిబిడ్డ [వ]

చంటిబిడ్డ = చనుబాలు ద్రాగుచున్న పసిబిడ్డ [నె; కర్నూ; అ; తె]

చంటోడు = (1) సనములుగల పురుషుడు; (ఎగతాళి అనుమాది) [నె-పొ]

(2) పసిబిడ్డ [నె]

చండరబండర = ఎంహామించా [కరీ]

చండవాళము = నష్టము [అ]

చండాలము = చేసిన అపరాధములకు అపరాధముగా నిచ్చు డబ్బు [నె]

చందప్ప = చందమామ [కరీ]

చందమామ = (1) తాటితేగ నడుచునుండు మెత్తటి మోము; తాటిమువ్వ [నె; అ]

(2) కోడిగ్రుద్దులోనుండు సుమపు వన్నెముద్ద [చి; వ]

చందవ = చిన్నదిగా, గబ్బిలపు రెక్కలు విప్పినట్లుండు సముద్రపు చేప, ఎండబెట్టుటకుకూడ పనికిచున్న. (Bat Fish [నె; శ్రీ])

చందా = గుళ్లగ (లోపల బోలుగా) వెడల్పుగా నుండు వెండి చేతికడియము [శ్రీ]

చందుగుపెట్టె = చిన్నపెట్టె [శ్రీ]

చంద్రవంక = (1) చెరకు గానుగలోని పైవలయము [చి]

(2) ప్రీతి శిరోభూషణము [నె]

చంపివేళ = (పూ) బిడ్డపాలవేళ [అ]

చకడా = తెలివికేటలుగల వ్యక్తి [కర్]

చకలు = ఎగతాళి పడుటలు; పరిహాసములు; చాల్తీలు; —చకలు పడినారు [నె]

చకణాలు = చాల్తీలు; చకలు; చకండాలు
ఎగసికములు; పరిహాసములు—అల్పి చక
ణాలు పడుతున్నాడో [నె-అ; పె]

చక్రిలము మక్రిలము = వద్దాసనము; భోజన
మునకు కూర్చుండు పద్ధతి, ఇందులో
పాదాలు క్రిందికి ఉండగా వద్దాసనంతో
పైకి ఉండును [వ; కరీ]

చకోరపక్షి = (వ్యంగ్యముగా) ఎదురుచూపుల
మనిషి [కరీ]

చకోర్రపండ్లు = పంపరవనపండ్లు [చి]

చక్రండాలు = (చూ) చకణాలు [అ-పె]

చక్రణాలు = పాంకపుమాటలు [తె]

చక్కా = (1) చక్కగా, నేరుగా, తిన్నగా.
—అదొరిక చక్కాపో

(2) సక్రమముగా [నె; చి; తెల]

(3) ఉన్నట్టుండి — చక్కా లేచిపోయి
నాడు [నె]

చక్రి = (1) మండమునకు నేయు నవారు
(2) ఎఱ్ఱగా మెత్తటి గడ్డలగట్టి ఉండు
చక్కెర [శ్రీ]

(3) తూగుటాయల మంచపు చక్రము
లేదా, నవారు అల్లినచక్రము [వ]

చక్రిలము = మణుబూపంటి తినుబండారము;
దీనిని చేతితో మెలిగి, గుర్రముగాతిప్పి
చేసి కాలెదరు, చక్కిలాలు [నె; కర్నూ; తె]

చక్రిలము = ముచ్చార్ల పీట [అ]

చక్తు = తరిగిన చిద్రువలు; తురుముడు [కరీ]

చక్కెర = పంచదార [నె; చి; రాయ; వ]

చక్కుడు = అనవకాయ నూగు [అ]

చచ్చుదును = సమపాళము; Square; చచ్చా
కము [కరీ; నె]

చచ్చు = (1) అంగములు దుర్బలములై
పోవు వ్యాధి—కాళ్లకు చచ్చువచ్చింది

(2) ఉత్సాహరాహిత్యము — వాడు పట్ట
చచ్చుమనిషి [నె; కర్నూ; వ; అ]

చచ్చుబడు = చెట్టు ఎండనారంభించు [చి]

చటాయింపు = అసహ్యముతో కూడిన
కోపము; రోజి; విసుగు [అ; బ]

చట్కారి = (1) మోసము చేయువాడు;

(2) ఆంగ్లీయిండియన్ [నె; శ్రీ]

(3) మర్యాదలేని మనిషి; సట్కారివాడు
[నె-పొ]

చట్ట = (1) తమలపాకులు మట్ట పరచునపుడు
ఒకచేత ఇమడగలిగిన ఆకులపేర్లు.
ఇందు సాధారణంగా నూరుఆకులుండును
[నె-అత్త]

(2) విత్తులు పట్టని కాయ [కరీ]

చట్టున = (1) వచ్చున [వ]

(2) అకస్మాత్తుగ [నె]

(3) చావల్యముగ [తె]

చట్టబండ = (చూ) చట్టబండలు [అ]

చట్టము = (1) నలువైపుల పట్టెలతో బిగించి
నది—(Frame) చక్రము [నె; కర్నూ]

(2) అంగసౌష్ఠవము — అమె చాల చట్ట
వైన మనిషి

(3) అందమైన [నె]

(4) రీతి, విధము—అయినదంతా దొర
చట్టము [నె; కర్నూ; అ]

(5) వంశరీతి; చాటు

(6) గుమ్ములక్రింద పేర్చు కట్టచట్టము
[కరీ]

(7) చక్కి [వ]

చట్టమెత్తు = దూలాలు, మొగురాలు నిల
వేయు [కరీ]

చట్టాంబిక్ల = బడిపెద్ద [చి]

చట్టా = ఒకరకపు వ్యాపారము [కరీ]

చట్టి = (1) మూతివెడల్పుగలిగిన చిన్నమట్టి పాత్ర; దీనిని కూరలు చేయుటకు ఉపయోగింతురు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

(2) అణగిన; చప్పిడి—చటిముక్క [అ]

చట్టు = (1) మొత్తనమైన నీరి (సంపదలు)

(2) మూలదనము [కరీ]

చట్టుబండలు = వ్యర్థము — నీ చదువంతా చట్టుబండలైంది [నె; కర్నూ; తె]

చట్రు = (1) చెరువులో నీరు వ్యాపించుమేర; చద [నె]

(2) నీటి మునుక నేల [అ]

చట్రము = బంతిచక్రమునకు మధ్యగాను, ఇరును నిలబడుటకు ఆధారమైనది; చట్టము; Frame [కృ]

చట్రాన్ = చిల్లలగరితె [శ్రీ]

చడావు = ఎగుగడ్డ, మిట; ఎక్కుడు [కరీ]

చడిచప్పుడులేదు = నిశ్శబ్దము [వి; నె]

చడ్డి = నిక్కరు [నె; సే]

చతుకు = అణగిపోవు; చదుకు [కరీ]

చత్తూరి = ఎముకలు గొట్టుట కుపయోగించు కత్తి (చురకత్తి కంటె లావైనది) — చూడుకత్తి, సత్తూరికత్తి [అ-పె]

చద = (1) చెరువు గుంట మొదలగు జలాశయములలో నీరు వ్యాపించు అంచు; చట్ర

(2) రాత్రులందు ఆకాశములో కనుపించు క్రింది దీపములకాంతి వ్యాపకము; కాపురు [నె]

చదర = (1) చచ్చొకము [తె]

(2) నలుచదరము గలిగిన చిన్న తాటి ఆకు చాప, వల్లెకూటములో విద్యార్థులు వాడునది [నె]

చదరకట్టు = మిట్టపల్లములు లేకుండా సమతలముగా నుండునది—చదరకట్టువేల; సదాటం, చదును [కర్నూ; నె]

చదరము = (1) నాలుగుకట్టులా సమానమైన కొలతగలది—Square [నె; ప; ఆ]

(2) సమతలము—చదరమైన చోటు

(3) సక్రమము — చదరంగా నడుచుకో [నె]

చదికిలబడు = పోకిలకము పోసిన పొక్కులు తగ్గుట × పొంగు — పెద్దమ్మవారు తొమ్మిది దినాలు పొంగి తరువాత చదికిల బడును [నె-పొ]

చదుకు = అణగిపోవు; చతుకు [కరీ]

చదుకము = శృంగాటికము; నాలుగు వీధులు కలియుచోలు; కూడలి [అ]

చదును = (చా) చదరకట్టు [కర్నూ; నె; తె]

చదుమలగొట్టు = వీటిలో గడ్డి బాగుగ ఎదుగుటకు పశువులు అందు తిరుగాడకుండ చేయు; మలదోలు; చదుమలతోలు [నె]

చదురు = (1) లోగిలి [అ]

(2) పెండ్లి సమయములలో జరుపు నాట్య ప్రదర్శనము — సంధ్యరేవులో చదురు జరుగుతున్నది [నె]

చద్ది = పులిహోర [వి]

చద్దికూటిబిగువు = చద్దన్నం తిన్నతర్వాత మధ్యాహ్నం వఱకు పనిచేయగల్గు బలము, శక్తి [నె]

చద్వివాసన = వండిన పదార్థములు పొచిపోయి
నప్పుడు కొట్టు వాసన—నద్దికంపు [నె;
తె; అ]

చనుపవాడు = గోనెసంచులు కుట్టువాడు;
సాకువాడు [చ]

చన్నుకుదురు = చన్నుపై లేచు గుల్ల
(పుండు)

చపటా = నీరుజారుటకు చేసిన ఏటవాలు;
చప్పట [చ]

చపాయించు = దొంగిలించు [వి]

చప్ప = మేక, గొట్టెయొక్క కోసిన ముంగటి
జబ్బి [కరీ]

చప్పట = మిద్దెలాదిన తర్వాత (నన్నటి
రాయితో కప్పమునిన తర్వాత) పైన
నీరు కారిపోవుటకు వేయు వాటము;

చప్టా [నె]

చప్పడి = వెడల్పును పొడుపును గలిగిన రాతి
పలక [నే]

చప్పరం = హదిరి—భూచప్పరం [నే]

చప్పరుమంచము = దోమతెర మంచము
[కరీ]

చప్టా = (చూ) చప్పట [అ]

చప్పాంకాలు = పద్యాసనము [చ]

చప్పిడి = ముక్కుదూలము అణగియుండుట
—చప్పిడిముక్క [నె; కర్నూ; తె; అ]

చబూత్రా = తిన్నె; అరగు; గడ్డె [కరీ]

చమను = (1) సదును; చదును; సమతలము.
(2) దుక్కి ఎక్కువ అయినందున ఏర్పడు
చలువ—చమను చలువ బాగున్నది [నె;
అత్మకూరు]

చమురు కాళ్లపెద్దమ్మ = ఏమియిచ్చినా
దరిద్రం తీరనివాడు [గు]

చరచు = (1) మొక్కబోయిన కత్తి మొద
లగు వాటి వాదరను కాచి సరిజేసి, పద
నెక్కించు — కత్తి చరిపించు; సరచు
[నె; అ; ప; తె]

(2) గట్టిగాకొట్టి—వీపున చరచినా [అ;
నె]

చరచట్టె = చిన్నఅటుక [చ]

చరి = బంక [అ]

చరుగుడు = (1) రాళ్లు మొదలగువాటిని లాగు
టకు ఉపయోగించు నలుచదరపు మొద్దు
కొయ్యచట్టము; సరపడి

(2) బండెడు గడ్డి [నె-మెట్ట; తె]

చర్కిపంచదార = అస్కాపంచదార [వి;
శ్రీ]

చఱ్ఱా = రివాల్యరులోని (లేక) చక్రాలలోగాని
సీసపుగుండు; Ball [కరీ]

చలంపారు = చిందరవందర; గజిబిజీ —
ఇంట్లోసామానంతా చలంపారుగా పడి
ఉన్నది [నె-అత్మకూరు]

చలకము = వంశముతీరు — వాళ్ల చలక
మట్టిది; ఆణెము; చాలు [కరీ]

చలకోల = కొరడా [నె-కనిగిరి; ప; అ; తె]

చలచల్లయగు = అంతట ప్రచురమగు [కరీ]

చలప = పైరుపట్లక కయ్యలో ఏర్పడిన తెఱ్ఱ
—పైరు చలప పోయినది; చలపవేయి
[నె]

చలవ = ప్రమిదక్రిందనుంచు సేదముద్ద [చ]

చలాకీ = చురుకైన—చలాకీపిల్లవాడు [నె]

చలాకు = బంగారమును కత్తిచేయు [వి]

చలికిపార = (చూ) దోకుడుపార [అ]

(2) గట్టిచెక్కుట కువయోగించు పార
[అ-వె]

చలిదీరు = ఉన్న సంకోచముగాని భయము

గాని తీరిపోవు—దానితో వాడికి చలిదీరి
పోయింది [నె; అ; తె]

చలిపిండి = బెల్లముకలిపిన పచ్చిబియ్యపు
పిండిముద్ద—చలిపిండి పానకాలు; చలి
బిండి, చలిమిడి [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

చలిపిడుగు = చాలా గట్టివాడు [గు]

చలి పుతకనేల = నెమ్ము ఆలస్యముగా ఆరు
వీలము; ఒగినేల—చలిపుతకనేల ఉల
వట మంచిది (నె-మెట్ట)

చలిపూట = మంచువేళ [కరీ]

చలిమిడి = చలిబిండి

చలివింద్ర = చలివేంద్ర [నె]

చలివేందిరి = చలివేంద్ర [అ]

చలివేంద్ర = ఎండాకాలము బాటసారులకు.

మంచిసీళ్లు యిచ్చుటకు, మార్గ మధ్యమున
నిర్మించిన పూరివందిరి; చలివిందల, చలి
వెందల; చలివేంద్ర; చలివెందిరి; ప్రవ

చలువ = బండిచెక్కు [కరీ]

చలుపు = చలిపి (కట్టువంటి వ్యాధి) కలిగించు
బాధవంటి బాధను కలిగించు [నె]

చలువ = దయ; అతిమానము; వాని—చీచేతి
చలువన బాగువడినాము [నె; కర్నూ; ఆ;
తె]

చలువపందిరి = తిరునాళ్ల ఉత్సవములో
బయలుదేరిన దేవుడు వచ్చి దిగుటకు,
పెద్దవారియింద్ర తలవాకిట, వీదిలో వేయు
ఎత్తుపందిరి. దీనికి కలంకారి గుడ్డలతో
చాందినీ కట్టిచుట్టు మామిడిఆకుతోరణము
లతో ఆలంకరించురు. ఇచట దేవుడు

దిగగానే, కానేవు చేదురువేసి, (నట్టువుల
నాట్యము) వందేరములు పంచిపెట్టు
చుందురు [నె; తె; అ]

చల్లకము = వికృతములను, మోముల తిన
మొలకను, దుక్కిచేసిన చేనిలో
(కయ్యలో) మొలచి పెద్ద వగుటకుగా
చల్లట, బీజావాసము—ఈదినం ఇద్దం
చల్లకమైంది [నె; తె; ఆ]

చల్లడము = లాగు; చల్లడము [అ]

చల్లనితల్లి = ఎక్కువ ఘాతచేయని స్పోటక
వ్యాధి; చల్లనిది [కరీ]

చల్లమిరప = ఉప్పు గలిపిన మజ్జిగలో ఊర
బెట్టిన మిరపకాయ; ఉప్పు మిరప [తె]

చల్లగూడు = గ్రామదేవత కొలువులకు
ముందురోజు గ్రామమంతట అడిగి తెచ్చు
మజ్జిగన్నము [నె-పొ]

చల్లడము = (1) పొడవు లాగు; ప్యాంటు
[నె]

(2) నిక్కరు; చల్లడము [అ]

చల్లుగొట్టు = వాన జల్లు నీరు ప్రక్కవాటుగా
లోన ప్రవేశించు; చల్లుగొట్టు, జల్లుగొట్టు,
సల్లుగొట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

చవకచెట్టు = నరుకుచెట్టు, క్యాపురిన. ఇది
అస్త్రేలియా నుండి కొనిరాబడిన చెట్టు.
నిట్రముగా పైకి ఎదుగును. దీని కాండ
ములా పండిళ్ళకు నిలుపులుగను, నరకి
పంటచెరుకుగను విశేషముగ వాడుదురు.
ఇది మంచి కాకనిచ్చును; సముద్రతీరపు
ఇసుకనేలలందు పోదిగా ఎదుగును; సర్వి;
సరుగుడు; సరుగు; సరురు [నె; చి]

చవణము = కంసాలివారి యొక రకపు పని
ముట్టు. దీనితో చిన్న పిసరులను పట్టు
దురు; క్రావణము; Pincer [కరీ]

చేవలము = మాడ; మూడు రూపాయల
ఎత్తులో సగము—గొడ్డు చేవలము, బండ
ముచ్చలము [నె]

చేవిక = (1) గ్రామ దేవతలను నెలకొల్పిన
నలుచదరపు చావిడి, దీనికి చుట్టు గోడ
లుండవు; గ్రామ దేవతాలయము; చేవికె;
రచ్చ—పోతురాజు చేవికె [నె; తె]

(2) పెండ్లి చేవిక [అ]

(3) కొలుపు చేవిక [వ]

చేవికె = (చూ) చేవిక [కర్నూ]

చేవుకము = తువ్వలు; తుండుగుడ్డ [చి]

చేవుకు = నీట తడిసి మెత్తలిపోవుట —
కొయ్య చేవికపోయినది; జవుకు [కర్నూ]

చేవురు = చేవుడు [చి]

చేవుకులు = (1) చేప్పటిపీళ్లు; జవ్వలు
(2) నీళ్ళలో నానిన తోలు మెత్తబడుట;
[తె]

చేవుకేకాయలు = గోరుచిక్కుడుకాయలు,
చెవకాయలు [కర్నూ] (చూ - మచిక
కాయలు; గోకిరికాయ)

చవ్వాకులు = (1) అంత తీసి, అంత ఉప్పు
గని నీళ్లు [గు]

(2) చెవిలో పెట్టుకొను రంగు బూసిన
తాటి ఆకు చుట్ట. — చవ్వాకు పోయి
నమ్మకు దుఃఖమూ లేదు, దొరికినమ్మకు
సంతోషమూ లేదు.

(3) నిప్పుయోజనమైన వస్తువు [నె]

చవ్వు = చావు—చవ్వా నివ్వడు బతకా
నివ్వడు [వి]

చక్లకొట్టు = (చూ) చల్లగొట్టు, నల్ల గొట్టు
[నె; కర్నూ]

చా—చా

చాందవా

చాచేటు

చాందవా = చందవ అను సముద్రపు చేవ
[కృ; గు]

చాకండాలు = హెచ్చుట, తగ్గుట; శాకం
డాలు [గు]

చాకిచేయు = పూర్తిచేయు [నె-పొ]

చాగ = కత్తెలోని చేవ; చేవగల కత్తె—
చాగకత్తె [వ; కరీ]

చాగడ = గ్రామ సామూదాయక ఉపయోగము
నకుగా వదలి పెట్టబడిన మంచి పొలము
—అడారి చాగడా నూరకలాలు [నె]

చాగబారు = జవగలిగి, విగలకలాడు; ఈ
వదమును మనుష్యులకు గూడ ఉపయో
గింతురు [వ]

చాగము = త్యాగము [కరీ]

చాగినవాడు = (1) మాట చెల్లినవాడు;
సాగినవాడు [నె; అ]

(2) శ్రీమంతుడు [గో]

చాచా = చిన్నయవ [కరీ]

చాచుమడవ = ఒక కయ్యనుండి ఇంకొక
కయ్యకు నీరు పారుటకు చేసిన చిన్న
గండినుండి, నీరు మెల్లగా దిగుటకు ఏట
వాలుగా వేసినగట్టు (మడవ) [నె]

చాచేటు = అశ్రద్ధ; ఉపేక్ష—అది చాచేటు
వని అయినది; చాచేటుగా ఉండినా [నె]

చాటభారతము = (చూ) చేట భారతము
[తె; నె]

చాటవ = (1) నానుడి; సామెత — వీదో

చాటువ చెప్పినట్లు; చాటువ; సాటవ;
సాటువ [నె; కర్నూ; అ]

(2) బండి నొగలపైన అమర్చినచక్రము—
చాటువతోనే లాగినవి [వ]

(3) పోలిక—అయినకూ మాకూ చాటువ
చెప్పవలెనా? [గో]

చాటింపు = గ్రామదేవతల జాతర ప్రారంభ
మును గూర్చి గ్రామములో తుడుమో,
తప్పెదో కొట్టి ప్రకటించుట — బోలే
రమ్మ జాతరకు చాటింపు అయినది;
సాటింపు [నె]

(2) గ్రామాధికారులు చేయించు ప్రకటన
[వ]

చాటు = (చూ) చాటింపు—గంగచాటు [చ]

చాటుగా = రహస్యంగా [వి; నె]

చాటువ = (చూ) చాటవ [నె; కర్నూ; వ; అ]

చాటువ = బండి నొగలపైన అమర్చిన
చక్రము — చాటువులైన లాగివేస్తవి;
సాటువ; చాటవ [వ]

చాడ = చేసు దున్నుటకు మొదటి తడవగా
నీరుపెట్టుట—చేనుకు చాడ వేసినారు;
చేడ [నె]

చాణి = (1) పరిహాసము; చకణము; చాల్చి—
విల్లోడు చాణిలు వడుతున్నాడే; అని
పడుచువారి మాట [నె]

(2) జాణకనము [అ]

చాతబడి = (చూ) చేతబడి; కాతబడి [నె]

చాతాని = బోడిదాసరి [కరీ]

చాద = (1) బావిసీళ్లు చేదుకొనుత్రాడు [తె]

(2) బావినుండి నీరు చేదుకొను చిన్న
బిందె వంటి పాత్ర — చాద బావిలో
వడింది [నె]

చాదవ = (వ్యంగ్యముగా) చేసినవని అనుట
—వీటి చాదవ చేసినావయ్యా; శాదవ
[నె; అ]

చాదానము = (చూ) చాదవ [కర్నూ]

చాదు = (చూ) సాదు [తె; నె]

చాన = ఎక్కువ—చానామంది వచ్చినారు;
శాన [నె; చ]

చాపకూడ = కులగోత్రములు లేకుండ కలిసి
భుజించు కూడు; దొడ్డికూడు [అ]

చాపటి = బెల్లం కలిపిన లావుదోసె [నె]

చాపు = జత; వంచెల చాపు [చి; వి; నె]

చాపుడింట = బావిలోపలి భాగము అంతటి
లోను భారాళముగ నీరురుట; మంచిజల

చామనచాయ = లేతనలుపు — చా మ న
చాయ ఒంటివాడు; చాయనలుపు [నె;
కర్నూ; తె; అ]

చాయనలుపు = కొంచెము నల్పు, చామన
చాయ [కరీ]

చాయపప్పు = దంచిన మినప, పెసల బేడలు
[నె]

చాయపసుపు = త్రీలు స్నానము చేయు
నప్పుడు చాది పూసికొను పచ్చి పసపు ×
కూరపసుపు (శిరుకుబెట్టినది) [నె; కర్నూ;
తె]

చాయమడవ = ఒక మడవకు నేరుగానుండు
మరియొక మడవ (గనిమలో చేసిన గండి)
[నె]

చాయమేకు = బండి ఇరుసుకు బయట చివ
రన వేయు మేకు; కడచీల [గు]

చార = నిలుపు గీత [చి]

చార = (1) చేరెడు — చారతో బియ్యము
పెట్టినారు [కరీ; నె]

(2) గీత [కరీ]

చారపప్పు = ఒక అదవిగిగ చెట్టుకు కాసిన గట్టి చిన్నకాయలలో గల మొత్తటిపప్పు. దీనిని తినుబండారములలోను, వక్కపొడి లోను కలుపుదురు; సారపప్పు [నె; తె; ఆ]

(2) చాయపప్పు [గో]

చాలాకీ = పెర్పరి; చలాకీ [కర్నూ]

చాలాకోలి(ల) = ఎద్దులను తోలుటకై చిన్న కొయ్యకు దారము కట్టినది; జాబీ [చె]

చాలినవాడు = నమర్చుడు — ఆయన అన్నిటికీ చాలినవాడు [నె; ఆ; తె]

చాలియా = తెల్లనక్కలు [కరీ]

చాలీ = అదొక ధోరణి — వాడొక చాలీ మనిషి [తె]

చాలు = (1) వంశానుగతమైన గుణము — అయితే చాలు శవ్వలేదు; ఆణెము; తీరు [నె; తె; ఆ]

(2) ఒకవైపు నుండియే దున్నిన ఒకే చాలు దుక్కి, అడ్డము దున్నని; — చిట చేనుట చాలుగాట్టినాము [నె; కర్నూ]

(3) ధర్మవద్దతి [కరీ]

(4) పోలిక — వాడు తల్లిచాలు [తె]

(5) సంప్రదాయము [గు]

చాలు మూల = క్రమవిధానము; పద్ధతి — చాలుమూల లేనివని చేసినాడు [నె]

చాలుపు = (1) ఏరు మొదలగు వాటిప్రక్కనే చాలమారము వరకు వ్యాపించి యుండు ప్రదేశము — పెన్న చాలుపున; చాల్పు, సాల్పు [నె; వ]

(2) మిక్కిలిగా [కరీ]

(3) వరుస [తె]

చాల్తి = (1) వేళాకోళము; చాతుర్యము; కాణి — అంతా చాల్తి శకణ్ణము పడుతున్నాడు [నె]

(2) ఒక ఉరుపు; లెక్కకు ఒకవస్తువు; శాస్త్రీ [గు]

(3) రివాజు; సంప్రదాయము [కరీ]

(4) మఱన (బంతి) (క్యూ) [ఆ]

చాల్పు = (1) చాల్పు; సాల్పు [నె]

చావు జంపులు = ప్రాణావస్థ; ప్రయాన — మానసి చావుజంపు లైంది [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

(2) ఎక్కువ ఇబ్బంది, కష్టము — ఇంట్లో వని చావు జంపులుగా ఉన్నది [నె]

చి

చింగితము

చింతొక్కు

చింగితము = చేపలువట్టు సాధనము [చి]

చింగిచింగియాడు = ఏగిసినడు [కరీ]

చింగు = కలపాగ చివరి అంచు; చెంగు [నె.పొ]

చింగుడు = పెద్ద మొత్తములో చివర నున్న చిన్న సంఖ్య — రూపాయలలో చింగుడు తొనివేయి [నె; ఆ-పె]

చిండ = (1) ఆరుగురి; సిండ [గో]

(2) (పరిహాసముగా) చీర [ఆ]

చింతంబలి = చింత (గింజలు) ఏక్కలతో చేసిన జోవ [ప]

చింతాలు = తొకము చేయు [ఆ; బ]

చింతొక్కు = (1) పచ్చి చింతకాయల ఉడుక బెట్టి తొక్కి చేయు పచ్చడి; ఇది

ఈ రంగాయ వలె నిలువ ఉండును
[అ-పె]

(3) చింతకాయ దంచిన ముద్ద

(3) కొంగజాతిలో ఒకటి. దీని నెత్తిన
ఒక అందమైన ఈక అర్ధ చంద్రాకార
ముతో కలిపితిరాయివలె నుండును. [నె]

చిందు = యానాదులు, మాలలు మొదలగు
వారు చేయు నృత్యము [నె; కర్నూ; తె;
అ]

చిందుగ = చిరుకవులి [గ]

చిందిలి = అణుకు అణుకుగా నుండు
ఫలహారము; బియ్యపు పిండితో చేయు
దురు. ఇందు నూగులు బెల్లము సద్దలు
కలిపి చేతురు [చి]

చికిని = నల్లగా వడిన వక్క [తె]

చికిలి = (1) బిడలు, పెద్దలకు ముదము
గూర్చునట్లు చేయు కులిపిచేష్ట [నె]

(2) కత్తికి వదునుపెట్టుట, సానబెట్టుట,
మెటుగుబెట్టుట [నె-పొ; కరి]

చిక్లంటి = చిక్కువడిన వెంట్రుకలను సరి
చేయు పెద్ద సందులు గల దువ్వెన;
చిక్కపుగారు [కృ; గుం; అ]

చిక్కబట్టు = (1) దైర్యముగా నుండు—
రాస్త మనసు చిక్కబట్టు [నె; ప; అ; తె]

(2) ఓర్పుకొను [అ]

చిక్కము = సద్దినంచు వలసంచి — సద్ది
చిక్కము [అ]

చిక్కరబక్కర = (1) వెట్టుమొట్టి [అ]

(2) ఎక్కువగా చిక్కుబడిన; గజిబిజి—
చిక్కర చిక్కరగా వ్రాసినాడు [నె]

చిక్కపుగారు = వెంట్రుకలు చిక్కులు
తీయు దువ్వెన; చిక్కుంటి [చి; వి]

చిక్కాక = ఒకవిధమైన దువ్వెన [నే]

చిక్కు = గొల్లము—తలపుట చిక్కుబెట్టు;
చిలుకు [నె]

చిక్కుగడ్డి = నురిపిడిచేసినకర్వాత కళ్లంలో
నుండి తీసిన గడ్డి; మట్టగడ్డి [గు]

చిగిరపు వక్క = మేలైన వక్క; నీటి
వక్క; శిగినపువక్క × గొంటువక్క [నె;
అ]

చిగిరాకాపు = తెల్లని జాతి వకువు, బహు
రోషము గలది [చి]

చిగిరింత = (1) కొఱ్ఱకంకివలె కంకివేసి, బట్ట
లకు అంటుకొను గడ్డి [తె; అ-పె; మ]

(2) పెడల్పు పరకలు గల గడ్డి, వకువులు
దీనిని ప్రీతితో మేయును [నే]

(3) వెంట్రుకలు సంస్కార రహితముగా
నుండుట [మ]

చిగురు = నరముల మొదట, ఎముకల చివ
రనగల మెత్తటిభాగము—చిగిరపులముక
తీను; ముల్లు చిగురంటినది [నె; తె; అ]

చిగురుపొట్ట = పంటచేలలో పైరుకు గింజ
ఏర్పడుటకు ముందు, పొట్టయొక్క లేత
స్థితి; లేతపొట్ట.

చిటుచిటు = అసూయ [కరి]

చిటుపటలాడు = కోపించు [కరి]

చిటిగొరుకు = చిటుతిండి [ప-కృ]

చిటుకు = పావలా [వి]

చిట్కా = చిన్నవస్తువుతో పెద్ద వ్యాధిని
కుదుర్చు ప్రక్రియ; పరమాపి క్రియ;
గోసాయి చిట్కా (పార్శ్వపు తలనొప్పికి
వేకువన తిను పెరుగన్నము ఒక చిట్కా—
[తె; నె; అ; కర్నూ]

చిట్టా = పట్టిక [కరి]

చిట్టాముదము = (1) చంటిబిడ్డలకు భేదిలగు
టకు కాచిన మందు ఆముదము × వంటా
ముదము = తలకు పెట్టుకొనునది [నె;
కర్నూ; ప]

(2) చిన్నగింజల జాతి ఆముదపు చెట్టు
గింజలతో తీసిన ఆముదము, శ్రేష్ఠమైనది
[గో; అ]

చిట్టి = చిన్న కొలపాత్ర — చిట్టెడు నూకలు
[నె; కర్నూ; తె]

పట్టు = (1) తవుడు [అ]

(2) తవుడులో కలసిన సన్నటి ఊక; సున్న
[కరీ; గో]

పట్టుడుకు నీళ్లు = (1) కాగే ఎవరులో
బియ్యము పోసిన తర్వాత కాసేపు కాగిన
నీళ్లు, ఇవి పథ్యమునకు పనికివచ్చును

(2) గోరెచ్చనైన నీళ్లు [నె; కర్నూ]

చిట్టాకుప్ప = కనుమవండుగనాడు. కాటమ
రాజుకు పొంగగల్గి పెట్టిన వెనుక పెద్ద
ముండ్ల కంచెల తీపును కొల్పెదరు. ఈ
కంచెలరాళికి చిట్టాకుప్ప అని పేరు [చి]

చిడతలు = ఎడ్లు అటుయిటు తప్పుకొనకుండ
కాడికి తగిలించిన తాళ్లు; పలుపులు [కృ]

చిడిపోతు = (1) చింబోతు; మేకలలో మగ
దాని పేరు [నె]

(2) చిడిమాను (సిడిమాను)కు వేయదగిన
మేకపోతు. గ్రామకర్త కిలుపులో ఏతము
వలె అమర్చిన చట్టము చివరి కంబమునకు
మేకపోతును వ్రేలాడగట్టి, చుట్టుత్రిప్పి
బలి ఇత్తురు, ఇది చిడిమాను [నె]

చిడిముళ్లు = అడ్డంకులు; ఇడిముళ్లు [నె-ఆత్మ
కూర్]

చిడుము = చీముతో సున్న చిన్నగుల్ల [చి]

చితక = చిన్నది — చిన్నాచితక అనుటలో
జంటవదము; చిడుగ [నె]

చితకలు = దుమ్ములు (ఎముకలు) కలసిన
మాంసము కూర [వి]

చితచిత = వానవల నేల అడుసగుట;
చిత్తడి. [నె; కర్నూ; వ; ఆ]

చితనాపి = తులిపి వసులు చేయువాడు—
వాడు చితనాపి చింతకాయ [నె]

చిత్తంపెండ = చిత్తకారైలో వానవెలసిపోయిన
వెంటనే కాయం పెండ; ఇది చాల తీక్ష
ణముగా నుండును—అయిన కోడము చిత్త
పెండ వంటిది [అ; నె]

చిత్తకారై కుక్క = కుక్కలకు చిత్తకారై
కట్టాడు అదను; అట్లే అదను పదను

లేకుండా సంబోగము చేయు వ్యక్తి; ఆ
మనిలో లంజకాడు అను బోకోక్తివంటిది
[నె; కర్నూ; అ; తె]

చిత్తజల్లు = (1) చిత్తకారైలో ఉండి ఉండి
ఉమ్మరముగా తురియు వాని జల్లులు [నె]

(2) ఎడతెరిపి లేనిది [కర్నూ; వ]

చిత్తారు = (1) చిత్రలేఖనము [మ]

(2) చిత్తరువు [కరీ]

చిత్తు = ఎగజల్లు—పేద కొట్టమునిండ చిత్తు
[కరీ]

చిత్తుబొత్తు = కాయాపండు అనుట [కరీ]

చిత్రాలుపోవు = వింతగా ప్రవర్తించు, లేక
వింతగా మాట్లాడు [గ]

చిదగుదలు = అలజడులు; విభేదాలు —
వాళ్లలో అప్పుడే చిదగుదలు వీర్పడినవి;
చిదగొదలు [నె-ఆత్మ]

చిదచిదలు = ముక్కలు ముక్కలు [కరీ]

చిడుగ = అల్లరి, కొంచెతనము; చిలిపి
తనము; చిడుగు [అ; బ]

చిడుగొదలు = అడ్డంకులు; ఇడిముళ్లు; చిద
గుదలు [నె-ఆత్మ]

చినకాటం = చినుకులు; చిన్నవాన — చిన
కాటం అరంభించిందే [చి]

చినడబ్బు = పాత మూడు దమ్మిడిలు; కాని;
పైసా [నె]

చిన్నగడ్డ = వెల్లల్లి (మా) తెల్లగడ్డ [గు]

చిన్నతనము = అవమానము—నాశ చాల
చిన్నతనమైనది [నె]

చిన్నది = పిల్ల, ప్రి, పడుచు [కరీ]

చిన్నదినము = (1) శవ దహనమైననాటి
మరుసటిదినము; సంచయనదినము; పాల
దినము [నె]

(2) మరణించిన నాటినుండి మూడవదిన
మున చేయు ప్రథమ ఉత్తరక్రియ [గో]

చిన్నమాటలు = అవమానము కలిగించే
మాటలు, దూషణవాక్యములు — అతడు
చిన్నమాట లనిపోయినాడు [నె]

చిన్నలు = ఇంటిలోవరి గది [అ-పె]

చిన్నాచితక = అన్నెముపున్నెము ఎరుగని
పసికనము నూచించుమాట — ఆయన
నంగతి తెలిసికోలేకపోను ఏమి చిన్నా
చితకా [నె]

చిన్నాయన = పినతండ్రి; చిన్నాన్న [నె]

చిన్నాలుక = చరినాలుక; కొండనాలుక [నె-
పొ]

చిన్ని = పిన్ని [కరీ]

చిన్నె = క్రొత్తమార్పు — అమెలో ఒక కొత్త
చిన్నెగల్గెను [కరీ]

చిపిలి = చిలిపిచేష్టలు [అ]

చిప్ప చేతికిచ్చు = దరిద్రునిచేసి భిక్షమెత్తు
కొనునట్లు చేయు [నె; కర్నూ]

చిప్ప మొగమువేయు = వెల్వెలబోవు [కరీ]

చిప్పర = ఒకరకపుగడ్డి [కరీ]

చిప్పొళ్లు = దర్జీవారు; కుట్రపువాళ్లు [మ]

చిమ్మన్నపీకటి = గాఢాంధకారము [శ్రీ]

చిమ్నానూనె = సీమనూనె; కిరసనాయిలు
[అ; బ]

చిమ్మెలు = ప్రమిదలు [అ; బ]

చిమ్మేట = ముక్కులో వెండ్రుకలు పెరుగు
ఇనుపసాధనము; చిమ్మట [శ్రీ]

చిరత = (1) రెండు గట్టి కట్టుతుంటును ఒక
కొనలో గట్టిగా చేర్చికట్టినది. దీనినందున
కోడెల వ్యవహారముల విగించి నలుగగొట్టు
దురు

(2) ఒకనికి దుర్బరస్థితిని కల్పించుట —
వానికి చిరతలు వేసినారు [నె; వ; అ]

చిరతనవేయు = బాధించు; చిరతలోపేసి కష్ట
పెట్టుట. అనుట [నె; వ]

చిరతలి = దానరులు వాయించు కొయ్య
తాళము; చిరతలు [తె; నె]

చిరతలు = భజనచేయునపుడు తాళమువేయు
కొయ్యపలకలు. వీటికి ఇత్తడిరేకులు,

మువ్వలు కచ్చెదరు. అవి చప్పుడు చేసి
తాళమును తెలుపును; చిటికెలు [గు; నె]

చిరిచాప = (1) సన్నటి తుంగిపోవలతో
రంగు రంగులుగా అల్లిన మెత్తటి చేప;
సిఛిచాప [నె; కర్నూ, తె; అ]

(2) చిన్నచాప [అ]

చిరిపట్టె = బాలక్రీడా విశేషము [నె-పొ]

చిరుకుంట = చెరువుకటక్రింద కుంట [చ]

చిట్టు = (1) కోలతో కొట్టినదెబ్బ

(2) చిన్నకట్టు యక్క [కరీ]

చిట్టుగోనె = ఒకరకపు బాలక్రీడావిశేషము
[కరీ]

చిట్టుపోతు = చూసినగుడ్డలలో నుండు క్రిమి;
చీరపోతు [కర్నూ]

చిట్టి = (1) ఒక అకుశార

(2) బిరుసు పొట్టి వెండ్రుకలు — చిట్టిశల
[నె; కర్నూ]

చిట్టుబుట్టు = ముక్కో పమును చూపుట —
— ఆయన చిట్టుబుట్టు లాడుతున్నాడ.
[నె; కర్నూ; తె; వి; అ]

చిలక = బీడా, కిక్కి [చ]

చిలకట్టు = (1) పలుపుముడిని చూర్చుటకు
ఇంకొక చివరన అమర్చిన తాటి ఉంగరము
[నె; కర్నూ; తె]

(2) పంచకట్టు [చ]

చిలకడ = గొల్లెము; చిలుకు [అ]

చిలకలమందిరము = ఆస్మాన్ గిరి; ఉయ్యల
చక్క [నల్ల]

చిలకొట్టు = మజ్జిగ మొదలైనవానిని చిలు
కుట; జిలగొట్టు [తె]

చిలవ = (1) చెలవి [అ]

చిలవ = (1) ఆరేటిబాతువలె ఎగిరే నీటిపిల్ల,
ఇది దానివలె అందమైనదికాదు.

(2) వ్యభివారిణి — అది చిలవముండ,

(3) కొంటెవనులు చేయునది [నె]
 చిలవమాటలు = వచ్చిరాని ఇంపుగూర్చే
 పసిబిడ్డల మాటలు [నె-ఆత్మకూరు]
 చిలవలు పలవలు = కల్పించిన లేనిపోనివి—
 చిలవలు పలవలు చేసి చెప్పినాడు [నె]
 చిలిపి = పిల్లలుచేయు తెలివైనకొంటెవనులు;
 చికిలిచేష్టలు [నె; కర్నూ: ఆ; సర్కా: తె]
 చిలిపిజాడ్యము = సుఖరోగము [నె-పొ]
 చిలుము = భంగి (గంజాలు) త్రాగు గొట్టము
 [చి; తె; నె]
 చిలుము వదలింది = (1) బాగా నష్టము వచ్చి
 నది [నె]
 (2) కర్నూపెట్టించు [తె]
 చిలుమూచీద్రం = పాతకాలంనుండి ఉన్న
 దంతా వదలించవలె అనే అర్థంతో—
 వాడి చిలుము చీద్రమంతా వదిలింది [గు;
 నె]
 చిల్ల = (1) కత్తెమేకు [అ]
 (2) పిల్లలను, పండులను పొడుచు ఈత
 [కరీ]
 చిల్లంగి = చేతబడి; కాతబడి; వంపు; చిక్కిరి
 చిల్లకట్టె = చివరన ఇనుపమొనగల కట్టె,
 పొడుచుటకు ఉపయోగింతురు [వ]
 చిల్లకోల = (1) బదారతాళ్లు విడివిడిగా కలి
 గిన కొరడా [నె]
 (2) శలకోల [అ]
 చిల్లరచితుకు = రాసికి రంగానికి రానట్లు
 అయిపోవు [కరీ]

చిల్లరజనము = కూలినారి చేసికొనువారు;
 చిల్లరవాళ్లు; సన్నజనము; చిల్లరగాళ్లు
 [తె; నె]
 చిల్లాకట్టి = ఒక ఆట. సుమారు రెండడు
 గుల చిన్నకట్టి, జానెడు చిన్నకట్టితో
 ఆడు ఆట [అ]; కోడుబిళ్ల; బిళ్లకోడు
 [నె]
 చిల్లాకు = చిన్నఆకు; ఎంగిలాకు [చి]
 చిల్లాడు = కుప్పను కాళ్లతో చెదరగొట్టు—
 కోళ్ల చిల్లాడినవి [చి]
 (2) విడివిడిగా తొలగిపోవు [కరీ]
 చిల్లాపల్లా = చెదరిపోవు—జనమంతా చిల్లా
 పల్లా అయినారు; చిల్లాపిల్లా [నె; తె]
 చిల్లికోల = చిరకల బుద్ధివాళ్లు, దండల
 మీదుగా కొట్టుకొనే, మొదలయివు చివర
 నన్నముగా పేనినత్రాడు; విరదాడు [గో]
 చిల్లులగంటి = చిల్లులగల లోతులేని కెడల్పు
 గంటి, దీనితో బాజలిరో కాలే పదార్థమా
 లను బయటకు తీయుదురు; బల్లిగంటి
 [తె; నె]
 చిల్లెరగాళ్లు = తక్కువ కులాలవారు; కులాల
 వాళ్లు; చిల్లరజనము: [నె; వ]
 చివాలున = తటాళన; ఉన్నట్టుండి—చివా
 లున లేచిపోయానాడు [నె; కర్నూ: తె]
 చివ్వ = పొడవైన వాసము [అ]
 చివ్వరలు జేసికొను = చంటిబాలలు చిదురు
 కొను [కరీ]
 చిక్కిరి = కోయజాతులవారు మనిషిని అడవి
 జంతువుగా మార్చు జుద్రవిద్య; చిల్లంగి;
 కాతబడి [గో]

చీ

చీకటిగుయ్యారం

చీకటిమడి

చీకటిగుయ్యారం = చాలా చీకటి [గు; తూ-
 గో]

చీకటిమడి = నగ్నంగాఉంటూ ఊరగాయ
 మొదలగు వాటిని ముట్టుకొను ఆచారము;

కొందరు పంటగూడ ఇట్లే చేయుదురు;
పెద్దమడి [సర్కా]

చీకటిగ = (1) రాత్రులందు పశువులపై వ్రాలి
నెత్తురు త్రాగు నల్లటి ఈగ; ఇది దోమ
కాదు [నె]

(2) గాలికాలములో కండ్లచుట్టు ముసురు
చిన్నపురుగులు; చీటిగ [తె]

చీకురువాయి = కీచురాయి.

చీకూచింతా = బాదరబండి; సంకటములు
—చీక చింత లేనివాడు [తె; నె]

చీచీచీర = రంగుపూవు లద్దబడినచీర—చీబీ
గుడ్డ [కరీ; నె]

చీట్లాట = ఇప్పేటు కాగితాల ఆట; ప్యాకీ
ఆట; పేకాట (Cards Play) [నె; కర్నూ; నె]

చీట్లాడు = కలహించు [కరీ]

చీడపేలు = గుడ్డలపై త్రాకు పేలు; చీరపేను;
చీరపోతు [కరీ; నె]

చీడి = అరుగు; తిన్నె [శ్రీ]

చీడి = అరుగు గట్టు [గ]

చీడిలు = మెట్లు; తావలు; పాంటికెలు; మెటి
కెలు.

చీడు = పొలాల మధ్యనుండు కాలువ [గు]

చీద = ఒక చిన్న సముద్రపు చేప; ఇంచు
మించు చీటప్యాకీతోని (Pack of cards)
ఆటీన్ (ఆర్డున్) ఆకృతిలో నుండును

చీదరించుకొను = అసహ్యించుకొను [నె]

చీద్రము = రోత [వి]

(2) శని—నా చీద్రము వదలిపోయిందిరా;
చీద్రము [కృ; గు]

చీనాకలకండ = చిన్నపలుకుల పటికబెల్లము
[నె; కర్నూ; సర్కా]

చీనాచక్కెర = తెల్లటిబరక పంచదార;
హస్కాచక్కెర × బూరాచక్కెర [నె;
కర్నూ; సర్కా]

చీనిపండు = గజనిమ్మ, బత్తాయి, మూసంబి,
[క; తె; కర్నూ]

చీని = పంచదార [వి]

చీపిరికన్ను = (1) రెప్పలార్పు చిన్నటి
మాసురుకన్ను; చీకిరికన్ను [నె; కర్నూ;
అ]

(2) పుసులుగట్టిన కన్ను [తె]

చీపురు = (1) పొరకకట్ట.

(2) పుల్లలుగా ఎదుగు అడవిగడ్డి, ఈనె
లను చీల్చి విస్తళ్లు కుట్టుదురు; కటగట్టి
చిమ్ముటకు ఉపయోగింతురు [నె; తె; అ]

చీమూ నెత్తురూ లేదు = పరువు ప్రతిష్ఠ లేదు;
సిగ్గు ఎగ్గు లేదు; పౌరుషము లేదు [వి; నె]

చీరగట్టించు = బాల వితంతువునుగాని, భర్త
విడిచినదానినిగాని మరల వివాహమాడట;
మారుమనువు చేయు [అ; ఉ; చు]

చీరచిక్కు = గర్భవతిఆగు; చీళ్లుపోసుకొను;
నెల తప్ప.

చీరపోతు = (1) మానిన గుడ్డలలో నుండు
క్రిమి; చిట్టపోతు [నె]

(2) పెద్దకాతి పోతుపేను [తె; రా; నె]

చీల = ఇనుపమేకు—శంఠిచీల Wire nails
మక; శల [నె; కర్నూ; తె]

చీలకట్టు = చేపలబట్టు కొడమ రంధ్రము
లోపల అల్లిన చిక్కుకట్టు [నె]

చీలగొట్టింది = దయ్యం వదలింది. ఒకనికి
దయ్యం పూనినప్పుడు మాంత్రికుని మాట
మీద అతడు పెద్దగుండును నెత్తిపైఎత్తు
కొనిపోయి ఒక వృక్షంకింద పడవేసి
నపుడు, ఆ మ్రాసుకు ఇనుపమేకు దిగ
గొట్టుదురు. అంతటితో దయ్యం వదలి
నట్లు భావింతురు [చి]

చీలమండ = చీలమడిమ [తె]

చీలమడిమ = కాలిమడమ పైభాగము; చీల
మండ [నె; గో; అ]

చీలమన్నిచ్చు = పైభాగమున మన్నుమేడు
(మెత్తు) [కరీ]

చీలి = మాటకుముందే యేడ్చువ్యక్తి—అది
చీలిముండ, నమ్మరాదు [చి]

చుంగుడు = పెద్ద మొత్తములో చివరి చిన్న సంఖ్య; చుంగుడు — చుంగుడు కొట్టివేయ

[చి]

చుండ = కపిలబాసకు అమర్చిన తోలు తొండము; సుండ [అ-పె]

చుండలు = తిరుగమాత (పోవు) వేసినశనగ గుగ్గిళ్లు; కుండలు [నె; చి; అ; గు]

చుండు = (1) మెల్లిగా వ్రేలితోకొట్టు — బగచుండేనాడు [నె-మెట; అ]

చుండుకాయ = కాయలుగాయని మగతాటి చెట్టు వేయు కడ్డీలవంటి గుండ్రటి పొడవు కాయలు; వీటి మొదలును కల్లు గీయుటకు ఉపయోగించుదురు [నె]

(2) ననబెట్టుకొనుట — ఇతడు నోటి చుండువాడు [కరీ]

చుండెలుక = మాతి నన్నగానుండు విషపు పెలుక; చుంచు [కరీ]

చుంబడాలు = అవ్యక్తచేష్టలు; బులుబుట్టిక ములు. ఇది సాధారణముగ స్త్రీలే వాడు మాట—అపె అంతా చుంబడాలు వడు తున్నది [నె]

చుక్కూకుడు = శుక్రాది గ్రహముల యొక్క అస్తమయము; మౌఢ్యము [నె-దక్షిణ]

చుక్కపొడిచింది = వేకువైంది [చి; నె]

చుక్కవేయు = సారాత్రాగు—వాడు చుక్క వేశాడు [చి; నె]

చుక్కా = వేయించి వండినమాంసము (Fried Mutton); సుక్కా [అ]

చుక్కెదురు = ప్రాతికూల్యము. శుక్రడు పరమట ఉదయించియుండు కాలములో,

ఆ నైపుకు శుభకార్యములకుగా బయలు దేరరాదని, అది అశుభప్రదమని శాస్త్రము.

చుట్టంచూపు = పిల్లపెత్తనము [చి]

చుట్టకుదురు = (చూ) చుట్టుకుదురు [నె; అ]

చుట్టపుచూపు = (1) ఎన్నడో అరుదుగా కలుగు దర్శనము [కరీ]

చుట్టపురాలు = ఒకనితో అశాస్త్రీయ సంబంధము గలిగిన స్త్రీ; చుట్టమురాలు [కర్నూ]

చుట్టము = ఒక స్త్రీతో అశాస్త్రీయసంబంధము గలవాడు—అపెత అతడు చుట్టము [నె; కర్నూ; తె]

చుట్టమురాలు = ఉంపుడుగతె; మిండత; చుట్టపురాలు [అ]

చుట్టారము = చుట్టు [చి]

చుట్టిల్లు = గుండ్రముగా కట్టిన గోడలమీద దూలములేకుండా అమర్చిన ఇల్లు; సాధారణముగా యిది వంటయిల్లుగానే ఉండును. ఈ ఆకారము సర్వవాస్తు దోషములను పరిహరించునని శాస్త్రవిశ్వాసము [నె]

చుట్టు = (1) తిరుగాడు—జోరకే జోరుచుట్టి వచ్చినాడు [నె-దక్షిణము; చి]

(2) దూరము—చుట్టదారి X అడ్డదారి [నె; కర్నూ; తె; అ]

చుట్టుకుదురు = గుండ్రటిఅడుగుగలపాత్రలు నిలుచుటకు క్రింద వుంచు వలయువు పరికరము; దీనిని సాధారణముగా గడ్డి చుట్టతో చేయుదురు; చుట్టకుదురు [నె; నే]

చుట్టుగుడిసె = చుట్టుయిల్లు [చి]

చుట్టుచెంగువి = నాలుగు అంచులలో లేత ఎరుపువాయ అద్ది, నడుమ తెలుపు వదలి

పెట్టిన చీరరంగు; ఇది అందమును పెంచు
నని ప్రతీతి—చుట్టుచంగాని చీర [నె; చి; వ]
చుట్టుపట్టెలు = చేనిలో దుక్కి ఆయిన
తర్వాత, చుట్టు నాలుగు గనిమల ప్రక్క
ననే దున్ను చాల్చి [నె; వ; అ]
చుట్టేయు = అపహరించు [వి]
చుట్టు = శ్రీల పాదాల ఉంగరములు [నె-పొ]
చుడి = తమలపాకుల చిన్న కట్టలు (పిడులు)
కొన్ని పేర్చి కట్టిన పెద్ద కట్ట—తమల
పాకుల చుడి; నుడి [నె; తె]
చుమ్మనాదం = (హ)నింగినాదం [నె-ఆత్మ]
చుమ్మలుచుట్టు = కడుపులో అర్లు బుట్ట—
కడుపులో చుమ్మల చుట్టుచున్నవి [కరీ]
చుమ్ముగుడ్డ = తలపైన బరువు మోయుటకు
పెట్టుకొను గుడ్డచుట్ట; చుట్టుగుడ్డ [శ్రీ]
చుమ్ములు కట్టుకొను = చుట్టుకొను [శ్రీ]

చురక = (1) కాల్చి వాత పెట్టుట [గు; కరీ]
(2) చుటుకు, తీక్షణమైన
చురుకు = (1) వాతకమ్మలు గప్పు కొయ్య
సాధనము [కరీ]
(2) మూత్ర విసర్జనప్పుడు కలుగు బాధ
[నె]
చులుగూరు = గజకరణవ్యాధి [కరీ]
చుల్ల = చిల్లి [అ]
చుల్ల కూతలు = అబద్ధపుమాటలు—చుల్లోతు,
చుల్ల వలకవద్దు [కర్నూ]
చుల్లాయిమాటలు = ఎత్తి పొడుపు ఎగతాళి
చూడలేనికనము కలగలుపుగా ప్రదర్శించే
మాటలు—వాడివి వట్టి చుల్లాయికూతలు;
చుల్లాయి; చొల్లాయి మాటలు [నె; గు;
గో; అ]
చువ్వ = దబ్బనములాంటి లోహసాధనము
[కరీ]

చూ చూ

చూచాయగ

చూపుడుకత్తి

చూచాయగ = (1) అస్పృశ్యముగ —చూచా
యగా శనిపించింది
(2) చూచి చూడనట్లుగ, ఉపేక్షాభావముగ
—చూచాయగా ఉండినా [నె; కర్నూ;
అ; తె; గ]
చూటిది = చూచుతో నున్నది; కట్టినది [కరీ]
చూడవచ్చుట = క్రొత్తగా మనువు కుదిరించు
కొనుటకై వచ్చుట; పెండ్లిచూపులు

చూపరానిచోటు = మర్కస్థలము; చూపనిదే
—చూపనిదే చూపెనయ్య సూరవరాజా
[కరీ]
చూపుకు = పైకిమాత్రం (వ్యర్థము) —
అతడు చూపుతున్నాడు [కరీ; నె]
చూపుడుకత్తి = (1) జాతరలలో బలి పశు
వును నరకునపుడు అందరికి తెలియు
నట్లుగా పైకిఎత్తి కనుబరచు పెద్దకత్తి

(2) చూపుకేగాని పనికి పనికిరానిది—
అది వట్టి చూపుడుకత్తే [నె]

(3) చూపులకేగాని పనికి గొరగాని అడుది
[అ]

చూపుడుకోడె = బాగామేసి చూచుట కంద
ముగా చేసియుంచు వశువు. దీనిని సాధా
రణముగా అమ్ముదురు; మేపుకోడె [నె-
పొ]

చూపుదోషం = ముట్టుమైల, చూపు మైలవల్ల
కలిగిన దోషం [కరీ]

చూరకత్తి = (చూ) చూరకత్తి [వ]

చూరుకత్తి = (1) వాదరలో కొంచెము నడ్డి
ఏర్పడి, ఒకేతట్టు వాదరగలిగిన కత్తి;
దీనిని మాంసాదులను కోయుటకే ఉప
యోగింతురు; చూరకత్తి; చూరుకత్తి [నె;
అ; తె]

(2) పౌరుషముతో పనికియ్యాలాడు స్త్రీ
[గో]

చూరుబల్ల = ఇంటి చూరుక్రింద వాసాలకు
బిగించు బల్ల (చెక్క-) [ని]

చూరొక్కు = వక్కలను నిలుపుగా నన్నగ
చీల్చినది; చూరవక్క [అ]

చె

చెంక

చెక్క

చెంక = ఒకప్రక్క భాగము — బావిమొత్త
ఒక చెంకవడ్డది [నె-పొ]

చెంగలి = మేలైన అడవిగడ్డి జాతి [నె; వ]

చెంగావి = లేక ఎఱుపుచాయ; పాలచెంగాయి.
[నె; కర్నూ; అ; వ]

చెంగినాడు = శప్పుగా ఆడినందున ఓడి
పోయినాడు; పోల్ (ఆటలలో ఉపయోగించే
చెడ్డ పదము) [చి]

చెంగోవ = మాగాణి పొలమును రొంపి
దుక్కిగా దున్ని, గనిమలను పారలతో
సరికి సరిచేయుట; కయ్యారము [నె-
తూర్పునాడు]

చెండు = ఎద్దు మూపురము— ఆ ఎద్దు చెండు
వాలినది. [నె; కర్నూ]

చెండుపూలు = బంతిపూలు [అ]

చెంపకాయ = ముక్కు చెంపలు [అ]

చెంపనరాలు = స్త్రీల కర్ణభూషణములు;
మాటీలు [నె; పా; గు]

చెంబడి = చేపలుబట్టి జీవించు బెస్తలలో ఒక
శాఖ. వీరిలో సముద్రతీరమందున్న అర
వలను వట్టపువారందురు. [నె]

చెకడా = కలమీద చేతితో వేసినదెబ్బ [త్రీ]
చెకుముకి రాయడు = తంటాలు, కొండె
ములుచెప్పి విరోధములు పుట్టించు వ్యక్తి,
నారదునివంటినాడు [గో]

చెక్కోర్ = పంపరపనన; పంపరదబ్బ.

చెక్క = (1) మానులో కోసిన వలక (బల్ల
—plank)

(2) పరిసిండిలో ఉప్పుగాని బెల్లముగాని
చేర్చి చమురుబోసి బాండలిలో కాల్చిన
తినుబండారము—ఉప్పు చెక్కలు, నజ్జ
చెక్కలు [నె]

(3) వక్కపొలుకులు; బాగాలు [తూ; గో]

(4) చెప్పు; మెట్టు—చెక్కతో తొట్టాడు
[చి]

(5) పొలములో ఒక భాగము [గు]

(6) వంటచెరకు [అ]

చెక్కనీళ్లు = (1) మేకలకు గొట్టెలకు చీడ వట్టినప్పుడు అనేకములగు చెట్టుబెరళ్లు వేసి కాచిన నీరు (కషాయము) [నే-పో]

చెక్కపొడి = చీకినేరుచెట్టు ఆకు ఎండించి, పొడిచేసి, అభ్యంగన స్నానములో కల పులుముటకు ఉపయోగించు పొడి, సీకాయ పొడి వంటిది [నే; అ]

చెక్కబెల్లం = శనగవప్పు, కొబ్బరి, నెయ్యి, ఏలకులు కలిపి బెల్లపు పాగులో పోసి ఆరినపెనుక చెక్కలుగా కోసిన రుచికర మైన తినుబండారము [చి]

చెక్కు = (కత్తితో) పొడుచు [అ]

చెక్కుగట్టు = (1) పుండు మానుకొని వచ్చు
(2) ఒకవని పతోన్ముఖమగు — ఆ వని చెక్కుగట్టు కొంటున్నది; పొక్కుగట్టు [నే; అ]

చెక్కులు = గానుగ ఒకమారు ఆడకము — నాలుగు చెక్కుల నూనె [చి]

చెక్కెయ్య = ఏదైనా ఎత్తుకొని పెళ్లిపోవు — నూరుదూపాయ చెట్టుకొని చెక్కెయ్యాడు [చి]

చెక్కెకాడు = (1) చెప్పకుండా పారిపోయినాడు [గో]

(2) తీవ్రంగా విమర్శించినాడు [నే]

చెట్టాకు = అరకవ్వ [చి]

చెట్టిరికిపాము = చెట్లమీద నుండు తెల్లటి పాము; ఎక్కువ విషము గలది; చెట్టిరిక పాము [నే; పో]

చెట్టుగట్టు = పెద్దవారగు — చిల్లలు ఎదిగి చెట్టు గట్టకే కదా [చి]

చెట్టుడుగు పాము = చెట్లపై నుండు పాము; చెట్టిరిక పాము [కృ]

చెట్లపొది = తీగపారు, పొట్ల కాకర మొదలగు వాటి పొది — చెట్లపొదులు పెట్టినారు; చెట్లపాదు [నే; తె]

చెట్లపాదు = (చూ) చెట్లపొది [కర్నూ; వ]

చెడాబడ = (1) క్రమము దప్ప — చెడాబడా తిట్టినాడు [కరీ; నె]

(2) విచక్షణ లేకుండ — అన్నీ చెడాబడా తిన్నాడు; చెడిదిబడిది [తె; నె]

(3) ఎడపెడగా; నోటికి వచ్చినట్లు — చెడాబడ తిట్టినాడు [నే; కర్నూ; అ]

చెడమడా = ఎక్కువగా; చెడాబడా [గో; చి]

చెడిది = చేతబడి; వంపు [కరీ]

చెడిది బడిది = చెడపోయినదెల్ల, చేతికి దొరకిన దంతా — చెడిదిబడిది తిని ఒళ్లు చెడ కొట్టుకొనినాడు [నే]

చెడిపె = జారిణి; చెడుపైనది [కరీ]

చెడిబడి = మంచిది, చెడ్డది — చేసికే చెడిబడి అహ తొక్కినారు [చి; నె]

చెడిబ్రతికినవారు = హింసపీడితలొందీ శ్రీమంతులై నడమండ్రపు సిరిచే ఎగుడు దిగుడుగ ప్రవర్తించు వారు × బ్రతికి చెడినవారు [నే]

చెడువాకతనము = చెడగొట్టు లక్షణము [కరీ]

చెడ్డ = ఎక్కువ — చెడ్డ మంచి [చి]

చెత్తతోయ్య = చిమ్ము [అ]

చెదలుకాళ్లు = ఒకచోట కానేవుగూడ నిలుకడగా నిలువనివాడు (నిలిచిన చెదలుబట్టు ననిన భీతితో నేమో అనునట్లు) — వాడు చెదలు కాళ్లవాడు [నే]

చెనితె = పార్ [నే]

చెన్నంగివడ్లు = తోకవడ్లు; నెమలివడ్లు [అ]

చెన్నంపల్లి పంచాయతి = (చూ) దుప్పటి పంచాయతి; తాడిపత్రి పంచాయతి; రామాయపట్నం మధ్యస్థం [అ]

చెన్నంపల్లి మధ్యస్థం = (చూ) రామాయపట్నం మధ్యస్థం [నే-ఆత్మకూరు]

చెప్పరానివాడు = మంగలి [నే]

చెప్పిచూడు = వినునో లేదో చెప్పి ప్రయత్నించు — చెప్పి చూడు ఏమిపోయిందో [నే; కర్నూ; తె; అ]

చెప్పుచేతలు = ఒకరు చెప్పినట్లు, చేసినట్లు
చేయుట; విధేయత — రామయ్య అయిన
చెప్పుచేతలలో ఉన్నాడు [నె; కర్నూ;
అ; వ]

చెప్పుక్రింద తేలువలె = ప్రతిక్రియ చేయ
లేక అణగియుండు; కుక్కినపేనువలె.

చెప్పుడు మాటలు = కొందెములు —
చెప్పుడుమాటలుంటే చెడుతావు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

చెప్పుమీద కుచ్చువలె ఎగురు = హీనుడు
వడు ఎక్కసపు పాట్లు [హె]

చెముక = నేతవస్త్రముయొక్క తుదిలోఉండు
విడియించు — గొంగడి చెముక [కరీ]

చెమట దీయించుకొను = ముఖజేరము చేసి
కొను [అ]

చెయికోలు = కుడిప్రక్క — చెయికోలెడ్డు;
నెయికోలు [అ]

చెయి గరచింది = నష్టము వచ్చింది —
ఆ వ్యాపారంలో చెయ్యి చెయి గరచింది
[చ]

చెయిచేసికొను = (1) కొట్టు [నె]
(2) స్వయంగా పనికిదిగు — ఆయన చెయి
జేసికొన్నదాకా అది కాలేదు [వి; నె]

చెయివాటు = దొంగతనం [గు]

చెయ్యిచ్చు = మోసముచేయు [అ]

చెయ్యిపెద్దది = (1) ధారాళమైన దానగుణము
కలిగియుండుట [నె; సర్కా]

(2) కొట్టుట

(3) ఎక్కువ అగుట [సర్కా]

చెర = కష్టము — ఇంట్లో ఏదో చెరగా
నున్నది [నె; కర్నూ-వత్తికొండ]

చెరగు = (1) బండిపైన ఎత్తుగా వేసినగట్టి
మొదలగువాటినిలాగి, బిగించులావుపాటి
పొడవుమోకు; చెరుగు [నె; తె]

(2) పెద్దతాడు; మోకుతాడు (వ)

చెరగుమూయు = స్త్రీలు బహిష్టయగు;
చెరగుమూయు [తె; అ; నే]

చెరచెర = బిరబిర [అ; నె; గో]

చెరవనాబత్తుడు = ప్రతిపని చెడగొట్టువాడు
(పని చెడగొట్టిన కంసాలి అంతటివా
డనుట); ధ్వంసం నారాయుడు [నె]

చెర వదలు = (1) వచ్చికబీడు మొదలగు
వాటిలో, సొంతవస్తువులు మేసిన తర్వాత
ఇతరుల వాటికి వదలివేయు [నె]

(2) సిద్ధ వదలించుకొను — వానిచెర వద
లించి [తె]

చెరిగొట్టు = మోపెడ్డులను మోటబారిపై
వెన్నెకు నడుపు; వెనుక కపిల [కరీ]

చెరివి = (1) పెదవి మూల; నెలపు; చెలివి
[కరీ]

(2) నాల్కపై వచ్చిన వ్యాధి.

చెరుగు = (చూ) చెరగు [నె-పొ]

చెరుకుమోకు = (చూ) చెరగు [అ]

చెరువుకి వెళ్లు = మంచి సర్వనకు వెళ్లు;
నీళ్లు చాయబోవు, చెంబట్లుకుపోవు; దొడ్డికి
పోవు; పెళ్లుకుపోవు [వి]

చెలక = (1) పనికిరాని పొలము [వ]

(2) మెట్టచేను; చెలిక [కరీ]

చెలకోల = కొరడా [కర్నూ]

చెలగ = (1) యౌవనము తొణికాడు స్థితి.

(2) ఎదకానున్న అవుపెయ్య; చెలపెయ్య

(3) ఊరకే రంకేలువేయు కావరపుకోడె
[నె]

(4) కొనరు [గో]

చెలగబారు = చిలువలు, పలువలుబెట్టి విస్త
రిల్లు [కరీ]

చెలప = (1) ఎదిగిన, ప్రాయపు బట్టెదూడ.

(2) పైరుచేనిలో పైరుచచ్చి అక్క
డక్కడ ఏర్పడిన తెట్టు; చలప; చిలప;
చెలిపె [నె]

చెలపెయ్య = ఎదకారుకు వచ్చిన అవుదూడ;
చెలగ [గు]

చెలిందు = టంకముబెట్టు; లోహములను
అతుకు [వ]

చెలిక = ఏడుమార్చి ఏడు పైరుబెట్టు మెట్ట
పొలము; చెలక [నె]

చెలిపె = మధ్య మధ్య పైరుపట్టక ఉండు
నది; చలవ [కరీ]

చెలిమె = చెలివి; పెదవిమూల; చెలివి [కరీ]

చెలివి = పెదవిమూల; చెలివి [కరీ]

చెలిపా బెట్టు = (1) కొట్టివేయు

(2) పంక్తిక్రింద హంసపాది గుర్తుపెట్టు
[కరీ]

చెల్క = మెట్టపొలము; ఖుస్కీ; చెలక; చెలిక
[వ]

చెల్లుబడి = (1) మాటసాగుట; వలుకుబడి—
చెల్లుబడి కలిగిన మనిషి.

(2) అప్పులోకి చెల్లించబడిన పైకము—
చెల్లుబడులు తోసి బేరీజుచేయి [నె;
కర్నూ; అ; తె]

చెల్లోకి = మాటసాగుట — చెల్లోకి అయిన
మనిషి; చెల్లుబడి [నె]

చెవకకాయలు = గోరుచిక్కుడుకాయలు;
చవులేకాయలు; మటిక్కాయలు; గోకిరి
కాయలు [కర్నూ]

చెవి = (1) తంబూర తంతెలను బిగించు
కొయ్యమేకు [అ]

(2) రాటములో కదురు అమర్చుటకు
బిగించిన తోలుముక్క. కదురు అడు
టకు దీని తలలో గాడికొసియుంతురు

చెవి = బీగపుతాకము [అ; నె]

చెవిగుట్టు = చాడీలు

చెవిన పేనుబాటు = మాటగై కొను [కరీ]

చెవిపేద = చెప్పుడుమాటలు నమ్మువాడు
[కరీ]

చెవుకట్లు = కవిరెబిళ్లను అమర్చుటకు అడ్డు
దూలముపైన బిగించిన రెండు నిలువుల
కొయ్యలు. వీటికి అడ్డముగా ఇనుపకడ్డవి
ఇరుసుగా అమర్తురు [నె]

చెవుడు బడుట = విని విని విసుగుజెందుట
[కరీ]

చెవుగోసికొను = (1) వినుటకు కుతూహల
పడు

(2) ఉత్సాహపడు; ఆశపడు — అదంత
చెవిగోసికొంటాడు [కరీ; నె]

చెవులు జాడించు = వెళ్లిపో [మ]

చెవులు దుల్పు = నిర్లక్ష్యము చేయు [మ]

చెవులు బిద్దెల్ల వడ్డవి = చెవులు వినపడకుండు
అయినవి [మ]

చెవ్వ = చంటిబాలలకు కలుగు గండము;
బాలావిష్టము [కరీ]

చెవ్వంగము = నూనెతోడు గొట్టము, బొం
బాయి; వంపు [అ]

చెవ్వలాట = కామపరవశులు చేయులీల [నె-
పొ]

చెవ్వాకు = చెవికి ఆకు — బీబకుటుండాల
ముండమోపులు కమ్మలకు బదులుగా,
చాయ అద్దిన తాటి ఆకును గుండ్రముగా
చుట్టి చెవిలో పెట్టుకొను ఆకు. వీటి పెద్ద
పెద్ద చుట్టలను వసుపు కుంకుమతోబాటు
ఇత్తురు — చెవ్వాకు పోయినమ్మత
దుఃఖమూలేదు, దొరికివమ్మత సంతో
షమూ లేదు [నె; తె; రా]

చేకావలి = తాత్కాలికావసరములకు చేతిలో నుంచుకొను దబ్బు — రెండు రూపాయలు చేకావలి ఉంచుకన్నాను [నె]

చేకునేల = గడిబలిసి దున్నుటకు కష్టమైన నేల; సీకునేల [గు]

చేజేతుల = తామెతాము [కరీ]

చేటకొమ్మున చేరెడు విత్తులు లేవు = అతి దరిద్ర స్థితిలో మనలు [కరీ]

చేట భారతము = (1) విషయమును దీర్ఘముగా చెప్పుట — ఏదో ఒకచేట భారతం చెప్పిపోయినాడు. రామాయణము భాగవతము, భారతము మొదలగు పుస్తకములు పూర్వము దెప్పి $\frac{1}{4}$ నైజులో పెద్ద ఆకారములో అచ్చువేయుచుండువారు, చేటం, పుస్తకమనుట; చాట భారతము [నె; కర్నూ; తె]

(2) అక్కఱకొని దీర్ఘప్రసంగము [అ]

చేముమారి = పొగరుబోతు [అ]

చేడ = (మా) చాడ [నె; రా]

చేడె = చెఱువు కట్టలకు కలిగిన తొక్క; గండి [కరీ]

చేతడి = జుర్రదేవతలను ఆరాధించి సముపార్జించిన శక్తితో, విరోధులపై మంత్రము ప్రయోగించి చంపుట; పంపు చేయుట. అందువల్లనే పూర్వము పల్లెలలో మాంత్రికులనుమాచి భయపడుచుండువారు; చాతబడి; కూన్యం చేయించుట; చేతాళము [వ; అ]

చేతడి ఆరింది = దగరనున్న ధనమంతా వ్యయమై పోయినది [నె; అ; తె]

చేతడిచేయు = లంచమిచ్చు [తె]

చేతడుపు కొద్దిగా వనకుచేయు [మ]

చేతప్పు = చేతితోచేసిన పొరపాటు X వాతప్పు [నె]

చేతబడి = (మా) చేతడి; శాతబడి; పంపు; చాతబడి

చేతాకిడి = చేతముట్టినట్లు జేయుట [కరీ]

చేతాళము = (మా) చేతడి [కరీ]

చేతి చమురు = లాభములేని పని; పెట్టుబడి, దండుగ వ్యాపారము [గో; వ]

చేతిచమురు భాగవతము = సౌంతకర్పితో యితరులకు చేయుపని [నె; కర్నూ; తె; రా]

చేతివట్టుము = (1) అనవసరంగా దెబ్బలు కొట్టు గుణము [గు]

(2) చేతిలో లోపము [నె]

చేతి సరసము = కొట్టుట [వి]

చేతులు నెత్తినబెట్టు = ఎవరిని వారికి ఫలింపజేయు

(2) భస్మాసురునివలె నాశనముచేయు [కరీ]

చేత్రాడు = చేదత్రాడు; చేంతాడు [అ]

చేద = (1) బావి త్రవ్వటకు ముందు ఊట, కనుగొనుటకు త్రవ్వ చిన్న నూయి; ఒలిపు [అ] — చేదలో నీళ్లు పడింది; ఒళువు

(2) బావినుండి నీరు చేదుటకు ఉపయోగించు పాత్ర — చేద బావిలో పడిపోయింది [నె]

చేదారము = నష్టము; చెడిపోవుట — గాలి వానప పైరంతా చేదారమైంది [వి]

చేదు = ప్రక్కలు శ్వాస ముమ్మరముచే ప్రవలించు [కరీ]

చేదునోటివాడు = తిటుబోతు; పరుషముగ మాటలాడువాడు [నె]

చేదుపందెలు గోయు = పరోక్షముతో తప్పులు పెదకు — ఈమధ్య వాడు నా

మీద చేదునిందలు (కాయలు) కోస్తున్నాడు [నె]

చేను = (1) సాధారణముగా నేద్యపుపొలము — చేలోకి పోయినాడు; కయ్య; మడి కాలు; దొయ్య

(2) మాగాణి — చేను తడసినది; మడి [నె; కర్నూ]

(3) మెట్టపొలము — చేనుచేసి చెడినవాడు మడి (మాగాణి) చేసి మనినవాడు లేడు [రా]

(4) పైరు [వి]

చేపట్టుగోడ = మిద్దెలు, బావులకు అంచులందు రక్షణకుగా కట్టు పొట్టిగోడ; పిడిగోడ [నె]

చేపాకు = పశువులు పాలు చేపుటకై పెట్టు ఆకు ఓషధి [నె-పొ]

చేపారు = కొంచెము పెద్దవగు — దోసకాయలు చేపారినవి [నె-పొ]

చేపాలు = శ్రమఫలికము — చేపాలుకు దున్నును [కరీ]

చేపు = (1) ఎగచేసిన గొడ్డు

(2) పాలీయని పశువు

(3) దాన మీయనివాడు [వ]

చేపులు మలుపులు = చేసి మలిచిన వడ్లలో మిగులు దాన్యము [కరీ]

చేపెక్కు = వానవలన నేల చికచికలాడు; జోడెక్కు [నె]

చేప్పలుకు = చేప వన్నె పలుకులున్న మట్టి; బావి త్రవ్వనపుడు యీ మట్టి కన్నించిన మంచి ఊట పడు సందురు [చి]

చేబియ్యము = ఎంచినబియ్యము; దంపుడు బియ్యము × మిషను బియ్యము

చేమిరి = (1) తోడుబెట్టుట; తోడంటు [నె; కర్నూ-మార్కాపురం, గిద్దలూరు]

(2) మిరప, వంగి మొదలగు వాటి నారు నాటినపంటనే పొది మొదటపోయి కొద్ది నిట్లు — ఈ ఎడమ చేమిరికే నీళ్లుతేలు [నె]

(3) విరుగుడు — బాగున్న ఊరిలో వాడు చేమిరేశాడు [చి; నె]

చేయికలుపు = (1) సాయము చేయు [తె]

(2) జగదమునకు దిగు — వాల్లెద్దరు చేతులు కలిపినారు [నె]

చేయిచూచు = (1) నాడి పరీక్షించు [మ]

(2) యాచించు

చేయిచేసికొను = కొట్టు — చేయి చేసుకొన్నంతర్వాత నోరుమూసినాడు [తె; నె]

చేయి జారు = కొట్టు [తె]

చేయి మించు = (1) ఆధిక్యమగు

(2) తొందరపడు [నె]

చేరదీయు = (1) దగ్గరకుదీసి సహాయము చేయు

(2) సన్నిహితుడుగా దగ్గరకు చేర్చుకొను [నె; కర్నూ; తె]

చేరదోలు = విడిపోయిన పశువులను ఒక్కచోటికి చేర్చుట; కుదుటవేయు — అపులను చేరదోలండి [చి]

చేరవేయు = (1) దొంగతనముగా ఒక్కొక్కవస్తువును బయటకు పంపివేయు — శావలననదంత చేరవేసినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) ఒక్కచోట చేర్చు [అ]

చేరి = గూడెము, వాడ [చి]

చేరు = (1) పశువుల మగగుడి

(2) లావు మోకు; చెరగు [నె]

(3) గర్భకోశము — అమె పిల్లల చేరుగలది (సంతానవతి అనుట); సేరు [నె; కర్నూ; అ; వ]

చేరుదల = దగ్గరగా నుండునది — అది చేరుదల వల్ల [నె; కర్నూ; వ]

చేర్చు = చేసిగట్టును బలపరుచుట; చెంగోవ; కయ్యారము [శ్రీ]

చేవదలు = దానము సేయు [కరీ]

చేవపండు = జామపండు [నె]

చైనాలు = చీలు కాళ్ళకు ధరించెడు వెండి ఆభరణములు [అ]

చొ

చొంగ

చొల్లాయి మాటలు

చొంగ = (1) గంజాయి పీల్చు మట్టిగొట్టము; చిలుము

(2) హుక్కా [కరీ]

చొంగచక్కిలాలు = పురుడుపోసిన తర్వాత మూడవ నెలలో పుట్టింటివారు పురిటి సారలో పెట్టు చక్కిలాలు [వి]

చొంగారొట్టె = మొహరము పరోరోజున, పిల్లభక్తులు నైవేద్యము కోసం చేసే గోధుమరొట్టె [అ]

చొ-అర్ = (1) కుడి; ఎడమవైపు ఎద్దుని తోలు, సంజ్ఞ [చె]

(2) దానల వెలుపల ఎద్దులను అదలించు పదము [నె]

చొట్టు = చొట్ట [కరీ]

చొతుకు = లొంగుబాటు [కరీ]

చొన = సొన [కరీ]

చొన్నారి = రసిక కాటెడి ప్రణము [కరీ]

చొప్ప = (1) బద్దపాటుగా, కొన వెడల్పుగా నుండు కొయ్య మేకు (Wedge). దీనిని

తాటిమానులు చీలదీయుటకు ఉపయోగించుదురు.

(2) దేవునితేరు చక్రములను మరలించుటకు వాటి క్రిందబెట్టు ఏటవాలు వీపు గలిగిన చిన్న కొయ్యమొద్దు [నె]

[3] బలహీనమైనది

చొప్పదంటు = పనికి మాలిన — చొప్పదంటు ప్రశ్నలు [అ]

చొప్పు చొప్పు అగు = (1) వాలి పోవు; కుప్పించు

(2) నుజ్జు నుజ్జుగు [కరీ]

చొరవ = (1) కపిలబావికి రెండు మొత్తలకు వేయు కొయ్యలు

(2) రథచక్రమునకు త్రోవ వదలకుండు నట్లు వేయు అడ్డతెడ్డు (బేక్) [అ]

(3) కయ్యలలో మిట్టవల్లములను సరి చేయుటకు మటి ఎత్తిచేసిన గుంట; పతి [నె-మెట్ట]

చొరుదల = ప్రవేశనమయము [కరీ]

చొల్లాయి మాటలు = (మా) చుల్లాయి మాటలు [గో]

చో = ఎడమచేతిప్రక్క యెద్దునకు పేయ ×
ఆర్ [కృ]

చోడమేక = బొట్టిగా నుండి పరివర్తన
ఈను మేక; కంచిమేక [కరీ]

చోడిజావ = అంబలి [కృ]

చోరప్రాయము = లేత పడుచు వయసు
[కరీ]

చోక = పావుకా [వి]

చోకట్టు = ద్వారపు చట్టము [కరీ]

చోకట్టు = కపిలవిశ్లేష త గి లి ం చు
కొయ్యలు [చె]

చోకము = చేతిగుడ్డ [అ.పె]

చోకిలు = నల్లపూసల గుండ్ల పేరులొని
బంగారుపూసలు [కరీ]

చోటు = (1) చవిటినేల

(2) అప్రయోజకుడు; చోటు [నె;కర్నూ;
తె; అ]

చోడుముళ్లు = మగము మీద నేతగుడ్డను
విగించుబకై ఇరుప్రక్కల చివరి అంచున
కుట్టు ముళ్లు [చె]

చోరముగా = సక్రమముగ [కరీ]

చోలేకాయ = గోరుచిక్కుకాయ; మటి
కాయ, గోకిరికాయ [కర్నూ - పత్తి
కొండ]

చోళకాయ = గోకిరికాయ; మటికకాయ;
గోరుచిక్కుడుకాయ.

జంక = వికారము [గు]

జంగ = అంగ; కాలుకొలది వైచిన యడుగు
కొంత [కరీ]

జంగబిల్లి = అడవిపిల్లి; జంగుబిల్లి [కరీ]

జంగమయ్య = నీతాకోకచిలుక

జంగిడి = (1) గుంపుజేసి ఒకటిగా మేపు
చిల్లర రైతుల పశువుల మంద; జంగిలి
— జంగిడి పశువులు

(2) స్వల్పబుద్ధి—వాడిది జంగిడి గుణము [నె]

(3) పశ్చిములాగ అలిసిన సన్న పెదురు
బద్దల అల్లకము [గో]

(4) ఊరి పశువులు ఒకచోట గూడుచోటు;
మందబైలు [తె]

జంగిడిపూట = సన్నకాసు రైతులు కలిసి
చేలకు నీరు పారించుకొను కాలపరిమితి;
ఉమ్మడి వంతు [నె]

జంగిడి = ధన్యమును సంచులతో పోయుట
కువయోగించెడి పాత్ర [కృ]

జంగిలిగొడ్డు = (చూ) జంగిడి పశువులు
[గు]

జంజెరుదొడ్డి = (చూ) బందెలదొడ్డి [వ]

జంతి = (1) రెండు దూలాల మధ్య వేయు
అడ్డకొయ్యలు

(2) చిన్నదిండు [అ-పె]

జంతికె కురుపు = చాల రంధ్రములు బడు
కురుపు; రాచకురుపు; జల్లెడకురుపు [నె-
పొ]

జంతికెలు = (1) మణుగుపూలు (పిండివంట
నేరు) తేనెతెల [నె-పొ]

(2) చక్కలాలు [శ్రీ]

జందివారము = జందెము [నే]

జందెపుకాడి = కాడి వెనుక కట్టిన కాడి
[కృ]

జంపాలు = తీగ యుయ్యెలలు — శయ్యాల
జంపాలు [కరీ]

జంపు = (1) పురుపుల చెవుపైన వ్రేలాడ
కుట్టిన భూషణము [నే]

(2) తూగు; నిద్రమత్తు [తె]

జంబాలము = బంధము [గు]

జంబాలు = తన్నుతానే ఎక్కువగా చేసికొనుట;
ఎచ్చలు—అయిన జంబాలకారి: ఎచ్చల
కారి [నె; ఆ; తె]

జంబు = అబద్ధము—జంబు కోసింది కోసిందో
[చి]

జకాతి = పొరుగుారికి వచ్చినపుడు బండ్లకు
అఊరి వంచాయతీ వసూలుచేయు పన్ను;
దొడ్డివన్ను [అ]

జక్కించుకొను = తప్పకుండు [కరీ]

జగాయించు = (1) దులుపు

(2) బాగాతిట్టు [మ]

జగిలిగాడు = తోడి అల్లుడు; జగిలోడు [శ్రీ]

జగ్గడు = పూరీ జగన్నాథస్వామి [వి]

జగ్గు = (1) తగ్గు

(2) వలిపోవు [అ]

జగ్గులాడి = వగలాడి [మ]

జజ్జరిల్లు = దద్దరిల్లు; భయపడు — వాడు
దెబ్బతో జజ్జరిల్లి పోయాడు [వి]

జజ్జీ = గుత్తా వ్యాపారము [కరీ]

జడవత్తి = పొడవైన గింజలమున అతుకు
కొనియుండు వత్తి; జంధ్యాలవత్తి [నే]

జడుము = అడవివారి — జడుంతప్పకండా
బండిని పోనీ [చి]

జడ్డ = రెండు గలినినది [కరీ]

జడ్డి = ముకు, పిచ్చి [శ్రీ]

జడ్డి = మాగ; తెలివితేటలు లేనిది [గు]

జతవడు = లభించు; కుదురు — అది నాక

జతవడలేదు [శ్రీ; నె]

జన = చేవలగుడ్డు ఒకటిగా కలిసియుండు
కోవు — జనచేవలు

(2) కంటిగుడ్డులోని వదార్థము — జన కారి
పోయింది.

(3) కోడిగుడ్డులో పాగు [నె; తె; అ]

జనవారు = ఒక కులము [చి]

జనముద్దు = అల్లారుముద్దు [కరీ]

జనలు = కిటికి; జనాలు; జనారులు [చె]

జనాగాయి = రెండు వక్షములున్నపుడు
అటూ ఇటూ తిరుగువాడు; దొడ్లుడు పువ్వు
కాయ [గు]

జనారులు = కిటికి; జన్నలు [బ; అ; నె-
దక్షిణ]

జనార్లుగూడు = కిటికి [అ]

జనాలు = కిటికి; జనలు [చి; నె-దక్షిణ]

జనిగెవట్టు = జలగవట్టువంటిది; గట్టివట్టు
[మ]

జన్నలు = కిటికి; జనారులు [నే]

జన్నెక్కు యిడిచినది (విడిచినది) = ఎక్కు
కట్టినవకుపు. దేవునిపేరుపై ఒకకోడెను

వదిలెదరు. అవులను దాటుచే
అది ఎవరిచేసులో మేసినను ఏము
డదు; అచ్చువేసిన ఎద్దు; అపశైద్దు

(2) స్వేచ్ఛానువర్తియైన అడుది [

జపజప = త్వరగా [కరీ]

జప్పన = త్వరగా; చప్పన [కరీ]

జమ = అదపు; గుర్తింపు; లక్ష్యము —

ఎవరన్నా జమలేదు; అది ఒక

జమలేనిది [నె; కర్నూ]

జమాయించు = బెదురులేకుండు —

యించి చెప్పినాడు [అ; నె]

జమికిచ్చు = నాని మెత్తబడు; జ
[నె]

జమిలి = రెండు; జముడుక [నె]

జమిలిక = గ్రామ తిరునాళ యం

గించు, తోలుగప్పిన గుండ్రని ముద్ద

వాద్యము. ఇవి జంటగా చేర్చియు

జముడుక = సంజాలవాని పంజ

వాద్యము; జమిలిక [కరీ]

జమ్మకతారా యని = నిర్విచారము

జమ్మికిపోవు = దసరాపండుగనా

దర్శనమునకేగు [కరీ]

జమ్మిక్రిందివ్రాతలు = ఆధారరహిత

వ్రాతలు [కరీ]

జరిగిపోయెను = చనిపోయెను [క

జరీ జరాబు = సరిగంచు దుస్తులు

జరుగుబాటు = సంసార నిర్వహ

చాలియుండుట — ఇక్కడ జ

లేక వట్టుం పోయినారు [నె;]

జర్రి = జలపాతము — తలకొన

జలగడుగు = (1) పూర్తిగా నాశన

[మ]

1) పూర్తిగా వెదకు; జల్ల గడుగు [నె]
 గారి = (1) గదినుండి నీరు అవకలికి
 గోవుటకు ఏర్పరచిన గోడరంధ్రము [అ]

2) మురికి నీటిగుంట; జలారి [నె]
 తంత్రము = చిల్లలసాత్ర [కరి]

రి = (1) జలదారి, మురికినీటిగుంట,
 Jess pool

2) స్నానముచేయుచోటు [అ]

3) స్నానాలగది; బచ్చలి; జలారి జాటల
 [అ; బ]

గురు = జారుమాంసము [కిరి]

బు = వడికము; రొంప [నె; రా; తె]

పు = (చూ) సలుపు × ఎలుపు [చి]

= (1) బండిమీద ధాన్యాదులు పోసికొని
 వచ్చుటకు అల్లిన పొడవైనబుట్ట—జల
 నిండా పోయి మక్కెడ; జొల్ల [నె; అ]

(2) తల వెనుక భాగమున చేతితోకొట్టుట
 [శ్రీ]

(3) చెంపకాయ; రెంపకాయ [చి]

(4) నొగమీదబండితోలువాడుకూర్చుండు
 చోటు [గు]

(5) ధాన్యము నిలువ చేసుకొనుటకు
 ఇండ్లలో పెట్టు పేళ్లబుట్ట; బొట్ట [గు]

కడుగు = (1) బంగారుపనివారి కుంపటి
 బూడిదను, ఒక గుంట కొయ్య వల్లములో
 బోసి, నీరుబోయుచు నునిని త్రోసివేయు
 చుండుట; ఇట్లు చేయగా చేయగా బంగారు
 కణములున్న అవి క్రింద నిలిచిపోవును.
 ఇదేవృత్తిగా కలిగిన ఒక కులముగలవారు
 జల్ల కడుగువాండు; జలగడుగు

(2) ఏదైనా ఒక వస్తువును తుదముట్ట
 కర్చుచేయుట—దాని జల్ల కడిగివేసినారు
 [నె]

(3) చీవాట్లు పెట్టు—వాడిని బాగా జల్ల
 కడిగినాడు [తె]

జల్లబండి = ఎరువు తోలుటకు పైన జల్ల
 అమర్చిన బండి [మ]

జల్లబుట్టి = పెంట (ఎరువు) తెచ్చుటకు తీగ
 లతో అల్లిన పెద్దగంప [నె; మ]

జల్లి = (1) వలసన, ఎడఎడముగా నుండుట
 —జల్లికంకి, నక్కది జల్లితోక [నె;
 వ; గు]

(2) అబద్ధము [చి]

(3) ఇటుక సూలలకు (బట్టిలకు) జయటి
 మాతగా రాతనిపేర్చి అలికిన కప్పు —
 జల్లిరాతితో గోడబెట్టినాడు [నె]

జల్లిగంటె = నూనెనుండి దేవునది; చిల్లల
 గంటె [తె]

జల్లు = బియ్యములేని వరిగింజలు—అదంతా
 జల్లు పొల్లు [చి]

జల్లుగొట్టు = వానచినుకులు ప్రక్కవాటుగా
 ఇంటప్రవేశించు; చళ్లుకొట్టు [నె]

జవ = (1) సన్నటి అంచు

(2) లోతుగీత—చెక్కట జవదీసినారు
 [నె; అ]

జవగొట్టుట = రేకులను మడచి గొట్టములు
 చేయునపుడు, కలసిపోవలసిన అంచులు
 ఒకదానిపై ఒకటి చేర్చినపుడు ఎత్తు
 కాకుండా ఒక అంచువేపు చప్టాచేయుట
 [గు]

జవజవ = మాగి మెత్తనగు [నె; అ]

జవుకు = (1) ఎక్కువ వానవలన నేలలో
 ఏర్పడిన జోడు [నె-మెట్ట; అ; వ]

(2) నీట తడిసి మెత్తబడుట — కొయ్య
 జవికిపోయినది; చవుకు [నె; కర్నూరు;]

జవుకిచ్చు = దైర్యము సన్నగిల్లు; జలహీన
మగు [గు]

జవురునేల = నీళ్లు ఒడియునేల (చూ) ఈమిరి
[అ]

జవ్వ = (1) గువ్వలపేటలో కట్టు శివ [చి]

(2) ఆసమర్థుడు; క్షమించుము — వెంకన్న
కొన్న జవ్వ, సుబ్బన్న చురుకు: చవ్వ
[నే-పొ]

జవ్వలు = (1) చవ్వటినీళ్లు — అ బావి నీళ్లు
జవ్వలు [నె]

(2) చౌకలు [గో]

జా

జాంతానం

జాము

జాంతానం = సరసము [మ]

జాగంట = గుండ్రని కంచురేకుమీద గట్టి
పిడివంటి కట్టెకునకతో వాయించు వాద్య
విశేషము [నె]

జాజము = రంగుల అద్దిన దుప్పటి [మ]

జాజి = (1) దేవదారు (Deal-Wood) — జాజి
చక్కలపెట్టె; జాజి

(2) తాంబూలములో వాడు ఒక సుగంధ
ఫలము. ఎక్కువగా నీలగిరి కొండలలో
ఉండును [నె; అ-పె; వ; గు]

(3) పుష్ప విశేషము [తె]

జాజాపూతలు = ఇంటికి (మట్టిఇండ్లకు)
సున్నము వేయుటకు ముందు పేడతో
అలికి, పైన సున్నము వేయుదురు.
సున్నముక్రింద; నేలమట్టమునకు ఒక
జానెడు ఎత్తున జాజా (ఎఱ్ఱరంగు) పూసి
కడితో చుక్కలు పెట్టుదురు. ఇవే జాజా
పూతలు [మ]

జాజాపెట్టు = ఇంటి గడవ మొదలగువాటికి
ఎఱ్ఱముగ్గులు పెట్టు [అ]

జాజావారు = ఎఱ్ఱనగు [అ]

జాయ్ = కోపు; ఏపు; — పైట జాయ్ గా
వచ్చింది [కృ]

జాజొక్క = (జాజి-వక్క) మెత్తగా ఉడి
కించి ఎండించి, నోటవేసికొన్న కరిగి
పోవునట్లు చేసిన పోక [అ]

జాటి = బొంగరపు త్రాడు; జాలి [అ]

జాటు = (1) వెంట్రుక

(2) చిన్ననంచి [వి]

జాడుచొప్ప = సన్నని చొప్ప [కరి]

జాతితప్పుడోడు = (1) మాట నిలకడ లేని
వాడు

(2) కులకట్టుబాటులకే తప్పినవాడు [నె]

జాతీ = సొంతమైన [కరి]

జానకాడు = నేర్పరి; జాణ. ఈ మాట
వ్యంగ్యార్థముననే వాడబడుచున్నది —
బలే జానకాడివలే! [నె; తె; అ]

జానతాడు = మందు ప్రేల్చుటకు అంటించు
పొడుగాటి వత్తితాడు; జానకితాడు [అ]

జానము = మెత్త; పడక [నే]

జాటు = కోడిపిల్లలను కప్పిపెట్టు గూడు;
గూళి; ఊజి [నె]

జామా = దుస్తులు — నీమా జామా [కరి]

జామిపండ్లు = జామపండ్లు [చి]

జాము = రోటా; పంచపాత్ర [అ; బ]

జిద్దుకిరపడు = తేటకలిగా ఏర్పడు [వి]
 జిత్తిండు = జీర్ణించు [తూ-గో]
 జిదుగు = చిన్నమొత్తము; చిల్లర [కరీ]
 జిద్దు = శతము [కరీ]
 జిన్న = ప్రతినిధి [కరీ]
 జిన్నిపళ్లు = సేరేడి వళ్లు [వి]
 జిబ్బి = సిబ్బి [వి]
 జిబ్బిట = గబ్బిలము [అ]
 జిమ్మ = (1) నోరు — వాడి జిమ్మా పడి పోయింది [శ్రీ]
 (2) నాక [వి]
 జిమ్మలు = చేపలు [వి]
 జిరతాడు = మోటా బొక్కెన తొండమునకు క్రిందకట్టే చిన్నతాడు; తొండపుతాడు [మ]
 జిజ్జికాక = రోహములు ఎక్కువగా వేడియగుట—జిజ్జికా బట్టింది; తెల్లకాక [నె]
 జిజ్జిమను = అసహ్యముగొల్పు [మ]

జిలపుట్టు = (1) కొద్దిగా తడికలుగు
 (2) నవకలుగు [కరీ]
 జిలుకర = పిండివంట [మ]
 జిలుగు = (1) నన్నని నూలుపోగుంతో నేసిన వస్త్రము [అ]
 (2) నగిషీపని [గో]
 జిల్ల = కపికాడికి గట్టిన వారిజో (పన్నిన మోకుముడి) బాస తొండపు తాటిని చొప్పించి బిగించు గట్టి కొయ్యపుల్లి (మేకు) [నె - మెట్ట]
 జిల్లా = బొద్దెంక [నే]
 జిల్లేదారు = రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టరు [అ]
 జివ = జవము చచ్చినది [గు]
 జివ్వరు = కొడవలితో (కట్ట) నునుపు చేయు [అ]
 జివ్వలు = మెడ [శ్రీ]
 జివ్వ = నరంగుమీది పుండు పెట్టు బాదను తెలుపు వదము—నెత్తురుగడ్డ జివ్వ జివ్వ మంటున్నది. [నె]

జిర్రి

జీగురుమను

జీరలు

జీగురుమను = ఈసురో యను; జీగురులాడు [కరీ]
 జీడి = (1) ముంతమామిడి (సర్కా)
 (2) భల్లంతి అను ఓషధి [నె; కర్నూ]
 (3) మామిడి విత్తనముతోని వప్పు [తె]
 జీతులు = లాలస; అభిలాష — అశనికీ అ హారపై జీతులు కలిగినవి [కరీ]
 జీనిగపని = కొయ్యబొమ్మలకు, దేవునివాహనములకు వేయు రంగుపని; బచ్చెన [నె]

జీనిగలవాడు = బచ్చెన వేయువాడు [నె]
 జీబు = అరటిగొలలో వరుసగా ఏర్పడిన కాయలగుట్టి—ఒక జీబుకోయి [నె]
 జీబుకొను = మంచుపొగ [కమ్ము [అ]
 జీబుగా = దట్టముగా; జూబుగా [శ్రీ]
 జీర = కనురు ధ్వని; బొంగురు — గొంతు జీర పోయింది [వి]
 జీరలు = గీతలు (శ్రీ)

జొంకపోగు

జొవ్వ

జొంకపోగు = చెవితూటపై నిడుకొను మగ వారి నగ [కరీ]

జొట్టుపోలిగాడు - పోలుగాడు = (మా)
(1) కేతిగాడు.

(2) ప్రతిదానికి అడ్డు వచ్చు అనమకుడు
— జొట్టుపోలిగాడు వలె ఎవడురా వీడు అడ్డం [కర్నూ]

జొనిపించు = మోసగించు [నె-పొ]

జొనుగు = పని చేయక పొద్దు పుచ్చుకొను [తె]

జొబ్బా = పరుగాని చొక్కా — జొబ్బా వేసికో [నె]

జొమాలుమను = సొమ్మసిల్లు; జొమ్ముమను [వి]

జొమ్ముపట్టు = తెలివి తప్పిపోవు [వి]

జొమ్ము మను = సొమ్మసిల్లు; జొమాలుమను [వి]

జొట్టుపాము = కాలిబాటలో వానసీరు నిండిన గోయి; నక్కగోయి [వి]

జొట్టుతు = జోరు [కరీ]

జొవ్వ = 3, 4 అంగుళముల మధ్య కొలతతో మూరెడు పొడవున పెద్ద కండ్లతో అల్లిన చేప వల. దీనిలో చొచ్చుకొనిన చేప మరల బయటికి రాలేదు [నె]

జొకాలు

జొమాల

జొకాలు = స్త్రీలు ధరించు కర్ణ భూషణములు; జొకీలు [నె]

జొబుగా = దట్టముగా; జీబుగా [శ్రీ]

జొమాల = జోడు హారము; జోమాలు [కరీ]

జెంకులు

జెగ్గు

జెంకులు = బొంతజెముడు చెట్లు; త్రాచులు మగది అడది దీనితో పెనవేసికొని సంగ మించును, ఆ సమయమున మఱియొక పాహు సమీపముననే ఉండి వానిని

రక్షించుచుండును. దానికి కుంటెన పాము అని పేరు. ఇట్టి చెట్లను జెంకులందురు [నె-పొ]

జెగ్గు = వాయించు వాద్య విశేషం [కరీ]

జెటబట = త్వరత్వరగా [తె]

జెట్ట = గోరుచుట్టు; జెప్త [తె]

జెట్టున = త్వరగా; చట్టున [తె]

జెన = సొన

జెప్ప జెప్పు = త్వరత్వరగా; జెవజెవ [తె]

జెప్పున = త్వరగా [తె]

జెయ్యతుగా = విజయ ప్రదముగా [కరీ]

జెల్ల = (1) మంచి నీటి చిన్న చేప, ఇది కుట్టను
[నె; చి; తె; ఆ]

(2) ఒక జంటపదము—వీలాజెల్ల అంతా
బాగున్నారు [నె; కర్నూ; ఆ]

(3) చేతిదెబ్బలు—నాలుగు జెల్లలు వేయి
[గో]

జెల్లకాయ = నెత్తిప వెనకాల చేతితో కొట్టిన
దెబ్బ [గో]

జు

జేజెమ్మ

జేరుగండి

జేజెమ్మ = ఎందుకూ పనికిరానివాడు; తెలివి
మాలినవాడు [గో]

జేడు = (1) గట్టి—జేడు నేల

(2) బాగ విగుసుకొన్న బంకనేల [చి]
జేరుగండి = స్నానము చేసిన నీరు బైటకు
పోవు గోడ కన్నము; జలదారికంక [ఆ]

జ్జొ

జొడ్డ

జొల్లుకూతలు

జొడ్డ = (1) ఆముదము, (ఒరియా తెనుగు
వారి వాడుకలో)

(2) నష్టము

(3) అవసరశ్రమ [గ]

జొపానున్నట్లు = ఇంట్లో పిల్లల సందడి
చేయక ఉండు స్థితి [మ]

జొబ్బురుగ = వయవగ బాగుగ చారు కలు
పుట—జొబ్బురుగ కలిపితిను [మ]

జొల్లు = పసిపిల్లలకు నోటినుండి కారు
చుండు ఉమ్మినీరు [తె]

జొల్లుకూతలు = (1) పొల్లుమాటలు [తె]

(2) నిందా వాక్యములు; జొల్లు కార్పు
కొనుచు అనునవి, అని [నె]

(3) నెరవేర్చలేని మాట; జొల్లు కార్పు
కొంటా అనే మాట — జొల్లు కూతలు
శప్పు [నె]

జ్జో

జోకిచ్చు

జో కుమారుడు

జోకిచ్చు = తునిక వేయ [మ]

జోకు = (1) నీటి ఊటలు, నీరు ఊరెడి నీటి
కాలవలు [ఆ; వ]

(2) తిట్లు; కొట్టు—బాగా జోకినాడు [నె]

జో కుమారుడు = కుమారస్వామి [ఆ]

జోగి = గ్రామ దేవతల జాతరలలో దేవతల ఆరాధనకు ఇంటింట దండు బియ్యము మొదలగునవి. ఇట్లు దండుటకు ఒక పెద్ద వెదురు పళ్లెమును పనుపు కుంకుమ పూసి ఉపయోగింతురు; జోగు [శ్రీ]

జోగు = దేవుని పేరట ఎత్తు బిచ్చము; జోగి [కరీ]

జోబీబట్ట = దోటి [అ]

జోడాలు = వరిపైరులో కలిసి ఎదిగే ఒక విధమైన గడ్డి విత్తనము; ఊదరగింజ వంటిది [శ్రీ]

జోడుతపేలా = నీళ్లు కాచు అండా

జోనంగి = బొచ్చులేకుండా నున్నగా నుండు పేటకుక్క జాతి. శ్రీహరికోట దీవిలో ఇవి ఎక్కువగా ఉండేవి. రామనాథపురం జిల్లా, రాజాయపాళెం జాతికుక్క [నె; అ]

జోపానము = జాగ్రత్తగా పోషించుట [అ]

జోపు = తొలగించు (చేతులతో)

జోబడి = (చూ) కొటాయి; పెండ్లివందిలి [చి]

జోము = (1) చాలనేపు నిలువబడినందున కాళ్లకు తిమ్మిరిబట్టి, మీగాలు పైకి దిగు నీరు—జోము దిగింది, తిమ్మిరి; [నె; కర్నూ; అ]

జోమెక్కు = ముఖము కాళ్లుచేతులు వాచు; ఇది మరణావస్థ [చి]

జోర = ఉన్నితో నేసినది; కంబడి [మ; నె]

జోరు = (1) చిక్కగా లేకుండ నీళ్లు నీళ్లుగా పడచగా నుండుట [కర్నూ]

(2) ద్రవము [తె]

జోర్తాడు = జుట్టు రేగిపోకుండా పెటుకొను వెండి రేకు [శ్రీ]

జోలి = (1) ముచ్చట

(2) భార్యాభర్తల రహస్యము

(3) ఊసు [మ]

జోళ్లు = (1) చెప్పులు [వి]

(2) సులోచనములు; ముక్కద్దాలు; కంటి అద్దాలు [సర్కా]

జ్జో

జోకు

జోకు = (1) నీట తడిసి మెత్తనగుట — కొయ్య జోకిపోయింది; చవుకు [నె; వ; అ]

(2) జోడు; వర్షవాహుళ్యముచే జోడెక్కుట — మాతోట జోకెత్తింది [నె]

(3) ఊగుట యందలి విశేషము—కావిడి జోకు జోకున ఊగుచున్నది

ట

టంక

టంకు

టంక = ఒక సవశేరు [మ]

టంకము ఒక్క తూకపు కొలత [మ]

టంకము బెట్టు = (చూ) తోడుబెట్టు [వ]

టంకు = లావైన—టంకుమనిషి [నె; అ]

టంచనగా = నిష్కర్షగా; సూటిగా; సరిగా

—టంచనగా చెప్పు [నె]

టకాటకి = పరుసగా [కరీ]

టకాయించు = దాధపెట్టు [కరీ]

టకారము = కటవంటి ఇనుప పల్లెము, బేలు
దారి పనులలో ఉపయోగింతురు. [నె]

టకీమని = యోచించుకోకుండా, తటాచన
చేయుట—జవాబు టకీమని చెప్పినాడు
[నె]

టక్కాయమ్మ = దద్దమ్మ [కరీ]

టక్కోరపు వంకాయ = బొమ్మా [నె]

టపాకాయ = టపాసా [సరా]-

టపాస = టపాకాయ — టపాసాల పండుగ
[నె; అ]

టపాసకాయ = టపాసా [తూ-గో]

టపాసాల పండుగ = దీపావళి [నె]

టపాసులు = టపాసాలు [గు]

టప్పా = (1) అబద్ధము [శ - వి]

(2) నవీన సంగీత పద్ధతులలో ఒక చిన్న
పాట—నాటకంలో ఉప్పలు బాగున్నవి
[నె]

టలాయించు = (1) అవు [కరీ]

[2] పనిచేయక తిరుగువాడు [నె]

టస్సావేయు = చాలకాలము మకాముచేయు
—డోరిలో టస్సా వేసినాడు [నె]

టా

టాకా

టావు

టాకా = (1) రంధ్రము; కరిబూజకాయ,
గుమ్మడికాయ వండినదీ లేనిదీ, బాగు
న్నదీ లేనిదీ టాకా వేసి చూతురు; టాకు;
డిబ్బి [చి; నె]

(2) పరువు కుట్రదముతో నడుమ కుట్టిన
ముడి [అ; నె]

టాకు = (1) కరుబూజ, కలంగర కాయ
లను కొద్దికొకోసి వండినదేమో అని
చూచు బెజ్జము; టాకా; డిబ్బి

(2) రివిట్ వేయు (బిగించు) [అ-నె]

(3) పనితనము లేకుండా కమ్మితోచేసిన
ఉంగరము [నె]

(4) కలమునకు (పేనాకు) అమచ్చ
ముక్క; నిట్; పాళి [అ]

టాకుబీకు = హడావిడి—టాకుబీకున వచ్చి
నాడు; బీకుటాకు [నె]

టాటు = రీవి — టాటుబాటున వచ్చినాడు
[కరీ; నె]

టానికి = కొరక; దానికి; దానికి — రావ
టానికి; పోవటానికి [తె; నె]

టాపూ = కాగితము రీములలోని ఒక్కొక్క
కాగితము; షీట్; టావు [కరీ]

టాలాటోలి = (1) ఊరకే పనిలేకుండా తిరు
గాడువాడు [నె; కర్నూ; అ]

(2) మోసము [తె]

టావు = కాగితపు పెద్ద షీటు; రావు; టాపూ
[నె; కర్నూ; అ; తె]

టి

టింగణ

టిన్న

టింగణ = (1) పొట్టిగా లావుగా ఉండునది;
—టింగణాపు (అము క్తమాల్యద)
(2) బరువులుమోయు ఆవు [నె-పొ]

టిక్తి పోయినది = చిక్కుకొని పోయినది [వి]
టిన్ను = డబ్బా (టిన్ - Tin) తో చేసిన
డనుట) — కిరోసిన్ టిన్ను [నె]

టీ

టీక

టీపనుబుక్కు

టీక = (1) బొట్టు; తిలకము [కరీ]
(2) వాక్సినేషను — బీకాలు వేయించినారు
(3) ఒకజాతి పందెపుకోడి [శ్రీ]

(4) పతకము [నె]
టీపనుబుక్కు = అప్పటికప్పుడు వ్రాసికొను
నోటుబుక్కు [కరీ]

టు

టుంగిరి

టుమికి

టుంగిరి = పనికిమాలినవాడు; కొంటె —
వాడు టుంగిరి నాయాలు [కరూ]

టుక్తా = బేలుపుచ్చుమాట — ఒకటుక్తాకొట్టి
నాడు [నె]
టుమికి = కృష్ణము; టూకి [అ]

టె

టెంకము

టెక్కు

టెంకము = రోహమును అతికించునది [అ]
టెంకాయ పగులగొట్టినట్లు = సూటిగా;
నిర్మొగమాటంగా; కుండ పగులగొట్టినట్లు;
కట్టె విరచి పోయిలో బెట్టినట్లు [అ]
టెంకి = తలకాయ — టెంకిశెల్ల [వి]

టెంకిన = ప్రొద్దు పొడుపు వున్న జాతికి
చెందినది. కాని ఇది సూర్యుని గమ
నముతోపాటు మొగము త్రిప్పుడు [శ్రీ]
టెక్కు = డిండు [శ్రీ: వి: తూ-గో]
టెక్కు = బెట్టునరి — టెక్కుచేసినాడు [గో:నె]

టే

టేకా

టేకా = (1) దిండుపై అనుకొనుట (2) ఆను

టా

టాంగ

టాకు

టాంగ = మొట్టికాయ; దప్ప [కర్నూ]

టాంప = గుడికట్ట

టాంపు = మిష; వంక; లోవం [శ్రీ; అ; గు]

టాట్టి = మొట్టి [వి]

టాట్ల = బోలు

టో

టోకు

టోళి

టోకు = లోవము; తక్కువ — ఎకరాకు
ఒక ఫుట్టికి టోకులేదు [నె-పా]

టోకుర్లు పెట్టు = గుఱ్ఱుపెట్టు [వి]

టోలా = తల వెనుకగా వేసిన దెబ్బ — ఒక్క
టోలా వేసినాడు [నె]

టోలారోలి = (1) గుంపులు

(2) బాద్యతలేని మూక [వి]

టోలి = (1) గవ్వ — (గుడ్డిగువ్వ) [మ]

(2) పాతకాలమున మారకమునకు ఉప
యోగించబడిన గవ్వ లేక ఒక దమ్మిడి
[శ్రీ]

టోలి = అరదమ్మిడి [అ; వి; శ్రీ]

టోళి = కానిలో ఆరవవంతు [ఉ-వి]

త

తకిలున

తకిలున = అమాంతముగా [కరీ]

తా

తాటు

తాటు = వైభవము [కరీ]

తొ

తొణ్ణె

తొణ్ణె = కుంత [కర్నూ]

తోకరా = నడకలో లేక పరుగులో రాతి
గట్టుకు కాలుకు దగులు దెబ్బ—గుఱ్ఱం

తోకరా తిన్నది [నె]
తోకరుగొట్టు = కాలదన్ను [కరీ]

ద

దంగడోలు

దవులుదప్పి

దంగడోలు = పశువులమెడ క్రిందిభాగము
నందు వేలాడుతోలు; గంగడోలు [నె]
దంగుబోవు = భయపడు; ఆశ్చర్యపడు
దంబాచారి = దంభములు ప్రదర్శించువాడు;
ఎచ్చలకారి—వాడు వటి దంబాచారి [నె;
చి]

దక్షిణ్ణ = బండిగాలు దిండుకు, కుండకు
మధ్య నుండు వాషర్; ఉలవాయి [చి]

దక్కు = ఆపద తప్పదని నిర్ణయించుకొని,
లోపలనే బాధపడు [గో]

(2) భయము—అదో డబ్బుపడినది [నె-
బ్బా]

దబ్బి = తృప్తికరము; ఎక్కువ—దబ్బిగా
తిన్నాను; దబ్బి [నె]

దప్పన = తప్పెట [నె-మెట్ట]

దప్పాలు = దంబాలు; కోతలు — దప్పాలు
కొట్టినాడు; గప్పాలు [నె]

దబ్బు = (మా) దబ్బా

దబ్బా = (1) వ్యభిచారిణి— అది ఒక పెద్ద
దబ్బా [నె]

(2) పెట్టె—రైలు దబ్బా [సర్కా]

(3) నిండాశబ్దము [కర్నూ]

(4) పరుగుబోతు [అ]

(5) పనికిరానిది [అ]

(6) సత్తు (టిన్) రేకుతో చేసినది—కొ
సిన దబ్బా [నె; తె]

దబ్బాటుగా = హఠాత్తుగా [కరీ]

దబ్బావాయించు = అభిమానంతో ప్రవా
రాలు చేయు; పొగడు; ముఖప్రీతిగా ప్రశం
సించు [వ; నె]

దబ్బి = చమురుపోసుకొను టిన్ను; దబ్బా
[నె; కర్నూ; తె]

దబ్బు = (1) నాలుగుదమ్మిడిలు [నె; కర్నూ;
అ]

(2) దంబము [చి]

దల్లి = మాంసపు ముక్క—దల్లిలు బాగా
పడినవి [చి; నె]

దవులు = (1) ఒకగ్రామము చెల్లించవలసిన
శిస్తుమొత్తము—ఆవురి దవులు మూడు
వేలు [నె]

(2) దాంభికము—అయిన దవులు వెళ్ల
బోసినాడు; దాలు [నె; కర్నూ; చి; అ]

(3) సొంపు

దవులుదప్పి = మతిచెడి [కరీ]

డాంబరీ = ఇనుసకంతి; ఇనువతీగ; తారు [తె]

డాకావేయు = కన్నమువేయు [కరీ]

డాబా = (1) బోడిమిదె, పై అంతస్తులేనిది [సరా-]

(2) పందెమునకు తగిన మేలుజాతి కోడి పుంజు [నె]

డాబు = (1) గజ్జెలులేని వడ్డాణ్యము; దాపు [రా]

(2) గాంభీర్యము; డంబము — ఆయన బలే డాబువునిషి [నె]

దాల = పెద్దగంప [కరీ]

దాలు = కాంతి వ్యాపకము — దీపాల దాల చాలదూరం కొట్టింది [నె]

దావలవల = దావల వల్పుల; ఎడమకుడి [కరీ]

దావు = (1) ఉట్ర ఉడియమైన లాభము — బలే దావు కొట్టినాడు [నె]

(2) ఒడ్డాణ్యము; దాబు [కర్నూ]

డి

డింకాకొట్టు

డిబ్బివేయ

డింకాకొట్టు = పరీక్షితప్పు; డింకీకొట్టు [గు; అ]

డింకి = పందెమునకు పనికివచ్చు కోడి; చాలా పొరుషము గలది; బెరసకోడి [క్రీ]

డింకీకొట్టుట = చేసేపనిలో తప్పుదారినిపడి మోసపోవుట [గో]

(2) పనిచెడుట; డింకాకొట్టు [గు; అ]

డింకీకోడి = పందెపుకోడి (చూ) బెరస [గో ౨]

డిక్క = పకువుల కాలిగిట్ట; గొరిసె; డెక్క [సరా-]

డిబ్బి = (1) దుకాణము

(2) పాక — సారాడిబ్బి; కల్లుడిబ్బి [వ]

డిబ్బివేయు = పండులో బెజ్జము పడునట్లు ముక్క-తీయు; టాకావేయు [తె]

డీ

డీలాపడు

డీలుపడ

డీలాపడు = జబ్బుచేత దుర్బలమగు — ఆయన చాలా డీలాపడినాడు

[నె; కర్నూ తె]

డీలుపడు = (చూ) డీలాపడు [నె]

డు

డుమ్మాగొట్టు

డుమ్మాగొట్టు = తప్పుకొను [కరీ]

దెంకి = కాలితో వడ్లు దంచు మర రోకలి
[వి; శ్రీ]
దెంగా = పొడుగై నది; పొడుగరి [గ]
దెక్క = (చూ) డిక్క [నె; వ]
దెక్కలి = మాదిగజాతి వారలలో ఒక తెగ
[కరీ]

దెప్ప = ఎత్తు ప్రదేశము; దిబ్బ; దెప్పి [గ]
దెప్పి = దిబ్బ [వి]
దెల్లా = ఏటి అనకట్ట క్రింద పారుదల అగు
మాగాణిభూమి—దెల్లాభూములు [నె]

దేకిచ = చక్కెరలు [శ్రీ]
దేగ = ఎరుపు తెలుపు ఈకలు కలిగిన
పందెవుకోడివుంజు; దేగ, కాకి, నెమలి,

బెరస అని వన్నెలనుబట్టి పందెవు కోడిని
పిలుతురు. వీటికి గెలుపు వేళలు గలవు,
వాటి ననుసరించియే పందెమునకు
దింతురు [నె]

దొంక = పొలముల మధ్య సాగిపోవు
వెడల్పు దారి — దొంకన బండి పోనే
[నె; కర్నూ; తె]
దొంకి = తెడ్డువంటి సాధనము; దోకి [వి]
దొంగు = మోసము [కరీ]
దొక్క = కొబ్బరిబొండ్లము ఒలువగా వచ్చిన
డిప్ప; చిప్ప [గో]
దొక్కలు తేలినవి = చిక్కిపోయినాడు [మ]
దొక్కశుది = చదువుకొని యుండుట—వాడు
దొక్కబుద్ధి లేనివాడు; అక్షరాస్యత [నె]
దొళ్లు = (1) ముసలిది—దొక్కబట్టె
(2) చెడినది [నె; కర్నూ; తె; గు; అ]
(3) పాతది [గో]

(4) అణగినది; చొట్ట—దొక్కపోయిన
దబ్బ [అ]
దొలక = బండిమీద గూడుగా బోర్లించి కట్టి
నది; దొల్ల—దొలక బండి; గూటిబండి
[కర్నూ]
దొల్ల = (1) ధన్యాదులు పోయుటకు బండి
మీద అమర్చుటకు అల్లిన పెద్దబుట్ట; జల్ల;
మక్కెడ [చి]
(2) గుట్ట తీసివేసిన నిమ్మకాయ పొక్కు
[నె; తె]
(3) బండిమీద గూడుగా బోర్లించినది
[కర్నూ]
(4) పెసర, మినప మొదలగు వానిని
మానులు (సురిపిడి) చేయగా వచ్చిన

పొట్టును నిలవ చేసికొనుటకై కంది కంప
ంతో (కచ్చెతో) చిక్కగాకట్టి పైన యిలా
రము వేసిన గూడు [గో]
(5) దొన్నె; దొప్ప [వ]

దొల్లు = (1) గింజ పట్టి వేరుకనగ-
దొల్లు చెనిక్కయ [అ-పె]
(2) వరలైన [నె]
దొల్లుట = దొడలుట [కరీ]

దొ

దోకా

దోల్లా

దోకా = (1) భయము;
(2) సందేహము — ఏమీ దోకా లేదు
[నె; తె; అ]
దోక్తి = వెచ్చనినీరు తీయుటకు ఉపయోగించు
కాడగల గిన్నె [గు]
దోరి = దారము [కరీ]

దోలాయమానము = నిర్ణయమునకు రాలే
మానసిక స్థితి — దోలాయమానంలో వ
నాడు; (దోల = ఉయ్యెలవలె అటునిట
ఉగుట అనుట) [నె; కర్నూ; తె; అ]
దోల్లాట్టి = (దోలు గొట్టి) చాటింది [కరీ]

ధ

ధప్పలు

ధప్పలు = మొట్టికాయలు [కరీ]

ధో

ధోకా

ధోకి

ధోకా = సందేహము; దోకా [కర్నూ] | ధోకిరి = తుచ్చుడు [కరీ]

ధో

ధోలు

ధోలు = (చూ) ధవులు [నె; గు]

తంగ=చాద స్తము; వెట్టితనము [గు]
 తంగి=ఆగి—తంగి చూచుకొని రా [చి]
 తంట=అవిసీతి సంబంధము — వానికీ
 అది తంటా అయింది [అ]
 తంటాలమారి=(1) తాట్లమారి
 (2) తగవులు బెట్టు ఆడుది [అ; నె]
 (3) కొండెములు చెప్పవారు [నె]
 తండలు=గుంపులు—అంబాడీతండలు [వ]
 తండలు=అప్పుయిచ్చి, నిర్ణయప్రకారము,
 ప్రతిదినము వసూలు చేసికొను పద్ధతి;
 ఇందు వడ్డీ కలిపి ప్రతి వాయిదామొత్తము
 నిర్ణయించబడును [నె]
 తండా=సుగాలి; తాండ [అ]
 తండు=(1) తంతి [గో]
 (2) కాయతీసిన వెనుక కట్టిన పేరునెనగ
 చెత్తమోపు [గు]
 తండువేయు = కాపుకాయకుండా వైరు
 బలియు [గు]
 తండేలు=పడవ పనివారిమీద పెత్తనము
 చేయువాడు [శ్రీ]
 తండ్లాడు=(1) బాధపడు
 (2) ప్రాణము పోక కొట్టుకొను [చి]
 తంతి=పర్యాయము; పారి; మారు; తూరి
 తంతి తీగ=లోహపు తీగ; Wire [తె; నె]
 తంతె=(1) కాలవ త్రవ్వనపుడు ప్రక్కన
 కొంత విడిచిన ప్రదేశము [అ]
 (2) మెట్టు [కరి]
 (3) గుంట త్రవ్వటలో అందగా నిలిపిన
 మెట్టువంటి గడ్డ; తంతి [నె]
 తంద=తొందరపాటు [అ]
 తందర = బెదురు; విత్తర—తందర
 పోయినా [నె]

తందర బిందర = మానసిక కల్లోలము—
 నావని తందర బిందరగా నున్నది [నె]
 తందాడు = మోట (కపిల) తోలి నిలుపు
 నపుడు బొక్కెన (బాన) వ్రేలాడగట్టి
 యుంచుటకు బిళ్లకు కట్టు త్రాడు [నె-పొ]
 తందాన కత = బుట్టుకత; జంగమకథ [అ]
 తంప=బరుపు [శ్రీ]
 తంపర=జొన్న, సజ్జ మొదలగు కంకులను
 ఉమకు బూడినలో కాలినది; తంపటి
 [తె]
 తంపి=పిడకలతో గుండ్రముగా అమర్చిన
 పొయ్యి మంట; పిడకల దాని: పుటము
 [శ్రీ]
 తంపు=జ్ఞానకము — అ మాట యిప్పుడు
 తంపున వచ్చింది; తనుపు [అ]
 తంపులు=పోట్లాటలు [కృ; గు]
 తంట = (1) పుక్కిట బెట్టుకొని యుండు,
 పొగాకు తమలపాకు గలసిన ఉండ
 (2) ఒక కూరగాయ [నె; చి]
 (3) చేతగానివాడు, తమ్ము; తంట [తె]
 తంటు=(మా) తంట
 తంబోజి=పారుదల కాలువలు చీలు చోటు;
 యాగర; Regulator [నె-తూర్పువాడు]
 తకతకలాడు=అవేదన వడు [నె; కర్నూ;
 అ; తె]
 తక్కిసా=పర్యాయము; తడవ — ఈ తక్కి
 సాఖ ఇది చాలును; తక్కిసా [నె-పొ]
 తక్కాళి=బొమేటా; టక్కిరపు వంకాయ
 [చి]
 తక్కిడిది=పనికిరాని వస్తువు [నె]
 తక్కిడి విక్కిడి=(1) నిలుకడలేని
 (2) అడ్డదిడ్డము [నె]
 తక్కిరివిక్కిరి=గందరగోళము [తె]

(2) మోసము [నే]

(3) ఉక్కిరి విక్కిరి (హిసరి తిరగక పోవు [కృ])

తక్కిసా = పర్యాయము; తడవ; తక్కిసా [నే; బి]

తక్కు = (1) అబద్ధం

(2) రాయు; రాచుకొను [అ]

తక్కుదిక్కు = మంచిచెడ్డ — వాడికి తక్కుదిక్కు తెలియదు [నే]

తక్కెడడుగు = పెండ్లిలో మామ అల్లుని, పిల్లవాని తండ్రి పెండ్లి కూతురును, ఇంకొకసారి ఇల్లె పెండ్లి కొడుకు పెండ్లి కూతురును ఎత్తుకొని, పందిరిచుట్టు ఆడుచు తిరుగునది. ఇది కురవ, గొల్ల మొదలగు వారిలో నున్న ఆచారము. మహమ్మదీయులు పథువును వరుడు విడిదికి మోసికొనిపోవు ఆచారము వంటిది [మ]

తక్కెడు = తూకపు కొలత [మ]

తగల = కంచెయందు దారి కడ్డముగా పెట్టబడిన తలుపు (చూ) పెండెము

తగలాటము = బంధము — అంజను బిడ్డ తగలాటము; తగులాటము; తగులము [నే; తె]

తగులాటము = (చూ) తగలాటము [నే]

తగులు = ఏర్పడిన గట్టి సంబంధము; బంధము [కర్నూ]

తగులుబడి = అచ్చుకోవలసి వచ్చిన ధనము, తగిలినది [నే]

తగ్గుమొగ్గు = (1) సరాసరి, సగటు

(2) డబ్బుకు ఇబ్బంది — తగ్గుమొగ్గులకు ఆడుకోవాల [నే; కర్నూ; అ; తె]

తచ్చాడు = (చూ) తారాడు [గు]

తటపటాయించు = వెనుకముందాడు; సంకోసించు — ఆయన మాయంటికి రాను తటపటాయించినాడు [నే]

తటాకమగు = పూరిగా నిండు — చెరువు తటాకమైనది [అ]

తటుక్కున = తటాలున; పుసుక్కున [నే; అ] తటుక్కుమని = వెంటనే; అకస్మాత్తుగా [వి]

తట్టి = (1) పొలముచుట్టుపెద్దరాళ్లతో కట్టి; గోడ [అ-వె]

(2) కండము; పల్లెము [కరీ]

తట్టివేయు = (1) అపహరించు — దాని మెల్లగా తట్టివేసినాడు [నే]

(2) కొట్టివేయు [అ]

తట్టు = (1) ఒకవిధమైన స్ఫోటకము; ఇల్లలకి సోకును; సీతాళాలు [నే; కర్నూ]

(2) కొయ్యచట్టములో, తలుపు మొదలైనవి అమర్చుటకు తీసిన గాడి (పొడ; గుంట) — కొయ్యలో తట్టు తీసివేయ

(3) ధన నష్టము — యీ ఏడు బిలే తట్ట తగిలింది [నే]

(4) జనవనారతో నేసిన చిక్కటి గు [వ; కరీ]

(5) గుఱ్ఱము; తట్టవ; తట్వా [వ]

(6) తీగలు లేని పిడిలు [గో]

తట్టుకొను = (1) నడచునప్పుడు కాలికి రాం మొదలగు వాటిని తాకించుకొను — రాం

తట్టుకొని ముందుకు వడినా [నే; కర్నూ]

(2) విభజించు కొనిన భాగము ఎనుకొను; ఒడ్డుకొను — నేను విట్టచేను తట్టుకొన్నాను [నే; అ; తె]

(3) ఆగియుండు; నిబాయించు — దెబ్బకు వాడు కాబట్టి తట్టుకొన్నాను [నే; వ]

(4) బాగుపడు — ఈమధ్య అ తటంజన తట్టుకొన్నది [నే]

తట్టు తగులు = (1) అడ్డు దగులు

(2) లోపము కలుగు; కళంకము అందించు [నే]

తట్టువ = (1) క్రిందవరచుకొను పట్ట[కర్మా-
వత్తికొండ; తె]

(2) గడుసరి త్రీ; తట్టువ [గో]

తడవ = పేనని సన్నటిదారము — అరటి
తడివ [నె; వి; అ]

(2) వానకురిసినపుడు నాగలికి జుట్టుకొను
బురద [గు]

తడవపుగుడ్డ = వార్పు (గంజి మొదలగునవి
వార్పుటకు ఉపయోగించు) గుడ్డ [కరి]

తడాకు-తడ + ఆకు = హోటల్లు మొద
లగు వాటిలో తినుబండారములు కట్టుటకు
ఉపయోగించు వెడల్పుఆకు. ఇది మందా
రపుఆకు ఆకృతిలో నుండుటచే కొందరు
మందారపాకు అందురు [నె; చి; అ]

తదాపిదా = ఒకటి వెన్న ఒకటి [కరి]

తడి = (1) పొలమునకు కట్టిన ఒక వర్షా
యపు నీరు; తడుపుట—ఇక రెండుతళ్లు
చాలును. తడితక్కువై నది [నె; కర్నూ;
గో]

(2) భాగ్యము—వానిచేతికి తడిలేదు [తె;
గు; నె; అ]

తడిక = తార్పుడుక తె [చె]

తడికడ్డముబెట్టు = రావడ్డని నిరోధించు
[కరి]

తడితగిలించుట = కొట్టుట [నె-పొ]

తడికదాసరి = అప్రయోజకుడు—వాడువట్టి
తడికదాసరి. చిత్తూరుప్రాంతమున తడిక
(తడక) అను గ్రామములో ఒక గొప్ప
సిద్ధుడు యుండినట్లును, ఆయన ఎంత
గొప్పవాడో, యితడంత అప్రయోజకుడు
అనుట—అని కొందరి వివరణము, అవు
తారుడు అన్నట్లు. ఇంగ్లీషులో డన్ను
కోపిస్ అనుటవంటిది

తడిసిముప్పందుము = లాభమువలెగన్నడు
గొప్పనష్టము [వి]

తడిసిముప్పైందుమైనది = స్వయంకృతా
పరాధముతో బాధపడుట. మోయు బరు

వును తానే తడిసి బరువును ఎక్కువచేసి
కొనుట; బహుశః ఉప్పుమూటలనుకొని
గడిమోపును తడిసి మోయలేక అవస్థ
పడిన గాడిద కతనుబట్టి వచ్చిన నానుడి
కావచ్చును; పండుము ముప్పందుమైనది
(ముప్పందుము = మూడు పండుములు;
పండుము = పదితూములు) [నె]

తడిసి మోపెడగు = అసలే కష్టమైనవనికి
ఇంకొకటి ముడిబడి మరింత కష్టమగు
[గో]

తడుపు = (1) కాన్క-ముట్టజెప్ప

(2) ముడుపు ఒప్పజెప్ప [కరి]

(3) స్నానము — తడుపుకోర్చును గాని
తడుపుకోర్చుడు

తడుప్పాత (తడుపు + పాత) = స్నానము
చేయునప్పుడు కట్టుకొను చిన్నగుడ్డపాత;
తడుబ్బాత; తడుదోత [నె]

తడుబోత = స్నానముచేయునప్పుడు పెట్టు
కొను గోచి; తడుప్పాత [చి]

తడ్డలు = మురుకులవంటి పిండివంట [మ]

తతంగము = అనవసరమైన ఆర్థము—
దానికి పెద్ద తతంగం చేసినాడు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) సన్నాహము [తె]

(3) ఎత్తు

తతి = (1) అదను

(2) సమయము — విత్తనం వేసే తతి
[అ; బ; నె]

తత్తరేణిని = తాబేలు ఆకృతిగలనీటిపాత్ర
[అ]

తత్తవలు = దరువులు; ఆటలు; వివరీతపు
చేష్టలు—అంతా తత్తవలు పడుతున్నాడే
[నె]

తత్తుగలియు = కంతు సరిపడు — అతనికి
నీకు తత్తుకలియదు; పొత్తుగుదురు

తనకలాడు = అవస్థపడు; గింజాకొను;
తన్నకలాడు [అ; బ; నె]

తనఖా = (1) జీతము [తె]

(2) భూమి ఆయకము; ఆడుమానము
[నర్కా]

తని = (1) క్రొత్తదనము—తనిమజ్జిగ [తె]

(2) కలకలలాడుట — పూలు తనిగా
ఉన్నవి [అ]

తనిసికోటు = ఎక్కువ; తనియజేయునంత
— అన్నం తనిసికోటైంది [నె]

తనివిగా = పేరుగా; స్వేచ్ఛగా [చి]

తనిగా = ప్రత్యేకంగా — తనిగాకూర్చు
న్నాడు [నె; చి]

తనుకులాట = ప్రాణము పోవుటకుముందు
అటుఇటు వడుచుండుట; తన్నుకలాడు
[తె; నె]

తనుపు = (1) చల్లని

(2) జ్ఞాపకం—అమాట తరువాత నాట
తనుపుట వచ్చింది; తంపు [అ]

తనువెత్తు = జన్మించు; పుట్టు—నేను తను
వెత్తిన నాటినుంచి ఇలా ఎరగను [చి]

తనుసుకొను = పుచ్చుకొను [చి]

తన్నుకలాడు = (1) చేసేవనిలో, ఎక్కువ
క్రమవడు—ఎంత తన్నుకలాడినా వని
కాలేదు

(2) బాధచే కాలునేకులు విడల్పు

(3) బాధపడు [నె]

తన్నుకొయ్య = క్రిందపడకుండా ఆపుగా
ఉంచినకొయ్య; తన్నుడుకొయ్య [చి]

తన్నుకోళ్లు = పందెమున తన్నుకొను కోళ్లు
[చి]

తన్నుడు = (1) ఆను; ఆనిక — గోడకు
తన్నుడు బెట్టు

(2) నీరు పైకిఉబ్బుట—కాలువలో నీళ్లు
తన్నుడై నది [నె; తె]

(3) బోటులు [గో]

తపసించు = (1) ఎక్కువగా కష్టపడ
(తపస్సు చేసినంతటివని) — ఎంత తా
నించినా వనికాలేదు

(2) ప్రాదేయపడు—ఎంత తపసించిన
అయిన ఒప్పుకోలేదు [నె; తె]

తపిక్కున = తటాలున; తక్షణం; గబుక్కున
[శ్రీ]

తపిల = (1) వంటచేసికొను కంచునాట్ర

(2) క్రింద పైన ఒకేకొలత గలిగి;
చిన్నచదిర; తపేల [నె; కర్నూ]

తపుకు = పళ్లెము; తబుకు [వ]

తపెల = (చూ) తపిల [అ; నె]

తప్పేల = (చూ) తపిల [తె]

తపెలంటు = తపెల లోపలిభాగముచుట్టు
వరిపిండి అప్పుచ్చులు అంటించి, వేడిచే;
పాకముజేసిన చిరుతిండి; తప్పేలంటు
తప్పాలచెక్క; తప్పాలపిండి [నె; తె]

తప్పాలచెక్క = (చూ) తపెల అంటు [మ]

తప్పాలపిండి = (చూ) తపెలంటు [వ]

తప్పిడిగుండ్లు = జాతరలలో ఉపయోగించ
చిన్నమృదంగ విశేషము [శ్రీ]

తప్పిదారి = (1) అనుకోకుండా—తప్పిదా
వచ్చినాడు

(1) అరుడు; అప్పుడప్పుడు — అ చెట్టు
తప్పిదారి కాయను [నె; కర్నూ; తె; అ]

తప్పుడు = చెడ్డ; విశ్వాసపాత్రము కానిది—
వాడు తప్పుడోడు [నె; కర్నూ; అ; వ]

తప్పుడోడు = (తప్పేడివాడు) వంచకుడు;
చెడ్డవాడు—వాడు ఒక తప్పుడోడు [నె]

తప్పుడుసాక్ష్యము = అబద్ధపు వాఙ్మూలము;
కూటసాక్ష్యము [నె; కర్నూ; అ; తె]

తప్పెట = డప్పు; పటహము; తబిట [నె;
కర్నూ; తె; అ]

తప్పేలంటు = (చూ) తపెలంటు [కర్నూ]

తప్పేసినారు = అపరాధము విధించినారు—
వాడికి బదురుపాయలు తప్పేసినారు [చి]

తపట = తపెట [నే]

తబాయగు = చెడిపోవు [కరీ]

తబుకు = (1) వెదురుపల్లెము [అ]

(2) అననము [గు]

(3) వళ్లెము [నె]

తభావతు = అనుకొనిన నిర్ణయమునకు వ్యతి

రేకముగ నడచుకొనుట [గో]

తమకు = చలించు — వాడు దానికి తమకడు;

తముకు [నె]

తమర = కొమ్మలో చీలు కొమ్మ పుట్టినచోటు

— తమరకొయ్యి; తమరపుల్ల; ముడి

[చి]

తమలపాకు = త్రీలశిరోభూషణ విశేషము

[నె]

తమాయించు = (1) నిదానించు; వేగిరపడ

కుండు [నె]

(2) నిగ్రహించు [తె]

(3) సంభాళించు [అ]

తమిరె = (1) కాడిమానుకు మధ్యనుండు

చిన్న ఇసుచవీల

(2) బుడిపు — వాడు తమిరెతలవాడు

[నె]

తముకు = దండోరా; చాటింపు [చి; కరీ]

తమ్మ = (1) ఎంగిలి [కరీ]

(2) నోటబెట్టుకొనియుండు పొగాకుముద్ద

తంబు [చి; నె; అ]

తమ్మెట్లు = రాళ్లు బిగించని బంగారుకమ్మలు;

సాదాకమ్మలు [శ్రీ]

తమ్మి = చిన్న త్రాడు [నె]

తమ్మె = (1) దారము [చి]

(2) పకువులను కట్టివేయుతాడు [నె]

తమ్మెట్లు = దుద్దులు [చి]

తరక = (1) ఉతికినబట్టలలో అక్కడక్కడ

రంగువెలసి తెల్లనైన భాగము [తె]

(2) నూక [నే]

(3) వెన్న చిలికిన తరువాతకూడ మజ్జి

గలో మిగిలిపోయిన కణములు — మీగడ

తరకలు [గు]

(4) గింజ పట్టని దాన్యపు గింజ; పొల్లు

గింజ — అవంట చాలా తరకపోయింది

[నె]

తరబడి = పద్ధతి [నె-తూర్పు]

తరము = (1) నిండుబండి కదలిపోకుండా

చక్రాలదగ్గర పెట్టురాళ్లు [వ]

(2) బండలు మొదలగు బరువులుమోయు

నప్పుడు, ఒక గట్టిత్రాటి అలకముమీదనో

గోతముమీదనో బరువునుంచి, దానినాలుగు

మూలలకు నాలుగుత్రాళ్లు గట్టి ఆత్రాళ్లు

కావడిగా ఒక అడ్డకొయ్యెట్టు (కాడి) గట్టి

ఇద్దరు మోసికొనిపోవు సాధనము [నె-

ఆత్మకూరు]

(3) భూమికి శిస్తు నిర్ణయించుటలో చేయు

విభాగము — దానికి రెండో తరము శిస్తు

వేసినారు [నె]

తరమువేయు = బండి గీలలకు (గాలలకు,

చక్రాలకు) అడ్డముగా రాళ్లు అడ్డుట [కరీ]

తరలదోలు = మట్టిని పాళముజేయుకొఱకై

ఎత్తునుండి వంతకు దోలు [కరీ]

తరలబట్టు = బావిని ఒకవైపు పెంచివ్రవ్వు

[కరీ]

తరలు = చనిపోవు [కరీ]

తరాలనాటి తాటికాయ = (వ్యంగ్యముగా)

చాలకాలమునాటి మనిషి [కరీ]

తరి = (1) వెన్న

(2) వెన్న ఎక్కువగా కలిగినపాలు —

తరిబట్టె [నె]

(3) మాగాణిపొలం [తె; అ]

తరికుండ = చిలుకవలన పేరిన పాలు

(పెరుగు) గలిగిన కుండ — తరిబట్టె [నె]

తరిగలగొడ్డు = బాగుగా వెన్నవచ్చు పాలు

గల గొడ్డు [గు; నె]

తరిణబట్టు = (చూ) తరినబట్టు [3]

తరిణె = (చూ) తరినబట్టు [చి]

తరిదివసము = ఋతువు; అదను

తరినబట్టు = కర్రను త్రాటిచే త్రిప్పచుండగా దానివై రూపులు తీర్చుట; తరిణబట్టు; తరి వెనబట్టు [తె; నె]

తరిపి = (1) పాలుద్రాగుట విడిచిన వయస్సు — తరిపిదూడ

(2) ముదురు — తరిపిఎండ [నె; కర్నూ; తె]

తరిమణ = (చూ) తరినబట్టు [చి; నె]

తరివెనబట్టు = (చూ) తరినబట్టు [నె]

తరుగు = (1) వచ్చిధాన్యము ఎండింపగా వచ్చిన తగ్గుదల — వుట్టికి తూము తరుగు పోయింది [అ; నె]

(2) వ్యాపారములో ఇచ్చు కమీషను [చి]

తరుగులు = ఎండిన అరటి ఆకులు [నే]

తరువు = (1) దూడలు పెట్టిన (ఈనిన) వసరము [చి]

(2) కట్టుకురాని అవువెయ్య [నె]

(3) ఫలమునకు సిద్ధమైనది [చి]

తట్టికాయ = విత్తులులేని తాటికాయ; లొట్ట [కరి]

తర్లుబెండ్లి = స్థలాంతరమునకు పెండ్లికొడుకు పోయి చేసికొను పెండ్లి — పెండ్లివారు తరలిపోయినారు [నె]

తల = పెద్దవాడు — అతడు మాకు తల [అ]

తలకట్టు = (1) జత — భార్యభర్త తల కట్టుకు రూపాయచందా [చి]

(2) ప్రయోజకుడగు — పెద్దోడు తల కట్టిన నాటినుంచి [చి]

తలకశిం = ఏటిలో ఊటకాల్య ప్రారంభమైన చోటు [చి]

తలకాయలుమార్చుట = మోసగించు సమర్థత — వాడు తలకాయలు మార్చేవాడు [నె]

తలకొట్టినట్లుగు = సిగ్గుగు; అవమానవ [తె; నె]

తలకొట్టు = ధాన్యము మొదలగువా కొలుచునప్పుడు, కొలతపాత్రపై అవరకు ధాన్యమునుసరిపెట్టు — తలకొట్టేనేరుజియ్యం; తలగొట్టి కొలుపు [కర్నూ; తె; అ]

తలకొట్టుమారి = మోసగాడు; దెబ్బలావాడు; పోకిరి [అ]

(2) వివాదములు పెట్టు మనిషి [తె]

తలగుడ్డ = తలపాగా — నెత్తిన తలగుడ్డతో [నె; కర్నూ; అ; తె]

తలగొడుగు = దేవునికి ఉపయోగించు భూవక్రగొడుగు (పెద్దగొడుగు) [చి]

తలచావిడి = (1) ఇంటిముందున్న సాచాగము [నె]

(2) ఇంటిముందున్న లోగిలి; మిట్ట [

తలజీవాలు = పేలు [తూ గో]

తలదాకింది = అనుభవమైంది; అకు నది [మ]

తలదాపి = తలబెట్టి నిదురించు వడకవై — దక్షిణం తలదాపి పెట్టటం; తలమాతలపి [నె]

తలదిండు = (1) చిన్న కర్రలమోపు; మోపు [చి]

(2) తలగడ [అ]

తలనెరసికోడు = మంచీ చెడ్డలు తెలియ అనుభవశాలి [చి]

తలపని = ఖేరము — తలపని చేయించు [నె]

తలపడు = (1) కనుపించను ప్రారంభము — కాలవకు నీళ్లు తలపడినవి; నీ తగిలినవి [నె]

(2) ఎదురుపడు; మార్కొను — వాల్లిడ్డ తలపడినారు [నె; వ]

(3) ప్రారంభించు [అ]

తలపరిగి = చిన్నవాగుగా పారే ఊటనీరు;
తలిపెర; తలిపిరి [అ]

తలపొగురు = (1) గర్వము — తలపొగురు
మనిషి

(2) ఔద్ధత్యము; పొగరు [నె]

తలకుపోసుకొను = శరస్సానముచేయు [చె;
నె]

తలబిడ్డ = తొలిబిడ్డ [చి]

తలబిరుసు = (1) పొగరు [తె]

(2) గడుసుతనము [నె]

తలబీకనకాయ = అర్థముగాని స్థితి; గందర
గోళము — అదంతా తలబీకనకాయగా
ఉన్నది [నె]

తలబీల్చుకొను = చీకాకు వడు [వి]

తలమట్ట = గట్టి నార [నె]

తలమనిషి = (1) నేద్యపువనులు చేయించే
మేస్త్రి (Head-Farm Servant); సేరి
దాడు [నె]

(2) ఉద్ధారకుడు [గో]

తలమాడు = (చూ) తలదాపి [నె]

తలమాసినవాడు = అప్రయోజకుడు [గు;
నె]

(2) తక్కువవాడు [వి]

తలమించినవని = శక్తికి మించినవని; తలకు
మించినవని [అ; వి; నె]

తలమునకలు = ఎక్కువ కష్టములలో మునిగి
తేలుచుండుట (తల మునుగు నట్లుండుట)
— నాకిప్పుడు తల మునకలుగా
నున్నది.

(2) అవమానంలో మునిగి తేలుట —
తల మున్నులు గండుపీలట = [విజయ
విలాసము]

(3) తల మునుగునంతలోతు నీరు.

(4) అసాధ్యము [తె]

తలమునిగి తాటిప్రమాణమగు = పూర్తిగా
కష్టములలో పడిపోవుట [గో]

తలలు పట్టు = తార్చు [అ]

తలలోనాలుక = (1) అదలాణీయుడు —
అయిన అందరికీ తలలో నాలుక.

(2) ముఖ్యుడు [తె; నె]

తలవాకిలి = (1) సింహద్వారమునకు
ముందున్న ప్రదేశము — తలవాకిటముగ్గు
వేయ; మిక్కి [నె]

(2) ద్వారమునకు అవతల ఇవతల ప్రక్క
[తె; అ]

తలవాపి = పడకలో తలుపెట్టుకొనునైపు;
తలదాపి; తలాపి X కాళ్ళకట్టు [వ; కరీ]

తలాకిలి = వీదిగుమ్మము; తలవాకిలి [చె; నె]

తలాతోకలేని = అనకొనలేని; పద్దతి దప్పిన
[కరీ; నె]

తలాది = పునాది; అస్తివారం [సే]

తలాపి = (1) (చూ) తలదాపి; తలాపు
[కర్నూ]

(2) దిండు [తె]

తలాపు = తలనైపు; తలాపి; తలదాపి [కరీ]

తలిపిరి = వాగుగాపారే చిన్న ఊటనీరు;
తలపరిగి; తలిపెర [అ]

తలిపెర = ఊటకాల్య కాదారమైనచోటు;
బుగ్గ; తలపరిగి [అ]

తలుపుగూడు = గోడలోనే అమర్చిన అత్తేర
[మ]

తలుము = ఏకము [నె]

తలుముపీట = తలుము [నె]

తలువాలు = తలంబ్రాలు [మ]

తలె = (1) కంచము [కరీ]

(2) భోజనము చేయుపాత్ర [మ]

తలెత్తు = (1) ప్రయోజకుడగు [వి]

(2) సగర్వముగ ప్రవర్తించు — ఎట్లా

తలెత్తుకొని తిరిగేది [నె]

తలేరు = ఎక్కువ బరువును లాగించుటకు
ఒక కాడి ఎద్దులకు ముందు ఇంకొకకాడి

ఎద్దులను కట్టి పూన్చినది—తలేరు కట్టి
 లాగించినారు: తలేరు [నె; తె]
 తల్మలాయించు = తనలో తాను మధనపడు
 [కరీ]
 తల్లడమల్లడమగు = తపించు [కరీ]
 తల్లిపడి = చెరువు అరగాణి [నె]
 తల్లి మాలక్కి = స్పృహకము [శ్రీ]
 తల్లివర = కుంపు & బావులలో క్రింద మొద
 లుగా నుండు నట్టి వర [నె]
 తల్లాకు = విరాకులు [కరీ]
 తలారి = కామ (కచ్చె) లేనిగాడుగు; గిడుగు
 [వి; శ్రీ]
 తల్లేరు = (చూ) తలేరు [నె - ఆత్మకూరు;
 కర్నూ]
 తవర = తంటా — తవర కూతలు; తవర
 నోరు [నె-కలువాయి]
 తవుడు = (1) మెలకువగా అపహరించు—
 వాడి జేబు తవడినారు [నె]

(2) వ్యభిచరించు—వాడు అందరి స్త్రీ;
 తవడినవాడె [నె]
 తవుళి = అబద్ధము [నే]
 తవ్వ = రెండు సోలలు [కరీ]
 తవ్వకము = (చూ) తొవ్వాటకము [కరూ]
 తవ్వగాము = తవ్వెడు జీతమునకు
 చేయవాడు [కరీ]
 తవ్వితలకెత్తు = పెద్దగా కూర్చు [కరీ]
 తవ్వోడ = (దెడ్డరు) సముద్రము తవ్వే
 [వి]
 తనుకు = జారుకొను; చప్పించుకొను [తె]
 తకుకు = చిన్నబిళ్లవలెనుండు రాళ్లు;
 కమ్మ [నె; కర్నూ]
 తక్కు = (1) పనికిరానిది; తక్కుపది —
 వట్టి తక్కువనరం [నె]
 (2) పంతులుగా పొలమునకు నీరుపారిం
 కొమ్మలు; పూటలు [అ]
 (3) తొందర కలిగించు కారణం—పె
 తక్కులో ఉన్నాడు [నె]

తాకట్లు

తాగగలు

తాకట్లు = (1) స్పర్థను పెంచు చేష్టలు—
 తాకటమారి
 (2) తంటాలు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 తాకనాడు = తాకునాట్లుగా ఆడు; అన్యవ
 దేశముగా దూషించు — ఆయన నన్ను
 బాగా తాకనాడినాడు [నె; తె; అ]
 తాకబాక = ముట్టుకోకు — గుంటువారి
 ముట్టుకోకను నెల్లారువారు తాకబాక
 అంటారు [నె]
 తాకి ముగ్గినోళ్లు = అనుభజ్జలు]మ]

తాకుడుకాళ్లోడు = కాళ్లు ఒకదానితో ఒక
 రాస్తూ నడుచువాడు; తొంటకాళ్లవాడ
 యాసకాటము [మ]
 తాకునబడు = అనుభవమును పొందు [కరీ]
 తాకొను = తలపడు; ఎదురుపడు [నె; తె]
 తాకేయు = నాగలి మొదలగువాటిని ది
 గొట్టి అమర్చి సిద్ధముచేయు [అ; నె]
 తాగగలుగు-త్రాగగలుగు = కూడుగుడ్డక
 కొదవలేకుండా ఉండు [నె]

తాగడ = గంజి మొదలగు ద్రవమైన ఆహారము — జబ్బు బలమై తాగడగూడ పోవుటలేదు [నే-పొ]

తాగేడు = పల్లవుపొలము [నే]

తాచ్చారము = (1) ఉపేక్షభావము; తాస్కారము

(2) తిరస్కారము

(3) నిర్లక్ష్యము [అ; బ; నె]

తాట = (1) బ్రాహ్మణుడు [వి]

(2) చెట్టు మొదలగువాటి బెరడు; చర్మము

తాటదీయు = హింసించు — వాడి తాటలు దీసినాడు; తాటలు బలియు [తె; నె]

తాటనిరపడు = బ్రాహ్మణునిపి [వి]

తాడిగుంపులు = తాటితోపులు [గు]

తాడిపత్రిపంచాయతి = (చూ) దుప్పటి పంచాయతి; చెన్నంపల్లి పంచాయతి [అ]

తాడులేనికట్టు = ప్రేమబంధము [కరీ]

తాడోపేడో = అబోఇబో తేల్చినేయు; కాల్పో పూడ్చి అన్నట్లు [గు; నె]

తానకం = ఉనికిపట్టు [శ్రీ]

తాపకము = ఒకదాని కింకొటి జతపఱచుట; పోటి [కరీ]

తాపలు = మెట్లు; అంచీలు; చీడీలు; పాంటి కెలు; మెటికలు [తె]

తాపు = పంపలజత; ధోవతుల చాపు; చాపు [అ]

తాయం = తినుబండారము పేరు మరుగుజేసి పిల్లలను ఊరించి బేలుపుచ్చుట కునయోగించుమాట — నీళ్ల ఒకతాయం పెడతారా; తాయిలం [నె; తె]

తాయారు = (1) తల్లి (ఆర్ - అనునది తమిళమున గౌరవపదము; రెడ్డియార్, మొదలియార్)

(2) ఒక పేరు — మంగతాయారు [కరీ; నె; చి]

తాయి = పిన్ని; చిన్నమ్మ [కరీ]

తాయిలము = (చూ) తాయం [గో]

తాయిలాడి = తంటాలమారి; తారి [అ; పె]

తారంగము = పిల్లలను మురిపించు హస్తాభినయ విశేషము [కరీ]

తారక్కయ్య = అభినయముతో మాట్లాడు ఆడది [నే]

తారము = (1) తూచుటయందు వస్తువుంచిన పల్లెము, పెట్టె మొదలగువాటి బరువు;

Tare — బెల్లంపూకంలో బదుపలాలు

తారం తీసివేయ [నె; కృ]

(2) నాణ్యమైన సరుకు గానపుడు తూకమున మినిహాయింపు [కృ]

తారాడు = (1) సమీపించకనే దూరదూరము గనే ఉండి తిరుగాడు — వాడు ఇంటి చుట్టు తారాడు చుండినాడు; తారికాడు [నె; తె; గు]

(2) చీకటిలో వస్తువు కనుపించక వెదకు గుడ్డివాడు తారాడు చున్నాడు [అ; కర్నూ]

తారాతిగిడి = మోసము; తారాతిగిడి [అ-పె]

తారాముళ్లు = తంటాలు — అది బలే తారాముళ్లది; మారాముళ్లు [తె]

తారి = ఇక్కడిమాట లక్కడ, అక్కడ మాట లిక్కడ చెప్పెడు ఆడుది; మాటలు మోయునది [అ-పె]

తారికాడు = పని సమయములో పనిమందల వదిలి, చాటు చాటున తిరుగాడు — పుట్టుల నందున తారికాడి వచ్చినాడు; తారాడు [నె; అ]

తారిపోవు = దురెండిపోవు; కోడుతారు [కరీ]

తారు = (1) నల్లటిటార్ — తారోడ్డు [నె; కర్నూ; అ]

(2) ఇనుపతంతి [తె]

(3) ప్రాకు — తాబేలు తారేబికింది [వి]

తారుకులాడు = (చూ) తారకాడు [చి]
 తారుపు = భూమిలో సొమ్ము దాచుకొను రాతి
 పాత్ర [నె-పొ]
 తారెట్లాడు = సంకోచించు [నె]
 తాలాతిగిడి = మోసము; తారాతిగిడి [అ-పె]
 తాలి = మంగళసూత్రము; తాళిబొట్టు; తాళి
 [నె; కర్నూ; తె; అ]
 తాలింపు = తిరుగమాత (బోక) (పోవు)
 ముందుగావేసి ఉడికించిన కూరగాయల
 పలుకుల కూర—వంకాయ తాలింపు;
 తాళింపు [నె; కర్నూ; గు; ప; అ]
 తాలిపోవు = తగ్గిపోయి; తీసిపోవు [గు]
 తాలు = (1) లోపల గింజపట్టిని దాన్యము;
 తరక; పొట్లు [కర్నూ; అ]
 (2) రాగి వెన్నెలు కోయగా మిగిలినగడ్డి
 [అ]
 (3) పైరు వెన్ను దీయకనే ఎదిగి ఎండి
 పోవు — ఈ ఎడు పొలమంతా తాలు
 పోయింది [నె]

తాలుకట్ట = (చూ) పొట్లుకట్ట [గు]
 తాలుబోలు = (1) పనికిరాని తట్టదాన్యవ
 [కరీ]
 (2) పైరు వెన్నుదీయకపోవు [నె]
 తాలూకులు = రాక్షసిగింపని సాదా కమ్మల
 తళుకులు [అ]
 తావారేకు = పెనము [చి]
 తావు = వద్ద— అది నా తావున లేదు [నె]
 కర్నూ; తె; అ]
 తాస్కారము = నిర్లక్ష్యము; తాచ్చారవ
 [క; బ]
 తాళించు = కూర మొదలగు వాటిని పొరట
 పొరుట [చి]
 తాళింపు = (చూ) తాలింపు
 తాళు = నిలుచు; తమాయించు—కాసేపు తాళి
 [అ; నె]
 తాళువారము = ఇంటి ముంగలి భాగము
 మిట్ట; లోగిలి [చి]

తిండి

తిప్పకాయ

తిండి = గోకుడు; దురద [మ]
 తిక్కతీత = తీతువు పక్షి [కర్నూ]
 తిక్క చిప్పు = గర్వమణుడు [మ]
 తిక్కపాసు = తిక్కమనిషి [కరీ]
 తిక్కబుచ్చిగాడు = అ మాయ కుడు,
 వ్రపంచజ్ఞానము లేనివాడు [కర్నూ]
 తిక్కడి = మూడు కట్టలతో నిర్మింపబడిన
 ఆసుగట్ట [కరీ]
 తిక్కు = (1) రుద్దు; తోము; దులుపు [నే]
 (2) తక్కువ శాతులో బడిన మెలిక [తె]
 తినుబండారము = చిరుతిండి, ఫలహారము
 [నె; అ; తె]

తిన్న = జాగ్రత్తగా ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకొనుట
 [వ]
 తిన్నగా = (1) మెల్లిగా—తిన్నగా మాట్లాడు
 (2) కేముముగా—తిన్నగా వున్నాడు [నె;
 అ; తె]
 (3) చక్కగా, నేరుగా — దారి తిన్నగా
 పోతుంది [నర్కా]
 తిపారం = పోయ్యేకాలం [శ్రీ]
 తిపిరి = వ్యత్యాసము — ధ ర లో తిపిరి
 పచ్చింది [నె]
 తిప్ప = కుప్ప—ఎరువు తిప్ప; చిప్ప [అ]
 తిప్పకాయ = తిరుగుబోతు [కరీ]

తిప్పలాడి = మగవారిని వలలో వేసుకొను
త్రీ [తూ-గో]

తిమతిమ = ఏదేని పురుగు కుట్టినచోట
కలుగు చిన్నబాధ; చిమచిమ [కరీ]

తిముకు = వేడుకచూడ నిచ్చగించు [అ]

తిమురు(1) ఉరుము లేకుండా తళకు తళకు
మని మెరయు—మఖ (కార్తె) తిమిరితో
మంచి వానల: మఖ తిమిరితో మదిలోమీది
కర గూడకొస్తుంది [నె]

(2) నొప్పి—కాళ్లతిమరు: తీపి [అ]

తిమ్మిరి = మదము—నీ తిమ్మిరి బాపెద
[కరీ]

తియ్యకూర = (1) తోటకూరకు అల్లము
చేర్చి వండినకూర [తూ-గో; తె]

(2) పులుసువేయక, పాలుబోసి ఎనించిన
అకుకూర [నె]

తియ్యపచ్చడి = చింతపండు వేయకుండా
నూరు పెసల ఊరుబండి [నె]

తిరకాసు = (1) వంకర; తిరకసు

(2) వివాదము [నె]

(3) తిపిరి; వ్యత్యాసము [గు]

(4) త్రాసుచోని తాడుకు బడు మెలి; తిక్కు
[నె]

తిరగా = మరల, తిరగాచెప్పు; తిరిగి చెప్పు
[అ; బ]

తిరగమాత = తిరగబోత, పోవు, తిరగ
మాత; తిరగమోత; తిరగవాత [నె; రా]

తిరగమూత = తిరగబోత; పోవు; తిరగ
బాత, తిరగమాత; తిరగవాత; వగ్రణ

తిరగవాత = తిరగమాత; తిరగబోత; పోవు

తిరిగిణి చెంబు = మరచెంబు; రైలు చెంబు
[అ]

తిరిబెట్టు = ప్రేరేపించు; పురెక్కించు [గో]

తిరుకసు = వంకర; తిరకాసు [కరీ]

తిరుగటిపళ్లు = దవడపళ్లు; పక్కపళ్లు

తిరుగుజేసికొను = మార్చుకొను [కరీ]

తిరుగుడు = (1) వీడిమలక; మలుపు; కుని—
తిరుగుడులో దాగినాడు

(2) మాటలలో విభేదము; మెలి—చిన్న
తిరుగుడు వీర్పడింది [నె; తె]

తిరుగుడుకండ్లు = కనుగుడ్లు ఎక్కువగా
చుట్టూ తిరుగు చుండునవి [నె; కర్నూ; అ; తె]

తిరుగుడు కపిల = రెండు జతల ఎడతో
తోలు కపిల. ఇందు ఎక్కు పెనక్కి రాక,
బారిపెక్కి ఎక్కి తిరిగి వచ్చుచుండును.
ఈలోపల ఇంకొక జత బాసను లాగును.

× వెనుక కపిల (మోట) [చి]

తిరుగుడుపువ్వు = (1) బిళ్లవలె చేయించి
జడపై పెట్టుకొను నగ

(2) పొద్దుపొడుపు పువ్వు [గు]

తిరుగుడు వడ్డి = చక్రవృద్ధి (Compound
Interest) ఏటేటా వడ్డిని మొదలులో
కలిపి రెక్కించునది; ఏటేటా అంతకపు
వడ్డి

తిరుపు = మర; పూర్తి [అ]

తిరుపుచెంబు = మర చెంబు; తిరిగిణి చెంబు;
రైలుచెంబు [నే]

తిరుప్పల్లె = సమాధి [కరీ]

తిరుగుబాత = తాలింపు; పోవు [నే]

తిరుగబారు = (1) కాయలు పక్కస్థితికివచ్చు;
పండ్లబారు [గు]

(2) నీరు పొలమంతయు పూర్తిగా బారు
[అ]

(3) మడికయ్యలో నీరు నిండుగ ఉండు

(4) నీరు ఎక్కువై పైకి ప్రసరించిపోవు—
వర్షమువలన పొలములో నీరు తిరుగ
బారినది.

(5) గింజలు ముదిరి పైరు పండ్లబారు [నె]

(6) కల్లు మొదలగునవి ఎన కలిసిపోవు
[కరీ]

తిరుగమాత = పోవు; వగ్రణ [నె; తె; అ]

తిరుగవాళ = పోవు; తిరుగమాత [కర్నూ]

తిరువళిక్కి = దేవుని దీపము [అ]

తిరుసు = (చూ) తిరకాసు [వ]

తిర్లమర్ల = లోభాగము పై భాగముగా, పై భాగము లోభాగముగా తొడుగుట —

అతడు చొక్కా తిర్లమర్ల తొడిగినాడు [కరీ]

తిట్టి = (1) చేపలు వేసుకొను బుట్ట [శ్రీ]

(2) తాటికి ఈతమండలు కట్టి రెండు కొనలను ఇద్దరు పట్టుకొని, చేపలు పట్టుచు

సాగిపోవు వారి వెనుక లాగికొను పోవునది [నె]

(2) గుంటలో నీటిని చలి వేసిన తరా చేపలు పట్టు సాధనము [చె]

(4) తక్కువ తనమును సూచించు పదము [మ]

తిలాలో = ఒలిసెలు [గ]

తిష్టవేయు = వెళ్లకుండా ఒకేచోట ఉండు [తె; నె]

తిల్లిక = దీపము — తిల్లికబెట్టు: తిల్లి తిర్లిక [నె-మెట్ట]

త్రి

తీగతొక్కి-వచ్చు

తీర

తీగతొక్కి-వచ్చు = మతిభ్రంశము పొందు; కొన్ని విషయతీగలు త్రొక్కిన ఇది కలుగు నందురు.

తీగూర = తియ్యగూర; పులుసు వేయని కూర [నె; తె]

తీగెట్టు = పారిపోవు [వి]

తీటకసిందు = (చూ) తీట గజ్జెలాకు [అ]

తీటగంజిరాకు = (చూ) తీటగజ్జెలాకు [అ]

తీటగజ్జెలాకు = తాకిన దురదయగు ఆకు; తీట గంజిరాకు; తీటకసిందు; దురద గొండి [అ]

తీడు = (1) బ్రతిమాలు

(2) రాచు — అతనిని తీడవలె [కరీ]

(3) దారము మొదలగు వాటిని నోటి ఉమ్మితో పదనుచేసి సరిచేయు — అదారం నేను తీడినా [నె - పొ]

తీత = అలసి, నరములు లాగు బాధ (తీయట) — కాళ్లు తీస్తున్నది [నె]

తీతనేల = చెమ్మ త్వరగా ఆరిపోవు పొలము; ఒగ్గిపొలము [నె]

తీతబొత్తంచు = అరంగుళము వెడల్పుండు బట్టతో అతుకు అంచు [వి]

తీనెపొయ్యి = చిన్నపొయ్యి [మ]

తీనెలు = ఓడితెలు [కరీ]

తీనోతేరా = ఇవి ఉరుదూ సంఖ్యలు — మూడు, పదమూడు అని. ఇవి మహామ, దీయులకు అకుభమైన సంఖ్యలు, కాబట్టి అకుభము (వ్యతిరేకము అను అర్థములే వాడబడుచున్నవి.) ఆపని తీనోతేరా అయినది. ఇట్లే ఆబ్ అతార్ (ఎనిమిది పద్దెనిమిది) గూడ అకుభములు,

తీవరము = (1) నొప్పి — ఎవమ్మా అంత తీవరము? (వ్యంగ్యము) [నె]

తీవు = (1) నొప్పి — ఒళ్లు తీవుగా ఉన్నది [నె; తె]

(2) అత్తప్పని కనబరచకుండు — అమాటంటే వాడిమొగం తీవుగా వుండినది [నె]

తీయు = నీళ్లు తగ్గు — ఎరుతీసింది [నె]

తీరవ = (1) విధము, న్యాయము — అదేమి తీరవ? [నె; తె; అ]

(2) పారుదల నీటిని పంచిపెట్టి, వేరు వేరు కాలువలకు పారించు చోటు—
తీరవలు వేసినారు; యాగర; తీరు
(Regulator) [నె]

తీరా=చివరికి—తీరాచూస్తే తెలిసింది [చి;
నె; కరీ]

తీరాల ('రా' ఉచ్చారణ తాటాకువలె)=
అపరక్రియలు; కర్మంత్రాలు [నె]

తీరికదీర్పు=నిశ్చయించు.

తీరు=కొయ్యలో ఏర్పడియుండిన ముడి—
వాసం తీరులో విరిగింది [నె; అ; చె]

(2) రూపొందు—అది అందంగా తీరినది.
[నె; కర్నూ; అ]

(3) మరణించు—తీరిపోయినాడు [అ]

(4) దంతె (లాదిన మిద్దెకు అడ్డముగవేయు
కొయ్య) [చి; అ]

(5) బాణము — ఒక్కతీరు వేసినట్లుగా
సన్నది [నె-పొ]

(6) పంటపొలంలో ఒకభాగం [అ]

(7) సభ్యత—తీరుమాలినవాడు. [నె]

తీరుతీరు=రకరకాల [కరీ]

తీరుతెన్నులు=(1) అందచందాలు [చి; నె]

(2) క్రమవిధానము; బొచిత్యవిధములు [నె]

తీరు దినుసు=(1) అందచందము

(2) క్రమము—తీరుదినసులేని పనిచేసి
నాడు [నె; అ]

(3) అన్నిరకముల వస్తువులు [తె]

తీరుబడి=తీరుబాటు; పనితీరిక — తీరుబడి
దొరకలేదు [నె; కర్నూ; అ; తె]

తీరుభోగ్యము=అప్పుగా ఇచ్చినదబ్బు తీరు
వరకు ఋణస్థుని భూమి ననుభవించుట;
స్వాధీనాడుమానము [అ]

తీరుమానము=(1) పనిని వగదెంచు; తీర్మా
నము [చి; నె]

(2) పూర్తిగా—చెప్పు తీర్మానంగా తెగి
పోయింది [నె]

తీరువ=(చూ) తీరవ [నె]

తీర్పు = అప్పు మొత్తముమీద వడ్డీని
గుణించి, మొదలులో చేర్చుట—ఏభేటా
తీర్పు; అంతకము—మూడెండ్ల తీర్పులో
వడ్డీ [నె]

తీర్థము=(1) జాతర

(2) నీరు [కరీ; చి]

తీసిగుద్దులు = రెండు పొట్టెళ్లను విడదీసి
మరల వదలుచు వచ్చు పొట్టాటపందెము

[శ్రీ]

తీసివేయు=తక్కువ పరచు—అంతతీసి
మాట్లాడవద్దు [తె; నె]

తు

తుంట

తుంపర

తుంట=(1) తునక; ముక్క

(2) పోకిరి—తుంటరి [అ]

తుంటెము=తుణుక; తొంటెము [కరీ]

తుండు=(1) గట్టి చిన్నకొయ్యమొద్దు

(2) తడి తుడుచుకొను చిన్నగుడ్డ; ఉవల్
[నె; కర్నూ]

(3) లావైనవాడు [అ]

తుండుగుడ్డ=తువలు [చి; నె]

తుండుకోల=చెల్లుగీయు గముడు (గమళ్ల)
కత్తి నూరుటకు ఉపయోగించు రెండు
మూరల గట్టికట్టె [నె - ఆత్మకూరు]

తుంప=ముక్క; తునక [నె-పొ]

తుంపర=సనసన్న పొడి చినుకులు; తుప్పర
[నె]

తుంపు = (1) జగడము — తుంపులు పెట్టబోతు [చి]

(2) పేలిక; బట్టముక్క [తె; గు]

తుంబ = గింజలుతీసి ఎండబెట్టిన సొరకాయ; తుంబి [ఉ-వి]

తుంబి = (చూ) తుంబ [వి]

తుక్కు = కావలసినన్ని; ఎక్కువ — పంకాయలు తుక్కు తుక్కుగా ఉన్నవి [అ; నె]

తుటాయించు = విరిగిపోవు; తెగిపోవు [కరి]

తుటుము = (చూ) తుట్టి [చి]

తుట్టుమార = బొత్తిగా; పూర్తిగా — అది తుట్టుమారా పనికిరాకుండా పోయింది [నె]

తుట్టి = (1) చింతనందు మొదలగునవి చెడిపోయి ముద్దగట్టినది [నె; అ]

(2) చెత్తగలిసి ఒకటిగా ఏర్పడినది — ఏబోలో తుట్టెలు కొట్టుకొని వచ్చినవి [నె; కర్నూ; తె]

(3) నష్టము [కరి; మ]

తుట్టునార = ఒకటిగా కరచుకొనియున్న నార (తడవ); గుత్తినారు [నె]

తుట్ర = (చూ) తుట్టి [నె; కర్నూ]

తుట్రపురుగు = చిన్నపాము; దీనికి విషమెక్కువ [చి]

తుట్టె = బొత్తిగ [నె]

తుడాయించి = మాటను కాదను; ఎగురవేసి [కరి]

తుడుము = చిన్న నగారా, దీనిని తోలు అట్టలతో వాయించుదు — తుడుముతో పాటించినాడు [నె; వ]

తుడుముగ = పొట్టిగ-లావుగ [నె-పొ]

తుడుము వేసినారు = ఏదైన ఒక విషయమును గ్రామములో ప్రకటించుటకు

తుడుము వాయించుచు చెప్పుట — అవి జీత రమ్మని తుడుము వేసినారు [నె]

తుత్తర = (1) తీవ్రమైన ఆసక్తి — తుగారు

(2) తగినకాస్త అని వ్యంగ్యము అయిన తుత్తర అనిగింది [నె; అ]

తునక = తుంట; తునుక; తుంప [గు; నె]

తునకలు = (1) మాంసపు ముక్కలు [పె; నె]

(2) గారెలు; వడలు [గు]

తునకాలు = ఒకవైపుననే పల్లెము (తట్ట) త్రాను; తునకొల (దీనిని ఎక్కువ ఎరుకలవాండ్రు ఉపయోగింతురు)

తునకొల = (చూ) తునకాలు [వి]

తునాతునకలు = ఎక్కువగా ముక్కముక్కలగు — తండ తునాతునకలై [కరి; నె]

తునితగవు = (చూ) రామాయ ప మధ్యస్థం (వంటిది) [గో]

తుపర = జల్లవాన; తుప్పర [అ]

తుపాకిలాట్టోడు = (చూ) పగటి వేషగా బైచాపోడు; లక్కోరోడు [మ]

తుప్ప = గంటగట్టిన పైరు [నె-పొ]

తుప్పడ = తోలు [కరి]

తుప్పతాలు = కుచ్చితములు [గు]

తుప్పర = (1) కొద్దిపాటి పన్న వాన గులు — తుప్పర చినుకులతో సరిపె కొన్నది.

(2) కొందరు మాట్లాడునప్పుడు ఉడికిరకే బయటపడుట — అయిన తురతో చొక్కాతడివింది; తుంపర; తు: [నె]

తుప్పలు = వెంట్రుకలు [కర్నూ]

తుప్పడు = (1) పక్షియాకలు

(2) గొట్టె బొచ్చు [అ]

తుమ్మకాయబిళ్లలు = పడుచులు కా వ్రేళ్ళకు బెట్టుకొను మెట్టెలవంటి నగ [కరి]

తుమ్మెతుమ్మె = కుభములను అడ్డుగా
 ఏర్పడఁ అవశకునములు [కరి]
 తురక చామంతి = బంతిపులు [చి]
 తురక రాయి = దొంతరాయి; ల్యాటరైట్
 [తె]
 తురాయి = పాము కరచిన వానికి మంత్రగాడు
 గుడ్డపీలికతో చెడ్డముక్కునుంచి, మం
 త్రించి ముడిపేసి, దానిని వానిదండకు
 కట్టినతాడు [గో]
 తురిమిలి = (చూ) తురుము పీట [అ]
 తురుగు = (చూ) తురుము [నె]
 తురుము = కొబ్బరి మొదలగువాటిని నన్న
 నన్న ముక్కలుగా చేయు విధానము—
 కొబ్బరి తురిమి పంచకణ్డాయంలో కలుపు
 [నె]
 తురుముపీట = తురుముటకు ఉపయోగించు
 సాధనము; తురిమిలి [నె]

తులిపి = పోకిరిచేష్టలు చేయు పిల్లకాయ
 (Playful) — తులిపి పిల్లకాయ [నె;
 కర్నూ; తె]
 తుల్లి = తోలి; రంద్రము; బెజ్జము; [నె-
 అత్మకూరు]
 తువ్వ = (1) చాలసన్నటి దుమ్ము—తువ్వ
 ఇసుక [నె; అ-పె; తె]
 (2) ఇసుకవాలు పొలము [తె]
 (3) లేగదూడ; తువ్వాయి [గో]
 తువ్వాయి = లేగదూడ; తువ్వ [గో]
 తువ్వనేల = దుమ్ము ఇసుకతో కలిసి వద
 లుగా నుండునేల [కర్నూ; అ]
 తువ్వర = కొద్దిపాటి సన్నటి వానచినుకులు;
 తుంపర; తుప్పర [నె]
 తునికిలపడు = (1) జారిపోవు
 (2) అక్రమ సంబంధమును పొందు
 (3) వెకిలిగా నవ్వ [గు]
 తుట్లు = ఒక విధమైన చేప [చె]

తూ

తూకము

తూచినట్లు

తూకము = బరువు—నిండా తూకమైంది [అ]
 తూకమున్న మనిషి = లెక్కింపదగిన;
 మంచిమాటగలవాడు; గౌరవమున్నవాడు
 [అ]
 తూకి ఆకు = బీడీలను చుట్టు ఆకు, ఇది
 పుంగనూరు అడవులలో విశేషము [చి]
 తూకు = (1) ఎత్తుట—దానిని తూకు
 (2) వేలాడగట్టు—తూకుమాను
 (3) మరణశిక్ష—వాడికి తూకు యిచ్చి
 నారు [నె; చి]
 (4) దుత్తకు కట్టిన త్రాడు; ఉగ్గము
 (5) నీళ్లతోడు సాధనము [చి]

(6) టిపిన్ క్యారియర్ [నె-వెంకటగిరి]
 తూగిటించు = కునుకు [నే]
 తూగు = ఒకవిధమైన బిందె; కడవ; బుంగ;
 బిందె [గు]
 తూగు = (1) సిద్ధమగు [శ్రీ]
 (2) భరించగలగ్గి—దానికి నేను తూగు
 లేను
 (3) ఉత్సాహము [కరి]
 తూచినట్లు = హెచ్చుతగ్గు లేకుండగ; సరిగా
 —అ మాట తూచినట్లు పరిపూరితము
 (Balanced) [నె]

తూటికూర = (1) పెరళ్ళలో మొలచు ఒక ఆకు కూర [చి]

(2) మడుగులో మొలచు తీగ ఆకు [కరీ; నె]

తూటు = ఆడు గురి [అ-పె]

తూట్లచేయి = డబ్బు నిలవనిచేయి—వానిది తూట్లచేయ్యి [అ]

తూపరము = (1) రంధ్రము [అ]

(2) పిల్లకాల్య; జాలారు [కరీ]

తూము = గొడ్డలి, పార మొదలగువాటికి కత్తె బిగించుటకు చేసిన రంధ్రము [నె; కర్నూ; తె]

తూర = నీళ్లపారు తూము [శ్రీ]

తూరు = (1) గద్ద మొదలగు పక్షులు తటాలున ఏటవాలుగా వేగంతో క్రిందికి దిగి, వెంటనే పైకి ఎగిరిపోవుట (Dive)—గద్దతూరి కోడిపిల్లను కొట్టింది [నె; వ]

(2) ఉపయించు

(3) వెలువడు [అ]

తూరుగడపోయేము = పొలములలో గింజను వేటుపట్టుటకై చేటలతో ఎ తూర్పారజోయేము; తూరుపానబట్టు; తూ పోత [గు]

తూరుపానబట్టు = (చూ) తూర్పానబట్టి తూర్పారబట్టు [నె, కర్నూ]

తూరుపోత = పొల్లు పోగొట్టుట; తూర్పా బట్టుట [కృ]

తూర్పానబట్టు = తీవ్రంగా విమర్శించు—వాడిని తూర్పాన బట్టినాడు; ఏకివేద [నె; కర్నూ; వ]

తూలివాడు = చేపలను పట్టువాడు; బె [చె]

తూలు = (1) వ్యర్థమైనది—తూలుమాటలు

(2) మాటజారు—మాట తూలినాడు [అ]

(3) అనవసరంగా మాట్లాడు; తిట్టు [గో]

తె

తెండి

తెగబడిపో:

తెండి = చిన్న గడ్డికుప్ప [అ-పె]

తెండు = పైరులకు నీరు తోడిపోయే [శ్రీ]

తెండె = (1) ప్రవాహమున తేలివచ్చు కంపా గట్టాలముద్ద; తెండి [చి; నె]

(2) చేపలగుంపు [నె]

తెంపట్టు = కాడిమోసి ఎద్దు మొదలగు భార వాహకములకు ఏర్పడిన మెడమీది పెద్ద కాయ × కన్నట్టు [నె]

తెంపు = ఉదారము—తెంపైన మనిషి [నె; కర్నూ; తె]

తెకాల్పడు = చేతగాగ సొమ్మనిల్లు [కరీ]

తెగజేయు = మిరాసి జేసికొను [కరీ]

తెగడ = (1) చిక్కటిసొంగ—బదులు లా, తేక ఎద్దుకు తెగడవడింది [నె; గో]

(2) కోపము [అ]

(3) పరిష్కారము — అది తెగడ వడ లేదు [తె]

తెగతెంపులు = (1) విడాకులు [చి; మ]

(2) పరస్పర సంబంధము పూర్తిగాతెంచ కొనుట—నాకు వాడికి తెగతెంపులైంది; తెగదెంపులు [నె]

తెగబడిపోవు = మేకలు, గొట్టలు గుంపు నుండి భయముతో విడిబడిపోవు; బెడబడి పోవు [నె-పొ]

తెగబెరుకు = గొప్ప వెలగలదానిని అవసర

మునుబట్టి కొద్దికి తగ్గించి అమ్ము—

సామ్ములు తెగబెరికి వేసినారు [నె]

తెగవ = బాటలందు నీరు పారుటచే ఏర్పడిన

పెద్ద దారి (తెగినది) [నె]

తెగాయించు = తెగువచేయు [కరీ]

తెగినది = రంకులాడి—ఈమె తెగినమనిషి:

విడిచినది [కరీ]

తెగినమనిషి = సాహసికుడు; తెగించిన

మనిషి; తెంపరి [మ]

తెట్టు = కంచె; వెలుగు [క]

తెడ్డు = (1) అడుసుమట్టి

(2) పెళ్ళి—తెడ్డెత్తి కయ్యలో వేయే [చ]

(3) పురుషాంగము — వాడి తెడ్డయినా యివ్వడు [చి; నె]

తెడ్డుజూపు = ఎగనామము బెట్టు [కరీ; నె]

తెనుగుజాతి = తెలగజాతి; తెలగాలు [కరీ; న]

తెప్ప = ఒక పెద్ద మడత [కరీ]

తెమడ = (1) తేమ [అ]

(2) (చూ) తెగడ—తెమడ వడింది [నె]

తెమలు = (1) కదలు

(2) వని పూరిచేసుకొని బయలుదేరు—తెమలడ; తెమలిరాడు [నె; గో; అ]

(3) పరిష్కారమగు; వగదెగు [వి; నె; అ]

తెయ్యమ్మ = తెలివికక్కువవాడు [గు]

తెయ్యమను = మిడిసిపడు [వి]

తెర = అగిఆగి వచ్చునది — దగ్గ తెరలు తెరలుగా వస్తున్నది [నె; వ; అ]

తెరకము = (చూ) తెరబంగి; తెరకవ; వెట్టి బోగుల [నె-ఆత్మకూరు]

తెరకవ = వెట్టిబోగుల; తెరకము; వెట్టి బోగుల; తెరబంగి [నె-మెట్టి]

తెరగవాత = తిరుగపోత; పోపు [అ]

తెరవ = (1) బయలు — తెరవన అరబెట్టు

(2) చిక్కులనుండి బయటపడుట—తెర వన బడినాడు

(3) విషయము దాచుకోకుండుట—తెర వగా చెప్పి వేసినాడు [నె]

తెరపి = (చూ) తెరిపి; తెరిపిన [కర్నూ; గు; అ; వ]

తెరిపి = సందు; నీలు—వీమీ తెరిపి దొరుక లేదు [నె; ద; గో]

(2) వాన వెలిసిపోవుట — వాన తెరిపి యిచ్చింది [నె; కర్నూ; అ; వ]

తెరిపిన = (చూ) తెరిపి

తెరబంగి = వెట్టిబోగుల—వాడు వట్టి తెర బంగి; తెరకము [నె]

తెట్టు = (1) మధ్య ఏర్పడిన ఎడము—పైరు తెట్టులు పోయింది [నె; అ]

(2) తెలివితేనివాడు [గో]

తెలగబాముల మనిషి = పెద్ద మోసకాడు [కరీ]

తెలగదుంప = చిలగడదుంప; గనుసుగడ్డ; తెల్లదుంప; గణుసుగడ్డ; రత్నపురిగడ్డ; కంద [వి]

తెలుగుమీలు = నాగరికత చెందు [గు]

తెలుపుకొను = వ్యాధినుండి బయటబడి

క్రాంతనెత్తురు బెట్టు—ఈతడు కొంచెము తెలుపుకొన్నాడు [కరీ; నె]

(2) తన సంగతి వివరించి నమ్మబలుకు [కరీ]

(3) తనకు జరిగిన అన్యాయము పెద్ద వారితో చెప్పుకొను — మీ అబ్బితో తెలుపుకో పో [కరీ; నె]

తెలె = కంచము [నే]

తెల్లకాక = (1) అత్యంతమైనకాక White-heat; జిల్లకాక

(2) ఉచితమైన సమయము — తెల్లకాక మీద ఇనుమును సాగగొట్టినట్లు [నె]

తెల్లగడ్డ = వెల్లులి; తెల్లబాయ; ఎల్లిపాయ
[చి; నె; నే; అ]

తెల్లగడ్డ కొప్పుది = చిన్న కొప్పు గల
ఆడుది; ఎఱ్ఱగడ్డ కొప్పుది [అ-నె]

తెల్లదుంప = (1) చిలగడదుంప; గణుసుగడ్డ
తెలగదుంపు; రత్నపురిగడ్డ; కంద [నే]

తెల్లనక నల్లనక = ఒకరిని ఎన్నక; ఇతరు
లను విమర్శించక [కరి]

తెల్లపోలు = పెండ్లిలో చాకలివాడు బియ్య
ముతో వ్రాయునది; లగ్నపుపోలు [మ]

తెల్లబట్ట, పచ్చబట్ట = సుఖరోగ విశేషా
గనోరియా [వ; నె]

తెల్లబాయ = వెల్లులి; తెల్లగడ్డ [నె]

తెల్లవార్డులు = తెల్లవారు సంకవరకు (ర
అంతా అనుట) — తెల్లవార్డులు మేల్కొ
ఉండినాము; తెల్లవార్డు [నె]

తెల్లవార్డు = రాత్రి అంతా — వాడు తే
వారు మేలుకన్నాడు; తెల్లవార్డులు [వి]

తెల్లారు = సాధారణమైన కమలపాకు
కమ్మేరారు [చి]

తెల్లారగట్ల = పేకువ [వి]

తే

తేగడ

తేలుమీస

తేగడ = అరిగినది [చ]

తేగము = ఆలస్యము [నె-పో]

తేగుడు = (1) తడి ఎక్కువ అయి నిలువ
ఉండుటచేత, తీగలు సాగు పాగువంటి
పదార్థము — తేగుడు తేగుడుగా ఉన్నది
[గు]

(2) వెట్టమొట్టి ఆకారముతో జొల్లుకార్డు
కొనుచుండు వాడు — ఒక తేగుడు మనిషి

(3) చురుకుదనము లేనివాడు; దేబె [నె]

తేనెతెల = మణుగు బూవు అను తినుబండార
ము [హై]

తేనెపెరడు = తేనెకుట్టి; తేనేరేడ [చ]

తేనెరేడ = తేనెకుట్టి; తేనెపెరడు [చ]

తేవ = (1) తొంగ

(2) అందరాని దానికై ఆలోచన [గ]

(3) జొల్లు; సొంగ [గ; గో; వి]

(4) దుక్కివానలో సగము; అనగా అంగు
ళము లేక ఒక పడుసులో పాతిక (నాల్గవ

భాగము), ఇప్పటి 6 మిలిగ్రాములు —
రెండుతేవల వాన కురిసింది [చ]

(5) ఆతుకు — తేవల తొంత [అ]

(6) పర్యాయము: కడవ; వంతు; దపా —
ఇది మూడో తేవ తిండి [నె]

తేవి = అగి; ఆసి — తేవి తేవి ఏడ్చారు [చ]

తేభ్యం = (1) పట్టి అప్రయోజకుడు; చచ్చు
మనిషి — అయిన ఒక తేభ్యం [నె]

(2) తిండిపోతు [వి]

తేలబలుకు = విషయమును నిలువబెట్టుకుండా
మాట తేల్చివేసి పలుకు — రుజువుకు వస్తే
తేల బలికినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

తేలుమీను = (1) కుట్టే చిన్న మంచినీటి
చేప, మట్టగుడినె ఆకారంలో నుండును;
కొల్లమట్ట

(2) ఇంగిలీకము [వ]

తై అమావాస్య = పుష్య అమావాస్య;
చోళంగి అమావాస్య (చోళంగి = ఘటికా
చల నరసింహస్వామి క్షేత్రము; చోళంగి
వరమనిగూడ)
తైతకలాడు = (1) వ్యర్థముగ తిరుగు

(2) ఇబ్బందివడు — అంతా పోగొట్టుకొని
ఇప్పుడు తైతకలాడుతున్నారు [నే-పో]
(3) నాట్యము చేయు [తె; నె]
తై నాటి = నిత్య సేవకుడు; అంటి పెట్టుకొని
వుండువాడు [గ]

తొ

తొంగటాలు

తొక్కు

తొంగటాలు = కమ్మలతో వ్రేలాడు రాళ్లు
పొదిగిన పతకములు; లోలాకులు [చ]
తొంట = లోపముతో కూడిన — తొంటచేయి
[కరీ]
తొంటి = (1) కుంటి [నే-దక్షిణ]
[2] తొడయొక్క కీలు — తొంటి నిరుగ
దన్నెను [కర్నూ; నె; వ]
తొంటికాళ్లు = మోకాళ్ల దగ్గర రాచుకొని
తగిలే పంకరకాళ్లు [నె]
తొంటెము = కుటువ [కరీ]
తొందలు గుడ్లుబెట్టు నేల = సార హీనమైన
నేల — పెద్దవృక్ష పసుపు వంటకు కీచి
నది అనుట [నె; అ; తె]
తొండు = 1) బ్రతిమాలు
(2) వరిగడిని లావుగా పురిబెట్టిన పొడవు
మోపు (బండిమీద వేసికొని పోవుటకు
వీలైనది) [చె]
తొండుమెండుగా = ముడుచుకొని పెద్ద
పాటుబడు [కరీ]
తొండెము = (1) మోట తొక్కెనలనుండి
నిళ్లు బయటకు పారించునది; తొండము

(2) తెద్దజూపుట [కరీ]
తొందర = కష్టము; బాధ — తొందర పెట్టకు
[నే; నె]
తొంపు = సాకు; తొంపు [కరీ]
తొంబ = (1) అరిణిగా ఏర్పడిన కాలువ;
అక్కడకు [నె]
(2) శక్తిలేని వాడు — తోలుకాళ్ల తొంబ
[కర్నూ]
(3) ఏమియు చేతగానివాడు
(4) లావైన [తె]
తొక్కట = (చూ) తొక్కిడి [చ]
తొక్క = తెంక; తొచక [గో]
తొక్కముక్క = ధాన్యము పంటయొక్క
బాహుళ్యము [కరీ]
తొక్కిడి = (1) తొక్కినట్లుండుట; ఎక్కువ
— జనం తొక్కిడి అయినది; తొక్కుళ్లు
(2) ఇబ్బంది [నె; కర్నూ; చి; అ; తె]
తొక్కిడి కూడు = సత్రాన్నము. జనం
తొక్కిడి అయినప్పుడు పెట్టు భోజనము
తొక్కుడు కూడు [కరీ]
తొక్కు = (1) రోటిలో వేసి తొక్కిన
వచ్చుడి లేక ఊరగాయ (తొక్కినది)

- (2) కూర [మ; నె]
 (3) చెరుకు నాటుట—చెరుకుతోట తొక్కు పూర్తి అయినది
 (4) అసత్యము—తొక్కుమాట
 (5) ముద్దు—తొక్కు పలుకుట [అ]
 (6) పెంటప్రోగు [ఉ-వి]
 తొక్కుడు = (1) తొక్కినది; దంచినది—తొక్కుడు పచ్చడి
 (2) రెండు గడలను ఒకటిగా కలిపి కట్టు నపుడు, బటువుగా నుండుటకు రెంటి కొనలు ఒకదానిపైన ఇంకొకటి బాగా సాగి కలిసి ఉండునట్లుగా చేర్చుట (over lapping); దూలము మొదలగునవి గోడ మీద అనుటకు తగిన పొడవు ఉండుట—దూలమునకు బాగా తొక్కుడు ఉండ నీయండి.
 (3) ఆను [నె; కర్నూ; తె; అ]
 (4) చెడ్డ స్థలానికి బోయిన వచ్చు కీడు [నె]
 (5) ఎవరో దిప్పిదీసి ఊరి వెలుపల పార బోయగా దానిని తొక్కిన వాడికి పట్టు రోగము [గో]
 తొక్కుడుబండ = కవిత బారిపై నుండు బండ [నె]
 తొక్కుళ్లు = సందడిలో (జనసమృద్ధములో) ఏర్పడు ఒత్తిడి; తొక్కిడి [మ]
 తొగట = (1) రంగు గుడ్డలు నేయు కూడ్ర జాతి; దేవాంగులకు వలె వీరికి జుందె ముండడు; తొగటి; తొగరి [కర్నూ; నె]
 (2) సాలెవారిలో ఒక కాట [తె]
 తొగటి = (మా) తొగట; తొగరి [నె]
 తొగరి = (మా) తొగట [అ]
 తొగరు నీరు = రంగు కలిపి పెండ్లిండ్లలో వధూవరులకుపోయినీక; వసంకము [వి]
 తొగు = క్రవ్వట [అ]

- తొగుటము = క్రవ్వట; తొవా, ప
 [అ-పె]
 తొట్టికట్టు = పెదభవంతులలో మధ్య పట్టిన పైకప్పు లేని భాగము; వ ప
 [నె]
 తొట్టు = (1) నీటి అనిక. కాలువ : లేక కొంత ఎగుడుగా ఉన్నపుడు వెళ్లక అనుకొని ఉబ్బునది.
 (2) నష్టము
 (3) ఎక్కువ కర్చు — పిల్ల ఎక్కువ తొట్టు అయినది [నె]
 (4) బొట్టు—నీళ్లు తొట్టు తొట్టుగా తున్నవి [తె]
 తొట్టింపు = (మా) తొట్టింపు [నె-ఆత్మక తొట్టె = ఊయెల [కరీ]
 తొట్టెలేస్కం = చిన్నబిడ్డను మొదటిసారి ఇరవై ఒక్కనాట ఉయ్యెల తొట్టెయెట, ఆరోజు పావకు నామక చేయుదురు. బారసాల (తొట్టెలో వే [మ]
 తొడకపోవు = వెంట తీసికొనిపోనిన్ను తొడకపోతానులే; తొడకొని [నె]
 తొడప = బండ్లు మొదలగు వాని చుట్టు అంటుకొనిన బురద [నె]
 తొడపాము = ప్రిలకు తొడపై ఏరి ఉబ్బిన నరము లేక మచ్చ, ఇది భ చెడివు, అని గిలి [కరీ; నె]
 తొడారిగడ్డ = తొడకు లేచు ప్రణము
 తొడుకులు = దారిలో ఏర్పడిన ఎగుడు దులు [అ]
 తొడుగు = (1) స్వామివారికి తొడవు ల రించు [కరీ; నె]
 (2) తెట్టె; తెట్టెము [తె; రా]
 (3) కంప కలిపి కట్టిన పెద మెదీనిని ఎదురిచేక యాడ్పించుకొని వ. —తొడుగు తోలుకొనిరంటి

- (4) గణివిడిగా అయినది—అదంతా ఒక తొడుగైనది
- (5) అంధికపొందిక లేక వినుగుబుట్టించు దీర్ఘసంభాషణము — ఏదో ఒక తొడుగుగా చెప్పినాడు [నె; అ]
- దును = (1) చెప్పు మొదలగునవి ఊడిపోక కలచుకొని అడ్డగించునది — శాలి తొడును; చెప్పు తొడును
- (2) కాలికి అంటుకొనిన బంకమన్ను [అ]
- బొంకు = గొల్ల వారు, పెండ్లి నిశ్చితార్థములో జరపు ఆచారము; వక్కలు కుప్పబోసి ముందు పెండ్లి కూతురుచే దోసెడు తీసి కొన జేయుదురు [నె-పొ]
- పొత్తడము = మోసము [చ]
- కొన్ని = (1) బొత్తి; శ్వేతకుష్ఠము [అ-నె]
- (2) మగగురిపై తోయి [నె]
- తొపిక = (చూ) తొబిక; ముడతలు పడిన మేని చర్మము — తొపికలు ఊగులాడు తన్నుని [వ]
- తొబిక = (1) కాయలపై తోయి [నె; అ]
- (2) గుఱ్ఱ తీసివేసిన దొప్పవంటి పండ్ల చర్మము—తోలు తొబిక తిని నిల్లి పెద్ద

- పులి అయినది; తొక్క; తొపిక [నె; కర్నూ]
- తొట్ట = నష్టము [కరీ]
- తొలగద్రోయు = (1) బాధ్యత వహించకుండా తప్పించుకొను
- (2) అడిగిన వాటికి నేరుగా ప్రత్యుత్తర మివ్వకుండా మాటల దాటవేయు [నె; కర్నూ]
- తొలగాన = బట్ట లాంచుటకు వ్రేలాడ గట్టిన దండెము [వి]
- తొలికోడి = వేకువజామున కూకవేయు మొదటికోడి; మొదటి కోడికూత—తొలి కోడితో గూడ బయలుదేరినా [నె; కర్నూ; అ; తె]
- తొలుచు = శిక్షించు — అతడు శిష్యుని తొలిచినాడు [కరీ]
- తొల్కులు = శ్రీ పొట్టపై గల ముడుతలు; త్రివళి
- తొవ్వకము = (చూ) తొవ్వాటము [తె]
- తొవ్వాటము = మిరపతోటలో సాళ్ల నడుమ కదలించుటకు త్రవ్వట— ఇది రెండో తొవ్వాటకము; తవ్వకం; తొవ్వకం [నె]
- తొక్క = గుఱ్ఱరేని తొక్క; బోకము — తొక్కలు పారవేసినాడు [నె]

తొ

తొకఅడించు

- తొకఅడించు = (1) చిలిపిచేష్టలు చేయు [తె]
- (2) దుర్మార్గము చేయు — వాడు తొక అడిస్తే కోసి నున్నం బెట్టినాడు [నె]
- తొకకోయు = (1) వనినుండి తీసివేయు [తె]
- (2) తగిన శాస్త్రీచేయు [నె]
- తొకతొటారము = ఎడతెగని ఒకే యొక వరుస [కరీ]

తొకపీకుడు

- తొకపీకు = పిరికితనంతో పరుగెత్తి పోవు [నె; వ; కర్నూ]
- తొకపీకుడు = (1) వదలిపెట్టకుండా గోజారుచు వెంటబడుట— తొకపీకుడు గాడు [నె]
- (2) మార్కొనక పారిపోవు వాడు

- (3) ఉన్నట్టుండి జారిపోవువాడు [అ]
 (4) తప్పించుకొని పోవుట
 (5) పారిపోవుట — వాడు తోకవీటడు
 గాడు [తె]

తోకముడుచు = (1) పారిపోవు [తె; నె]

- (2) చేష్టలు విరమించు [తె]

తోగు = చిన్న వాగు [కరీ]

తోజు = (1) సన్నాహము

- (2) తోడ్పాటు [అ]

- (3) తోడు; గుంపు; సహాయము—వాడి
 తోజు చేసికొని వచ్చినా [తె; నె; అ]

- (4) ఉత్సాహము—వాడు చాల తోజుగా
 యున్నాడు [అ-పె]

తోట = నేడ్యం చేసి పెంచినది — ఆరటి
 తోట × తోట; తాటితోపు [నె; కర్నూ;
 అ; తె]

తోటకూర = కాడలుగా పెరుగు ఆకుకూర
 —తోటాకు; కంబాలకూర [నె; కర్నూ; అ]

తోట పరువుకు వచ్చు = కాయలు ముదర
 జొచ్చు—మిరపతోట పరువుకు వచ్చింది
 [నె]

తోటాకు = కాడలుగా పెరుగు ఆకుకూర—
 తోటకూర × క్రిందనే ఆలముకొని కోసే
 కొంది ఎదుగునది పెరుగాకు [నె; కర్నూ;
 అ]

తోటాలేదు, తొండములేదు = ఏమీలేదు;
 ఆనకొనలేదు [అ]

తోటిది = పాకీ పనిచేయుటకుది [నె; కర్నూ]

తోటివాడు = పాకీ పనివాడు; తోటిడు; తోచ
 (తోడివారనుటకు తోటివా రనుట తప్ప)
 [నె; కర్నూ]

తోటివాడు = సాటివాడు [తె; సర్కా]

తోటిడు = తోటిపని చేయువాడు — పాకీ
 పనివాడు [నె; కర్నూ]

తోడంటు = పాలలో చేమిరివేయు; తోడు
 బెట్టు [అ]

తోడిడి = (1) ఎదురు పోవు

- (2) మార్పిడి

- (3) సహాయము [అ]

తోడిడి = (తోడు + ఇడి) నేడ్యపు పను
 మనుషులుగనో, వకువుల తోడనో
 రైతుకు ఇంకొక రైతు సహాయపడి,
 యిచ్చే పని చేయించు కొనునది;
 పోటీ [నె]

తోడిపెట్టు = లాభము కలుగజేయు—
 తక్కువ విమితోడిపెట్టిరి [కరీ]

తోడు = విరుగుడు; చేమిరి — పాలు
 పెట్టుట [తె; అ; సర్కా]

తోడు = (1) స్నానమునకు నీళ్లు ని
 చేయు [అ; నె]

- (2) సహాయముగా పోవు—ఊరికి
 అయిన తోడు వచ్చినాడు [నె]

తోడుతపెల = నీళ్లు బోసికొనుటకు
 చిన్న పాత్ర; తోడుతపెల [నె; కర్నూ]

తోడుతపెల = నీళ్లు పోసికొను లోటా
 పాత్ర; తోడుతపెల [నె]

తోడుబోతు = శుద్రోపాసనలతో, పంప
 మనుషుల చంపువాడు. (పంపుచేయుట
 ప్రయోగించుట) ధగ్ అను క్రూ
 కొన్ని వందల ఏండ్ల క్రితము దేశము
 తిరుగాడుచుండేవారు, అట్టివాడే యీ
 బోతు. ధగులను డాల్‌హౌజీ అను
 వ్రతినది అణచివేసినాడు; — దొంగ
 తోడుబోతులు [నె]

- (2) దొంగలపెంట బోవువాడు; సాయ
 చేయువాడు; కట్టుమోతు [నె. పొ]

తోడెంగ = పరి చేనిబో మొలచు ఒక ర.
 కలుపుగడ్డి [కరీ]

తోడు = (1) ఒడ్దిక — వారిడ్డరికి తో
 కుదురలేదు.

- (2) ఒకదానికి ఇంకొకటి సరిపోయి అ
 గించుట—అ ప్రాణానికి తోడు కుడ
 లేదు.

(3) ఏకముగా; కలసికట్టుగా—అందరము
తోడుగా పోదాము [నే; అ; పె]
తోడుబెట్టు = (1) తోహములు కరగుటతో
సహాయకానికి ఇంకొక వస్తువును
చేర్చుట, బంగారమునకు వెలిగారమువలె;
టంకము బెట్టు [నే]
(2) తోడుబెట్టు; చేమిరివేయు [గో]
తోవ = (1) అటకదియనాడు అట్టుతోనంజు
నందుకు బెల్లంతోచేసే తీసివదార్థము [గో]
(2) సంకటి [రా; శ్రీ]
తోపారము = ఇంటి పైభాగము [శ్రీ]
తోపు = (1) పూర్వము ప్రయోగింపబడు
చుండిన మారణాస్త్రము
(2) బాడికివేసి బిగించిన పెద్ద చొప్పు
మోపులు—జొన్నతోపుబండి [నే-ఆత్మ;
అ; నె-పొ]
తోపు = (1) నీరుగట్టి, సేద్యముచేసి పెంచ
నవసరములేని చెట్లగుంపు—నవకతోపు;
తాటితోపు × సేద్యముచేసిపెంచినది-తోట
-అరటితోట [నే; కర్నూ-మార్కా-పురం;
తె]
(2) నెట్టుట—ఒక ప్రోపు తోచినాడు [నే]
తోపుడు = (1) చిత్ర
(2) ఒక మొత్తముతో త్రోసివేసినది —
దానిలో రెండుదూపాయలు తోపుడు [నే]
తోపుతోపగు = తడిసిపోవు [కరీ]
తోపులాట = జనసమూహములో ఒకరి
నొకరు తోసుకొనిపోవుట; నెట్టుకొనుట
[శ్రీ]

తోపెల = చేపంబట్టు వల [కరీ]
తోపెలగొట్టు = నష్టపడు [కరీ]
తోమడ పెద్దు = ఆబోతు; అంబోతు; దేవర
ఎద్దు; ఆప పెద్దు; అచ్చువేసినెద్దు
తోమాలసేవ = దేవునికి పువ్వులతో
మాత్రము అలంకరించుట—వెంకటేశ్వ
రుడికి శుక్రవారం తోమాలసేవ [నే-
దక్షిణం; చి; అ]
తోముడు = (1) ఊరకే బలవంతముచేయుట
[నే; అ]
(2) కొట్టుట [తె]
(3) చీకాకువరచుచుండుట [వి]
తోలు = (1) వీచు—గాలి తోలెడు [నే]
(2) రొప్పు [కరీ]
తోలుకాళ్లు = చచ్చుకాళ్లు [నే-పొ]
తోలుకొమ్ములు = వ్రేలాడబడి ఊగులాడు
చుండు పశువుల కొమ్ములు — తోలు
కొమ్ములు ఎద్దు [నే; కర్నూ; అ]
తోలుగుడ్డు = కొంత ముందుగా పెట్టా
పెట్టబడి మెత్తగానుండు గుడ్డు; కాసే
దీని చెక్కు గట్టిబడును, నెలకకు
బిడవంటిది. ఈ గుడ్డు అకుభనూచక
ఇది పెట్టిన పెట్టను కోసివేయుదురు [కర్నూ; అ]
తోలుతొండము = కపిలబాసనుండి నీ
వెడలినచ్చు తొండమువలెనుండు పైక
[అ]
తోల్పులువడు = దెబ్బలు, తిట్లుతిను [మ]
తోళెము = తక్కువ [శ్రీ]
త్రావులు = ఇంటివాసములు [చి]

ద

దంగాసేయు

ద

దంగాసేయు = ఇంటిపైకి వెళ్లి అల్లరి
సేయు [కరీ]

దంటపడు = తోడగు [కరీ]
దంటు = (1) బాగుగ ముదిరినవరికాడ, జొన్న

కాడ—దంటు ముదిరినది [నె; తె; అ]

(2) మగగురి [వ]

(3) పొడుగుటి కాడగల ఆకుకూర [నే]

దండకడియాలు = (1) రెట్టలకు ధరించు కడియములు [మ]

(2) హస్తభూషణములు [కరీ]

దండగవలె = గ్రామ పొలిమేరలెక్క—

పొట్టులు తెలుపును; దండకవలె [నె]

దండి = (1) దేవుని వాహనములను మోయుటకు చట్టమునకు ఇదప్రక్కల పొడవుగా కట్టు తేలికైన పొడవు దూలము. మఱి ఊడతోనే దీనిని సాధారణముగా చేయుదురు—దండిమోతగాండ్రు; దండె

(2) ముక్కకర్రతో పొడుచుటచే, దుక్కిపసరములు జొబ్బమీద ఏర్పడిన గాయపు అట్ట (కాయ) [నె, తె; అ]

(3) మంచము దండి (పట్టె) [వి]

(4) మగ్గములో నొక పనిముట్టు [చె]

(5) కత్కెడకత్తె [అ]

దండింపు = అనుకూల్యము [కరీ]

దండికట్ట = పంట నూర్చునపుడు ఒకటిగా జోసిన కుప్పలో ప్రక్క నిలిచేవట్లు [చి]

దండుగ = జుల్మానా, ధనశిక్ష [మ]

దండె = (1) కత్కెడకత్తె

(2) మోకాయ, గిరస మధ్యభాగము [నె-పొ; తె]

దండెగొట్టు = మోసగించు [తె]

దండెము = (1) గుడ్డలు వేసికొనుత్రాడు లేక కట్టు; దణ్ణము — నాచొక్కా దండెము మీద ఉన్నది [నె; చి; తె]

(2) చెఱకుతోటలో చెరుకుగడలకు అడ్డముగా కట్టిన వెదురు [చి]

దండోడు = పుటికుడు [కరీ]

దండోరా = కప్పెట, తుడుము మొదలగు వాద్యముల సహాయముతో చేయు గ్రామ ప్రకటనము; చాటింపు—ఊళ్లో దండోరా

కొట్టినారు; దండోరా వేసినారు [నె; అ]

దంతి = (1) ఒక అడవిచెట్టు [నె]

(2) భవంతులలో మిదెలాదుటకు ముగా పరచిన కొయ్యమాను; దండెంతె — దంతులు బిగించినారు [కర్నూ; తె]

దంతికప్రణము = నడిజొబ్బలోపుట్టినపు [కరీ]

దంతె = మిట్టపెరులో సాళ్లనడుమతోలుక సాధనము — జొన్న దంతెకు వచ్చి, పండ్లదంతె, అచ్చుకట్టుదంతె. దంతెగు అనునవి వీటి భేదములు [మెట్ట]

దందెడ = మోటగిరకపై కివచ్చే దొడ్డుతాళకపిలమోకు [మ]

దందా = వ్యాపారము [కరీ]

దంపకము = వడ్లుదంచుట [నె; కర్నూ; తె]

దంపుడు = మైకా గనులలో నరుకు సాననుసరించి ప్రక్కన ఏర్పడియుం మెత్తటిరాయి సాను; దీనితో రాతిచిప్ప చేయుదురు [నె-గనులప్రాంతము]

దంపుళ్లది = వడ్లుదంకొని జీవించునది [చి]

దక్కించుకొను = పోవుదానిని నిలుపుకొ; — ప్రాజాలు దక్కించుకొన్నాడు [తె]

దక్కిన = నాగజెముడు; బలరక్కన [నే]

దట్టి = (1) అడ్డముగా చుట్టు కట్టుకొనిన పంకట్టు; బ్రహ్మచారికట్టు; అడ్డకట్టు; పిచ్చుట్టు; ఆరవకట్టు; లంగీకట్టు [నె; చి; తె]

(2) చిన్న అడవిల్లలకు కుట్టు పావల వంటిది [కర్నూ; అ]

(3) తువార; తుండుగుడ్డ (టవల్) [ఉ-వి-నె]

దడ = తూకపుకొలక [మ]

దడబడలు = తొందరపాలు — అంతా దడబడలె; దడబడలు [తె]

దడబుడలు = అర్పణము — ఆయన దడ
బుడల మనిషి; దడబడలు [నె]

దడాన = (1) తక్షణం; వెంటనే [నె]

(2) హఠాత్తుగ — దడాన వచ్చినాడు
[అ; బ]

దడుగున = తలుక్కున; వెంటనే [అ; బ]

దడెము = మణుగులో నాల్గవంతు [అ]

దత్తంపము = దత్తజేసుకొను [మ]

దద్ద = పినతండ్రి; దద్ది [శ్రీ]

దద్దరించు = (చూ) గద్దరించు [కర్నూ]

దద్దరగట్టు = (చూ) మెత్తుకూటి గుడ్డ [అ-
పె]

దద్దరగట్టు = (చూ) వాసనకట్టు [అ]

దద్దరించు = (చూ) గద్దరించు [కర్నూ]

దద్దమ్మ = అసమర్థుడు — వాడు వటి
దద్దమ్మ [నె]

దద్ది = పినతండ్రి; దద్ద [శ్రీ]

దన్ను = (1) అండ — సుగ్రీవునకు అంబ
నేయుడు దన్నుగా ఉండెను [శ్రీ; వి]

(2) తీగలు పైకిప్రాకుటకు అండగాపెట్టిన
పుల్లలు; దరువులు; అల్లుడు [శ్రీ]

దన్నులు = సలుసు; నొప్పిపెట్టు [శ్రీ]

దపిక = మెతుకులు గలిసిన కూటిగంజ —
కాస్త దపిక పోయమ్మా; దప్పి; దప్పిక
[నె]

దప్పడము = (చూ) దప్పకము [వ]

దప్పకము = (1) కూరగాయ దబ్బలు ఎక్కు-
వగా పేసిన కందివప్పు పులుసు; సాంబారు
— వప్పుదప్పకము [నె; గో]

(2) ఎక్కువ — దప్పకంగా భోజనము
చేసినాడు [నె]

(3) విండికలిపి చేసేపులుసు [వ]

దప్పా = మొట్టికాయ; తొంగ [కర్నూ;
కరీ]

దబదబ = శీఘ్రముగా [నె]

దబర = (1) క్రింద, పైన ఒకేకాలత గలి
గిన లోహపాత్ర: దబరా; దబరా [నె;
తె]

(2) గిన్నె [కర్నూ]

దబరకము = ఉన్నట్లుండి నొప్పిజేసి,
మోకాలు వంగకుండుట; దామరకము
[నె]

దబరా = గిన్నె [కర్నూ]

దబరిగి = బేసిన్; ఇత్తడితో కయారుచేసిన
పాత్ర [అ-పె]

దబాటు = అకస్మాత్తుగ [నె]

దబాడీ = దైర్యముగల అడుది [అ-పె]

దబాలున = ఉన్నట్లుండి [నె]

దబ్బు = (1) పలుకు; ముక్కు — మామిడి
దబ్బు

(2) తాటివచ్చికమ్మ — బట్టిని దబ్బుతో
కొట్టు [నె; అ; గో; తె]

(3) తాటిమాను మొదలగు పొడవుమొద్దు
లను నిలుపుకు చీల్చినది — తాటి దబ్బు
లతో వందిలి వేసినారు

(4) చదరపువైపు — దబ్బుపాటున నిలుపు
గేడిపాటు; గోడుపాటు [నె; కర్నూ]

దబ్బుట = అణుకు; అనుకు; పలుచనగు —
నంగటి దబ్బుట అయినది: దబ్బటి [అ]

దబ్బటి = అనుకు; అణుకు; దబ్బట [అ]

దబ్బనిమ్మకాయ = కరిణికాయ [కరీ]

దబ్బాటుగా = అకస్మికముగా [అ]

దబ్బుకొను = పట్టుకొను [చి]

దమ్మ = పకుపుల తెగులు; దొమ్మ [కరీ]

దమ్మచ్చు = ఇనుప గుడియ; నేల గట్టిబడు
టకై దీనితో పైన చరతురు; దిమ్మెన
(Ram) [అ-పె]

దమ్మన్ = నేలను గట్టిచేయుటకు, కంకర
పేసిన తర్వాత చదరము చేయుటకు
మొద్దుతో దంచుట; దిమ్మెనవేయు [అ]

దమ్మస్తు = గమ్మ మొదలగువాటిని గట్టి
వరుచునది; దిమ్మెన [అ]

దమ్ము = (1) ఊపిరి—దమ్ముతీసికో

(2) చుట్ట సిగరెట్టు మొదలగువాటిని ఒక
సారి పీల్చుకొనుట Puff—ఒక దమ్ము
కొట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(3) తడుపుట — మిరపకాయలు దమ్ము
చేసినారు [నె]

(4) కల్లుదమ్ముపట్టుట

(5) దైర్యం [వ; సర్కా]

దమ్ముకపోవు = చెమ్మగిల్లు [గ]

దమ్ముకొను = తేమ వైకి ఎక్కు [గు]

దమ్ముచేయు = (1) పొలమునకు నాటువేయు
టకు ముందు తడుపు; చేడవేయు [గు]

(2) తడిసి చేను దుక్కి—చేయు

దయ్యపుతాడి = ఏడాదిపొడుగున గలలువేసి
పించె పాటుననే రాల్చివేయు తాటిచెట్టు;
తప్పిదారి ఒకకాయ నిలిచినా, దానితో
ముంజకట్టి యుండదు [నె-తూర్పునాడు;
తె]

దరువు = (1) అలబడివాళ్లు వేయు చిందు,
నాట్యము

(2) చులకనగా ప్రవర్తించు; ఆటలాడు—
ఎవంతా దరువులు వడుతున్నారే [నె]

(3) పాటలు [కర్నూ; తె]

(4) చమత్కృతి—దరువువేయు [కరీ]

దరువులు = కూరగాయ పాదుల తీగలు అల్లు
టకు ప్రక్కన నిల్చిన వుల్లలు; అల్లుడు;
దన్ను [శ్రీ]

దల్లాలు = మోసకాడు [కరీ]

దవ = ఈదరగాలి [కరీ]

దవకలు = పనిచేయకుండా సోమరిగా తిరు
గాడుటలు—వాడు దవకలు వడుతున్నాడు
[నె]

దవతి = నిరాబుద్ధి; దొంటి

దవుడు = వరుగు—గుఱ్ఱపుదాడు [నె]

దవును = తాలు, ధాన్యపుతాలు [అ]

దశమంతుడు = అదృష్టవంతుడు [శ్రీ; నె]

దసరాపుట్టుకొక్కు = దసరా నెలవు
పుట్టు పెద్దరకము పుట్టుగొడుగు [వి]

దసవోడలేదు = కనుపించలేదు [శ్రీ]

దసాటాలు = కొబ్బలు—అతనికి దసా
లిచ్చితిని [కరీ]

దసిలి = (1) నెరియ—రాయి దసి లిడిచిం
[చి]

(2) వదలుగానుండి—చొక్కా దసిలి;
ఉన్నది [నె; తె]

(3) బలహీనమగు—అతడు దసలినా,
[అ]

(4) చాలినంత—చోటు దసలిగాఉన్న
[నె; తె]

దసిలిపోవు = (1) ముడుసలిఅగు [అ-పె]

(2) ఎండచేతకాసి, పని ఒత్తిడిచేతకా
ముఖము వాడు [గు]

దనులు = (1) అలసిపోవు

(2) చిక్కిపోవు

(3) పాతబడు [నె]

దస్కం = (1) డబ్బు [శ్రీ]

(2) పది; దశకము [అ; బ]

దస్తరము = కాగితములు, పుస్తకములు ఒ
గుడ్డలో కట్టినకట్టు—బడిపిల్లలు దస్తరా
కట్టినారు; దస్త్రము (అరబ్బిపదము) [నె
కర్నూ; అ; తె]

దస్త్రరము = (మా) దస్తరము [కర్నూ]

దశగట్టు = పాసంగము లేకుండ సరిచేయ
[కరీ]

దశము = (1) లాదిన మిదైకప్పమీద, నీర
ఉరవకుండా ఉండుటకు వేయు చదర;
బిళ్లల వరుస—దశము వేసినారు [నె
తె]

(2) పాత్ర క్రిందిభాగము [నే]

(3) మూడాకుల కులసిరెమ్మ [అ]

దల్లి = గుంట [గు]

దాంట్లో = దానిలో [నె; కర్నూ; అ; తె]
దాక = వరకు—అంతదాక; దనుక [నె;
కర్నూ; తె]

దాగర = వల్లెమువంటి పెద్ద పెదురుతట్ట
[శ్రీ; కరీ]

దాగిడ = వస్తువులు అరబోయుట కువయో
గించు పెద్ద పెదురుపుల్లల అల్లకము
[శ్రీ]

దాగిరి = అంచుగల వెడల్పుయిన పెద్ద
పెదురు జల్లెడ, దీనిమీద తిరుగలిపెట్టి
గింజలు విసురుదురు [అ]

దాగిళ్లు మూగిళ్లు = దాగుడు మూతలు [మ]
దాచన = స్త్రీల పండ్లుకు పెట్టుబొడి—దీనిని
వాడిన, పండ్ల చిగుళ్లు నల్లగా అగును;
దాసాని; దానెన [మ]

దాచెన = (చూ) దాసాని; దానెన [కర్నూ]

దాట = వాయిదా వేయుట—పనిచేయను
దాటలు వేస్తున్నాడు [నె - ఆత్మకూరు]

దాటకట్ట = చేపలకు వేసిన కొడమ దిగు
దాల, ఎగిరినచేప పడునట్లు, కొడమకు
అనించి కట్టిన గుడ్డగాని, వలగాని [నె]

దాటదోలు = పశువులను దొంగతనముగా
తోలుకొనిపోవు—మంచి పెయ్యను దాట
దోలినాడు [నె]

దాటవేయు = (1) రహస్యముగా వస్తువును
వేరొకచోటికి చేర్చి దొంగిలించు—మంచి
మంచి వస్తువులను దాటవేసింది [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) మోసగించు

(3) సమయము తప్పించు

(4) జవాబుచెప్పక వేరే ప్రస్తావనలోనికి
దించు

(5) ఏదైన అడవసరమును సంగమింప
జేయు [నె]

దాటవేసి పోవు = వదలిపెట్టిపోవు [కరీ]

దాటవేసుకు పోవు = పశువులను దొంగతన
ముగా తోలుకొనుపోవు; దాటవేయు [గు]

దాటించు = (1) కాశీరి (స్త్రీలకు మైల
నైనవిండు వ్యాధి) మొదలగు వ్యాధులుగల
వారిని, పూజచేసి ఉంచిన వస్తువు మీదుగా
దాటిపోవునట్లుగా చేయుట [నె; తె]

(2) గరిగెను దాటించుట. కలరా వచ్చి
నపుడు చిన్న త్రోవుడు బండిలో గరిగె
నుంచి ఊరిని దాటింతురు, ఆ ప్రక్క
ఊరివారు దానిని మరల ఇంకొక వల్లె;
దాటింతురు. ఇట్లా ప్రతి ఊరివారు దాటి.
చగా దాటించగా, అది తూర్పువైపు ఒక
దేవళం చేరును [చి]

దాటు = (1) చిన్న కాలవను దాటుటకుగా
అడ్డము వేసిన మాను

(2) పశువుల సంగమము — దానిని
మంచెద్దే డాబింది [నె; అ; తె]

(3) రొగము నశించుటకు దిగదీసి, మూడు
త్రోవల కూడలిలో దిష్టిబొమ్మతోడి పూజా
ద్రవ్యములకు దిష్టి తీయు దిగ దుడుపు
పెంకు [అ]

దాటుడుదీయు = పుండ్లు మొదలగు వ్యాధులు
గలవారి పైనుండి క్రిందికి మంత్రించిన
వస్తువును త్రిప్పి తీయు [కరీ]

దాటులు = వెండ్రుకలు కత్తెరింపులో ఏర్పడు
ఎగుడుదిగుడు చొరలు [వ]

దాట్లు దాట్లుగా = అందు కొంత, ఇందు
కొంతగా; అరకొరలుగా [కరీ]

దానపుకొత్తలు = (చూ) నీరుకాసులు [కరీ]

దానరాసులు = కారీకమాసములో మంచుకు పండు దాన్యము [శ్రీ]

దానికి = కొరకు—వచ్చేదానికి, పోయేదానికి (పోవుటకు); దానికి [నే; అ; తె]

దాపకట్టు = నిచ్చెన [వి]

దాపరికము = విషయమును దాచిపెట్టుట—వాడికి దాపరికం లేదు; దాపరికం [నే; కర్నూ;]

దాపరికము = (మా) దాపరికం [తె; అ]

దాపు = నాలు [తె]

దాపుడు కోక = దాచియుంచి, పండుగలలో కట్టుకొను చీర (ఎప్పుడూ వాడుకొనక దాచిపెట్టి యుంచుకొను చీర) × కట్టుకోక [నే]

దాపులు = దూలము మొదలగు వాటికి అండగా క్రింద నిల్చిన నిలుపు కొయ్యలు [శ్రీ]

దామిడి = చాలదూరము [కరీ]

దామెన = కన్నెపిల్లలు వేసికొను పమిట; (వనిట, పైట) — మొగ్గలదామెన తొడిగింది, సిగ్గు బుగ్గలను నూపింది [చి]

దామోదరుడు = అప్రయోజకుడు - దరిద్రదామోదరుడు [నే; గో; అ; తె]

దాయము = పాచికలు, దాయలాట [చి; నె]

దారకము = (1) మణ్ణిలో అన్నం పిసికి, అన్నం తీసివేసి జ్వరం తగ్గిన తరువాత త్రాగించునది; వాతులు అగుసమయంలో కూడ ఇట్లు దారక మిచ్చెదరు

(2) కొట్ట అంబలిని చిక్కగా కలిపిన గంజి [నే-మెట్ట]

(3) ఆహారము [తె]

దారబందము = ద్వారముయొక్క చోటము [నే]

దారబందము = ద్వారబంధము; దారబందము [నే]

దారబోయు = పోగొట్టుకొను—పదియలు దారబోసుకొన్నాడు [చి]

దారిజరుగు = నడకలోగాని పడుగు, దూరమును త్వరగా అధిగమించు; త్వరయనించు; దారి కలసివచ్చు—ఆ గువరుగె తినట్లే ఉంటుంది గాని దారి గదు [నే]

దారితల = ప్రయాణములో దారి నడతగులు చోటు, మార్గమధ్యస్థగ్రామము అది దారితల పల్లె [నే]

దారులుకాచు = మంచికి గాని, చెడ్డకు ఒక వ్యక్తిని కలుసుకొనుటకు, అపోవు త్రోవలలో కనిపెట్టుకొని యుం—ఆ మెను దారులుకాచి పట్టినా దారులుకాచి వాడిని చంపినారు [కర్నూ; అ]

(2) బందెపోటు చేయు [అ]

(3) దొంగతనముచేయు; దారుకాయ

దారుబోతు = వ్యర్థుడు [నే; ఆత్మకూర

దార్లు = జలపాతము; ఎత్తిపోతలు

దార్లుకాయ = (మా) దారులుకాచు [నే]

దాలమందరము = ద్వారబంధము [చి]

దాలమంద్రము = ద్వారమునకు అమకొయ్య [చి]

దాలి = (1) పాలు మొదలగునవి కాచు పిడకలతో పేర్చిన మంట, ఇది సరణముగా గుంటలోనే యుండును

(2) గుంటచేసి, పెద్ద బానపెట్టి నీళ్లు చుట్టూ దుగ్గువేసి మంటజేసి, నీళ్లు వేడికొనురది. నీ మొగన దాలిపెట్ట అని అగుల తిట్టు — దాలిబానలో నీళ్లు పో [నే; కర్నూ; తె; అ]

దావంతము = ఆశ్రమము [అ]

దావబట్టు = పైరులకు తెగులుకగులు [నే]

దావిడి = పావురములను పెంచుచోటు [నే]

దాసంగము = ఉత్పవాదులలోను, పెండ్లి
పేరంటాలతోను భక్తులకు, బంధువులకు
ఆశ్రీతులకు, పంక్తిభోజనముపెట్టు వైష్ణవ
సంప్రదాయము [ఆ; బ]

దాసరేణి = మొక్కజొన్న [కృ]

దాసాని = దంతకోగములు పోవుటకు ఉప
యోగించు నల్లటి పొడి; దీనిని వాడిన
చిగుళ్లుగూడ నల్లగ పోవును; దాసినము
దాచెన; దాసెన [నె]

దాసినము = (1) (చూ) దాసాని; దాసెనము
[నె; తె]

(2) కప్పు [గో]

దాసినచేయు = వేళ్ళకు చేయు కన్నిరికపు
తంతు [తె]

దాసెన = (చూ) దాసాని [కర్నూ]

దాశి = (1) ధన్యము నుడకబెట్టుమంట [చి]

(2) (చూ) దారి

దాశించిరి = వాడిమ; దానిమ్మ [నే]

దాళు = (1) వదను — కత్తికి దాళ పెట్టు

(2) కీడు [శ్రీ]

దాక్షిణి = పండ్లు నల్లనగుటకు వాడే పొడి;
దాసాన పొడి [అ]

ది

దించి దిగువబెట్టు

దింపుడు కళ్లమాళ

దించి దిగువబెట్టు = (1) వనిపోయిన వానిని
మంచముమీద నుండి దించి, క్రింద
పరుండబెట్టు

(2) ఆశలుడుగు [నె; తె]

దించు = (1) గూటము మొదలగు వాటిని
లోతుగా దిగగొట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) గీయు; వ్రాయు; పోతోదించు; (పోతో
దీయు) బొమ్మదించు [వ]

దించుకొను = (1) స్పృహకపు బొబ్బలు అణగి
పోవుటకు ప్రారంభించు — అమ్మవారు
దించుకొన్నది; దిగజారు [నె]

(2) గర్భపాతము చేసుకొను — అది
మూఠో నాలుగో దించుకొన్నది [నె; చి]

దిండిగము = కన్య మొదట ఈడేరినప్పుడు
పరచే బట్ట [మ]

దిండిగెం బుట్టి = బట్టలు పెట్టుకునే బుట్టి
(బుట్టి); సాధారణంగా మైలు బట్టలు ఇందు
వేస్తారు [మ]

దిండు = (1) చిన్న చిడుగుల కట్టు

(2) రమారమి ఒక మణుగు తూకము
నకు సరియగు పంటచెరకు బరువు —
రెండు గుండ కట్టెలు [నె]

(3) మనషి మోయునంత వచ్చిక మోపు
[చి]

(4) బండికి మధ్య అమర్చుకొయ
మొద్దు, అడ్డ [చి]

(5) మోపు; కట్ట [అ]

దిండించును = నిర్జనంగా ఉండి దిగులు
గొలుపు [చి]

దింపుడుకళ్లము = శవదహనానికి ముందు
మధ్యమార్గంలో శవాన్ని ఒకచోట దించె
దరు; అప్పుడే అధ్వాన్న మిచ్చెదరు
[వ; నె]

దింపుడు కళ్లమాళ = నిరాశ స్థితిలో చేయు
చరమ ప్రయత్నము; శవమును కాటికి
ఎత్తుకొనిపోవునప్పుడు శ్మశానానికిముందు
కొంతదూరాన చివరి ఆశతో జీవి మరల
బ్రతుకునేమో అను ఆశతో శవమును
దించి మరల ఎత్తుకొందురు. పూర్వము

ఎప్పుడో ఎవడో మరల బ్రతికినాడట :
అట్టి చరమ అశతో చేయు ప్రయత్నము
అనుట [నె]

దిక్కు-మొక్కు = అందపందలు — వాడికి
దిక్కు-మొక్కు లేదు [నె; కర్నూ; తె; అ]

దిగజారు = (1) స్పృహకము మొదలైనవి
పోసి తగ్గుట — అమృతాదు పోసి నిన్న
దిగజారింది; దించుకొను [నె పొ]

(2) చతికిలయడు

(3) నీచమునకు ఒడిగట్టు — అంత పెద్ద
మనిషి ఎంత దిగజారిపోయినాడో చూడు
[నె]

దిగదీయు = దృష్టి పరిహారముగా దిగదుడుపు
తీయు [కర్నూ]

దిగదుడుపు = (1) ఎందుకు పనికిరానిపని —
దిగదుడుపుగూడ పనికిరానిది (దృష్టి దీసి
పారవేసిన చనుట) [నె]

(2) పైనుండి దిష్టి తీసివేయుట [మ; నె]

దిగద్రొక్కు = అప్పుతో కొంత వడ్డీని తీసి
వేయు [కరీ]

దిగనూడు = బంగారు మొదలగువాటితో కేడి
పోవునటుల కాచు [కరీ]

దిగబడుట = (1) వచ్చుట — ఆయన ఇప్పుడే
దిగబడినాడు (వ్యంగ్యము) [వి; నె]

(2) మిగిలిపోవు; నిలిచిపోవు [నె]

(3) అనుకోకుండా (తలపని తలంపుగా)
బంధువు వచ్చు — చూపగారు దిగబడి
నారు [ప-గో]

దిగబెట్టు = (1) తోడుగా పోయి వదలిపెట్టి
వచ్చు — ఆమెను ఊర్లో దిగబెట్టి వచ్చినా
[సర్కా]

(2) వదలు; వదలివచ్చు [కరీ]

(3) మధ్యదారిలో వదలిపెట్టిపోవు [నె]

దిగవేయు = (1) ఎక్కువ పొమ్ముల పెట్టు
కొను — పెండ్లికొడుకు బాగా దిగవేస్తా
డులే [తె; నె]

(2) చదువుచు మధ్య భాగమును :
వేయు — జాబు దిగవేసి చదివి
[నె]

(3) మట్టిని పల్లపు ప్రాంతమునకు
నట్లు చేయుట, తోయుట

(4) నీటిని కాలవవైపు మరలించు
నీళ్లను దిగవేసుటరా; ఎగవేసుకరా

దిగు = (1) టెంకాయ మొదలగువాటి గ
కాయలు పుట్టు — ఇంకా ఆ చెట్టుకు
యలు దిగలేదు [నె; తె]

(2) పని ప్రారంభించు — నే నింకా
లోకి దిగలేదు [నె; ప; అ]

దిగుడు = (1) దూకుడు × ఎక్కుడు
చదాపు

(2) దిగదగినది — దిగుడు బావి
కర్నూ; అ]

(3) తక్కువ, లోపము — నీకేమి
తెట్టినదా? [తె]

దిగుదారినూనె = గానుగలలో చివరన
నిలిచిపోయిన చమురు [గో]

దిగుబడి = (1) వడ్డు దంచగా తేలిన బియ్య
— ఆ చేసి వడ్డకు దిగుబడి తక్కువ
కర్నూ; అ; తె]

(2) పంట ఫలింపు; రాలుబడి; కనుబడి
ఆ చేసు మంచి దిగుబడి నిచ్చింది [నె]

దిగుముడి = వదులుగంటు; వాలుముడి

దిగుమోటు = నీరుబెట్టిన, ఎక్కువగా
బడు నల్లపొలము — అది దిగుమో
పొలము, దిగుమోటు నేద్యము [నె]

దిగుపరికి వచ్చు = క్షీణించు [కరీ]

దిగుడుబోవు = అన్నము మొదల
గొంతులోనికి దిగు — ముద్ద దిగుడు
లేదు [ప]

దిగూడు = గోడలో దీపము పెట్టుటకు
చిన్నగూడు; దీగూడు [నె]

దిగ్గనాథీరుడు = అసలైన దీరుడు [కరీ]

దివావు = లెక్కపెట్టుట; పరిగణించుట;
దిసాయించు [చి]

దిచ్చెగొట్టు = నొనలతో దాకించు [కరీ]

దిడిగి = చిన్న గొట్టి, మేకపిల్లలు మూయుట
కుపయోగించెడు పెదురుబద్దలతో చేయ
బడిన పెద్దజల్ల; (గంప); గూడు[అ-పె]

దిడ్డింజోము = పిల్ల కాయలు చేయు అల్లరి
[శ్రీ]

దిడ్డికంత = వామిదొడ్డి మొదలగు వాటి
గోడలోగాని, కరలోగాని మనిషిమాత్రమే
దాటిపోవుటకు ఏర్పరచిన ఇరుకు దారి,
ఇరుకు వాకిలి [నె; కర్నూ-ఆ; పె; తె]

దిడ్డితలుపు = ఇంటి పెరడుకు వెనుకనున్న
చిన్న తలుపు [మ]

దినమ్మా = ప్రతిదినము [చి; నె]

దినసు = (1) చెయివాసి — అని వాడి చేతి
దినసు [ఆ; నె]

(2) రకము, రీతి — మీ దేశపు దినసు
నంటకములు మాకురావు [ఆ; నె; పొ]

(3) క్రమము, పద్ధతి — తీరు దినసు లేని
వని [నె]

(4) వస్తువులు — మందుదినసులు [నె]

దినసుగడ్డలు = దుంపలు [చి]

దిన్న = పెట్ట — దిన్న నేల; పెరక [అ-పె]

దిప్పకాయ = అల్లరిచేయు చిన్నవయసువాడు
[శ్రీ]

దిబిడి = లావుగవున్న మనిషి [గ]

దిబ్బ = (1) పేడ గడ్డి కలిసిపోసిన ఎరువు
కుప్ప — పెంటదిబ్బ [నె; కర్నూ]

(2) చిన్నగుట్ట — దిబ్బ చాటున మరగినాడు
[నె; కర్నూ; ఆ; తె]

దిబ్బకాయ = గడుసరి [గో]

దిబ్బణము = ఎదుర్కొలు సన్నాహము;
నిబ్బణము

దిబ్బళించు = పాత్రలను, మూతి నేలపై ఆను
నట్లు బోర్లించు; దబ్బలించు [నె-ఆత్మ]

దిబ్బళించు = (చూ) దిబ్బలించు [నె]

దిబ్బు = చెవి వినరామి — చెవిలో దిబ్బు వేసి
నటయ్యెను [కరీ]

దిమాకిదీయు = గర్వమణుచు [మ]

దిమిన = కంకర మొదలగువాటిని గట్టించు
టకు ఉపయోగించు సాధనము (Ram)

దిమ్మెన; దిమ్మీన; దిమ్మిన [నె]

దిమ్మన = (చూ) దిమిన [వ]

దిమ్మిన = (చూ) దిమిన [నె; కర్నూ]

దిమ్మీన్ = (చూ) దిమిన [కర్నూ]

దిమ్మె = (1) చెవికమ్మలు, ముక్కుపుడకలు
వీటి వెనుకభాగములందు బిగించు మర
చీల — దిమ్మె ఒదులయి ఎక్కడో పడి
పోయింది [వ; నె-పొ]

(2) గోడలలో దారబందము బింగిడుటకు
ఏర్పరచిన లావుభాగము

(3) గోడలో, బటువుకొరకు అక్కడక్కడ
కట్టిన దళసరిభాగము — ప్రహరీకి
దిమ్మెలు బెట్టినారు; మొత్త [నె]

(4) ఎత్తుగా నుండునది [కర్నూ; పత్తి-
కొండ]

(5) గుడ్డలకు రంగులతో చిత్రములు ఒత్తు
దిమ్మెలు (బ్లాకులు) [ఆ; నె]

(6) స్తంభమువలె రాళ్లతో పేర్చినట్టిది [తె]

దిమ్మెన = (చూ) దిమిన, దమ్మను [నె]

దియగూడు = దివ్యేగూడు [అ]

దియ్యె = దివ్యే — దియ్యెలిగింపావాః [చి]

దిఱిడి = కీటికి క్రిందిభాగము [ఉ-వి]

దిలాస = విలాసము [మ]

దివసాలు = అవకర్మలు; దినాలు [అ]

దివాణపు అమ్మవారు = ప్రభుత్వమువారు
వేయించు అమ్మవారు, అనగా వ్యాక్తి
నేషన్ [నె; ఆ]

దివిగూడు = దీగూడు; దియగూడు [చి; అ]

దివ్యైలమానము = దీపావళి

దిష్టి = చెడ్డచూపువలన కలిగిన అశుభము,
అనారోగ్యము—బిడ్డకు దిష్టి తగిలింది
[నె; కర్నూ]

దిష్టిదీయు = దృష్టిదోషమునకు, ఎఱ్ఱనీళ్లు దిగ
దుడిచి చేయు పరిహారము [నె]

దిష్టిపితర = దిష్టికుండ

(1) దృష్టిదోషము (దిష్ట) కగులకుండుటకు,
రోటకండుగాని, ఇండ్లముందుగాని చేసి
ఉంచు వికారపుబొమ్మ; దీనికి కుండను
గూడ పెట్టుదురు; పీతాకుండ [కర్నూ]

దిష్టిబొమ్మ = (1) దృష్టిదోష పరిహారముగా
చేసినెట్లైన వికారపు బొమ్మ. రక్షితాదిన
ఇండ్ల ద్వారములకు బూడిద గుమ్మడి
కాయ కట్టుదురు

(2) మీరపుమదిషి [అ; నె]

దినమూకుడు = చిల్లులులేక మట్టితో
బడిన మూత [చె; నె]

దిసాయించు = (1) కనిపించ జే
లెక్క-బెట్టు—అయిన శిష్యుడు ఏ
యింపడం లేదు; దిచాపు [నె; తె]

దిసించు = కనుకా; దృష్టిని ఆక
గు రింపుకువచ్చు — అదేమీ దిస
లేదు [నె]

దిస్తికుండ = పొలములలో వచ్చిపో
డిసి (చెడ్డచూపు) సోకకుండుటకు సు
పూసి వైన నల్లటి మసిచుక్కలు
ఓటికుండ; దిష్టిపితర; ఇట్టిదే దిష్టి
[నె; తె; అ]

ద్రి

దీగూడు

దీ-

దీగూడు = దీపము పెట్టుటకు గోడలలో
చేసిన గూడు; దీపపుగూడు; దిగూడు;
దియగూడు [నె; రా; తె; గు]

దీపం = దీపపు ప్రమిద; దీపాంతి [తె]

దీపాంత = ప్రమిద; దీపంతె [అ; ఐ]

దీపాలనాని = దీపములు వెలిగించిపెట్టు
చెల్లతె [చ]

దీపాక్షి = దిష్టి [కర్నీ]

దీపాక్షి = దీపాక్షి, హన్యహవము—
దీపాక్షి, దీపాక్షి; కమ్మలులేక

చెవులు దీబానిగా వున్నవి; దూ
దోబాసి; దోబాది [నె; తూ-గో]

దీలువడు = బలహీనమగు; దీలువడు [

దీవి = మనసు [వి]

దీసుడు = దీపమునుంచుట కారాక
[కృ]

దీసూడు = దీపస్తంభము; దీసుడు; దీసె
[కృ]

దీసెమ్మె = దీపస్తంభము; దీసుడు [అ]

దు

దు

దున్నాడు = దున్నాడు, దున్నానించు

దున్నాడు = దున్నాడు, దున్నానించు
దున్నాడు = దున్నాడు, దున్నానించు

దున్నాడు [తె]

దుంప = (1) నీరుబెట్టి దున్నిన దుకి
రాంపిడుక్క [ప.గో]

(2) దున్నేనాగరి [శ్రీ]

దుక్క-తన్ను = కండపుష్టిచేయు [వి]

దుక్క-సిల్లు = దుఃఖించు [కరీ]

దుక్కి = (1) దున్నిన నేల [మ]

(2) దున్నుట [నె]

(3) అరవదును - $\frac{1}{2}$ అంగుళము వాన (12 మిలిమీటర్ల వాన) [నర్కా]

(4) సంవత్సరము—దుక్కి అనగా ఒక సంవత్సర కాలమును (సేద్యము) సూచించును; పూర్వము సాధారణముగా ఏటికి ఒక వంట, దానికి కావలసిన ఒకేమారు దుక్కి

(దున్నుట) వాడుకలో నుండుటచే సంవత్సర కాలమును యీ మాటతో సూచించేవారు. సంస్కృతము ఇంగ్లీషు మొదలగు భాషల రెండు వేసపులు అన్నట్లును, వది వసంతములు (బుతువులు) అన్నట్లును ఈ పదము ఉపయోగింపబడుచున్నది. రెండు ఈతల బట్టె అనుటగూడ ఇట్టిదే—అది నాల్గదవ్వుల ఎద్దు [నె]

దుక్కి-అయింది = సాగు అయింది [మ]

దుక్కి-తెద్దు = దున్నుటకుమాత్రము ఉపయోగించి ఉన్న ఎద్దు × బండెద్దు (పెద్దది; దీని కంటె పెద్దది కపిలఎద్దు-మోడెద్దు) [నె]

దుక్కి-దుక్కి = (1) మంటి ఇంటికి పేదతో అలికినది

(2) పిల్లలు అతి రేగగొట్టిన దుమ్ము [మ]

దుక్కు-లగొడ్డు = ముసలిగొడ్డు; చాలసార్లు దున్నినదనుట [తె]

దుక్కెద్దు = (మా) దుక్కి-తెద్దు [అ]

దుగదచ్చియను = కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్య [కరీ]

దుగదాయము = దుఃఖము — నా కేమంత దుగదాయం లేదలే : [నె]

దుగుద = అందోళన; శంక — నీమంత దుగుద [కరీ; నె]

దుగ్గాణి = (1) డబ్బు (నాలుగు రమ్మిడిలు) [చి; నె]

(2) రెండు డబ్బులు [కరీ]

(3) రెండు రమ్మిడిలు [నె]

దుగ్గి = విశకలతో పేర్చినదాని, తంపి [కరీ]

దుడుము = నిర్బంధము [నె-పొ]

దుడ్డు = (1) చేతికట్ట చివరిముడి (బుతుపు) [నె]

(2) డబ్బు; ధనము [చి; నె; కర్నూ]

(3) నాలుగు పైసలు (రమ్మిడిలు) [అ; చి; కర్నూ]

(4) బడితెకట్ట [నె; కర్నూ]

దుడ్డె = (1) దూడ [కరీ]

(2) బట్టెదూడ [వ]

(3) చాలకుడు [వ]

దుడ్డెగాడు = యౌవనవంతుడు [మ]

దుడ్డెలు = (1) దూడలు; దూళ్లు—బట్టె దుడ్డెలు [కరీ]

(2) ఈడు వచ్చిన మగపిల్లలు [మ]

దుణువు = జ్వరము; ఊష్ణము

దుత్త = (1) నీళ్లు తెచ్చు మట్టిపాత్ర [నె; చె; అ; తె]

(2) చేపలుపట్టు వలకు వెనుక కట్టుటకు వెదురుపుల్లతో తయారు చేయబడు సాదనము [చె]

దుత్తపాడు = కూన్యము—అక్కడేమంది దుత్తపాడు [తె]

దుత్తలు = ఎద్దులను బండికి పూన్చునపుడు వాటిమెడలకు కట్టు బారెడు కాళ్లు; మెడ వలపులు [క; న]

దుద్దుగలుపు = (1) ఒకనిని మధ్య దిగవిడిచి పోవు—వాడిని దుద్దుగలిసి పోయినారు [నె]

(2) ఒక కార్యమును మధ్య వదలివేయు—అ వనిని దుద్దు కలిపినాడు [నె]

దుద్దులు = (1) కమ్మలు [నె; కరీ; చి; అ]

(2) దిండ్లు

దుప్పటి పంచాయతి = ఇద్దరి తగవును పెద్దలు కలిసి అక్రమమైన తీర్పు చెప్పట. దీనినే చెన్నంపల్లి పంచాయతి; తాడిపత్రి పంచాయతి అనియు నందురు; దొంగిలిం చెన దుప్పటిని పొంతగానిని దొంగను చెరి సగముగా పంచుకొనమని తీర్పుకెప్పట [అ]

దుప్పి = ఉపవాసము—ఇవాళంతా నాకు దుప్పి; దుప్పి తోజనము [వి]

దుబ్బ = (1) లావైన (శరీరము)—వాడు దుబ్బగా ఉన్నాడు [అ]

(2) దూ? [కరీ]

దుబ్బు = (1) ఏపు; అతిశయము — గడ్డి దుబ్బుగా పెరిగింది [చి]

(2) చిన్న గడ్డికట్ట [శ్రీ]

దుబ్బుచేయు = పంట చేలలో మొక్కలు బాగా పిలక లేర్పడి బలముగా విస్తరించు; గంటకట్ట [గు]

దుబ్బులు = తుప్పలు [కరీ]

దుమ్మాడు = తిట్టు [కృ; గు]

దుమ్ముగా = కావలసినన్ని [అ]

దుమ్ములపండుగ = కణ్ణగుపండుగ [వి]

దురదగొండి = ఒంటికి తగిలిన దురద

బుట్టించు, తీగపారు చెట్టు; దూలగి [నే; కర్నూ; అ; తె]

దురాయి = (1) ఒట్టు [తె]

(2) రాయివలె గట్టిబడి పోయినది వాడికి మలం దురాయి గట్టింది [నే]

దురిసిపోవు = కత్తె మొదలగునవి చెడక పోవు [కరీ]

దురెండు = (1) పూర్తిగా ఎండిపోవు (2) ఎండి ఎండకుండు [కరీ]

దుల్లగొట్టు = పూర్తిజేయు—మామిడి కాయలు దుల్లగొట్టినారు [శ్రీ]

దుల్లడిల దండ = (చూ) పలకలనల్లు [దువ్వాని = దువ్వెన; దువాని; దువ్వె పన్నె; దూబానె; పైనా

దుసెల్లిపోవు = దూసుకుపోవు [వి]

దుస్తురుమాల = గీరలు గల చిన్నర రుమాలు [మ]

దుస్తులు = అతిసారము [మ]

దుస్తులు తీయు = ముడతలు దీయు [

దుస్తులుపోవు = చీరలు ఉతకగనే మంచిదికాక దూర దూరమగుట; ఒక పోవు [మ]

దుస్సు = పశువులు పుట్టుగాపారినది [అ]

దూ

దూండ్రు

దూదీసి

దూండ్రు = దాన్యాదులు కొలుచునపుడు రేగు దుమ్ము; దువ్వ [శ్రీ]

దూకుడు = (1) క్రిందికి వాలుగా నుండు దారి — ఒండిదూకుడు (దూకిటి)లో పడినది; దిగుడు; ఉడిరావు x ఎక్కుడు; చెడావు [నే]

(2) దూర్తత్వము [తె]

(3) తొందరపాలు — వానికి దూకుడు ఎక్కువ [గు]

(4) త్వరగా [గు]

దూగ = వచ్చిను మున్నగు అటలలో చిత్తుల పందెము [కరీ]

దూట = (చూ) బొందె; అరటిదిండు దూడలపండుగ = (చూ) కనవ్వుండుగ

దూదీనిమ్మ = (1) కోలగా ఉండి, గాయకు మాత్రమే పనికవచ్చు నిమ్మక జాతి; కోలనిమ్మ [నే]

(2) దీనినే గణనిమ్మ అందురు, దీని రసముతో చిత్రాన్నము (పులిహోర) చేయుదురు; కర్నైకాయ [రా]
 చూపకుచెప్పు = కల్లుకు పై నలిచ్చు [మ]
 చూపుడు చిల్ల = మోట తోలునపుడు మోకునకు ఎద్దు మీది కాడికిని మధ్య కొలికిలో నుంచుకట్ట (చిన్న మేను) [నె-పొ]
 చూచువార = పొగమంచు; గూడమంచు [కర్నూ]
 చూబర తిండి = (1) వితిరణలేని ఆహారవ్యయము; తిండిబోతుకనము—చూబర తిండిగాడు [నె]
 (2) దుర్వ్యయము [నె; అ; తె]
 చూచానె = దువ్వెన [చి]
 చూము = కలరా — డోక్లొ చూము తగులు అన్నది [నె; తె; అ]
 చూముగంగ = కలరా దేవత [చి]

చూముడి = వదులుగా జారవిడిచివేసిన వెంట్రుకల ముడి; చూగంబు [అ; నె]
 చూయు = కోడి మొదలగునవి కాళ్లతో చెదరగొట్టు [శ్రీ]
 చూరావారము = ఎక్కువ దూరము—చూరావారంనుండి జనం వచ్చినారు; [నె; కర్నూ; తె]
 చూల = (1) గుల; జిల; అనవసరముగ ఏర్పడిన అపేక్ష—చూల తీర్చుకొన్నాడు; గుల [కర్నూ; వి]
 (2) దుమ్ము [అ]
 చూలగొండి = (చూ) దురదగొండి [చి]
 చూవాని = దువ్వెన; దువ్వెన్న; పన్నె; పై నా; పన్నె; దువ్వని; దుబానె
 చూసర = బుట్టలల్లుటకు ఉపయోగపడు ఒక తీగచెట్టు [కర్నూ]
 చూసి = చూళి; దువ్వ [చి]

దె

దెంతె

దెబ్బలనుడి

దెంతె = (చూ) దంతి [కర్నూ]
 దెబ్బతిను = నష్టపడు—వాడు చాలా దెబ్బ తిన్నాడు [తె; నె]
 దెబ్బలముచ్చ = దెబ్బలు తినుటకు అలవాటు పడినవాడు [శ్రీ]

దెబ్బలనుడి = (1) పశువుల వీపుననుండు నుడి; ఇది ఉన్న దెబ్బలు ఎక్కువగా తినవలసివచ్చును—వాడికి దెబ్బలనుడి ఉన్నట్లున్నది

దే

దేకు

దేవయ్య

దేకు = గెంతు; చంటిపిల్లల యంజాడుట [కరీ]
 దేగీచ = వలాపు, విర్యానీలు వండు మూతి వెడల్పు రాగిపాత్ర; దేకిసా [తె]

దేవరవ = తాత్యారము; ఏమరుపాటు [చె]
 దేమ్మ = దేవమ్మ; దేవుడు [అ]
 దేల = నీరసము, నిస్సత్తవ [గం]
 దేవయ్య = మూర్ఖుడు; అప్రయోజకుడు [గో]

దేవర ఎద్దు = వేంకటేశ్వరునిపేర అచ్చు
వేసిన ఆబోతు [చ]

దేవర గంగమ్మ = ముత్యాలమ్మ మొదలైన
దేవతల జాతర [అ-పె]

దేవర పోతు = (1) క్షుద్రదేవతలకు బలి
ఇచ్చుటగా వదలిన దున్నపోతు. దీనిని
ఎవరును అడ్డగించరు. మేక పోతు, పొట్టే
లునుగూడ వదలుదురు.

(2) (నిందార్థకమున) స్వైరవిహారి; బసివి

(3) ఎడ్డిమడ్డివాడు [అ]

దేవరెల్లు = దేవతాగృహము; పూజాగృహము
[అ]

దేవిడిమన్న = ద్వారనిరోధము [వి]

దేవుడివల = ముక్కోణముగా కట్టిన కట్ట
లకు జోలిగా కట్టిన చేపలవల [నె]

దేవుడు = చంద్రుడు [వి]

దేవునిరంగు = ఒక రంగుపేరు [వ]

దేవులాట = (1) దీనముగా అర్థించుట [నె;
గో; తె]

(2) వెదకులాట [అ; మ]

దేహబాధ = మలవిసర్జన — వాడు దేహ
బాధకు వెళ్ళినాడు [వి]

దై

దైత

దైత = అడుది [అ-పె] (వ్యంగ్యముగ) — అది ఒక దైతమ్మ [నె]

దొ

దొంగగొడ్డు

దొంగకుండలు

దొంగగొడ్డు = దొంగతనంగా పైర్లు మేయు
నది [వి; నె]

దొంగతూము = సైఫన్ (వైకి కనబడనిది)
[నె; అ]

దొంగపిప్పి కట్టి = గానుగలో నలిగిన చెఱ
కును పెద్ద కణెముల మధ్యకు మళ్ళించు
సాధనము [చ]

దొంగమేపు = ఇతరుల పొలములలో దొంగ
తనముగా పశువులను మేపుట [నె-తె]

దొంగదోపు = దేవతల తిరునాళ్ల వేడుకకు
చేయు నాల్గవనాటి ఉత్సవము. ఈ వేడుకలో

నాట్యముచేయు దేవ దాసీలను, అర్చకుని
దొంగలు ఎత్తుకొని పోయినట్లు ఒక ఆట
సాగింతురు; అలకలతోపు [నె-పొ]

దొంగల పట్టిమంచము = సప్తర్షి నక్షత్ర
మండలము [కృ]

దొంగవాడు = దొంగిలించు [వి; గ]

దొంగోడ = (దొంగఓడ) జలాంతర్గామి, నట్
మెరైన్ [వి]

దొంగకుండలు = పల్లెలలో వీధల ఇండ్లలో
వరుసగా ఉంచుకొను పెద్దకుండలు; సంసా
రులు అన్ని వస్తువులను వీటియందే
ఉంచుకొందురు; దొంతికుండలు [అ; వ]

దొంపు = (1) కయ్యల (చేల) నిడుపునకన్న
వరుస — మిట్టచేసె రెండు దొంపులది;
దోరస [నె]

(2) పొలము [తె]

దొగ్గాడు = దోగడు [అ; బ]

దొడుసులు = మొదలైన — గుడ్డదొడుసులు;
గొడుసులు [నె]

దొడ్డమ్మ = పెత్తల్లి; పెద్దమ్మ; పెదమ్మ

దొడ్డికి పోవు = చెంబిట్లకు పోవు; (చెంబు
వట్టుకపోవు, కక్కనులున్న ప్రాంతాల
వారంతా ఇట్లే అందురు; బయటికిపోవు;
పెళ్లకుపోవు — (వెళ్ల) [నె; ప; అ]

దొడ్డికూడు = కార్యమువట్ల మీద
సాదలకు సమాహంగా, పశువుల దొడ్డి
కుభ్రంచేసి బంతులు బంతులుగా కూర్చుండ
బెట్టి అన్నదానం చేయునది — రెడ్డోరి
పెండ్లికి దొడ్డికూడు వేసినారు; చాపకూడు
[నె]

దొడ్డిగోడ = ప్రహరీ గోడ; పారిగోడ

దొడ్డిసంభావన = శుభకార్యములలో బ్రాహ్మ
జులను దొడ్డిలోబెట్టి ఇచ్చిన సంభావన;
దొడ్డికూడువంటి విధానము [నె]

దొడ్డిగ అయినవి = లావుగ అయినవి [మ]

దొన = (1) కొండలనడుమ బావివలె లోతుగా
ఉన్న నీటిగుంట — గుడ్డదొన; పొన
[నె-ఉదయగిరి; కర్నూలు; అ; తె]

(2) బండలమీద నీరునిలుచు వల్లము [చి]

దొనకట్ట = జొన్నకంకు లంచుటకు కట్టు
అంచ (కట్ట) [నె]

దొన్నె = ఆకుతో గిన్నెగా కుట్టినది; పొత్తర;
దొప్ప; దొప్పి [నె]

దొప్ప = (1) ఆకుతో గిన్నెగా కుట్టిన దొన్నె
[తె]

(2) ముసలివాడు [మ]

దొప్పి = (చూ) పొత్తర [అ]

దొబ్బిగ అయినపు = లావుగ అయినపు
[మ]

దొబ్బు = (1) తోయు [రా]

(2) సంభోగించు [నె]

(3) అపహరించు — డబ్బు దొబ్బినాడు
[సర్కా]

(4) తిట్టు — దొబ్బులు పెట్టినాడు. సర్కారులలో ఈ “దొబ్బు” అనే మాటను
నెల్లారు మొదలగుచోట్ల “నూకు” అను
దానివలెనే అనేకార్థములలో వాడుదురు.

(చూ) నూకు [నె]

(5) వెళ్లి పోవు — వాడు చెప్పకుండా
దొడ్డేసినాడు [సర్కా]

దొమ్మ = (1) గుండె

(2) దైర్యము [అ; నె]

(3) పశువులకు వచ్చు వాపు తెగులు [నె]

దొమ్మపొగరు = గుండె పొగరు; గుండె
బలము, దైర్యము [అ]

దొమ్మరిడోలు-దొమ్మరివానిడోలు = అనే
కులను మార్చిమార్చి సంభోగించవలెయు
వ్యభిచారిణి. దొమ్మరివాండ్రు గరిడీవనులు
చేయునప్పుడు, పనిచేయనివారు డోలును
వాయించుచు, మరల వారి స్థానే ఇంకొక
నిని వాయించుటకు నియోగింతురు —
వాని బల్లలు దొమ్మరివానిడోలు అని
“హంస విశతి” ప్రయోగం [నె]

దొయ్య = పరి మడి; చేను; కయ్య; మడి
కాలు [కరీ]

దొరింపు = అనుకూల్యము [కరీ]

దొరుపు = (1) పొలముల మధ్య పశువుల
నీటికిగా త్రవ్విన గుంట (ఏటిలో ఏర్పడిన
గుంట మడుగు) [నె; తె]

(2) బావికి కపిలతోలు చోట కట్టిన కట్ట
డము — దొరుపు బండలు దొరుకొన్నది.

[చి]

(3) ఏటిలో ఒడ్డునకు చేరువగా త్రవ్విన బావి; దానినుండి నీళ్లు కపిలదోలి పొలము నకు పారింతురు—దొబ్బపు బావి [అ]

(4) ఏటిలో నీటికై త్రవ్విన పల్లము; చలమ [చి]

దొర్లుడుపుచ్చకాయ = ఏ వక్షమునకు గాని అంటబెట్టుకొనియుండక సమయానుకూల

ముగా వక్షములుమార్పువాడు; జనాగా మైనపుముక్క; ఏ గాలికి ఆ చాప : వాడు [నె]

దొలుపు = (1) ఇరుసు రక్షణకైన కొండ తొడుపు [కరి]

(2) ఎట్లో పని పూర్తిచేసికొను—దొంకరా, [మ]

దొసి = కట్టె [అ-పె]

దొళ్లదోపుగ = కొల్లగ [నె-ఆత్మకూరు]

దో

దోకా

దో:

దోకా = మోసము [కరి]

దోకు = దోకుడుగడి (దోకినది, కోసినదిగాదు) [వ]

దోకు = గోళిల (గోలి) అటలో మోచేతితో గోళిత్రోయు [అ; నె]

దోకుడుపార = గడ్డి మొదలగునవి దోకుటకు (ఎదురువాటుగా చెక్కుట) ఉపయోగించు వెడల్పు వాదరగల సాధనము, దీని ఇనుప అలుగు ఒక కట్టెలో బిగించబడి యుండును; చవికిపార [తె; నె; కర్నూ]

దోక్కొనిపోవు = గిచుకొనుటచే శరీరముపై తోలు లేచిపోవు — క్రొందపడి చేయి దోక్కొనిపోయింది [నె]

దోణి = వాననీరు పోవు అర్ధవలయాకారపు గొట్టము; దోనె; దోని

(2) మిద్దెటిండ్ల మీది వర్షపునీరు క్రిందికి పోవుటకు ఉంచిన మట్టి, లేక లోహపు గొట్టము [అ; బ]

దోని = (1) మిద్దెపైన వాననీళ్లు పోవుటకు పెట్టిన మట్టిగొట్టము; దోణి [రా]

(2) నీళ్లు ప్రవహించుట కేర్పరచిన సాధనము, దోనె [మ; నె]

దోనె = (1) బెల్లము పాగుపోయు పెనుము [అ]

(2) అరటి ఆకులతో కుట్టినదొప్ప; దో: [చి]

(3) నీరు పారింతుటకు అర్ధవలయాకారములో నిర్మింపబడిన పొడవు సాధనవలె ఇది లేకుతోగాని. తొలచిన తాటిమానుగాని చేయబడును; అరిణ [నె]

(4) ఇంటిలో రెండు సూరులనీరు బంటకు పంపుటకు సూరులకు అనించి కట్టి అరిణ [నె; వ; అ]

(5) నీటితొట్టె [అ; బ]

దోనెమొద్దు = బండికి రెండుచక్రము మధ్యనే అడ్డముగా అమర్చిన మొద్దు. దీని మీదనే ఇరుసును దింపి రెండుకొనల చక్రములు తగిలింతురు; అడ్డ [అ]

దోపు = దోపు ఉత్సవము, పెరుమాళ్ల జరుగునది [కరి]

దోవిరి = అక్షిర్ణవిరేచనములు [గో]

దోముబాటు = మొద్దుబాటు — నా ఒక దోముబాటినది [కరి]

దోరప = కయ్యల (చేల) నిడుపువను: దొంపు [నె-వింజమూరు]

దోరుగాలము = పొయ్యే (చచ్చే) కాలం;
పోగాలము [అ; చి]

దోర్లపువట్టె = కపిలే (మోట) గిలిక బిగిం
చిన అడ్డదూలము [నె]

దోర్లము = మోడుగ, మట్టి మొదలగువాటి
ఆకులను తోరణముగా ఒక దారమునకు
గుచ్చి ఎండబెట్టిన దండవంటిది. ఇందుండి
ఆకులు దీసి, కౌవలసినప్పుడు విస్తళ్లకుట్టు
కొందురు; తోరణము [నె]

(2) పైన వ్రేలాడగట్టు తోరణము [అ;
నె; తె]

దోర్పు = (1) నీళ్లు చేరలతో ఊడ్చి తీసికొను
—చలమనీళ్లు దోర్పుకోని వచ్చినా [నె]

(2) చేటతో చెఱుగుటలో ఒక మార్ది
[సర్కా]

దోవకవళం తినువాడు = స్థిమితము లేని
వాడు [నె]

దోసె = పులిచాపటి; అట్టు × చాపటి =
బెల్లముకలిపి లావుగా పోసినది [నె;
రాయ; చి; సర్కా]

దొ

దొటి

దొటి = సిరాబుడ్డి, మసిబుట్టు; దవతి

ద్వా

ద్వావరసేయుట

ద్వావరసేయుట = దేవరకు పెట్టుట;
అనగ పోనమ్మ, ఎల్లమ్మ, బాలమ్మ

మొదలగు జుద్రదేవతలకు నైవేద్యంబెట్టి
పూజించుట [మ]

ధ

ధగడమియ్యా

ధర్మకవిలె

ధగడమియ్యా = అసాధ్యుడ [చి]

ధర్మకవిలె = ఒకరి చలవన బ్రతుకువాడు
[నె-ఆత్మ]

ధా

ధావళి

ధాళి

ధావళి = మడుగున కువయోగించు తెల్లని
కంబడి; దోవతి [అ]

ధాళి = పెద్దవల్లము [శ్రీ]

ధూ

ధూవ్ చామ్

ధూవ్ చామ్ = పదుగు పేకలకు పేర్వేరువన్నెల నూలు వాడి నేయుట; కలినేత; కలనేత]

న

నంగ

నక్కనుః

నంగ = అమాయకునివలె నటించువాడు [అ]

నంగనాచి = తెలియనట్లు నటించు వ్యక్తి (వ్యంగ్యము) (అసలు నంగనాచి కంచిలో వుండిన ఏలేళ్ళకోపాధ్యాయులవారి కూతురు, అతిసమర్థురాలు) — నంగనాచి తుంగబట్ట; నంగబక్క [తె: నె]

నంగబక్క = (చూ) నంగనాచి [అ-వె]

నంగా = రొడీ [కరీ]

నంగాచంగా = మానహీనుడు [కరీ]

నంగి = ఏమీ తెలియనట్లు నటించువాడు; నంగ [నె; కర్నూ]

నంగిరిమాటలు = అబద్ధాలు; మాయమాటలు [శ్రీ: వి]

నంగు = (1) నతుకు; నక్కొను, ఒదిగి పర్తించు [కరీ]

(2) మాంసము; నంజుడు; నంజర; నంజర [అ: బ]

నంగుదుణంగు = సిగ్గు; మానము [కరీ]

నంజు = లంజ [వి]

నంజర = మాంసము; నంజరి; నంజుడు [చి]

నంజరి = వండినమాంసము; కూర [అ]

నంజరి = మాంసము; నంజర; నంజుడు [అ]

నంజలి = కారణము తెలియరాని లోపలి గలి — ఏదో నంజలిగా ఉన్నది [నె]

నంజు = (1) అవయవములు కృశించువ్యాధి [నె]

(2) శ్లేష్మము; కఫము [కరీ]

(3) పెదవులపై లేచు పుండ్లు — నంజు పొంగింది [తె]

నంజు = మాంసము (నంజుకొను; ;

నంజుడు [తె]

నంద = దాన్యాదులు నిలువజేయుకొట్టు; ;

నంది = (1) సాతాని [అ]

(2) వైష్ణవార్చకుడు × తెవార్చకుడ తంబళ్

నకరాలు = విదవచేష్టలు; పోకిరివనుః ఏమంతా నకరాలు పట్టిస్తున్నావే [అ]

నకిలి = (1) వెకిలి

(2) నానిరకము

(3) హాస్యపాత్ర

(4) హాస్యము [అ]

నక్కగోయి = బాటలో వాససేరు కోసుకొనిపోయిన గాడి

(2) కాలిబాటలో సీరు నిండినగోయి; పాము [వి]

నక్కకొమ్ముదొక్కు = అదృష్టవంతుడ సులభముగా పని నెరవేరు — ఈడ

నక్కకొమ్ము తొక్కివచ్చి నట్లున్న

నక్కనుజూచు; నక్కనుదొక్కు [నె]

నక్కనుజూచు = అదృష్టము ఎదురైనట్లు; నక్కకొమ్ము దొక్కు [తె]

నక్కనుదొక్కు = అదృష్టమును పొందు, అనుకొన్నపని నెరవేరు; నక్కనుజూచు; నక్కకొమ్ము దొక్కు; నక్కమొగము జూచు [కర్నూ; గో; సర్కా; వ]

నక్కనైచుకాలు = నక్కవినయాలు [కరీ]

నక్కబిగువు = కావలయుననియే సరములను, అంగములను బిగబట్టి, చచ్చినట్లు నడించి, ఎదుటవారిని బెడరించుట—వాడు నక్కబిగువు బట్టినాడు [నె]

నక్కమొగము చూచు = చూచి కలుగు మాచన; నక్కకొమ్ముదొక్కు; నక్కను జూచు [అ]

నక్కలగండి = గట్టిగా పూడ్చినను ఎప్పుడు వడితే అప్పుడు తెగిపోవుచుండు చెరువు కట్టలోని గిండి [చి]

నక్కలు నగాలె = ఎందుకూకానిది [మ]

నక్కాసి = రాతియందుగాని, కొయ్యమీదగాని సున్నితపు పనిచేయు నగిషీకారుడు; తక్షకుడు [మ]

నక్కరిమాటలు = దొంగమాటలు [వి]

నక్కెళ్లువడు = చలికి దొడలు గట్టిగ బిగించు కొను [మ]

నక్కు = (1) తెంపివేసెడి ముడి (2) అతుకు [కరీ]

నక్కోరు = పశువ్యాధి. ఈ వ్యాధి తగిలిన పశువులు నల్లకప్పు వేసి నిస్సారముగా నుండును [గు]

నగ = 48 మణుగుల పల్లె [అ]

నగా నట్ర = నగలు (జంటపదము)—నగా నట్రపెట్టుకొని వచ్చింది [నె]

నగిడి = చలి కాచుకొను పెద్ద మొద్దలమంట; నెగడి; నెగడు [వి]

నగిరిపాప = జమీందారుల నగళ్లలో పని చేయు అవివాహిత స్త్రీ; దాసి; కాసాది; ఆడపాప [నె]

నగ్గ = ఎక్కువ—నగ్గ తిన్నాడు; నగ్గ తిట్టి నాడు; నగ్గ [అ-ఉ]

నగ్గా = అధికము; ఎక్కువ; నగ్గ [అ; బ]

నగ్గు = (1) చనిపోవు [అ]

(2) అణగు; లొంగు [అ; బ]

నచ్చు = చీము—రసివుండు నచ్చు బట్టింది [చి; తె]

నచ్చురుకు = చీకిపోవు [అ]

నజ్జి = నుజ్జు; నుగ్గు [తె]

నజ్జు = జలుబుతో కూడిన జ్వరము [శ్రీ]

నటీకలు = మెటికలు (వేళ్లతో విరచునవి) [నే]

నటువది = వేళ్ళు; నట్టవది [నే]

నట్ట = (1) ఏలికపాము [కరీ]

(2) తాలవదార్థము [తె]

నట్టము = భోగంవాడు — నటంవాళ్ల సుబ్బయ్య [నె]

నట్టల నారిగాడు = ఎండి, నరాలు తేలిన వాడు [వ]

నట్టింటు పుట్టిమునుగు = (1) అకారణముగా సంసారము క్షీణమగు (నీళ్లు లేనిచోటనే పుట్టి (పడవ) మునిగిపడనుట) (2) పెద్ద యాపద యొదవు [కరీ]

నట్టు = (1) కొన్ని వరిచేలు గలసిన పొలము—తూర్పునట్టు [నె]

(2) గుట్టగట్టిన బస్తాలు (Stake) [నె; అ]

(8) పని వగదెగకుండుట — ఆ సంగతి నట్టుబడినది [నె; వ]

(4) బీడుబడిన భూమి—ఆ పొలం నట్టు బలిసినది [కర్నూ; అ]

(5) తక్కువ; పని మిగులు — ఇంకా ఏమైన నట్టు ఉన్నదా [వ]

(6) వంశము—నీ నట్టు తెంచనిదో వాడు మానడు

(7) పైరు మొదలగు వాని బీజములు వేరులు భూమిలోపలకు పారిన ముట్టె—గకరినట్టు [నె-పొ]

(8) అనుమానము [గు]

(9) పొరపొచ్చెము; నెట్టె [అ]
 నట్టె = (1) ముక్కుపుడక [తె]
 (2) (చూ) నట్టు [గో]
 నట్టెట ముంచు = (1) నాశనముచేయు [తె]
 (2) నమ్మించి నడుమ ద్రోహము చేయు [నె]
 నడక = ఏటిలో నీరుతీసి, నడచి పోవుటకు వీలైన స్థితి; నడవ — ఎట్లో ఇప్పుడు నడక [నె]
 నడచు మర్యాదలు = (చూ) నడవడికలు [కర్నూ]
 నడపు = ఉత్తరక్రియలనాడు మాంగల్యమును తెంచుటకై సుమంగళి వెళ్లు పద్ధతి, దారిపొడుపునా చలువ చీరెలకు వరచి వాటిపై ఆమెను నడిపించుట [చి]
 నడమంత్రపు సిరి = మధ్యకాలమున వచ్చిన ఐశ్వర్యము, ఇది మనిషిని ఎగురవేయు నని నింద; చెడిబ్రతుకుట — నడమంత్రపు సిరి, నరముమీది వుండు మననీయపు [నె]
 నడమంత్రము = (1) మధ్యకాలము, ఇటీవల (2) లేని ఆదిక్యమును ప్రదర్శించుట — ఆయనదంతా ఒక నడమంత్రములే [నె]
 (3) మధ్య — వాడు ఏమీ నడమంత్రముగా పోతున్నాడు [తె]
 నడవ = (1) ఇంటిలో గదులమధ్య గల దారి (corridor) — నడవలో తూర్పున్నారు [నె; కర్నూ; అ; తె; గు]
 (2) ఏటిలో వెల్లువ తీసిపోయి, నడచి దాటుటకు వీలైన స్థితి; నడక — ఇప్పుడు ఎట్లో నడవ X వడవ [నె]
 (3) నూతులు (దిగుడు బావులు) మొదలగు వానియందు దిగుడు కనువుగా నేర్పరిచిన పెట్లవరుస [నె; అ]
 నడవడికలు = పెండ్లి అయినకర్వాత, పెండ్లి కూతురు వాళ్లు చేయవలసిన మర్యాదలు,

ఇవ్వవలసిన వస్తువులు, సారెలు — వడికలకు రెండు వేలయినది; నడవ నడచు మర్యాదలు; నడుతులు; నడు: [నె]
 నడవళ్లు = (చూ) నడవడికలు [నె; అ; నడి = తాటికమ్మ (దబ్బ, కాడ) పై గల సరి తొక్క; తోలు; తాటిపట్ట [శ్రీ]
 నడికొను = మధ్యనబడు — వయసు తొన్నది [నె; తె]
 నడిపాత = వాడుకలో సగము పాతబడి -- పోయిన చెప్పులు నడిపాత [కమ్మ]
 నడిపెట్టు = నట్టనడుమ [శ్రీ; చి]
 నడిబొడ్డు = నట్టనడిమి భాగము — ఊరి బొడ్డులో పోతురాజు చేవిక ఉన్న [నె; కర్నూ; తె; అ]
 నడుతులు = (చూ) నడుపులు [గు]
 నడుపు = వస్తువులిచ్చి సహాయపడు — అమ్మగారింటికి అన్నీ నడిపింది కర్నూ; అ; తె]
 నడుపులు = పెండ్లిండ్లలో మగపెండ్లి నడవ (చేయ) వలసిన లాంఛనాలు; తులు; నడవళ్లు [గు]
 నడుముబట్టువారు = మంత్రసానులు [నె]
 నడుమూడు = స్థలనమగు [నె]
 (2) కష్టమగు [చి]
 నడ్డి = నడుము — నడ్డిబిరుగా పనిచే [నె; తె]
 నడ్డినీళ్లు = ఎక్కువబరువును మోయు కలుగు కష్టము — అది నడ్డి నీళ్లే బ [నె; కర్నూ; అ; తె]
 నడ్డు = కొండలమధ్య ఏర్పడినదారి; న నారవ [నె-ఉదయగిరి; అ]
 నత్తు = (1) ముక్కున ధరించు ఆభరణ — నత్తుబలాకి; ముక్కుర [చి; నె; కరి]

(2) ముత్యాల ముక్క-ర [మ]
 నదురు = మృదువు [నె]
 ననాటాలు = ఇబ్బందులు [కరి]
 ననువు = ఒకదేశపు వనరము, ఇంకొక ప్రాంతపు గడ్డి, నీటికి అలవాటుపడుట—
 బెంగుళారెడ్డు మనకు ననవదు [నె]
 ననువుకాడు = ప్రియుడు [మ]
 నన్నమ్మ = 'మాయమ్మ' అని విద్యనులాలించు
 నపుడు ఉపయోగించు పదము [నే]
 నన్నూగాడు = నపుంసకుడు [నే]
 నవ్వుతల్లవాడు = అప్రయోజకుడు [కరి]
 నవ్వు = సరిపోవు—వారికి మాటా నవ్వుదు
 [వి]
 నఘా = సులభసాధ్యమైన లాభము — మంచి
 నఘా కొట్టినాడు [నె; కర్నూ; తె]
 నఘాచేయు = మోసముచేయు [అ]
 నమయు = కష్టపడు—మొదటినుంచి వాడు
 కూటికి నమనిపోతున్నారు [నె - ఆత్మ
 కూరు]

(2) సమయము [అ]

నములు = ఒంటిలోని ఒకనర మేతైనా
 నొచ్చుట—నా నరము నములుతున్నది
 [కరి; నె]
 నయి = కందకము; నవి [కరి]
 నయిమట్టి = గొడ్ల పెంట, పేద ఒకచోట
 కుప్పవేయగా, అది చీకి మట్టిగా మారినది;
 మక్కినమట్టి [గు]
 నరకడు = (1) తిట్టుమాటగా పురుషునికి
 ఉపయోగించు పదము [చి]
 (2) స్త్రీలు పురుషునికి ఉపయోగించుపదము
 —ఆ నరకడు ఇంకా ఇంటికి రాలేదు
 [నె]
 (3) భర్త—మా నరకడు [తిరువతి]
 నరమానవుడు = మనుష్యుడు అనుట—
 అక్కడికి నరమానవుడు అడుగుబెట్టడు
 [నె; కర్నూ; అ; తె]

నరవ = రెండు పెద మిట్టలనడుమ ఏర్పడిన
 పల్లపు ప్రదేశము—బోగోలు నరవ;
 నారవ, నడ్డు [నె; తె]
 (2) మచ్చిక (మాకెము) గాని అవు [నె;
 తె]
 నరవఏర్పడు = వారిఏర్పడు [గు]
 నరవాది = సమర్థ—ఆ పిల్ల నరవాది అయి
 నది; నెరవాది [అ]
 నరాలు దేలేసు కున్నాడు = చిక్కిపోయి
 నాడు [మ]
 నరిగ = పొట్టి—నరిగమనిషి; నరిగె [వ]
 నరిగి = ఒక్కటి [తె]
 నరిగె = పొట్టి; మరుగుజ్జు; నరిగ [కరి]
 నరిగెపారు = ఎదుగకుండ ముదిరిపోవు;
 పెరుగకుండుట; గిటకబారు [వ]
 నరుకు = ప్రగల్భములు పలుకు; కోతలు
 కోయు—అయన బలే నరుకుతాడు [నె;
 కర్నూ; అ; తె]
 నరుకుడు = నరకబడుట—ఆ అడవి నరు
 కుడు బడినది [నె; కర్నూ; అ; తె]
 నరుసొక్కులు = (1) సుకుమారము
 (2) రోగాలకుప్ప [కరి]
 నర్క = చిరుతపులి [అ-దక్షిణతాలుకా]
 నర్లు = గొణుగు [అ]
 నర్ణావు = నర్ణ-అవు
 నలక = నాచిరకపు; తక్కువరకము; నలిగి
 నది—నలకపొగాకు [కరి]
 నలబై జరిగింది = పరాభవం జరిగింది. ప్రభ
 వాది సంవత్సరములలో నలువదివ సంవ
 త్సరం పరాభవ [నె]
 నలమాటు = నాల్గసారులు [శ్రీ]
 నలి = (1) మానసికబాధ — ఏదో నలిగా
 ఉన్నది
 (2) అంతుబట్టని వ్యాధిచే శరీరము నలిగి
 పోవుట — ఒంటిలో నలి ఏర్పడింది;
 తెవులులేని పేదన—[నె; తె]

నలిక = కాలిమడిమ [నె-కోపూరు]

నలికిరి = నలికిమ (తొండజాతికి చెందినది)
[చి]

నలినలి యగు = పొడిపొడియగు [అ]

నలుగుడుబడు = (1) దబ్బునకు ఇబ్బందిపడు;

(2) మనస్సుతో బాధపడు [గు]

నలుగుబెట్టు = (1) బాగా కొట్టు — వాడికి
బాగా నలుగుబెట్టినారు

(2) కుప్ప నురిసినకర్వాత, పొట్టుతో గల
సిన దాస్యమును అడ్డపొతగాబోసి, ఇద్దరు
గడ్డిఎంటిని రెండుకొనలలో వట్టుకొని,
రాసిని చదరపెట్టు — రాసికి నలుగుబెట్టి
కప్పినారు [నె; అ]

నల్లకుండలు = గడికుడుకలు [మ]

నల్లతెల్ల అనక = మంచీచెడ్డ చెప్పక [కరీ]

నల్లపచ్చడి = ఉసిరికపచ్చడికి, రాత్రి అనే
మాట [సర్కా]

నల్లపొడి = గొట్టె మొదలగువాటి నెత్తురుతో
చేసిన పొడికూర [మ; నె]

నల్లబద్ద = నేలమట్టము చేయుటకు సాధనము
[త్రీ]

నల్లమొగము = కలవమ్ము [కరీ]

నల్లవడ్లు తేబోయినాడు = చచ్చినాడు [గు;
నె]

నల్లికాయ = ఉసిరిగకాయ; నెల్లి [నే]

నల్లిబడు = కనరెక్కు [కర్నూ]

నల్లు = కుప్ప నురుచునవుడు బాగా మెదిగిన
కర్వాత గడ్డిని దాస్యమును వేరుచేయు
[శ్రీ]

నవరస = (చూ) సవర [సర్కా]

నవారము = నవ్వ; దురద; జిల [కర్నూ]

నవి = కందకము; నయి [కరీ]

నవిసింది = (1) జబ్బుపడి లేచినది [తె]

(2) దీర్ఘవ్యాధితోగాని చింతతోగాని
పోవు [వ]

నవిసి పోసికొను = జబ్బుపడు [కరీ]

నష్టరు = నేర్పరి అయిన దుర్మార్గుడు [

నస = (1) ఎప్పుడూ అతృప్తితో గొణ
కొనుట — నసగాడు [నె; కర్నూ;]

(2) దురద [తె]

(3) పొగరు [అ]

నసక = తెల్లవారుజాము; నసుకు [అ]

నసకలోనే = పెందలకడనే, చీకటి
[ఆ; బ]

నసిపిరి = అత్యంత స్వల్పము [నె]

నసిమిరి = (1) కామోద్రేకము — నసి
గాకు [నె]

(2) నూగువల్ల కలిగే జిల [నె -]
కూరు]

(3) గజ్జి [వ]

నసుకు = (1) రొంపి దుక్కిలో ఏర్ప
బురదముద్ద — నసుకుట వేయండి [

(2) తెల్లవారుజాము; నసక [అ]

(3) తెల్లవారుటకు ముందటిచీకటి [

(4) తోరాలు తొక్కుట [గో]

(5) ఎత్తు; పన్నాగము — నీ నసు
మాకాడ సాగవు [తె]

నసుగు = (1) నసగొట్టుకొను [నె; కరు

(2) గొణుగు; అస్పష్టముగా చెప్పు
నరిగా చెప్పక నసుగుతా వెందుట
[తె]

(3) సిగ్గుపడు

(4) అతృప్తితో గొణుగుకొను [కరీ]

నసుగులు = టక్కులు, నటనలు [కర్నూ]

నాకిసాని = వేళ్ళ [మ]

నాకేసి = నాచాయ; నాకట్టు — నాకేసిచూడు [సర్కా]

నాగ = పనిలోనికి కాకుండా నిలుచుట — నాగా బెట్టినాడు [నె; కర్నూ; గో; తె]

నాగజెముడు = అరచేతివెడల్పునముండ్లతో ఉండు కంచె; నాగమల్లి; నాగదాడి, ఇల రక్కసి, దక్కిన [నె]

నాగదాడి = కంచెలకు పాతు నాగజెముడు; పీటికి “కొచిసిలియన్” అను తెల్లని (బూజు) పురుగులుపట్టి పూర్తిగా నశించి నవి [చి]

నాగజోడు = ఒక చెవివగ [చి]

నాగదాళి = దక్కిన; ఇలరక్కసి; నాగమల్లి; నాగజెముడు [నే]

నాగమల్లి = (1) నాగజెముడు [నె; శ్రీ]

(2) నాగజెముడులో పెద్దమాను [చి]

నాగరము = పాముబొమ్మ చెక్కిన ఆడవారి తళబిళ్ల [నె; కర్నూ; న; గు; మ]

నాగరము = నాజాకుతనము [నె-పొ]

నాగలిచాలు = నాగలి కట్టు [శ్రీ]

నాగవత్తు = స్త్రీలు సందిటి (రెట్టిన) ధరించు సొమ్ము; వంకీ [నె]

నాగవల్లి పిడతలు = (మా) అరివేణి [నె-మెట్టప్రాంతబ్రాహ్మణులు]

నాగవాసము = (1) గొలుసుతో కలిసిన తలుపు గొల్లెము; చిలుకు [నె - దక్షిణ; అ; తె; న]

(2) అంతఃపురస్త్రీలు [అ]

(3) బోగమువారి ఇండ్లవీడి

నాగవేలి = పెద్దతరువాత జరిపేతంతు; నాగబలి; నాగేలి [మ]

నాగ సలిపి = నల్లని విసర్పిలోగము, ఇది ప్రమాదకరమైనది [నె]

నాగేలి = పెద్దతరువాత జరిగేతంతు; నాక బలి; నాగవేలి [మ; అ]

నాగు = గింజలు అప్పుగ ఈ సంవత్సరము తీసుకొని, వచ్చేసంవత్సరము ఒకటికి ఒకటిన్నరగ కొలిచి యిచ్చునది; ధాన్య రూపకమైన వద్ది; నాము; దారణి; లాకు; లాగు [నె-మెట్ట; మ; అ; ప; తె]

నాగప్పసాని = బలిజెజాతిలోని పెద్దముత్త యిడువ [కరీ]

నాచి = చెడ్డ [కరీ]

నాచు = సన్నటి; స్వల్పము — నాచుగా తల నొప్పి ఉన్నది; నాచు [కర్నూ]

(2) వరివంటకు వచ్చురోగము [ప-కృ]

(3) సంగ్రహించు — సొమ్ము నాచు కొన్నాడు [అ]

నాచుబడు = అలస్యమగు — పని నాచుబడి నది; నాచుకు బడినది [నె; అ]

నాచుబెట్టు = (1) పిల్లి పులి మొదలగు కోర జీవములు తమ బాధ్యజంతువులపై (చంపి తిను జంతువులు) దూకు

(2) ముందు కనిపెట్టుకొనియుండు; పొంచి యుండు [కరీ]

నాజుబారు = బలహీనమగు; పోదిలేకుండు [నె-ఆత్మకూరు]

నాటకము = నాట్లువేయుట; పైరు నాటుటలు [అ-పె]

నాటకమాడు = (1) తగులబెట్టు

(2) ఇద్దరిమధ్య ద్వేషము కలిగించు [అ]

(3) నటించు

(4) మాయోపాయమును ప్రకటించు — పనిచేసుకొను బలే నాటకమాడినాడు [నె]

నాటకజెప్పు = మనసులో పాతుకొనునట్లు

చెప్పు; నచ్చుటలుకు [కరీ; నె]

నాటారు = కలుగియు అరవవాడు; నాదారు
[నె; నె-రక్ష]

నాటు = (1) మొరటు — నాటుమనిషి; మోటు
మనిషి

(2) స్వదేశమునకు సంబంధించిన; దేశీయ
మైన — నాటుమందు [నె; తె; అ]

నాటుకాయ = అంటుకట్టక విత్తముతో మొల
చిన చెట్టుకాయ — నాటుమామిడి ×
అంటుమామిడి చెట్టు [చి; నె]

నాట్లు = (1) బుడివరమున నిలువున నుంచు
కొయ్యలు; గుట్టలు [నె-మెట్ట]

(2) పైరు ఊడ్చులు [నె]

(3) కొయ్య మొదలగు వాటిలో, తాడు
కట్టుటకు చేసినగాడులు (కోత) — బడితెత
నాటుగొట్టి తాడుగట్టు [నె]

నాదా = గుట్టము గిట్టకు గొట్టు లోహపువట్టి;
లాడము [కరీ]

నాడెము = గుర్తు — నాడెము సేయుము

నాణెము = (చూ) ఆణెము [అ]

నాచు = (1) అతిస్వల్పము — తలనొప్పి
నాచుగా తగిలినది; నాచు [నె; కర్నూ;
వ]

(2) గోధుమసిండిని తడిసి చేతితోరుద్దు
[తె]

నాన = బలహీనమైన; నాసి [అ; బ]

నానవాలు = నానవేసి, బెల్లము కలపిన
బియ్యము; నానబియ్యము [గో; నె]

నానబియ్యము = (చూ) నానవాలు [నె]

నానాగుండ = కంఠమునకు క్రిందగల
వల్లము; నాముగుండము [చె]

నానాగోత్రేభ్యం = అన్నిజాతుల సంకరం
[గు]

నాను = అల్లిన శ్రీలకంకభూషణము — నాను
బాగా అల్లినాడు [నె; అ]

నానుడుబడు = విషయము వగదెగక ని
పోవు [నె; కర్నూ; అ; వ; తె]

నానుతాడు = మంగళసూత్రం వేసికొనుట
నులకతాడువలె బంగారంలో తయ
చేసినహారం; బొందుదారము; సరకు [

నానుడువాన = (1) చిన్నచిన్న చినుకు
చాలదినములు కురియువాన (నానబెట్టువా
[నె]

(2) పెద్దవాన [కర్నూ; తె; అ]

నానుపు = ఇచ్చకము — నానుపుమా
[వి]

నాన్పువాన = నేలను నానుడు (నానుపు)
చేయు వానచినుకులు; నానుడువాన [

నావ = (1) అనమర్థుడు

(2) పండుడు [గు]

నాపకల్లు = ఋతువుగాని ఋతువులో ఉ
కల్లు [కరీ]

నాపకుడు = మంగలి [కరీ]

నాపచేను = (1) పైరుకోసిన తర్వాత (క
కాలునుండి) ఆమెట్లనుండి పుట్టినకా
(నాము) గలచేను (Ratoon) — నవి

నాపచేనే పండినది [నె]

(2) లేత పైరుగల చేను [తె; వ-కృ]

నాపలు = పనికిరాకుండ పోయిన నాచి
ములు [కరీ]

నాపసాని = (1) నంగనాచి [కృ]

(2) పెద్దవారివలె మాట్లాడు చిన్న
(గు)

(3) ప్రాచురాల [తూ-గో]

నామాలు = పైరువిత్తులు గర్భముచేద
— గింజలు నామాలు చేసినవి; :

పోయుట [కరీ]

నాము = (1) దాన్యము అప్పుగా ఇచ్చి
రూపముగా తీసికొనువట్టి; దారణి; న

లాకు; లాగు — తూముకు ఇరస న

[నె; గు]

(2) ఒక్కొక్క జొన్నచింబుకు, ఆము దప్పు కాదకు ఒక్కొక్కప్పుడు ఎక్క విషము, ఇది మేను పశువు వెంటనే చనితావును — చోదెడు నాము శగిలినది దీనికి విరుపు చలుముగాని అమేద్యము గాని [నె; వ; అ]

(3) కోసిన వరికాడలనుండి మొలసిపచ్చిన కొరకాడ, ఇది వెను గూడి తీయును; ఇట్టి బొలమును నావచేను అడుగు; లాట; లేట [నె; వ]

(4) అనూయ — వాడు నామీద నాముగా ఉన్నాడు [నె; వ]

(5) పొగరు [అ]

నామము బెట్టు = ఎగ కేయు; ఎగనామము బెట్టు; పంగనామము బెట్టు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

నాముగుండిము = కుత్తుకలో నుండు గుంట — నాముగుండములో నున్నము పూసిన గొంతురావు తగ్గును; నానగుండ [నె]

నామునాము = (1) వప్పనాసిన వాసన

(2) చెడిన వాసన; కంపు [కరీ]

నామువాసన = కొత్తవడ్లు వెడల గ్రక్కు వాసన [నె; అ; పె; ప]

నామెక్కు = (1) నెమరుతిరగకుండా ఉండు [అ]

(2) పశువులు తవుడు కాని, మరేది గాని అధికముగా తిన్నందున ఒక విధమైన రోగము వచ్చి, నాటకను కరుచుకొనుట [మ]

నాయకము = (1) అందము, ఎక్కు వ నాజాకుతనము

(2) శ్రేష్ఠము [రా]

నాయాల = ఇది మగవారు, వరునైన మగ వారిని ఎగతాళిగా అను తిట్టు — ఓరి నాయాల, గుడ్డినాయాల; (ఆలు = భార్య అనుట) [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

నార = (1) మాంసము [వి]

(2) పిసినగొట్టు [అ]

నారకురుపు = (చూ) నారికురుపు [గో]

నారదబ్బు = (1) ఊరగాయకు మాత్రమే పనికివచ్చు పెద్దనిమ్మకాయ

(2) నారగలిగిన తాటికమ్మ; పచ్చికమ్మ [నె]

నారపీచు = (1) దయలేనివాడు; కఠినుడు [కరీ]

(2) చాల వట్టుదలతో, గోజారువాడు — నారపీచుగాడు

(3) లోఖి [నె]

నారపీచుగ = ఎంతకూ అంగీకరించని వాడు — వాడా నారపీచుగే [చి]

నారప = (చూ) నరప; నడ్డు [అ]

నారికురుపు = కాలిలో లేచు బాధాకరమైన ప్రణామ. తీగవంటి తెల్లటి దారము కురుపు నెత్తి రంధ్రముగుండా బయటికి వచ్చును. ఇది నడుమ తెగిన అపాయకరము. కాల్చిన పటిక గలిపిన పెంకాయ నీరు దీనికి అద్భుతమైన ఔషధము; నీటిగుండా సంక్రమించునది [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

నారిగాడు = బక్కచిక్కిన మనిషి [కరీ]

నారు = కందెన; నూనెకందిన — బండికి నారేసుకో [మ]

నారు = (1) వడియుండు, నిలువయుండు [చె]

(2) ధన్యాదుల మొలకలు — నారుకయ్య [చె; నె; రా]

నారుకయ్య = అకుమడి; నారుమడి [నె; తె]

నారుకొను = లోపలనే స్వల్పరూపున నిలిచి పోవు — జ్వరము లోన నారుకొని పోయింది

నారుగోర్లు చేయు = అజాగ్రత్త చేయు [అ-పె]

నారువ = చిన్న కాలువ; నారువ [అ; బ]

నాలుక చేర్చు = పాడి పశువులకు నాలుక క్రింది భాగములో కలిగిడి ఒక రకమైన

వ్యాధి: ఇదివచ్చినచో పాత విరిగిపోవును
[నె]
నాలువ=చిన్న కాలువ; నారువ [అ; బ]
నాల్లు నగలుపెట్టు = కుభ కామ్యాలలో
కోవతి; అంగి; రుమాలు; అంగవస్త్రము
(కండువ) పెట్టుట [మ]
నావ=పనికిమాలినవాడు [గు]
నావకాయ పిండిపంటలు = అనేకవిధము

లైన పిండిపంటలు [గో]
నాన=(1) బలహీనము [అ]
(2) కృశించుట [గు]
నాసి=(1) తక్కువ రకము
(2) చచ్చుగింజలు ఎక్కువగా నున్న
ధాన్యము [చి]
(3) కీకరకము, తక్కువది [నె - అబ
కూరు]

నింజిలి

నిట్రాడు

నింజిలి=(1) లోపలి గిలి: [నె-పొ]
(2) అనుమానము వల్ల వచ్చిన దిగులు;
నంజలి [నె]
నిండా=ఎక్కువగా; శానా; పూర్తిగా—ఇది
నిండా బాగున్నది; మంచిగా [నె-దక్షిణ;
చి; అ]
నిండు మనిషి=గర్భవతి [అ; నె]
నిండుకొను = అయిపోవు — ఇంట్లో
బియ్యము నిండుకొన్నది [తె; వి]
నిండుబట్టలు=లాంచనప్రాయముగ పూర్తి
(తుంటలుగాని) బట్టలు పెట్టుట [మ]
నింపుకొను = నెమ్మది చేసికొను—జ్వరం
నింపుకొనవలె [కరీ]
నింపుడుకాయ = గుత్తివంకాయ వంటిది;
కోసి మసాలా ద్రవ్యములు లోపలి బెట్టి
పాకము చేసినది [మ]
నికానికలు=త్రోయుటలో ధ్వన్యనుకరణము
—నికానికలు బడత్రోసె [కరీ]
నికాలను = (1) అప్పటిమైన — నికాలను
నూనె; నికాలస్తు
(2) యోగ్యమైన — నికాలను మనిషి;
పెద్దమనిషి [నె]
నికాలస్తు = (1) అప్పటిమైన

(2) నిర్లిప్తక; నికాలను [అ; బ; నె]
నిక్కచ్చి=(1) తేడా లేకుండా [గో]
(2) నిశ్చయము—నిక్కచ్చిగా చెప్పే
నాడు [అ; నె]
నిగిడి నిమ్మాకు పెరికినాడు = చచ్చినాడు
[గు]
నిగ్గదీసి=కచ్చికముచేసి; నిలబెట్టి [తె; నె]
నిగ్గి=మట్టితో వేసిన మిద్దె, అటిక [శ్రీ]
నిచ్చెరపోవు=నివ్వెరపోవు [చి]
నిజారు=లాగు; ప్యాంటు [చె; నె]
నిట్టనిలువు = (1) నిట్రము
(2) నిలుచున్నది నిలుచున్నట్లే — ని
నిలువున చంపినారు [నె; కర్నూ; అ; నె]
నిట్టాడు=(చూ) నిట్రాడు [కృ]
నిట్టు = నియతి — నిట్టు లేకుండా ని
బోయెను; నిట్టు తప్పి తినెను [అ; నె]
నిట్రము=(1) గోడబెట్టినట్లు చక్కగా నై
లేచినది—అ రాయి నిట్రంగా ఉన్న
[నె; కర్నూ; తె]
(2) నిట్రాయి [అ]
నిట్రాడు=గుడినెకు మధ్య నాటిన అ
స్తంభం; నిట్రాయి [కరీ; నె]

నిట్రాయి = (1) వసారా దించుటకు నడుమ నిలిపిన పెద్ద కంబము; నిట్రాడు [నె; కర్నూ; గో; వ]

(2) వకువులు రుద్దుకొనుటకు పాతినరాయి [అ]

నిడిగాలి = విడువకుండా కొట్టు వరమటగాలి; నిడుగాలి [నె]

నిడుదాడు = కపిలబాన (మోటబొక్కెన) తొండము చివరనకట్టు నన్నపాటి పొడుగు మోకు. బానను లాగు లావు మోకు పైన గిలకమీద నడువగా, ఇది క్రింద బారి మీద రెండు మూడు చోట్ల అమర్చిన అడ్డ గిలకలమీద సాగి. చివరన రెండును చేర్చబడి ఎద్దులకాడె వార్చెలో (మోకుల జొనిసి చిల్ల (మేకు) తో బిగించు వల యము) చొప్పించి బిగించబడును. మోట తోలువాడు బారిక్రింద ఎద్దులను విడిపించి, దీనిని ఒకచేత కొంచెము ముడిచి పట్టు కొని, పెద్దమోకును రెండవచేత వట్టుకొని బారీపైకి వచ్చి (గూటిమీదకు, దోనెదగ్గరకు) పెద్దమోకును, అవట వచ్చి నిల్చి యున్న ఎద్దులజడ కాడె వార్చెలో చిల్లతో బిగించి దీనిని వదలును. వెంటనే బాన ఒక ప్రక్కనుండి నీట మునిగి, నీటిని నిండుగా నింపుకొనును. ఈ మోకులను రెండు చేతుల బట్టుకొని, ఒక ప్రక్కకు వంచిన మెడక్రింద కొరడా బిగించుకొని, బరువు తూకమును సరిచేసుకొనుటకు వెనుకకుబడి పైకి నడచి వచ్చునప్పుడు, కపిల తోలుమనిషి చాల ధీరముగ, గంభీరముగ గాన్పించును. అనగా—నిడుదాడు పెద్ద మోకు ననుసరించి పోవుచుండునట్లు ఒకరిని మరియొకరు ధీరముగనే అనుచరించుట అని అర్థము [నె]

నిడుదాటు పోనిమ్ము = ఒకరు చెప్పిన ప్రకారము అంగీకరించి, నడుచుకొనుము (చూ) నిడుదాడు — ధీరవృత్తి నిడుదాటు పోనిమ్ము; కమ్ము కపిల యనగ

(= నీరు నిండిన తర్వాత ఎడ్లను పూన్పునట్లు చేయు మోటు) కమ్మి (=వ్యాపించి) చెబువు (ము). తిక్కన ఆశ్రమవాసవర్యము [నె]

నిదానము = ఎగుడు దిగుడులేని; స్థిమితమైన—అయన నిదానమైన మనిషి [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

నిద్ద = గట్టియైన [శ్రీ]

నిద్రకాయు = నిద్రపోకుండా ఉండు — జ్వరం వస్తే నిద్రకాయాల [ఆ; బ]

నిద్రజేయు = పిల్ల పుట్టినతరువాత 3, 5 నెలలలో తల్లి వెళ్లి పుట్టి నింటిలో నిద్ర చేసి వచ్చుట [అ-పె; నె; చ]

నిద్రవాటు = నిదురబట్టుచోటు [కరీ]

నిప్పటి = (1) నురిసిన ధాన్యము తూర్పున బట్టినప్పుడు, రాసి అంచున, గట్టి గింజలతో కలసి ఏర్పడిన భాగము [నె]

(2) అరిసె [నె; చ; పె; రా]

నిబ్బణము = పెద్దల్లో చేయు ఎదుర్కొలు సన్నాహము; దిబ్బణము

నిబ్బనము గంప = పెండ్లిలో పెండ్లికొడుకు పెంబడి కొనిపోయేది గంప; కందపెట్టె [అ]

నిమ్మటాయి = (1) నల్లటి గట్టి చిన్న చెరువు చేప

(2) గట్టి శరీరము గలవాడు— వాడు నిష్పటాయి మాదిరి ఉన్నాడు [నె]

(3) ఒక అడవిగడ్డ, ఉర్ల గడ్డవలెనుండును. తియ్యగా నుండును. తీగె, చిలగడదుంప తీగెవలె నుండును. [చ; నె-అత్తకూరు]

నిమ్ము = నెమ్ము; తడి [కరీ; చ]

నియ్యతు = స్వభావము [కరీ]

నిరాదరువు = నిరాధారము; అదరువు లేక పోవుట [కరీ; నె]

నిరాపనింద = వట్టి బడనామీదూరు; నీలాపనింద [కరీ]

నిరాబందరము = పనికిమాలినతనము—
వాడు వట్టి నిరాబందరపు మనిషి [నె-
అక్క]

నిరుకు = (1) దనవంతుడు [వి]

(2) నిశ్చయము — వాడిమాటకు నిరుకు
లేదు [గో]

నిర్గముపెట్టు = (చూ) నిర్గముపెట్టు

నిర్గముపెట్టు = ప్రమాణమునకు శుభ
ముహూర్తంలో చిన్న మూటకట్టుకొని
స్థలాంకరమున నుంచుట. ఇది మరు
దినం ప్రమాణం చేయదలచినవారు ముందు
దినము చేయువని; నిరముపెట్టు; నెర్గము
పెట్టు [నె-పొ; కరీ]

నిలదొక్కుకొను = నిరవడు—ఆ ఊరులో
బాగా నిలదొక్కుకొన్నాడు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

నిలదీసి = అడ్డగించి నిలువబెట్టి—వాడ నిల
దీసి తన వాతీని వసూలుచేసుకొన్నాడు;
నిలవేసి [తె; నె]

నిలబలుకు = అన వలె నెగునట్లు గట్టిగా
వాదించి మూఁడుట; తెగనాడు—ఆ సం
గతి నిలబలికి పోయినాడు [నె]

నిలవ = నెద్దగాడు పనికిరాకుండా నిలిచిన
దనము; నిలువ—ఈ నెలలో రెండు నిల
వలు [నె; కర్నూ]

నిలవరము = ఒక మొత్తములో ఇంకొక
మొత్తము తీసివేయగా నిలిచినది (Bal-
ance) నిలవరమెంత తేలింది [నె]

నిలివేసి = నిలువబెట్టి నిలవంతముగా పని
చేయించు—నిలివేసి ఒప్పించినాడు; నిల
దీసి [నె; కరీ]

నిలికి = విశ్రాంతి—నిలికి నిబందరం లేనివని
[చ]

నిలుపు = (1) జాతరలలో తాత్కాలికముగ
కొలుచు, పోలేరమ్మ మొదలగు దేవత
లను ప్రతిష్ఠించుట—ఈ దినం అంకమ్మ
నిలుపు

(2) సంసారల అవరక్రియల ప్రా
ములో ఇంట కొయ్య మేకులను (కె
నెలకొట్టుట

(3) ఓవిక—నిలుపులేని మనిషి [నె]
నిలువ = (చూ) నిలవ [నె; కర్నూ]
నిలువజేయు = చేర్చిపెట్టి—రాగులు
జేసినారు [నె]

నిలుపు = (1) మనిషి పొడవంత క
అరడుగుల పొడవు; మట్టు — ఆ
మూడు నిలుపులలోతు [నె; కర్నూ]
(2) పండి కోయుటకు నిర్దముగా
పెరు—ఆ చేను నిలుపున తడిసిన
తె; శ్రీ; అ]

(3) తాటిచెట్టు ప్రమాణం—రెండు
వలలోతు [గ్రు]

(4) నిలువనవేయి; ఒకదానిమీద
కొక్కటిగా పేర్చు [అ]

(5) నిలువుగఉన్న కొయ్య — ప.
నిలుపులు పాతినారు [నె]

నిలువుకాళ్లు = (1) చూపుడి నిలిచి
—చూడగనే నిలువుగాళ్లు పడిపో
[చ]

(2) నిలుచున్నవాడు నిలుచున్న
అనుకొనిన పని చేయుట; ఒకేప
వనిచేసికొనుట—నిలువుకాళ్లమీదనే
వసూలు చేసుకొన్నాడు [నె]

నిలువుజీతము = ఎప్పుడూ కనిపెట్ట
యుండుటకు యిచ్చుజీతము —
జీతముగాదు నిలచి మిమ్మడుగ
కర్నూ; ప]

నిలువుతాళము = పొడవుగా కట్టినరె
తాళపు బుట్ట [నె]

నిలువుదోపిడి = (1) ఇంటబంటునున్న
నంక దొంగలు అవహరించుట [నె]

(2) మొక్కుబడి ప్రకారం ధరించి
లన్ని దేవునికి కానుక బెట్టుట —
దోపు

నిలువు దోపు = (చూ) నిలువు దోపిడి —
వెంకటేశ్వరునికి నిలువు దోపిచ్చినాడు
[కర్నూ; నె]

నిలువున = (1) నిలుచున్నట్లుగానే — నిలువున
నేలైనాడు

(2) ఆపాదమ స్తకము [నె; కర్నూ; తె;
ఆ]

నిలువు మంద = పొలములలో రాత్రిపూట
లందు పశువులను తాక్కాలికముగా మంద
బెట్టించుచోటు [చి]

నిలువు నిస్తారము = ఆపాదమ స్తకము
[కరీ]

నివ్వు = రాతిచుట్టూ బంగారమును పొదుగుట
[గు]

నిశిందా = ధనవంతులవలె గొప్పలు ప్రక
టించుకొనువాడు [గు]

(2) దేవాలయములలో అర్చనాదిక వ్యవ
హారములు చూచు గుమస్తా [నె]

నిక్షేపరాయుడు = ఎంతటి క్లిష్టపరిస్థితులలో
నైనను బాధ్యత తప్పించుకొని తిరుగు
వ్యక్తి [గో]

(2) ఎమీ డబ్బులేకపోయినా వ్యసనపడ
కుండా కులాసాగా తిరుగువాడు [గు]

సి

నీచు

నీరుగడ్డి

నీచు = (1) మాంసము, చేపలకూర — ఈ
దినము నీచు తినము

(2) పొ...చు కంపు; నీచు [నె; తె]

నీటికాయ = తిప్ప కారపు నీటిలో ఊరవేసిన
చూ మిడిసిందె; పడసిందె [చి]

నీతికము = (1) యము [చి]

(2) (వ్యంగ్యముగా) కపటవాక్యము; నియ
తములు — ఆయన బలే నీతికా... పనికి
పోయినాడు [నె]

నీరడికాడు = చెరువు నీరు పొలాలకు పారిం
చువాడు; నీరుకట్టు గాడు; నీరుగంటి;
నీలారి; ముదాము [కరీ]

నీరాబు = తీరభూమి; వాగర్త [కరీ]

నీరుకట్టుగాడు = చెరువునీరు గ్రామ
పొలము లన్నిటికి సమముగా పారిం
చు గ్రామ నౌకరి; ముదాము; నీరడికాడు;
నీరుగంటి; నీలారి [నె; కర్నూ; తె]

నీరుకాకి = అరేటిబాతు, చిలవలవలె నీటిపై
నుండు కాకివలెనుండు నీటిపట్ట — ఈ
యను నామంబు నీరుకాకికి లేదే [నె; తె]

నీరుకాళ్లు = కపిల దోర్లపు పట్టెను (గిలక
బిగించిన అడ్డ దూలపు పట్టెను) నిలువ
బెట్టు గుంజలు [నె-మెట్ట]

నీళ్లుకారు = (1) పాసి, చెడు [అ]

(2) నిర్విర్యమగు — ఆయనకు నీళ్లు కారి
పోయినవి [నె]

నీరుకావి = పడేపడే గుడ్డ నీటదీసి, నీడ
యందు ఆరవేయగా పట్టు లేత గవర
చాయ; నీర్కావి

నీరుకానులు = (1) నదీతీరాలలో సంకల్ప
ములుచెప్పి సంపాదించిన డబ్బు

(2) కల్లు అమ్మి సంపాదించిన డబ్బు
[తె]

నీరుకూడు = గాయము చీముబట్టి బాధించు
— బరువు నీరు కూడింది [నె; కర్నూ;
అ; తె]

నీరుగంటి = (1) నీరుకట్టుగాడు [అ-మె]

(2) (చూ) మడపకట్టుగాడు [అ]
నీరుగడ్డి = నిరపాయకరమైన పాము; నీళ్ల
పాము [శ్రీ]

నీరు గారిపోవు = హతాశుడగు [తె; నె]

నీరుచిచ్చు = నీరు నిల్చిన కయ్యలో పైరు ఎండిపోవు తెగులు — ఈ వానప నగం

పైరు నీరుచిచ్చు పడిపోయింది [నె-పొ]

నీరువట్టు = పొగరెక్కు; చియ్యవట్టు [గు]

నీరుబుడ్డు = గింజవట్టని వేరుతెనగకాయ [అ]

నీరువంక తుంగ = గెలుపువారి పక్షం

వహించు వ్యక్తి; ఏగానికి ఆచారం ఎత్తు

వాడు; దొడ్లుడుపుచ్చకాయ [కరీ]

నీరుసోబ = పొట్టలో నీరు నిలిచి గడ్డగామారు వ్యాధి [కరీ]

నీలాంజనము = దీపపు నెమ్మె [తె]

నీలాంబ్రము = ఎప్పుడు మందినీటి పారుదల గల భూమి — వారితోట నీలాంబ్రము [నె-పొ]

నీలాజాలము = సులభము — వాడు ఎంత పుస్తకమైన నీలాజాలముగా చదువు తాడు [తె]

(2) అజాగ్రత్త; రెక్క రేకుండుట [అ-పె]

నీలారి = చేలకు మడవకట్టుగాడు; నీరుకట్టు గాడు; నీరడికాడు; నీరుగంటి [నె-ఆత్మ]

నీలాలు = (1) కన్నీళ్లు — ఏడిస్తే నీకళ్లు నీలాలు కాదు [వి]

(2) దేవునికి మొక్కుబడి యిచ్చిన కల వెంట్రుకలు [గో; నె; చి; తె]

నీలిగించు = తిండిలేక మాడ్చు [తె]

నీలుగుడు = పొగరు [తె]

నీసు = (చూ) నీచు [నె; అ]

నీసుబోతు = అసూయాపరుడు [నె]

నీళ్లుకుఎల్లుండి = బిడ్డ నామకరణంనాడు దిన బాలెంత మొదటి పర్యాయము చేద

(బొక్కెన) బావిలో వేసి మొదటి బి నీళ్లు చేది తెచ్చుట [మ]

నీళ్లుచాయ = నీళ్లున్న దిక్కుకు కాలక్ష బోవుట; బహిర్భూమికి పోవు; పోవు; బయటికి పోవు; కాలవతట్టు నీళ్లుచాయ పోవు; చెరువుకట్టు మొదలగునవి — వాళ్లు నీళ్లుచాయ నాడు [నె]

నీళ్లుతట్టు = (చూ) నీళ్లుచాయ [నె] ఇది ఆ యా ప్రాంతమునుబట్టి లోనికి వచ్చును — చెంబట్లకు [నర్కా]

దొడ్డికి పోవు [నె-పట్టణం]

పెళ్లుకుపోవు [చి]

బయటికి పోవు — ఇంగ్లీషులో అన్నట్లు

నీళ్లుదీయు = గుడ్డను పూరకే నీటముం వేయు (చాకలి ఉతికినట్లు గాక) — నీళ్లుదీయి [నె; అ; తె]

నీళ్లువేయు = (చూ) నీళ్లుదీయు [అ]

నీళ్లుకారు = నిర్విర్యమగు — అతడ కారిపోయినవి [నె; అ; తె]

నీళ్లుతట్టుకు బోవు = బయటికి పోవు ట్లకు పోవు, కాలవకట్టుపోవు [అ] నీళ్లుత్రాగు = కల్లుత్రాగు — నీళ్లు తాగ మాటకు నిలకడలేదు [నె; అ; వ]

నీళ్లుతోడు = (1) స్నానమునకు పాట్లు చేసిపెట్టు — నీళ్లు తోడు [నె; అ]

(2) అవకారముచేయు [తె]

నీళ్లు పోసికొను = (1) గర్భవతి యె అమె నీళ్లు పోసికొని యున్నది [నె అ; తె; గు]

(2) బుతున్నాతయగు [నె-పొ]

నుంజ = తాటి ముంజ; నుంజు [చి; నె; పొ]

నుంజు = తాటినుంజ; ముంజె [అ]

నుగ్గులు = పేడివిడికలు — నుగ్గులవచ్చిలి;
నుగ్గులదాళి! అ; మ]

నుచ్చు = మేక, గొట్టెపిల్లలు, నధుమ పాలు
త్రాగివేయకుండుటకుగా, మూత్రముతో
మట్టిగలిపి, ఒక గుడ్డపేలికమీద అప్ప
ళించి, ఈనిన జీవము రొమ్ము చుట్టుచుట్టి
ఉంచు గుడ్డపేలిక [నె; వ; తె]

నుచ్చుపాత = (చూ) నుచ్చు; నుచ్చుటకు
ఉపయోగించు గుడ్డపేలిక, కోవలు; నుచ్చు
పేలిక [నె; అ; తె]

నుచ్చుపేలిక = (చూ) నుచ్చుపాత [తె]

నుచ్చులు = పశుజాతి పాలు ద్రాగినపుడు
నోటివెంట కారు పాలచారలు [సర్కా]

నుచ్చులు నుచ్చులుగా వచ్చు = వ్యాధిచే
నోటివెంట వచ్చు ఉమ్మి [గు]

నుజ్జు = నుగ్గు; నజ్జి [నె; వ; తె]

నున్నబెట్టు = కరిగించు [వి]

నున్న నీరపడు = మంగలి (తల నున్నగా
చేయువాడు) [వి]

నురుసు = నురుగు — శంకిడి నురుసు [తూ-
గో]

నులుము = ఒత్తివేయు — బిడ్డను నులిమి
వేసినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నుని = బురద [శ్రీ]

నునిమిరి = (1) పశువుల తోక వెంట్రుకలు
ఊడిపోవు రోగము

(2) కురుపు రోగము [నె-పొ]

(3) గొడ్డకు చర్మంపై సున్నితంగా
ఏర్పడు వ్యాధి [గు]

నుసుగులాడు = కీచులాడు; కలహించు
[నె]

నుసుము = (చూ) ససుకు [నె-ఆత్మ]

నూ

నూక = అక్షతలు — తలమీద నూకలేస్తే
చాలు; పెండ్లి అయినట్లే [చి]

నూకవాటు = నూకపారు; నూ క ల గు
రాన్యము [కరీ]

నూకిడి = దంచినచో ఎక్కువ నూక అగు
వస్తు [నె]

నూకు = (1) వ్రయత్నము — నీ నూకులు
చెల్లవు

(2) సఫలమగు — నీ నూకులు నూకవు
[నె]

(3) అపహరించు, సర్కారులలో “దొబ్బి
నావు” అనునట్లు — నూకేసినాడు [నె;
తె; అ]

(4) తిట్లు — బాగా నూకులు బెట్టినాడు
[నె; తె]

(5) దెబ్బ — ఒక్క నూకు నూకేనాడు

(6) నెట్టు, గెంటు — మెడబట్టి నూకేనాడు;
మెడబట్టి నూకేంచమనియె [భీమఖండము-
శ్రీనాథ] [నె; తె; అ]

(7) పరుగెత్తు — కాలుకొంది నూకెనాడు
ఇట్లు ఇది నానావిధాల ఉపయోగించబడు
చున్నది [నె; అ]
(8) చిమ్ము — కనపూడ్చు [అ; వి]
(9) లోనికి పోవు, దిగు (నిందార్థముగ)
— అన్నం నూటడు పోలేదు [వ]
నూట = కూరగాయల పాదులకు తీగలు ఎగ
బ్రాకుటకు ప్రక్కన ఉంచిన పుల్లలు;
పాకులు; అల్లుడు [శ్రీ]
నూటి కర్ణము = సారాంశము [కరీ]
నూనె గమ్మళ్లు = ఒంటెద్రు గానుగతో నూనె
అడవారు, తిలపూకుడు. వీరికి తెట్టి బిరు
దము గలదు [నె]
నూరు = వంద; ఇన్నూరు - 2 వందలు;
మున్నూరు - 3 వందలు; నన్నూరు -

4 వందలు; ఏన్నూరు - 5 వందలు;
(ఐన్నూరు) [నె; వ; చి]
అన్నూరు - 6 వందలు; ఏన్నూరు -
7 వందలు; ఎనమన్నూరు - 8 వందలు;
తొమ్మన్నూరు - 9 వందలు; పన్నన్నూరు -
తొమ్మన్నూరు అరవై ఎనిమిది ఈ
నూర్ల ప్రయోగము నన్నయ్య వాడ
వాడిరి. ఇప్పుడు ఇది ఈ ప్రాంతముల
నుండి గూడ మారిపోవుచున్నది
[నె; చె; రాయ]
నూరుగాలము = ఎల్లప్పుడు; అలము
[నె. అత్త]
నూలు పున్నము = జండాల్ల పున్నము;
శ్రావణ పున్నము; ఆవని అవిటవ

నె

నెగడి

నెడ

నెగడి = (చూ) నెగడు [అ]
నెగడు = కష్ట మొద్దులతో చేసిన మంట,
సాధారణముగా చలికాలములో పొలము
లలో దీనిని వేసి ఎప్పుడూ అరిపోకుండా
చూతురు; నెగడి; నెగళ్లు [తె; నె; కర్నూ]
నెటిక = ప్రేక్షకవిరిచి చేయు కష్టము; మెటిక
[చి]
నెట్టి = పరి కోసివేసిన కుప్ప [శ్రీ]
నెట్టు = (1) కష్టము
(2) రాసి; నట్టు — నెట్టేసినారు [అ-నె]
(3) నూటిగా; నెరుగా; తిన్నగా — నెట్టు
పూర్ణపు [కరీ]
(4) అహంకారము [చి]
నెట్టెకాయ = తిగకు గాక, వేళ్లలో గుత్తిగా
కాపే వేరుపెనగ రకము [అ]

నెట్రాడి = పొడుగటి కొయ్య; కుటి: కు
మధ్యలో వరుసగా నిలుపున దు
కొయ్య; నిట్రాడి; నిట్రాయు [చి
నెడ్డిన = గర్వము — ఈమెదంతా బిడ్డ
నలే (ప్రీతిలో వాడుక) [నె-అత్త
నెత్తళ్లు = ఒకే ముల్లుతో నుండు పు
సముద్రపు చేప; ఇది ఒక వేటకు పు
గరినెలు వడును. ఇది అడును; పట్టి
దొరకును; మెత్తాళ్లు; మెత్తళ్లు [శ్రీ
కృ; చి]
నెత్తాలు = చిన్న రకం ఎండుచేపల
నెత్తిగోడ = ఇంటికప్పును వాయిగా పు
టకు అనువుగా ప్రక్క గోడలమీద బ
నిటు ఎటవాయి కట్టినగోడ; రె. డ
[నె]

నెత్తిగోతలవాడు = (1) ఒకజాతి ముష్టివాడు

(2) కఠినాత్ముడు — వాడు ఉత్త నెత్తిగోతలవాడు [వి]

నెత్తినజాజమ్మ దింపు = గర్వమణుడు [మ]

నెత్తిన నోటివాడు = మర్మములేక అరచి చెప్పవాడు [నె]

నెత్తిన నోరు బెట్టుకొని చెప్పు = వలు మారు బహిరంగముగా హితమును చెప్పు — ఎంత నెత్తిన నోరు బెట్టుకొని చెప్పినా, వాడు అది మానలేదు [నె]

నెత్తి బుణుకు కొను = పశ్చాత్తాప పడు [కరి]

నెత్తెణుడు = (1) హానిచేయు, ఊద్రవిద్యలు బెడనె ప్రయోగించిన వానిమీదనే మరల తిరిగివచ్చి బడుట — చాళబడి వాడిని నెత్తెణించి [నె-పొ]

(2) నష్టపరచు; హానిచేయు [నె]

నెమరు = వెదకు [శ్రీ]

నెమరుకు తిరుగు = యోచనకు అందు — ఆ సంగతి నెమరుకే తిరుగలేదు, నెమరుకు వచ్చు [నె; చి; వ]

నెమరువేయు = అలొించు [తె]

నెమలి = వీలివన్నె గలిగిన పండ్లెక్కోడి పుంజు. దేగ, బెరస, కాకి మొదలగునవి వీటి భేదములు [నె]

నెమలివడ్లు = గుంటలలోను, దొరపులలోను అడవి మొలుపుగా మొలచి పంట పండు వడ్లజాతి. దీనికి మీసమువంటి పొడవు యొక ఉండును. వీటిని ఉడుకబెట్టి దంచనిచో పొడి అగును. నీవారము; నివ్వరి; నెమిలేరు [నె]

నెమిలేరు = నివ్వరి ధాన్యము పంట; సూదుల వలె ముండ్లు గల పరిపైరు; నెమలివడ్లు [చె]

నెమ్మతి = (1) చప్పుడు చేయకుండా — నెమ్మతిగా రా [నె; కర్నూ; అ]

(2) సంపన్నత — ఆయన శప్పుడు నెమ్మదిగా ఉన్నాడు [నె; తె]

(3) వ్యాపి నయమగు — ఒళ్ల నెమ్మతిగా ఉన్నది [నె; గో; తె]

నెమ్మది = (చూ) నెమ్మతి

నెమ్మ = పడిశము; జలుబు; రొంప [గు]

నెయ్యలు = పేలాలు (లియలు) [గం]

నెయ్యలవాళ్లు = నెయ్యుండలుచేసి అమ్మే ఒకజాతి [వి]

నెయ్యుండలు = పేలాలు పాకము వట్టి చేసిన ఉండలు; బొరుగుముద్దలు [వి]

నెర పెట్టు = కలుగజేసుకొను [ద్వి]

నెరయు = అవిర్భవించు — గుట్టగుండుకు నరసింహస్వామి నెరసినాడు; వెలయు [కరి]

నెరవాడ = రజస్వలయగుట, నెర్వద, నెరవేడ; నెరవాడ; నెరవాడి [అ; బ]

నెరవాద = నెరవేడ (అగు) రజస్వలయగు [అ]

నెరవాది = అడవిల్ల అగు సమర్థ; నెరవాద [అ]

నెర్దమనిషి అగు, రజస్వల అగు [అ-పె]

నెరవు = మేలు, మంచి [శ్రీ]

నెరవేడ = రజస్వల అగు; నెర్వేడ; నెరవాది [అ]

నెరాబరతు = ఆరుబయలు [మా-గో]

నెరిక = సందు; చీలిక — గోడ నెరికిడిచింది; నెట్టిబాసింది; పట్టి [చి]

నెరిడి = గుండె

నెరుము = గడ్డపారను దిగవేసి, బెండడి ఎక్కువగుటకు అటునిటు నెట్టి ఆడించు — గాతాము నెరుము. పూడ్చిపెట్టినమేకు మొదలగువాటిని ఉడబెరుకుటకు గూడ ఇట్లే నెరుమవలెను, గడుపు [నె; తె]

నెరుములు = ఎక్కువగా కదలుటలు [గు]

నెర్గము = ఒక సుమూర్తమున ముందుగా ప్రయాణ సన్నాహముగ ఒక వస్తువును అన్యస్థలమందుంచి, ఆవల వీలైనప్పుడు బయలుదేరుట; ఇప్పుడు ఎట్టి ముహూర్త మైనను ఒకరే; నిర్గము పెట్టు [శ్రీ]

నెర్వెద = రజస్వలయగు; నెరవాద; నెరవాద [అ]

నెల = (1) చంద్రవంక; అరవంద్రుడు — నెలయిప్పుడే పొడిచినది [నె; కర్నూ; గు; తె]

(2) అడువారు ముకువయ్యేరోజు సమీప దినములు [గో]

నెలతప్పు = గర్భవతియగు; నీళ్లుపోసికొను [వి; నె; చి; తె]

నెలపొడుపు = శుద్ధపాద్యమి; ప్రతివత్తు — నెలపొడుపునాడు ప్రయాణం [నె; కర్నూ; తె]

నెలలు = ప్రసవకాలము — ఆమె కిప్పుడు నెలలు [నె. పొ]

నెలలునిండు = ప్రసవసమయమగు [కరీ]

నెలవు = చనువు; పరిచయము — ఆయన నాకు నెలవులేదు; నెలవు; నెళవు; నెళవు; నెలువు [నె; కర్నూ; చి; శ్రీ]

నెలసరవ = నెలపెట్టిన తొలిదినము; ఒకటో తేదీ [చి]

నెలంపోట్లు = పూర్తిలు వేయనప్పుడు కట్టు కట్టుటకు నెలవపులో పొడుచు పోట్లు [చి]

నెలువు = పరిచయము — ఆయనకు నెలువులేదు

నెలవు; నెళవు [నె; కర్నూ; అ;

నెళవు = (చూ) నెలవు; నెళవు [నె; అ; తె]

నెల్లూరు నెఱజాణ = ఈమె కాంక్ష పీలేళ్ళరోపాధ్యాయుని కూతురు నె

వంటి నేర్పరి. మాటలు పొంకము

ఎన్నియో చరోక్తులు చమత్కార

చేష్టలు ఈమెకు అంటగట్టబడి య

ప్రతిది తెనాలి రామలింగనికి అ

బడినట్లు, గడుసు మాట లె

యీమేకే అంకితమై యున్నవి. నె

దక్షిణంలో దుర్గా (పర్వ) మెట్టతో

యామాలనెట్టి (వేములనెట్టి) బా

త్రాగినందుననే యీ చమత్కా

నెల్లూరువారికి అచ్చినదని ప్రతీతి. క

ఎదురు ఉద్ది - రావూరు రసీకుడు.

గ్రామము నెల్లూరుకు తూర్పున,

మున నున్నది. నెల్లూరు నెఱ

రావూరు రసీకుడు అన్నది జంట

అయిపోయినది. ఈమె 'దోమక

అంఠే, మార్గశరమని, 'నవుం

గుద్దలో వెంట్రుకలంఠే నెమలి

లని రసీకుడు అర్థము వేయును.

'పెట్టనిస్తావా?' (కోడిపెట్ట) అని

'అమ్మనయ్యా' (తల్లిని అనుట)

చెప్పివేసింది నెఱజాణ. ఇట్టివి వీరి

క్తులు - చమత్కారము :

24

నేతిగోకుడు

నేతిగోకుడు = (చూ) గసి [గో]

నేతిపుట్టగూగు = పుట్టపై లేచు. సన్నని పుట్ట గూగు, నెయ్యివాసన గలది [చి]

నేదు = లేదు [శ్రీ. ఉత్తర తాలాకాలు]

నేమిలు = యెల్లులు — నీవద్ద ఎన్ని లున్నవి?

నేము = నీళ్లలో వేసి బియ్యమును చే అటుఇటు కదలించి రాళ్లు అడు చేర్చు [అ; నె]

నేయు = పూరింటికితుంగ, విడవలితో కప్పగ
 పేర్పు—తుంగతోనేసినారు; తాటాకుతో
 చేయుటను కప్పట అందురు. - ఇల్లు
 కప్పినారు [నే: ప]
 నేరని మంగ = ఏ మెరుగని త్రీ,
 (వ్యంగ్యము) [కరీ]
 నేరుగా = (1) తిన్నగా; చక్కగా — దారి
 నేరుగా మాయింటికి పోతుంది
 (2) స్వయముగా, ముఖ వచనముగా —
 ఆమాట నేరుగానే చెప్పినా [నే: చి;
 కర్నూ]
 నేరువు = ఎండుటకుగాను దాన్యాదులను పల
 చు నేలమీద పోయుట; నెరుపు [అ]
 నేర్పు = ఎండబోసిన దాన్యమును పలుచగా
 చేసి ఇలునటు కలియబెట్టట [మ]
 నేల = పొలము — మీకు ఎంత నేలున్నది;
 [చి]

నేలంటు బాయని = చాల లేతప్రాయపు
 [కరీ]
 నేలచూపుజూచు = ఎదుటివానిని తలపెత్తి
 చూచుటకు (తాను చేసిన తప్పువల్ల)
 శంకించు [నే: ప; అ]
 నేలమాలాలకు చిచ్చుబెట్టు = కయ్యలు
 లేనిచోట కయ్యలు బుట్టించు [కరీ]
 నేలముచ్చు = (1) తలవంచి పిలిచినా పలు
 కనివారు
 (2) అన్ని తెలిసియు అమాయకునివలె
 ప్రవర్తించువాడు
 (ముచ్చు = కోతితో ఒకజాతి) [నే]
 నేలశనగ — వేరుశనగ; పల్లికాయ; ఇలాతి
 కాయ [మ]
 నేలిడ్చులోడు = నేలనురాస్తూ పాదము ఎత్తి
 వేయుచు నడచువాడు [మ]
 నేవుట = దేవుట [గో]

నై

నై కలుచేయు

నై కలుచేయు = పిల్లలు వరస్పరం నమ్మించుకొను [అ]

నొ

నొక్కు

నొల్లు

నొక్కు = పాత్రలకుపడినతగ్గు; చొట్ట[తె:నే]
 నొల్లు = చేని దుక్కిని చదరపెట్టుపాదనము,
 దీనితో సురిసిన దాన్యమునుగూడ కుప్ప

చేయుదురు [శ్రీ]
 నొల్లు = ఒక వస్తువును పూర్తిగా తీసికొను
 —దానిని నొల్లెననాడు [శ్రీ]

నోటగడ్డిపెట్టు = బుద్ధిచెప్పు — వానికి
మీరైన నోటగడ్డి పెట్టండి [తె]

నోటనాల్కలేనివాడు = అమాయకుడు
[కరీ; నె]

నోటనువ్వుగింజనానదు = ఏరహస్యము
గాని మనసులో దాగియుండదు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

నోటనువ్వుగింజపడు = చనిపోవు —
“నీనోట నువ్వు గింజపడా” అని తిట్టు
[అ]

నోటికడితీయు = ఒకనిసొత్తు హరించు—
వానినోట కడితీయకు; నోటికాడ కూడు
తీయు [తె]

నోటిగారడితనము = మాటకారికనము
[కరీ]

నోటితుత్తర = (1) ఏమాటైనా చెప్పకుండా
ఉండుకోలేకపోవుట—వాడికినోటితుత్తర
ఎక్కవ [వర్కా]

(2) విన్నది విన్నట్లు బయటకు చెప్పి
వేయవలెనను నాడుక తీట; గుల

(3) వాచాలత [నె]

(4) పొగాకు వేసుకొనవలెననిగాని ఏదైన
తినవలెననిగాని కలుగు తీవ్రవాంఛ —
నోటి తుత్తర అజమకొన్నాడు [నె]

నోటిపూత = నోటిలో ఏర్పడు చిన్నపుండు;
ఆస్యపాకము—నాకు నోరుపూసింది [నె]

నోటిలోగడ్డపడు = (1) లాభమగు—వాడి
నోటిలో గడ్డపడినది [తె]

(2) రానుండిన లాభము దక్కకపోవు
[నె]

నోటిలోదుమ్ముపడు = వస్తమగు [తె]

నోటిపట్టు = అనకూడనిమాటలను దురుసుగా
అనుట; వక్రవాక్కుకలిగియుండుట [గు;
నె]

నోటివాడు = (1) నోటిమాటలతోనే
చేయించుకొనువాడు

(2) మాట సాగించుకొనువాడు

(3) మాటకారి—వాడు నోటివాడే
కూటివాడుగాడు; నోటిోడు [నె; అ]

(4) అదరించి బెదరించి వనులు
కొనువాడు [నె]

నోటిోడు = (చూ) నోటివాడు

నోట్లోకి = నోటిలో వేసికొనుట పొగాకు
ఆకు, వక్క — నోట్లోకికొట్టు
కర్నూ; తె; అ]

నోట్లోనాలుక లేనివాడు = గట్టిమాట
లేని సాధువు [గు]

నోములనెల = ఆశ్చర్యము [చి]

నోములపున్నమ = కార్తిక పూర్ణిమ [

నోములముడి = నోముదారము కు
బంగారుముడి; ముత్తె దువలు ఏటా
ముడిని కూర్చుకొందురు; ఇవి
రుతో చేసినది [చి]

నోరావనివాడు = మాటలు నిలుపుక
వడలువాడు [కరీ]

నోరు = (1) పెద్దగా అరచుట—నోరు పె
అరుచుచున్నావు.

(2) మాటలతో వనులు చేసుకొనుట

నోరుకాయు = వద్దనిన తినకుండ ఉండ
నోరు కాయకపోతే మందు వట్టదు [

నోరుగలదేవత = మాటకారి; నోటి;
[కరీ]

నోరుగొట్టు = (1) ఒకరు అనుభవించక
పాడుచేయు — వాడి నోరు గొట్టిన
అందరినోట గొట్టి అతికినాడు
కర్నూ; తె]

(2) వాదములో దబాయించు [అ]

నోరుజేయు = (1) గట్టిగా కేకలు వేయు [తె]

(2) ముందు మిగిలితిట్టు — నోరుచేసుకొని నిద్ర మాటవినడు [నె]

నోరుతిరుగు = సులభముగా ఉచ్చరించు — అమరము నోరుతిరుగదు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నోరునెత్తిన బెట్టుకొను = (1) పెద్దగా వాగు [కరీ; నె]

(2) ఒక విషయమును నమ్మబలుకువ్రయ త్నము — ఎంత నోరునెత్తిన బెట్టుకొని చెప్పినా వినిపించుకోలేదు [నె]

నోరుపొర వేసికొను = అకారణంగాదుర్భాషలాడు [తె; నె]

నోరుబట్టుడు = పథ్యము ఉండకుండుట [కరీ]
నోరుముద్దెర్లు (ముద్రలు) వడ్డవి (పడినవి) = మాట్లాడకుండ ఉండుట [మ]

నోరువాయి లేనివాడు = మెత్తటివాడు; అమాయకుడు — నోరు వాయి లేనివాడిని అన్యాయం చేసినారు [నె; తె; అ]

నోరెగను = నోటినుండి మాటలు పిగులు — అది అడుగను నానోరెగనలేదు; నోరారు [నె]

నోళ్లుకొట్టిబ్రతుకు = ఇకదురి జీవనాధారమునుచెడిచి తాను లాభపడు [నర్కా; నె]

నా

నాటు

నాటు = చాలా సన్ననిపేను [నే]

ప

పంకు

పంచ

పంకు = మొండిపట్టు — అతడు తనపంకు వదలడు [కరీ]

పంగకాలు = ఒంకాము

పంగలమాదు = చేతివేళ్లు మధ్య అరచేతిలో పుట్టు పుండు [వి]

పంగలుకట్టె = కంపరోదూర్చి ఎత్తుకట్టె [తె; నె; కర్నూ]

పంగాలు = కట్ట మొదలగునవి చివరనరెండుగా చీలినవి — పంగాలుకట్టె; పంగల; పంగలు [నె; పు; అ]

పంగి = అనుకూలకాలము — ఇప్పుడిది కోత పంగి [కరీ]

పంగించు = మాటలతో దెప్పు [అ]

పంగిడి = ఎత్తుగడ; కుట్ర [వి]

పంగు = (1) (వ్యంగ్యముగా) పని — నీకేమీ పంగులేదా? [నె; కర్నూ; తె]

(2) పంగ [అ]

పంగెన = ఎత్తివాడుపు (పంగించునవి) [అ; బ]

పంచ = మగవారు కట్టుకొను దోవతి; పంచె — పంచకట్టుకో [నె; కర్నూ; తె]

పంచ = (1) ఇంటిలో ఏ వరండామైనను పంచయే [గు]

(2) ఇంటిబయటి వరండా [నె]

(3) ఆశ్రయము — ఆయన పంచన
[బతికనా [నె; తె; కర్నూ]

పంచకక్షాయము = (1) తురిమిన ఎండు
కొబ్బరి, చక్కెర కలిపినపొడి; ఇది
దేవుని పండేరమునకు ముఖ్యము [నె;
కర్నూ; తె]

(2) పప్పులు బొరుగులు బెండు బత్తాను
బెల్లము కలిపిన పత్తారము [అ]

పంచకూళ్లకషాయము = 5 రకాల మూలి
కలుతో కాచిన కషాయం; పంచకోల
కషాయము [గో]

(2) నానాజాతి సంకరం [గు; నె; తె;
అ]

పంచకోళ్లకషాయం = (హ) పంచకూళ్ల
కషాయము [కర్నూ]

పంచది = చెడ్డది; పోకిరిది — అయెడ్డు పంచది,
దగ్గరకు పోవద్దు [నె-పో]

పంచాతయింది = తెగని విషయమగు; బాధా
కరమైన విషయమగు [అ]

పంచాది = (1) వీడికొట్టు [ఉ-వి]

(2) ఇంటిపంచ, వరండా; పంచోది

పంచపాది = మ్రుగ్గులుంచెడి ఆరలకట్టపెట్టె.
ఇందు వస్తు, కుంకుమ, మ్రుగ్గుపిండి,
గురాలు మున్నగునవి యుండును [కరీ]

పంచిక = ప్లాను (Blue Print) [కర్నూ]

పంచులు = పంచాయతీ దారులు [కరీ]

పంచేటు = పాడు, చెడు — అదంతా పంచే
టైంది (పనిచేటు; పనిచెడుపు) [తె; అ]

పంచేరు = (1) నీనె

(2) ముఘగులో $\frac{1}{4}$ వ పంతు [అ]

పంచోది = పంచ; పంచాది

పంజా = (1) కురువువలన నరములు నొప్పి
చేయు — కాలు కురువు ఊరక పంజా
తున్నది [నె-పో]

(2) ప్రణము మున్నగునవి నొప్పిబె
లాగు [కరీ]

పంజాగొడ్డు = బెంజిగొడ్డు; గొడ్డుబోతు
పె]

పంటలు వేసుకొను = పిల్లల ఆ
దొంగను నిరయించుటకు ముగ్గురు
చేతులు ఒకరు పట్టుకొని చేతులు తట్టు
ఆ ముగ్గురిలో ఒకరు వ్యతిరేక
చేతులు తట్టినవారిని దొంగగా నిర్ణయం
దరు. ఆ ప్రక్రియను పంటలు వేసుక
అందురు [సర్కా]

పంటి = (1) కుండ [అ]

(2) చిన్నమూతిగల కుండ; ఐంగ;

— పంటెడు నీళ్లు; పంటె [నె; చె]

పంటె = (1) శాలెపొద్దు నూలును చుట్టు
ముట్టు [కరీ; నె]

(2) చిన్నమూతిగల గుండ్రటి మట్టి;
దీనిని సిక్కుతెచ్చుటకు మాత్రమే ఉ;
గింతురు; ఐంగ; పంటి [నె]

పండ = కోసిన పంటకంతులు ఉంచ
చొప్పతో కట్టు తాకాలికమైన
— కంతులపండ తడిసిపోయినది
పా]

పండా = దేవాలయ పూర్ణాధికారి [కరీ]

పండారము = శివపూజచేయువారు; తం
గురుకుకు [చ]

పండు = పండుకో [వి]

పండుకాల్పు = ఇటుక, మొదల
బాగుగా కాలినది [గు; నె]

పండుకప్పు = చాల పెద్ద తెల్లటి ఉప్పు
ఉప్పువేసి ఎండబెట్టుటకు పనికి వడ
[కృ]

పండుగ డబ్బు = బహుమతి; ఇనాము

పండుగ నెల = ధన్యూనము [ఁ; నె]

పండుతడి = పైరు కోతకు ముందు
పెట్టిన చివరి నీటి తడి [నె]

పండుతల = నెరిసిన తల [వి]

పండు పక్కి = చిన్న మంచి నేటి చేప [నె;
రా; కృ]

పండ్ల పరి = ఏదైనా తినవలెనని కలుగు నోటి
దురద, కోరిక; నోటికు తర — పండ్ల పరి
అణగారితే ఉప్పు చెక్కలే నరి [నె-
ఆత్మకూరు]

పండ్లు అమ్ము = ఒకరి తప్పును గూర్చి
ఊరంత తెలియజెప్పు [మ]

పండ్లెల్లు = చిక్కిపోవు [మ]

పంత = పణత; తల వెనుకభాగము [కరీ]

పంతులయ్య = ఉపాధ్యాయుడు × పంతు
లమ్మ [మ]

పంతులు = గ్రామకర్తం [నె. కరీ]

పంతోల = నీళ్ల తూముయొక్క అడుగు
భాగము [చి]

పంద = కొన్ని తమలపాకుల చిన్న కట్ట
లను (పిడులను) చేర్చి కట్టిన పెద్దకట్ట;
సుడి; బంద [నె-ఆత్మ]

పందకము = బండి నొగగు కాడికట్టుట—
బండి పందకమువేసి నిద్దముగా నున్నది;
పన్నకము [నె-మెట్ట]

పందా = పగ దీర్చుకొను చర్య; తగినశాస్తి
—వాడి (ని) పందా పట్టించవలెను [నె
తె]

పందార = చక్కెర [వ; కరీ]

పంది చెక్కలు = పంది మాతితో నున్న
ధూమపన్నె మంచి నీటిచేప [ఉ-గో]

పందిబరువు = మోయలేనిబరువు; ఎక్కువ
బరువు—వాడు పందిబరువు [నె]

పందిబలుపు = చాలలావైన బలుపు [కరీ;
నె]

పందిరికొమ్మ దించు = పెండ్లి అయిన పద
హారవాడు పందిరికి వేసిన పాలగుంజను
పూజించి, ముత్తైదువలు పందిట్లో
కూర్చొని, అట్లు (తినుబండారము) తిన్న

తరువాత ఆ గుంజను కదిలించురు. దాని
తరువాత పందిరి ఎప్పుడైన తీసి వేయ
వచ్చును [మ]

పందిరిపాటు = బల్లపాటు (వాలు లేనిది)—
ఈపాక పందిరిపాటుగా నిర్మింపబడినది
[కరీ]

పందిరి మంచం = అలంకారముతో కూడిన
మంచము; చాందినీ మంచం; అరడాల
మంచము [మ]

పందిలి = సంసారుల తీరాలలో (అపర
క్రియలు) ముఖ్యమైన చివరదినము [నె]

పందేరము = (1) దేవుని ప్రసాదమును పంచి
పెట్టుట [నె; కర్నూ]

(2) వికరణ లేకుండ వ్యయము చేయుట
—ఉన్నదంతా పందేరము చేసినాడు;
పంద్యారము [నె]

పంద్యారము = (చూ) పందేరము; పన్య
రము; పన్యారము [అ; తె; నె]

పంపర = ఎద్దుచెంపకు బుట్టు గడ్డ [కరీ]

పంపరమాస = పంపరపనన అను పెద్ద జాతి
నిమ్మకాయ; చెకోర్త; పంపరదబ్బి

పంపు = (1) తోట, చేను మొదలగు వాని
లోని ఒక భాగము [అ]

(2) విభజింప బడిన భూ భాగము —
తోటలో మీపంపు వెంట వెంట ఉన్నాయి
[నె-పొ]

(3) చంపుటకు చేసిన క్షుద్ర విద్యా ప్రయో
గము (పంపబడినది)—పంపు చేసినాడు;
శాతబడి; నట్టు [నె; గు]

(4) కూన్యము [అ]

(5) ఒక్కచోట ఒకపాకము (పారుదల)
గల పొలము — మారేగడిపాయ పంపు
కోతబట్టినారు [కరీ]

(6) వీశలో $\frac{1}{4}$ వంతు; ఏబలము [అ]

పంపుగొట్టు = (1) ప్రేరేపించుట [తె; నె]

(2) ఉబ్బించు [నె]

పంబు = ఏకినపుడు విడిచడిన దూది [నె;
తె; అ]

పంబరాలగొట్టు = (చూ) పంబరేపు
[కర్నూ]

పంబరేపు = విమర్శించు, పనిపట్టించు—
వాడి పంబ రేపిపోసినారు (దూది ఏకుటలో
వలె [నె; తె]

పంబలోళ్లు = గ్రామదేవతల పూజలలో పంబ
జోళ్లు అను వాద్యమును వాయించు వారు
[చి; నె]

పంబోడి = పంచపాళి [వి]

పక్క = పరువు — పక్కనీనాను పంథ
బట్టాను పండుకోనంటాడు నా మొగుడు
(పల్లెవదం) [చి; నె]

పక్కి = బిళ్ల పాటు చిన్న మంచినీటిచేప [నె]

పక్కు = పొక్కు — అమ్మారుపోసి పక్కు
రాలింది [చి]

పక్కుగొట్టు = కురుపుమానుచు పైన గట్టి
ఏర్పడు; చెక్కుగట్టు [వ]

పక్వము = పంట [అ]

పక్షులపొయ్యేటివేళ = ఉపయం ఏడుగం
టలు [మ]

పగటిదివిటి = రాజులు మొదలగువారి వెంట
పట్టపగలుగూడ తీసికొనిపోవుకాగడ; ఇది
రాజలాంఛనము; దేవునికి దప్ప ఇతరులకు
ఇది లేదు—అ సంస్థానానికి వగలే దివి
టిలు పట్టుదురు అని జడాయ కొట్టు
కొనుట పరిపాటి - పగటి దివ్వెలవారు
పంజురెత్త అని ఒక కవి ప్రయోగము;
పగటిదివ్వె; పగటి దీపములు [నె]

పగటిదీపములు = గురువు ఎదురు వచ్చి
నప్పుడు గౌరవార్థము పగటిపూటగూడ
వెలిగించు దివిటీలు; పగటి దివిటీలు [అ]

పగటివేషగాడు = (చూ) పైటివేషగాడు;
బైరూపోడు; పరార్కపోడు [నె]

పగిరి = పీరు, నది [అ; బ]

పగులదీయు = కార్యము సాధించు (వ్యంగి
ముగా)—అయన పగులదీసినదేమీలేదు
పగులబాడుచు [నె; కర్నూ; అ; తె]

పచ్చదము = జంటపొరల దుప్పటి [వి]

పచ్చపూస = అమాయకురాలు కానిది అ;
యకురాలుగా కనబడు స్త్రీ; నంగన
[కరీ]

పచ్చరము = (చూ) పచ్చదము [అ]

పచ్చి = ఎక్కువైన — పచ్చి బొంగ; వ;
మోసము [చి; నె]

పచ్చిక = సంతర్లో గంపగంపకూ సుంకము
కాయలు తీసుకొనే వద్దతి; పసిక [చి]

పచ్చికురువు = అతివృద్ధివలన ఏర్పడి
జ్ఞమము; రొంపికురువు [తె]

పచ్చిగడ్డమిడ్డ = వగలాడి [మ]

పచ్చిపులుసు = ఉడుకని (చింత) పులు
కూర [నె; మ]

పచ్చురము = చేతితో వడికిన నూలు;
గట్టిగా నేసినది [మ]

పచ్చెలు = ముక్కలు—వాని తల పచ్చె
చేసినాడు [తె]

పజీతు = నవ్వులపాలగు, అవస్థపడు, ఆ
మానము పొందు; పసితు, బజీతు [అ;
బ]

(2) మానహాని, పజీతచేయు; బజీ
(ఉర్దూపదము మూలము పుజీత) [తె; నె]

పటంగి = పొగరుబోతు [చి]

పటాకా = టపాకా; టపాసా [కరీ]

పటాకి = గాలిపడగ [అ; బ]

పటాకులు = టపాకాయలు [చి]

పటాల్లు = ఎదుటి—వాడు పటాల్లు అం
మాట అన్నాడు [తె]

పటుకు = అభ్యంతరము; అక్షేపణ—
ఆ వనికి ఒక పటుకు ఏర్పడింది [నె]

పటక్కున = (1) మొగమాటము లేకుండా
—వాడు పటక్కున అంటాడు [తె]

(2) తబాలున—పటక్కున మాట అని
వేసినాడు [నె]

పటవ = పుధ్యరకపు కుండ—పటవనిండ
నీడు [కరీ]

పట్ట = గొట్టుతో, అటుచిటు రెండుసార్లుతోలిన
దుక్కి [నె-మెట్ట]

పట్టదు = (1) వలదు [కరీ]

(2) ఇష్టపడదు—అదంటే నాకు పట్టదు
[నె - రక్షణము; చెన్నపట్నము]

పట్టనెత్తి = బట్టతల [అ]

పట్టపగటి టపాకాయ = వ్యభిచారి [వి]

పట్టపువాడు = నముద్రతీరములో నుండు
అరవ బెస్తవాడు—పటపుపాళం [నె]

పట్టా = బండిచక్రములో వూటిలను బంధించు
ఇనుపపట్ట, బద్దె—బండిపట్టాలు వాలగి
నవి; నేమి [నె; వ; అ]

పట్టా = ఒకజాతి పందెపుకోడి [శ్రీ]

పట్టాచేయు = అన్ని రక పేర చూర్పించు
[కరీ]

పట్టించు = (1) చిన్నగా లాగికొను—అతడు
నా దబ్బు పట్టించాడు [కరీ]

(2) చదువులో విద్యార్థికి వాచకము అల
వడుటకు పద్యకావ్యమును చదివించుట
ప్రారంభించు—వాడికి పెద్దపుస్తకం
పట్టించినారు [నె]

(3) గిత్తలకు వట గొట్టించు [గో]

పట్టించుకొను = కలుగజేసుకొను—ఇంటి
సంగతి వాడేడి పట్టించుకోడు [వి; అ;
[నె]

పట్టించు = (1) ఆచారము—అది మాకు బలే
పట్టించు [నె-పొ]

(2) ఆచరణలో పట్టుదల; విశ్వాసము—
కాకాహరమంటే నాకు పట్టించుతేడు [నె]

పట్టిచ్చు = (1) రహస్యమును బయటకు
వెడలబెట్టు—సంగతి పట్టిచ్చలేదు [నె;
తె]

(2) మందు గుణమునిచ్చుట [గో]

పట్టు = (1) మంత్రకాడు వేయు మ్రుగ్గులు
[కరీ]

(2) గడ్డి మొదలగు వాటిని ఒంటిపురిగా
పట్టు; మెలిబెట్టు—ఎంట్లనుపట్టినారు [నె]

(3) రసవత్తర పట్టము—మంచిపటులో
కత నిలిపినారు [నె]

పట్టుపంతాలమారి = మిక్కిలి పంతగొట్టు
[వి]

పట్టుకపోవు = తీసికొనిపోవు [సర్కా; తె]

(2) నేరమునకై బంధించి తీసికొనిపోవు
—థిల్లసుల్తాన్ పట్టుకపోతాన్ [నె]

పట్టుకరా = (1) తీసికొనిరా [సర్కా; వ]

పట్టుకొనిపోవు = (1) నిర్బంధించి తీసికొని
పోవు—వాడిని పోలీసులు పట్టుకొని
పోయినారు; పట్టుకపోవు

(2) దొంగతనముగ ఒకవస్తువును తీసికొని
పోవు—వాడు చెంబు పట్టుకుని పోయి
పోయినాడు [నె; అ; తె]

పట్టుడు = (1) బెణుకు—అది పట్టుడునొప్పి
[నె; వ]

(2) పట్టుకొన్నది [అ]

పట్టుబడి = (1) జీతములోనికి గాని, కూలి
లోనికిగాని ముందుగా తీసుకొను వేతనము,
ఇది ధన ధాన్యరూపకముగా నుండును;
అధ్యాన్న—పట్టుబడిపోను మిగతజీతం
తీసుకో [నె]

(2) గాథ—ఒక పట్టుబడిచెప్పు [తె]

పట్టుసోగ = నాగరి పాలెకుండుకొయ్య, దీనిని
పట్టుకొనియే దున్నుదురు; మేడి [కరీ]

పట్టెడ = (1) బండ్లు మరామత్తు చేయుచోటు
[చ]

- (2) శ్రీ కంఠభూషణము
 (3) ఎద్దులకు మెడకు కట్టు తోలుపట్టె
 (4) పైరుచాలు [నె]
 (5) మంచపు నవారు [గ]
- పట్టమంచము = (1) కమిజీమంచము, పేము
 బెత్తముతో అల్లినది [నె]
 (2) పట్టలు గలిగిన నవారుతో అల్లిన
 మంచము [కర్నూ; తె; అ]
- పట్టెలు = చిన్నకాలవలనుదాటుటకు అడ్డంగా
 వేసిన (తాటి పట్టెలు) తాటిదబ్బలు; దాట్లు
 [గు]
- పట్టెలుతోలుట = ప్రతితోటలో నాగలి
 తోలుట [గు]
- పట్టెవర్గనము = (1) శాస్త్రయుక్తము [నె]
 (2) మోసగించు—పట్టెవర్గనంపెటినాడు
 పంగనామముపెట్టినాడుఅన్నట్లు[కర్నూ]
- పట్కూరి = (1) పట్టుగుడ్డలు నేయువారి తెగ
 [కరీ, మ]
 (2) జరి కుట్టువారు [మ]
- పట్టుమానము = పటణము — పట్టుమానం
 కాపురం [నె; అ; తె]
- పట్టు = (1) బూజు [గ]
 (2) జగదాలు—జుట్టుపట్టు
 (3) కుస్తీతో పట్టు [చి]
- పట్నాలు = ఉప్పుకారము పెట్టి వేయించిన
 ఉలవ అలసందులు పెసలు మొదలగునవి
 [అ]
- పడక = (1) గొట్టెమందలను సత్తవకొఱకు
 పొలములో రాత్రులలో తోలి కుదుర వేసి
 నది, పండుకొన్నది అనుట — ఒకటి
 రెండు పడకలు; మందట్టు
 (2) సమకలము [అ]
 (3) పల్లవునేల; బాడవ; పడవ [నె-
 పా]

- పడకవాసి = ఈగరాటు లేకుండా :
 లకు బాగుగ నిద్రపట్టుచోటు — అ
 పడకవాసి గలది [నె]
- పడకపట్టు = జబ్బుపడు [అ]
- పడకవేయు = రోగముతో మంచములో
 [తె]
- పడకలమారిగొడ్డు = పప్పుదూ పనిలో
 కొనునది; దానికి కారం కళ్లలో
 లేపెదరు [గు]
- పడదు = అతకదు; పగ — నాకు అయ
 పడదు [కరీ; నె]
- పడమట్టిల్లు = పూజాగృహము— అరవ
 టిల్లు [నె; మ]
- పడవ = (1) బొరియ — ఎలకలు పడ
 చేసినవి [అ-పె]
 (2) మొదట — పడవలో తెలియఁ
 జపుడు రోగము ముదిరింది [నె-పా]
 (3) సారి, పర్యాయము — ఈ పడ
 నీ పని తప్పక చేస్తా [నె-పా]
 (4) పెలుస పారు పల్లవుపొలము; :
 మునకపొలము—విడూరు పడవ
 (5) ఏటికి నీరు వచ్చి పడవలో దాటిక
 స్థితి—ఎరు పడవ × నడవ [నె]
- పడవరంగుల అడ్డుది = రంకుల అ
 [కరీ]
- పడవా = బీడు [క; న]
- పడసాల = ఇంటిముందు బంకుల తరు
 ఉండే వరండా వంటిది [మ]
- (2) మిద్దెటింగ్లలో ముందుహాలు —
 డెండు కంపాల పడసాల [అ; తె]
- పడవా = పనికిమాలినది [తె]
- పడాలు = గ్రామపెద్ద [వి]
- పడి = దేవాలయములలో పనివారికి
 ప్రసాదపు ముద్ద; దినవేళ్ళము, పడి:
 వారు [అ]
- పడికట్టు = ఆచారము [కరీ]

పడిగాపులు = పెద్దవారి కడపలకడ కనిపెట్టు
కొనియుండుటలు; పడగాపులు

పడిగె = ఎద్దులకుండు దుర్లక్షణపు మాంసము,
ఇది ముచ్చెనగుంటతోను ముద్దితోను
ఉండును [నె-పొ]

పడిచచ్చు = మిక్కిలి ఇష్టపడు — నేనంటే
తాను పడి చస్తుంది [వి: నె]

పడిదల, పడుదలు = ఇంటికప్పు వాటము
పడిదలతగ్గి ఇల్లంతా ఉరిసింది [నె]

పడిపడక = అతుకక; అనుకూలతరేక [కరీ]

పడిపడినప్పు = అధికముగా నవ్వు [అ: నె]

పడిమారు = చూరిపోవు [నె-పొ]

పడియ = (1) దున్నక పీచుగా ఉంచిన
పొలము [శ్రీ]

(2) లోతులేని చిన్న నీటిగుంట — జం
కలు పడియలో నీళ్లు త్రాగినవి [నె]

పడివచ్చు = కూడుకొను; తగులుకొను—
నేను పడి వచ్చినదానను గాను, పెండ్లి
పెండ్లమును [కరీ]

పడుగాపులు = ద్వారముముందు పడియుండి
దర్శనమునకై చేయు నిరీక్షణలు; పడి
గాపులు [కరీ]

పడుగు = (1) కుప్ప సురిపిడిలో తొక్కించు
టకు అనువైన చూక్రిపు వన—ఇప్పటికి
రెండు పడుగులై నవి; పడుగు బాగా
మెదిగింది [నె: తె: అ]

(2) వంశము

(3) పోలిక; సంప్రదాయము; చాలు—
'మీ పడుగుంత ఇట్లాటిదే' అని తిట్లు
[నె-పొ]

పడుబాటు = చిన్నదిగా క్రిందికి పడు నీటి
జాలు [కరీ]

పడోలు = ఉపేక్ష, తాత్పర్యము [నె-అక్క
కూరు]

పడ్డ = ఎదిగిన ఆడబట్టెమాడ × మగది కుట్టు.
ఇట్లే ఆవుమాడను పెయ్య అందురు ×
మగది కోడె [నె: అ: తె]

పడ్డంగము = నదీ ముఖద్వారమున, ఆటు
పోటుల వలన పెట్టిన దిబ్బ, ఏర్పడిన
దీప్తము; డెల్టా [నె]

పణ = నొసలు; నుదురు; పన [అ: బ;
కర్నూ]

పాకు = ఆశ్రయము — హైదరాబాదులో
నాకు ఒక చిన్న పాకు చిక్కింది [నె-
పొ]

పణ్యారము = పక్షిరము [అ]

పతంగి = గాలిపటము [తె]

పతి = పొలములో పొడవుగా తీసినగుంట—
చేలో పటలు బెట్టినాడు [నె]

పతివేయు = అమ్మవారు పూని భవిష్యము
చెప్ప [వి]

పతుకులాట = (1) దేవులాట

(2) ఇటునటు వెడకులాట [కరీ]

పత్తల = ఇద్దరు ముగ్గురు కలిసి చేయుపని
[అ-పె]

పతేర = పరవతి—అతడు పతేర పోగాట్టు
కొన్నాడు: పత్తార [కరీ]

పత్తికాయలు = మెత్తటి పకోడీలు

పత్తిరించు = చెక్కుటయందు, నరుకుట
యందు, కట్టుటయందు క్రింది వరుస
కంటె పై వరుసను కొంచెము లోపలికి
నెట్టుట—గోడను పత్తిరించి కట్టు [నె]

పత్తివిడుచు = పత్తిబట్టములో ముడిపత్తిని
పెట్టి, అందలి గింజ వేరుచేయు [గు]

పత్తార = పరవతి; పతేర [కరీ]

పదను = (చూ) పడును [నె: కర్నూ; అ;
తె]

పదలము = అరపై తులము, పరిమాణము
[శ్రీ]

పదస్తు = అధికమైనది, అమూల్యమైనది—
బలే పదస్తుగా దాచిపెట్టినాడు [నె]

పదస్తుడు = అధికారములోనున్నవాడు [అ]

పదార్థం = (1) పదహారు కుంచములు [శ్రీ]

(2) 16 కూములు [నె]

పదుగు = కొయ్య, చెక్క మొదలగు వాటి
వెడల్పువైపు — ఇటుకరాతిని పదుగున
బెట్టు × గేడి: నిలుపు [నె]

పదును = (1) తడి—పదును చేసు

(2) దున్నుటకు తగినంత వాన— పదును
వడినది

(3) ఒక అంగుళము వాన; రెండు

దుక్కులు: 0.24 మిలిమీటర్ల వాన—ఈ

దినం 'రెండు పదునులు వానపడింది

(4) వాడిఅయినది—పదునుకత్తి; పదను

[నె; కర్నూ]

పద్దు = (1) వైఖరి — వారిది దొరపద్దు
[కరీ]

(2) పంతము—పద్దుపట్టినాడు [నె]

పద్దుకు మూలినవాడు = కొరమూలినవాడు;
అప్రయోజకుడు [శ్రీ]

పద్దుపట్టు = (1) బాధించు, సాధించు —

ఇద్దైన తరువాత ఇక నీ పద్దు పడతాను

(2) పట్టుదల [నె-పొ]

పన = సుదురు; పణ [కర్నూ]

పనకాయి = (1) (చూ) తాయం, పనాయి
[వ]

(2) పిల్లలకు బెట్టెడి కజ్జము [కరీ]

పనగడి = పెండెము; దొడ్డికి అమర్చిన గేబ్

(చూ) పలగాడి; పనడ [వ]

పనటి = (1) పంట

(2) కల్లగీయుటలో ఉపయోగించు చిన్న
కడవ; లొట్టి [అ]

పనత్రాడు = (1) పెద్దల కొమ్ములకుగట్టు చెవి
త్రాడు [కరీ]

(2) కోసిన వరిని పనకట్టు పన్నటి త్రా
[కరీ; నె]

పనబడు = అలవాటుపడు— క్రొత్తపొ
నరిగా పనబడలేదు: పనుపడు

పనాయి = (చూ) తాయం; పనకాయి [:

పనికిమూలినవాడు = అప్రయోజకుడు [

పనిపట్టించు = శిక్షించు; ప్రతికార
చేయు — వాని పని పట్టించినారు [

కర్నూ; అ; తె]

పనిపెట్టు = (చూ) పనిపట్టించు [వ]

పనిబాటల వాళ్లు = (1) నౌకర్లు; చా

(2) కూలినాలిచేసి జీవించువారు [నె]

పనిలేదు = అక్కరలేదు; అవసరము;

—నాకు అది పనిలేదు [నె; కర్నూ; అ;

పనిలేని పని = అనవసరమైన పని [కరీ;

పనివాడు = (1) జీతగాడు [హై; కర్నూ

(2) పనియందు నేర్పరి — వాడు ప

పనివాడు [నె; తె]

(3) పనిచేయువాళ్లు—పనివాళ్లు పని

దిగినారు [నె]

పనుగడ = పని—ఏమి పనుగడ చేసితి

[కరీ]

పనుగడి = గలుమ తలుపు; పలగాడి; ప

[రీ]

పనుపడు = (1) సేద్యమునకు భూమి

వగు—అచేను పనుపడినది [నె]

(2) పలించు— అకార్యము పనుప

[అ]

పన్నడ = పకువుల దొడ్డికలుపు, పెండె

పలగాడి; పనగడి [మ]

పన్నా = బట్ట వెడల్పు కొలత; — లా

క్లాత్ పన్నా పెద్దది [చి; నె]

పన్నీ = దువ్వెన; పన్నె [గ]

పన్ను = (1) నాగలికి కాడి మేడి పరి

దున్నుటకు సిద్ధముచేయు, ఇట్లా ప

దానిని ఏరు అందురు: పన్ను [నె; :

[2] ఒడ్డుట—వల వన్నుతాను [తె]
పన్నె = దువ్వెన; వన్య, పైన; పన్నీ
[శ్రీ: వి]

పన్నెండూళ్ల పారాపత్తు = ఉన్న పనికి
లేనిపనికి ఊరక తిరుగుచుండు వ్యక్తి;
[దిమ్మరి — ఆయన వన్నెండూళ్ల పారా
పత్తు [నె]

వన్య = దువ్వెన; వన్నె, పైన [శ్రీ: వి]
పన్యారము = తినుటకు నానవేసిన పెసర
వప్పు — పానకం పన్యారం చేసినారు
[తె]

పప్పులు = పిండివంటలు [శ్రీ]
పప్పుచారు = (1) వప్పు పులుసు

(2) కందివప్పు వేసి చేసిన చారు; రసము
వప్పుతెడ్డు = (చూ) వప్పుసుద్ద [గో]
వప్పువత్తి = వప్పు ఉడికినతర్వాత ఎనించు
కొయ్యిసాధనము; ముద్ద కవ్వము [శ్రీ]
వప్పు సుద్ద = ఎక్కడబడితే అక్కడ చతి
కిల బతువాడు; వప్పుతెడ్డు [గో]

పబ్బతి బట్టు = అంజలిఘటించు [కరీ]
పమిడివత్తి = ఒకే పెద్ద గింజగల వత్తి;
ఇది మేలువత్తి, దీనిని కాంబోజి (కాంబో
డియా) వత్తి అందురు [నె-పొ]

పమ్ము = (చూ) పన్ను [అ]
పయిబరువు = సోమరి [కర్నూ]
పయ్యాట = పయ్యెట [వి]
పయ్యెడ్డు = ఎరువు, పసుపువన్నె కలిసిన
వన్నెగల యెడ్డు [కరీ]

పరంగి = బొప్పాయిచెట్టు; పాపాయ; మద
నానప; పరాండప [అ]

పరంగి = పాశ్చాత్యుడు [అ; బ; నె]
పరక = (1) రెండుకానులు, అర్థణా [వి]

(2) చీపురుకట్ట [నే]
పరకలు = (1) క్ష భాగము [నె; కర్నూ;
తె; అ]

(2) ఒక రకపు చిదుగు చేపలు — పర
కలు; జెల్లలు [కరీ]

పరకాయించు = బాగుగ పరిశీలించి చూడు
—పరకాయించి చూస్తేనేగాని కనుబడదు
[నె; తూ; గో]

పరకామణి = నిధి (హుందీ)లో వేయబడిన
నాణెములు ఎంచుట—కొండపైకి పరకా
మణికి పోయాడు [వి]

పరగడపు = మఱపు [గో]

పరవ = (!) ప్రదర్శనము

(2) తిరుణాళ్ళ [అ; బ]

పరపతి = అగౌరవము [అ]

పరపవాళ్లు = యాత్రికులు [వి]

పరబడు = తప్పించుకొని తిరుగాడు—పర
బడ్డవనరము; బెడబడు [నె-అత్మకూరు]

పరబారా = ఇతరుల ద్వారా—సంగతులు
పరబారా తెలుసుకొన్నాను [తె]

పరమబొట్లు = వల్లెలలో పెద్ద భవంతులతో
పరమబీతట్టు ఉండు పూజా మందిరము;
గ్రామాలలో ఇండ్లకు తూర్పువాకిలే
ఉండును [నె]

పరమహంసక్రియ = పరమాషక్రియ (చూ)
గోసాయి చిట్క [తె]

పరమాషక్రియ = (చూ) గోసాయి చిట్క
[నె]

పరమాయిషీ చీర = భారముగా నేసిన చీర
[కరీ]

పరము = (1) బండి నొగకు ఇరుప్రక్కలా
బిగించిన పొడవు దూలము — పరము
బట్టి నెట్టు [నె]

(2) వశముగ, ద్వారా—అది వానిపరంగా
ఇచ్చివంతు [నె; కర్నూ; వ]

(3) వక్షము—నేను వారిపరము [అ]

(4) బియ్యములో కలిసిన మిక్కిలి సన్న
నూక [తె]

పరవదోలు = (1) అడవి జంతువులను వేటాడుటయందు, వలయాకారముగ దూరమున మనుష్యులు చేరి, తప్పెటలు కొట్టి బాకాలు ఊది గలభాచేయుచు, క్రమ్ముకొని వచ్చుచు, లోపల జిక్కిన మృగములను మాటులలో వేచియున్న వేటకాండ్రగుండుదెబ్బ మేరలోనికి తోలునట్టి వేట పద్ధతి, నేటి మైసూరు కెడ్డా వంటిది — పరవదోలినాడు

(2) నిర్బంధముగా జనమును ఒకచోటుకు చేర్చుట — పరవదోలినట్లు జనాన్ని తోలినాడు [నె]

పరష = (1) బ్రహ్మాత్మవస్తువులో రథోత్సవానంతరపు ఉత్సవము

(2) ప్రదర్శనము; సంత — ఎద్దల పరష; పరస [అ]

పరస = పశువుల సంత — పలమనేరు పరస [చి]

పరసకు = మృతి చెందిన యెదవనాడు గాని, తొమ్మిదవనాడు గాని చేయు క్రియ [కృ; గుం]

పరసాల = ఇంటిలోని ముందు హాలు; ముందరిల్లు [అ; స]

పరస్థలము = (1) చెక్కుడు పనిలో అక్కణ లేని భాగము [గు]

(2) గోడ కట్టటలో రెండు రాళ్ల మధ్య పడలుచోటు; బెండడి — పరస్థలం బాగా పడలు [నె]

పరాందప = బొప్పాయి; పరంగి; పాపాయి [అ]

పరాటచెక్క = (1) రీపర్ కట్టు (2) పెద్ద మ్రానులు కోయగా ప్రక్కన తేలిన ఎచ్చుతక్కువలు గల చెక్క [నె]

పరాశక పోడు = నానావిధ వేషములు వేసి గ్రామములలో తిరిగి హాస్యము పట్టించి డబ్బు దండుకొనువాడు; పయిటివేషగాడు; లక్కోరోడు; బైరూపోడు [మ]

పరి = (1) కాడిని నొగకు గాని, ఏకికా గాని కట్టునపుడు ఏర్పడిన మోటు; — చీలకు అటుఇటు రెండేసి పరులు [నె-అత్తకూరు]

(2) భారము — వలప బెద్దుమీద పరిప [నె-మెట్ట]

(3) బాధ — ఈ పరి పడలేను [చి]

పరింగి = బొప్పాయి [చి]

పరిగిలి = (1) కొలబోయినది

(2) చెటకాపు కోసుకొనిన తర్వాత వేయబడుట — పరిగిలి చేను; ప తోట; ఈటుబోయిన [చి]

పరిట = పయట [కరీ]

పరిటి = మారు; పర్యాయము — ఈ ఇలా చెయ్యి [వి]

పరిటిలు = నేలమీద చేతులుంచి లకు లంఘించుటలు [నె-పొ]

పరిడి = రూఢి — పరిడి పడిపోయి [కరీ]

పరియా మామిడి = దేశవాళి మామిడి; మామిడి [వి]

పరుగుడు = (చూ) బక్కబరుడు [గ]

పరుపు = (1) పరికలు కోయని (సాన; వజ్రము [వి]

(2) పైభాగపు వైశాల్యము; పరపు పరుపు = (1) చెట్లు కాచి, కాయలు బారజొచ్చుట — తోటపరుపుకు పచ్చి; పరికబారు [నె]

(2) రెండు మైళ్ల దూరము; పరుగు

పర్కలు = చేపలు [మ]

పర్వతము = శ్రీశైలము [కర్నూ]

పట్టి = నెట్టి — నేల పట్టలు పడింది; [హె]

పట్టె = చిన్నవాగు [కరీ]

పట్టెగడ్డ = పట్టె (చిన్నవాగు) చాప భూమి [కరీ]

పట్టానము = పిట్టలు [గ]

పట్టానము = ఉద్దులు (పరములు) పాతలు
(అడ్డ చెక్కలు) మొదలైనవి కలిసిన
బండిపై చటము; చాటవ [శ్రీ]

పలకపుల్ల = బలపము; బళపము [అ]

పలకబారు = మామిడి మున్నగునవి పక్క
స్థితికివచ్చు; పరువుకువచ్చు; పండబారు
[తూ-గో]

పలకలనిచ్చెన = మెట్లనిచ్చెన

పలకనర్లు = అరు పలకల (పార్శ్వములు)
గుండుగల బంగారు పూసలతో ఒకపేట
కంటే ఒకపేట పెద్దదిగా చేసిన హారము;
దుల్లడీలదండు (కాని యీ దుల్లడీలదండ
గుండు గుండ్రముగా నుండును) [సర్కా]

పలక్కుండు = ఊరకుండు; పల్లకుండు
[నె]

పలగాడి = కొట్టములు, వామిదొడ్లకు బెట్టు
వెడల్పు కొయ్యచట్టపు తలుపు; పెండెము;
పలుగడి; పనుగడి; పనడ [నె; కర్నూ]

పలపల = (1) పలుచన — పైరు పలపల
పోయింది [నె]

(2) అస్సుటము — పలపల తెల్లవారినది
బలబల; బల్లన [నె; అ; వ]

(3) ఉన్నట్టుండి — జనం పలపల లేచి
నారు [నె; వ]

పలవ = (1) వ్యతిచారి [చి]

పలుకు = (1) గట్టి; గట్టితనము — పలుకు
రాయి; అన్నములో పలుకున్నది [నె; గు]

(2) సీతాఫలంలోని గింజ నలుపుబారి కాయ
పండబారు దళకు వచ్చు—కాయలు పలికి
నవి [మ]

పలుకుబోళ్లు = పలకి మోయు బోయలు
వేయు కేకలు [నె-పొ]

పలుకూటము = పాతకాల; వీదిబడి; పల్లె
కూటము [చి]

పలుగు = (1) ఇనుపక మ్మి—గుంటకపలుగు

(2) తెల్లని కఠినమైన రాయి [నె-పొ]

పలుగుడు = విషముగల ఒకజాతి పాము;

ఇది కఠించిన ఒక్కంతా మచ్చ లగును —
నూనె పలుగుడు; నూనె కడ్డెడ పాము

పలుజు = వ్యర్థము—నీళ్లు పలుజు పోతుండ
వాడు [నె]

పల్కముంచం = మధ్యచెక్కలు వఱచిన
మంచము [మ]

పల్లము = ఉర్లగడ్డల తాలింపు [నే]

పల్ల = (1) తెలుపు—పల్లాపు; పకాపు

(2) గుట్టము, నడుమ నిలువకుండా పోగలి
గిన దూరము — అది పదిమైళ్ల పల్లా
పోగలదు [నె]

(3) నాల్కాళ్లు ఒకేసారి ఎత్తి పరుగెత్తుట;
గ్యాలప్ [వ]

పల్ల = 120 సేర్ల దాన్యప్రమాణము [తె]

పల్లకుండు = ఊరకుండు; పలక్కుండు [చి]

పల్లకో = ఊరుకో; పల్లకో [శ్రీ]

పల్లమీసము = వచ్చిరాని మీసము — పల్ల
పల్ల మీసాలు వచ్చున్నాయి [నె-పొ]

పల్లా = (1) 100 శేర్లకొలత [అ; చ]

(2) 120 సేర్ల తూకము [కరీ]

(3) అంతయు [అ-పె]

పల్లాయి = (1) చురికన; పల్లాయి

(2) హేళన

(3) ఎకనక్కెము [అ; బ]

(4) ప్రతిదానికి బెనను; ప్రక్కతాళము
వేయు; బలకొట్టు—ప్రతిదానికి పల్లాయి
పలికినాడు కాబోలు [నె]

పల్లాయి = చురికన, ఎకనక్కెము; పల్లాయి
[అ]

పల్లిక = ఊరక [చి]

పల్లికాయ = పేరుకనగ; ఇలాతికాయ; గుత్తి
కనగ; పేరుకనగ [కరీ; మ]

పల్లి = (1) పైకి ఎగిరి, పలయముగా తిరిగి క్రింద కాళ్ళపై వ్రాలుట; పిల్లేరుగంతు; సమ్మర్ సాట్ [నె]

(2) బండి మొదలగునవి తలక్రిందులుగా పడుట; వాలుబడుట; బోల్తాగొట్టుట — బండి పల్లికొట్టినది [సర్కా]

పల్లెపుట్టి = మార్కెట్ సీమలో (దర్శి - పొదిలి) వాడుకలోనున్న 20 తూముల చిన్నపుట్టి. ఇవట వాడుకలోనున్న ఇంకొకపుట్టి — సింగంపుట్టి అనువానికి 10 తూములు [నె-మార్కెట్ సీమ]

పల్లెము = పల్లెకూటము; పలుకూటము; బడి [చె]

పశాకు = బొప్పదమున కుపయోగించు ఆకు; మందాకు (మందు + ఆకు) [చి]

పశాపు = అప్పటమైన తెలుపు వన్నెగల ఆపు; ఇత్తే—పన్నెద్దు; పన్నెద్దు [నె; కర్నూ; ఆ]

పసరము = ఆపు, ఎద్దు మొదలగు తెల్ల జంతువు మాత్రమే; బట్టెను పసరమనరు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

పసరుకట్టు = (చూ) పసురుకట్టు [నె]

పసలపోలిగాడు = పశువులపై వ్రాలిగంతులు వేయు తోకపొడవు చిన్న నల్లనిపిట్ట; పసుల పోలిగాడు [చి; నె]

పసి = (1) పశువులు [కరీ]
(2) తెల్లని

పసింపు = (1) ఆహారము జీర్ణమగు; రుచించు;—అది తినట, నీట పసింపదు,

(2) నోటికి రుచించు; — నాట నోటికి పసింపడంలేదు. ఈపదము వ్యతిరేకార్థము నందే వాడుదురు [గు]

పసిక = (చూ) పచ్చిక [చి]

పసిగుట్టుంకాకిరి = వ్యర్థమైనది; సాధ్యము కానిది. తెల్లని గుట్టుమునకు చేయు మాలీసు పనివలె కష్టమైనది; సాధ్యము కానిది [ఆ; నె]

పసిమిసి = ప్రస్తావన; సందర్భము; ప్ర — దాని పసిమిసే ఎత్తలేదు [నె]

పసిరి = లేత [కృ]

పసీతు = అవమానము; బజీతు [ఆ]

పసుపు కుంకుమకు = (1) పేరంటం

(2) బిడ్డకు అరణమునకు — ఆ ఖ

అమెత తండ్రి పసుపు కుంకుమకు

నాడు [ఆ; నె]

పసుపులు నొక్కుట = పసుపులు చిట్టి [మ]

పసురుకట్టు = కనుకట్టువిద్య; లేనిది క

అగపడుట; గారక; పసరుకట్టు—

పసురుకట్టు గట్టివాడు [నె]

పసులపండుగ = సౌక్రాంతిమరుసటిది

కనుము. ఈ కనప్పండుగ పశు

పొలములకు తోలుకొనిపోయి, అచట

కొమ్ములకు రంగులు బూసి, పొంగ

పశుపాలకులు వినోదముగా

గడుపు గ్రామీణుల పండుగ.

ప్రాంతమున ఎడ్డకు పందెములు

దురు [నె; ప; ఆ]

(2) దూడలపండుగ; ఆనాడు

రాజుకు పొంగళ్లు బెల్లుదురు [చి]

పసులు పోలుగాడు = (1) పొడుగుతో

గిన చిన్నటి నల్లనిపిట్ట; ఇది పశు

వ్రాలితో క్రిందికిపైకి అడించుచు;

పసలపోలిగాడు; పసులపోలిగాడు,

దాక్షిణ్య పక్షి

(2) రెక్కబడనివ్యక్తి — ఒక డ

ఇంకొక డోరిని పసులపోలిగాడు

పశము = రీతి; ఆలగునే; ఉన్నట్లుం

ఆ పశంగా వెళ్లిపోయాడు [గో]

పళి = నింద — ఎందుకే పళి? [చి]

పళ్లము = కూర [నే]

పళ్లకాయ = పొట్లకాయ; పొళ్లకాయ]

పాంగము = (1) ఒక కులకట్టుబాటు —
 నెట్టి పాంగము వాళ్లంతా వచ్చినారు [నె]
 (2) చుట్టములు — మా పాంగము చాల
 పెద్దది [నె]
 పాంటికి = సోపానము; మెట్లు; చీడి;
 తాప; మెటిక [అ]
 పాంటికిలు = దనరావద్యములు వ్రాసినపుస్త
 కములు. వీటిని రంగుకాగితములు, పూసలు
 రంగుదారముతో బెండుచేయుదురు —
 పాంటికిలు చదువు [అ]
 పాంటికెలు = మెట్లు; చీడిలు; తాపలు; మెటి
 కలు
 పాకంపప్పులు = బెల్లపు పాగులో వేసిన
 పప్పులు [అ]
 పాకడుగు = వండగు [తె]
 పాకము = బెల్లము మొదలగు వాటిలో చేసిన
 చిక్కటి ద్రవము; పాకు; పాగు — నిప్పు
 ల్లకు పాకము బట్టినారు [నె; తూ-గో]
 పాకలు = బండిపై చట్టమున అమర్చిన
 ఆడ్డచెక్కలు [శ్రీ]
 పాకు = (1) తీగ ప్రాకుటకు ప్రక్కనపెట్టిన
 కట్టులు; అల్లుడు [శ్రీ]
 (2) వ్యాపించు [తె]
 పాకు = చిక్కటి ద్రవరూపము; పాగు;
 పాకము — బెల్లపు పాకు [కర్నూ]
 పాకుట = కొట్టుట [వి]
 పాకుడు ముబ్బులు = అగడప
 పాకురు = బండపైన, నేలపైన, నీరాసు
 దుచే ఏర్పడిన అకుపచ్చని జారుడు
 ద్రవ్యము
 (2) పాచి; పాకుడు [కరీ]
 పాకులాడు = పటికొరికతో ప్రయత్నము
 చేయు; ప్రారేయవడు [నె-పా]

పాకోళ్లు = పావుకోళ్ళి; పానుకలు [కరీ]
 పాగడ = (1) పాడ; పరికిణి [కర్నూ]
 (2) నూలు కొలక విశేషము — తిరి
 పోగులు ఒక పాగడ, ఆరు పాగడలు
 ఒక వుంజ [నె-పా]
 పాగా కొయ్యలు = గుడ్డలు తగిలించుటకు
 గోడకు కొట్టిన కొయ్య మేకులు; కొంకి
 కొయ్యలు [వి]
 పాగానెల్లా = రెండు బట్టలు పెట్టుట
 (ఇచ్చుట) [మ]
 పాగి = (1) వసతి; వీలు — ఎవరి పాగి
 వాళ్లు చూచుకొన్నారు [నె; తె; అ]
 (2) దారి — ఎవరు పాగిన వాళ్లు పోయి
 నారు [నె; అ]
 (3) వంశము [గు]
 పాగించేయు = (1) చేసుకోతకు వచ్చినపుడు
 నీళ్లు బయటకు పట్టు (తీసివేయు) [గు]
 (2) అనువుచేయు [నె]
 పాచి = ఉదయమున ఊద్యే కసపు [కరీ]
 పాచిపని = ఉదయమున ఇంటియందు,
 వెనుక ప్రదేశములందు చిమ్మి పేడ కట్టే
 జల్లనది — పాచిపని అయినది [కర్నూ;
 తె; అ; నె]
 పాట = కర్వాక — అ పాట ఏమన్నాడు [నె]
 అమాయన — తిన్నపాట కాస్త వండుకో
 [నె; కర్నూ; అ; తె]
 పాటాకొట్టు = వద్ద కొట్టివేయు [గు]
 పాటాబెట్టు = కొట్టివేయు [గు]
 పాటింపు = (1) మతింపు — అశంక
 పాటంపు లేదు [వి]
 (2) వనిచేయు వాడుక — అది నాకు
 పాటంపు లేదు; పాటిన [నె]

పాటికి = (1) ప్రత్యేకము—ఎవరి పాటికి
వాళ్లు చేసినారు [నె; కర్నూ; తె]

(2) ఆ సమయానికి [కరీ; తె]

పాటిన = పాటించు; నియమము; అనుస-
రింపు — ఆ విషయంలో నా కంతగా
పాటిన లేదు; పాటించు [నె]

పాటిబద్ధములేని = సత్యములేని [కరీ]

పాటు = (1) స్థితి—కుదురుపాటుగా ఉండు
(2) ప్రవర్తన — నీ యిష్టము వచ్చిన
పాటువడు ఆ తర్వాత చూచుకొందాము
[నె]

(3) ఎరువులు బాగా వేయుట [కరీ]

(4) దెబ్బ [తె]

(5) వైపు—పైపాటుగా తిప్పు [నె;
కర్నూ]

పాటు గొట్టు = పిల్లలు క్రింద బడినప్పుడు
కలుగు కీడు; గాలి సోకు [నె-రా]

పాటు దీయు = దిగదుడుపు తీయు; దృష్టి
దీయు [తె]

పాటున బడు = (1) దేవుని రథము ఉత్స-
వమునకు బయలుదేరి, తిరిగి యథాస్థాన
మునకు చేరు — తేరు పాటున బడినది
[నె]

(2) కిష్టపరిస్థితులు తీరి కుదుటపడు —
అన్నీ పాటున బడినవి [నె]

పాట్లుచేయు = వేడినీళ్లు, నన్నీళ్లతో కలిపి,
స్నానమునకు తగినట్లు చేయు; పాళాలు
చేయు [నె; కర్నూ; తె]

పాట్లుపడు = మామిడికాయలు పండుటకు
తగిన స్థితికివచ్చు. దీనికి గుర్తు ఒకకాయ
తనంత తాను రాలి క్రిందపడవలెను [మ]

పాడి = ఆవు, బజ్జె పాలు ఇవ్వగలిగిన స్థితి
—మాత ఇప్పుడు పాడిలేదు [నె; కర్నూ;
ఆ; తె]

పాడిచేయు = పాలు పితికి, కాచి, చిలికి ఉప-
యోగమునకు సిద్ధముచేయు [నె; కర్నూ;
ఆ]

పాడివసులు = పాలుదీసి చేయు వసులు

పాతరబెట్టు = (1) నాశము చేయుదు
తిట్టు; కాతబడి చేసిన మంత్రద్ర-
లను, ఆ ప్రయోగమును గురి ఆ-
వ్యక్తి వచ్చేపొయ్యే దారిలో పూడ్చి
దురు; ఇట్లు పాతరలో బెట్టుకును
బెడిరించు తిట్టు [నె; తె; ఆ]

(2) వడ్లు మక్కుటకు నేలగుంటలో
దొక్కి పాతిపెట్టుదురు; దీనితో
మొలకెత్తు గుణము పోవును; ఇ-
శక్తులను ఉడిగించునని తిట్టు

పాతరవేయు = చంపు [తె]

పాతాళభేది = గలము; నూతిలో చేద
గలం [చి]

పాదికట్టు = చిన్న పాదులవలె, చిన్న
కయ్యలు గల పొలము—ఆది పా-
పాలము [నె]

పాదు = నాటు—వాడు గుంజపాదెను;
[నె]

పాదుట్టు = పాజుట్టు [కరీ]

పాదులు = తీగలు అల్లుకొను కాకర
లగు చెట్ల కుదుర్లు; చెట్లపాదులు [చి]

పాన = ప్రాణం [చి]

పానకాల బిందె = లగ్నమునకు
టకు పెండికొడుకు విడిదిలోకి, ఆ
వారు బెల్లపు పానకమును తీసుకొ-
బిందె [గు]

పానాది = బాజారతోవ—పానాది
యాడుచున్నది [కరీ]

పాపచ్చి = బ్రహ్మజెముడు; పాపచి
[ఆ]

పాపాసులు = చెప్పలు — పా పా-
కొట్టాడు; మెట్టు [చి]

పామరము = పేమ [కరీ]

పాము = నేలకరాలు [నె]

పాము చేప = (చూ) మయగు [మ]

పామునాటకవారు = (1) రంకు మరగిన వారు [చి]

(2) పామువలె చీలిన రెండు నాటకలు గలిగినవాడు అనగా, అబద్ధములాడువాడు; రెండు నాటకలవాడు [నె]

పాముపొట్ట = పొట్టపైకి కనుపించకయే ఎక్కువ అన్నము తినువాడు — నోటి దగ్గరనుండి గుద్దదాతా పొట్ట గలవాడు అనుట [నె]

పాములనారి = పెద్ద మెడ కొంగ [వి]

పాముల నారిగాడు = పాముల తిను తెల్లని కొంగ జాతి పెద్దవక్షి [చి]

పాయ = (1) ఏటిసీరు తీసిపోయిన తర్వాత జాలుగా ఏర్పడిన ప్రవాహశాఖ; జాలు — ఈ తడవ ఏటిపాయ అబద్ధత నొక్కింది

(2) వేరుచేయు — పాయగా తీయు [నె; చ]

(3) పొరలు పొరలుగా వీడి వచ్చునది — ఉల్లిపాయ; తెల్లపాయ [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

పొరచిప్ప = క్రవ్వెడి పొర [నె; చి; తె]

పొరదమ్ము = మెట చేలలో నాడు వేయు బకు ముందు పొరతో మట్టి చెక్కి, నీరు పెట్టుట (చూ) దమ్ముచేయు [గు]

పొరదోలు = (1) పశువులను విప్పి, దొడ్డి నుండి బయటకు దోలు

(2) ఎదిగిన కోడిపిల్లలను తలి పెటనుండి వేరుచేయు — విల్లల పొరదోలినా [నె; ఆ]

పొరబట్టు = తీవ్రముగా విమర్శించు — అయిన సంగతంతా పొరబట్టినారు [నె]

పొరాడు = ప్రాకులాడు

పారి = పార్వతి [చి]

పారికత్తు ఇచ్చు = విడాకు లిచ్చు [మ]

పారికాడు = పురుగు మెలిగి తిరుగాడు — చీమ పారికాడింది; పారుకాడు [నె; ఆ]

పారిగోడ = ప్రహరి [ఆ; నె]

పారిరా = పరుగెత్తి [శ్రీ; వి]

పారివేట = (చూ) పారువేట [తె; నె]

పారు = విస్తరము — మూడంకజాల పారు మిడ్డె [తె]

పారుకాడు = పురుగు తిరుగాడు; పారి కాడు [గు]

పారుగోడ = ప్రాకారపు గోడ [చి]

పారుడు నొప్పి (వాపు) = ఉండి ఉండి చోట్లు మార్పు నొప్పి (వాపు) [నె]

పారుపట్టె = బండి కిరువెపులను వేయు పొడవు కొయ్యలు; పరములు [చి]

పారుబోతు = (1) పనికి లొంగకుండా పరుగెత్తిపోవు ఎద్దు — పారుబోతెదు [నె]

(2) పిరికి — పారుబోతు దనంబున పండి పిల్లి [ఆ; వ]

పారువేట = (1) తిరునాళ్ల చివర నాడు, దేవుడు గుత్తు వాహనము మీద, ఈరి మంద బయటికిపోయి, వేటాడినట్లు ఆడుట — ఈదినం పారువేట

(2) వ్యభిచరించుటకు తిరుగుట — అయ్య పారువేటకు బయలుదేరినాడే; పార్వేట [నె; కర్నూ; ఆ]

(3) పందెపు వేట. దేవుని ఉత్సవాలలో ఒక గూటమునకు పొచ్చేలునుకట్టి దూరం నుండి తుపాకులతో కాల్చారు. గురిగా కాల్చి చంపిన వాడి కా పొచ్చేలు ఇచ్చి వేయుదురు [చి]

(4) దసరా పండుగ చివర జమ్మి కొట్టుటకు వెళ్లుట; పార్వేట [సర్కా]

పారోశి = పప్పులతో పండిన ఒక రకము కూర [చి]

పార్వేట = (చూ) పారువేట [నె; కర్నూ; సర్కా; ఆ]

పాలకదాలు = (1) పుట్టిన పాపకు నామ కరణ దినమున, వెండి రాగి తీగ కలిపి చేసివేయు కడిమూలు

(2) గోధుమ పిండి, జెల్లము కలిపి వండి పిండివంట [మ]

పాలకత్తి = కల్లు గీయువారు, పెంకాయ గొలను చివురు వెడల్పు వంకరకత్తి [చ]

పాలకాయలు = పిండివంటలు; బియ్యపు పిండితో కారము, జిలకర కలిపి చేయు చిన్న ఉండలు [మ; నె]

పాలగచ్చు = నున్నటిగచ్చు, ఇందు ప్రతి బింబము కనుపించును; దుబారు పూత (దోబా) [కరీ; నె]

పాలచలుపులు = చన్నులలో పాలెక్కునై కలుగు నొప్పి [కరీ]

పాలచాయ = చాల రేకనైన రోజు రంగు — పాలచాయ రేకు (చీర) [నె]

పాలదారలు = ఉష్ణదారలు. మరుగుతో ఉష్ణముగా నుండు అప్పుడే పిండిన పాలు; ఇవి పక్వకారలు [నె-పా]

పాలపంచ = గచ్చువేసిన పంచటరుగు [అ]

పాలపిట్ట ఘోష = తన గోడే గొప్పగా చెప్పు కొనునది [వి]

పాలపూసలు = దృష్టిపరిహారముగ పసిపిల్లలకు కట్టు పూసలు [మ]

పాలబాన = కుప్పలు నురిసి దాన్యము మేలు రాజి చేసిన తర్వాత, గ్రామపురోహితుడు పాలకడవతో కల్లముల దగ్గరకు వచ్చి మామిడి మండలతో పాలను రాజిపై చల్లును. ఇట్టి సంసేకన క్షీరము కలిగిన పెద్దబాన. దీనివలన పండిన వడ్లకు పొలి (కలిసినచుట్ట) కలుగునని రైతు విశ్వాసము — ఇప్పుడే మా కల్లానికి పాలబాన వచ్చిపోయింది [నె-తూర్పునాడు]

పాలనెబ్బెము = శరీరముపై కలుగు తెల్లని పొడ, ఈపొడ కన్పించిన అదృష్ట మందురు; తెల్లపోబి [ఓ]

పాలాడి = పిల్లలకు పాలుపోయు సాధనము ఉగ్గరిన్నె [నే]

పాలామ్రము = పాలు బియ్యపుపిండి శర్కరతో కలిపి చేసిన జావగంజి; దీనిని మొక్కజొన్న గారెలతో తిందురు [మ]

పాలికాడు = భాగ్యుడు [అ-పె]

పాలివాడు = దాయ; దాయాది [కరీ; చ]

పాలీయువేశ = పిల్లకల్లులు చేనివనికి వెళ్లి మధ్యన చంటిపిల్లలకు పాలు యిచ్చుటకు ఇండ్లకు వెళ్లి వచ్చువేశ; పాలవేశ [కరీ; నె]

పాలు = శవమును దహనము చేసిన మరు నాడు చేయు సంచయనము — ఈ దినం పాలు [నె]

పాలుబోయు = వరి, జొన్న మొదలగువాటి గింజి ఏర్పడు — ఆ చేను పాలుబోసింది [నె; తె; అ]

పాలుమాలిక = కక్కుర్తివడు — ఆ ఖాటోకి పాలుమాలినాడు [అ; నె]

పాలేరు = (1) రోజు లెక్కకాక సంవత్సరానికి ఏర్పరచుకొని పొలంపని చేసేవాడు; నేద్యగడు [మ]

(2) పాలికాపు [గో]

పాలేరుకాడు = నేద్యపుకూలి; పాలేరు [కర్నూ]

పావంచాలు = మెట్లు; మెటికెలు; పొంటికెలు; అంచీలు

పావడాలు = కాలియందెలు [కరీ]

పావిడి = ఏటిలో నీటిపాము; జొలు [నె - మెట్ట]

పావు = పావలా [అ; వి; నె]

పావుతి = రైతు చెల్లించిన శిస్తురశీదు పుస్తకము [మ]

పాపికము = పాయసము, పానెము [అ]
 పాసు = (1) వివిధగొట్టు — వాడు పాసోడు
 [కర్నూ]
 (2) ఏవు, కత్తి — నీ పాసుగల; నీ పాసు
 విల్లబెరక అని తిట్టు [నె]
 పాసుట్టు = ఇంటికి వచ్చే బూజు [కరీ]

పాసుది = (1) రోబి
 (2) కక్కు-వ జాతి త్రీ [మ; నె]
 పాశముచేయు = చదునుచేయు [కరీ]
 పాశాలు = స్నానమునకు వేడినీళ్లు చప్పిళ్లు
 కలిపి అనువు చేసినవి; పాట్లు [నగ్గ]
 పాళి = పేనముక్క; నిట్ [ఆ; త్రీ; వి]

పింగటించు

పికాపికలు

పింగటించు = (1) వ్యంగ్యముగా - నిర్వ
 హించు — ఇక్కడ ఆయన పింగటించించి
 ఏమీలేదు
 (2) గజ్జలలో బాదకు ఎడము ఎడముగా
 అంగలువేయు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 పింజు = ధోవతి గోచి అంచును, బిళ్ళగామదచి
 దోపుకొనిన వంచకట్టు, ఇది పెద్ద వరుస
 వారు కట్టుదురు; బిళ్ళగోచి; — పింజుబోసి
 కట్టినాడు [నె; తె; అ]
 పింజురీపీకు = ఎడతెగని వాదముచేయు
 [కర్నూ]
 పింజలు = జుండెము వదుకు వర్తతి — నాలుగు
 పింజలు వడకీనాడు [కర్నూ]
 పింజుకొను = పెద్దజేసికొను — గొంతు పింజు
 కొను [కరీ]
 పింజేరి = బలహీనుడు; పీల, పింజేరి మనిషి
 [చి]
 పిండము మీది బరాతము = కప్పనే కప్ప
 నిది [కరీ]
 పిండి దీపారాధన = తిరుమల వేంకటేశ్వరు
 నికి మొక్కుబడి తీర్పుటకుగా శనివారం,
 వచ్చిబియ్యపు పిండి ముద్దలో దీపము
 వెలిగించి ఆరాధన చేయుట — పిండి
 దీపారాధనతో మొక్కుబడి తీరింది

పిండిపిడుగు = రాగి-జొన్నపిండి ఎనటిలో
 పోసిన తర్వాత, తెడుతో గెలుకుట
 కక్కువై నెప్పుడు అదిగడ్డకట్టి ఉడుకుచుం
 దును. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది నల్లమందు
 ప్రేరేనంక దెబ్బతో ప్రేలి ప్రమాదమును
 కలిగించును — పిండి పిడుగు కొట్టింది
 [నె-పొ]
 పిండిమర్కము = ఒక దినుసు పుసు;
 పిండి మిరియము [నె]
 పిండిమిరియము = మిరియాలు ఎక్కువగా
 వేసి, అనుకుగా చింతవం వేయ చేసిన
 కందివప్పు వంటకము [నె; కర్నూ; తె]
 పిండిముగ్గు = బియ్యపుపిండి కలిపిన ద్రవ
 ముతో వేయు కడసముగ్గు [చి; నె]
 పిండ్లు = పిండితో చేసిన ఫలహారములు;
 పిండువంటలు [మ]
 పిందె = జంటాలకారి; ఎప్పలకారి — ఆయన
 బలే పిందె [నె]
 పింపిణి = కలపై పెట్టుకొను నగ [మ; అ;
 బ]
 పింపిరి త్రుప్పు [గ]
 పికరు = జాడ — వాడివికరలేదు; పికిరి [ఉ-
 వి]
 పికాపికలు = పిండుగా [కరీ]

పికిరి = జాడ; ఉదంతము; పికరు — వాడి
పికిరియే లేదు [నె]

పికులు = (చూ) పిగులు [వి]

పిక్క = (1) మొలక; పిలక — వరి పిక్కలు
బెట్టింది [తె]

(2) పిరికి — వాడు పిక్కమనిషి [అ]

(3) మామిడివండులోని తెంకె [వ]

(4) గింజ — చింతపిక్కలు [వి]

(5) మోకాటి క్రిందిభాగములో గల గట్టి
మాంసభాగము [నె]

(6) ఒకటి మూడు మొదలగు బేసిసంఖ్య

(7) గోశీలలో చిన్న వరిమాణము గలది
[శ్రీ]

పిక్కండ్లు = పిక్కలు

పిక్కటబిట్టు = ఎక్కువగా కూరినది —

తీండి పిక్కట బిట్టు అయింది [గో]

పిక్క-బలముజూపు = పరుగెత్తిపోవు; కాళ్ళ
బల చూపి పారిపోవు [తె; నె]

పిక్కలు = పిట్టలు [అ]

పిక్కి = చిన్నగోలి; పిక్క [నె. ఆత్మ]

పిక్కు = (1) బాదురు, గోలీల ఆటలో గోలిన
ఉన్నచోటనే మరల ఉంచుట. లేక కొద్దిగా
కదిలించుట [నె]

(2) బలవపుముక్క [కరీ]

(3) రాబట్టుకొను [వి]

పిగులు = (1) గుర్తునుండి పిల్ల బయటపడు
— పిల్లలు విగతినవి

(2) మాట వెలువడు — రోటి నుండి వాడికి
మాట విగతలేదు; పికులు [నె; తె]

(3) గుడ్డ పాకడై చినుగు [అ; నె]

పిచ్చకుంట్లవాడు = వ్యర్థుడు; పిచ్చగుంట
వాడు

పిచ్చపాటిది = చిన్నది, తక్కువది —
పిచ్చకంచము [అ; నె]

పిచ్చాపాటి = కాలక్షేపానికి ఏదో మాట్లాడు
[గు]

పిచ్చలపీట = పిచ్చలాడుటకు ఉపయోగించ
గుంతలపీట; ఓమనగుంటల పీట [కర్నూ]

పిచ్చిగుంటలవారు = రైతుల గోత్రములను
మాత్రము వర్ణించుచు భిక్షమేత్తుకొను
కులమువారు. పిరికి ఏటిమిరాసి ఒక్కొక్క
గ్రామమునకు గలదు. దీవనలు గాని,
శావములుగాని వలుకక, ప్రతికుటుంబము
వారి గోత్రములను చెప్పిపోవుచుండురు,
అందువల్లనే — పిచ్చిగుంట వాళ్ళకు
పాపము లేదు పుణ్యము లేదు — అని
సామెత కలిగినది; పిచ్చకుంట్లవారు
[నె; చి]

పిచ్చిచెట్టు = ఉమ్మెత్త [కరీ]

పిచ్చుక సరసము = మాటిమాటికి చేయు
వని [వి]

పిచ్చె = చింతగింజ — చింత పిచ్చెకలు [చి]

పిచ్చు = తక్కువ; పిచ్చు × పెచ్చు [అ]

పిటుకు = గట్టిది [కరీ]

పిట్ట గూసింది = పిట్ట అనగా, గుడ్లగూబ
అరిచింది [మ]

పిట్టగోడ = (1) మిద్దెపై చుట్టును కట్టు
మూరదెత్తు గోడ; చేపట్టు గోడ [తె;
నర్కా]

(2) కొండమార్గాలలో (హార్ రోడ్) మలు
పులలో పక్కరాళ్లతో పేర్చిన చిన్నగోడ
[వి]

(3) పంట ఇంటిలో పొయ్యి కనబడకుండా
పెట్టిన పొట్టిగోడ [నె]

(4) ఇంటిచుట్టు కట్టుగోడ; ప్రహరీ [అ]

పిట్టగోడలు = కుమ్మీలు; కుంబలు

పిట్టపిల్ల = దుర్బలుడు — అతడు నాతో
పోరాడగలడా, అతడా పిట్టపిల్ల [కరీ]

పట్టతుండు = తోట సేద్యమునందు,
దుక్కులో ఏర్పడిన గడ్డలను నలుగగొట్టు
చిన్న కొయ్యతునక [నె-ఆత్మ]

పట్టపోటు = వెదురు బొంగులు మొదలగు
కొయ్యలకున్న రంధ్రములు, ఇవి లేతలో
పట్ట పొడువుగా పుట్టినవి [నె-పొ]

పట్టమాసి = సన్ననివాడు; పొట్టివాడు [నె-
పొ]

పట్టమేత = మిల్లభోజనము; చాల కొంచె
ముగా తినుట [కరీ]

పట్టరోష్టు = చిన్న వక్షస్థలం [నె]

పట్టికత = చిన్న కల్పిత కథ; పట్ట క త
(Fable) [నె; తె; అ]

పట్టు = (1) రసము తీసికొన్నతర్వాత మిగి
లిన మట్టి [అ]

(2) నెనగ పిండిలో ఉప్పుకారము వేసి
తిరుగబాతతో ఉడికించినది [తె]

(3) తీపు గలిపి పొడిగా చేసిన పరిపిండి
పదార్థము; పుట్టు [నె]

(4) పిండిలో బెల్లము కలిపి అవిరికి ఉడి
కించిన తినుబండారము [నె]

(5) సొంచేప మొదలగు వాటిని ఉడుక
బెట్టి పొడి పొడిచేసి తిరుగమాత వేసిన
కూర [నె]

పట్టుగట్టు = (1) ఇబ్బంది అగు— వాడికి
డబ్బులేక పట్టుగట్టింది

(2) మలబద్ధకమగు [తె]

(3) గట్టిపడ [అ-పె]

పట్టుపట్టుగా = జాటుగా గాక [కరీ]

పట్టోల్పకము = ముడిబియ్యము; చేరుదు
బియ్యము [మ]

పిఠా = తీసెయిన భక్ష్య విశేషము, అరిసె
వంటిది [గ]

పిడచ = (1) పిడికిలిలో ఇముడు అన్నపు
ముద్ద—ఒకపిడచగూడ తినలేదు [అ;నె]

(2) పన్నుఉడిన పశువు గడ్డి నమలలేక
బయటికి ఉమియు గడ్డిముద్ద — ఎనుము
పిడచలు వేస్తున్నది [అ; నె]

పిడచగట్టు = (1) గొంతు ఆరి మాట్లాడ
లేకపోవు

(2) వెంట్రుకలు అట్టగట్టుకొని పోవు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

పిడత = అకస్మాత్తుగా — పి డా త
ప్రాణము తీసెను: పిడివాత [కరీ]

పిడి = తమలపాకుల చిన్న (చేతి) కట్ట—
ఒక పిడి అంతా వేసుకొన్నారు [నె; తె]

పిడిగంట = తల వెంట్రుకలను అరటిమొగ
ఆకారములో వేయు ముడి; ఇచట దీనిని
మగవారే వేయగా, మలబారులో స్త్రీలే
వేయుదురు [నె]

పిడిగుద్దు = గట్టిగుద్దు [నె]

పిడిగోడ = మిద్దెలు, బావులకు అంచున
కట్టు పొట్టిగోడ; చేపట్టుగోడ; పిట్టగోడ
[అ]

పిడిచుట్టు = (1) దట్టి; అడ్డకట్టు; బ్రహ్మ
చారి కట్టు; యంగి కట్టు [నె; అ]

(2) బాలెంతలు నడుము బిగింపుకై కట్టు
కొను దట్టి [గో]

పిడితరుగు = వండిన పరిచేను కోయుటకు
ముందుగా, మంచిముహూర్తమున, మూడు
పిడికిళ్ల పైరుకోసి వచ్చుట; ఇది ఏరువాక
వంటి సాంగెము — కనవ్వుండుగనాడు
పిడి తరిగినాము [నె; తె]

పిడివాటు = కోసిన పరి ఓడెలను కుప్పగా
వేయక, ఎండిన తరువాత, పట్టుపట్టుగా
పట్టుకొని, కొయ్య చక్కపైబాది గింజ
లను రాలిచ్చినది. ఆవల చెత్తను తొక్కి-
తురు; పిడేట [నె; తె]

పిడివాత = అకస్మాత్తు; పిడత—పిడివాత
ప్రాణం పోయింది [కరీ]

పిడివాదము = మొండివాదము; వి త ం డ వాదము [నె; తె]

పిడుపు = పొ డి పొ డి గా వండిన కూర; పొరుటకూర [వి]

పిడేటు = (చూ) పిడివాటు [అ-పె; మ]

పితకలాటకం = (1) లోపిరికి, వెలిపిరికి, వెనుకముందాడుట [నె; కర్నూ]

(2) మోసము; పితలాటకం

(3) కంట [అ]

(4) వెంట తగులుట [గు]

పితలాటకం = (చూ) పితకలాటకం [నె]

పితుకు = కొంచె కొంచెముగా యిచ్చు— పితికి పితికి ఇస్తున్నాడు [నె]

పితుకుడు పప్పు = (పితికిన పప్పు) అనవ గింజలు వచ్చివి నానబెట్టి, చర్మమును పితికివేసి ఎండబెట్టిన పప్పు, చాలా రుచి [చ]

పితుకు పప్పు = (చూ) పితుకుడు పప్పు; పిసుకు పప్పు [అ]

పితుకులు = గేదె, అవు పిటి స్తనములు [శ్రీ]

పిత్రకోళ్లు = ఎద్దబండి వెనుకనుండి, ఎక్కుటకు బిగించిన పట్టుకొను కొయ్యలు [వి]

పిత్రపరిగలు = చేదుగా ఉండు చిన్న చేపలు [శ్రీ]

పిత్రర = చిన్న గోలి — పిత్రరతో బద్ది (గుంట) కాల్చినాడు (గుంటలో వడ వేసినాడు) [నె]

పిదప = లోబి—వాడు పిదప మాని [నె-పొ]

పిదప కాలము = వినాశకాలము— వాడికి పిదప కాలం వచ్చింది [నె; గు]

పిప్పికాయ = బాగా నమలలేక వళువు ఉమ్మివేయు గడ్డిచుట్ట—ఎద్దు పిప్పికాయ ఊనివేస్తున్నది [నె]

పిటికి = తలుపునకు వేయు కట్టతాళము [శ్రీ]

పిలం పిలాయమానము = నిర్లక్ష్యము [కరీ] పిల్లకల్లు = వసిపిల్లల ఉపయోగార్థము రెడ్డి యింటికి ఈడెగవారు, వంతులుగా పంపినట్టి ఒక ముంతెడు పిమ్మి కలుపని కల్లు [నె]

పిల్లకాయలు = పిల్లలు (ఆడ మగ శలిసిన వారు) [నె; కర్నూ; తె; అ]

పిల్ల పారు పత్తం పెట్టని ఒక్కని పొద్దు = అసంగతము; అసంభవము [అ-పె]

పిల్లబావి = పెద్ద బావియందు క్రింద త్రవ్విన చిన్నబావి, బావిలోపల త్రవ్విన చిన్న బావి [నె; నె]

పిల్లల ఎచ్చము (వెచ్చము) = పిల్లలకు వాడు మందులు [మ]

పిల్లాండ్లు = ప్రిలు కాలి వేళ్లకు ధరించు ఉంగరము వంటి సొమ్ము [నె-పొ]

పిల్లాది మేర = అందరును; ఆ బాలవృద్ధము [కరీ]

పిల్లిగంతు = (చూ) పిల్లేరు గంతులు [అ-పె]

పిల్లి పేగులవాడు = జాలిగలవాడు [నె-పొ]

పిల్లి బిత్తరకాయలు = పెసరలో చిన్న రకము కాయలు గాయు మొక్కలు; పిల్లి బీసరకాయలు

పిల్లెత్తకపోవు = చేయుచుండినవనిని నడుమ నిలువగా, అప్పటివరకు చేసిన దంతయు వ్యర్థమైపోవు; పెట్టవలసిన ఇరమై గుంజి క్లకు నడుమ పది దగ్గర నిలిపిన అవి మురిగిపోవును—నీ పది గుంజిక్లను పిల్లి ఎత్తుకపోయింది [నె]

పిల్లేరు గంతులు = పై తెగరి పలయముగా తిరిగి, మరల కాళ్లమీద నేలపై వ్రాలుట;

పిల్లి గంతులు; (సమ్మర్ సాల్) [నె]

పిసి = కుసి [అ]

పిసికిళ్లు = (చూ) పిసుకళ్లు [వ]

పిసినాసి = పిసినారి; లోబి

పినుక మనిషి = అతి దుర్బలుడు; పిచ్చుక
మనిషి [కరీ]

పినుకు = కుదించుకు పోయిన — చిన్న

పినుకు కళ్లు; పినుకు మొగము [గ]

పినుకుపప్పు = (చూ) పితుకుడు పప్పు [అ]

పినుకుళ్లు = చేతితో నులిమి తినుటకు యోగ్య

మైన రేతకంకులు; పినుకుళ్లు [అ]

పినుకుళ్లు పండుగ = ఆడ మగ కలిసి ఉత్స

వమున త్రొక్కులాడునది, ఇది వైష్ణవులు
ఎక్కువగా చేయుదురు [చ]

పినుకుళ్లు = ముదురని పాలకొన్న కంకలు
[నె; కర్నూ]

పిన్న = పిచ్చు; పిచ్చి [కరీ]

పిళ్లైళ్లు = (చూ) మించు [సర్కా]

పిళ్లైరాయుడు = దిష్టి దీయునపుడు తట్టలో
పెట్టు పేదబొమ్మ [అ-పె]

పీ

పీకడీయు

పీర్లు గుండానబడు

పీకడీయు = బలవంతపెట్టుచు; బ్రతిమాలు
— ఆయనను వీకడీని పని చేయించవలసి
పట్టించి; పీగడీయు [నె]

పీకుట = పెళ్లి పోవుట (వ్యంగ్యముగా) అతడు
కాలికొంది పీకినాడు [కరీ; నె]

పీకుదాన = ఉమ్మి వేయుట కుపయోగించు
పాత్ర [శ్రీ]

పీకులాట = (1) పెనకులాట; తగివులాట
(2) వివాదము — చానిమీద బలేవీటలా
టయింది [నె; కర్నూ; తె]

(3) అనవసర మగు దాధ; సంకటము,
దాధ [అ]

పీతె = (1) పెదల్పు తక్కువగా గోచిపాతవలె
నుండు చేలవరుస; సన్నటి దొంపు —
ఆ వీతెను కయ్యలో కలుపుకొన్నాడు [నె]
(2) సన్నాయి (నాదవర్తము) మొదలగునివి
డిండుటకు తాటి ఆకుతో చేసిన నాళము
[వ; నె; గో]

(3) సగము కాల్చి ఆర్చి, ఒక చోట
యుంచిన పొగచుట్ట [గో]

పీతెలు = వ్రయత్నము; పన్నాగములు —
ఇక నీ వీతెలు సాగవు [నె]

పీగడీయు = (చూ) పీకడీయు [నె]

పీచు = లోబి — వాడు వీచుమనిషి; నారపీచు
[తె; అ]

పీచోడు = సన్ననివాడు. [నె-పొ]

పీడె = నీటి పారకమునకు సుళువుగా ఏర్పర
చిన ఒకటి రెండు చాళ్లు; బోదె [కరీ]

పీటరోడు = కత్తిని బిగించిన పీట —
వాయిలు పీటకొడుతో కోయి [నె]

పీటముడి = ఒకరకపు గట్టిముడి × చూముడి
అతడు త్రాడుట వీటముడి బెట్టెను [కరీ;
నె; వ]

పీటవేయు = (1) స్థిరపడి కూర్చుండు
(2) వీవును రాతికో, గోడకో ఆనించి ఎదురు
తిరిగి కూర్చుండు [అ; నె; తె]
(3) భోజనము చేయుటకు సిద్ధము చేయు
— వీటలు వేసినారు, లేండి [నె]

పీడనెల = కా రీకము; ఈ నెలలో శుభకార్య
ములు చెయ్యరు [చ]

పీడిశకాళ్లు = ఈడుపుకాళ్లు [నె-పొ]

పీనాళి = పీనారి; లోబి; పినిష్టి

పినిష్టి = లోబి; పీనాళి [వ; కరీ]

పీర్లు గుండానబడు = (1) అనుకొనిన దాని
కంటె, ప్రతికూలముగా ఒక పని ముగియు
[నె; కర్నూ; అ]

(2) ఏదో విధముగా ముగిసినది [తె]

పుంగనూరు = వెట్టిబోగుల మనిషి (పుంగ
నూరు చిత్తూరుజిల్లాలో ఒక గ్రామము)
— పోరా పుంగనూరా [నె: కర్నూ]

(2) పిరికి; తెలివితక్కువారు [అ]

పుంగనూరు జవాను = ప్రతిపనికీ అడ్డు
చెప్పవారు [చి]

పుంగనూరు దానప్ప = అమాయకుడు [అ]

పుంగనూరు దాసరి = తెలివితక్కువ విచ్చ
గాడు [తె]

పుంగపుటార = ముక్లెమూట [కరీ]

పుంగిడి = ఒకవిధమైన ఆట; ఆడపిల్ల లిద్ద
లిద్దరు చేతులు పట్టుకొని గుండ్రముగా
తిరుగుచు “పుంగిడి పుంగిడి పుల్లిక్కా,
రాయికంటె ఎలక్కా” అంటూ ఆడు
దురు

పుంచే = మందబయలు [నె-మెట్ట]

పుంజాలు తెంపుకు పరిగెత్తు = భయపడి
పారిపోవు [వి]

పుంజి = నమ్మిది [నే]

పుంజీ = నాలుగు [వి]

పుంజుకొన్నది = (1) తేరుకొన్నది [చి]

(2) అరువు తెచ్చుకొన్నది

(3) కూర్చుకొన్నది [కరీ]

పుంజులూరు = అవ్యక్తుడు; వెట్టిమనిషి;
పుంగనూరు — పుంజులూరు నెల్లూరు
తాలుకాలో ఒక గ్రామము, మోసమునకు
కుంబకోణమన్నట్లు [నె]

పుంజెడు = లావుపాటి [కరీ]

పుంటికూర = గోగాకు; పుండాకు; గోంగూర
[తె]

పుండాకు = గోగాకు; పుంటికూర; పుండికూర
[అ]

పుండాకేరు = (1) చుట్టుకు [శ్రీ]

(2) అప్రయోజకుడు — పోరా పుండాకా
వెధవా [నె]

(3) చాడీకేరు; అచ్చా; నీచుడు [వి]

పుండిఆకు = గోంగూర; పుడ్డాకు [అ; :

పుండికూర = గోంగూర; గోగాకు; పుం
కూర [కర్నూ-పత్తికొండ]

పుండ్యాకు = పుండికూర; గోంగూర [అ

పుగిరిసు = కపిలబాసకు కట్టిన తాడు తిరు
నట్టి బిళ్ల (గిలక) యిరుసు [అ; బ]

పుగిశెట్టి = ఇకరులది; తేరగా వచ్చిన
పూశెట్టి [అ; బ]

పుగ్యాలు = బజ్జీలు [కర్నూ]

పుచ్చిపోవు = (1) అధికముగు — అంగ
వంకాయలు పుచ్చిపోయినవి, అ
దిక్క లేదు [మ]

పుచ్చె = కమ్మల సీలలు దిప్ప [గు]

పుటక = (1) పుట్టుక స్వభావము — వ
పుటకే అంత [చి; నె]

(2) అందము — మంచి పుటకైన మని
పుటక [కర్నూ; నె]

పుటకతేనె = పుట్టలలో బెట్టు తేనె [నె-:

పుటాన పుటుకులు = పుట్టినదాది [కరీ]

పుటిక = దొన్నె ఆకారంగా తాటాకుతో
నది; దీనితో కల్లు తాగుదురు; రేక

(2) అంచు ఉన్న గంప; పుటికి [న;

(3) చిన్నగంప — పోనపుటిక [నె]

పుటికపొత్తెర = తాటి ముంగము [చి
పొత్తెర [వ]

పుటుక్కున = హఠాత్తుగా; పుసిక్కు
పుసుక్కున [తె; నె]

పుటుక = (మా) (1) పుటక; పుట్టుక
కర్నూ]

(2) గర్భము (వ్యంగ్యముగ) [అ]

పుట = (చూ) పుటిక [మ]

పుట్టకూడు = పుట్ట లోపలిదాగముననుండు మెత్తని మట్టి, ఇది పురుగుల తెట్టివలె నుండును, నైద్యమునకు వాడుదురు [నె]

పుట్టగతులు = తిరిగి పుట్టుటకు అవకాశములు అనగా జీవితమును గౌరవముగా గడపు అవకాశములు — ఇక వాడికి పుట్టగతులు లేవు [నె]

పుట్టబంగారము = పాము పుట్టమట్టి; నాగుల చవితివాడు, నాగమయ్యకు పాలు నైవేద్యము తెచ్చినవారు ఆ పుట్టమన్ను చెవులకు కనులకు రాచుకొనుదురు [కరీ]

పుట్టమన్ను = (1) తల పులుముట కుపయోగించు మట్టి [చి]

(2) ఇటుకరాతి ఇండ్లు కట్టుటకు ఉపయోగించు బెల్లపురంగు గల మెత్తటి మట్టి [నె]

పుట్టరేపిళ్లు = (చూ) పుర్రేపిళ్లు [నె-పొ]

పుట్టాలమ్మ = గవదల గంగమ్మ వంటిది; మెడలో బంగారుగొలుసు (దండ) వేసిన ఈ అమ్మవారు తగ్గిపోవును [చి]

పుట్టి = ఏరు చాటుటకు, ఉపయోగించు గుండ్రటి బుట్టవంటి చిన్నవడవ. దీనికి వెలుపల తోలు కప్పుదురు; ఇది గుండ్రముగా తిరుగుచు ముందుకు సాగిపోవును. — నీ పుట్టి ఏమి మునిగింది? అరిగిండ్లు హరిగిండ్లు [రాయి]

పుట్టి = పెద్దగంప; అరిగిలి [తె]

పుట్టిసెలగ = 21 తూములు [నె-కనిగిరి; వ]

పుట్టు = పచ్చిబియ్యంతో చేసిన వంటకము; కన్నెపిల్ల రజస్తలయైనపుడు వండిపెట్టెదరు; పిట్ట [చి]

పుట్టుకొత్త = సరికొత్త [నె]

పుట్టులు = కందులు అధికముగా వేచగా వచ్చిన బొరుగులు [నె-పొ]

పుర్రేపణ = చెడ్డచేయమన్న ప్రోత్సాహము; పుర్రేపిళ్లు [గు; నె]

పుర్రేపిళ్లు = చెడ్డకు ప్రేరేపించుటలు - ఏవో పుర్రేపిళ్లు బెట్టి ఒకదోరినాడు [నె; తె]

పుట్టుపుట్టు = అధిక సంఖ్యగఁది అనిచెప్పట [మ]

పుడంగాసురుడు = అధికులలో ఘటికుడను కొనువాడు — వాడు పెద్ద పుడంగా సురుడా? పుడింగి [చి]

పుడత = మడిలోనికి నీరు పారించు చిన్న బోది; శాసకాలవ [శ్రీ]

పుడా = పొట్లము [కరీ]

పుడింగి = అధికు ధనుకొనువాడు — పెద్ద పుడింగిమాదిరి ఉన్నాడు; పుడంగాసురుడు [నె]

పుడిగెలు = స్వల్పమైన విచ్చములు — వాడు పుడిగెల్లెత్తి బ్రతుకును [కరీ]

పుడిసెడు = (చూ) పురిసెడు [అ]

పుడి = చిన్నపొట్లము; పుడా [కరీ]

పుడుకుట = చేతితో తడవుట [కరీ]

పుణికిరింతలు = (1) సన్నిపాతగ్రస్తునికి కలుగు దుర్లక్షణము

(2) నేళ్ళతో తడుముకొనుట [నె-పొ]

పుణుకు = (1) నీళ్ళను గబ్బిళ్ళతో వట్టి వడలుచు చేపలబట్టు [నె]

(2) తడుపులాడు; వెదకు — ఒళ్లంతా పుణుకుతాడు [తె; అ; గో]

(3) పెసలతో చేసిన ఒకవిధమగు భక్ష్య విశేషము [కరీ; సర్కా]

(4) అచ్చము, యథామాతృక — శండ్రి పోలికలు పుణికి పుచ్చుకొన్నాడు [గో]

పుతుకు పుతుకులు = తెగిన దారపు ముక్కలు [కరీ]

పుత్తరంజి = పుత్రజీవి [సే]

పుత్రము = (1) తాటిపండు మొదలగువాటితో తొడిమ దగ్గరనుండు కండగల భాగము

(2) ముఖ్యస్థానము—వాడికి పుత్రులగోసి
వంశినాదు: కొత్తిని [నె]

పుత్యము = ఏమీ ఎఱుగనట్లు నటించునది
[గు]

పునుక = పుల్లపారు అడవిగడ్డి, ఇది చెరువు
తొట్టులతో ఇడవలి, కుంగవలె పెరుగును.
దీనితో ఇండ్లకప్పు నేయుదురు; కాసిగడ్డి
[నె]

పున్నెమంతుడు = భర్తపేరు చెప్పటకు
బదులుగా స్త్రీలు వాడు మాట—మాపున్నె
మంతుడు వచ్చినాడు; మా యింటాయన

పురమాయించు = (1) ప్రోత్సహించు—
అయన జాగా పురమాయించినాడు

(2) ప్రారంభించు — వని పురమాయించి
వచ్చినా [నె; కర్నూ; తె; అ]

పురపురలాడు = అనవసర విషయములకు
ఎక్కువ ఆకర్షి చూపు. [నర్కా]

పురి = (1) ధన్యము నిలువజేయుటకు శాస్త్రా-
లికముగా గడ్డి ఎంట్టులతో కట్టినగాదె;
కూటు [గు]

(2) నులుకదారపు ఉండ [కరీ]

పురిఎక్కించు = ప్రేరేపించు; పురిజెట్టు [తె;
నె]

పురికొన = (1) సంఘటకుట్టు జనవనార
దారము [అ; నె]

(2) ఒకజాతి పురుగు, ఇది కుట్టిన బ్రతు
కడు [నె-పొ; గో]

పురిసెడు = పెద్దచేరెడు — పురిసెడు నీళ్లు
త్రాగు; పుడిసెడు. పునపదార్థమైన కమి
కెడు అని అందురు—కమికెడు అన్నము
[నె; తె]

పురుగుదొలుచు = మనస్థిమితము లేకుండు;
చలించు; గుబురెత్తు — వాడికి ఏదో
పురుగు దొలిచింది [అ; నె]

పురుగుముట్టు = సాము కఱచు [అ]

పురుజు = వందెము గెలిచిన పిగిలి పట్ట[శ్రీ]

పురువియ్యము = దొంగలను పట్టుటకు
తాంత్రిక వియ్యము (మంత్రాక్షతలు)

పుర్రాయించు = (1) పుట్టు — నాభ
లలో వదుపు పుర్రాయించెను; పుర
యించు [కరీ]

(2) ప్రోత్సహించు; పురమాయించ
పుట్టుగడ్డి = అల్లుకొను ఒక విధమగువది,
పశువులకు యిష్టము [నె-పొ]

పుట్టుగొట్టు = పశువులు బండికి కట్టినవ;
అనుకు పేదవేయు [మ]

పులక = (1) పైరునాటిన తర్వాత కయ్య
ఉన్న నీరు తీసి మరల పెట్టిన నీరు [

(2) చేలనుండి బయటకు పోవలసినమ
నీళ్లు; వెల్లువనీళ్లు; మురుగుడు నీరు [

(3) కలికము వేసిన తర్వాత కంటి
లార్చుట [నె-ఆత్మ]

(4) ముఱుగు నీరు [గు]

పులకత్తె = వచ్చుకొన్న కొయ్యకాలు [

పులకరము = కొద్దిగా జ్వరము తగిలిన;
దుట [నర్కా]

పులకకాలువ = మురుగునీరు బయటకు పో
కాయ (Drainage) [నె]

పులకతడి = (1) పైరు నాటిన తరు
వేయు తడి

(2) కొట్టుట—వానికి పులకతడి పడి
[నె-పొ]

పులకాలు = పల్లవి గోధుమ రొట్టెలు [

పులగము = పొంగలి [అ]

పులట = కొడిగ్రుడ్డు పొన; జన [వి]

పులపులమును = అధిక శ్రమవల్ల ఎముక
నొప్పెక్కు [కరీ]

పులమారుట = తిన్న పదార్థము గొంతులో
మఱువచ్చి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయ
పొలమారుట; పొరబోవుట [తూ-గో]

పులవరి = గడ్డిమేపుకు చెల్లించు శుల్క;
పుల్లరి [నె; అ]

శ్రీలవరింపు = పుల్ల ని వస్తువును తిన్నప్పుడు
కలుగు వికారము [తె]
శ్రీలికాపు = దేవుని విగ్రహములను శుద్ధి
చేయుట [సర్కా; తె]
శ్రీలికాయ = మిరవపండ్లలో తాలుకాయ;
కాటుకకాయ
శ్రీలిగిరింతబెట్టు = ఆశకలుగుజేసి కార్య
ములో దించుటకు మాటలు చెప్పు [నె-
పొ]
శ్రీలిగోర = పులుసుచేడ్డి; పులిహోర; పులి
హోర; చిత్రాన్నము [కరీ]
శ్రీలిచేరునాను = శ్రీలకంఠభూషణము; పుది
చేర్చినాను [నె]
శ్రీలిజీతము = నేలపై గీతలు గీచి, పావులకు
పులులు, మేకలు అని పేరు పెట్టి ఆడు
ఆట; పులిజోదము [తె]
శ్రీలిజూదము = (చూ) పులిజీతము [నె]
శ్రీలిపొంగనాలు = (చూ) పులిబొంగరాలు
[చి]
శ్రీలిపొంగరము = పులిబొంగరము [గో]
శ్రీలిబొంగరము = పులిపిన పిండితోకాల్చిన
తినుబండారము; పొంగలము [నె; కర్నూ]
శ్రీలియు = (1) దెబ్బలు తగిలి దేహము
నొప్పినిత్తు — ఓళ్లు పులిసేటట్లు కొట్టి
నాట [నె; ఆ]
(2) ఆలయు
(3) జ్వరమువచ్చు [కృ]
శ్రీలిరుసు = కపిలతొండము త్రాడు (నిడు
తాడు) జారు ఇరుసు; పుల్లిరిసు [చి]
శ్రీలినిడిన్నాడు = డబ్బు బాగా కలిగి
ఉన్నాడు [శ్రీ]
శ్రీలుకరము = సన్నజ్వరము [కరీ]
శ్రీలుగు = (1) కోమటి
(2) పురుగు [నే]

పులుచుగూర = పప్పులో చింకపండువేసి
వండిన ముద్దకూర; పుల్లకూర, పులుసు
కూర [ఆ; తె]
పులుమిట్ట = పచ్చికబీడు — పులుమిట్టిన పళ్ల
పులు మేస్తన్నవి [నె]
పులువరించు = కళ్లు అల్లార్చు [కరీ]
పులుసుకూర = చింకపండువేసి ఎనించిన
తోటకూర; పులుచుకూర [నె; కర్నూ]
పుల్ల = (1) వంటచెరకు — పుట్టెడుపుల్ల పది
రూపాయలు [గో]
(2) బలవము (వి)
(3) రేత ఎరుపువన్నె — పుల్లాపు [నె;
కర్నూ; ప; ఆ]
పుల్లగూర = (1) తోటకు మొదలగు వాటిని
ఇగురబెట్టి ఎనించిన ముద్దకూర [నె;
కర్నూ; ఆ; తె]
(2) గోగూర [గు]
పుల్లట = కోడిగ్రుడ్డుతో కయారచేసిన
భక్ష్యము [గో]
పుల్లనీళ్లు = (1) కల్లు [గో]
(2) పుల్లినీళ్లు; కలి [నె; రా; తె]
పుల్లపోటు = నూటిపోటుమాటలు [తె]
పుల్లబెట్టు = (1) ప్రోత్సహించు
(2) అడ్డుపెట్టు — ఆ పనికి వాడు పుల్లవోసి
నాడు, ఇక కాదు [నె]
పుల్లలుపెట్టు = (1) కొండెములు చెప్పు
[వి; నె]
(2) చెడకు ప్రోత్సహించు
పుల్లర = పుల్లరి; పులవరి [వ]
పుల్లవంపు = ఎక్కువగా ఏవైపుకుగాని మొగ్గు
చూపకుండా మధ్యస్థముగా రాజీచేసి
కొనుట — నివాదాలలో పుల్లవంపుగా
పోవాలి (ఎక్కువగా ఒకవైపుకు వంగక
అని) [నె]
పుల్లవిరువుమాటలు = మనసును నొప్పించు
నవి; వని చెఱచునవి [ఆ; వి]

పుల్లకాత్రము = బావి శ్రవ్యవోట నీరున్నదీ
లేనిదీ రెండు పుల్లలచేత కనుగొను
కాత్రము [చి]

పుల్లసిల్లు = (1) పోయిన వస్తువుకై చింతించు
(2) ఆననమాటకై చింతించు
(3) అధికశ్రమచే డస్సిపోవు [కరీ]

పుల్లకు = హీనుడు; తెక్కబడనివాడు —
వాదాక పుల్లకు; ఎంగిలాకు [నె; తె; అ]

పుల్లింగాలు = ద్వేషముతో ఒకరిపై మోపిన
నిందలు; పుల్లింతాలు [గో]

పుల్లింతాలు = (చూ) పుల్లింగాలు [గో]

పుల్లిరుసు = మోటబాన తొందముతాడు (నిడు
త్రాడు) క్రిందబడకుండ బారి అనుకొని
యుండు గుండ్రటి కొయ్యడిండు; ఇది
మోతుతోగూడ తిరుగుచుండును; పులిరుసు
[నె-పొ]

పుల్లుడునేల = గువ్వరాయిగల భూమి [కృ]

పుల్లెలు = ఎంగిలి విస్తళ్లు; పుల్లకులు [కరీ;
అ]

పుల్లెన = సీమంతమునకు దెచ్చు సూ
సారె [మ]

పునీ = (1) చుట్టరొయ్య, మడకరొ,
మడవరొయ్య

(2) బొగ్గుమనీ [శ్రీ]

పునీకిపోవు = కార్యము భంగమగు [శ్రీ
మ]

పునీక్కున = తటానన; అప్రయక్ష్న
— పునీక్కున ఇచ్చివేసినాడు;
క్కున [నె; అ; తె]

పునుక్కున = హఠాత్తుగా; తలవనితలం;
పునీక్కున [నె; కర్నూ; తె]

పునుకుడు = గొప్ప పురుషుడు &
వ్యంగ్యముగా అనుమాట—ఇది ఆ
కుడు చేసినవని; పునుడు; పుస్కర;
పునుగు [నె]

పునుగు = పురుషుడు అని వ్యంగ్య;
అనుట; పునుకుడు [అ]

పుస్కరయ్య = (చూ) పునుకుడు [

పూ

పూచి

పూచి = పురుగు; రిక్త [అ]

పూచిక = చీపురు — పూచికపుల్ల [నె-దక్షి;
తె; అ]

పూచిపెట్టు = నిజమును కప్పిపుచ్చి మాట్లాడు
— ఆయన సంగతి పూచిపెట్టి పోయి
నాడు; పూత మాటలాడు [నె]

పూజలు = కుచములు [చి]

పూజా = ఆడవాళ్లు మెడలో కట్టుకొను
బంగారు గుండు పూచ [కరీ]

పూజిచ్చు = అలంకరించు — దేవుండ్నికా
పూజిచ్చినారేదు [మ]

పూజు = కాడి [చి]

పూజేవ = శరీరముపై పూలమచ్చలున్న
చేప [చి]

పూట = పూలములకు నీరు పారించుకొన
భూవిస్తీర్ణమును బట్టి రైతు చెరువ
పారించుకొను కుప్పకాలము—మూది
టిన్నర పూట [నె]

(2) బరువు—బండికి కట్టిన ఎద్దు
ఒకదాని పైననే పూటవండింది [అ]

(3) హామి; జామీను—వానికి పూ
నాది [కర్నూ-వత్తికొండ; నె-పొ]

(4) బాధ్యక [గ]

(5) ఎక్కువ—ఎట్ట పూటగా వేసింది; పూటు [నె]

పూటగాలి=పరమటగాలి కొట్టికొట్టి, మరలిన తూర్పుగాలి; పైరుగాలి; మూలగాలి [నె]

పూటి = బండిచక్రమున కైవారముగా ఏర్పడిన గుండ్రటి లావుచక్క—బండిపూటి ఎరిగింది [నె; తె]

పూటిమన్ను = పేరినమట్టి [చి]

పూటు = (1) సంకరము — వాళ్ల వంశము పూటు [నె]

(2) నిండుదనం; డబ్బు కలిగియుండుట [గ]

(3) పూర్తిగా, ఎక్కువగా—చేలోబడియీ ఎదు పూటగా వేసింది; పూటగా [నె]

పూడిక = (1) కూన్యంపెట్టిన వస్తువులను యింటిలో నడుమ పూడ్చి పెట్టినది — ఆ యింటిలో పూడికెత్తినారు; గవు [చి]

(2) బావి మొదలగు జలాశయాలలో క్రమేణా పేరుకొని, దానిలోతును పూడ్చిన మట్టి మొదలగునవి — బావిలో పూడిక దోసినారు; పూడు [నె]

పూడు = బావిలో పేరినమట్టి — బావిలో పూడెత్తుతున్నారు; పూడిక [చి]

పూడుమాను = మోటకు గిలకపట్టము అమర్చుటకు అమర్చిన కొయ్యలు [నె-పొ]

పూడ్చినాడు = (1) వెళ్లినాడు — ఆయన నోరుగా పూడ్చినాడు [చి; దక్షిణము]

(2) శికించు—వాడిని పూడ్చినాడు [అ]

పూత = (1) పూచినది—చింతపూత

(2) నోటిపుండు — నోరు పూచింది; ఆస్య పాకము; పెచ్చు [నె; కర్నూ]

(3) ఆవు ఎడ్డుల ఒంటిమీద మచ్చలుగా ఏర్పడిన వెంట్రుకలు, ఇది దుర్లక్షణము [నె]

(4) శ్వేత చర్మకుష్మవ్యాధి; బొల్లిరోగము [కరీ; వ]

(5) బిచ్చెన (రంగువేయుట) [అ]

పూతమాటలు = సత్యమును (కప్పిపెట్టు) పూసిపెట్టు మాటలు [నె-పొ]

పూతరేకులు = పరిపిండితో పల్పగా చేసుకొని, కుండపై నెయిపూసి, పంచదార చల్లి మడతపెట్టి పాకముచేసిన తినుబండారము [వి]

పూతికనాట్లు = చిన్నమేకులు [వి]

పూద్రాగు = గొలుసు పాలుపట్టు [కరీ]

పూనకము = పూనినది; ఆవేశము—అమ్మ వారి పూనకము [చి; తె]

పూనిక = గ్రామదేవతల తిరునాళ్లకు, కొడిగట్టి ప్రారంభించుట — నంగం పూనిక [నె]

పూను = దిగువ పొలమునకు నీరుపోకుండా అడ్డముగా వేసినగట్టు; అడ్డముదవ [శ్రీ; తె]

పూను = బండి లాగుటకు ఎడ్డులు గట్టిగా మోకరించు—దావబెడ్డు పూనలేదు [నె; అ; తె]

పూన్కంపచ్చు = ఏదో దేవత ఆవేశించు [మ]

పూరావడు = కృతార్థక జెందు — దానివల్ల ఆయన పూరావడింది నీమీలేదు [నె]

పూరికోడి = దేశీయమైనకోడి; నాటుకోడి [తె; నె]

పూరేడు = (చూ) పూరేలు [వ]

పూరేలు = కముజుకాతి చిన్న అడవిపక్షి; పూరేడు [నె]

పూర్ణంకాయ = గుత్తి వంకాయ [మ]

పూర్ణము = నెనగవప్పు, బెల్లముతోడిడికించి రుబ్బినది [తె]

పూలకొబ్బి = కాలిప్లవర్ [శ్రీ]

పూలముడుపు = గర్భవతికి చేయు ఒక వేడుక [నె]

పూలు పుటకలవడ్డది = అదృష్టం కలిసి వచ్చింది [మ]

పూవరసి = గంగరావిచెట్టు [నే]

పూశెట్టి = తేరగావచ్చిన ఇతరులపొత్తు; పుగి శెట్టి [అ; బ]

పూస = సేపు — వాంపూస - కారపు పూస [మ]

పూసపోగు = ఒంటిపై గల నగా నా [కరీ]

పూసినట్లు = రవిక, (జాకెట్టు) శరీరవ సరిగ్గా అంటుకొనునట్లు సరిపోయి డుట [తూ. గో. గు]

పూసినది = ఒకంతా వ్యాధిచే తెల్లము ఏర్పడిన స్థితి [కరీ]

పె

పెంకుతీయు

పెండె

పెంకుతీయు = మాడు పగులగొట్టు; గట్టిగా శిక్షవిధించు [గు]

(2) అవమానపరచు

(3) దృష్టిదోషమునకు శాంతిచేయు [చె; నె]

(4) పూర్తిగా నష్టపెట్టు [నె-పొ]

(5) ఇచ్చెదనని మాటయిచ్చి తప్పు — ఆయన, వాడికి పెంతుదీసి కొంకిన వేసి నాడు (కుండపెంకులో కొన్ని వస్తువులు దిద్దిదీసి పోకిన చెడ్డను పోగొట్టునట్లు చేసి నాడనుట) [నె]

పెంట = (1) పశువులను, రాత్రులందు కుదుర వేయు అడవితల చోటు — తుమ్మలపెంట [నె]

(2) కట్లు అమ్మెడు చోటు, కట్లుపెంట [అ]

(3) ఎరువు [అ; నె]

(4) అమేళ్యము — పెంట దొక్కినాడు [నె]

పెంటబిట్టు = స్థానబలము; కట్టుమట్టుబలము — పెంట బిట్టుతో ఎద్దు పొడువ బోయింది (పెంట = పశువుల కట్టివేయు చోటు)

పెంటితనము = (1) పొరుషము లేమి [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) నపుంసకత్వము — వాడు పెంటోడు [నె]

పెంటిముడి = ఊడిపోవుముడి; దూముడి

పెండ్లి పెండ్లము = ధర్మపత్ని (ఉంచుకొ కాదు) [కరీ]

పెండ్లి, పెటాకులు = (చూ) పెండ్లి కులు

పెండ్లి పెటాకులు = ఇది జంటపదము, పేరంటము — వాడు పెండి పెడ లేకుండా తిరుగుచున్నాడు [నె; క; అ; తె]

పెండె = (1) జేడు (ముద్ద) బెల్లం — పెండె కట్టేసింది [చి]

(2) గడ్డివామి వేయుటకు ముందు మీద కట్టలతో కట్టిన చటము. దీని గడ్డివామి వేయుదురు [అ-పె]

పెండెకట్టు = తాటాకు దడికట్టునపుడు కాధారముగా అడ్డముగా కట్టిన కట్టు (2) పెండెలతో (పొడవు కట్టలతో) బిగించినది [నె]

పెండెము = దొడ్డి దారికి బిగి కొయ్యచటపు తలుపు (Gate); వల తగల [నె]

పెండెమోపు = పెండెవాసము కలిసి పెండెకట్టు — ఆ ఇంటికి పెండె పూర్తి అయినది [నె; వ]

పెందలకాడ = ప్రొద్దుక్రంకకముందు; పెంద
లాడి, పెందలాడ — పెందలకాడనే యిట్లు
చేరినా [నే]

పెందలాడ = పెందలాడి; బొద్దు ఉండగనే;
పెందలకాడ; పెందలకడ [నే]

పెంపకంపచ్చు = దత్తుగా పచ్చు; పెంపు
కము [కరీ; ప; ని]

పెకాయించు = సారవేయి [కరీ]

పెగ్గి = పొగరు — వాడు పెగ్గిమనిషి; పెగ్గి
[అ-పె]

పెగ్గె = (1) పొగరు; పెగ్గి [అ-పె]
(2) ప్రతిజ్ఞ; బడాయి — ఆయన పెగ్గెలు
పలికినాడు; ఆయన వన్నీ బెత్త పెగ్గెలు
[నే]

పెచ్చిక = (చూ) బెచ్చిక [నే]

పెచ్చుట = ఉష్ణాధిక్యముతో నాలుక, నోరు
పూయుట; పుండగట; ఆస్యపాకమగుట
[తె]

పెచ్చులు = (చూ) బెచ్చుక; బెచ్చులు [వ]

పెచ్చె = బడిపెద్ద (బడిలో పెత్తనము చేయు
విద్యార్థి) [తె]

పెటకం = ( ) విరోధం

(2) తంటా; వండ — వా రిద్దరి మధ్య
పెటకం వచ్చింది; పెటకం బెట్టినాడు
[నే; గు]

(3) తమాషాచేసి పంపు [నే]

(4) అవరోధం [వి]

(5) పితలాటకము [నే-పొ]

పెటకొయ్యి = గర్విష్టి; పెడకట్టె [త్రీ]

పెటకొట్టు = అసాధ్యుడు; మాట వినని
వాడు [వి]

పెటాకు = పెండ్లి పదమునకు వ్యతిరేకార్థ
ముగా వారు జంటపదము, పెడాకులు —
పెండ్లిపెటాకులు లేకుండా [నే]

(2) వ్యర్థము, భంగము — వాడి పెండ్లి
పెటాకులైంది [నే]

పెటార = పెట్టె

పెట్టు మార్పుకోడి = అటు పుంజు, ఇటు పెట్టు
కాని పేడికోడి [నే-అత్త]

పెట్టించాక = పెట్టినన్ని నాళ్లు [అ]

పెట్టిబండి = బాగుగ గట్టిగా పెట్టెవలె నిర్మిం
చిన సవారిబండి; తాత్కాలికముగ చేసి
నది గూటిబండి; పెట్టెబండి [నే]

పెట్టు = దూరము — ఆ ఊరు చాల పెట్టు
ఉంది [తె]

పెట్టుకొను = లంజము ఉంచుకొను — ఆపెను
పెట్టుకొని ఉన్నాడు [నే; కర్నూ; అ; తె]

పెట్టుపోతలు = (1) అన్నం పెట్టుట, గంజి
పోయుట. అనగా, పోషణ, రోక్షణ —
ఆయన పెట్టుపోతలలో లేను [గు; నె]
(2) చీర సారెలు; నగ నాణెములు [కరీ]

పెట్టుబడి = (1) నేర్వగొండకు (వ్యవసాయ
మున నెల జీతగొండకు) జీతము గాక
ఏకేటా యిచ్చు అదనపు దాన్యము (దాన్య
రూపకమైన బోవన్) — చూ ఊళ్లో
పండుము పెట్టుబడులు [నే]

(2) నలుగురికి వస్తువులను పంచుట [తె]

పెట్టుమందు = (1) ఆపవారము చేయుటకై
ప్రయోగించు మందు [తె]

(2) వకవరచుకొనుటకై స్త్రీలు పురుషునికి
పెట్టుమందు; పెట్టుకు మందు; గరము
[నే]

పెట్టుకాపన = ఎడతెగని తిట్లు [కరీ]

పెట్టెబండి = పెట్టెవలె గట్టి చట్టము అమ
ర్చినది. ఇది ఒంటెట్టు, రెండెట్టులకుగూడ
గలవు × గూటిబండి = వెదురు తడకలతో
పంచి కట్టిన గూడుకలది [నే]

పెట్టె = రైలు డబ్బా — ఆపెను అడవాళ్లు
పెట్టెలో ఎక్కించినా [నే]

పెట్టదుమ్ము = (చూ) పెడిదుమ్ము [నే]

పెట్టు = (1) చర్మము గీతలు గీతలుగా చిట్లు
— ఒళ్లు పెట్టిపోయింది

(2) ప్రేయస్థి ఉప్పు—పెట్టుప్పు [నె; తె; అ]

పెడ=(1) అరటికాయలు వరుసగా అంటు కొని యుండు గుత్తి; జీబు

(2) దిక్కు [శ్రీ; గో]

(3) చిన్న పరికయ్య [నె-మెట్టు; అ]

పెడకేక = పెద్దగా వేసిన అరపు—పెడ కేకలు పెట్టుచూ వచ్చింది; పెడదొబ్బి [నె]

పెడద్రము=మూర్తము—వాడు బలే పెడ ద్రుడు, పెడద్రానికి పెద్దరోగానికి మందు లేదు; పెడార్తము [నె]

పెడసరము=(1) మోటు—వాడు పెడసరం మనిషి; మూర్తడు [అ; తె]

(2) ఎగురు చోతుడనము — పెడసరపు మనిషి [నె; కర్నూ; అ]

పెడాకులు=(1) శ్రాద్ధము—పెండ్లి పెడా కలు; పెటాకులు [వి]

(2) (చూ) పెటాకులు [నె]

పెడార్తము = పెడసరముగా ఉండుట; పెడ ద్రము [అ]

పెడిదుమ్ము=నలమందు దట్టించి ప్రేల్చు సాధనము. ఒక గట్టి కఱ్ఱకు చివరన ఒక ఇనుప చిప్తెను బిగించియుండురు. మందు దీనితో కూరి, చిప్తెకు క్రిందనున్న నన్న బెజ్జములో జానకి తాటితో విప్పంటించి ప్రేల్తురు. ఇది పెద్ద శబ్దము నిచ్చును; పెట్టిదుము [నె]

పెడుము = కంచువదును; Temper [కరీ]

పెడుముకొను = భోజనముచేయు [వి]

పెడుసు = (చూ) పెళుసు [వ]

పెణక = ఇంటి గోడలమీద నుంచి ఏటవాలు పందిలిగా దించిన భాగము; వ సా రా; వరండా [శ్రీ]

పెత్తనము=(1) పెండ్లి పెద్దలు పిల్లనిమ్మని అడుగుటకు వెళ్లుట

(2) పెత్తనము చేయు [అ; పె; నె]

పెత్తనాలు = పనికిమాలిన సుద్దులు—అ పిల్ల పెత్తనాలమారి [తె; నె]

పెదరావూరు కాతా = మోసము, ఇచ్చిన ద్రవ్యము తిరిగి యివ్వకపోవుట [గు]

పెద్దకత్తిపెరుమాళ్లు = పెద్దలకు పెద్ద; బాగా మాట సాగించుకొనువాడు (పెరుమాళ్లు = విష్ణువు) [నె]

పెద్దకుక్క = తోడేలు

పెద్దకొత్త = రెండు కానులు [వి]

పెద్దజేయు = దీపమును ఆర్పివేయు—ఆర్పి వేయు అనుటలో అల్లల మున్నదని పెద్ద జేయి అంటారు; ఇవి లేవు అనుటకు ఇవి నిండుకున్నది అన్నట్లుగా - దీపము పెద్దయింది [అ; బ]

పెద్దపండుగ = మకరసంక్రాంతి [నె]

పెద్దపిట్ట = గుడ్లగూబ [కర్నూ]

పెద్దపుస్తకము = పాత అచ్చు భారత రామా యాదవి కావ్యము. ఇవి పూర్వం పెద్ద ఆకారంలో (½ డెమీ) అచ్చు వేయబడుటచే పెద్ద పుస్తకము అనబడేది; చేటభారతము అన్నమాట గూడ ఈ ఆకారమును బట్టియే ఏర్పడి యుండును [నె; వ]

పెద్దపుస్తకం పట్టించు = విద్యార్థికి రామాయణాదులను చదువ నేర్పించుటను (పెద్ద పుస్తకము) ప్రారంభించు—విల్లకాయలకు పెద్దపుస్తకం వట్టించినాము [నె]

పెద్దపేరీగలు = కొండలలో బెట్టు తేనెపీగలు—పెద్ద తేనె, పుట్టతేనె [నె-పా]

పెద్దబండి=(1) సామానుల బండి [కరీ]

(2) రెండెద్దల బండి × ఒంటెద్ద బండి [కరీ; నె]

పెద్ద మనిషగు = రజస్వల యగు [అ; బ; నె; తె]

పెద్దమ్మ=(1) దొర్నాగ్యురాలు; జ్యేష్ఠాదేవి; గ్రామదేవత [తె]

(2) దొర్పాగ్యుడు—వాడు వట్టిపెద్దమ్మ
[నె]

పెద్దమ్మకు పసుపుకుంకుమకిచ్చిన భూమి
= పనికిమాలిన తీత్రము [నె]

పెద్దమ్మవారు = స్పోటకము [చి; నె]

పెద్దరూక = రెండున్నరణా [చె]

పెద్దరొమ్ము = పెత్తనము; పెద్దరికము [మ]

పెద్దలు = పితరులు [వి]

పెద్దాయన = అన్ని రంగములలోను నాయకుడు అయినవారికి వాడు పదము—పెద్దాయనతో చెప్పిరా [నె]

పెద్దపరుస = (1) పెద్దపయసు — ఆయన పెద్ద పరుస మనిసి

(2) యోగ్యత [నె]

పెద్ది = పెద్దకల్లి [చి]

పెద్దింటివాడు = మాదిగవాడు [నె; మ]

పెనబడు = పని చిక్కులలో పడు (పెనపేసి కొనుట) [గు]

పెనము = బాణలివంటి మట్టిపాత్ర [చె; నె]

పెబ్బె = పెద్ద—బడిపెబ్బె; తరగతి పెబ్బె [వ]

పెయ్య = కట్టుకురాని అవుదూడ × బట్టెది పడ్డ [నె; తె; అ]

పెయ్యనాకుడు = కలమీద వెనుకకు మొలిచిన వెంట్రుకలగుడి. ఇది ప్రీలకు వైధవ్య హేతువని వాడుక [వి]

పెరడు = ఇంటి వెనుక ఉండు విశాలమైన స్థలము, ఇందు కూరగాయలు మొదలగు నవి పేసుకొందురు; పెళ్లు ; నందు [చి]

పెరుగాకు = తోటకూరలో ఒకజాతి, ఇది కాడలుగా పైకిపడుగక, కుసురుగా క్రిందనే అలముకొనును, కోసిన మరల ఎదుగుచుండును — పెరుగాకు పుల్లగూర; పెరుగు తోటకూర [నె]

పెరుగు తోటకూర = (మా) పెరుగాకు [కర్నూ; అ]

పెరుమాళ్లు మాడు = ఆపపెద్ద; గంగెద్ద దక్షిణ దేశం]

పెల్లవేయు = పైరు నాటుటకు ముందు కయ్య చదరము చేయు; నుసుగులువేయు [నె-పొ]

పెళుసు = (1) తాకిన విరుగునది— మనగ కొమ్మ పెళుసు

(2) న్వల్పమునకే విరాగము జెందు వ్యక్తి—ఆయన మనసు బలే పెళుసు; పెడుసు

[నె; అ; తె]

పెళ్లు = (1) ఉన్న మట్టి ఉండ—బియ్యంతో మట్టిపెళ్లు ఉన్నవి; లోష్టం

(2) పారతో, గరికతో గూడ రేవడిసిన వెడల్పు భాగము — కట్టకు పెళ్లులు అతికించు

(3) ముక్కు—పెళ్లులు పెళ్లులుగా లేచినది [నె; కర్నూ; తె; అ]

(4) ఇటుకపెళ్లు, పోతగా పోసి కార్చినది. ఇంట్లు కట్టుటకు ఉపయోగించునది [అ]

పెళ్లు = అల్లరి, ఉద్రిక్తస్థితి— వ్యవహారము ఎందుకు ఇంత పెళ్లుట రానిచ్చితిరి [కరీ]

పెళ్లు = పెరడు; ఇంటివెనుక దొడ్డి [చి]

పేకాట = చీట్లాట; ఇప్పేటు కాగితాలాట
[సర్కా]

పేట = బజారు [నే]

పేటు = (1) కొండచివరన ముందుకు నెట్టు
కొని వచ్చిన రాయి [నె-ఉదయగిరి]

(2) పర్వతాగ్రమున కోటగోడవంటి ఆకారము [చి]

(3) పవిత్రంతో అతిక వస్తువుటంచు—
పేటంచు పంప [నే]

పేటు = నిండుగా, పికాపికలుగా — పేటు
రెండు బండ్ల చొప్పు [కరీ]

పేట్రేగు = కోపంతో హెచ్చుగా కేకలు
పేయు [తూ-గో]

పేడ పుట్టకొక్క = పేడకడిపై లేచు పుట్ట
కొక్క; పుట్టగొడుగు [వి]

పేడబుట్టు = పేడపురుగు

పేడెత్తు = మానులో పేడు లేచినట్లు అభి
ప్రాయ భేదము కలుగు [నె; అ; ప]

పేతర = వివాదము; రగడ [గో]

పేదరాజు పెద్దమ్మ = యాభై ఆరవై ఏండ్ల
పేదరాల పెద్దమ్మ } దాక, ఆంధ్రదేశ

పేదరాసి పెద్దమ్మ } కథా వాఙ్మయంలో
ఈమె ఒక కీలకపాత్ర. ప్రతి సత్రంలోను,
పట్టణములోను ఉండవలసిన ధర్మశాలకో,
సత్రానికో ఈమె పాలకురాలు. నైమి
శారణ్య సత్రయాగాలలో శౌనకాది మహర్షు
లకు పురాణము చెప్పుచుండిన సూతుల
స్థానము వంటిదే, ఆంధ్రదేశ జానపద
కథాశ్రవణ ప్రకరణమున ఈ పెద్దమ్మ
పాత్ర. వచ్చే పొయ్యే బాటసారులకు
ఈమె మంత్రాలోచనలు చెప్పికాలక్షేపము
జరిపి, కథలుచెప్పి ఊరడించి దారిచూపేది.
దేశంలో జరిగిన జరుగుచున్న సమా
చారము ఈమె నోటిగుండానే ప్రసారిక

మగుచుండును. ఈమె కథలకు పుట్ట,
మాటలకు నేర్పరి. సత్రంలోనే ఒక మూల
ఉండే పూటకూలిలు ఈమె సొంతము.
తిన్నవారు ఎగవేసి పోయినట్లు మాత్రం
ఇంత వరకు వినికిడి లేదు.

పాంతులు వచ్చి రాత్రి విడిది చేసి,
ఈమె చేతి అన్నంతిని, నోటిమాటలు
విని. దేశ కాలపరిస్థితులు ఆకళింపునకు
దెచ్చుకొని, పరిశ్రాంతిని పొంది, తొలి
కోడితోగూడ లేచి, ఎవరిపాటికి వాళ్లు
పొయ్యేవాళ్లు.

విజయజిగీషులైన రాకుమారులకు
దుర్భిషతుల వార్తలు సవిస్తరంగా
చెప్పేది. ప్రణయార్తులైన యువకులకు—
ప్రియలతోపాయముల ఉపదేశించేది. వర్త
కులకు సాగరాంత సీమ వాణిజ్య పద్ధతుల
వివరించేది. ఇక స్థానికులకు ఈమె కథలే
ఊరట; ఊరివారంతా వేసవి రేయి ఈమె
దీపంచుట్టూ. చలికాలంలో ఆమె కుంపటి.
చుట్టూ మూగి ప్రపంచ వృత్తము వినే
వారు.

ఈమెకు మగడుండిన పొలకువే కాన
రాదు. అయినా “శివదీక్షవరురాలను”,
శీలమెంతైనా విడువజాలనురా” అని ఒక
జావిలో ఆవేదన వడిన ఇల్లాల వలెనే—
నడకలో కొరక లేకుండా నడచుకొన్నది.
కాంచీపురానికి నంగనాచి, నెల్లూరుకు నెఱు
జానవలె, యావదాంధ్ర దేశానికి, ఈ పేద
రాజు పెద్దమ్మ. తెనుగు దనంతో తొణికి
మహిమణి. ఆమెతో గూడానే, రస
వత్తరమైన ఆకథలు గూడ తెనుగునాట
నుండి నిర్వాసం పోయినవి

పేనుకొరుకు = కలలో బిళ్లు బిళ్లుగా
వెంట్రుకలు ఊడిపోవు చర్మవ్యాధి [నె;
[కర్నూ; అ; తె]

పేనుట = కయ్యమునకున మోదుచేయుట [కరీ]
 పేరయ్య = శివుడు [వి]
 పేరిగిత్తితనం = పురోభాగిత; తానే ముందు
 పడుట [మ]
 పేరుడు = (1) పేరుకొనినమట్టి
 (2) వట్టినపాచి [నె; అ; తె]
 పేరువాని = (1) ప్రసిద్ధి—ఆయన పేరు
 వాని గలవాడు
 (2) ఒకపేరు కలిగించిన అదృష్టము;
 పేరుబలం [నె]

పేరెము = (1) పందెము పేనుకొని పరు
 గెత్తుట [గో]
 (2) పరుగు [నె-కనిగిరి]
 పేలిపోవు = రంగు వెలిసిపోవు [కరీ]
 పేలు = దట్టముగా, అట్టగా మొలచు —
 అత్తిపేలినది; అత్తి పేలినట్లు చెమట
 కాయ పేలినది
 పేళము = మామిడిపండు మొదలగువాని
 రసము [గ]

పై

పై

పైతూగు

పై = శరీరము — పైలోభాగలేదు [తె; నె]
 పైకిపోవు = గర్వింపు [కరీ]
 పైకిపోసుకును = (శరీరమునకు) స్నానము
 చేయుట [నె; మ]
 పైగడుగు = స్నానముచేయు; ఒంటినికడుగు
 [మ]
 పైటన్నము = పైటివేళ సాయంత్రము (4-5
 గంటలు) దిను అన్నము. ఫలహారమునకు
 మారుగా తినునది [నె; అ]
 పైటాల = (1) మధ్యాహ్నము [కర్నూ]
 (2) సాయంత్రము 4-5 గంటల సమయము
 పైటాళ; పైచేళ [నె]
 పైటాళ = (1) మధ్యాహ్నం [కర్నూ]
 (2) సాయంత్రము 4-5 గంటలవేళ.
 పైటాల; పైచేళ; పొగిటాళ [నె;
 కర్నూ; తె]
 పైటివేళ = సాయంత్రం 4-5 గంటలు;
 పైటాల; పైచేళ [కర్నూ; నె; అ; తె]
 పైటివేషము = (1) ఉదయం సాయంత్రము
 భిన్నభిన్న వేషములతో ఊరుదిరిగి, చివ
 రన దబ్బు దండుకొను వేషధారి వృత్తి

(2) ఊరకే దుస్తులు మార్చువాడు, వేష
 ధారి—వాడు పైటివేషగాడు [నె]
 పైటివేషగాడు = బైరూపోడు; పరాక్క-
 పోడు; లక్కోరోడు; బొరూపోడు; తుపాకి
 లాట్టోడు; పగటి వేషగాడు [నె]
 పైడికంటి = గూబవలెనుండు ఒక చిన్నపిట్ట,
 దీని కూత శుభసూచకము, చాల గట్టి
 కూయును — పైడికంటి మాదిరి అర-
 నాడు; పైడికంటె [నె]
 పైడికాయ = నీళ్ళకొబ్బరికాయ; ఎడనీరు
 కాయ; ఎళనీరుకాయ [శ్రీ]
 పంపు = పెల్లెలో మగపెళ్లివారికి, ఆడ
 పెళ్లివారు పంపు ఫలహారములు; బోనగిరి.
 [మ]
 పైడిముడుపు = పెండ్లికి ముందునాటిరేయి
 వధువుయింట జరుగు శాస్త్రము [చి]
 పైడియన్నము = మొక్కజొన్న గటుక
 (అన్నము) [కరీ]
 పైతూగు = ఒకనిపై ఒకరు పైకొనుచు
 పవాలచేయు [కరీ]

పైత్యకారి=పిచ్చివాడు [నె; చి]
 పైత్యం కుదుర్చు=గర్వమణుడు; గుణము
 కుదుర్చు [మ; నె]
 పైత్యము=(1) పిచ్చి — పైత్యం వట్టింది
 [నె]
 (2) వంతి [అ]
 పైసట్టినపు=లావుగ అయినపు [మ]
 పైనా=దుప్పెస; వన్నె [శ్రీ; వి]
 పైనిండు=(1) దేవత ఆవేశించు [తె]
 (2) శివమెత్తు [మ; అ]
 పైసీళ్లు = వెలుప; వరద—వీటికి పైసీళ్లు
 శగిరినవి [నె]
 పైపంచ = ఉత్తరీయము. అంగవస్త్రము,
 ఐదువ × కట్టుపంచ, మొలపంచ;
 అంతరీయము [నె; కర్నూ; న; అ]
 పైపగులగొట్టు=బిళ్లవాయు గొట్టు; (పై=
 దేహము) [అ]
 పైబట్టు = బండినొగ పైకి ఎత్తి వెనుక
 అనించు [కరీ]
 పైమేపు=(1) వశవులకు గడ్డిగాక ఇత
 రముగా బెట్టు ఉలవలు, నున్న మొదలగు
 నవి; బుట్ట మేపు [నె; వ; అ]

(2) గొప్పలు చేసి చెప్పమాట—పైవేపు
 మాటలెందుట [గో]
 పైయి=శరీరము; పై [అ; తె]
 పైరగాలి = (చూ) పైరగాలి [సర్కా;
 కర్నూ]
 పైరగు (పైరు+అగు)=ఆడవశువు ఎడ
 అగు—పెయ్యి పైరై నది [నె; వ]
 పైరుగాలి = సాయంకము తోలు (వీడు)
 ఆగ్నేయపు గాలి, ఇది పైరులను బాగుగ
 పెంచును; పైరగాలి, సోలకము [నె; తె;
 అ]
 పైపట్టించు = బండ్లు కలిసి పెట్టేటప్పుడు
 పందెముతో ఒకదానిని దాటివేసి పరు
 గెత్తించు; బడాయించు [మ]
 పైపట్టు=చియ్యబట్టు; బలియి [మ]
 పైసలు = ధబ్బు; ధనము; పైసాలు [క;
 కర్నూ; అ; తె]
 పైసాలు=పైసలు; ధబ్బు; పైసలు [కర్నూ]
 పైసేద్యము=పైరుచేసి, అది కోతకువచ్చు
 తోవల చేయవలసిన ఇకర పనులు—
 మీరవవ పైసేద్యం ఎక్కవ [నె; తె;
 అ]

పొ

పొంగడం

పొంగు

పొంగడం=పులిపొంగరంవంటి తీపు తిను
 బండారము (పొంగించ బడినది) [నె]
 పొంకణాలు=పొంగెడితీయటి అవ్వచ్చులు
 [కరీ]
 పొంగటెనెల = మకరసంక్రాంతినెల; ధను
 ర్మాసము; వండుగనెల [చి]
 పొంగన్నాలు = బురుబురీలు, హోటల్లో
 బట్టి అందురు
 పొంగలాలు = పులి పొంగరములు [నె]

పొంగలి=మకరసంక్రాంతి; ఈనాడునట్టింట
 పొంగళ్లు పొంగించి, వచ్చిన పొంగులను
 బట్టి అగామి కుభాకభముల నిర్ణయించు
 కొందురు. గుమ్మడిఅకులలో ఈ పొంగ
 లిని వడ్డించుకొని తిందురు [నె-దక్షిణము
 చి; అ]
 పొంగు=(1) స్పృహకము మొలుపు చూపు—
 జ్వరము వచ్చి నిన్ను పొంగుచూపింది
 [నె-పొ]

(2) ఉద్రేకము — అంత పొంగెందు
కయ్యాః [నె]

పొంగురసము = మందుకుగా పొంగించిన
ఒక విధమైన కషాయము — జ్వరానికి
పొంగురసం త్రాగించు [నె; కర్నూ; తె;
అ]

పొంగెత్తు = రాగి సంకటి చేయునప్పుడు
వచ్చిన పొంగును తెడుతో మెల్లిగా
ఎత్తుచు తగ్గించు [నె-పొ]

పొంజు = పంజు; దివ్యేటి [నె]

పొంటె = (1) ఒక జాముకాలము — ఎన్ని
పొంటెలు మోచి దోలినావు; పూటలు
[కరీ]

(2) వెంటి — నా పొంటినడుపు; బాట
పొంటి పో [మ]

పొంటెలు = చాలనేపు [నల్ల; కరీ]

పొండెపోవు = కొంచెమునేపు మోటకొట్టు
టకు తోడుగపోవు [న]

పొంత = పొంతకుండ; వంటచేయు పొయ్యికి
ఒకతట్టు గడ్డ, ఇంకొకవైపు గడ్డకు
మారుగా అమర్చిన కుండ. దీనిలో నీరు
దోసి యుంతురు. వంటతోబాటు స్నానము
నకు ఇందలి నీరుగూడ కాగియుండును
[నె; కర్నూ; అ; తె]

పొంతనీరు = పొంతలో కాగిన నీరు—
పొయిలో వేస్తే పొంతలో తేలేవాడు
(అసాధ్యుడు) [అ]

పొంతికుండ = (చూ) పొంత

పొందిక = (1) అందము; అంగసౌష్ఠవము—

బామ్మ పొందికగా నున్నది

(2) సామరస్యము—వారికి పొందికలేదు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

(3) ఉండవలసినట్లు వుండుట [గో]

పొందుబాటు = ఎవరికైనా భూములను కొలు
కిచ్చి తిరిగి పొందించుకొనుట; మరల
స్వాధీన పరచుకొనుట — ఇంకా
మా భూములు పొందుబాటు కాలేదు [కరీ]

పొందువాట్లుచేయు = భూములు తొలకరికి
ముందు కొలుకు ఇచ్చి, వ్యవసాయము
నకు ఏర్పాటుచేయు [మ]

పొందెయ్యి = జోడు కుడుచ్చుకొని వనిని
సాధించు [చి]

పొక్క = రంధ్రము; పెద్దతొట్టు [కరీ]

పొక్కబొడుచు = (1) అప్పు బుట్టించు

(2) కేపుగొట్టు [కరీ]

పొక్కు = (1) వడ్లు మొదలగు దాన్యపు
గింజలు తఱిసి తెల్లబడిపోవు — వడ్లు
పొక్కిపోయినవి

(2) మట్టిగలలో ఏర్పడిన మీగడతొక్కులు
[నె]

(3) కరీరము వాపు ఎక్కు; వుండునుండి
నీరుకారు—వండ్లు పొక్కినవి [కర్నూ-
ప. కొ]

(4) వుండుపై ఏర్పడిన ఎండుచెక్కు [తె;
నె]

(5) ముక్కు-పొక్కులు [అ]

(6) వదంతిరేగు, లేక రహస్యము
వ్యాపించిపోవు — అనంగతి జోరంతా
పొక్కిపోయినది [నె]

పొక్కిలి = ఇంటినేలలో, అలుకనందున
రేగు దుమ్ము, సాధారణముగ మట్టిఇండ్ల
నేలను పేడ, ఎత్తుమట్టి కలిసి అలుకుటకు
అలస్యము అయిన ఇల్లు దుమ్మురేగి,
పైపేడ వచ్చివేయును. దానిని పొక్కి-
లైంది అందురు [మ]

పొక్కుగట్టు = (చూ) చెక్కుగట్టు; పక్కు-
గట్టు [తె; అ]

పొగచూరు = వంటకములు పొయ్యిపై పెట్టి
నప్పుడు పొగచేత, రేగు ఒకవిధమైన
వాసన—పొగ పొగచూరినది [నె]

పొగవు = (చూ) పోవు; తిరుగబోత పొగచు;
[అ]

పొగరు ఎగురవేయు = కావరముతో క్రుళ్లి పడునట్లు చేయు — నీకు పొగరు ఎగర వేస్తున్నట్లున్నదే! [నె]

పొగాకుతంబు = పొగాకు వేసికొని నమలు వారు నోటిలో నానబెట్టు పొగాకుముక్క — నోటి తంబితోనే మాట్లాడినాడు [నె]

పొగిటాలవేళ = (చూ) పైటాల [అ; బ]

పొగిటాళ = సాయంకాలము 4.5 గంటల మధ్యకాలము, పగటివేళ; పైటాళ [అ]

పొగరుసింక = సముద్రపు పోటువలన కొంత కాలవవలె వెనుకకు వచ్చిన సముద్రపు నీటిపాయ (Back Water) సముద్రపు పొగరువలన ఏర్పడిన సింక అని; [గు-బాపట్ల]

పొచారించు = ఊమము విచారించు [వి]

పొటమరించు = వ్యాధి అంకురించు — పెద్ద రోగం పొటమరించినది [నె; కర్నూ; అ తె]

(2) బయటపడు [గో]

పొటుకరించుట = వెదకివెదకి సాధించుట [కరీ]

పొటుకు = (1) చిన్న అభ్యంతరము; ప్రతి బంధకము — పరిష్కారానికి ఒక చిన్న పొటుకు ఏర్పడింది; పటుకు [నె; అ]

(2) మిద్దెలో నీరు వెలయు

(3) పోరు; జగడము — వారిని ఊరకే పొటుకు పెడతాడు [తె]

(4) ఓర్వకాలని తనము [అ]

పొట్టకొచ్చు = పైరు పాలు బట్టి, గింజ కట్టుటకు ముందు పొట్టగా ఏర్పడు [తె; నె]

పొట్ట చేతబట్టుకొను = జీవనాధారమును చూచుకొనుటకు ప్రయత్నించు — పొట్ట చేతబట్టుకొని ఇంతదూరం వచ్చినా [నె]

పొట్టతాపత్రయము = అన్నచింత, సంసార చింత; కడుపాత్రము [కరీ]

పొట్టతిప్పలు = దినచర్యనుగురించి చేయు ప్రయత్నము; అనుదినాహారములేక అవసరములకు నేకరించుకొనుటకు పడు కష్టములు [కరీ]

పొట్టా? గట్టా? = నష్టమా? లాభమా? [చి] పొట్టాత్రము = కుక్షింభరాస క్తి — పొట్టా త్రానికి వచ్చినా; కడుపాత్రము [నె]

పొట్టు = వాన పెద్దగా పడి, తరువాత ముసురు వేసినప్పుడు పాతఇండు (మట్టి) బొట్టుబొట్టుగా ఉరియుట [మ]

పొట్టి = ముద్రగబ్బి; ముద్రగబ్బి [శ్రీ]

పొట్టు = ఉలవపొట్టు; బొత్తు [నె]

పొట్టుచేటు = కళ్ళములో ఏర్పడిన పొట్టుకుప్ప; పైవినరుచేటు [నె-పొ]

పొట్టుబ్బరము = అసూయ — వాడికి పొట్టుబ్బరం ఎటువ; కడుపుబ్బరము [నె; తె; అ]

పొట్టురాసి = కుప్ప నురిసిన తర్వాత, గల పొట్టుతో కలిసిన దాన్యమును చేసినకుప్ప × మేలరాసి [నె; ఆత్మ]

పొట్టురొయ్యలు = కూనరొయ్యలు [మ]

పొట్టి = పొచ్చేలు

పొడఎండ (పొడెండ) = చెట్లక్రింద ఏర్పడు నీడతో కలిసి, కొమ్మలసంధున దూరి తగిలిన ఎండ — పొడఎండ వశువులకు మంచిది [నె; తె]

(2) ప్రొద్దుగూకుటకు ముందువుండే ఎండ

(3) నీలాకాశంలో చిరువర్షంలో వుండే ఎండ [గో]

పొడకోడి = పెద్దమచ్చలుగల కోడి [నె]

పొడ గిట్టదు = ఒకరి నీడయైనా నవ్వుదు; ఇష్టముగాదు — వాడి పొడ నాకు గిట్టదు [కరీ]

పొడ మరలక = గర్భములో పిండమునకు తిరిగే పీలులేక [కరీ]

పొడెండ = (1) అధికముగాని ఎండ [అ]

(2) చెట్లక్రింద ఏర్పడిన చిన్నచిన్న ఎడములు గల ఎండ; పొడ ఎండ [నే; కర్నూ; తె]

పొణకా = ఇంచుమించు బండి ధాన్యము పట్టు పెద్దబుట్ట; బొట్ట; పొనుక [శ్రీ]

పొణకు = (1) బావి లోపలిభాగము

(2) బావి రాతి కట్టడములో క్రిందరాళ్లు తొలగి ఏర్పడిన వివరము — బావిలో పొణకు వడింది [చి]

పొతక = ఆకుతోకుట్టిన చిన్నదొప్ప; పుటిక; పొత్తర [కరీ]

పొతుపు = చెడ్డను మంచిదానిగా సర్ది చెప్పు [కరీ]

పొత్తర = (1) తాటియాకుతో శంఖాకారంగా కట్టిన (అరటిమొగ్గ మాదిరి) పొట్లము; దీనిలో తాటిముంజలు తెస్తారు; ముంగము [తె]

(2) ఎండిన ఆకుతో చిన్న గిన్నెవలె కుట్టినదొప్ప; దొన్నె [నే; కర్నూ]

(3) పెద్దల పేరు జెప్పి పితృకర్మలలో బ్రాహ్మణకిచ్చు స్వయంపాకము [గో]

(4) ఆకులకట్ట [చి]

పొత్తిపోయు = ధాన్యపు కుప్పచుట్టు గుర్తుగ (ముద్రవలె) బూడిదపోయు [మ]

పొత్తివల్లె = పెండ్లి కూతురుకు తెచ్చే పెండ్లి చీర [మ]

పొత్తెము = (చూ) పుత్తెము

పొత్తుల కుడుపు = ఒక కంచములోనే ఇద్దరు ముగ్గురు కలిసి తినుట — పొత్తుల కుడుపువారు ఆత్మబంధువులు [అ]

పొత్తము = పుస్తకముల కట్ట — పుస్తకాల పొత్తం విప్పిచూడు [చి]

పొదుగు చల్లారు = కోడిపెట్ట పొదుగుట పూర్తి అగు. కొన్ని పెట్టలు గుడ్లు పిగులక చెడిపోయినను పొదుగుచునే

యుండును. అప్పుడు పెట్టను నీటముంచి

పొదుగును చల్లార్చెదరు [నే]

పొదుపు = వేయించు [అ]

పొద్దుంగాల = వేకువ [వి]

పొద్దు = దూషణము [నే]

పొద్దుగలక = పెండలకడ; పొద్దు క్రుంకక ముందే [అ-పె]

పొద్దుగాల = సాయంత్రము పొద్దు క్రుంక కుండగనే [మ]

పొద్దుగూకులు = పొద్దస్తమానము; ది న మంతా; ఎల్లప్పుడు — పొద్దుగూకులు ఒకే పనిగా చేసినా [నే; అ; బ]

పొద్దుపొంటె = రెండు పూటలు పని చేయుట [కరీ]

పొద్దుపోవు = (1) కాలక్షేపము చేయు; ఉబుసపోక — నాకేమీ పొద్దు పోవడం లేదు [నే; కర్నూ]

(2) ఆలస్యముగు — పొద్దుపోయి వచ్చి నాడు; పొద్దుపోయి నిద్రలేచినాడు [అ; నె; తె]

పొద్దుమూకి = సంధ్యాసమయము; పొద్దు గూకి [మ]

పొద్దు వడసారము తగ్గు = ఎండ వేడిమి, తాపము తగ్గు [నే]

పొద్దొస్తము = పొద్దుగూకులు; ఉదయాస్తమానము — వాడికి పొద్దొస్తం తీరికే లేదు [నే]

పొనుక = ధాన్యమును బండిపై గొంపోవు కంకిగంప; పొణక [కరీ]

పొన్నద్దుకము = వప్పులు పోటు పెట్టుట [వ]

పొన్నూరు = ఒక గ్రామమునకు, పైనున్న గ్రామము — బచ్చిరెడ్డిపాళెమునకు వచ్చేరు పొన్నూరు [శ్రీ]

పొయలు = (1) వేళ — ఎండ పొయలు

(2) గుబులు — జ్యోరం పొయిళ్ళ పొయి
ళ్ళగా వస్తున్నది [నె]

పొయ్యి అరచు = వంఠ సమయములో
ఒక్కొక్కప్పుడూ, కట్టెలు కాలుచు ఒక
శబ్దము చేయును, ఇది చుట్టములు వత్తు
రను సూచనగా భావించుదురు; పొయ్యి
ముసురు [నె]

పొయ్యిముసురు = పొయ్యి అరచు—ఇది
చుట్టలు వత్తు రనుటకు సూచన [మ]

పొరక = (1) కాకితాల పైర్ [కరీ]

(2) వాసాల పైకప్పు, వావిలి పొరక;
కొడిన పొరక; దంతి [కరీ]

(3) చీపురుగట్ట — పొరకతో కొట్టింది
[నె]

(4) చెడ్డ—పొరకనుడి [నె]

పొరకనుడి = పశువుకు ఏర్పడిన చెడ్డనుడి,
పొరకనుడి ఎద్దుకు ఉన్నయెడల ఇల్లు
పొరకతో ఊడిసినట్లు నాశనమగునని
విశ్వాసము [అ; నె]

పొరకనుడివాడు = దొర్బాగ్యుడు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

పొరటు = (1) వేపు; పొరుట

(2) ఒక కూరను పొడిపొడి అగునట్లుగా
వేయించు—పొరటు కూర [నె]

పొరి = వండిన కాకము (ఇది వైష్ణవ పరి
భాష) [కరీ]

పొరికి = ఇల్లిల్లు తిరుగువాడు [చె]

పొరుకాసు = సగము కాలిన కట్టె [మ]

పొరుటు = చిన్న చిన్న చిదురుగా బాణలిలో
వేయించినది — కోడిగుడ్డు పొరుటు;
పొరుటు [నె]

పొరుటుకూర = పరిపిండిలో మసాలాకలిపి,
బాణలిలో పొడిగా పొరిటిన కూర [నె]

పొరుపు = అంటు; పొరుపు [కరీ]

పొరులు = చెరువుతో అదనపు నీరు పొర్లి
పోవు కలులు; అయగు [శ్రీ]

పొరువులు = అననుకూలత — వాల్మీకి
మధ్య పొరువులు వుట్టాయి [గు]

పొర్లు = (1) పశువు హుడు; కట్టుట; నాటుట
[శ్రీ]

(2) పుల్లిరుసు (మా) [అ-నె]

పొలం = (1) మాగాణి [కరీ]

(2) అడవి [మ]

(3) సేద్యపు భూమి (మెట్టగాని మాగాణి
గాని)—పొలం పోయినాడు [నె]

పొలపరి = అడవిలో కట్టెలుగొట్టి అమ్ము
కొని జీవించువాడు. ఇది Filfer = చిన్న
దొంగతనము చేయు, అను మాట నుండి
పుట్టియుండు నని కొందరు. [నల్లమల
ప్రాంతం]

పొలన = రుక్ కరమైన ముక్క చేప [అ-గో]

పొలి = (1) పంటలో ధాన్యము ఉబికి
వచ్చుట—ఈయెడల మంచి పొలి అయినది
× పొలి పోయింది

(2) జాతరలలో బలిగా అర్పించు రక్తా
న్నము [నె; కర్నూ; అ; తె]

(3) పోలిక [శ్రీ]

పొలికట్టె = నురిసిన ధాన్యమును తూర్పార
బట్టిన వెనుక, క్రిందబడిన గింజల రాశి
నుండి, తప్పకాలు అరకాయ గింజలను
వేరుచేయు పరక [గు]

పొలికలుగు = కళ్లములో ధాన్యమును
తూర్పార బట్టినపుడు ఎత్తి పోయు తొలి
చేట, ఇది ఎత్తుచు “పొలికలుగు పొలో
పోలి” అని అందురు; పొలిగలుగు [చి]

పొలికేక = (1) జాతరలలోను, కుప్ప నురు
పిడులలోను వేయు పెద్ద కేక, పెడబొబ్బ

(2) పెద్దకేక—పొలికేక వేసినారు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

పొలిగలుగు = ధాన్యమును కొలుచుటలో
ఒకటి అనుట. రైతు పొలిగలుగు అనగా,
వ్యాపారి లాభం కలుగు అనును. అవల
య్యదమను రెండు అందురు. చివరన

ఇరవైబదులు నెలగ అందురు [నె;
కర్నూ; వ]

పొలిగడు = కళ్ళములో ధన్యము తీయు
నపుడు (పొలి కలుగుటకు = పెరుగుటకు)
పూజించు దేవత; వినాయకుడు [గు]

పొలిగోలిగ పాట = (చూ) ఓలిపాట [వ]

పొలిజల్లుట = గ్రామదేవతల కొలుపులలో
పొలి అనగా, బలితీసిన వస్తువులను గ్రామ
మేరలందు చల్లు పూజా విధానము; పొలి
దిరుగుట [చ]

పొలిదబ్బు = పచ్చి తాటిదబ్బును, చేత పట్టు
కొనుటకు అనువుగా చేసినది, సాధారణ
ముగా పశువుల గుంపును తోయటకు ఉప
యోగింతురు [నె]

పొలిదిరుగు = (1) గ్రామ గుడికట్టు చుట్టూ
(పొలివేర చుట్టూ) జాతరలలో బల్ల
న్నము (నెత్తురు కూడు) ఎత్తుకొని, పొలికేక
లతో తిరిగి వచ్చి, దేవతకు అర్పించుట. ఇది
చాల ప్రధానమైన తంతు. దీనివలన గ్రామ
మునకు సర్వశ్రేయములు ఒనగూడునని
విశ్వాసము; పొరుగురువారు దీనిని తాక
రాదు. [నె; కర్నూ; తె]

(2) కొలుచుటకు ముందు పొలములో
ధన్యపురాణి చుట్టును జిలేదు అకు చేత
బట్టుకొని మూడు వర్షాయములు ప్రదక్షి
ణము చేయు [అ]

పొలిపదాలు = గ్రామ దేవత జాతరలలో
దేవతకు ప్రీతిగా పాడునట్టి బాతుపాటలు
— పొలి పదాలు మొదలు పెట్టినాడు
అనగా, బాతులు ప్రారంభించినాడు అని
[నె]

పొలిపెర = జాడ; చిహ్నము [వ]

పొలిబెడ = కళ్ళమును శుభ్రపరచు పొరక;
దీనిని ఆకుమట్లతో కట్టుదురు [నె-పో]

పొలిబోయిన బ్రతుకు = సంతానములో ఇది
వరకు నష్టపడిన జీవనము [కరి]

పొలిమేర = (1) పొలిని (బలిని) తీసికొని
తిరుగవలసిన గ్రామపు ఎల్లులు; గ్రామ

సీమాంతము — పొలివేర దాట గొట్టే
నాట [నె; కర్నూ; తె]

(2) పొలముల మేర [అ]

పొలుచు = (చూ) పొలుచు [గో; అ; ప; నె]

పొలుపదాలు = బాతు లేక, కుప్ప నురిపిచు
లప్పుడు పాడు యాలపాటలు [నె]

పొలుపు = పది నిమనముల ఎండవేడిమి

పొలుమాటు = పొలిమేర [కరి]

పొలును (1) చేపల చర్మముపైన ఏర్పడి
యుండు చిక్కల పొక్కులు — పొలును
తోము

(2) నీచవాసన — పొలునుకంపు కొట్టే
నది; పొలుచు [నె; అ; తె]

పొల్ల = పోరి; అనాద బాలిక [కరి]

పొల్లకట్టు = పట్టగా (మట్టగా) మిగిలిన పొల్లు
ధన్యము [కరి]

పొల్లి = చిన్నపిల్ల; పోరి; పోలి [తె]

పొల్లు = (1) అస్థిరమైన మనస్సు —
ఆయన పొలు మనిషి; గుబులు మనిషి

(2) ఉన్నట్టుండి మనసు రేగు — పొల్లు
రేగింది (Whimsical) [నె]

పొల్లుకట్టు = కళ్ళలో ధన్యాన్ని తూర్పార
జోసిన తరువాత కట్టగా ఏర్పడిన పొట్టు;
తాడుకట్ట [గు]

పొల్లుకట్టలు = వీటిపెల్లన నీళ్లు పోర్లి పైకి
వచ్చి తీర గ్రామములకు దెబ్బ తగుల
కుండ ఉండుటకు, నదికి ఇరుప్రక్కలా
పోసిన పెడకట్టలు. వీటిని నదీ ముఖ
ద్వారమునకుపై 30, 40 మైళ్ళ నుండియే
నిర్మింతురు; పెల్లువకట్టలు (Flood Bunds)
[నె]

పొల్లుకూతలు = వ్యర్థవాక్యములు [తె]

పొల్లుగుడ్డు = పిల్లి పిగులుటకు అవసరమైన
జీవకణములు (కలిలము) లేని కోడిగుడ్డు
— (Vegetable egg) పుంజు త్రొక్క
కుండానే పెట్ట గుడ్డు పెట్టుననుట

ఇప్పుటి బహిరంగ రహస్యము; ఈ బ
గుడ్డు
పొట్లబాకీలు = వసూలు కావడన బాకీలు
[అ]

ప్రొద్దుగూకులు = ఉదయాస్తమానము; దిన
మంతా—ప్రొద్దు గూ కు ల ఒకే పని;
ప్రొద్దుగూకులు [నె]

ప్రొ

పోకపొత్తరము

పోట్లమారి

పోకపొత్తరము = పోకచెట్టు బొందె అట్లతో
కుట్టినది; దొప్ప [అ]

పోకిళ్లు = అక్రమచేపలు, వెట్టి వేషములు
[గో]

పోకు = దొంగతనము — ఆ యింట్లో రాత్రి
పోకు పోయింది [చి]

పోగంత = చేసిపోవుకాలము — పోగంతకు
దుర్బుద్ధి పుట్టినది [కరీ]

పోగగు = దాపురించు — నాకది ఎక్కడ
పోగెందో తెలియదు [నె; అ]

పోగారు = మగగురి [చి]

పోగు = (1) చెవులకు కుట్టు సన్నటిరోహపు
తీగ—కుట్టుపోగు; ముక్కుపోగు - నవాబు
భార్యకై నా కుట్టుపోగులే [నె; కర్నూ]

(2) పోగరతో రాచు — ఈ కమ్మిని
కొనలో పోగి తీసుకరా [చి]

(3) జందెము—వాని చెడలో పోగువడ
లేదు [తె; అ]

పోగుపోయు = పచ్చిమూలతో మంగళ
సూత్రమును పేని సిద్ధముచేయు [చి]

పోగులుపోయు = బాగుగా సంపాదించు;
హేళనారంలో సంపాదించి కుప్పలుపోయు
చున్నాడనుట — సంపాదించి పోగులు
పోస్తున్నాడు [కరీ]

పోగులువేయు = గొట్టె, పొట్టెల మొదలగు
వేటలను కోసి కుప్పలు బెట్టట, ఇట్టికుప్ప
లను పంచుకొనుటో అమ్ముటో జరుగును

—నిన్నుకోసి పోగులవేయ, పోగులుబెట్టు
అనిబెట్టు [కరీ; నె]

పోగువేయు = నాగబెట్టలపై వారిని సర్దుచు
భారిము పూన్చు — దావలెద్దపై పోగే
యము [కరీ]

పోగెత్తు = ప్రస్తావించు—అయన అనంగతో
పోగెత్తలేదు [నె; అ-పె]

పోచికోలురాయడు = లేనిపోని డంబాలు
చెప్పచు కాలము వెళ్లుచున్నాడు [గు]

పోచు = పోవు; పోను; తిరుగమాక [కరీ]

పోటాకు = వరి మొదలగునవి, వెన్నెత్తయు
టకు ముందుతీయు చివరి నిట్రమైన ఆకు
—పై రు పోటాకు వేసింది; కోటాకు [నె]

పోటి = (1) వ్యవసాయదార్లు పరస్పరము కమ
కాండతో ఇంకొకరి పనికితోడ్పడుట—
మేము వాండ్లకు పోటిపోయినాము; తోడిడి
[తె]

(2) గిరాకిలేని వస్తువును గిరాకిగల
సరుకుతో జోడించి అమ్ముట—బెల్లానికొ
వత్కొర పోటిబెట్టి అమ్మినారు [నె]

పోటుగ్రమ్ము = సదితో ప్రవాహమెక్కువై
ఒడ్డు ఒరయు [కరీ]

పోటుండ = తీక్షణమైన మధ్యాహ్నపుచెండ
[గు]

పోట్లమారి = చీటికిమాటికి కయ్యానికి కాలు
దువ్వేసిండ్లు [నె; కర్నూ; అ; తె]

పోడు = (1) కష్టము — వాడిపోడు ఎక్క
వైంది

(2) బలవంతము — ఇప్పుడుని పోడుచేసి
నాడు

(3) ఎక్కువైన — పోడుగాలి; పోరుగాలి
ఎత్తుగాలి; పోరు [నె; కర్నూ; తె]

4) కొండమీద అడవికొట్టి కాల్చుట [వి]

పోడుగొట్టు = (1) అడవి నరికి పొలమును
సాగుకు అనువుచేయు [నె. పొ]

(2) చెట్లుగొట్టి ఊరు పొందించు; (ఊరికి
తీసికొనవచ్చు) [కరీ]

పోడుగోలు = పనికిమాలినవాడు; బాడుగోలు
[చ]

పోతపాలు = బిడ్డకు తల్లిపాలులేక పోసిన
అన్యమైనపాలు — పోతపాలులో ఎదిగిన
బిడ్డ × తల్లి పాలు [చి; నె]

పోతి = మరణించినట్టిది; శవము [అ]

పోతుగడ్డ = వీరభూమి — ఈ ఊరు మంచి
పోతుగడ్డ [తె; నె]

పోతుగాడి = పడు మేలరాసి చేసిన తర్వాత,
క్రింద నేలమట్టములో రాసి చుట్టు తీసిన
లోతుగాడి; గీత; దానిని కదలించ
కుండా జేయుటకు యిది ముద్రవంటిది;
మొలకాడు (తీయు) [నె]

పోతు బలిసిపోవు = నత్తున ఎక్కువై, పైరు
ఎక్కువగా ఆకు బలిసిపోవు, దీనివలన
పంట తగ్గును [నె]

పోతురాజు = గ్రామదేవతకు ముందు ఊరే
గురు ముందు నైవేద్యము గొనువాడు,
ఎడమచేత ఖండించబడిన కల, కుడిచేత ఖడ్గ
ముగల యాయన గ్రామదేవతలు వంద
మందిలో చిన్నవాడు; పోలేరమ్మ యాయ
నకు అక్కో-వదెనో [చి; నె]

(2) ఏపని చేతగానివాడు — పనికిపోతు
రాజు, తిండికి తిమ్మరాజు [గో]

పోతుముడి = గట్టి ముడి [చ]

పోతము = పొగరు, పోతరము [శ్రీ]

పోథీ = వయ్య; పుస్తకం [కరీ]

పోపు = (1) తిరుగమాత; తిరుగబోత; పొగపు;
పోచు; పోను [సర్కా]

పోబెరుగు = మితిమీరి పెరుగు — పైరు
పోబెరిగినది [నె. పొ]

పోయినాడు = (1) వెళ్లినాడు — ఆయన
ఇప్పుడే పోయినాడు [నె; కర్నూ]

(2) చనిపోయినాడు, ఇట్లే వెళ్లి పోయి
నాడంచే నెల్లారుప్రాంతములో చనిపోయి
నాడని అర్థము [సర్కా]

(3) సంగమించినాడు — దానితో పోయి
నాడు [ఆ; నె; తె]

పోరటి = ఒకరు ఇంకొకరికి పంపిన తిను
బండారములు [శ్రీ]

పోరడు = పిల్లవాడు × పోరి [చి; తె]

పోరి = (1) పిల్ల [మ]

(2) దానిపిల్ల [వ; కరీ]

(3) తలిదండ్రులు లేనిపిల్ల పొల్లి; పోలి
× పోరడు [మ]

పోరు = (1) ఎక్కువైన — పోరుగాలి

(2) పిల్లకాయలు ఏదో ఒకటి కావలెనని
చేయు రచ్చ, పెట్టు హతము — వాడిది
ఒకటే పోరైంది [నె; కర్నూ; తె]

పోరు = (చూ) పోడు [అ]

(3) బాధ — అత్తగారి పోడు బడలేక
[అ]

(4) గుక్కవట్టి ఏడ్చు [గు]

పోరుకాడు = తీవ్రముగా ప్రయత్నించు —
ఎంత పోరుకాడినా పని కాలేదు [నె]

పోర్వ = అంచులేని తెల్లనిబట్ట [చ]

పోలక = ఒక రకపు గువ్వపిట్ట [కరీ]

పోలి = (1) చెడుత్రోవ త్రొక్కినవాడు
[నే]

(2) అడుపిల్ల; పోరి; పొల్ల [చ]

పోలిగాడు = విదూషకుడు — పోరా జుట్టు
పోలిగా; పోయగాడు [చ]

పోలిపాట = (చూ) ఓలిపాట [గో]

పోలుగట్టులు = పెద్దబండి నొగలు [మ]

పోలు పైకెత్తు = రెండెద్ద బండికి వెనుక
బరువెక్కువై కాడి పైకి లేచిపోవు;
లేవగు

(2) ఎవరైన జబ్బుపడి బలహీనమగు

(3) నష్టపడు [గు]

పోలుపొందులేని = ఒకరీతి ఒక పద్ధతి లేని;
చాలుమాల లేని [కరీ; నె]

పోలుపోయు = పెండ్లి వందిరిలో పిండి
ముగ్గులు దీర్చి బియ్యము పరుసగా పేర్చు
విధానము [కరీ]

పోలెలు = పోలీలు (భజ్యలు) [మ]

పోలేరమ్మ = పోలికకము — పోలేరమ్మ
పోసింది; మొలుపు చూపింది [నె; అ]

పోల్లడు = అనాథ బాలుడు [కరీ]

పోవడి = వాలకము; పోబడి [కరీ]

పోసాని = ఎటుకల సాని; ఒక నాగరిక
మైన శ్రీ [కరీ]

పోసికాలు = (1) పోషణ. గంజిపోసి కాపా
డుట అనుట — ఆయన పోసికాల క్రింద
ఎవడూ లేదులే [నె; అ]

(2) సరసపు మాట; పోసికోలు [గో]

పోసికోలు = (1) వ్యర్థప్రసంగము [గు]

(2) సరసపుమాట; పోసికాలు [గో]

పోసు = పోవు; తిరుగమాత, పోచు [కరీ]

పోసుకోరు = నమ్మరాని మాటలు [కృ]

పోసుగోలు = అడుక్కొని తినువారు [చ]

పోసెట్టి = కోమటివారి పేరు [కరీ]

పోళీలు = పొబ్బిట్లు [చ]

ప్రత్తివిడుచు = ప్రత్తి రాట్నముతో గింజలు
పేరుచేయు [గు]

ప్రదక్షిణాలు = పురుషుడు ఒక శ్రీకై ఆమె
ఇంటిచుట్టు తిరిగిరాడు చుండుటలు [నె; తె]

ప్రసిమిసి = ప్రస్తావన; — దాని ప్రసిమిసే
అక్కడ రాలేదు [నె]

ప్రస్తము = గర్భాదానము; ప్రస్తుతము [అ]

ప్రస్తుతము = గర్భాదానము; ప్రస్తము [అ]

ప్రాణంబట్టి = లావు అగు [మ]

ప్రాణాచారము = (1) (చూ) వరపడుట

(2) విడువక ఒకరిని అతి దీనముగా
అర్థించు — వాడు ప్రాణాచారం బడి తీసి
కొన్నాడు [నె]

(3) అభిష్టసిద్ధికి చేయు దీన ప్రయత్నము
[కృ]

ప్రాయ దూడ = పెయ్య

ప్రాయము = ఒడ్డును ముట్టుట [అ; బ]

బు

బంక

బంగపోవు

బంక = లోభితనము — ఆయన బలేబంక [మ;
నె]

బంకపని = సులభముగా వగతెగనిది [అ]

బంకులు = చతుశ్శాల భవంతి ముందుండు,
మైన కప్పువేసిన అరుగులు; సాధారణ

ముగ మగవారంతా కూర్చోని వ్యవహారాలు
జరుపుచోటు; పంచ [మ]

బంగపోవు = బ్రతిమాలు; భంగపోవు [అ;
నె; బ]

బంగారక్క = తోలుబొమ్మలాటలో వాడ
వది నె, (హ) కేకగాడు [నె; చి]

బంగురు = ప్రాకు — నడవ నేర్చి బంగురి
నట్టు [వి; శ్రీ]

బంటుగూటము = ఎద్దులను విప్పి, అదే
ఎత్తులో నిండుబండి నిలుపుటకు ముందు
నొగ క్రింద పోటీపెట్టుకొయ్య; బండి
గూడ; కయికాడి

బంటుగూటము = బండికి ఎద్దులుకట్టియుంచి
నట్లే నిలుపుటకు బండిపట్టమునకు వెనుక
ఆనించు పోటీకట్టె; $\times$ ఇట్లే ముందు
నొగకు పోటీపెట్టు దానికి కయికాడి
అందురు [నె-మెట్ట]

బండ = చిన్నరోకరి [తె; నె]

బండమనిషి = (1) సిగ్గులేనివాడు [తె]

(2) మొరటుపట్టుగల మనిషి [నె]

బండవాలము = పెట్టుబడి, మూలధనము;
బండారము; బండారము [అ]

బండారము = (1) సామర్థ్యము

(2) రహస్యము — నీ బండారం బయట
వడిందిలే [కర్నూ; నె]

(3) సొమ్ము

(4) మూలధనము; బండవాలము; బండా
రము [మ]

బండారము = (1) గ్రామదేవతల ప్రసాదముగా
నిచ్చు కుంకుమ; బండారు [నే]

(2) పుట్టపట్టి; పాలుపోసి వచ్చునప్పుడు
తీసికొనివచ్చునది; ఇది ప్రసాదమువంటిది;
[కర్నూ]

బండారు = గ్రామదేవతలకు పెట్టిన కుంకుమ,
వసుపు [కరీ; చి]

బండాలము = రహస్యము [చి]

బండారము = (1) సొమ్ము

(2) మూలధనము; బండవాలము; బండా
రము [వ]

బండి = 20 బస్తాలు; 1 పుట్టి [నె; మ]

బండికడిలు = వంకరటింకరగా ఉండి,
గుంజలుగ పాతుటకు అక్కరకు వచ్చు
కట్టలు [మ]

బండికుంబము = ధర్మరాజుల తిరునాళ్లలో
బకాసుర వధవాడు, బండిని అలంకరించి
భీముడు (వేషగాడు) బండి తోలుకొనుచు
రాగా, ఇంటింటా అన్నం మక్కెరలో
(జల్ల) పోయుదురు. సాయంకాలం కాగానే
ఆలయ మైదానములో బకాసురుడు (వేష
దారి) వచ్చి భీమునితో కలియబడి వధింప
బడు యీ ఉత్సవమును బండి కుంబ
మందురు; బండికుంభము [చి; నె]

బండిబుడ్డి = చక్రము యొక్క ఆకులు చేరే
చోటు; కుండ [నల్ల]

బండిచున్న = బండిచక్ర మంతటి సున్న
అనుట; పూజ్యము; బొత్తిగాలేనిది [నె]

బండు = (1) రోత — బంధుభావ బ [నె]

(2) బురద; బరుడు [కరీ]

బండుండ = బండిచక్రము, పిల్లలు తోలుకొని
ఆడుకొను చక్రము [వి]

బండుగడుగు = ఒకరి తప్పులన్ని ఎత్తిచూపి
తిట్టు [కరీ]

బండుబాగోతము = (1) పచ్చి బూతుకూతలు
(2) అధికమగు హల్లా [కరీ]

బంతి = రాగి, సజ్జ, ఆరి, వరి మొదలగు
వాటిని నురుచుటకు పశువులచే తొక్కించు
నపుడు వరుస ఏర్పడుటకు వాటి మెడలకు
కట్టిన, మెడ పలుపులు గలిగిన మోకు;
మేకకు కట్టివేయు దామెన వంటిది [అ;
పె; వ]

బంతికూడు = పంక్తిగా కూర్చుండుబెట్టు
వత్తించు అన్నము — నాట బంతికూడు
వట్టదు [చి; నె]

బంతిచాప = భోజనమునకు ఎక్కువమంది
కూర్చుండుటకు మూరెడు వెడల్పున
పొడుగుగా వుండెడి చాప [కృ; నె]

బంద = (1) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు కలిపి కట్టిన పెద్దకట్ట; వంద; సుడి [నె-ఆత్మ]

(2) లేత పొట్టి తాటిమాను; బొంద — తాటిబంద గుంజాతీయ [నె-ఆత్మ]

బందము = వరిచేని పంపు [కరీ]

బందమచిచ్చోడు = మతి స్థిమితములేనివాడు; దేనికి కొరగానివాడు. తలవెంట్రుకలు చెదరిన వారిని, ఈ మాటతో సంబోధింతురు [చి]

బందరుబతానీ = నెల్లూరు నెంజాణపంటి పదము. బందరు ప్రాంతపు శ్రీ చాలా గడునరులు, అని ప్రతీతి

బందా = రొట్టెము, బందాగా రూపాయల చ్చాను, నాణెమని భావము [చి]

బందికాడు = నరములు విగించుకొని నందున చిన్న చిన్న అడుగులతో కష్టము మీద నడచు — బందికాడుతూ వచ్చినాడు [నె]

బందిరి = బందిరి (లి) దొడ్డిలో పశువులను వేసినందుకు చెల్లించు రుసుము; బంది; బందె [అ-వె]

బందుబెట్టు = మానుకొను [కరీ]

బందె = గ్రామ సమష్టి కార్యములలో పాల్గొనని వారికి ఊరి పెద్దలు వేయు అపరాధము [చి]

(2) చేతికి తగిలించుకొను ఆభరణము [అ]

బందెకాడు = ప్రియుడు; తగులము గలవాడు [మ; అ]

బందేలదొడ్డు = (1) దొంగ పశువులనుతోలి అపరాధము వసూలు చేయుదొడ్డి; బందెల దొడ్డి [వ]

బందే = నమస్కారము [కరీ]

బంప = గళ్ల (దగ్గితే వచ్చునది) [చి]

బంబు = పెదురుబొంగు — బంబులు కొట్టి కొట్టాయి వేశారు [చి]

బక్కబరుడు = ఎండిన నేల నెరియంలో నుండు పాము, ఇది కరువను గాని నాకి

నచో చర్మవ్యాధి ఏర్పడును; పరుగడు [నె]

బక్కలు = దుక్కి-పెట్టు [శ్రీ]

బగాది = గాలివాన [శ్రీ]

బగార = మాంసములేని పొలాపు అన్నము [మ]

బగ్గంపాడు = భగ్నము, చాళనము [తూ. గో; తె]

బగ్గి = గుఱ్ఱపుబండి

(2) ఒంటిమీద ఏర్పడిన గీత [గో]

బచ్చల = ఇంటిలో స్నానము చేయువోట — బచ్చలగది; బచ్చలి

బచ్చలి = స్నానాలగది — బొలారి [కర్నూ]

బచ్చలిల్లు = స్నానము చేయుగది [అ; సే]

బచ్చెనకుండలు = (చూ) అరివేణి; అరిమెన [చి]

బచ్చెనకోల = కొడుపు, పూరీలు చేయు కట్టు [మ; వ]

బచ్చెనలెట్టు = రంగుచేయు [తె]

బచ్చెల = స్నానాల గది [సే]

బజారు = వారపు సంత; వీధి [తె]

బజీతు = (1) సిగ్గు విడిచి మనిషి — అపె ఒక బజీతు ముంద

(2) పరువు ప్రతిష్ఠ లేని; పజీతు [నె; కర్నూ; అ; తె]

బజ్జి = వంకాయ, సొరకాయ మొదలగు వాటిని వండి, ముద్దగా ఎనించినకూర — వంకాయ బజ్జి [నె; కర్నూ; అ; తె]

బటకాయించు = (1) మోసగించు, బట్కాయించు [తె]

(2) పొగరు ఎగురవేయ — బడవట బట్కాయస్తున్నది [నె]

బటువాయి సంఘి = (1) వక్కాకు సంఘి

(2) దబ్బుల సంచి. దీనికి ఎఱ్ఱని బట్ట, తెల్లని చారలు, మూతికి కంచు ఉంగరాలలో దారము గలవు [చి]

బటవు = (1) వివాహ సమయమున ప్రధానములో ఉపయోగించు ఉంగరము [గు]

(2) ఆనుకొనుటకు లావైన దిండ్లు; అనుడు దిండు [అ]

(3) పెద్ద ఉంగరము [అ]

(4) కాలి బొటనవ్రేలికి పెట్టు వెండి ఉంగరము; మెట్టె [తె]

బట్ట = (1) మైల అయినట్టి; లేక శ్రీల బహిష్టతో మైలఅయిన గుడ్డ అని తిట్టుగా వాడబడు మాట, ఓరి నాబట్టి — అని శ్రీల తిట్టు [నె; అ; తె]

(2) ఒక వన్నెలో, ఇంకొకవన్నె మధ్య — బట్టెద్దు [నె]

(3) సుఖరోగ పక్షేషము (గనోరియ) [వ]

(4) స్థలనము [వ]

బట్టముచ్చోడు = బట్టలపై అత్యాస కలవాడు [మ]

బట్టి = బోదె [శ్రీ]

బట్టోళ్లు = బట్టాజులు; కనివాండ్రు [చి]

బట్టర్ ఇంగ్లీషు = అరకొరల ఇంగ్లీషు; గ్రామ్యము. ఇంగ్లీషు వారింట వంటచేయు (= బట్టర్) మనదేశీయులు ఉపయోగించు వచ్చిరాని ఇంగ్లీషు — Four mans Sir [నె]

బట్టె = అమడము వండి తీసి దానిని మరల కాచుకొనునట్టి మట్టిపాత్ర — అమడపు బట్టె [నె-పొ]

బడ = బక్కచిక్కిన — బడోడు, బడావు [అ-నె]

బడప = తెలివిలేనివాడు [తె]

బడరోకలి = చిన్న రోకలి, బుడకొయ్య [చి]

బడాన = వెంటనే; బడుగున [అ; బ]

బడి = (1) వెంట, వరుస; సాలుపు — పెన్నబడి గ్రామములు [అ]

(2) ఎక్కువ — బడివిడిచిన ముండ బజారుకు పెద్ద; బరితెగు [నె]

బడిచెప్పు = ఒకడన్నది, తక్కినవారు వెంటడిగా బలుకు (బడిలో పిల్లకాయలు పలికినట్లు) [అ]

బడితె = (1) ఎండిన లావుకట్టు

(2) అడుపాజ్జలు లేక తిరుగు శ్రీ గాని, పురుషుడు గాని [నె; కరీ]

బడిపెద్ద = వీడిబడులలో పెద్దగా నియమింపబడిన విద్యార్థి; పెచ్చె [నె; తె]

బడుద్దాయి = (1) బద్దకస్తుడు; సోమరి [గో]

(2) అప్రయోజకుడు [గో; నె]

బడుప = (1) ఒకతిట్టు

(2) ఆకు పూత లేక ఎండినచెట్టు [మ]

బడ్డి = కిక్కికొట్టు, మొదలగు వానిని ఉంచుకొను కట్టు రేకుల గది; బంకు [గ]

బణంగి = (1) అబద్ధాల పుట్టి

(2) రాడీ [కరీ]

బతాయి = వంట యింట్లో ఉపయోగించే చారు గిన్నె [మ]

బతావనీ = (1) పట్నావరీ (కరణం) రెక్కలలో సరిమాచుకొనుట

(2) కొలకుండల హెచ్చు తగ్గులను సరిమాచుకొనుట [కరీ]

బత్తల = నగ్నము; దిగంబరత్వము; బరిబత్తల; బరిమేను [మ; రా]

బత్తాయి = ఒకజాతి రుచిఅయిన నిమ్మపండు (బటేవియాజాతి) [సర్కా]

„ గజనిమ్మ [నె]

„ చీని [రాయ]

„ సాకుడి [ఓక్షిణం]

బత్తాసు = (1) పిండి చక్కెరలో కలిపి పాగు చేసి బిల్లులుగా చేసిన తినుబండారము బొత్తము [అ; వ]

(2) గుండి—చొక్కాబత్తాను [నె]
బత్తెము = ఒక పెద్ద మానును తొలిచి వడ
వగాచేసినది. ఇందు ఒకరిద్దరే కూర్చుండి
పోగలరు; ఇవి ముత్తుకూరు ఉప్పుచేరు
(కండేటి ముబద్దారము) లో వాడబడు
చున్నవి—బత్తెములలో దాటి వచ్చినాము
[నె]

బత్తెము = (1) చూ బత్తెము [నె]

(2) దినవెచ్చము — ఆయన కచ్చినవి
యానాటి బత్తెమునకు (బత్తెమినికి) సరి
పోయింది [నె]

బత్తెముతీరిపోవు = చనిపోవు: గింజలు తీరి
పోవు

బదనాము = (1) బాధ్యత; బదనాయము [అ]

(2) కష్టము [అ]

(3) చెడ్డపేరు: [తె]

బదనాయము = (1) బాధ్యత—బదనాయం
పెట్టుకోడు [నె]

(2) సంబంధము — చాంట్లో నాకేమీ
బదనాయంలేదు: అదేమీ బదనాయమా!
[నె: తె]

(3) తప్పు [చ]

(4) కష్టము—నీవు వెళ్లిపోయినా నాకేమీ
బదనాయము లేదు [చ: గు]

బదాబదలు = (1) సంబంధం లేకుండా విడి
పోవు;

(2) చెల్లాచెదరగు [అ: ఇ]

బదాలు = (1) పెద్దచినుగులు— వంచబదాలు
బదాలుగా చినిగిపోయింది [నె]

బద్రింపు = పునాది గోడపైన గోడ కట్టు
నపుడు రెండుచక్కలా మిగిలించిన
భాగాలు; పత్రింపు; పత్తిరింపు [గు]

బద్ద = (1) తాటి మొదలగువాటిని నిలుపుకు
చీల్చిన పొడవు కంబము — తాటిబద్దలు

(2) మినుము పెనలు మొదలగు వాటి
వస్స, బేడ

(3) పలకపాటు—బద్దగా చెక్క: దబ్బ
[నె: కర్నూ: తె: అ]

బద్దగు = అప్రతిష్టపాలగు; అగౌరవముచెందు
—నేను ఈ వ్యవహారములో బద్దయి
పోతిని [అ]

బద్దమానంచేయు = కొలక పావులు సరిగ
ఉన్నవో లేవో చూడు; బద్దించు [మ]

బద్ది = (1) గోరీల ఆటలో ఆటగానికి స్థావర
మైన చిన్నగుంట—అది నా బద్ది [నె:
వ: కరీ]

(2) ప్రి యోని [వ]

(3) గుడ్డ నేయునపుడు పెద్దచావులోపంచ
పంచకు నడుమ వదలు పేక (అడ్డమాల)
లేని భాగము — బద్దికాడకి చించు; బద్ది
[నె]

బద్దించు = (1) సేచు మున్నగు కొలక
పాత్రతో మరొక పాత్రను కొలిచి సరి
చూడు; బద్దమానం చేయు [తె: అ]

(2) గొణిగి తిట్టు—ఊరక బద్దిస్తుంటుంది
[తె]

బద్దికాల్పు = గోరీల ఆటలో నిరయమైన
(గుంటలో) బద్దిలో గోపని పడవేయు—
ఆ బద్దినీ కాల్చినా [నె]

బద్దిన్ను = గట్టి కావలా; కావుదారి [కరీ]

బద్దిరింపు = కొంతపైకి కట్టబడినగోడవెడల్పు
తగ్గించుటకు వడలేడిగాడి: వత్తిరింపు [గు]

బద్దు = నిర్బంధము [అ]

బద్దుచెడు = పూర్తిగా దిగజారిపోవు [కరీ]

బద్దెబడు = పని ముగియవచ్చు [కరీ]

బనాతుపచ్చడము = జమిలిడుప్పటి (రెండు
పేటడుప్పటి) [కరీ]

బన్నసరాలు = ఆభరణాలు [కరీ]

బప్పు = ఇంట నీళ్లుకాచుకొను బాయిలర్
[కరీ: వ]

బమ్మిరు = వత్త గాలికములచేయగా మిగిలిన
పొల్లుపొట్టు [కరీ]

బమ్మెత్త = భ్రమక; బమ్మెర [అ]

బయట కంసలవారు = పొరుగురినుం
వచ్చిన కంసాలి; బయటికమ్మరి [చి]

బయటపడింది = ముట్టయింది; రజస్వల
అయింది [వి]

బయటి కమ్మరి = గ్రామ గ్రామ నీకికొలిమి
పనిముట్లతో పోవుచు, ఊరిబయటగాని,
గ్రామపైకి దగ్గరగాని తాత్కాలికముగ
కొలిమి ఏర్పరచుకొని, అఊరి కమ్మరి
పనిచేసి ముగించి వేరొక గ్రామమునకు
పోవుచుండు ఇనుప పనివాడు. వీరు రాజ
సానమునుండి తురక దాడులకు పరుగెత్తి
వచ్చినవారు. ఇప్పుడు ఆయా గ్రామాల
లోనే స్థిరపాన మేర్పరచుకొని నిలిచిపో
యిరి; వీరి భాష పేరు. నెల్లూరులో నేటి
బయటి కమ్మరి వీడి వీరిదే [నె; అ]

బయటికిబెట్టు = ఊరకే విరేచనములగు —
అశబ్దకే బయటికి బెట్టినది [హై]

బయటికిపోవు = అధికాచమానమునకు
పోవు; నీళ్లచాయపోవు [నె]

బయసుమాలు = ప్రాలుమాలు [కరీ]

బయినీ = (1) సత్తువ [చి]
(2) సిగ్గు; పరువు — బయినీమాలి [నె]

బయ్యడు = సిమడు [కరీ]

బయ్యము = భయము — బయ్యంకల బల్లి
భావ పక్క పుట్టోసింది [వి]

బయ్యా = సిచ్చివాడు, ఛాందసుడు; బరియా
[గ]

బరక = (1) పనికిరాని పొలము [తె]
(2) నూక [అ; నె; వ]

బరకతు = లాభము [కరీ]

బరకమ్మి = అంచనాకు తక్కువ [కరీ]

బరడ = (1) రవ్వ; బరక; నూక [నె]
(2) తెనగపిండి, ఉలిపాయతో కలిపి
చేయు కూర. దీనిని మహారాష్ట్ర బ్రాహ్మ
ణులు తెలంగాణలో చేయుదురు [మ]

బరబను = నునుపుదనము [కరీ]

బరాతము = (1) అప్పు ఇచ్చు వరకు ఒక
మనిషిని ఋణునిదగ్గర బెట్టుట; తరువు
[చి]
(2) ఒకరు ఇంకొకరికి ఇవ్వ వలసిన
దానిని యివ్వమని మూడవ వానికి అప్పు
గించునది — నీడబ్బుకు అయినకు బరాతం
బెట్టినా [నె; కర్నూ]

(3) తగాదా — వాని బరాతం ఎక్కవైంది
[తె]

బరి = (1) పశువుల బోర ఎముక [నె; కర్నూ;
అ]
(2) గీత; నియమము

బరిక = (1) ఎండిపోయిన తాటిమట్ట; కమ్మ;
బరిగ; బట్ట [నె]
(2) చిన్న రెమ్మ [తె]
(3) రువ్వ
(4) బెత్తము [కరీ]

బరిగ = బెత్తము; బరిక [కరీ]

బరితెగు = పూర్తిగా తెగించి, సిగ్గువిడుచు —
బరి తెగితే బాగోతం; బడివిడుచు [వ;
వి]

బరి పిరికిళ్లు పీకు = కోయనక్కరలేక
చేతులతోనే పెరుకు [కరీ]

బరిబత్తల = దినమొల; నగ్నము; బత్తల;
బరిమేను [మ]

బరిమేను = నగ్నము; బత్తల; బరిబత్తల
[కరీ]

బరియా = ఛాందసుడు; బయ్యా [గ]

బరుకు = (1) ఇష్టము వచ్చినట్లు ఆకులు
పెరుకు — అకు బరుక్కరా [మ]
(2) చిక్కర బిక్కిరగా వ్రాయు — కాగిత
మంతా కరికి వేసినాదు [నె; కర్నూ; అ]
(3) గిలుకు [గో]
(4) పెద్దగా గట్టిగా గోకు

బరుడు = బట్టెలపై పేరుకొనిన బురద —

బరుడు కడుగు [నె]

బరువుదించుకున్నడు = మృతిని పొంది నాడు [మ]

బరువులు దించుకొను = పీనుగును మోసిన వాళ్లు తరువాత చేసుకొను ఒక తతంగము [ఆ]

బర్తంపట్టు = సాధించు; భరతంపట్టు [నె]

బర్తిబండి = సామానులబండి దీనిపై కప్పు ఉండదు [మ]

బట్ట = (1) బెత్తెము; మెల్ల — చింతబట్టలతో చావగొట్టారు [చి; ఆ]

(2) బరిక; ఏండిన కమ్మ [ఆ]

బట్టులు = బట్టెలు; గేదెలు; ఎనుములు; బర్లు [తె]

బట్టెకుక్క = చిన్నబట్టె [వ]

బట్టెముక = ప్రక్కముక [నె]

బలంపీట = (1) బరువుమాటలు పెట్టుటకు ఉపయోగించు పొట్టి మొరటుకొయ్య చట్టము [నె]

(2) వెడల్పు ఎత్తుగలిగిన బెంచి; బలము [నె]

బలబల = కొంచెము కొంచెము — బలబల తెల్లవారింది [నె; వ; ఆ]

బలబలాపురి = ఎవ.కి వారే యిపోవు [కరీ]

బలము = వెడల్పుబెంచి — బలంపీడ వండుకో [నె]

బలముచేయు = ఎరువులు వేయు [కరీ]

బలరక్కసి = నాగజెముడు; నాగమర్రి [నే]

బలవా = మీదబడి కొట్టడము; బల్వా [కరీ]

బలిగుడు = చెడుగుడు (క్రిడావిశేషము); కబాడి [చి; నె]

బలిచెక్క = ఏటికొల్వలో ఇసుకత్రవ్వి ఎత్తి మెట్టకువేయు సాధనము [చ]

బలుపు = గర్వము [మ]

బలుపుదింపు = గర్వమణుడు [మ]

బల్ల = రెండు మద్రాసు కేర్లు; అరతూము [చి]

బల్లకూర్పు = మిద్దెలాడుటకు క్రింద దంతెల మీద పరచు చక్కలు [నే; ఆ]

బల్లపాటు = పటపుగా; అడ్డపాటు [కరీ]

బల్లిలు = వాసము వంటివి [మ]

బవంతి = (1) పెద్ద పెంకుటిల్లు; భవంతి [నె]

(2) ఇంటిముందరి హాలులో గాలి, వెలు

తురులకై కొంచెము ఎత్తుగా కట్టినది [తె]

(3) గృహాంతర్యాగమున నుండు తప్పు లేని చోటు; బవుంతి; తొట్టికట్టు [చి]

బవుంతి = (చూ) బవంతి [చి]

బస = తాత్కాలికమైన విడిది — నెల్లూరు

బసకు రా [నె; కర్నూ; వ; ఆ]

బసవన్న = గంగిరెడ్డు [చి]

బసవి = (చూ) బసివి [వ; ఆ]

బసారము = అతి విరేచనాలు [కరీ]

బసివి = (1) వరువు లేనిది, వ్యభిచారిణి

(2) స్వేచ్ఛావిహారిణి

(3) కన్నడ దేశములోను, బల్లారి ఆనంత పురం జిల్లాలలోను యింటి ఆడవడచును ఒకతెను,

బసవేశ్వరునికిగాని, పశుపతికి గాని అంకితము చేయుదురు; ఆమెను

బసివి అందురు. ఈమె దేవదాసియై భోగము వనితవలె పెండ్లి చేసికొనక,

నిత్య సుమంగలిగానే రసికులతో సంసారము చేయుచుండును. ఈమెకు సంఘముతో న్యూనములేదు ఈమె పుట్టి

నింటనే ఉండిపోవును. ఈ బసివి స్త్రీ ఆయినను తండ్రిఅస్థిలో భాగముపొందును.

ఈమెకు సంతతి కలిగినను అగౌరవము లేదు. ఈ ఆచారము కూడ్రులలోను,

కన్నడ లింగాయతులలోను గలదు — లేకలేక ఒక బిడ్డ కలిగితే అది బసివి అయింది [రా]

బళ = (చూ) ఉలవాయి [అ]

బళవము = బలవము; బళావము [అ]

బళావము = వలకపుల్ల; బలవము; బళవము [అ]

బళ్లారి నూనె = కుసుమలనూనె [నె]

బా

బాండీ

బావనకప్ప

బాండీ = బాణలి

బాండ్లి = మూకుడు; బాండలి [నే]

బాక = వద్దు; బోకు — తాక బాక; ముట్టుకోకు [నె; తె]

బాకి = పెద్ద — బాకినోరు [వ]

బాకినోరు = వికారపునోరు [పొ]

బాగశాలి = (1) భార్య

(2) ఒకత్తిట్టు, బాశాలి [అ-పె]

బాగాలు = వక్కపొలుకులు [తె]

బాజీబందు = ప్రీలనందిట ధరించు నగ; రెట్ట కడియము; బాజాబందు [నె-పొ]

బాజాబందు = ప్రీలనందిట పెట్టుకొను ఆభరణము; కేయారము; బాజీబందు [నె-పొ; మ]

బాటబడు = ఆచారమగు [కరీ]

బాటు = తూకపురాయి [కరీ]

బాడవ = నీళ్లు నిలుచు వల్లపు ప్రదేశము; పడవ; వాడ — అది బాడవ పొలము (ఉరుదు) [నె; సర్కా]

బాడి = బురద [గో]

బాడిగ = అద్దె — బండిబాడుగ; ఇంటి

బాడుగ; బాడుగ [నె; గ; రా]

బాడిగె = బాడిగ; అద్దె; కిరాయి [అ]

బాడిద = కొయ్య చెక్కుట కుసయోగించు సాధనము. దీనికి పొడవైన కట్టెబిగించి యుందురు; బాడిన [శ్రీ]

బాడు = కుంటిన ధనము (ఉరుదు) [తె]

బాడుగ = అద్దె; కిరాయి, బాడిగ [నె; రా]

బాడుగోలు = (1) వనికిమాలిన — వాడు బాడుగోలు మనిషి [నె]

(2) జారిణి [చె]

బాడుచాకిరి = వెట్టివని [తె]

బాణాకట్టె = పొడుగటి కట్టె; లాఠి; చెడి [అ; నె; బ]

బాత = రెంటి ప్రదేశములమధ్య ఎల్లగీత [కరీ]

బాతాలు = బిడాయిలు; డంబములు — బాతలపోతు [వ]

బాతుకోడి = బాతు [నే]

బాదరబంది = తగులాటము; ఇబ్బంది — ఏమీ బాదబంది లేనివాడు [నె]

బాదు = (1) గుంజను బాగుగ కూరి నాటు — గుంజల బాదినాడు [నె; తె; అ]

(2) కట్టుట [గో]

బాదులు = (బాదిన = నాటినవి) తాటకు ఇళ్లకు వందిళ్లు వేయుటకు భూమిలో నాటు పొడు గాటి కందిమలు (గుంజలు); బాజాలు [గు]

బాన = పెద్ద కుండ

(2) సీరెత్తు తలుముయొక్క ఇనువ పాత్ర; కవీలబాన; ఇది సాధారణముగ తోలుదిగ నుండును, కవీలగూన [నె; కర్నూ; అ; తె]

బాన్లి = బూర్లముక్కుడి; మూకుడు [మ]

బావనకప్ప = బాతుకప్ప; గోడ రుకప్ప [వి]

బావనతెలుపు = స్వచ్ఛమైన తెలుపు—
బావన తెల్లదు [చి; నె]

బావన పశెడ్డు = కొమ్ములు గిట్టలు కండ్లు
ఎరువుగా నుండు తెల్లటి ఎడ్డు—బావన
పశెడ్డు బాగా యిడుస్తుంది: బావనతెలుపు
ఎడ్డు [నె-పా]

బావన బల్లి = తెల్లబల్లి [వి]

బాపాక్రం = అంతా తినకే కావలె ననెడి
కోరిక [శ్రీ]

బాప్ప = తండ్రికంటె పెద్ద మేనత్త [వి]

బాబు = నాయన [కరీ]

బామ్మ = నాన్నమ్మ [వి]

బాయి = (1) చనుబ్రాలు (పిల్లలు ఆనుమాట)

(2) చన్నులు, చాచులు [వ; నె]

బారకట్టు = ఇబ్బంది—దానివల్ల ఏమిబార
కట్టు పచ్చినా నేనున్నాగా [నె-అత్త]

బారకన్ను = మెల్లకన్ను [వి]

బారకించు = (1) శరీరము బడలి అడయవ
చలనము మండికించు

(2) బారతో మొద్దుబారు — తల బార
కించింది [నె; అ]

బారివాటము = కపిల ఎడ్డులు లాగుచు దిగు
బారివలె వాటముగా నుండునది; (slope);
బారువాటము [నె; అ]

బారు = (1) ఉదారము—చాల బారుగుణము
[నె; తె]

(2) ఆర్పాటము—బూరుబారుమని పెండ్లి
చేసినాడు [కర్నూ]

(3) తుపాకిమండు; బారునింపి కొట్టినాడు
[వ]; బారుచేసినాడు [వ; నె]

బారుకట్ట = నాగలిసొగ; ఏడికోల [శ్రీ]

బారుబడాయి = అరంభభారత్వం [కరీ]

బారువడ్డి = అంతకములలో వడ్డిని ఆప
నల్లో చేర్చని వడ్డి (Simple interest)

x అంతకపు వడ్డి; చక్రవృద్ధి [నె]

బారువాటం = (చూ) బారివాటం [వ]

బారూదు = తుపాకిమండు [కరీ]

బారపు పిల్లలు = బేరగాళ్లు ఊళ్లశకు వచ్చి
కొనుక్కొని పోయే కోళ్లు [మ]

బాలపుస్తకం = పిల్లలకు దడుపుజ్వరం
వచ్చినపుడు కట్టు తాయత్తు [గు]

బాలమ్మను చేయు = సాధారణంగ బాలిం
తలు పూజించే దేవత బాలమ్మ, పాపము
తొలైకో వేసేనాడు మాంసంతో కాచి,
తీపితోకాచి, ఈమెకు నైవేద్యం పెట్టు
దురు. గుగ్గిలపు పొగకాక నిప్పుపై నూనె
వేసి “పాలదార నాకు, నూనెదార నీకు”
అని మొక్కుదురు. ఇది ఇటీకంతు [మ]

బాలసంతపు వాండ్లు = విచిత్రమైన
కూర్చానమువంటి అంగి ధరించి, గంట్లు
ఊపుతూ వచ్చి, బిచ్చం తీసుకొనేవారు.
వీరికి పాతబట్టలు ఇస్తే సంతానం కలుగు
నని నమ్మకం [మ]

బాలేపండు = అరటిపండు [అ-దక్షి]

బాల్చీ = బొక్కెన, బకెట్టు [వి]

బాల్చీ = (1) బాల్చీ, బాల్చీ (Bucket) [శ్రీ]

(2) బాల్చీ, బాల్చీ [శ్రీ; వి; ఉ-గో]

బావమీద బరాతం = నిప్పు యోజన
మైనది [నర్కా]

బావిలీలు = కర్ణభూషణము

బావురు = (1) భూస్యత—అ పెద్దల్లు బావురు
మంటన్నది [నె; తె; అ]

(2) చిన్నబోయిన స్థితి [గో]

బావురుగాడు = బావురు పిల్ల; పెద్ద పిల్ల
[కర్నూ; తె]

బాసతప్పుదోడు = మాట తప్పువాడు; అబ
ద్ధీకుడు [నె]

బాసింగము = బాసికము; బాసికము;
కుభిక [అ; బ]

రెడ్డిగము వేసి కూర్చుండుట
గము) [తూ-గో]

(1) ఒక శ్రీ ఇంకొక శ్రీని నిర్దే
ఉపయోగించు పదం; బొడ్డి—

అ బానేలి వచ్చిపోయింది [నె; అ; తె]

(2) భార్య—మా బానేలి [చి]

బాళిక = మన్నిక [అ; బ]

బి

బిచ్చు

బుల్లొట్టి [న]

జీరంగి; వానకాలములో తిరుగు
పురుగు [తె]

= తాత్కాలిక కోడై కము—
లింగరము లేచింది

= చెవులు ముడుచుకొని పోయిన
నె-పొ]

బ = వెనుకకు మరలిపోయిన
[కరీ]

= ఇసుకలో నుండు నున్నని
కర్నూ]

యతిమతము; పిచ్చి సంఘ—
చేష్టలు [నె; తె]

పీటి కుపయోగించు తామ్రపు
—బిందె [నే]

బ = బల్లివంటి చిన్నపాము; దీని
బుగ్గగా ఉండును; నలికించు [వి]

= చాల యిబ్బంది [కరీ]

బ = వ్రాసిన పత్రములు చివర,
వాని చేవ్రాలు; దస్తూరి; సంతకము
[అ]

బు = జామపండు [నే]

= బిజారు [నె-అత్త]

బంచు = బీష్మించు [వి]

బిగడాయించు = మలకబెట్టి; (మెలిబెట్టి)

వెళ్లిపోవు; బెగడాయించు [కరీ]

బిగబట్టు = (1) ఇవ్వవలసిన వైకములో
కొంత నిలుపుట— వైకం బిగబట్టినాడు
[నె; కర్నూ; అ]

(2) ప్రాణాలు బిగబట్టు; ఊపిరి బిగబట్టు
[వ]

బిగుతుగా = బిట్టుగ [తె]

బిగురు = (1) పొగరు—చింతచెట్టు చిగురు
చూడు, చిన్నదాని బిగురు చూడు; బిగువు
(2) మిడిసిపాటు—వీమిబీరా అలా బిగురు
తున్నావు [వి]

బిగువు = (1) గుడినె తడికెను బిగించెడు
అడ్డకొయ్య; బిట్టు [నె; గు]

(2) గడ్డిమోపు ప్రమాణము [కర్నూ;
అ; తె]

(3) బడుమూరల దారముచుట్టుకొలత [చి]

(4) బారెడు తాడుకు సరిపోవు గడ్డి—
నాలుగు బిగువులు కనుపు బదులు కెస్తావు
[చి]

బిగెడు = ఎకరము [కరీ]

బిచ్చి = (1) చిన్నపిల్లల మాత్రము

(2) పిల్లల మర్మస్థలము [వ]

బిచ్చు = (1) మొనడేలిన రాతిముక్క

(2) కంప నరుకు చిన్న గొడ్డలి; ఆకు గొడ్డలి [తె]

బిటుకు = ఎండి నిస్సారమైనది [కరీ]

బిట్టుబిట్టు = గట్టిగా [కరీ]

బిడాయించు = దుప్పటి గవ్వకొని, కాళ్లు బిట్టచిన్న పరుండు [కరీ]

బిడారు = బండ్లు గుంపుగట్టి, అడవి మార్గమున పోవునది; సార్థవాహము [నె; తె]

బిడారుదయ్యము = బిడారు వర్తకుల స్త్రీ మార్గమధ్యమున మరణించి, అయిన దయ్యము [వి]

బిడుకోలు = (1) ఇబ్బంది

(2) మాటగాని, నిర్ణయమునుగాని తప్పిన చెల్లించవలసిన అవరాధము

(3) పరిహారంతో కూడిన ఒప్పందము, లేక షరతులు = Penal conditions —

బిడుకోలు షరతు

బిడుగు = (1) తోటగట్టున నున్న చిన్న బీటినేల [నె-పొ]

(2) చూ) బిడుపు

బిడుపు = (1) విశ్రాంతి; [నె; అ]

(2) బీడు; బిడుగు

(3) ఖాళీశాగా; చోటు — ఆ గదిలో బిడుపు లేదు [తె]

(4) బావిలో మట్టి పడకుండా చుట్టూ మట్టి ఎత్తిన భాగం; బిడుగు [చి] (చూ) బిరుపు [అ]

బిడ్డపాలవేళ = నేద్యపు పనులు చేయు బిడ్డ తల్లులు, మధ్యన ఇంటికి పోయి బిడ్డలకు పాలిచ్చి వచ్చువేళ; చంటివేళ [నె; ప; అ]

బిడ్డపాలు = పల్లెలలో శ్రీమంతమైన సంసారము, పేదల చంటి బిడ్డలకు ఉచితముగ పోయి మేలైన పాలు; ఇట్లే పరిలన్నము

గూడ పెట్టుదురు, దానిని బిడ్డ మెతుకు అందురు [నె; తె]

బిడ్డమెతుకు = (చూ) బిడ్డపాలు [నె]

బిడ్డ సాంగ్యము = పురిటి పండుగ నాటి శాస్త్రోక్త విధి [చి]

బిడ్డి = పెద్ద వెండిచెంఱు [ఉ-వి]

బితుకు = భయము [శ్రీ]

బిత్తల = దినమొల, దిగంబరత్వము [తె; రా]

బిదకలు = దుమ్ములు (ఎముకలు) కలిసిన మాంసము (కూర); చితకలు [వి]

బిరుపు = విశ్రాంతి; విరామము [కర్నూ-పరమటి తాలూకాలు]

బినబిన = బిరబిర, త్వరగా [కరీ]

బిన్నా = త్వరగా — బిన్నారా [నె-దక్షిణం]

బిన్నించు = ఎదిరించు; వ్యతిరేకించు — కారై బిన్నించినది [కరీ]

బిరడాబెట్టు = పూనిన దయ్యమును పదలించు (చూ) సీసాలోకి దించు [నె]

బిట్టు = (1) నిండు — బండికి బిరుపు బిట్టుగా వేసినారు [నె]

(2) గర్వము [మ]

(3) అంక్ష — బిట్టు బెట్టినారు [అ]

(4) తడితెకు కట్టు బిగువు [నె; తె]

బిలముబండ = గనిలో త్రవ్విన నాపరాయి [అ]

బిల్ల = బావిగిలక; బిళ్ల [అ; బ]

బిన = (1) వేగము; బినబిన పోతున్నాడు [అ]

(2) యంత్రపు కీలకము — దానికి బిన చెడి నిలిచిపోయింది [నె; ప]

బినపెట్టు = (1) అంక్షపెట్టు [అ]

(2) బెట్టును, గురుత్వమును కలిగించు [నె]

విసాతు ఎంత = నీ లెక్కేమిటి [తె]
 విసెక్కించు = పురిపెట్టు: ప్రేరేపించు
 [తె; నె]
 విస్తరు = వక్రచుట్ట; పరుపు [కరీ]
 వికువు = మట్టిగుంట త్రవ్వనప్పుడు, సుల
 భముగ పని అగుటకు, మట్టి పైకి చేర్చు
 టకు పీలగునట్లుగా ఏర్పరచుకొనిన
 రోతు పరిమాణము; బావి రెండు వికు
 వులు తెగినది; వికువు (వరి పైరు కోత
 లలో ములుము అన్నట్లు) [నె]
 విక్ల = (1) ఒకతకము శ్రీ రోగము [వి]
 (2) బావిగిలక; బిల్ల [ఆ; బ]

విక్లగోచి = కచ్చెటోసిపెట్టిన గోచి [తె; నె]
 విక్లజోడు = కళ్లజోడు; సులోచనములు [వి]
 విక్లదూలము = బావిపై నీళ్లు తోడుటకు
 వేయు బలమైన అద్దకట్ట [కరీ]
 విక్లబిట్టుగా = ఉన్నదున్నట్లుగా — ఇంటి
 కప్పు బిళ్లబిట్టుగా కూలిపోయింది [గు]
 విక్లలమోకు = బండ్లపై నరుకు కట్టేతాళ్లు
 విగించుట గిలకలు గలిగిన మోకు [గు]
 విక్లుగుత్త = (మా) విక్లుమక్తా [గో]
 విక్లుమక్తా = ఒక పనిని నిర్ణయించుకొనిన
 కంట్రాక్టు మొత్తము; విక్లుగుత్త [నె]

వీ

వీకి

వీపు

వీకి = బలహీనము [చి]
 వీగము ముద్ద = తాళము కప్పు [చి]
 వీగుడు = వియ్యంకుడు [అ]
 వీగురాలు = వియ్యపురాలు [అ]
 వీగులు = వియ్యంకులు [అ]
 వీడుమాలిన = (1) పనికిమాలిన [నె]

(2) పనిలేనివాడు [తె]
 వీదసాదలు = వీదలనుటకు జంటపదము—
 వీదసాదల కణిసీచి (గుర్తింబి)
 పోవాల [నె]
 వీపు = వీపు [శ్రీ]

బు

బుంగ

బుంగకొమ్ములు

బుంగ = (1) నూనెవేసియుంచు చిన్న మట్టి
 కుండ [శ్రీ]
 (2) నీరు తెచ్చుటకు ఉపయోగించు చిన్న
 మాతి మట్టిపంటి [నర్కా]
 (3) పెడురు పేళ్లతో అల్లిన చిన్నబుట్ట
 [శ్రీ-సాతపట్నం, ఇచ్చాపురం, సోంపేట]

(4) చేపలువట్టి వేసికొను తిట్టి, బుట్ట [శ్రీ]
 (5) చిన్న రంధ్రము—చెఱుపుకు బుంగ
 పుట్టింది; బొంగ [కరీ]
 బుంగకొమ్ములు = పశువు రెండు కొమ్ములు
 పైన కలసికొని వలయముగ ఏర్పడినవి
 —బుంగకొమ్ముల ఆపు [నె; ఆ-సె; వ]

బుంగవడు = మట్టి మిదైలమీద వర్షమునకు
సందిచ్చు [కర్నూ]

బుంగమూతి = ముడుచుకొనిపోయిన మూతి
[కరీ]

బుకాయించు = (1) బుడుగరించు [కరీ]
(2) లేనిపోనివి చెప్పి నమ్మించబోవు
(Bluff) [నె]

బుకినీ = పొడి, చూర్ణము [కరీ]

బుక్కపిండి = గంధపుపొడి [తె]

బుక్కాగులాలు = శోభన ద్రవ్యములు;
సుగంధ ద్రవ్యములు [కరీ; మ]

బుక్కాపక్కిరు = ఏమియులేని పేద;
అంతయు పోగొట్టుకొన్నవాడు [అ; నె]

బుక్కినాడు = అత్రముగా తిన్నాడు; దొక్కి-
నాడు [శ్రీ]

బుగడ = చెవికి పెట్టుకొను బంగారు ముక్క
ములుగల ఆభరణములు [అ; నె; రా]

బుగత = (1) యజమాని
(2) బ్రాహ్మణుడు [శ్రీ]

బుగతరాలు = యజమానురాలు; బ్రాహ్మణి
[శ్రీ]

బుగిడికడ్డిలు = స్త్రీలు చెవులపై ఒకవైపున
ధరించు నగలు [అ]

బుగులు = కొయ్య ఎండి తడిసి నిర్వీర్యమగు;
బోగిడిచిపోవు [గు]

(చూ) గుబులు [అ]

బుగులు = (1) కడుపులో దడ [కరీ]

(2) భయము [మ]

(3) చిత్త చంచల్యము [అ]

బుగ్గ = (1) నీరు నిరంతరాయముగా పైకులికి
పారు వివరము (Spring) [నె; కర్నూ;
తె]

(2) ఒక వదంతి ఆతిగా వ్యాపించుట —
అ సంగతి బుగ్గపుట్టి నట్లయింది [నె]

(3) స్పృహకము, గజ్జీ మొనలైన వాటి
వలన లేచు పెద్దపొక్కులు

(4) ఎత్తెక్కికలెలు — బుగ్గ చెడిపోయింది
[హై]

బుగ్గడికట = ఒకచోట పెద్దగా నీరుబికివచ్చు
ఉట [అ]

బుగ్గచెంపలు = ఎత్తు చెక్కిళ్లు [కరీ]

బుగ్గారు (బుగ్గి + అరు) = నాశనమగు
(ఒక తిట్టు) [అ]

బుగ్గి బూడిద = ఘోరిగా చెడిపోవు — ఆ పని
బుగ్గి బూడిద అయినది [నె]

బుచ్చాయి = ఆవుదూడ; బుజ్జాయి [కృ]

బుచ్చిడి = వెంట్రుకల ముడి; ముచ్చట

బుచ్చిపోవు = చిన్నపోవు — నీ మొగము
బుచ్చిపోయింది [తె]

బుజగనగడ్డ = దాచుకొనిన ధనము — వాడు
తన దగ్గర బుజగనగడ్డ ఉన్నదనేనా-
యా పాటు [గు]

బుజనము = బోగము [గు]

బుజ్జాయి = లేగదూడ; బుచ్చాయి [కృ; గు]

బుటక = నీటమునిగి పైకిలేచుట — రెండు
బుటకలు వేసినాడు [నె; వ]

బుటుకు = (చూ) బుటక [చి]

బుట్టమేపు = పశువులకు గానుగపిండి, ఉల
వలు మొదలగునవి బుట్టలోవేసి తినబెట్టి
నది × గాటిమేపు, (గడ్డి మొదలగునవి)
[నె; తె]

బుట్టరి = అల్పపు వ్యక్తి; లెక్కలోనికి రాని
వాడు [కరీ]

బుట్టలోబెట్టు = (1) లోగట్టుకొను

(2) నిర్వీర్యునిజేసి స్వాధీనము చేసికొను
— వాడిని బుట్టలో బెట్టినాడు [నె; అ;
తె]

బుట్టలో వేసికొను = వశము చేసికొను;
వలలో వేసికొను [కర్నూ; నె]

బుట్టాజూపించు = ఎగవేయు (బుట్టా అంటే
శరుదూలో మొక్కజొన్నకంకి, దీనిని
చూపుట అనుట); ఎరగడ్డ చూపు; ఇరవై
ఒక్కటి చూపు (ఉన్న ఇరవై ప్రేళ్లు గాక
పైన ఒకటి చూపుట) [కరీ]

బుట్టి = బాగా పెరిగిన తల వెంట్రుకలు [కరీ]

బుడగ = (1) బుగ్గ [నె; తె; అ]

(2) మునక [గో]

(3) నీటిపైన గాలినిండి ఏర్పడిన ఉబ్బు;
బుద్బుదము [నె; కర్నూ]

బుడబుడ పుట్టింది = వార్త అంతట ప్రాకు
తున్నది; అవాయి రేగింది; పొక్కి-
పోయింది [కరీ]

బుడమ = (1) దొండజాతిలో చేరినకాయ;
దీనిని కోసి వరుగులు చేసికొందురు [నె]

(2) పుల్లగనుండు దోసజాతికి చెందిన
కాయ [కర్నూ; తె]

(3) చెట్టుక్రింది భాగము; తరుకాండము;
బుడము [కర్నూ; ప-కొ; అ]

బుడము = చెట్టుమొదలు; బుడమ [తె; అ]

బుడికి = చాల చిన్నియమ్మాయి [కరీ]

బుడిగ = (1) చిన్నది; చిన్నముంత; బుడిగి
[వి; తె]

(2) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు (పిడులు)
కొన్నిటిని చేర్చి కట్టిన పెద్దకట్ట; నుడి
[నె-కనిగిరి]

(3) పిల్లలాడుకొను చిన్నని మట్టిపాత్ర
[అ]

బుడిగజంగము = తండాన కథలు చెప్పి
జీవించు జంగములు; బుట్టుకతలవాండ్రు;
బుడిగెబుంగము [వ]

బుడిగి = (చూ) బుడిగ [అ]

బుడబుడి = కల్లబొల్లి [కరీ]

బుడుగు = దిగుబాటు గుంట [కరీ]

బుడుపు = (1) చిన్నముతుత [గో]

(2) బుడిపి, దెబ్బతగిలి ఏర్పడిన బొప్ప
[నె]

బుడును = జొన్న మొదలగువాటి వేళ్లతోడి
మూలభాగము

బుడుబుడ్కులశాతలు = నమ్మదగని చేష్టలు
[మ]

బుడిగెబుంగము = బుడిగెలు వాద్యముచేయు
చు ఓపి మెత్తువారు; బుడిగిజంగము [కరీ]

బుడ్డ = బుడగ [నె]

బుడ్డకల్లు = (చూ) బుడ్డికల్లు

బుడ్డకేతిగాడు = తోలుబొమ్మలాటలో అల్లి-
లపు హాస్యగాడు [నె; వి]

బుడ్డకొబును = (చూ) బుడ్డపిడుగు [గో]

బుడ్డనుకాను = బోగోతములో హాస్యకాడు;
బుడ్డకేతిగాడు [కరీ]

బుడ్డనూనె = వేరుశనగనూనె [మ]

బుడ్డపక్కి = మంచినిటి చిన్నచేప [నె; రా;
కృ]

బుడ్డపిడుగు = (చూ) బుడ్డపిడుగు [అ]

బుడ్డపిడుగు = (1) వశువులను బట్టు గుండ్రటి
చిన్నపురుగు; బుడ్డకొబును

(2) నురుగుజ్జు — వాదాక బుడ్డపిడుగు;
బుడ్డపిడుగు; [నె; కర్నూ; తె]

బుడ్డపెదవి = దశసరి పెదవి [వి; నె]

బుడ్డలు = (1) కెనగబుడ్డలు; వేరుశనగ
కాయలు [అ; తె; కర్నూ; నె-కనిగిరి]

(2) చిన్న మొక్కజొన్న కంతులు —
కంకిబుడ్డలు [వ]

బుడ్డికల్లు = గీతచెట్టుకు రాత్రిగట్టిన లొత్తెను
ఉదయము దించక, మధ్యాహ్నము దించి

తీసిన కల్లు. దీనికి కైపు ఎక్కువ—
బుడ్డికల్లు తాగినట్లున్నదే వాలకం [నె-
కందుకూరు]

బుదిరించు = పిల్లకాయలను బుజ్జగించు [శ్రీ]

బుధుగరించు = ఓదార్పు [కరీ]

బుధ్ధావతారము = మూగమొద్దు; తమకని
వ్యక్తి — ఆయన ఒక బుధ్ధావతారము
[నె; కర్నూ; అ; తె]

బుధ్ధికాదు = (1) ఇష్టపడదు; రుచింపదు —
ఆ భార నాకు బుధ్ధికాదు [నె, కర్నూ]

(2) వివేకముకాదు [అ]

బున్నీను = ఉన్నీకాలువ; బుర్నీను; బూనీను
[కర్నూ]

బురకడు = పిల్లవాడు

బురగుంజు = (చూ) బుజ్జగుంజు [నె]

బురద మడుగులు = బొమ్మదాయి అను
చేపలు [మ]

బురాంజి = పెరుగుపచ్చడి [మ]

బురిక = కొబ్బరిచిప్ప [ఉ-వి]

బురిడి = అనిత్యము; మోసపుమాట; (Bluff)

— ఒక బురిడీగాటో పోయినాడు;

బురుడా [నె; అ]

బురిడీవేయు = బేలుపుచ్చు [నె]

బురుగు = (1) రహస్యము [కరీ]

(2) దర్పము — నీ బురు గిక్కడ సాగదు
[చి]

(3) నీటిపై తేలు మరుగు [చి]

బురుగు తేలిపోవు = నిజం తెలిసిపోవు [చి]

బురుగులు = మరమరాలు; బొరుగులు
[కర్నూ]

బురుడా = (చూ) బురిడి [చి]

బురుడు చేయు = మంచిమాటలాడి ఒప్పించు

కొను; బురిడీవేయు [శ్రీ]

బుర్నీను = ఉన్నీకాలువ; బున్నీను; బూనీను

[కర్నూ; అ; శ్రీ; చి]

బుజ్జు = (1) కొబ్బరిలేని చెంకాయచిప్ప
[కర్నూ-వత్తికొండ]

(2) ఎండిన బోలు తాటికాయముట్టె [నె]

(3) ఎండిన పొరకాయ బుజ్జ

(4) పురుగు తొలచిన రంధ్రములు —
కందులలో బుజ్జలున్నవి [అ]

బుజ్జగుంజు = తాటితేగలపైన నిలిచిన
ముట్టెను పగులగొట్టగా లోపలనుండు
తెల్లటిగుజ్జ; ఇది మంచి రుచిగా నుండును;
బురగుంజు [నె; వ]

బుజ్జతిరుగుడు = గర్వము — వాడికి మహా
బుజ్జతిరుగుడుగా వుండి [వి]

బుజ్జావు (బుజ్జ + ఆవు) = పొట్టిగట్టిఆవు
[నె]

బుజ్జీఆవు = పొట్టిగట్టిఆవు; బుజ్జావు [అ; వ]

బుజ్జిగాడు = పెదవ; అవయోజకుడు [కరీ]

బులాకి = (చూ) బుళాకి; బుళాకు [చి; నె; మ;
అ]

బులిపింపు = (చూ) గుణిపింపు; గుణుపు
[గో]

బులిబుచ్చికము = గారవము [కరీ; నె]

బులిబుజ్జికాలు = (వ్యంగ్యముగా) బ్రతిమాలు
టలు — అంతా బులిబుజ్జికాలు పడు
తున్నాడే [నె; గో]

బులిబులి = (1) కల్లబొల్ల

(2) గారవాలి [కరీ]

బులుపు = బులిపెము [కరీ]

బుస = రహస్యము — వాని బుస బయటకు
రాదు

బుసి = జొన్నలు, సజ్జగింజలకు వెనుక కుదు
రువలె ఉన్న పొట్టు; బూగు [మ]

బుళాకి = అడ్డబాస [గో]

బూకడు = అత్యాశ [మ]

బూగు = జొన్న సజ్జగించులకు వెనుకనున్న కుదురువంటి పొట్టు; బుసి [మ]

బూజర = (1) దేహముపై రేగు తెల్లటిపొడి
(2) పొగ అడ్డము వచ్చినట్లు చూపు అన కుండుట, కండ్లు మసకలిగుట—కండ్లు బూజరగా నున్నవి [నె; ఆ; తె]

బూజు = మాతి నన్నని చేదపాత్ర; చేద పాత్ర [కరీ]

బూజుగుమ్మడి = బూడిద గుమ్మడి, కుష్మాంధము [గో]

బూటకాల బుచ్చున్న = చూట నిలుకడ లేని వాడు [మ]

బూడిదగుమ్మడి = బూజుగుమ్మడి [గో]

బూదిండ్లమారిది = అత్యాశ గలది, బూకటిది [నల్ల]

బూసీసు = ఉన్నికాయవ; బూరిసీసు, బున్నీసు బుర్రీసు [నె; అ]

బూర = (మా) బూరగ—బూరడిదినట్లు [వ]

బూరగ = (1) పదేపదే ఒకే సంగతిచెప్పుట — అయినది ఒకే బూరగైంది [నె]

(2) లోపలి ఉద్దేశమును బయటబెట్టుట— అయిన బూరగ బయట బెట్టినాడు [నె; తె]

బూరగొమ్ము = ఉడునట్టి పెద్ద బోహపు కొమ్ము [వ]

బూరట్టిల్లు = బుడబుడలాడు [కరీ]

బూరాచక్కెర = (1) చీనా పంచదార [చి]

(2) గోధుమవన్నెగల మెత్తటి చక్కెర × అస్కాచక్కెర [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

బూరాపు = శీత్రయుడు [వి]

బూరారంగు = బూడిదరంగు [కరీ]

బూరి = ఉపస్థ—బూరిఅశ, భూమాశపనికి రాదు [నె-ఆత్మ]

బూరిబుగ్గలు = ఉచ్చిన బుగ్గలు [వి]

బూరు = వెంట్రుకలు [కరీ]

బూరెలు = బూర్లు; కుడుములు

బూర్పీసు = బూసీసు [వ]

బూలాబూలా = అమాయకుడు; బోళా; బోళా బాయి [కరీ]

బూసా = వట్టి పొట్టు [కరీ]

బూసులు = కంటిమైల; పుసులు [కరీ]

బె

బెంచి

బెందడి

బెంచి = రేగడినేలలోని నీటిదారువు [అ]

బెంజ = ఎంతరిన్నా తనవి తీరనివాడు — వాడు బెంజ [చి]

బెంజి = ఏదైన వస్తువునందు ఎక్కువ అసక్తి కలిగి ఉండుట — వాడు బెంజి వాడు [అ]

బెంజిగొడ్డు = వంజు పసరము; గొడ్డుబోక పసరము [అ-పె]

బెండగిలపడు = నిశ్శక్తుడగు [తె]

బెందడి = (1) ఎడము; నడుమ సందు — బెందడిచేయి; బెందడి పూట్లు [నె]

(2) గచ్చు బదులు, రాళ్లు కట్టనప్పుడు ఉపయోగించు తడిసిన మట్టి [కర్నూ]

(3) రంధ్రము—శెందడివడినది [నె;చి]

(4) వసతి; వీలు—శెందడి కాలేదు [నె]

(5) గోడ కట్టనప్పుడు రెండు రాళ్లనందు పూడ్చుటకు ఉంచు రాతిముక్క (చెక్క); బెచ్చు [అ; తె]

(6) పునాదిలో (గోడ కాలులలో) నింపే రాయి—శెందడి రాయి [తె]

(7) కంకర

బెంబేలు=గాభరా; దిగులు — శెంబేలెత్తి పోయాడు; శెంబేలు వడిపోయాడు [చి]

బెక్కొను=భయపడు [కరీ]

బెగడాయించు = మలకబెట్టి వెళ్లిపోవు; బిగడాయించు [కరీ]

బెగ్గంపాడు=ఒక్కరులేకుండా వెళ్లిపోయిన స్థితి [కరీ]

బెచ్చిక=బెచ్చికగిలి, దేహమునందు గాని, గారనేలలో గాని లేచిన బిళ్ల పారు వలుకు —శెచ్చిక లేచింది; పెచ్చిక [నె]

బెచ్చు=(1) రాతి కట్టకమున ఒక రాతి క్రింద యమర్చు బిచ్చె (రాతిముక్క); బెందడి [కరీ]

(2) బెడరు; చేలలో దిప్పిబొమ్మ పెట్టి బెడరు పెట్టటం [అ]

బెచ్చుచెడనీక = ఎంకమాత్రము చెడనీక; బెట్టు చెడనీక [కరీ]

బెచ్చులు=బెచ్చికలు; పెచ్చులు [వ]

బెట్టు = (1) ఎండవేడిమి వలన కలిగిన తాపము [నె; కర్నూ]

(2) విరాగము; ఒప్పుమీ—వారిద్దరిమధ్య బెట్టు ఏర్పడింది

(3) వరుషమైన — బెట మూటలు వలికి నాడు [నె]

(4) గట్టి రాతిమట్టి — మా బావిలో తెల్ల బెట్టు పడినది, మంచినీళ్లు వడవచ్చు [వ; అ]

బెట్టకొమ్ము = (మా) మెంటకొమ్ము; బెట్రావు [అ]

బెట్టు=(1) సోత్కర్ష—శెట్టుమావీనాడు

(2) గంభీరము—శెట్టుమనిషి; బెత్తు

(3) విల్ల నంటు మొదలగు వాటిని ఉపయోగించుటకు వంచెనిద్దము చేసినది; బిగువు (Tension) —శెట్టు తప్పినది [నె;కర్నూ తె; అ]

(4) గౌరవము; ఆదిక్యము — శెట్టు పోగొట్టుకొన్నాడు [నె]

బెట్టుము=పెద్దముద్దు—బెల్లము, చింతనందు తెలకపిండి మొదలగు వాటి ముద్దలను బెట్టుము లందురు; [వ]

బెట్రావు=(మా) మెంటకొమ్ముల ఆవు [అ]

బెడవడు=గుంపునుండి తప్పిపోవు — మేక బెడవడి పోయినది [నె]

బెడవట్టిపోవు = వకువు మంట కట్టకుండా నిలిచిపోవు (శ్రీతి ముట్టడిగినట్లు) [నె]

బెడిసికొట్టు = ఒకరిపై చేసిన ప్రయోగము తిరిగి వచ్చి తనకే తగులు [తె]

బెణకప్పు=వినాయకడు; పిళ్లారి

బెతువు=ముఖము విఱుపు

బెత్తాయించు = ప్రోత్సహించు; పురమాయించు [వి; శ్రీ]

బెత్తు=(1) బెట్టు — అ బెత్తులన్నీ నా దగ్గ బెందుబా [చి]

(2) బీతి [తె]

(3) నత్తగుల్ల వైచిష్ణ [నె]

బెత్తుక=బెజ్జము, రంధ్రము [గు; తూ-గో]

బెనాయి = మట్టిత్రపుట కుపయోగించు ఇసుక పాదనము. దీనిని పొడవైనకట్టుకు బిగించి ఉపయోగింతురు [శ్రీ]

బెమ్మరము=మూర్చు [నె-పొ]

బెర=గొల; గెల [కరీ]

బెరస=(1) కత్తి కట్టకనే పందెమాడు మేలు జాతి పొరుషవంకమైన కోడిపుంజు; డింకి

(2) పొరుషవంతుడు—అయన శరన [నె]
 (3) పురుష లక్షణములు కొరబడినవాడు
 దెరికి=ఇరు జాతికి పుట్టినవాడు—దెరికొడు
 సంకర జన్ముడు; పూటు [చి]
 దెరుకులు=ఒక ధాన్యములో కలిసిన అన్య
 జాతి గింజలు; కేడిగింజలు [తె]
 దెలుగు = కణ్ణదూలము [కరీ]
 దెల్లంబువ్వ = పరమాన్నము [మ]
 దెల్లింపు = లాలించు [కృ]
 దెసగు = (1) వీలగు; అభ్యుమగు — డబ్బు
 వీసి శనగలేదు [నె; కర్నూ; అ]
 (2) జారిపోవు—చేప శనగిపోయింది;
 దెసుగు; దెడిసిపోవు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 దెసికిపోవు = తప్పిపోవు—నంబంధం దెసికి
 పోయినది [తూ-గో]

దెసుగు = (మా) దెసగు [నె; కర్నూ]
 దెస్త పెగ్గెలు = చేయలేనిచేతలను చేయగలిగి
 నట్లు ఎక్కువగా చెప్పుకొనునది; ఉత్తర
 కుమార ప్రజ్ఞలంటివి. దెస్తలు (జాలరులు)
 ఏంతో యీది ఏన్నో చేపలు వట్టి నామని
 చెప్పుకొనుచుండు డంబాలు [నె]
 దెస్త పెద్దతనము = చాల యిబ్బందిని కలుగ
 జేయు పెద్దతనము. యువకులంతా వలను
 లాగుచు, ఒడ్డుననున్న వృద్ధునిచేత గుడ్డలు
 మోయంతురు. ఇట్లే బ్రాహ్మణులలో
 చిన్నకు ముసలివారు పనిబెట్టి వేదించు
 చుండురు—దెస్తలలో పెద్దత, బ్రాహ్మణు
 లలో చిన్నత శెడద
 దెళగువ్వ = గువ్వ

దే

దేగారి

దేప్రి

దేగారి = పెట్టి [కరీ]
 దేజా = అసంబద్ధము; దేజా × బిజా [కరీ]
 దేజాను = చాలా బాగా ఉండుట [గు]
 దేజోరు = (1) సహ్యము కానిది—హోటలు
 తిండి శేజారైనది [అ]
 (2) విసుగు—శేజోరుగా ఉన్నది [నె]
 దేడిసలు = చిన్న వెడల్పు చేపలు. మర
 కావ్యములో స్త్రీల కండ్లకు పోయినవి.
 పురిటాండుకు పెట్టు ఎత్తపుకూర;
 పక్కెలు [శ్రీ]
 దేడెము = చిలుకు [మ]
 దేపి = అడుకుక్క [వి]
 దేరళ్లు = ఎద్దుల మెడ పచ్చెడలు, (కోలుతో
 చేసినవి, [న]
 దేరి = (1) వంతెన, అచ్చెడ; మారి [నె]

(2) వ్యాపారముచేయు ఒక తమిళము
 కులము—దేరినెట్టి
 (3) దెట్టిజాతికి చెందిన ఒక ఫలము—
 దేరికాయ [నె]
 (4) వరుస—చీమలు దేరిగట్టినవి [అ]
 దేరిఒడ్డు = కాయవకు అడ్డముగా వేసిన పెద్ద
 అడ్డకట్ట [నె; అ]
 దేలుపోవు = ఏమరిపోవు, మోసపోవుట
 కంటె కొంత తక్కువ—అ విషయంలో
 దేలు పోయినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 దేలువేయు = మోసము చేయు; దోపివేయు
 [శ్రీ]
 దేసము = పండులో కండభాగము [అ]
 దేసరి = ఒకటికన్న ఎక్కువ రాళ్లతో చేసిన
 ముక్కుపుడక [నె; మ; కరీ]
 దేప్రి = రాళ్లు పొదిగిన వాసాభూష; దేసరి

బ్రైకాలు = వేవిళ్లు

బ్రైతు = అప్రయోజకుడు; దద్దమ్మ [కృ]

బ్రైదోడు = మాల, మాదిగ, దాసరికాక
మరొక హరిజన జాతి [మ]

బ్రైనాటి = పంపజోళ్లు (జమిడికలు) వాయిం
చుచు, పెద్ద వంకరకొమ్మ (కాహళ)
ఊడి జీవించు కులము [నె]

బ్రైబైయెంది = తెల్లవారబోవుచున్నది [కరీ]

బ్రైరిగ = పిడిసాన; బర్మా [అ-పె]

బ్రైరూపు = వివిధ వేషములు వేయువాడు—
ఊళ్లోకి బ్రైరూపులోడు వచ్చిండు;
పరాళ్లపోడు; లక్కోరోడు; పెటివేష
గాడు; పగటివేషగాడు; బొరూపోడు
తుపాకి లొట్టోడు [మ]

బ్రైరోడ్డు = మెట్టిలో పండు వడు; వర్షాధార
మునై పండు వరిగింజలు [చి]

బ్రైర్లు = చీకట్లు—కనులు బ్రైర్లు క్రమ్మినవి
[చి]

బ్రైసుమాలు = ప్రాణుమాలు [కరీ]

బొ

బొంగ

బొంతరాయి

బొంగ = (1) తనంతటానే చేలగట్టులలో
ఏర్పడి నీళ్లుకారిపోవు బెజ్జము — బొంగ
వేసుకున్నది [నె; అ; శ్రీ]

(2) ఊల [వి]

బొంగు = (1) పెరురుకట్టు; గడ; బొంబు
[అ; నె; తె]

(2) మట్టికప్పుగల మిద్దెటిండ్ర పైకప్పులో,
వానకు తడిసి వర్షపునీటి బిత్తిడికి పడు
రంధ్రము [అ]

(3) యోని—ఎమిబొంగు పగిలింది [చి;
నె]

(4) పొడవైన వ్యక్తి—బొంగోడు [నె]

(5) వ్యర్థము, నిస్సారము — నేను
తమ్ములు బొంగులుగా [భార-ఉద్యో]

(6) లోపల గుల్లగా ఉండునది; కట్టె
యందు బొంగు; పేలాలు [వ]

బొంగులు = (చూ) బొరుగులు [తె]

బొండ = గట్టి పెళుసుగింజ [కరీ]

బొండ రాలగొట్టు = పూర్తిగా పొగరడంచు
[కరీ]

బొండిగ = గొంతు [కరీ]

బొండెము = (1) అచ్చాదన లేనిది (బోడిది)
(2) పెంకాయ కొబ్బరిచిప్ప; బొడ్డెము
[నె; పొ]

బొంత = (1) పెద్ద చేప; రెండు అడుగులు
పెరుగు నల్లటి చేప [శ్రీ]

(2) లావుపాటి — పెద్ద బొంత అరటి;
బొంతశెముడు [అ; నె; తె; గో; కర్నూ]

బొంతగంగమ్మ = చెట్టుకు పేలికలు కట్టి
పూజించు దేవత [చి]

బొంతరాయి = గట్టి లేకుండా సందులుసందు
లుగా ఏర్పడిన ఎజ్జరాయి; కురకరాయి
(Latarite) [నె]

బొంత రోమము = పశువుల దేహముపై రేగి
యుండు లావు రోమము; దుర్లక్షణము
[నె]

బొంతివంక = చిన్నరాళ్లతో నిండిన పిల్ల
వాగు [చి]

బొంతు = (1) ఎదిగిన గొట్టెపిల్ల; కొదమ
వయస్సుకు పైన గొట్టెప్రాయమునకు
క్రింది వయస్సుగలది [నె-మెట్ట; తె]

(2) (హ) బొంశ [వ]

(3) జొన్నబునీ (గింజకుదురు)

బొంతురేగు = గుడ్డ లుతికినపుడు గుడ్డ
మోటుదేలు [గు]

బొంద = తాటి ఈత వీటి లేత చినపూకు;
బంద [నె]

(2) గోరి [తె]

బొందలము = ధృఢము — వాడు బొందల
ముగా ఉన్నాడు [తె]

బొంది = అరటిమాను లోపలనుండు మెత్తటి
ఊర; బొందె [నె]

బొందు = (1) మంగసూత్రపుత్రాడు

(2) కంకి తీయక ఎండిపోయిన జొన్న

(3) పెన్నుదీయని వరికాలు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

బొందుముడుచు = సమాప్తిచేయ [కరీ]

బొందె = (హ) బొంది [నె]

బొంపుకము = పెండు పాతబట్టలు కలిపి
కుట్టుట [మ]

బొంబాయి = (1) కిరసనాయిలు తోడుకొను
వంపు [గు; కృ]

(2) పడవలు నిలుచు పెద్దకొట్టి కట్టు
(Basin) [కృ-బందరు]

(3) నీళ్లవంపు [శ్రీ; వి]

బొంబు = పెరుగుబొంగు [నే]

బొక్క = అడుగురి

(2) (వ్యంగ్యముగా) పిల్ల [అ-పె]

(3) ఎముక [కరీ]

బొక్క పెరిడె = ఒకజాతి పాము — బొక్క
పెరిడవలె కదలలేవు [నె]

బొక్కలు మీదేసుకున్నడు = చిక్కిపోయి
నాడు [మ]

బొక్కు = నోటినిండా ఏదైనా వస్తువును
దురుగుకొను; బుక్కు [నె]

బొక్కెన = బాల్సు, వాడ, బక్కిలు [కృ;
కర్నూ; గో]

బొగడ = (1) బుగ్గ

(2) చేనిగనిమలో ఏర్పడిన బొక్క [నె]

(3) చెవిపై గూబపై బెజ్జము చేసి పెక్కి
క్రిందకు కనబడ నట్లు పెట్టు నగ [గు]

బొగుకు = మొరుగు [నే]

బొగ్గ = బొక్కు; గడ్డ [కరీ]

బొగ్గనాలబొగడ = అంతా ఊన్యము [కరీ]

బొగ్గలు = స్పృటకపు మచ్చలు [కరీ]

బొగులపొయి = కుంపటి [నె]

బొచ్చు = (1) వెడల్పు, పెద్దగా ముండ్లకొడు
గుగ నున్న మంచినీటిచేప [క; గో; నె;
తె]

(2) జొమ్ము — ఎదురు బొచ్చెలో తన్ను
నాడు; బొచ్చె వగిరింది [నె]

(3) చిప్పలతో నున్న పీచు — తాబీ
బొచ్చె; బెంకాయబొచ్చె [క; నె]

బొజ్జన్న = బుద్ధుడు — బొజ్జన్నకొండ [వి;
అ]

బొటాబొట = తూచినట్లు సరిగా ఉండుట
[శ్రీ]

బొట్టబావి = నెంట్టెటిలో చెట్లకొమ్మలతో
నీగలతో అల్లిన దాతో కుండన గుండని
బావి, ఇది తాత్కాలికమైనది ఇసుక
దొర్లకుండా ఈబొట్ట అవును [క; నె]

బొట్ట = గంప [అ]

బొట్టలు = ఒక భక్త్య విశేషము [గం]

బొట్టి = (1) బొటనవేలు [తె]

(2) ప్రి; బొడ్డి [వి]

బొట్టు = (1) మంగళసూత్రము [నె; రాయ]

(2) పెనుకటి కాలజా; చిన్నదబ్బు; పైసా; కాని [క; అ; కర్నూ]

బొట్టుబెట్టు = ఆదరించు [కరీ]

బొట్టూ బోనమూ లేదు = పేరంటాలు బొట్టు బెట్టి పిలుచుటగాని బోనము (ఆన్నము) పెట్టుటగాని లేకుండుట; పిలుపు, కలహం లేకపోవుట [నర్కా]

బొట్టె = చిన్నబిడ్డ

బొట్టెడు = పిల్లకాయ; బాలుకు

బొడబొడపండ్లు = సంక్రాంతినాటి పిల్లలపై పోయు లేగుపండ్లు [కరీ]

బొడిగ = విత్తులు కక్కువగల చిన్నబొడ్డె (కంకి) [కరీ]

బొడిగరాళ్లనేల = సన్నని రాలనేల [కరీ]

బొడితెలు = చిన్నపిల్లలు; బొడ్డెలు [కరీ]

బొడుపు = బొప్పి [ప]

బొడుసు = బొడుపు; (హ) బుడపు [వ]

బొడ్డంబాలు = అటలో పొరపాటు; బొడ్డో పాలు [వి]

బొడ్డి = బాపేరి ఆసు మూలవలె ప్రియ ప్రియతమయోగించు వదము — ఆ బొడ్డి కేమి నప్పు నచ్చిందమ్మా; బొట్టి [నె; వ]

బొడ్డు = (1) బావికి చుట్టుకట్టు రాతి కట్టదము (2) మధ్యప్రదేశము — తూరి నడిబొడ్డు [నె]

బొడ్డుగిన్నె = ఒక గిన్నెలోవలె యిమిడే చిన్న గిన్నె [వ]

బొడ్డుపవిక = గ్రామ కూడలలో ఎత్తుఅడుగు చాపిడి [నె]

బొడ్డుచాపడి = నడిపచ్చ; బొడ్డుపవిక [కరీ]

బొడ్డుచీల = (హ) బీమ చీల [నె-అక్క; చి]

బొడ్డుబావి = లోవల చుట్టూ రాతితో అంచ గట్టిన పెద్దబావి [నె; కర్నూ; తె]

బొడ్డురాతిపవిక = (హ) బొడ్డురాతిదగ్గర కట్టిన నలు చదరపు మండరము — సాధారణముగ ఇది పెంపతోనో పూరితోనో నిర్మింతురు (హ) బొడ్డురాయి [నె]

బొడ్డురాయి = కలరా మనుచి మొదలగు సాంక్రామిక సాంఘిక వ్యాధులు, వశ వ్యాధులు సోకకుండునట్లు గ్రామవాసుల పూజించు నిలుపున నాటిన పెద్దరాయి. ఇది మహాలక్ష్మి అంశమైన శిశుల దేవత ప్రతి కృతిగా గ్రామ మధ్యమున నెలకొల్పిన శిల గ్రామమున అరిష్టము లేర్పడినప్పుడు కొన్ని చోట్ల బ్రాహ్మణులు, మరికొన్ని చోట్ల కుమ్మరులు గ్రామస్థుల సక్షమున యీ రాతిని పూజించి, వధవప్పు పాన కములను పంచిపెట్టచుండురు [నె]

బొడ్డాయి = (1) బొడ్డురాయి — భృంజ స్తంభము నంటిడి; గ్రామంలో జరిగే కుభకార్యాలన్నిటిలో ఈ రాయి దగ్గరకు వచ్చి పూజాదుల చేసి వెళ్లుదురు [మ]

(2) గ్రామ నడిబొడ్డున అరుగువలె అమర్చిన పెద్దబండ; దీనిని పవిత్రవలె కవయోగింతురు [నె]

బొడ్డెమ్మ = ఒక దేవత. దనరా పండుగకు ముందు బలకెమ్మ పండుగు నచ్చును. దానికి కొంత ముందు బొడ్డెమ్మ పండుగు నచ్చును. ఎత్తుబట్టితో బొడ్డెమ్మను చేసి బాలికలు పూజింతురు. [వ; తె]

బొడ్డెలు = కంకులు [కరీ]

బొడ్డు = చిన్న చిన్న కయ్యలు; మడులు; పాదులు [శ్రీ]

బొడ్డోపాలు = (1) పిల్లకాయలు అట నడుమ విరామము కోరుపాలు — నా బొడ్డో పాలు, యుద్ధములో పూరి కరయటం అంటిడి.

(2) సహకరించుటకు నిరాకరించుట — ఆయన బొడ్డో పాలన్నాడు [నె]

బొడిగ = (1) దొంగలపు మెడలో గట్టు పెద్ద ఇసుప మువ్వ.

(2) వదరుబోతు — వాడు పెద్ద బొబ్బిగ,
(అది మోగినట్లే వాగుచుండు ననుట)
బొబ్బిగు [నె]

(3) పేయించగా పేలాలు గాని గట్టిబొన్న
గింజ [నె-పొ]

బొబ్బిగు = (చూ) బొబ్బిగ [వ]

బొత్త = బొట్టు; బొట్ట [కరీ]

బొత్తంచు = అరంగుళముండు గుడ్డ అంచు;
బద్దెంచు [వి]

బొత్తాము = (1) చక్కెరతో చేసిన బిళ్లలు
[తె]

(2) గుండి; బున్; బత్తాసు [నె]

బొత్తు = (1) కాయధాన్యములను మెత్తగా
నలుగగొట్ట బడిన పిండి; పెనరబొత్తు,
మినపబొత్తు. ఉలపబొత్తు; బొట్టు

(2) 2, 4 మొదలగు సరిసంఖ్య [శ్రీ]

(3) పోటు [ఉ-వి]

బొత్తులు = ( ) కాగితములు, రూపాయి
నోట్లు వగైరా వరుసలుగా పెట్టిన పేర్లులు

(2) కూరలు మొదలగున వాటి కుప్పలు
[గు]

బొద్దు = (1) పరిగడ్డితో పొడవుగా పేన
బడిన ఒడులుపురి; పిండి. దీనితోధాన్యము
పోయు పురులను (కూటులను) నిర్మిం
తురు [గు]

(2) పూరింటికి కప్పవేసే ముందు చూరు
క్రింద వాసములపైన కట్టుకట్ట [నె]

(3) బావచేపట్టు గోడ

(4) ఉబ్బెత్తుగా చేసినది — చెక్కట బొద్దు
పట్టినాడు [నె]

(5) పెద్ద గడ్డిమోపు [నె; తె; అ]

(6) లావు — బొద్దుగా ఉన్నాడు [నె-
పొ]

బొప్పడు = పనికిరానివాడు [కరీ]

బొప్పాయి = బొప్పాయి; బొప్పాసి,
బొప్పాడ [సర్కా]

బొప్పి = గారాబు కిక్కు — నీవేం చిన్న
బొప్పివా, [నె]

బొప్పిలిగోటు = లేనిగాపు [వి]

బొబ్బె = వక్షస్థలము [కరీ]

బొమిక = (1) బొక్క [తె; అ]

(2) ఎముక [సర్కా]

బొమిడితె = రెండు పాతబట్టలు కలిపి
కుట్టినది [మ]

బొమ్మిడము = బురదతో వుండు ఒకరకము
చేప; బొమ్మడాయి [వి]

బొమ్మిడాలు = బొమ్మడాయి, నల్లగా పాము
వలె నుండుచేప [శ్రీ]

బొమ్మె = (1) పందెపు వయస్సురాని కోడి
పుంజు [నె-కనిగిరి]

(2) ఒకవిధపు చేప; కొట్టమీను [కరీ; వ]

బొయారము = సొరంగము — నేల
బొయారము వడింది; బొయేరము;
బొయ్యారము [వ]

బొయేరము = నేల బొయ్యారము [కరీ]

బొయ్యారము = (1) సొరంగము; బొయ్యారము;
బొయేరము [మ]

(2) గయి, గుంట; గవి

బొరక = బొరియ; బొక్క [నె - మెట్ట;
అ; బ]

బొరిగ = శ్రవ్యకొనే గునపము [ఉ-వి]

బొరిగె = (1) గడ్డిదోకు ఇనుప సాధనము;
దోకురుపార [శ్రీ]

(2) లోతుగ నున్న రంధ్రము [మ]

బొరుగులు = బియ్యమును కోలగా గుండ్ర
ముగా వచ్చునట్లు పేయించినవి; పేలాలు;
మరమరాలు [నె; తె]

బొరుసు = (1) గరుకు — కాకరకాయ
వలె; తాచెట్టు మొదలువలె - వాడి

మొగం బొరుసుబారింది [నె-అత్తు]

(2) నాణెమునకు బొమ్మలేనిప్రక్క [గు]

(3) మినపవప్పు మున్నగునవి మెత్తగా
సురుగువచ్చునట్లుగా రుద్దిరది [గు]
బొల్లావు = తెల్లమచ్చునన్న అవు; బట్టావు
[చ]

బొసుకు = లోపల సారములేని కాయ—
ఈ వీడు నిమ్మ బొసుకులై నవి [నె]
బొట్లు = (చూ) బోలు [అ]

బో

బోకరించుకొను

బోడిమక్కి

బోకరించుకొను = (వ్యంగ్యముగా) అనుభ
వించు అనుట — ఏమి బోకరించుకొనా
లని అక్కడికి పోయినావు : [నె]

బోకి = (1) బుజించుగిన్నె [వె]

(2) కుండపెంక,

(3) (వ్యంగ్యముగా) వెధవ—అబోకి [అ]

(4) అబలలో ఓడిపోవు — బోకి అయి
నాడు [నె]

(5) మట్టిపాత్ర;

(6) బొచ్చె, బోకెత్తుకొని అడుక్క
తుంటున్నాడు [చ]

బోకు = ప్రయోజన పరహితమైనది; దళారీ
[గ]

బోకె = పగిలిన కడవముక్క; పగిలిన
చిప్ప; పెంకు [కరీ]

బోగం = కారుపంట — ఇరుబోగం నరి
సాగింది (ఇరుకారు పండినది) [చ]

బోగము = స్వామివారి నైవేద్యము. ఇది
సక్యాన్నముతో చిట్టించురు [కరీ]

బోగాటము = గొప్పబరాటా; బోగాకము;
బాగవతము [కరీ]

బోగాణి = వెడల్పుయిన పాత్ర [అ]

బోగించు = కొయ్య ఎండకు ఎండి, వానకు
తడిసి మెత్తగొండిపోవు; బోగిడిచి పోవు
[చ]

బోగిడుచు = కొయ్య ఎండకు ఎండి వానకు
తడిచి మెత్తగొండిపోవు; బోగించు [నె]

బోగుబడి = కుటుంబ బాధ్యతలు వట్టిండు
కోకుండా ఉండిపోడు—బోగుబడి అయి
పోయినాడు x సంసారి - నీవు సంసా
రివా : బోగుబడివా : [నె; అ]

బోగుబడి సేద్యం = ఆనక్తిలేని వ్యవసా
యము; క్రమములేని సేద్యం [అ; నె]

బోటు = (1) గడ్డ లేక ముద — తెల్ల
బోటు; తెలికవేండి బోటు; బోడు.

(2) పెద్ద పిండిముద్ద [కరీ]

(3) ఎద్దునోటికి అమరునొకటి తెలక
పిండి ముక్క [వ]

(4) మేక (పేవులు (వంటచేసి తిందురు)
[చ]

(5) నేరుగా నిటముగా పెరిగిన కొండ
రాయి; బోటురాయి [అ; నె]

(6) ఎత్తుగుట్ట — అదారి బోటుక్కి దిగు
తుంది [నె]

బోటుక = పిచ్చుకీయని చింకవండు [తె]

బోడబావి = దొరుపు, లేక బావి [చ]

బోడసరం అంచు = ఒక రకము పువ్వుల
అంచు [చ]

బోడిగిత్త = కొమ్మలు కురుచైన గిత్త;
బోడెద్దు [చ; నె]

బోడిచేవిక పైన కప్పులేని గ్రామచేవిది
[నె]

బోడిమక్కి = (చూ) వెలిగడ [గో]

బోడిబావి = చుట్టు చేపట్టు గోడలేని బావి [నే]
బోడిమిద్దె = పై అంతస్తులేని మేడ; దాబా [నే]

బోడు = (చూ) బోటు

బోణిగలు = సంక్రాంతినాడు చిన్న పిల్లల కలపై పోయు రేగువండ్లు [తె]

బోణిగలుపోయుట = సంక్రాంతిపండుగ నాడు చిన్న పిల్లను అలంకరించి కూర్చుండబెట్టి రేగుగాయలు, చెఱుకు పిచ్చెలు, చింజ (చిమ్మిరి) బంటలు, రాగి పైనలు కలిపి దిద్దితీసి హారతి ఎత్తుట [అ]

బోణిగి = మొదటిబేరము; బోణి [అ]

బోతలు = సిరాబుడ్డి [కరీ]

బోదగడ్డి = మంచి పరకలు వేసే అడవిగడ్డి [నె; కర్నూ; తె]

బోది = (1) మిట్ట పొలమునకు నీరుపారిండు బకు, మట్టము ననుసరించి పోసిన పెద్ద కట, దీని వెన్నుమీద కావవ తీయుదురు; బోది [నె; తె]

బోదిగట్టు = చేప ఉనికిపట్టు ఏర్పరచుకొను — చేప ఇక్కడ బోది గట్టినది [గో]

బోదె = (చూ) బోది [నె; అ; తె]

బోదె = (1) ఇష్టము — నీకు బోదెలే నాకు బోదె [శ్రీ]

(2) అరటికూస; పట్టలన్నీ ఉడదీసిన, లోపలనుండును. ఇది కూరలకు పనికి వచ్చును; బొంది

(3) స్తంభముపై దూలములక్రింద వేయు రాతిదిమ్మె [చి]

బోనగిరి = (చూ) పైడిపంపు [మ]

బోనపుటిక = జమీందారులు తమ పెద్దరైతులు నగిరి పడిమీద సంస్థానమునకు వచ్చి నప్పుడు, వారి బసకు పంపు అన్నపు బుట్ట; ఇది పెద్ద గౌరవ లాంఛనము — అయినకు బోనపుటిక వస్తుంది [నె-వెంకటగిరి; తె]

బోనము = (1) మద్దెలకు రెండు ప్రక్కల రాచెడి మైనము [కరీ; నె]

(2) అమ్మవారికి పంపు నైవేద్యము [తె]

(3) దేవతలు కొలుపులలో బెట్టుకొను పొంగలి

బోనాసి = దాసరులు భిక్షార్థము చేకగొనిపోవు వెడల్పుమూతిగల రాగిపాత్ర; భవనా [అ]

బోనిగ = అంగడి తీయగనే అగు మొదటి బేరము; బోణి; బోణిగి [కర్నూ]

బోనుపెట్టె = బోషణపెట్టె; పెద్దపెట్టె [వి]

బోముడాయించు = అంతటమోగిపోవు — అమె వేరంతట బోముడాయించింది [కరీ]

బోర = (1) ప్రతికట్ట
(2) వదులు సంచులు — దూదిబోరలు; బోరెము [అ]

(3) ఎదురుతొమ్ము [నె]

బోరగ = రాబంధు; బోరుబొంత [నె; నె]

బోరతలుపు = కోట ద్వారముల పెద్దతలుపు [నె-పొ]

బోరు = చిన్నగట్టు; పెద్ద మట్టిదిబ్బ [కరీ]

బోరుబొంత = గ్రద్దజాతికి చెందినది. కుక్కవగైరా శవములు తినును పెద్దముక్కు పెద్దరెక్కలు గలది; బోరగ; రాబంధు [అ]

బోరెము = (1) గోనె పట్టలతో పెద్దబండికి సరిపోవునట్లు కుట్టిన పెద్ద సంచి, దీనిని బండిమీదనే ఉంచి దాన్యముతో నింపి తోలుకొని పోవుదురు [వ]

(2) పెద్దబండిలో ధాన్యం పోయుటకు వేయు పెద్దపట్టు [మ]

(3) పెద్దగోతము — దూది బోరెము [నె]

బోరెము పోతులు = ధాన్యముతో నింపిన పెద్ద గోతముల బరువు బండిని లాగు వకువులు — వాడు బోరెము పోతులా ఉన్నాడు [వ]

బోలు = (1) వదలు వదలుగా నుండునది —
 మూట బోలుబోలుగా కట్టు; బోళ్లు [నె;
 కర్నూ; వ]
 (2) లోపల భాగంగా నుండుట — బోలు
 కడియాలు (లోపల రాగి కడ్డి లేనివి) -
 బోలుమురుగులు [నె]

బోలె = (1) ఇనువగంప; బొచ్చె [అ]
 (2) పెద్దచిల్లి — మంత్ర బోలెవడిన,
 బోసిపోవు = దీబాసి (నూ) [అ]
 బోసు = (బొడుసు) దెబ్బదాకినచోట కలుగు
 ఉబ్బు, బొప్పి [కరీ]

బొ

బొరూపు

బొరూపు = వేషములు వేయువాడు (బహు
 రూపు); బైరూపు; పైటివేషగాడు (నగటి

వేషగాడు); వరాళ్ళబొడు; లక్కోరోడు;
 తుపాకిబొద్దోడు [మ]

బ్ర

బ్రతికి చెడినవాడు

బ్రహ్మవిద్య

బ్రతికిచెడినవాడు = శ్రీమంతుడై యుండి
 ధనమును పోగొట్టుకొనినవాడు. ఇతడు
 లోకమెరిగి మర్యాద వర్తనముతో నడచు

కొను యోగ్యుడు × చెడి బ్రతికినవాడు
 [నె]
 బ్రహ్మవిద్య = అసాధ్యమైనపని — అదేమంత
 బ్రహ్మవిద్యయా? [నె]

భ

భగ్గుండ

భరతంబట్టు

భగ్గుండ = ఊదారంగు కుంకము [మ]
 భట్ల = ఒకరకపు పెద్దయెత్తు పాకము [కరీ]
 భణంగి = మోసకారి [కరీ]
 భద్రాజమానము = లాభము; ధనము
 (వ్యంగ్యము) — ఏమి భద్రాజమానం
 బావుకొన్నట్లు [నె]
 భయడు = వెట్టివాడు [శ్రీ]

భరతంబట్టు (1) కష్టమైన పనిని బలవంత
 ముగా చేయించు
 (2) శిక్షించు. భరతనాట్యము కష్టసాధ్య
 మైనది కాబట్టి అంతవని అని భావము—
 వాడి భరతం బట్టినాడు [నె; కర్నూ; అ; వ]
 (3) ఎక్కువగా భోజనం చేయు, చేయించు
 — కొందరు శైవులు వడ్డించిన దాని

నంతయు కష్టపడిఅయినా భోజనముచేయు
అవారము-అయిన భరతం వట్టినారు [తె]

(4) కక్షపై ఎదిరి వారిని ఎడ్పించు; పగ
దీర్చుకొను [గు]

భరంతి = (1) ఇంటి గోడకాళ్లను, గుణవర్ణ
మును (పునాదులను) నింపుటకు ఉపయో
గించు కంకరరాయి, ఇసుక మొదలగు
నవి—భరంతి నింపినారు [వ]

(2) ఇంటికి బేస్ మెంటు గోడలు (అస్తి
భారము) కట్టిన తర్వాత గోడలమధ్య
ఏర్పడిన ఖాళీ—ఇసుకతో భరంతిని నింపి
నారు [నె]

భల్లూక పువట్టు = మొండిపట్టుదల [తె]

భవంతి = పెద్ద పెంకుటిల్లు; బవంతి [నె]

భసారం = భేదులు [కర్నూ]

భా

భామ

భామ = (1) వీధిభాగవతములో నాయికా
పాత్ర—భామ వేషగాడు; వీరిపై పల్లె

లలో పెద్ద మోజు [నె; తె]

(2) అరుది; గొల్లభామ [అ]

భీ

భీమచీల

భీమచీల = బండి ఇరుసుపైన బిగించిన
అడ్డలో (మొద్దులో) నడుమ ఇరుసులోనికి

దిగునట్లు దూర్చి బిగించిన పొడవు ఇనుప
చీల [నె; తె]

భౌ

భౌరికోమట్లు

భౌరికోమట్లు = కోమట్లలో ఒకజాతి; భేరికెట్లు [వి]

మ

మంకిరి

మంగచెక్క

మంకిరి = బండిజల్లు; మక్కిరి [అ-పె]

మంగ = ఏమెరుగని స్త్రీ [కరి]

మంగచెక్క = మంగచెట్టు బెరడుతో చేసిన
పొడి. దీనిని స్నానమున ఒళ్లు రుద్దుకొను

టకు ఉపయోగింతురు; ఇది తెల్లటి
మరుగునిచ్చును [నె]

మంగళము = పెంకు; మంగలము [నల్ల]

మంగళవారప్పీనుగ = నిజమరదృష్టము
లోనికి ఇంకొకనిని ఈడ్చునది. మంగళ
వారం మరణించిన వ్యక్తి తన వెంట
వచ్చుటకు మరొక పీనుగను కోరునని
ప్రతీతి; రాచపీనుగ (కోడులేకపోదు)

మంగు = మబ్బలు గ్రమ్మియుండుట;
మూగము—రెండు దినాలుగా మంగువేసి
యన్నది [నె]

మంగురు = ఎవరిమాట వినని మొండిగుణము
—గొల్ల మంగురు ఇల్లు చేరనేయదు
[కరీ]

మంచముకోళ్లు = (1) చెరువులో మొలచు
ఒక విధమైన గడ్డి; దీని కాయలు పిల్ల
కాయలు తినెదరు [నె-ఆత్మ]

(2) ఒక పక్షి [గు]

మంచముచేయు = జబ్బుపడు; పడకబెట్టు
[చ]

మంచానపడు = రోగానపడు

మంచిగ = బాగుగ; తెప్పగ [తె; అ]

మంచినిమ్మ = ఊరగాయకు, రసమునకు
పనికివచ్చు, సన్నటి చర్మము గలిగిన
చిన్న నిమ్మకాయ (Lime) — మంచి
నిమ్మకాయ ఊరగాయ [నె; ప; అ]

మంచినూనె = (1) సువ్వలనూనె [నె; ప]

(2) వేరుశనగనూనె [అ; మ]

మంచిమాట = వివాహము నిశ్చయము చేసు
కొనుట; కన్యానిశ్చయముచేసికొనుట—
[అ; పె]

మంచుమేపు = బీటిగడ్డిపై కురిసిన మంచు
ఆరిపోకముందే, వేకువన పరువులను
మేపునది, ఇది మంచిది—దూడలు మంచు
చేతుతో రక్కాన్నని [నె]

మంచెపెట్టు = రెండు క్రోసుల దూరము
[కరీ]

మంజిరిపీట = తురుముపీట; మంజిల్ పీట [వ]

మంజిల్ పీట = (మా) తురుముపీట [మ]

మంటినూనె = కిరోసిన్ [కన్నా]

మంటిబుక్కడు = విషములేని ఒకజాతి
పాము [వి]

మండగరువు = భరించరాని కరువు [కరీ]

మండజలకము = స్పోటకాదులు వచ్చిన
వారికి వేపమండతో చేయించు స్నానము
[నె-పొ]

మండదొక్కుట = ఆకు కట్టలు ఒకదానిపై
నొకటి పేర్చుట; పచ్చి తాటిఆకు చదర
ముగా అమలుగుటకు పరుపుగా దొక్కుట
[అ]

(2) బస్తాలు ఒకదానిపైన ఒకటి పేర్చు
నట్లు వేయు—బస్తాలు మండగా వేయండి
[అ]

మండపీత = గుడ్లపీత, గుడ్ల ఎండకాయ
[వి]

మండవేయు = (1) వేపాకుమండ తీసికొని
మంత్రించు — పురుగు కాబుకు మండ
వేయించుకో [నె; తె]

మండి = (1) విత్తనములు మోసు రెత్తుటకు
నేలమీద చక్రాకారముగా నెరిసిన గింజల
కుప్ప. దీనిని తడుపుచుండిన మోము
రెత్తును [నె]

(2) ఒకవిధమగు విషప్రణామము.

మండిక = పరువులకు కుడితిని త్రాగించు
మట్టికొట్టి [ట]

మండిగము = బండి యిరుసుపై అడ్డ
ముగా నుండు మొద్దు; అడ్డ [నె-పొ]

మండిపోవు = (1) ఎక్కువ కోపముతో
ఉండు

(2) బజారు ధరలు పెచ్చు పెరిగిపోవు —
— బజారు మండిపోతున్నది, మండిపడు
[న; నె; తె]

మండె = (1) కట్ట — ఆకు మండెలు [అ]

(2) కోసిన జొన్నకంకులు పోయిటకు
చొప్పతో గుండ్రముగా అమర్చిన బొట్ట
వంటి గూడు [నె]

(3) వస్తువుల రాశి [అ]

మండెతిరుగు = దెబ్బతిగిలి విరుగు [గు]

మండెబోయు = మొలకపెట్టుటకొరకు వండ్లు
నానబోయు [నల్ల - బోనగిరి; నె]

(2) మామిడివండ్లు వండుటకు (మాగు
టకు) వేపాకు వేసిపెట్టుట [మ]

మండెలమాను = కుంపుడు బావులలో క్రింది
తల్లిపరను అమర్చి కుంచు పచ్చి పాల
కొయ్యతో చేసిన గుండ్రటి చట్టము [నె]

మంత్రి = మంగలి [శ్రీ]

మందెన్న అంగడము = గుణగణములు
తెలియని గొడ్డు [కరీ]

మందకొనారి = గొట్టెలమంద యజమాని
[శ్రీ]

మందగట్టు = పశువులను ఎరువుగా పోలము
లలో కట్టివేయు; మందపెట్టు; మందవేయు
[నె]

మందగుడి = వాయువువ్యాధి వలన, పశువులు
వండుకొని లేచి నడుచునప్పుడు, మొదటి
నాలుగైదు అడుగులు నరములు లాగి
నట్లు అడుగులు వేయునది — మందగుడి
వనరం [నె; తె]

మందట = ముందుట; సమక్షమున — ఆయ
నను మందట బెట్టుకొని ఆ పని చేయి
[వ; నె]

మందపెట్టు = (చూ) మందగట్టు; మందవేయు
[అ]

మందము = నీటి ప్రవాహములో నుండు
మిక్కిలి లోతైన మడుగు [గో]

మందముచేయు = మక్కువ మంచము, తలు
పులు మొదలగునవి చేసినప్పుడు, పలకల
లోని రంధ్రములు కనుబడకుండ జీనిగల
వాడు (వడ్రంగి) ఒకవిధమైన పదార్థముతో
మెక్కుట [అ]

మందల = (1) నేడ్యపు కార్యక్రమము —

మందలకాడ కనిపెట్టుకొని ఉండాల

(2) విషయ విపులీ కరణము — మందల
చెప్పి పంపు

(3) క్రమము — వాడి పనికి ఇందలా
మందలా లేదు [నె]

మందలచేయు = ఒక పనిలో ఒక మట్టి
మును వూర్తిచేయు [నె]

మందలింపు = ఒకరికి జరిగిన అశుభాదు
లకుగా పోయి ఓదార్పుట; పరామర్శించు;
విచారించు — ఆయనను మందలించి
వచ్చినా [హై]

మందవేయు = (చూ) మందగట్టు; మంద
పెట్టు [అ]

మందట్లు = దున్నినచేని గనిమల చుట్టులోని
భాగము — మందట్ల దున్నినాదు [నె-
ఆత్మ]

మందుకొట్టు = సారాత్రాగు — వాడు మందు
కొట్టాడు [వి]

(2) నల్లమందు మొదలగు ప్రేలుడు
వస్తువులను కొట్టు [నె]

మందులమారి = మందులు బెట్టి మగనిని
మలుపుకొనునది [కరీ]

మంపరము = స్మృతిలేకుండుట; మూర్ఖ;
మంపు [అ; బ]

మంపు = స్మృతిదస్పట; మూర్ఖ; మంప
రము [అ; బ]

మకిరె = తట్ట [నే]

మకిలి = మలినము, మురికి; మకిరె [శ్రీ;
నె]

మకిలె = (1) మైల

(2) ప్రసూతి వ్యాధి: మకిరీ [కరీ]
 మకుడు = మురికి—గుడ్డలు మకుడు బట్టి
 నవి; మకిరీ [నె; ఆత్మ]
 మకురు = పొగరుబోతుడనము మొం డి
 పట్టదల; మొకురు [అ]
 మక్క = (1) నడుము; మక్కె— మక్క
 ఎరుగగొట్టు [గ]
 (2) ఒకరకపు పురుగు, ఇవి నువ్వు
 మండెలపై వ్రాలి విత్తులను కాజేయు
 [కరీ]
 (3) మొక్కజొన్న [కరీ]
 మక్కష్టము = ముఖజెరము [అ]
 మక్కిరి = (మా) జల్లి [అ-పె]
 మక్కు = మొండివాడు [చి]
 మక్కు = (1) ముదిరినకాయ పండ్లవారు—
 మామిడి బాగా మక్కలేదు
 (2) ధాన్యాదులు ఎక్కువగా పాతబడు—
 వడ్లు మక్కిపోయినవి [నె; కర్నూ; వ]
 (3) పుండు; గాయము [వ]
 (4) కట్టబడితో బంధనచేసి కొయ్య
 పనిలో ఉపయోగించునది [చి]
 (5) మక్కినవాసన (ఎక్కువగా మగి
 నది) [అ-నె]
 మక్కుడువాసన = (1) పాతబడిన వాసన;
 మక్కువాసన [నె; కర్నూ, తె]
 (2) ఎవరికిని తెలియకుండ దాచుట [గో]
 మక్కువేయు = గుమ్మి మొదలగు వాని
 లోని ధాన్యముమీద గడ్డికప్పి పైన బురద
 మట్టి పట్టించి మూసివేయు; మెత్తు
 వేయు [వ]
 మక్కె = తొడఎముక కీలు—మక్కె విరి
 గింది [నె; కర్నూ; తె; అ]
 మక్కెర = (1) పెడుతతో అల్లిన బండిపై
 బెట్టు జల్లి, ఈ మక్కెరలో ఎరువులు
 ధాన్యము వగైరా పోయుదురు; జల్లి;
 దొల్లి [చి]

(2) పేడ, మట్టి పూయని గంప [నే]
 మగత = కునుకు—చిన్న మగత పట్టింది
 [వి]
 మగురాతనము = పొగరు [కరీ]
 మచ్చ = (1) వెనురువల్లి [నె]
 (2) అట్టుక; అట్టవ [అ]
 మచ్చనాలికవాడు = అబద్ధములు చెప్పు
 వాడు (నాలుకపైన ఏర్పడిన మచ్చలు
 బొల్లిమాట లాడించునవి) [నె]
 మచ్చమాపు = చంపు [నె]
 మచ్చు = (1) అట్టు; సామానులుంచుట
 కును సాధనములుంచుటకు అనువు గ
 సామానుగదిలో ఏర్పరిచినది; మచ్చు;
 అట్టవ [మ; నె-పొదలి; అ; కర్నూ]
 (2) పశువులగాటి మీద మేక పెట్టుకొను
 టకై కట్టినట్టి అట్టవ [తె]
 (3) అలవర (అరమార) వంటిది; రెండు
 గోడలు కలియు మూలలం దుంచ రాతి
 వలక [చి]
 మచ్చు = (1) ప్తీలు వురుపుని లోబరచు
 కొనుటకు బెట్టు మందు; గరము; మరలు
 మందు — మచ్చుమందు చల్లినట్లున్నది
 [నె]
 (2) మైకము కలిగించు మందు [వ]
 (3) పెద్దకత్తి— మచ్చుకత్తి; మడ్డుకత్తి
 [నే; నె]
 (4) ఉదాహరణమునకుగా చూపు వస్తువు
 మచ్చుకులేదు = లేనేలేదు, బొత్తుగా లేదు
 [కరీ; నె]
 మచ్చుకొడవలి = కబైలను నలుపుటకు
 ఉపయోగించు వంకరలేని లావు కత్తి;
 మచ్చుకత్తి; మడ్డుకత్తి [అ]
 మచ్చుపినరు = మాదిరికై తీసిన పనిది
 పినరు [కరీ]

మచ్చుమాయ = మోసము [వి]
 మచ్చెర్కలఱుడి = వగలాడి [మ]
 మచ్చెర్కల చేష్టలు = నమ్మదగని చేష్టలు [మ]
 మజాలు = దమ్ము; దైర్యము—మాపైన చేయి వేయటానికి వానికి మజాలు గలవా [కరీ]
 మజ్జా = జబ్బుగలది; సోమరి [కరీ]
 మటుమటులాడు = విసుగుతో ముఖము మార్చుకొను [నె; తె]
 మటిక = గోరుచిక్కుడు; గోకిరికాయ; శ్రీరామచిక్కుడు; మట్టిక; మొటిక [నె-మెట్ట; రా; హై]
 మటికి = కుండమీద మూసిపెట్టు పాత్ర; మూకుడు [కర్నూ-వ.కొ]
 మటికె = మట్టిపాత్ర [వ]
 మటియా = చిన్నబిందె [శ్రీ]
 మటుకు = వరకు; సంబంధించినంత వరకు; మట్టసానికి — నామటుకు నాకువద్దు [నె; కర్నూ; అ; తూ-గో]
 మటుమాయముజేయు = చూచుచుండగా అగువడకుండా మరుగునబడు [కరీ; నె]
 మట్ట = (1) ఆకులు పేర్చిపెట్టిన చిన్న మడుపు—మట్ట విదల్పు [నె; కర్నూ; తె]
 (2) బెంకాయ, తాటి ఆకు—తాటిమట్ట [నె; అ; గో]
 (3) చిన్నతాటిచెట్టు; గున్న [గో]
 (4) లావుతాటి నాళ [నె]
 (5) ముంతేతి ముంగలి భాగం [కరీ]
 మట్టందట్టు = అసలుకే మోసం—వాడు మట్టం దట్టేవాడు [చి]
 మట్టగడ్డి = గొడ్లచే తొక్కించిన వెనుక కళ్ళంలోనుండి తీసినగడ్డి; కలిమట్టు గడ్డి [గు]
 మట్టగించు = (1) పెళ్లగించు [గో]

(2) తక్కువజేయు—అయిన మాటంటికి రావడం మట్టగించినాడు [నె]
 (3) నరికివేయు [నె-హి]
 మట్టగుడిశ = కొరమీనుమంటి నరికి చిన్న మంచి నీటి చేప; మట్టగొడిసె [నె; తె]
 మట్టగొడిసె = (చూ) మట్టగుడిశ
 మట్టపరచు = చిల్లావల్లా పడి ఉన్న వాటిని చక్కజేయు—ఆ కాగితాలను మట్టపరచి పెట్టు [నె; తె; అ]
 మట్టము = తక్కువ — తెలివి కొంత మట్టము
 (2) ఎత్తుకొలత—నీటి మట్టము, గోడ మట్టము [నె; కర్నూ; అ; తె]
 మట్టనము = (1) పొదుపు — మట్టనపైన సంసారం [నె; తె; అ]
 (2) బుద్ధిగా, మర్యాదగా [కర్నూ]
 (3) పరిశుభ్రము
 (4) కచ్చికము
 (5) సరియైనది [అ]
 (6) అధికము — వారి సంసారం మట్టనముగా ఉన్నది, బాగా అభివృద్ధిలో మన్నదమట [నె; కరీ]
 మట్టసానికి = సంబంధించినంత వరకు; మటుకు—నా మట్టసానికి [నె; కర్నూ; గు; అ]
 మట్టు = (1) కుండ ఉంచు కుదురు—కుండ మటు [చి]
 (2) తొక్కు [శ్రీ]
 మట్టు = మనిషి ఎత్తు మోయన నీటిలోకు, (ఇది ఆరడుగుల కొలత); నిలుపు — నాలుగుమటు బావి [నె; వ; తె; అ]
 మటుకు = మటుకు (చూ) [వ]
 మట్టు = చూడు ఆవులు, గేదెలు యొక్క యోనాలనుండి స్రవించు జీగురు వర్షార్థము [గో]

మట్టుగడ్డి = మరిసిడిలో గింజలు రాలిపోయి
నను నలుగుడు బడక మట్టగా (మట్టవరచి
నట్లు) సుండుగడ్డి; సేత [నె]

మట్టుగార్పు (బోయ్య) = గేదెలు మొదలగు
నవి కట్టుటకు ముందు తెల్లని రసని కార్పు
[కరీ; గో]

మట్టె = (1) ము తెదువలు కాలివేళ్లకు
ధరించే భూషణాలు; మెట్టె [వ]

(2) బటల ఆవు

మట్టెంచు = వరికుప్పల మార్పు; మరిసిడి
[శ్రీ]

మట్ట = (1) చిన్నకొమ్మ [నె]

(2) దున్నుటలో సాయకు సాయ నడుమ
నిలిచిపోయిన గడ్డ — దుక్కలో మట్టలు
పోయినవి [నె]

మట్టము = సరిసమానం [కరీ]

మతము = బడి [అ-పె]

మడక = (1) స్థలము

(2) ఊరు

(3) చుట్టుపట్ల; పరిసరము [శ్రీ]

(4) నాగలి [నె; రా; తె]

(5) పొలము అటు ఇటు రెండుచాళ్లుగా
దున్ను — చేనుకు మడకైంది [నె; కర్నూ]

(6) పల్లము — పొలం మడకైంది [నె-
పొ]

మడగంచము = కంచుతో చేసిన పెద్దకంచము
[గు]

మడత కుడుము = ఉపవాసము — ఈదినం
నాకు మడత కుడుములే [వి; నె; గు]

మడతబండికలు = మోచేయి మోకాళ్లకిక్కు
[చ]

మడతమాటలు = ద్వంద్వార్థము నిచ్చు
మాటలు [కరీ]

మడదల = మోమెత్తల కేంద్రస్థపు గింజ [నె]

మడదొక్కు = తాటితనం కోట్టిన కర్వాక,
వచ్చిమీదనే ఒకదానిపైన ఇంకొకటిగా

బారుగా పొడవుగా తొక్కి ఉంచుట. —
దీనివల్ల ఆకు చదరమగును [నె]

మడనాలుక = అబద్ధములు వరికించు నాలుక;

మచ్చనాలుక [కరీ]

మడవరొయ్యి = ఒలవకుండానే ఎండబెట్టిన
రొయ్యి [నె]

మడవలు = పితరుల కిచ్చు నైవేద్యము; మడ
నట్ల [వి]

మడనట్ల = పితరుల కిచ్చు నైవేద్యము; మడ
నట్ల

మడసొల = కాలిమడమలో పుట్టు మాడు;
మడికూల [వి]

మడవ = (1) కయ్యలకు పీరుపారుటకుగా
గనిమలలో చేసిన చిన్నగండి — మడవ
తీసివేయు

(2) అడ్డమువేయు కట — మడవవేయి
[నె; కర్నూ; తె]

(3) వరవ [కరీ]

మడవకట్టుకాడు = చేలకు పీరుపారించు
వాడు; పీరు కట్టుకాడు [నె; అ]

మడవలి = చాకలి, మడేలు [చ]

మడి = (1) అడవకుప్పల మర్మస్థానము [నె;
కర్నూ; క; గో]

(2) మాగాణిపొలము — మడిచేసి మనిన
వాడు; చేను (మెట) చేసి చెడినవాడు
లేడు [రాయి]

మడికాలు = చేను; కయ్య, పొలము — మడి
కాలుకు పోయినాడు [నె; మెట్ట; వ; అ]

మడిగె = దుకాణము [మ]

మడిచేయు = ఎక్కువ ఈనుటకు ముందు
గుడిలో కలుగ మార్పు — బట్టె మడి
చేసింది, (ఈ కారణముగా) కరిమి పెద్దదై
జారును, ముడ్డిపైన చొట్టలు పడును [నె;
అ; గో]

మడిపెట్టు = పశువు త్వరలో ఈననుండుట
[అ]

మడిమట్ర = పొలములు; గడ్డిగాద మన్నట్లు
జంటపదము [కర్నూ]

మడియమాసి = ప్రమాణమునకు మించిన
మోటుమనిషి (అడుది)

మడియాలు = చాకలి [శ్రీ]

మడుగుబాలు = మణుగు బువ్వలు; తేనె
తెలు [అ]

మడుపు = (1) ఎదిగిపోయిన తముల పాకు
తీగను అనుగా పెరుగు అవిశచ్చెట్లు మొద
లుకు దించి క్రింద అంటుగట్టనది [నె]

(2) దున్నిన దుక్కి తిరుగ దున్నినది.

(3) సున్నమురాశి మదచి యిచ్చిన తమల
పాకు [గో; అ; వ]

మడుపులు = (1) చిన్నచిన్న కట్టలుగా
పేర్చిన ఆకులు — రెండు మడుపులు
యిట్లంటియ్యి [నె; తె]

(2) తాంబూలమునకు సిద్ధముచేసిన తమల
పాకు

(3) ఆకుపూజ (దేవతను ఆకు మడుపులతో
అలంకరించునది [అ]

మడువ = కట్ట; మక్లచుట్టు కట్టిన కట్ట;
మదవ [న]

మడుపులు = ఉతికి మదచిపెట్టిన గుడ్డలు [నె]

మడుపులెత్తు = మొక్కుబడి చెల్లించుటకు
కోవెలకు నడచి పోవుటకుగా నేలమీద
చలువ చేసిన దుప్పట్లను పరచి, నడచి
పోయిన దానిని ఎత్తి, మరల ముందు
పరచుచు దారి సాగించుట. ఇది గొప్ప
వారికి గూడ చేయు మర్యాద; ఇప్పటి
ఎఱ్ఱకంటికి పరచు రాజలాంఛనము వంటిది
(మడుపులు—మడుపులు = ఉతికి మదచి
పెట్టిన గుడ్డలు) - అడుగులకు మడుపు
లెత్తుచు ఊరేగించినారు; మడుపులొత్తు
[నె; తె; అ]

మడుపులొత్తు = (చూ) మడుపులెత్తు [తె]

మడేలు = చాకలి; బత్తుడు; మడివేలు; మడి
యాలు [కరీ]

మడ్డికూడు = సజ్జలు తొన్నలు, వక్కలు
ముక్కలుగా దంచి, ఉడుకవేసి వళువు
లకు వేయునది [నె-మెట్ట; తె]

మడ్డిగము = వివారము వచ్చినపుడు, మధ్య
స్థుని దగ్గర ఒక వస్తువు నుంచుట [నె-
పొ]

మడ్డుబాలు = మణుగుబాలు [మ]

మడ్లగిబ్బ = (వ్యంగ్యముగా) బాగా బలిసి
కావర మెక్కిన మనిషి, తరుచు శ్రీలకే
వాడుదురు [కరీ]

మణుగుాలు = (చూ) మణుబువ్వ [కర్నూ]

మణుబువ్వ = ఎక్కువ చుట్లు గలిగిన
మురుకు; మణుగుబువ్వ, మడుగుబాలు,
మణుగుబాలు; తేనెతెల [నె; వ]

మణుగుబాపు = (చూ) మణుబువ్వ [నె]

మతకము = స్తబ్ధత; సోమరితనము—ఎదో
మతకంగా ఉన్నది [నె]

మతించు = (1) రెక్కబెట్టు—దాన్ని వాడు
ఏమీ మతించలేదు [నె]

(2) అంచనా వేయు [అ]

మతుపు = కప్పిపుచ్చు; మనుపు [కరీ]

మత్తగోలుగా = మత్తగా [కరీ]

మదనపడు = (1) సంకటపడు; మధనపడు
[నె; తె; అ]

(2) వెనుక ముందాడు [నె-పొ]

మదనమాగు = (చూ) మదరమాగు [నె]

మదనము = పరికుప్పచుట్టు చెక్కిన స్థలము;
కల్లము [కరీ]

మదనానప = స్పాయి; పరంగి; పాపాయి;
బొప్పాయి [వి]

మదరమాగు = పండ్ల ఎక్కువగా మాగు;
మదనమాగు; కలమాగు [నె; అ]

మదలకించు = ఒక విషయమును గట్టిగా
అడుగు [శ్రీ]

మదనము = (చూ) మదనము [అ]

మదిటిమీదపైరు = ఉన్న క్షంతా ఉపయోగించుకొని న్యల్మకాలము మాత్రమే విజిపీగువాడు. ఇది గింజ పొగరున్నంత వరకే మనుసుగాని అవల ఎండిపోవును—వాడు మదిటిమీద పైరుమాదిరి సాగించినాడు [నె]

మదిర = మజారా; సివారువల్లె; మజరా [కరీ]

మదుగు = ఒకేచోట పీళ్లు నిలుచు [కరీ]

మదుపు = (1) జీతగానికి ముందు ఇచ్చు పెట్టుబడి [శ్రీ]

(2) బంగారులో కలుపు రాగి [తె]

(3) కప్పపుచ్చు; మతుపు [కరీ; అ]

మదుపు పెట్టు = పని చేయించుకొనుటకు ముందుగా డబ్బుఇచ్చు (Advance) ఇచ్చు [గు]

మదుము = చిన్న కాలువమీద కట్టిన చిన్న వంతెన; అద్దెడ; దాటు [శ్రీ]

మద్దు = దేనికదిగా లెక్కలు చేర్చు [కరీ]

మద్దెము = అనవ్యము [కృ]

మద్దెలు = నమీపము—అవీది మద్దెలకువచ్చి యుండును [నె-పొ]

మధనపడు = బాధపడు; మదనపడు [వి; వ; అ; కర్నూ]

మనగానము = గోడలకు గచ్చుపూతచేయుట [అ]

మనవదు = కట్టుకొనిన భర్తతో కాపురము చేయు [శ్రీ]

మనవర్తి = (1) జీవనోపాధికి యిచ్చు భృతి; మనువర్తి—అమెత మనవర్తి నాలుగు ప్లాట్లు [నె]

(2) అనాధలకు భర్త విడిచిపెట్టిన వారికి ఇచ్చు పోషకభృతి; మనోవర్తి [వ]

మనిగానము = నేలను సునుపుచేయు; చదరము చేయు [చి]

మనిగానంపలక = నేలను చదునుచేయు సాధనము [చి]

మనుగుడుపులు = పెళ్లి చూపులకు వెళ్లిచేయు భోజనము [మ]

మనువర్తి = (చూ) మనవర్తి [కర్నూ]

మనుసాలు = భోజనాలగది తరువాత ఉండే విశాలమైన గది (సిటింగ్ రూము వంటిది)

మనుపు = పెండ్లి చేసుకొనిన భర్తతో కాపురము చేయు [శ్రీ]

మనువెళ్లు = పెండ్లి యాడు [శ్రీ]

మనేదా = మనోవ్యధ — వాడు మనేదాతో బాధపడుతున్నాడు [గు]

మనోరంజితము = మనోరంజని; సంపెగ పువ్వు [చి; నె]

మనోవర్తి = (చూ) మనవర్తి [అ; తె; నె]

మనోవర్తి = భర్త చనిపోయినా భర్త వదలి వేసినా ఆ బాల్యాపిల్లల పోషణ నిమిత్తము ఆ భర్తకు కల్గిన ఆస్తిలో నుంచి ముట్టెప్పబడే ఆదాయం; మనవర్తి [గో; నె]

మన్నాడు = (చూ) మర్నాడు [అ; మ]

మన్నెండు = మృతిని పొందినాడు [మ]

మన్నెపువాడు = రైతులవలన ఏర్పాటుచేయబడిన మాదిగవాడు [మ]

మప్పు = మరపు; నేర్పు [చి]

మప్పుట = మాటలను కప్పిపుచ్చుట [కరీ]

మబ్బు = (1) చీకటి

(2) మందకొడితనము [అ]

మబ్బువీలు = అకాశంలో ఒకతట్టు ఎక్కువగా మబ్బుచేరు—వరమట బాగా మబ్బు వీలింది [నె]

మబ్బుది = జాగ్రత్తలేనిది — మా వీల్ల ఒట్టి మబ్బుది [నె-పొ]

మబ్బువట్టు = మబ్బువీలు [అ]

మమేకము = ఎంతో ప్రేమగా అన్యోన్యముగా ఉండు [గు]

మరునాడు = (1) ఆవల ఎల్లండి (నాల్గవ నాడు) — నేడు, రేపు, ఎల్లండి, మరునాడు; మర్నాడు [నె; కర్నూ]

(2) రేపు [సర్కా]

(3) ఎల్లండి [అ]

మరుపు = (చూ) మరపు [నె; కర్నూ]

మరులమందు = త్రీలు పురుషుని లోబరచు

కొనుటకు బెట్టు మందు; మచ్చుమందు;

గరము [నె]

మరుసు = ఇనుకనేల మధ్య పేరుకొని యుండు జిగట మట్టి — మరుసు దగిలి నీరు లాఁడు [నె]

మర్దాము = మరల క్రొత్తగా నాటకనే పాత మొక్కలనుండి మొలిచిన కరలు; కొయికాలు; నావ — మర్దంచెరుకు [చి]

మర్నాగి = చెరువులకు బుంగలు బుచ్చు ఒక జంతువు

(2) (వ్యంగ్యముగా) మోసకాడు — ఇతడు మర్నాగి; మరునాగి [కరీ]

మర్నాటు = ఎల్లండి, రేపటి తర్వాత దినము (మూడవదినము) [అ]

మర్నాడు = (1) ఎల్లండి తర్వాత దినము; ఆవల ఎల్లండి, మరునాడు (నాల్గవనాడు) [నె; కర్నూ]

(2) ఎల్లండి (మూడవనాడు) [అ; చి]

(3) రేపు (రెండవనాడు) [సర్కా] మరుసటినాడు; మరునాడు

మర్లవేయు = (చూ) మలవేయు (వ)

మర్లాకు = దూడను ఒల్లని పశువులకు బెట్టు ఆకు ఓషధి (మరులు గొలుపు ఆకు) [నె-పొ]

మలక = సారి — ఒక మలక మీరు రండు [కరీ]

మలక కూర = కొయ్యగూర; కోయుటాకు [అ]

మలక బెట్టు = పనికిరాక బిందుబెట్టు [కరీ]

మలకుదోలు = పశువులను వానకాలములో మేపుటకుగా కొండ (మల) ప్రాంతపు బీళ్లకు తోలుట; ఇది సాధారణముగా నెల్లూరులో వెలిగొండలకు తోలుపెట్టెను. పులవరి (పుల్లరి)తోబాటు కోయ, చెంచు వాండ్రకు మేపుకూలి యిత్తురు. అవట వారే మేసి కాపాడి, మేపు ఆయి పోగానే తిరిగి తూర్పునాటికి తోలుకొని వత్తురు — అప్పుల మలకు దోలినాము; మలకుపోవు [నె]

మలగుదాలు = (1) చిక్కులు; అభ్యంతరములు — మలగుదాలు పెట్టినాడు

(2) నిర్ణయము కుదురనందున రహస్యముగ ఆలోచనలు నలుపుట — వీదో మలగుదాలు పడుతుండినారు; మలగుల్లలు [నె]

మలగులాలు = (1) అయోమయము

(2) నానావస్థ — ఎంతో మలగులాలు వడి సాధించినాడు [చి]

మలగొట్టు = బండ్లుగాని, పశువులుగాని, ఒకరి పొలములోనికి రాకుండ అడ్డగించి వెనుక తిప్పి కొట్టివేయు — వాళ్ల బండ్లను మలగొట్టినారు; మళ్లగొట్టు [నె; అ]

మలదోలు = (1) బీడు మొదలగు సొంత పొలములలోనికి ఇతరుల పశువులు రాకుండ అడ్డబెట్టుట. గడ్డి ఎదిగిన తర్వాత సొంత పశువులను మాత్రమే ఇందు మేపుకొందురు. ఇట్లా మలదోలిన దానికి గుర్తుగా ఎలలలో తాటి ఆకులను చెట్లకు గట్టియుంచురు; మళ్లగొట్టు — వర్రమటో బీడు మలదోలి యున్నది [నె; అ]

(2) మేపు — అ ఎద్దలను మలదోలు కొనిరా [చి]

మలప = (1) కొంటెబాలుడు [గు]

(2) నీడమైన — మలపముండ [నె]

మలవేయు = పోవుచున్న పశువులను అడ్డగించి, వేరు దారికి తోలు; మళ్లవేయు

మళ్ళేయు — అపుల మలవేసిన వాడే
అట్టనుడు [నె; అ]

మలామా = పైపూత (Ointment) [కరీ]

మలాయదా = పరిష్కారము కాని
(Pending) [కరీ]

మలిడత = (మలి + ఇడత) రెండవమారు —
మలిడత అన్నం తినలేదు [చి]

మలిమిడి = పశువుల కాళ్ళలో బుట్టు పుండు;
గారికుంటు [నె; పొ]

మలిద ముద్దులు = పీర్లకు నివేదించిన
బెల్లపుముద్దులు [కరీ]

మలుచు = (1) చేతిలో బియ్యము మొద
లైన వానిని వేసి ప్రక్కగా కదలించుట,
దీనితో రాళ్లు వేరగును — రాళ్ల మలుపు
[తె; నె]

(2) మందలో అమ్మిన గొట్టెలకు గుర్తుగా
రోమముల కత్తిరించు — మతించిన
గొట్టెల బయటికి తొలండి [నె-పొ]

మలుకు = చాల చిన్నదారి, ఇరుకుదారి —
అ మలువలో వెళ్లాలి [చి]

మలుగు = పామువలె నుండు మంచి నీటి
చేప [నె; అ]

మలుగుజారు = చూడు పశువులకు ముడ్డి
పైభాగము కొంచెము అణగు; ఇది త్వరగా
తాను ననుటకు సూచన [నె; కర్నూ; అ]

మలుపన = లేగచచ్చిన పాడి గేదె మరల
చేసి పారిచుట — చూ గేదె పుల్లన
(మలుపన) పారిచ్చినది [కరీ]

మలుపు = (1) పీడి తిరుగుడు; కుని —
నీధి మలుపులో నక్కనాడు [నె; కర్నూ;
అ]

(2) పెరున్న చేతిలో ఎక్కువైన నీరును
ఇంకొక కయ్యలోనికి నడిపి, చివరన
బయటకు తీసివేయుట — నారు కయ్యలో
నీళ్ల మరవరా [నె]

(3) తిప్ప — బండి మలుపు [తె]

(4) రవిక కణుమ [కరీ]

(5) అర్చు — అ దీపమును మలుపు [అ]
మలుపుకొను = మచ్చిక ప ఆ చి కొను;
మరపుకొను [కరీ]

మలుము = (1) పాడివశువుల చేపుటకుగా,
పాలుదీసే దానికి ముందు తినుపించు
నున్న మొదలగల బుట్టమేపు [నె-మెట్ట;
గు]

(2) గొట్టె, మేకల పిల్లలు వేయు పెంట
[అ; పె; గు]

మలువగడ్డి = సారమైన కంచె గడ్డి [కరీ]

మలెసాల = మెల్ల; అరుగు [కరీ]

మల్లగుల్లాలు = చూ మలగులాలు [గు]

మల్లదోలు = పశువులమేయు బీటిలో పచ్చి
కను పెంచుటకు పశువులను రాసీయ
కుండు; మలదోలు [నె-పొ]

మల్లబడు = అవనరమవ్వదు వెనుకా
ముందూ చూచుకొనకుండ పనికి దిగు;
నడుముగట్టు [గు]

మల్లి = అక్కడి మాటలు ఇక్కడ,
ఇక్కడిమాట లక్కడ చెప్పెడు అడువి
[అ-పె]

మల్లిముల్లు = ముల్లతీయు సాధనము; మల్లె
ముల్లు [చి]

మల్లు = పీకులు [నే]

మల్లుకొను = (1) విజృంభించు; ప్రారం
భించు — పడమటి గాలి బాగా మల్లు
కొన్నది [నె]

(2) ఒక పనిని వలుమారు చేయు —
అప్పుడే దబ్బు అడుగను మల్లుకొన్నాడు
[నె]

మల్లె = జొన్న, బాగాకు చేంలో పెద్ద
పాడుచేయను మొలచిన మొక్క — అ
చేనికి మల్లెగొట్టింది [తె; గు]

మల్లెముల్లు = కాలిలో ఇరిగిన ముల్లతీయు
శ్రావణమువంటి చిన్న ఇనుప సాధనము
[నె-అక్క]

మల్లెమొగ్గ = చాల చక్కనిది [కరీ]

మల్లెలు = (చూ) మెల్లె [అ]

మళనికాడు = వల్లకాడు; శృణానము [తె]

మళాణం = శృణానము — మట్టి మళాణం

అయిపోయింది [నే; నె]

మళానము = శృణానము [తె]

మషాకత్తు = సేవ [వి]

మసకనేల = మన్ను ఇ సు క కలిసినది;

ఇసుకకర [అ]

మసలు = వచ్చిపోవుటలు — అటు మసలే

మసల లేదు [నె; కర్నూ; ఆ; వ]

మసి = పిరా [అ]

మసిగుడ్డ = వేడివంటపాత్రలను దింపుటకు

ఉపయోగించు మసియై మాసిన గుడ్డ

పేలిక [నె; ఆ; కర్నూ; తె]

మసిపాత = (చూ) మసిగుడ్డ [కరీ]

మసిబుడ్డి = పిరాబుడ్డి; దొటి; దవతి [అ]

మసిలీళం = చేపలు వట్టువారి పాలెం;

వట్టపు పాళెం; బెత్తపాళెం [శ్రీ]

మసుకు = కనుజీకటి — మసుకలోనే

అయిందేరినా; మసుగు [నె]

మస్కా-గొట్టు = మోసము చేయు [అ-నె]

మస్కా-బెట్టు = (1) కందెవబెట్టు

(2) వంచించు [కరీ]

మస్కా-వేయు = ఉచ్చించు [మ]

మస్తీ = మదము, పొగరు [వ]

మస్తు = (1) మదము — వీనుగ మస్తు వట్టి

నది; మదించినది [అ]

(2) ఎక్కువ — మామిడి మస్తుగా కాసింది

[నె]

మస్తె = అబ్బు; అట్టవ [నె]

మహాడి = మిద్దె; మాడి [కర్నూ]

మహానూలు = కుప్పలు నురిసి ధాన్యము

ఇంటికివేర్చి, గడ్డివాములు వేయు సేద్యపు

వని; మాసూర్ — ఈ పేరు యింకా

మహానూలు కాలేదు [నె]

మహానూలు అను అరబ్బీ పదమునకు

అదనవి, ఋతువని అర్థము. పూర్వము

వలెనే మొగలల హయాములో గూడ

శిస్తు ధాన్యరూపముగ వసూలు చేసికొను

టకు దివాణపు ఉద్యోగిలు దగ్గర ఉండి

రైతుల కుప్పల నురిపించి, తమ భాగపు

ధాన్యమును ఆయా యా గ్రామములలోని

రాచి గాదెలలో భ్రష్టపరచి, ఎక్కట్లను

(జెట్టిలను) కాపుంచి పోయెడివారు. ఇట్లు

అదనకు చేయు నురిసిళ్లను, ధాన్య సేకర

ణను మహాసూర్ అనిరి. ఆ ధాన్యపుశిస్తు

వసూలు కార్యకలాపము నేడు లేకపోయి

నను కుప్పలవని పూర్తిచేయుటకు మహా

సూర్ అనుచునే ఉన్నారు; మాసూర్;

మగ్గి [నె]

మళ = (చూ) మొల [తె]

మళ = చీల; మేకు; మొళ [నే; అ]

మళిగి = పెద్దలంగడి [అ]

మళిగె = చిల్లర అంగడి [చి]

మళ్లగుళ్లాలు = మలకలు; పేచీలు; మలగు

దాలు [కరీ]

మళ్లగొట్టు = (చూ) మలగొట్టు [కర్నూ;

అ]

మళ్లవేయు = మళ్లేయు (చూ) — మలవేయు

[కర్నూ]

మట్లగొట్టు = (చూ) మలగొట్టు [వ]

మాంతమైనోడు = ఘటికుడు [మ]

మాగ = పెద్ద సముద్రపు చేప, 2, 3 అడుగుల వరిమాణము గలిగియుండునది [కృ]

మాగ = మంచిగా — నిజంగా (సింద్యగ్రామ్యము) — మాగ దెచ్చితిని [కరీ]

మాగండము = మహాకష్టము [కరీ]

మాగన్ను = తూగువలన ఏర్పడిన ఆరమోడ్పు కన్ను — మాగన్నుగా నుండినా; మేగన్ను [నె; కర్నూ; తె; అ]

మాగి = చరికాలము [కరీ]

మాగు = పాకబారు — గాజులు మాగినవి (చేతిపై చరికాలమున్నందున)

మాగుడు = (1) పండ్లు మొదలగునవి ఎక్కువగా మాగుటచే కొట్ట కుట్ల కంపు; బూజువాసన [నె; కర్నూ]

(2) మంచివాసన; పండ్లు మాగిన వాసన [తె]

మాగుడుకాలము = శరత్ హేమంతములుపులలో జుబ్బులు చేయుకాలము; మాగిరికాలము [నె.పొ]

మాగురువాసన = కుంటువాసన [నె]

మాటచేసుకొను = వివాహము విశ్వయము చేసుకొను; మంచిమాట చేసికొను [అ.పె]

మాటమిగులు = ముందుగా కెడ్డగ వలుకు — మాట మిగిలి దెబ్బలు తిన్నాడు [నె]

మాటలపుట్ట = వదరుబోతు — అపై మాటల పుట్ట [నె; కర్నూ; అ; తె]

మాటవచ్చు = (1) నిందవచ్చు [నె; పొ; సర్కా]

(2) రాజునిదన కలుగు [నె.పొ]

మాటి = ప్రియ కమ్మనుండి, గూబమీదగా పైన జాటుకు తగిలించు నగ, మాటి [నె; కర్నూ; తె; అ; చి]

మాటు = (1) వేలందు పులి మొదలగు వివాడుకగా వచ్చిపోవు ప్రదేశములలో సాధారణముగా జలాశయముల దగ్గర, వేటగాడు పొంచి వేచియుండుటకు అనువుల మరుగు ప్రదేశము — మాటుకటు పులి రాలేదు

(2) లోహపాత్రలకు వడిన బొక్కలు అతుకుటకు పెట్టిన లోహపుబిళ్ల — మాటు వేసినాడు [నె; కర్నూ; తె; సర్కా]

(3) తమలపాకుల కన్నకట్ట; విడి [కరీ]

(4) అతుకలు — బిందెడు మాటు వేసినాడు [కరీ; నె]

(5) గజలెను కయారు చేయునపుడు కుంపటిలో ఏర్పడిన నివ్వలగుహ [గు]

మాటుకొను = (1) ఎదుర్కొను — వాడు దానితో మాటుకొన్నాడు [నె; కర్నూ]

(2) తగులుకొను [చి]

మాట్లాడుకొను = ముందుగా బాడుగ మొదలగునవి నిర్ణయించుకొను — ముందుగా బాడుగ మాట్లాడుకొని బిండిలవక్కు [నె; కర్నూ; అ; తె]

మాడ = (1) వరహాలో సగము, రెండు రూపాయలు — అదే మాడలా వరహాలా [చి; నె]

(2) దేవాలయ ప్రహరీ అనుకొని ఏర్పడిన గ్రామవిధి — ఉత్తరమాడావిధి [చి]

(3) తలరింద్రము (మా) మాడు [కరీ; నె]

మాడము = మబ్బు; మేఘము; మోడము — తూర్పున మాడము వట్టి నది [అ]

మాడి = మిద్దె; మహడి; మాడి [రా; క]

మాడీ = (1) మేడ; మిదె [అ; బ]

(2) మిదెపై రెండువ అంతస్తు [అ]

మాడు = శిశువు పుట్టగనే నెత్తిన పుట్టెలో ఏర్పడియుండు గుండ్రటి మెత్తటి ప్రదేశము, ఇది క్రమేణా గట్టిపడిపోవును. ఇది గట్టి పడుటకు ఎంత ఆలస్యమైన అంత ఆయుస్సు ఎక్కువని నమ్మకము; బ్రహ్మరండ్రము. పెండ్లిలో వధువుకు జీలకర బెల్లము పెట్టుచోటు, పెండ్లికి ఇదే ప్రధానక్రియ — మాడుకు అమడం పూయ; మాడు వగిలి వచ్చినారు [నె]

మాడుచెక్క = వంటలో అడుగంటి మాడిన చెక్కలు [తూ-గో; గు; నె]

మాత = పెండ్లి చేసికొనకుండా జాతరలలోను, కొలువులలోను జరుగు ఊరేగింపులలో చిందువేయు మాదిగ ఆడ పశువు; ఈమె పెండ్లిచేసికొనదు; బసివివంటిదేగాని ఆమెకు ఈ అటపాటలు లేవు [నె]

మాతుడుపు = మాతంగిని ఆరాధించు ఆచారము. ఇది కొందరు వ్రాహ్మణులలోగూడ నున్నది [నె-పొ]

మాద = మానని మేహప్రణము [నె-పొ]

మాదాకవళము = మూచించి, అడుక్కొని సంపాదించుకొనిన భిక్షెన్నము; మధుకరము. మాదా అనగా తమిళమున దేవుడు, కవళ మనగా అడుగుకొనిన అన్నము; ప్రార్థన గీతములను పాడుచు ఇంటింట పెట్టించుకొనిన అన్నము; మాధుకరము [చి; నె]

మాతాలు = వ్యాక్తిసేషను వేయు టికాలు [అ]

మాదాపన = (1) నిద్ర వట్టివట్టని స్థితి

(2) జ్వరాలులలో ఒడ్డు తెలిసి తెలియని స్థితి (కోమా) — మాదాపనలో నున్నాడు [నె]

(3) అజీర్ణము — మాదాపనగా ఉంది, త్రేపులు వస్తున్నవి [చి]

మాదుము = పెద్దకురుపు [గ]

మానకము = (1) పనిమానిన నెలపు దినము — ఈదినం మానకము [మ]

(2) మాసిచేయు; మన్నించి విడుపుట. [కరీ]

మానవతి = మానముగల యువతివలె నటించు. ప్రి; మంగ [కరీ]

మానా = (1) చూచి అనుసరించుటకు ఏర్పరచిన వస్తువు; నమూనా

(2) విధము — వారంతా ఒకే మానాలో బడినారు [నె]

(3) పై విలాసము; చిరునామా [కరీ]

(4) విద్యార్థులకు వ్రాత కుదురుటకు కాపీకి లెలను వ్రాయు మొదటిబంతి — కాపీ మానా ప్రకారం వ్రాయలేదేమి? [నె]

మానాస = లావు — మానాస అయినపు [మ]

మానిక = (1) అలంపూరు కాచిలో 12 కొలత సేర్లు ఒక మానిక, 12 మానికలు ఒక తూము; 20 తూములు ఒక పుట్టె [మ]

(2) రెండు తవ్వలు లేదా, అద్దలో సగము [వ]

(3) ముంతలో సగము

(4) మార్కెసిమలో (దర్కి, పొదిలి) వాడుకలో నున్న సింగంపుట్టి కొల మానములో ఒక భాగము. ఇది మదరాసు పడికి సమానము) 1½ (రేం)

దీని భాగములు —

తవ్వ = మానికలో సగము

సోల = తవ్వలో సగము

అద్ద = సోలలో సగము

చిట్టి = అద్దలో సగము [నె-మెట్ట]

(5) పరంగల్లో గిద్దెల ఎరుపు (రెక్క) ప్రకారము — గిద్దెడు, అరసోల, సోల, తవ్వ, మానెడు, అద్దడు, మంచెడు.

ఇరున, తూము. గిడెనుండి తర్వాతివి
అన్ని ఒకదానికి మరొకటి రెండింతలు
[వ]

మానిముంత = (మా) మానుముంత [నె]

మాను = పొడవు లావు గలిగిన దూలము
వంటి కొయ్య (Log) — శేషమానులో
గోని చక్కలు తీసినారు [నె]

మానుకాయ = తూముకు ముద్దెరయిదు
కొయ్య; ముద్రపలక [కరీ]

మానుగాయి = దాన్యమునకు, ములుక
(మునక) వచ్చి తడిసినప్పుడు పల్లెడి వర్ష
విశేషము; పచ్చగింజ [కృ]

మానుతోలు = కంపతోలు [చి]

మానుముంత = గట్టి కొయ్యను తొలచిచేసిన
గిన్నె, మజ్జిగకు వాడుదురు

(2) పొట్టివాడు; మానిముంత — మాను
ముంతవలె [నె]

మానుపులి = అడవిలోనుండు ఒక విష
వృక్షము, పకుపులు దీనిని ఒరుసుకొన్న
ప్పుడు దీనికిఅంటుకొని పోవును. అప్పుడు
ఆమానిని గొడ్డలితో గొట్టిన, అది పకు
పును విడుచును. ఇది మాంసాశనులైన
వృక్షజాతి వంటిది. దీనిని తాకగానే ఆప
యవములు అల్లె అంటుకొని పోయి,
నరములను లాగి ప్రాణము తీయును.
ఎల్లప్పుడు ఇది జరుగదు, ఒక్కొక్క
ప్పుడు ఒక్కొక్క చెట్టుకు యీగుణము
కలుచుండును. నెల్లూరు సంకపేటలో
ఒక వేపచెట్టుకు గూడ యీ గుణము కలిగి
నది. (దీనిని విద్యన్ కోట ముద్రహృత్వా
శాస్త్రిగారు. (పోదిలి) స్వయంగా చూచి
వారు) [నె]

మాంసాశనులైన వృక్షములు చాల
పెద్దవి, మెడగాస్కరులో యిప్పటికిని
ఉన్నవి, ఇవి పెద్ద జంతువులను లాగు
కొని, కాండమునకు కాళిలకు బిగించు
కొని చంపి మాంసమును గ్రహించి,

ఎముకలను ఉమ్మివేసినట్లు వదలివేయును.
ఇట్లే చిన్న ఈగలను పట్టి బంధించి తిని
వేయు చిన్నచెట్లు, కొన్ని తీగలు మన
దేశమున గలవు.

మాపుపొంటె = ఒకపూట మాత్రమే పని
చేయుట [కరీ]

మామిడిఅంచు = అంగవస్త్రములకు నేసిన
తెల్లటి చిక్కటి వెడల్పుఅంచు — మామిడి
అంచు వంచ; మామిడంచు [నె; కర్నూ; ఆ]

మామూలావట్టు = కలు, సారాయి, దుకా
ణాలు ఇజరాకు తీసుకొను [మ]

మాయబరీ = భుక్తము కొఱకు కొంత
ఏర్పాటుచేసుకొనినది [న]

మాయబరికిచ్చుట = కౌలుకిచ్చుట [నల్ల]

మారటలాడు = (1) కీచులాడు; వివాదపడు
[నె]

(2) ఎదురారు — మారట నోరిదాననై
[భారత-ఉద్యో] [ఆ]

మారా = ఎక్కువగ — మారా బలిసీరాడు
[నె]

మారాకు = (1) చెట్లపాది తీగలు, పందిలికి
ప్రాకుటకు ప్రక్కన ఆనుగా పెట్టు మండ
మొదలగునని — బుద్ధిలతకున్ మారాకు
హత్తింబి [నె; కర్నూ]

(2) ననకువచ్చు మూడవఆకు; రెండు
దిప్పలు గలిగిన అంకురము; మూడవ
ఆకును దొరుగుట — కాకరమొక్క
మారాకు వేసింది [నె-పొదిలి]

(3) విత్తు చిట్టి వచ్చిన మొక్కకు పుట్టిన
రెండవఆకు [తె]

(4) మొలక చిగిర్చిన తర్వాత మొదట
వేసిన ఆకు [ఆ]

(5) పండుటాకు రాలిన తర్వాత వేసిన
కొత్త నన

మారాజు = (1) మహారాజు; శ్రీమంతుడు —
ఆయన పెద్ద మారాజు

(2) గొప్పవాడు—అయిన మారాజు

(3) నత్తురుపుడు [తె; నె]

మారాము = పోరు; హతము—మారాంపెట్టు
కొన్నాడు [చ]

మారాముళ్లు = (1) కవటము—మారాముళ్లు
తెలియనివాడు [నె]

(2) చిక్కులు; వివాదములు—మారాముళ్లు
బట్టినాడు [నె]

మారి = (1) కలరా వ్యాధి [కరీ]

(2) అమ్మవారు; పోట్టికము [చ]

మారు = (1) విసరు — కొట్టడానికి చెయ్యి
మారినాడు [చ]

(2) వర్యాయము; తడవ — ఎన్నిమార్లు
చెప్పేది [తూ; గో; నె]

(3) దుక్కిలోని కొండ్రల భాగము —
నేను ఇటు మారుబట్టి దున్నుతాను [కరీ]

(4) దూరము — రెండుచేల మారుడింది
[తె]

(5) భోజనము చేయుటలో మలిసారి
పెట్టించుకొను అన్నము—మారుబట్టుకో
కుంటే మరల రాదు [నె; కర్నూ; వ]

(6) మజ్జిగ—మారుబోసుకో [నె; వ]

మారుగాలి = అంతకుముందు వీచుచుండిన
గాలి నిలిచిపోయి, ఎదురు దిక్కునుండి
వీచుగాలి—మారుగాలి మళ్లిన తర్వాత
చల్లబడింది (సాధారణంగా తూర్పుగాలినే
మారుగాలి అందురు.) [నె; వ; అ]

మారుచీరె = మార్చి కట్టుకొనుటకు ఉపయో
గించు రెండవచీరె (చీర) — మారుచీరైనా
లేదు [చ; నె]

మారుచూపు = కోవపుచూపు [కరీ]

మారుచేడ = దున్నుటకు చేనికి పెట్టిన నీకు
చాలకపోగా మరల పెట్టిన తడి [నె; అ]

మారునీళ్లు = ఋతుమతియైననాడే ప్రీ చేయు
స్నానము — మారునీళ్లు బోసుకోని
కుండలలోకివచ్చింది [నె-పొ]

మారుపాలు = కలిపాలు గాక మరొక ప్రీ
బిడ్డకు ఇచ్చు పాలు — మారువాడు మారు
పాలతోనే ఎదిగినాడు [చ]

మారుపు = ఒకరకపు చేప [కరీ]

మారుబెట్టు = పాలలో చేమిరి (తోడు)
వేయు (మారు = మజ్జిగ, దీని చుక్క
వేసినచో పాలు విరుగును) [నె-మెట్ట]

మారు మనుము = కొన్ని కులములతో,
అడుది మగని వదలి, మరల ఇంకొకని
చేసుకొను పెండ్లి; విడాకుల చట్టము—
మాకులానికి మారుమనుము లేదు [నె;
కర్నూ; తె]

మారు మనుపు = (చూ) మారుమనుము [అ;
నె]

మారు మనలు = నిర్లక్ష్యముతో ఆలస్యము
చేయు—వాడు మారు మనలుచున్నాడు
[నె-పొ]

మారు మానము = (చూ) మారుమనుపు;
మారువానము [వ]

మారుమూల = దూరమున కడ కంకలలో
నుండునది—మాది ఒక మారుమూలపల్లి
[నె; కర్నూ; తె; అ]

మారువానము = (చూ) మారుమనుము [తె]

మారువేయు = ఒకకోడె వేజొక దానిపై
దాడికొనుట (డీకొనుటకు) యత్నించు;
మార్కొగ్గు [కరీ]

మారెముళ్లుమనిషి = తగువుకు సిద్ధమగు
మనిషి; మారాముళ్లు మనిషి [కరీ]

మారుపుడుగాడు = మత్స్యవిశేషము [మ]

మారుపులు = మూతిన ముండ్లు గలిగి తాకిన
వారిని పొడుచు చేపలు; తేలుమీను [శ్రీ]

మార్కొగ్గు = డీకొను; మారువేయు [కరీ]

మాలకాకి = (1) కాకులలో ఒక తెగ
(వ్యంగ్యముగా) మలినుడు—అతడుమాల
కాకి [కరీ; నె]

(2) ఏపని లేకుండా ఊరంతా తిరుగువాడు
[గో]

మాలకొందల = నల్లటి కొందలచేప; మాల
మట్ట గుడిసె [నె; రా]

మాలదు = కాదు; వీరుకాదు — అదంతా
మాలదు [చి]

మాలవంకిలము = అనరిశుభ్రత [కరీ]

మాలపున్నమ = భాద్రపద మాసములో
పున్నమినాడు చేయు నండుగ; పొలము
లలో బలి ఇచ్చి వేడుక చేసుకొందురు
[ఆ; మ]

మాలాడ = మాలవలై; మాలవాడ [నె; ఆ]

మాలిత = మాలత్రీ; మాలిత [నె]

మాలిమి = (మా) మాశము [కర్నూ]

మాలీ = రివెన్యూ [కరీ]

మాలు = (1) ద్రవ్యము [కరీ]

(2) వస్తువు — శివ్వడు మంటికే మంచి
మాల వచ్చింది [హై]

మాలుగు = లోపలి కామోద్రేకముతో
మూల్గుచు నీల్లు—అబ్బయ్య మాలుగులలో
ఉన్నాడే [నె]

మాలుగుబాము = పామువలె పొడవుగా
నుండు ఒక జాతి చేప; మలుగు [గో]

మాలె = గుడిసెకాని ఇల్లు [మ]

మాలెత = మాలత్రీ; మాలిత [నె]

మాలెము = (మా) మాశము [ఆ]

మాటివీ = చెవిగూబకు బెట్టుకొను నగ; మాటి
[రా; నె]

మాపురాయి = మీనలుండు పెద్దచేప [చి]

(2) నల్లటి మండినీటిచేప—వాడు మాపు
రాయి మాదిరి ఉన్నాడు [నె]

మాపులు = (1) మామిడిచెట్లతోపు—మాపు
లలో దూరినాడు; ఇట్లే ఈతచెట్లగుంపు
ఈదులు [నె; తె]

(2) కాటిపువ్వును (చుండుకాయ) ఎంపించి
మాటగటి నివ్వంటించి త్రిప్పిన రాయి
పులు. ఇది దీపావళిలో పిల్లకాయలు
ఉపయోగించు బాణాసంచులో ఒకవిధము
[చి]

(3) చేపలను పట్టుకొను పరికరము. పెదురు
పేళతో అల్లిన దీని చిన్నకాల్వలకు
అడ్డముగా నిల్పుదురు; కొడమ [గో]

మాసలా = మాదిరి, నమూనా (Specimen)
[ఆ]

మాసూలు = (మా) మహనులు [నె]

మాసోరి = భార్య; తక్కువజాతుల వారు
దాదాపు 25, 30 సంవత్సరములున్నవారు
భార్యను గూర్చి ఇతరులతో చెప్పనవ్వదు
వారుమాట [మ]

మాస్కేసిన్లు = తగనిసంబంధము - పాత
గుడ్డకు అతుకుగా వేసిన ఇంకొక వేలిక
(మానిక) వలె సరిపోనిది - అదంతా
మాస్కేసిన్లే ఉన్నట్టి; మానిక వేసినట్లు
[మ; నె]

మాళిక = మిద్దె; మేడ; మాళిగ; ఇల్లు [రా;
తె; గో; చి]

మాళిగ = (1) మిద్దె, ఇల్లు; మాళిక [తె; రా;
గో; చి]

(2) ఇల్లు (అరవము)—శవతిరుమాళిగ
విడి : [ఆ]

మాశము = (1) పిల్లలకు పెద్దవారితో కలుగు
చనువు. (పేను—వాడు నాకు మాశము

(2) పశువు పనికి మరిగి (నేర్చుకొని)
లోబడుట; మాలిమి — అగిత్త మాశ
వైనది [నె; తె]

మాళ్లు = అడుగు మాడిన యన్నపుచక్కలు;
మాడులు [కరీ]

మింగిడి = మీగడ [కృ]

మించా = ఎక్కువగా, (మించునట్లు) —
మించానాయకానాథా [నె]

మించనాడు = తిట్లు [కరీ]

మించు = పెండి అయిన స్త్రీ పాదము నాలవ
వేలికి పెట్టుకొను ఉంగరము; పిల్లేళ్లు
[రా]

మిగమీరు = (1) అతిశయించు

(2) మాటవినకపోవు [మ]

మిచ్చితెన = నిచ్చెన; మిచ్చెన

మిచ్చెన = నిచ్చెన; మిచ్చితెన [ఆ; బ]

మిటకరించు = (1) భయముతోకండాల్పు —
మిటకరిస్తూ కూర్చున్నాడు [నె; కర్నూ;
ఆ; తె]

(2) సందేహించు [చి]

(3) ఆశ్చర్యంలో ఏమీ తోచకుండు [వ]

మిటకాయించు = (1) ఎగ నామముబెట్టు

(2) పైకి లేచిపోవు [కరీ]

మిటాయిలేచు = ఒకవైపు పైకి లేచిపోవు
— ఒండి మిటాయి లేచింది; మిట్లు [కరీ]

మిటిమిటిసర్దము = ఎఱుగని మధ్యాహ్నపు
తెండ; మిడిఎండ [కరీ]

మిటుకులాడి = వగలాడి [తె]

మిట్ట = (1) ఇంటి తల వాకిటనుండు లోగిలి;
ప్రాంగణము — మిటన మంచాన వేసినారు
(ఇంటి వెనుక భాగమున నందు అందురు.
— నందువాకిట) [నె]

(2) గ్రామమధ్యమున నుండు జలాశయ
మునకు చుట్టు నాలుగు ప్రక్కలా ఏర్ప
గిన వీడులు — కూర్చు కోనేటి మిట్టన
వారి ఇల్లు [నె]

మిట్టకాయ = చిటిక; వేల్పిడి [వి]

మిట్టలు = చిన్న నల్లటి చేపలు [శ్రీ]

మిట్కిచ్చు = కొంచెముగ పెట్టు; (మిటి
కించు); ముట్టించు [మ]

మిట్టు = బండి వెనుక బరువైతే నొగలు పైకి
లేచుట; మిటాయిలేచు [నె-పొ]

మిఠాకోరు = హద్దుమీరిపోవు ఆడుడు —
అవిడ మిండల మిఠాకోరు; ముటాకోరు
[కరీ]

మిడనరము = ఎగురుబోతు తనము; ఎగ
వేయు పొగరు — వాడుమిడనరముండా
కొడుకు [నె]

(2) పెడనరము [ఆ]

(3) ఎగిరివడు వ్యాధి [నె]

మిడిదేలు = గడిదీరు; ముఖ్యముగ — బీడు
వారిలో మిడిదేలినాడు [నె-పొ]

మిడిమిడి = అర్థము; సగము సగము —
వానిది మిడిమిడి జ్ఞానము [తె]

మిడును = ఎండిన మామిడి ముక్కలను నాన
బెట్టి ఆరనముతో చేయు వచ్చడి [నె]

మిడుగు = అయ్యో అయ్యో అని ఏమికోచక
తిరుగు; మిడుకు [మ]

మిత్రమృ = (చూ) మిత్రయ్య [శ్రీ]

మిత్రయ్య = పూరిజగన్నాథ స్వామివారి
ప్రసాదమునుగాని, ఇంకేదేవుని ప్రసాద
మునుగాని సాక్షిగా పెట్టుకొని ఇద్దరు మను
ష్యులు ప్రమాణము చేసుకొని స్నేహితు
లైన వ్యక్తులు; మిత్రమృ [శ్రీ]

మిత్తిబియ్యము = చేటలో బియ్యముపోసి
పెండ్లికొడుకుపైనుండి తిప్పి మంగలి
వానికిచ్చునది [మ]

మిత్రవిందె = వగలాడి [మ].

మిదె = రాతిమేడ (మట్టిపి కానిది) [అ]
 మినకర = అగ్నికణము — మినకరబూచి
 [చి]
 మిన్నలమ్మ = మెరుము. ఈమెను అర్జునుడు
 ప్రేమించి, ఆకసమున రథము నడుపు
 నట, ఆ రథశబ్దమే ఉరుము, ఆమె
 ఆమూలలో మినుక్కుమని ఈమూల
 కకుక్కుమనును [చి]
 మిట్ట = మిట్ట [కరీ]

మిట్టిగాడు = గర్వి [మ]
 మినమినలాడు = నిండు విగువుతో కళకళ
 లాడు [కరీ; నె]
 మిసిగు = మాటిమాటికి; నిష్కారణముగా—
 వాడు మిసిగితే ఊరికి పోతాడు [తె]
 మిళ్లి = (1) పసిపిల్లలు నాడుకొను చిన్న
 చెంబు [మ]
 (2) చిన్నది—మిళ్లిగంటి [మ; నె]
 మిశ్రణ = చిన్నగంటి, మిశ్రగంటి [నే]

మీ

మీటు

మీశ్వ

మీటు = (1) చిన్నగ కయ్యము వుట్టించు
 (2) చెవిలో మాటచెప్పు [కరీ]
 మీదిపంచ = పైపంచ, అంగవత్తము [తె]
 మీదుకట్టు = దేవునికి మొక్కొని ముడుపు
 గట్టు [నె-మెట్ట; తె; అ]
 మీదుబెట్టు = పశువు మొదటిఈత పాలను
 మొదటిసారి పిండి దేవునికి ఆరగించుటకు
 ప్రత్యేకించుట [నె-మెట్ట; అ; తె]

మీనుబిల్ల = (వ్యంగ్యముగా) చుట్టకైనవాడు
 — అలమ్మాయి మీనుబిల్లి [కరీ]
 మీసాలబువ్వ = ఇంట్లో అందరికాగి, బైట
 సన్నన్నం తిన్నట్లు ప్రదర్శించుటకు
 మీసముపై అతికించుకొనిన మెతుకులు
 [వి; శీ]
 మీశ్వ = ఈడు [నే]

ము

ముంగము

ముంజ

ముంగము = తాటిఆకుతో పొట్లముగా గట్టి
 నది; ముంగాము [గో; నె]
 ముంగమూసి = నంగనాచి — పాపం వీటి
 తెలియదు, ముంగమూసి;
 ముంగర = (1) ప్రియ ముక్కుపుడక బదులు
 ఒక ప్రక్కన ధరించు పెద్ద వలయపు
 నగ; ముక్కర [నె; వ; అ]
 (2) ముక్కుపోగు [అ]

ముంగారు = ముందుకారు; అదను ప్రారం
 భము [నె; కర్నూ; అ; తె]
 ముంగి = గళ్లగలది [మ]
 ముంచెత్తు = వలసినంత లాభించజేయు;
 ముంచినెత్తు [కరీ]
 ముంజ = తాటికాయ లోవలనుండు మెత్తటి
 పదార్థము; నుంగు; నుంజ [నె]

ముంజకాయ = ముంజకుండు తాటికాయ: X
చుండుగాయ (మగతాడిచెట్టు వేయు
పోడవాటి గుండ్రనివి) [నె; తె; ఆ]

ముంజుకంపు = దుర్వానన [గు]

ముంజేత = ముండుగా [కరీ]

ముండపాప = మగడు చచ్చిన తర్వాత
పుట్టిన బిడ్డ [శ్రీ]

ముండబొలు = భర్త చనిపోయిన స్త్రీ [వి]

ముండమోపి = (వికంతువు) చేతగానివాడు;
అప్రమోజకుడు [ఆ; నె]

ముంత = (1) ఒకవిధమగు కంచుచెంబు —
తలెముంత [వ]

(2) ఒకకొలతపాత్ర, దానికి మూడున్నెరు

(3) నాలుగు నవశేర్లు ఒక ముంత [నె]

(4) నీరుత్రాగుటకు ఉపయోగించు చిన్న
మట్టిచెంబు—ముంతతోగూడ నీళ్లుఇవ్వ
లేదు [నె]

ముంతఖర్చారము = మెత్తగా నానబెట్టిన
ఖర్చారపుపండు [నె]

ముంతపప్పు = చిన్న మట్టిపిడతలో నిప్పువేసి
పప్పు మధ్యపుంచి వేడిచేసి అప్పటికప్పు
టికి అమ్మే వేరుకనగపప్పు [వి]

ముంతపొగ = ఒక ముంతలో నిప్పువేసి
అందులో మిరపకాయలువేసి పెట్టినది
[మ]

ముంతపొగబెట్టు = ఒక శిక్ష, గదిలోవేసి
పొగబెట్టునది [ఆ]

ముంతమామిడి = జీడి, క్యాజు. ఈచెట్టు
మొదట అధికానుండి పోర్చుగీసు నావి
కులు - వాస్కోగిగామాచేత కొనిరాబడి,
మలబారు తీరమున ఇసుక తిన్నెలలో
పెంచబడినది. కాయకు గింజ బయట
నుండుట చేతను, కొత్తదగుట చేతను
సంస్కృతములో అగ్రగీజమన్నారు;
గోడంబి, దీని కాయే పువ్వు, జీడి అనిన
భల్లాటికి [నె; చి; ఆ; కర్నూ, తె]

ముందరిట్లు పెద్దఇండ్లలో మొగదలనుండ
పెద్దహాలు, నేటి డ్రాయింగ్ రూం వంటిది
మొగసాల [నె; కర్నూ; ఆ; వ; తె]

ముందల = కుండు [వి]

ముందాడి = మొదలు—ముందాడే చెప్పినా
ముందోడి [నె]

ముందేరు = దున్నుచున్న నాగేశ వరుసలో
మొదటి మడక (నాగేలు) [నె]

ముందోడి = మొదటనే; ముందాడి [నె]

ముక్క = పేనానిబ్; పాళి; టాకు [ఆ; నె
తూ-గో]

ముక్కన = మదరాసు ఇరువదినాలువళ్ళ
కొలత [చె]

ముక్కపొందికి = ఎట్లో నర్దుకొని పోవు
[కరీ]

ముక్కర = (చూ) ముంగర [కర్నూ]

ముక్కవాసన = (చూ) ముక్కువాసన [నె
గో]

ముక్కాకలు తీరినవాడు = మూడుమారులు
కాల్చబడి గడిదేరినవాడు, అనగా అ
నమర్దడు

ముక్కాములగా = ముక్కు (వలకు
మునుగునట్లుగా; సంపూర్ణముగా — న
కీ వేళ ముక్కాములగా పనికిన్నది [గు]

ముక్కాలుదుడ్డు = మూడు పైనలు; కాని
చినదబ్బు; బొట్టు [చి]

ముక్కిడి = (1) చీటికి మాటికి ఏడ్చువాడ
— ముక్కిడిపిల్ల [నె]

(2) ముక్కుతో మాట్లాడునది [తె]

(3) నడ్డిముక్కు [అ]

ముక్కిడిదుడ్డు = పెద్దపైన; అర్థడా [మ]

ముక్కు = (1) ఏదీని వస్తువు నిలుపు
నుంచు—ముక్కుబట్టు

(2) తిట్టు [కరీ]

ముక్కుపుల్ల = (1) ఒకరాయివేసిన ముక్కు
పుడక [మ]

(2) బులాకి [రా]

ముక్కువాసన = మక్కిపోయిన వాసన;
ముక్కివాసన; ముగ్గువాసన; ముక్కు
వాసన [వ]

ముక్తైర = (చూ) మంగర, ఇది బంగ
రుది [తె]

ముక్తనరిగ = క్లుప్తముగ — ముక్తనరిగా
మూడు మాటలలో చెప్పినాడు [నె]

ముఖండి = అధికారి; కామందు [కరీ]

ముఖపాఠము = నోటికి వచ్చినట్లు వల్లించిన
పాఠము [కరీ]

ముఖవచనం = నేరుగా (స్వయముగా) చెప్పిన
మాట — ఆయన ముఖవచనం లేనిది
నేనెట్లా ఇచ్చేది [తె; అ]

ముగెక్కుడు = (చూ) మొన ఎక్కుడు [అ-
పె]

ముగ్గణ్ణ = తల్లితో పొలమునకు పోయిన
మొదల దూడ, పాలు కుడవకుండా, దాని
మాతికి కట్టనట్టి పంగలకట్ట; ముగ్గొయ్య
[నె-పొ]

ముగ్గుపురుగు = నీటిలో ముగ్గువేసినట్లు అతి
వేగంగా తిరుగాడు పురుగు [చి]

ముగ్గువాసన = ముక్కువాసన [అ]

ముగ్గొయ్య = (చూ) ముగ్గణ్ణ [నె-పొ]

ముగ్గోసన = ముక్కువాసన [అ]

ముచ్చ = (1) పశువులపై ఏర్పడు కారెలు—
ముచ్చలదు [వ; నె]

(2) కోడె మూపురముపై పోసిన నలుపు
చాయ — ముచ్చవోసినకోడె [కరీ]

ముచ్చట = వెంట్రుకల ముడి; బుచ్చిడి —
—ముచ్చట ముడివేసింది

ముచ్చినగుంటు = తల మొదల గలసిన వెనుక
వైపు గుంట; ముచ్చిలిగుంట; ముచ్చెన
గుంట; ముచ్చినిగుంట [నె]

ముచ్చినిగుంటు = (చూ) ముచ్చినగుంట [అ;
నె; తె]

ముచ్చిలి = చిన్నచేతి [చి]

ముచ్చిలిగుంటు = (1) గొంతుక్రిందకంటె
బొక్కలకు నడుమనుండు గుంట [వ]

(2) (చూ) ముచ్చినగుంట

ముచ్చు = మనసు దాచి మాటలాడకుండు
వాడు [నె]

ముచ్చుడుగుంపులు = మొదలపై కలక్రింద
ఉన్న వెంట్రుకలు [మ]

ముచ్చుమొగము = (1) లోపలి క్రొవ్యమును
బయటికి పొంగనివ్వనివాడు

(2) దొంగమొగము [నె]

ముచ్చె = ఒకవిధమైన పాదరక్ష — ముచ్చెతో
కొట్టినాడు [తె; నె]

ముచ్చెమటలుపట్టు = బాగా చేమటపోయి
(భయముచేతగాని, శారీరక శ్రమచేతగాని)
[వి; నె]

ముచ్చెనగుంటు = ముచ్చిలిగుంట [నె-పొ]

ముచ్చెలి = ముచ్చెనగుంట; జడ ఆరంభ
మయ్యే స్థానము [నె-పొదిలి]

ముజుగుంబము = (1) మొగమొటము [అ]
(2) ముసుగులో గుడ్డలాట; ముజు
గుమ్మము; ముసుగుండ్లు [అ; బ]

ముజుగుమ్మము = ముసుగుంట్లు, మోమో
టము. ముసుగులో గుడ్డలాట; ముజు
గుంబము [అ; బ]

ముజ్జిడ్డు = (1) పెద్ద చీకాకు

(2) పెద్దచీకటి [కరీ]

ముటాలో = అవివేకి [నె-దక్షిణ]

ముట్టికొలత = మొత్తముకొలత — ఈ కుప్ప
ధాన్యము ముట్టికొలత పదిబస్తాలు [కరీ]

ముటాకోరు = అవివేకివరుడు; — ముండల
ముటాకోరు

ముట్టికోసుకూర = గోసీపువ్వు; క్యాబేజీ

ముట్టిగిల్లు = (1) విప్ప రగుల్కొను

(2) ఏదైనా వ్యాధిసోకు; ప్రబలు

ముట్టి = (1) ముట్టె [నె]

(2) మోపు—కజ్జలముట్టి [వి]
 ముట్టించు = (1) వెలిగించు — దీపం
 ముట్టించు [నె; కర్పూ-వణ; అ]
 (2) ధాన్యమును నూర్చుచేయు [వి]
 (3) కగిలించు [తె]
 (4) కొంచెముగా ఇచ్చు—బెల్లంముట్టించి
 నాడు (తాకించు అనుట)
 ముట్టికంప = ముండ్ల పొద [వి]
 ముట్టు = కడురులో మొదట తగిలించుదారము
 —కొత్తముట్టు [అ; నె]
 ముట్టుకుట్టు = బహిష్ట సమయమున శ్రీలకు
 వచ్చు కడుపునొప్పి [నె; గు]
 ముట్టుబడి = వసూలు [కరీ]
 ముట్టెమోపు = కీలకస్థానము; మూలస్థానము
 క్లిష్టస్థితి — అది తీరా ముట్టెమోపుకు
 వచ్చింది [నె]
 ముడిగి = పదహారు ఎకరాల పొలము [చి]
 ముడిబడు = (1) లంకె ఏర్పడు [కరీ]
 (2) వివాద మేర్పడు—వ్యవహారం ముడి
 బడింది [నె]
 (3) సమాప్తమగు [కరీ]
 ముడివేళ = ఇబ్బందివేళ [కరీ]
 ముడుకులు = మోకాటిచిప్పలు; మోచేతి
 చిప్పలు [గ]
 ముడుచు = దొంగిలించు; ఊరుకొను [వ]
 ముడుదూడు = కొయిలగోపి; దుష్టుడు [నె]
 ముడుపు = చెల్లించవలసిన ధనము [కరీ; నె]
 ముడ్డిమొగంలేదు = తీరుతెన్నులేదు; గుడ్డ
 నోరు లేదు [వి]
 ముతక = (1) తలవెంట్రుకలకు వట్టిన జిడ్డు
 —తల ముతక వట్టినది [తె]
 (2) లావు [అ]
 (3) మొరటు—ముతక గుడ్డ [నె]
 ముతకజిట్టు = నూనె మొదలగు వానిచే
 ముక్క వాసనబట్టు; మైలబట్టు

ముతుక = ముతక [వ]
 ముత్తి = ముత్యము [చి]
 ముత్తు = మూత్రప్రవాసన; గత్తుకంపు [కరీ]
 ముత్తెము = నిమ్మకాయలోని ముత్తెములవలె
 విడివిడిగా ఉండునవి [నె]
 ముత్యాలలొడుగు = తెల్లని కుండలు వేసిన
 మశూచికము [వి]
 ముదనష్టము = (1) నిస్సంతపుట [గో]
 (2) ఎక్కువ నష్టము—అవని ముదనష్ట
 మైంది [నె; అ]
 (3) నీచము — ముదనష్టపు ముండా
 కొడుకు [నె; తె]
 ముదరప్టం = (హ) ముదనష్టము [గు]
 ముదురు = లేతగానిది, ఎక్కువైనది —
 ముదురు ఎరుపు [కరీ; నె]
 ముద్ద = సంకటి [అ]
 ముద్దాయి = (1) ఫిర్యాదు చేసినవాడు (Com
 plainant) [తె]
 (2) నిందితుడు (Accused) [సర్కా]
 ముద్దుగులము = మూడుదుగలములు, వన్నెం
 డజాలు [నె]
 ముద్దుగ = బాగుగ; మంచిగ; ముచ్చటగ—
 అచీర ముద్దుగున్నది [తె; నె]
 ముద్దెర = వైష్ణవ గురువులచే శంఖచక్రాలు
 చేతులపై ముద్ర వేయించుకొని, వైష్ణ
 వము స్వీకరించుట [మ]
 మునమున = కోపము మ్రింగికొని, రుస
 రునలాడుట [గు]
 మునాఫాకిచ్చు = కొలుకిచ్చుట [మ]
 మునిపొంటే = రెండుపూటలా నాగలికొని,
 మోటకుకొని ఒకేజత ఎద్దులను కట్టుట
 [న]
 ముమ్మడి = కలిసిచేసినది—ముమ్మడివ్యాపా
 రము; ఉమ్మడి [మ]
 ముయ్యలు = బంధువుల వివాహాది శుభ
 కార్యాలలో, కొంత పైకము కొన్ని వస్తు

వులు కట్టురూపముగ చదివించినవి. వీటి పట్టిక వ్రాసియుంతురు. ఆవల ఇవి యిచ్చిన వారింటిలో కుభకార్యము జరిగినప్పుడు ఇచ్చే వీటిని తిరిగి ఆపెండ్లి వారికి చదివించుదురు; చదివింపులు. కేవలము ధనరూపకముగా ఒకటి రెండు రూపాయలనే ఇచ్చుటకు నెల్లారులో ఈడు అందురు [మ]

(1) బహుమతులు, కానుకలు [అ-పె]

ముయ్యి = (1) చదివింపు; వధూవరులకు వివాహ సమయమున బంధుమిత్రులుచ్చు బహుమతులు, కానుకలు మొదలగునవి; ఈడు

(2) పొత్తుల సేద్యము; తోడిది సేద్యము [అ-పె; మ]

ముయ్యికిముయ్యి = బదులుకు బదులు [అ]

ముయ్యెర = (చూ) (1) ఊదర

(2) బహుమతి; ఈడు; కాన్క [అ-పె]

ముయ్యెర పెట్టు = (1) ఎలుకలు, పందికొక్కలను పొగపెట్టి చంపునది; ఊదరపెట్టు

(2) చీకటిలో ఉంచు [మ]

మురక = (1) సగము, సంకటిముద్దలో సగము, రొక్కెలో సగము

(2) చక్కిలముల ముక్కలు, పొలుకులు [అ-పె]

మురుమురాలు. = ధాన్యము ఉడుకపెట్టి దంచిన బియ్యమును వేయించినవి

(వేయించిన ఉప్పుడు బియ్యము) [వి]

మురీలు = బొరుగులు; మురమరాలు; పేలాలు [గ]

మురుకు = చిన్నదిగా చేసిన గట్టి మణుబావు [నె; చి; హై]

మురుగులు = (1) చెవులపోగులు [అ]

(2) ముంజేతి కడియములు [నె]

మురుపు = గర్వము — నీ బలుపు మురుపు దీస్తా అని తిట్లు

ముట్టి = మురికి [వి]

ముట్టుపాలు = (1) బత్తెకాని ఆవుకాని ఈనిన దినమున యిచ్చుపాలు; జాన్ను బాలు [మ; నె]

ముట్టెలు = ముఱముఠాలను తినుబండారము [శ్రీ]

ములికి = (1) పంగిన కొనగల ముల్లు [చి]

(2) బొంగరమునకు విగించిన ఇనుపచీల [నె]

(3) చిన్న కూచిచీల [నె]

ములివాడ = నల్లగానుండు చిన్నచేప; ఇది ముండ్లతోడుగు [శ్రీ]

ములుతన = తొలుకన [కరీ]

ములుము = మునుము — రెండు ములుముల తోత అయినది [నె]

ముల్లాను = ముల్లకణ్ణతో పొడుపుతిని నడచునది — అయెద్ద మూల్లాని పోవును [నె-పొ]

ముల్లుబోయు = తిరుగలి మొదలగు వానికి గంట్లుపోయు; కక్కుగొట్టు [అ]

ముసారా = ఎడతెరిసి లేకుండా కురియువాన మునురు — మసారా పట్టి ఉన్నది [నె]

ముసి = (1) పరిపైరు పంచికోవుగా పెరుగుట — నల్లగా ముసివేసుకొని పెరుగు

తున్నది [నె; వ]

(2) తెలుపు నలుపు కలిసిన రంగు — ముసెద్ద [అ-పె]

ముసింపు = చెడ్డకాలమునకు చెడ్డబుద్ధి పుట్టు; చెడ్డకాలము పైకొను — వాడికేదో

ముసింపి అది చేసినాడు [నె]

ముసిండి = మూగగాఉండు; ముసిండి [అ-పె]

మునుగుంట్లు = (1) మొగమాటము; ముంజు గుంబము

(2) మునుగులో గుడ్డలాటలు [అ; బ]

మునుగులో గుడ్డులాట = (1) రహస్య
ముగ వాడులాట, వివాదము (లోపల ఏమి
చేసికొనినారో బయటివారికి తెలియనిది
అనుట [నె]

(2) మొగమోటమి; ముజగుమ్మము [అ;
బ]

మునురు = (1) చుట్టుకొను — ఈగలుముసిరి
నవి [అ; నె]

(2) జడివాన; ముసార [తె; సర్కా]

(3) అన్నము — వాడు మునురు ముట్ట
లేదు [అ]

ముసెండి = మూగగానుండు; ముసిండి [అ-
పె]

మూ

మూకుడు

మూతయిల్లు

మూకుడు = కడురుకు బిగించిన గిలకవంటి
కొయ్యతునక; దిండు; మూగటి [చె]

మూగ = వేగక మిగిలిన దాన్యము [తె]

మూగకంకులు = గింజలు పట్టని కంకులు
[అ]

మూగటి = (చూ) మూకుడు [అ]

మూగకలలు = వ్యర్థపుక్కోర్కులు [కరీ]

మూగతీట = పుండ్లు లేక అట్టవలె లేచు తీట
[అ; నె]

మూగదెబ్బ = గాయము బయటికి కను
పించకుండ లోపలనే కండ నలగి బాద
పెట్టు దెబ్బ [నె; కర్నూ; అ; వ]

మూగనోము = మౌనవ్రతము [నె; కర్నూ]

మూగవేయు = లోహసామగ్రి బెజ్జములను
ను తెత్తో మూకవడునట్లు కొట్టు [గో]

మూగాము = విడవకుండా మబ్బుగప్పి
యుండియు వాన కురువకుండు స్థితి —
మూగామువల్ల వడ్లుఎండలేదు; మూగాము

మూసుకొని ఉన్నది [నె; అ]

మూగెండ (మూగ + ఎండ) = సూర్యుడు
మబ్బుచాటననుండి కలిగించు ఎండ [నె;

మూటకూడు = (1) దారిన తినుటకు అన్న
మును సాదకములనే ఒకటిగానే కట్టిన

మూట, ఇది కలియబడి యుండుటచే
అంత మేలైనది కాదనుట — మూటకూడు
తిన్నట్లున్నది; అధ్వాన్నము [నె; వ]

(2) శవమును మోయునప్పుడు దింపుటకు
కళ్ళందగ్గర పెట్టు అన్నము [వ; అ]

మూటబడి = మూడు భాగముల దిగుబడి
లభించునది — వరిగలట మూటబడి
బియ్యము వస్త్రవి, అరుగలట నగము
[నె-పో]

మూటలుమోయు = కొండెములు చెప్ప
[నె]

మూటలు వేయువాడు = చాడీలు చెప్ప
వాడు; మూటలు మోయువాడు [చి]

మూటు = ఆవముపైకప్పు; ఇటుకకూల
పైకప్పు; జల్లె [చి]

మూడవహస్తంవారు = వైదీకులు (రెండు
హస్తాలు (చేతులు)గా మూడవదిచాదస్తము,
ఇది గలవారనుట) [గు]

మూడారుగాలాలు = ఎల్ల వేళలు [కరీ]

మూతిముప్పిడి వ్యవహారము = దావరి
కముగా చేయువని [చి]

మూతికట్టు = ఉగ్గము [కరీ]

మూతయిల్లు = గాలిరాని కొంప [కరీ]

మూతినాకుళ్లు = (1) మొగము మందరి
మాటలు [తె]

(2) ఇచ్చకములు [నె]

మూతిముడుచు = (1) అనన్యవడు [వి]

(2) అత్తప్పిని దెలుపు [నె]

మూదేవి = ఏడుపు మొగముతోనుండువాడు;
పెద్దమ్మ — అంతా మూదేవి మాదిరి
ఉన్నావే ? [నె-దక్షిణ]

మూనగాయ = దోసకాయ గిజరుతీసి తరిగి
వండినకూర [నె-పొ]

మూల = వీధికుని; మలుపు [కర్నూ]

మూలకట్టలు = (1) చెరువు కలుజుకు ఇరు
ప్రక్కల ఉండు బట్టవైన కట్టలు;
మొత్తలు; దిమ్మెలు [నె]

(2) మంచమునకు వేసిన ఇనుపమూల
కట్టు. కదలకుండుటకు కాళ్లకు వట్టిలకు
మూలలలో వేసినకట్టు [అ]

మూలగాలి = చలికాలములో ఈశాన్యము
నుండి వీచు ఈదరగాలి [నె]

మూలగొట్టు = మారుమూల [కరీ]

మూలమట్టము = యావత్తూ; అంతా [గో]

మూలమలుపు = వీధికుని తిరుగుడు; వీధి
మలుపు [కరీ]

మూసికొనివచ్చు = క్రమ్ముకొని ఆవరించు
— పబ్బువాన మూసికొని వస్తన్నది
[నె]

మూసిన ముత్యము = (1) తెలిసిగూడ
తెలియనట్లు నటించువాడు [నె; కర్నూ;
తె]

(2) ఎక్కువ మట్లాడనివాడు [వ]

మూసినవాయనం = పెండ్లి సమయములలో
తీర్థములసమయములలో చేటలలోమంగళ
ద్రవ్యములు పెట్టి పైన చేటమూసి, ముత్య
దువుకు ఇచ్చునది; మూసినవాయనం
[సర్కా]

మె

మెంగెము

మెటిక

మెంగెము = సున్న; ఈనయం [కరీ]

మెంటు = వనరమునకు ఒకకొమ్ము ఒక
వైపుకు, ఇంకొకటి మరియొకప్రక్కకు
తిరిగియుండుట — మెంటావు [నె; వ]

మెంటుకన్ను = మెల్లకన్ను [తె]

మెంటుకొమ్ము = (చూ) మెంటు

మెంటువ = మూతి ఎరువులోను, మూతి
పొడవులోను కొంత వారకుండు ముంగిన
జాతి [నె; చి]

మెండు = (1) పైకిలేపు [తె]

(2) గడ్డను ఎదిలేసి పలుమారు గాటువేసి
ప్రక్కన నాటిన గుంజ మొదలగు వాటిని
పెగల్చుట; నెరుము [నె-పొ]

మెండుబండవాడు = మెండి అను ఒక
కులంకూడా ఉన్నది; ఏమీ ఇవ్వనిదే
ఈయాచకుడు పోకుండా ఇంటిముందు
అశుద్ధం పెట్టుకొని తింటూ, కూర్చుండును.
అది నిజంగా అశుద్ధం కాకపోవచ్చు కాని
అట్లాగే కనబడును; మెండిబండవాడు
మెండుబండవాడు [వ]

మెండ్రించు = బలముగా తెలుకు [కరీ]

మెకము = ఏడుబంది; ముండ్లవంది [అ]

మెచ్చి మేకతోలు కప్ప = బూటకపు
ప్రసంగం చేయు [వి]

మెటిక = (1) మెట్టు; సోపానము — మిడ్డె
మెటికెలు [అ]

(2) వేలు మొదలగు వాటిని విరచి చేయు శబ్దము—పెట్టక విరిచినాడు [నే]

మెట్ట=(1) ఆడువారు వెంట్రుకలను ఎడమ వైపుకు మళ్లించి తురుముకొను కొప్పు—పెట్ట ముడిసింది [శ్రీ: వి]

(2) మిట్ట; మెరక [నే]

(3) నీటివసతిలేని ప్రదేశము—పెట్ట తాలూకా [నే]

(4) మాగాణి, జొన్న మొదలగునవి పండు పొలము—పెట్ట వది ఎకరాలు; మెరక; చెల్లె—[నే: కర్నూ; తె]

మెట్టదుక్కి=ఎండిన భూమిని దున్నినది x దుంపదుక్కి; ఎలిగడ దుక్కి—[వ.గో; శ్రీ]

మెట్టవేదాంతము = (1) అనుభవములేని వేదాంతము; కలువాయి వేదాంతము [వి]

(2) బూటకపు మాటలు

మెట్టు=చెప్పు [క]

మెట్టుకట్టు = నరుకు బస్తాలు ఒకదానిపై ఒకటి పేర్చు; నట్టుగట్టు [గు]

మెట్టుకట్టె=పొయిమీద ఉడికే సంకటిని తెగుతో గెలుకుటకు, కుండకు అనించి, దానిపై ఒకకాలు అదిమిపెట్టు కట్టె. దీనికి చివరన పంగలు ఉండును. [నే-మెట్ట]

(2) కంపకు ఉపయోగించు ఇట్టి కట్టె పొడవుగా నుండును, దీనిని రాగలకట్టె అందురు

మెట్టు=మూలమట్టము [వ]

మెడచింపులు=మెడపంపులు [వ]

మెడపంపులు=కంఠభాగము; మెడపొంపులు—మెడపంపులు ఎదుగగొట్టినారు [నే: కర్నూ; ఆ; తె]

మెడబిగువు=పొగరు [గో]

మెడపచ్చు=రోడెలకు కాడి తాకిడిచే ఒరని మెడపై గుచ్చలేడు; అజ్జగు [కరీ]

మెత్త = (1) బండిమీద జల్లి గడ్డి

(2) పశువులు పండుకొనుటకు వేయుగడ్డి [నే]

(3) పడుపు [చి]

మెత్తబడు=(1) ఆర్థికముగా దే; రైతులు మెత్తబడినారు [నే: తె]

(2) ఎడ్లు దున్నలు బాగా పని మెత్తబడి నడువ లేకుండు [నే]

మెత్తా=కలదిండు [కరీ; న]

మెత్తాళ్లు=చిన్న సముద్రపు చేవ ఎండబెట్టియే వాడుకొందురు; [నే]

మెత్తు=(1) ఎక్కువ: నిండు—మెత్తుగా ఉన్నది [నే; తె]

(2) గాఢ, బొట్టలలో దాన్యము గడ్డి దురిగి, బురదమట్టితో ఒ నది—గాఢమెత్తు పూడబారి మును తీయ; మేగు [ఆ; నె:]

(3) ఒక బాధ్యత; ఒక భారవ

మెత్తుకూటిగుడ్డ=కూటిమత్త కట్టినగుడ్డ [నే]

మెత్తుకొను=కన్నులు త్రొక్కుకుండుగా నుండి అతుక్కొనిపోవు

మెద=(1) గడ్డిమోపు [ను]

(2) కోసిన పనకట్ట [కరీ]

మెదగట్టు=గింజలు దులుపు [వ]

మెదగడ=బండిపక్రము దిగబడే మట్టిగల ప్రదేశము; మెదుగు

మెదగము = గడ్డిని తొక్కి ఎక్కువగా మెదిగినది (నలిగి

మెదలు=(1) అప్పుడప్పుడు కన పోవు—అయిన ఇట్లా మెద [నే: కర్నూ; తె]

(2) కదలు [చి]

మెది = పొలము (మడి) పొరకమునకు ఏర్పరచిన నీటిరేవు; మడవ [కరీ]

మెదిగినవాడు = అనుభజించు—నలుగురితో మెదిగినవాడికి తెలుసు [చి]

మెదిమడవ = కొంత నీరు పైన పొర్లిపోవు నట్లు వేసిన చేనిగట్టు [చి]

మెదుగుట = (1) ఒక విషయక్షణముగా చర్చింపబడుట—అనంగతి బాగా మెదిగింది [నె; కర్నూ; తె; వ]

(2) అనుభవము గడించుట — ఆయన బాగా మెదిగినవాడు [అ]

మెదుగుడుబడు = (1) సమస్యను కొంత దంగుట (దంచుట)

(2) దారి బాగా నలుగు [కరీ]

మెదువు = (1) పనికి అలవరచు; కరవు — తేగన మెదువుదురు; మరవు [కరీ]

(2) పూయు; కూర్చు; నింపు [వ; తె]

(3) ఒకవస్తువుకు మృదుత్వమును కలిగించు వేరు వస్తువు. ఇడ్డిబియ్యపు నూకతో మినవపప్పు కలుపుటవంటిది—

ఇడ్డికి మెదువు తక్కువైంది [నె; కర్నూ]

మెదురు = మెదడు [నె]

మెదువు = మెల్లగా—మెదువుగారా; మెత్తగా [చి]

మెప్పాచారము = నలుగురికి మెప్పగుమాట [కరీ]

మెరక = మెట్టపొలము [సర్కా; తె]

మెరగనూడు = ఒకములేకుండ లోహములను అతుకు [చి]

మెరమన = హింసించి హింసించి ఒక మనిషిని చంపుట — వాడిని మెరమన చంపినారు [క]

మెరము = చేట [నే]

మెరవణి = ఊరేగింపు—ఊరు మెరవణి; మెరిమెణ; మెరవిడి; మెరవణిగె [చి; అ]

మెరవణిగె = ఊరేగింపు; మెరిమెణగ [నే]

మెరవిడి = ఊరేగింపు; మెరవణి [అ]

మెరిక = (1) దంచగా పొట్టువీడని గట్టి వడ్లగింజ

(2) సమర్థుడు; గట్టివాడు; మెరికె — మెరికలంటివారిని వీరినాడు [నె; తె; అ]

మెరికె = (చూ) మెరిక [కర్నూ; నె; వ]

మెరిమిళ్లు = వీరభద్రుని తిరునాళ్లలో జంగాలు నిప్పులలోనుండి నడచిపోవు ఉత్సవము; నిప్పుల గుండము [కరీ]

మెరిమెణ = ఊరేగింపు; సాధారణముగ వివాహ సందర్భములో వధూవరులను ఊరేగింపుగా తీసికొనిపోవు ఉత్సవము; ఊరేగింపు; మెరవణి [మ]

మెరిమెణగ = ఊరేగింపు, మెరివిణి

మెరివిణి = పెండ్లి ఊరేగింపు; మెరవణి; మెరిమెణగ

మెరుగుడు = బంగారుతో వేయ అతుకు [మ]

మెలి = (1) చిక్కుముడి

(2) ప్రతిష్ఠంభనము; మెలిక: మెలికె — పరిష్కారం మెలిబడినది [నె; అ; తె]

మెలిక = (1) బెత్తం; బట్ట [చి]

(2) మెలి; చిక్కు—మెలికబడింది [నె]

మెలికె = (చూ) మెలి [కర్నూ; వ]

మెలుపు = చిక్కు, మర్మము—దీనిలో చాల మెలుపులున్నవి, తెలిసికొనుట కష్టం [నె]

మెలుము = (1) రెండు మూడు తాళ్లను, వేనకుండా మెలివేసినది (పెనవేసినది)

(2) నలుగొట్టిన ఈత, తాటిమట్ట — మెలుములతో బిగించినారు [నె]

మెల్ల = (1) మిద్దె గుమ్మానికి మీదుగా గజం ముందుకు పెంచి కట్టినగోడ—మెల్లగోడ [గో]

(2) పసారా [గు]
 (3) అరుగు; మెల్ల [కరీ]
 మెల్లగిచ్చి గిల్లిపో = ముక్కుగిల్లే అట [మ]
 మెల్లుఅత్తరము = వత్తులేని హల్లు, క. గ.
 చ వంటిది [చ]

మెల్ల = (1) సులగవంటి, (బెత్తమువంటి)
 లేకకొమ్మ — చింతమెల్లతో బాదివారు
 [నె; కర్నూ]
 (2) అరుగు, మలెసాల [కరీ]
 మెసలు = కదలు — వాడు మెసలకుండా
 ఉన్నాడు [తె]

మే

మేక

మేడెముబెట్టు

మేక = అమాయకుడు — వాడు ఒట్టి మేక;
 గొట్టె అనుటగూడ గలదు [ప]
 మేకుమియ్యా = (1) అసాధ్యుడు [వి]
 (2) ప్రతిరోదము కల్పించువాడు [నె]
 మేకొను = కాడిక్రిందికివచ్చుట; అంగీకరించు
 [కరీ]
 మేగన్ను = నిద్రకు ముందుస్థితి —
 మేగన్నుగా ఉండగా లే వేశారు; మాగన్ను
 [చ]
 మేగు = అతుకునట్లు రాయు — మటి మేగి
 నారు; మెత్తు [కరీ]
 మేచారము = ఋణమిచ్చినందుకు నిచ్చు
 లంచము; ఇది వస్తురూపముగ నుండును
 — నన్నూరు అప్పిచ్చినందుకు ఆవు
 పెయ్యో మేగారము ఇచ్చినామ [నె.పొ]
 మేచారము = సౌకుమార్యము [గు]
 మేట = (1) కుప్పవడుగు ద్రోక్కు ఎద్దుల
 బంతిలో మొదటి ఎద్దు (రోపలి అద్ద
 ప్రక్కది) × అసురు
 (2) దాపలి భాగమున మొదటిఎద్దు —
 మేట నడచును
 (3) ముందుకోపు [కరీ]
 మేటిడిమ్మడిపొలము = గ్రామస్థలముకు
 ప్రక్కేకమైన పట్టాయండికూడ, గ్రామ

సాముదాయక ప్రయోజనముగా వదలిపెట్ట
 బడిన భూమి [నె.కందుకూరు]
 మేడకుడు = అమాయకుడు [కరీ]
 మేడాటము = (1) మొండితనము; పిడి
 వాదము — బడికిపోకుండా మేడాటం బెట్టి
 నాడు [నె]
 (2) మంకు [వ]
 మేదామి = (మేడివామి) కుప్పను సురుచు
 నప్పుడు ఎల్లిపోయిన ఒక్కొక్కపొడుగు
 గడ్డిని కల్లముచుట్టు ఎత్తుగా వేసిన మేట,
 (కుప్ప) మేదాము [నె]
 మేదాము = (చూ) మేదామి [నె]
 మేదాము పడు = కార్యము వగదెగక
 నానుడుపడు [నె]
 మేడి = నాగలి వెనుక పైకి ఎత్తుగా బిగించిన
 ఊనుకరై — కాడి మేడికడగా బెట్టిన
 రైతు [నె; కర్నూ; ప; అ; తె]
 మేడితోక = పట్టుకునేటందుకు పీఠగ వడ్డ
 వాడు (వడ్డంగి) చేయు పనిముట్టు [మ]
 మేడిమలక = ఊడిపోకుండా మలక (మెలి)
 వేసి కట్టినకట్టు [కరీ]
 మేడెముబెట్టు = (1) పనిచేయకుండా
 బీష్మించు [కరీ]
 (4) హతము బెట్టుకొను [కరీ; నె]

మేను = ఏటవాలుగ వేసిన పెద్ద మదవ;
పైచేనికి క్రిందిచేనుకు ఎత్తులో ఎక్కువ
వార ఉన్నప్పుడు యీ ఏటవాలు మదవ
వేసి క్రింద గుంట పడకుండా చేయు
దురు [నె]

మేపుడుకోడె = వ్యవసాయమున కుపయో
గించు కోడె × చూపుడుకోడె = వచ్చిన
వారిని చూపు అందమైనది [నె-పొ]

మేయు = లోలోపల ఎచ్చుట — వ్యాధిలో
లోన మేస్తున్నది [కరీ]

మేరువగప్పు = సన్నని వండుగప్పు [కరీ]

మేరువు = నానువల్లెడల (నగలు) బిగింపు
సంతనము [గు]

మేరోడు = దర్జీ; కుట్రపుపనివాడు [కరీ; వ]

మేర్మాను = (1) కానుక
(2) గొప్పతనము [కరీ]

మేలు = పైభాగము; పై న — మేలుదూలము;
మేలుబంతి

మేలుగాయ = మంచికాయ; మొదటికాపు
కాయ × కాలకాయ [కరీ]

మేలుదూలము = దూలముమీది గుజ్జలపై
అమర్చుచు చిన్న అడ్డదూలము; గుంట
దూలము; [నె]

మేలుమదవ = పెద్దకాలువనుండి పిల్ల కాలువ
చీలుచోట (యాగర) వేసిన పెద్దగట్టు —
మేలుమదవ తెగింది [నె; ఆ; పె]

మేలుమాలె = మిద్దెలో మొదటి అంతస్తు

మేల్కట్టు = మిద్దెటింద్ల పైకప్పున పట్టి
పోయుట [ఆ]

మేవచేప = ఉప్పువేసి ఎండబెట్టుటకు పనికి
వచ్చు చేప [కృ]

మేవా = ఎండబెట్టిన వండ్లు [కరీ]

మై

మైదాకు

మైలబడు

మైదాకు = అడవిల్లలు గోళ్లకు రంగువచ్చు
టకు అమర్చు ఆకు; గోరంటాకు [కరీ]

మైదుచల్లు = మంత్రపుపొడిచల్లి, మైమర
పించు [మ]

మైనపుముక్కు = సమయానుకూలముగా
పక్షములు మార్పువ్వక్తి, మైనముతో
చేసిన ముక్కు ఎటువందిన అటు వంగు
నట్లు యీ మార్పు; దొర్లుడు పుచ్చకాయ;
ఏగాలికాచాప ఎత్తువాడు; నీటివంక తుంగ
[నె]

మైనపువత్తి = క్యాండిల్; మొంటొత్తు;
కొవ్వొత్తి [నె]

మైపన్నా = అహంకారము [కరీ]

మైల = (1) మాలిన్యము — పూర్వురేకలు
యిప్పుడే మైల విడుస్తున్నవి [నె]

(2) ప్రసవించిన వెనుక వెడలివచ్చు మైల
నీరు; మావి — మైల పడలేదు [ఆ]

(3) ముట్టు; అంటు, సూతకము [వ; తె]

(4) వయసుకోడెకు గంగదోలుమీది
ఏర్పడు నల్లదనము — మైలెద్దు; మైల
కోడె (ఈ నలుపు వయసు ఎదుగుకొలది
పోవును) [నె-పొ]

మైలతేరు = బ్రహ్మాత్మవమున, శాస్త్రోక్త
ముగా త్రిమతములవారు లాగినకర్వాత
ఇకరలు లాగు తేరు [ఆ]

మైలబడు = మడివిడుచు [కరీ]

మైలలు = చంటిబాలులకు దగులు ముట్టుమైల
[కరీ]

మైలవన్నె = తెలుపు నలుపు మిళితమైన
వర్ణము—మైలవన్నెలకోడ [చి: న]

మైలనంత = చేపల మార్కెట్ [చి]

మైలసోకు = అకు తోటలకు పసుపుతోటలకు
బహిష్ట అయినవారి మైలతగులు [గు]

మొంటి

మొ

మొక్కడగు

మొంటి = చిన్నగంప మున్నగువానివంటి
వరికరము [చి]

మొంటె = పిల్లలు ఆడుకొను చిన్నచేట;
మొరిటె; మొరిటి [మ: కరీ]

మొండి = (1) ఆటలలో అడ్డము తిరుగుట—
వాడిదంతా మొండిఅట

(2) అక్రమము—మొండిచేష్టలు

(3) హతము; తిరుగుబాటు — అబద్ధ
మొండికేనుకొంటుంది

(4) పని అయినదాక వదలకుండుట —
మొండికేనుకొని డబ్బుతీసుకొని పోయి
నాడు [నె]

మొండిచేట చూపు = అడిగినదానిని లేదను;
వట్టిచేటజూపు; చేట తిరుగవేయు [కర్నూ]

మొండిచేయిజూపు = ఎగబెట్టు; మోచేయి
జూపు [తె]

మొండిబండవాడు = పట్టుదిడువనిమూర్ఖుడు.
బండలవాండ్లు అనువారు దిమ్మరులైన
ఆరణ్యకులు. భిక్షమునకు వచ్చినప్పుడు
ఎంత పొమ్మనినా వాకిలిని విడిచిపోక
మోడిబెట్టుకొందురు [నె: అ]

మొండు = (1) తప్పు

(2) అసమర్థత — ఈమొండు నామీదికి
వచ్చినది [నె-పొ]

మొండుబండవాడు = (చూ) మొండిబండ
వాడు [తె]

మొండుబడు = మొండికి దిగు [కరీ]

మొండెముక = ఎద్దులకు ప్రక్కలలోఉట్టి
ఉండు ఎముక, ఇది దుర్లక్షణము [నె-
పొ]

మొక్కముక్కొట్టు = తీసిపదార్థాలు అతిగా తిన్నం
దున పుట్టు పెగటు; మొగముమొత్తు
[మ]

మొక్కిరి = (1) చేచిగనిమలు కలిసిన మూల
[నె]

(2) చివరి అంచు

మొక్కిరె = గోడ మొదలగు వాటి భాగములో
ఏర్పడు బొక్క; మొరిక [కరీ: న]

మొక్కిరెలు = పొయ్యిరాళ్లు [మ]

మొక్క = నాటుటకు అనువైన చెట్టుపిలక—
తెంకాయమొక్క [నె: కర్నూ: ప: అ]

(2) పరి కోసిన కరువాక ఏర్పడినమోటు
మొదలు; కొయికాలు—ఇదిమొక్కడుగు
పైరు (వరికోసి వెంటనే దున్ని పెట్టిన
పైరు) [నె: కర్నూ: అ]

మొక్క = పైబెట్టలేని వాడు—మొక్కవలె
తిరుగుచున్నాడు [చి]

మొక్క-చెడు = పూర్తిగా చెడిపోవు; మొద
లంటచెడు — వాడు మొక్క చెడిపోయి
నాడు [నె: అ]

మొక్కడగు = పరికోసి వెంటనే మిగిలిన
మొక్కలు (కొయికాలు) దున్ని వెంటనే
మరల చెట్టిన పంట; రెండవకారు—
ఈ పంట మొక్కడుగులు మంచిపంట
నిచ్చినవి [నె]

మొక్కలిపీట = ముక్కలిపీట [గ]
 మొగముగొట్టు = అనహృతబుట్టు [కరీ]
 మొగం మొత్తినట్టు = గట్టిగా—వాణ్ణి మొగం
 మొత్తినట్టు తిట్టినా [వి]
 మొగం మొత్తు = తీవు మొగలగువాటిని
 ఎక్కువగా తినినందున వెగటుబుట్టుట;
 మొకముగొట్టు — అదంతే అయినట
 మొగం మొత్తి పోయింది [నె; కర్నూ; అ;
 వ; తె]
 మొగం వాచిపోవు = ఒక వస్తువు మీద
 ఎక్కువ అపేక్షనడు; వాచిపోవు—వచ్చు
 క్లబ్బ మొగం వాచిపోయింది [నె]
 మొగదల = మొదట — ఊరి మొగదల;
 మొగాళం [నె]
 మొగరముగడ్డ = గణుసుగడ్డ; రత్నపురిగడ్డ;
 కందగడ్డ; చిలగడదుంప; తెలగదుంప;
 మొరుంగడ్డ [హె]
 మొగాళం = మొదట; మొగదల [నె]
 మొగి = (1) వరుస
 (2) తాటిచెట్టు, ఈతచెట్టుయొక్క తల
 భాగము [కరీ]
 మొగిలినాగు = మొగలిచెట్టలోను (దొంకల
 లోను) మొగలిపూవు వాసన కలిగిన
 పాము; ఇట్లే మల్లినాగు, సంపంగినాగు,
 చింతనాగు, తాటినాగు మొదలగునవి [శ్రీ]
 మొగుదారి = అగ్రగామి; మొగేదారి [నె;
 చి]
 మొగురము = స్తంభము [కరీ]
 మొగేదారి = పనికి ముందుగా సిద్ధపడువాడు;
 సమర్థుడు [నె]
 మొటిక = (1) మొట్టికాయ—మొటికేశాడు
 [చి; నె]
 (2) మొగమునలేచే యోవనపుపొక్కులు;
 మొటిమ
 (3) చిన్నముక్క—బలవపు మొటిక
 (4) గొరుగగా నిలిచిన మొటిక [నె-పొ]

మొట్టిక్కాయ = మొట్టికాయ [కర్నూ; అ]
 మొట్టిక్కాయ = గోరుచిక్కుడుగాయ; మట్టి
 క్కాయ; గోకిరికాయ; శ్రీరామచిక్కుడు
 [చె]
 మొట్టు = ఒకరకపు చేప [కరీ]
 మొట్టు = మోడు [కరీ]
 మొట్టెకాళ్లు = వేళ్లకు గొట్టలేనికాళ్లు [నె-
 పొ]
 మొట్టెవాడు = అంగ వికలుడు [నె-పొ]
 మొడుసు = గనె [కరీ]
 మొత్త = (1) మాం [చి]
 (2) గోదాము; గిడ్డంగి [గు]
 (3) పశువుల కట్టివేయు కట్టుకొయ్య [కరీ]
 మొత్తలు = (1) దారికి (గేటుకు) ఇరు
 వ్రక్కలా కట్టిన దట్టమైన గోడలు;
 దిమ్మెలు
 (2) తలుము (ఏకము) కపిల (మోట)
 గిలక చట్టమునకు క్రింద కట్టిన గోడ
 భాగము [నె; కర్నూ]
 (3) తొంటి—ఆపెట మొత్తలు జారినవి,
 వీల్లలు పుట్టరు [నె-పొ]
 మొత్తనము = సమృద్ధి [కరీ]
 మొత్తు = కొట్టు [అ; నె]
 మొత్తుకొను = (1) గట్టిగా కేకలువేయు —
 వాడు ఊరకే మొత్తుకుంటున్నాడు
 (2) ప్రాచేయపడు [తె; నె]
 మొదలుమానిన = వంశనాశనమైన [కరీ]
 మొనవిక్కుడు = పోవుటకు కష్టమనిపించు
 దారి, ప్రదేశము—మూలపైటకు పోవా
 లంటే మొన ఎక్కుడనివీస్తుంది [నె]
 మొనదేలి = కొప్పెగా [కరీ]
 మొనదేలు = (1) నెత్తురుగడ్డ మొదలగు
 వ్రణములు, వగులగొట్టుకొనుటకుముందు
 మొన ఏర్పడుట [నె; వ; అ]

(2) ఒక వివాదము పరిష్కార ముఖ
మగుట—దానికే అప్పుడే దేలింది [నె;
కర్నూ; అ; తె]

మొపికలు = యౌవన సూచకముగా లేమ
చిన్న గుల్లెలు; మొటిమలు; మొటికలు
[అ]

మొప్పము = (1) మోసము

(2) ప్రమాదము [కర్నూ]

మొమ్మటు = మైనము [మ]

మొయిన = కుభాకుభకాస్యాలలో బ్రాహ్మణుల
కచ్చె వ్యయంపాకం. బియ్యము వన్న,
చింతపండు ఆకులలో కూరలు ఉప్పు
నెయ్యి మొదలగునవి; మోయన

మొయలుమేయు = మట్టు వర్వతశిఖర
మొలను చుట్టుకొను, ఇది త్వరలో రానున్న
వర్షమును సూచించును — ఈ మొయలు
బాగా మొయలు మేసింది [నె]

మొరము = (1) గులకరాతినేల; మొరుము
[మ; నె]

(2) మెట్టనబెట్టు పరి [చ]

మొరవ = చెరువునిండి పారు అలుగు;
కలుజ [తె; చ]

మొరాయించు = మొండిబడు [మా-గో]

మొరిక = చిన్నగుంట; మొరికి — గోడకు
మొరికపోయింది [నె; వ]

మొరికి = అంగలోపము; మొరిక [కరీ; నె]

మొరుంగడ్డ = గణుసుగడ్డ; చిలగడ్డదుంపు,
రత్నపురిగడ్డ; కంద; తెలుగుదుంప;
మొగరముగడ్డ [న]

మొరుము = రాతిపలుకులతోనిండినమట్టి —
మొరుంనేల, మొరుంబావి; మొరము [చ]

మొట్ట = (1) జిగురు పవార్లము నిచ్చే ఒక
రికపు చెట్టు—మొట్టబంక

(2) అంగలోపము — తొట్టి, మొట్టి
[కరీ]

(3) కక్కువ [మ]

మొల = (1) కలలుడుపులేని లావు ఇనుప
చీల; మళ—మొలదింబి బిగించు [నె]

(2) నాగలికట్టును ఇముడ్చుచీల

(3) మేకు [నే]

(4) రాతిని చెక్కు సాదనము; చీనము—
ఏమొల తొలిచినదో ఈ శిల్పము [చ]

మొలక = (1) మోసుకెత్తిన వడ్ల విత్తన
ములు; ఇది రొంపిలో చల్లుటకు ఉపయో
గించురు.—మొలకమండి

(2) పెద్దచెట్టు (అరటి) ప్రక్కన మొల
చిన చిన్నపిలక [నె; కర్నూ; అ; తె]

మొలకబారింది = మొలకెత్తినది [చ]

మొలకలపున్నము = వైశాఖ మాసముతో
పున్నమనాడు శ్రీలు చేయు వండుగు[అ]

మొలతాడుతీయు = (మా) పోతుగాడి [గో]

మొలవంచ = పోవతి; అంతరీయము —
మొలవంచతోనే స్నానంచేయి × పైవంచ;
ఉత్తరీయము; అంగ వత్తము [నె]

మొలవడి = పైరుకోసిన తర్వాత చేలలో
రాలినగింజలు వానకు మొలచిన మొల
కలు — మొలవడి ఎక్కవగా వచ్చింది
[నె]

మొలుపుజూపు = స్పృహకము పోయుట
ప్రారంభించు — ఈదినం ఆమృతాదు
మొలుపు జూపింది × దించుకొను = తగ్గి
పోవు [నె]

మొలుపుపడును = మొలకలు మొలుచుటకు
చాలినంత తడి [కరీ]

మొల్కుపోయు = మొల్కుకొరకు వడ్లు
పోయు; ములకబోయు [న]

మొల్లి = చిన్నపిల్ల [కరీ]

మొళ = చిన్ననైజా లోహపు మేకు; మొల
[అ]

మోంబొత్తులు = కొవ్వొత్తులు, మైనపువత్తులు
క్యాండిల్స్ [అ]

మోక = మొగ్గ [కరీ]

మోకాటిదండె = (1) బండి బరువు
ఎక్కువ అయిరప్పుడు, ఎద్దులు ముందటి
మోకాళ్ళపై వ్రాలి పూని లాగునని

(2) ఎక్కువైన ప్రయత్నము—మోకాటి
దండెవేసి పని పూర్తిచేసినాడు [నె]

మోకాటిలో మెడనరం పట్టింది = అనం
భవాన్నిగూర్చి చెప్పట; బట్టతలకు మోకా
ళ్ళకు ముడిపేసినట్లు [గు]

మోకు తిరుగని = మిక్కిలి లావైన —
మోకు తిరుగనిచెట్టు [వి]

మోకుబిళ్ల = గడ్డి, కంప మొదలైనవి బండి
మీద తోపుగా వేసి బిగించు మోకుల
చివరన కట్టియుండు కొయ్యబిళ్ల [నె]

మోచీవాడు = చెప్పలు చేయువాడు; ముచ్చి
వాడు [కరీ]

మోచేతిక్రింద నీరుత్రాగు = దీనాతి దీన
ముగా ఒకరిపై ఆధారపడియుండు. దోసి
లితో నీరు త్రాగునప్పుడు రెండు మోచే
తుల బుడుపునుండి నీరుకారిపోవు
చుండును, ఈనీరు త్రాగి బ్రతుకు దైన్య
స్థితి అనుట; మోచేతి గంజిత్రాగు —
ఆయన మోచేతిక్రింది నీరుత్రాగి బ్రతికే
వారెవరూ లేరులే : [నె; తె; గు]

మోచేతిగంజిత్రాగు = (చూ) మోచేతిక్రింది
నీరుత్రాగు [కర్నూ; గు]

మోచేతిదెబ్బ = చాలా బాధాకరమైన దెబ్బ
[సర్కా; నె]

మోచేతిమీసం = ఆడవారికి ఎంతో అరు
దుగా మోచేయిపైగా, కుచ్చుగా రోమము
లుండును. ఇది చాల అదృష్ట సూచకము

—దానికేమి మోచేతి మీసాలున్నవా :
[చి]

మోచేయిజూపు = ఎగబెట్టు; పిల్లకాయలు
ఆటలలో నియమనకు భిన్నముగా ఎదురు
తిరిగినపుడు మోచేయి చూపుదురు —
ఆయన మోచేయి చూచినాడు [నె; అ;
వ]

మోట = కపిలబారి మొదట (పైకి) ఎద్దులు
వచ్చి నిలుచుచోటు, ఇక్కడనుండి నీరు
నిండిన బానను లాగుకొనుచు బారిలోనికి
ఎద్దులు దిగిపోవును [నె-ఆత్మ]

మోటపంపు = మోటతోలి పారించు పొలము
[కరీ]

మోటా = మొరటు [అ]

మోటి = గోడమీదకప్పు మదురు [కరీ]

మోటిక = నరుకగా. లేక కోయగా మిగిలిన
చిన్న మొదలు — మోటికలు లేకుండా
గొరుగు; మొటిక [నె]

మోటు = మోటిక—చేలో మోట్లలేవి దీని
నారు [అ; నె]

మోట్లుగొట్టేవేళ = వేగుచుక్క పొడిచి
నంతనే మోట్లు—(మోటలు, కపిలలు)
కట్టుటకు వెళ్ల నమయము, దాదాపు 9క్వి
4 గంటలు [మ]

మోడి = (1) దొమ్మర మొదలగు ద్రిమ్మరి
జాతులవారు, గిరులు దాటి నడుమ
నుంచిన వందెపు డబ్బును తీసికొనుటకు
చిందులతో, పాటలతో పోయి చేయు
ప్రయత్నమును మోడి అందురు. ఈ ఆట
గాండ్రకు ప్రతిగా, ఎదురు మాంత్రికుడు,
ఎదుట వేసిన గుడిసెలో గూర్చుండి,
పాముల బుట్ట సూదుచు చిందులువేయుచు
పోవుచుండు దొమ్మరిని మంత్రములతో

అశక్తుని జేయ ప్రయత్నించుచుండును. ఇరువారుల వారును క్షుద్ర విద్యలను ప్రయోగించుచుండురు. చివరకు గిరులు దాటి, వాట వందెపు డబ్బును తీసికోగలిగిన దొమ్మరి మోడి గెలిచినట్లు ఎంచబడును.

(2) వట్టుదల చూపుట — మోడివేసి కూర్చోని ఉన్నాడు

(3) పిల్లలు హతము బెట్టుకొనుట; మూర్ఖపువట్టు — మోడి వీల అని త్యాగ రాజు వాడినాడు [నె; కర్నూ; అ]

(4) పంకము; పందెము [తె]

(5) నేపు—నేను వచ్చి కొంచెము మోడి అయింది [మ]

(6) పూర్వపు మహారాష్ట్ర లిపి [అ]

(7) స్పర్థ [కరీ]

మోడెముబోవు = పరి పరుగు దగిలిపోవు [కరీ]

మోద = (1) నెత్తురుకదుము — మోద కట్టింది; మోదు [నె; తె; ఆ; పె]

(2) కమలపాకులకట్ట [గో]

మోదు = మోద—చెయిమోదు కట్టినది [అ]

మోపి = ఒక తిట్టు; ముందమోపి పెదవ అని అర్థము—పోరా మోపీ [తె; నె]

మోపు = (1) పెద్దప్రయత్నము — దానికి పెద్దమోపు చేసినాడు [నె]

(2) సంభోగము — వాడు దానికి మోపు చేసిండు [మ]

(3) గర్భంచేయు [వ; తె]

(4) కోపము — చాల మోపుగా మాట్లాడాడు [చి]

(5) గొట్టములను అతుకు [గు]

(6) నగకు రాళ్లతావు—రాళ్లమోపుకమ్మ [నె]

(7) అధికమగు — జ్వరం చాలా మోపు చేసింది [నె]

మోపుగా = మెల్లగా [నె-పా]

మోపూరుచక్కెర = విషసవీరము. మోపూరులో ఒక సంసారి, ఆ స్థికొరకు ఒక బిడ్డకు యీ విషమును చక్కెర అనిచెప్పి యిచ్చి చంపినాడు. అది మొదలు దీనికి యీపేరు [నె]

మోయన = (1) పరిపోవునది; ఒకపాటిగా నుండునది—అది మోయనగా నున్నది; మోయన [నె]

(2) వల్లెలలో సంసారుల ఇండ్లకు బ్రాహ్మణ అతిథులు వచ్చినప్పుడు, వారి భోజనమునకు వలసిన వంట సామగ్రిని ఒక బ్రాహ్మణుని ఇంటికి వంపునది. దీనితో వంటజేసి అతిథి సత్కారము గావించురు; సాహిత్యము — ఇద్దరికి మోయన వంపినారు; మోయన [నె; తె; అ]

(3) ఒకపాటి పరిమాణము గలిగిన—అయన మోయన మనిషి [నె; కర్నూ]

మోయిన = (చూ) మోయన [నె]

మోర = (1) వశువులమూతి [అ; నె]

(2) (నీచార్థములో) ముఖమనుట — నీమెగము నీ మోరలే [నె; వ]

మోరి = వంతెన; అచ్చెడ; బేరి [అ-పె]

మోరీ = (1) నీటికాయ [తె]

(2) చిన్నవంతెన [అ; హై]

మోరుచిక్కెరము = ఎదురుబడుట [కరీ]

మోరుదోపు = చెప్పిన విషయవాడు [కరీ]

మోరుదోపుచేష్టలు = చేతగాని సోమరి చేష్టలు [మ]

మోరువొట్టు = కల్లు [మ]

మోసు = పేరుకొనిన వండు మట్టికుప్ప [కరీ]

యంబ = (1) చీకాకు; పనిలో కలిగిన చిక్కు;

ఇబ్బంది — ఇంట్లో యంబగా ఉన్నది
[నె]

(2) వేడిమి — ఈదినం చాల యంబగా
వుంది [చి]

యంబ్రహ్మ = అప్రయోజకుడు — వాడువట్టి
యంబ్రహ్మ [నె; కర్నూ; అ; తె]

యటమటము = చిక్కు; సంకటము [కరీ]

యట్టము = కంపతొడుగు [అ-పె]

యద్దామడ్డి = ఎడ్డిమడ్డి; మొరటు [అ-పె]

యతామతం = వెట్టిమొట్టితనము, యతివలె

అలొకకముగా నుండుట; యతిమతము;

యతిమితం — ఆయన యతామతం మనిషి

[నె; తె]

యతిమితం = (చూ) యతామతం [నె;
కర్నూ]

యత్తవారి = ప్రయత్నము; సన్నాహము;
యత్వారి — మంచి యత్తవారి చేసినాడు
[నె]

యత్వారి = (చూ) యత్తవారి [నె]

యదబడు = భయపడు [అ; బ]

యదార = (1) అసక్తి

(2) చీకూ చింత [అ; బ]

యమగండడు = చాలా సాహసము గల
వాడు [నె]

యల్లాబాగా = తేరగా [అ; బ]

యశవు = (1) రోగము

(2) అశుభమైనమాట — ఇదేవి యశవు
[నె]

యా

యాకటి = వేకటి; గర్భిణి

యాకము = అఖండము, యాకాణము [మ]

యాకాణము = మొదలు తుద ఒకటిగా కలిసి
యుండుట — అదూలం యాకాణానికి ఒకే
మొస్తరుగా ఉన్నది [నె]

యాకాము = పేకువ [వి]

యాకిరి వీకిరి = చిందరపందర; ఒకత్రమము
లేని [అ; బ]

యాగర = సాగు నీటికాలువలు చీలు
మొత్తలు, (చోటు) రెగ్యులేటరు [నె]

యాగణ్ణ = గొట్టుకు వెనుక చేర్చిన అక్కె-
డను కలిపి ఉంచు కణ్ణ [నె-మెట్ట; అ]

యాగీ = అల్లరి — వాడు యాగీ చేస్తాడు
[తె]

యాటొలె = ఏటవాలు [మ]

యాతబెట్టు = ప్రయోగముచేయు; చాతబడి
చేయు; పంపుచేయు [నె-పొ]

యాతరమంది = నీచులు [తె]

యాతరి = (1) మర్యాదతెలియని

(2) పొడిచే పశువు [నె-పొ]

యాదర = ఇంటిలోను, ఉమ్మడి కాపురముల
లోను, ఎవరికి వారు డబ్బును మిగుల్చు
కొని చేర్చిపెట్టుకొనుచు, రహస్యముగ
వస్తువులను ధాన్యదుల అమ్మి మూట

గట్టుకొనుచు, ఎవరి సొంతమును వారు పెంచుకొను చుండునది—అమె యాదర గట్టినది. యాదరగట్టిన సంసారం ఎక్కరాదు [నె]

యాదస్తు = జ్ఞాపకము [వి]

యానము = అన్నమెత్తుకొని పెళ్ల పాత్ర [వి]

యామ = ఒకవిధమగు చేప [గు]

యార = (1) పనిచేయక పదలిపేసినదినుము; నెలవు—ఈదినం యార వదలినాదు

(2) జాతరలలో ముఖ్యమైన ఉత్సవము లేని దినము

(3) చెట్టును, కల్లుఉట్టినీయకుండ నిలిపిన దినము—చెట్టుకు యార వదలినాడు [నె]

యారగట్టు = వ్యవసాయమునకు కావలసిన తాళ్లు మున్నగునవి; కలవ [నె]

యారదోలు = పారదోలు, కోడిపిల్లలను చేపారిన తర్వాత తల్లిపెట్టనుండి ఎడము చేయు [నె-పో]

యారదోను = (చూ) పారదోలు [నె-ఆత్మ]

యారపోటి = (చూ) తోడిడి [నె-ఆత్మ]

యారాము = (1) పైరుబెట్టిన, పైరునాటిన కయ్యలో వీరు బయటికి పోవుటకు చేసిన రోతు తక్కువ, చిన్న పాయకాటవ [నె]

(2) కప్పుకాటవ [అ-పె]

యాలాము = (1) పశువులను కట్టిపేయుటకు పొలములో తాత్కాలికముగా అమర్చిన దొడ్డి; యాలాలు

(2) పొలము మధ్య ఏర్పరచిన చిన్న పశువులదొడ్డి, కాపురపు గుడి నెల (Farm-House)—వంగల్ల యాలాలు [నె]

(3) దుర్గమారణ్యములలో వెలసినదేవతల తిరునాళ్లకువచ్చిచేరినజనము, ముఖ్యముగా కలిగినవారు ఏర్పరచుకొనిన తాత్కాలిక వసతి, బస—సుబ్బయ్య యాలాములో దిగినా [నె-మెట్ట]

యావ = (1) ఆదికాన క్తి — ఆయన బలే యావ పునిడి

(2) వృథామానసిక కామేచ్ఛ—యావతో తిరుగుచున్నాడు [నె; అ]

(3) పాటు [కరి]

(4) నైపుణ్యము, అభినివేశము [వ]

(5) పంక; సాకు; మిష—ముక్కడున్న మృత యావ, నే నెవరినో

(6) దీవి—యావగా ఉంది [వి]

(7) ఎగబడు [వ; గో]

యావన్నగలము = ఎల్లకాలము, ఆరు గలము [అ; బ]

యాష్ట = మానసిక ఆయాసము — ఆయన ఊరకే యాష్ట పోతున్నాడు [నె]

యాసమాటలు = (1) కావరపు మాటలు [కరి]

(2) ఒక ప్రాంతము వారికి ఇంకొక ప్రాంతమువారి మాటలో దోష అవధిక ధ్వని; నూతన కైలి—నెల్లారుకు గోదా వరి మాట యాస

యాసరపోవు = వేసారు [మ]

యూ

యూపానికిలాగు

యూపానికిలాగు = బందించి కష్టపెట్టు —
వాడిని యూపానికి లాగినారు. ఈమాట
సామాన్య ప్రజలలోగూడ వాడుకలో
నున్నది - యూవము = యజ్ఞవకువును

బందించు సంభము. దీనికి కట్టి మేకను
చంపి వవ (పేగుపై నుండు పన్నెటిపొర)
దీసి వేయరు [నె]

యె

యెతమతం

యెదరపు

యెతమతం = ఒకరు బెనన్న దానిని
కాదనుట; యతమతము [గు]

యెత్తివతి = అటూ ఇటూ కేలని వర్ణితి —
దానికి యెత్తివతి కేలలేదు [గు]

యెదరపు = (1) బదులు; ఎదరపు [చి]
(2) సహాయము చేయవలసిన వారు, దానికి
మారుగ సహాయము చేయించు కొనుట

—అమ్మగారింటికి యెదరపు పెట్టవలసి
వచ్చింది [నె]

(3) రావలసిన బాకీని వసూలు చేసుకొను
టకు, ముణ్ణునికి చేయు ఆర్థికసహాయము

—అయిన కంబ్రాక్షుట యెదరపు వెట్టి
చివరకు వసూలు చేసుకోవలసి వచ్చింది
[నె]

యే

యేడి

యేడి = బండిజల్లి చివరన ఆకు అడ్డము
పెట్టుకు ఆనుగా కట్టిన త్రాడు — యేడి

విప్పు [నె-ఆత్మ]

యో

యోగులమారి

యోగులమారి = ఉపాయకారి

రంగము = వివాదము; రచ్చ — దాని
విషయంలో పెద్ద రంగమైనది [నె]

రంగరజవాళ్లు = రంగులు అద్దేవాళ్లు; రంగ
రాజువాళ్లు [మ]

రంగరాజువాళ్లు = గుడ్డలకు రంగులద్దేవారు;
రంగరజవాళ్లు [నె]

రంగసాని = భోగముచేసే. గంగజాతరలలో
ఈ పాత్రగల నాటకము ప్రసిద్ధము [చి]

రంగు = వలపు — దానికి వాడిపీద రంగు
[వి]

రంగులాడి = వేషకాంత [కరీ]

రంజీతు = అప్రియమైన విషయము బయట
బడినప్పుడు ఒక వ్యక్తి వడు బాధ —
అతడు రంజీతు పడుతున్నాడు [నె-
మెట్ట]

రంది = (1) పోడు

(2) వలపుగాని రాకపోకలు — వాడిది
రంది అయింది

(3) తీవ్ర కామోద్రేకము — వాడికి రంది
పట్టింది; యావ [నె]

(4) గొడవ — వాడి రంది వాడిదే [నె;
తె]

(5) కలహము [గో]

(6) విచారము; మనోవ్యధ [వ]

రంప = చిన్నకట్ట (కొయ్య) పేడు [వి]

రంపు = (1) గోడు

(2) చేయు బలవంతము — డబ్బుకు వాడు
రంపు చేస్తున్నాడు [నె; కర్నూ]

(3) పీడ — వాని రంపు ఎక్కువైంది [నె;
తె; అ]

(4) గొడవ [గో]

రక్కు = గోళ్లతో గట్టిగా గీకు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

రక్కెను = అభివృద్ధిచెందు; రెక్కెను [చె]

రగడ = రచ్చ; వివాదము — దానికి ఒక పెద్ద
రగడైంది [నె; కర్నూ; తె]

(2) కొట్లాట [అ]

(3) రాపిడి [వి]

(4) వచ్చి పఠానీలు మసాలవేసి ఉడుక
బెట్టిన భక్ష్యము [హై]

రగరగ = మెఱపు [కరీ]

రచ్చ = (1) కొట్లాట [చి; నె]

(2) సమావేశము [చి]

(3) రచ్చబండ — పావడి

(4) పెద్దగొడవ — రచ్చ రాయిడి [గో; నె]

రచ్చన = దాన్యపు కుప్పపుట్టు, ముద్దెర
(ముద్ర) పలుకలేని వాళ్లు బూడిదతో
గుర్తుగ పోయినది (రక్షణ?) [మ]

రజను = అంపముతోగాని ఆకురాయితోగాని
బంగారముపై రాసినపుడు రాలు బంగా
రపు పొడి [గు]

రటాణి = తిరుగులి; లంటారొ, రాగరాయి
[సే]

రత్నపురిగడ్డ = (చూ) గణుసుగడ్డ; చిలగడ
దుంప; కంద [హై]

రపాట = (1) ఒకే లక్ష్యము కలిగియుండుట
— ఒకే రపాటాన ముందుకు పోయినాడు
[నె]

(2) దెబ్బ [కర్నూ]

రపాన = (చూ) రెపాన [నె-ఆత్మ]

రప్పము = గొట్టెల మేకలకై కంపలతో
నిర్మించిన దొడ్డి [అ-పె]

రచనము = కలహా; రచ్చ; రబ్బనము—

దానికిగా రచ్చ రచనమైంది [నె]

రబ్బనము=(1) అందము

(2) గలాటా; రచనము [అ-పె]

రబ్బి = మధ్యకారు మెరకవంటి × కరివ్
[కరీ]

రబ్బు = అధిక్యము [కరీ]

రసపిచ్చి = (1) అధికాసక్తి [నె]

(2) కామాతురత; యావ—ఆయన రస
పిచ్చిగాడు [నె; వ]

(3) బంగారుచేయు ఆకాంక్ష; రసవాద
లొల్యము (పాదరసంతో బంగారుచేయు
వ్రయత్నము) [చి]

రసిక = కురుపులనుండి కారు చీము, నెత్తురు
[నె]

రా

రాకాసిగుళ్లు

రాజమండ్రిరవ్వ

రాకాసిగుళ్లు = పూర్వము మృతకశేబరము
లకు చేసిన భూస్థాపనములు. ఇవి కందు
కూరు, కనిగిరి తాచికాలయందు అచ్చ
టచ్చటగలవు, స్థానికులు పూర్వకాలమున
రాక్షసులు తవస్సు చేసుకొను మందిరము
లను నమ్మకముచే పై పేరుతో పిలుచు
చున్నారు. కాని ఇవి పూర్వుల మృత
కశేబరముల నుంచిన స్థలములని చరిత్ర
వరిశోధకుల అభిప్రాయము [నె.మెట్ట]
రాకిణి = స్త్రీలు తలపై బెట్టుకొను నగ [మ;
కరీ]

రాగరాయి = తిరుగలి; రాగినకల్లు [నే]

రాగలకట్టె = కంపను నెట్టుటకు, కట్టుటకు
ఉపయోగించు, ఒక చివరన పంగాలుగల
పొడవుగట్టికట్టె (కట్టె); రాగోల [నె]

రాగిటి = స్త్రీల శిరోభూషణ; రాగిడి [అ]

రాగిడి = నెత్తిపై విళ్లవలెపెట్టు నగ[గు;తె]

రాగినకల్లు = తిరుగలి; తిరుగలి; చివరురాయి;
రటాణి; లంటారో; రాగరాయి

రాగిల్లు = ఆరితేలు [కరీ]

రాగోల = కంప యెద్దెముల నెత్తు పొడుగాటి
లావణికట్టె; దీని చివర రెండు వంగ
లుండు; రాగలకట్టె [కరీ]

రాచగుమ్మడి = బూడిదగుమ్మడి [వ]

రాచినుకు పోచినుకు = అప్పుడప్పుడు
కురియు వాన తుంపరలు — రాచినుకు
పోచినుకు బీట్లో గడ్డ బాగా వట్టినది
[నె]

రాచి రంపానబెట్టు = బాదించు — అమె
కోడలిని రాచి రంపాన బెట్టింది [నె]

రాచిప్ప = (చూ) రాచిప్ప [నె; కర్నూ; తె]

రాచిప్ప-రాతిచిప్ప = (1) తెలివితేలి మొద్దు
— నైదాపురం రాచిప్ప అనితిట్టు. గూడూ
రుకు వరమటనుండు నైదాపురము చుట్టు
సట్ల మైకాగనులలోనుండు దంపుడు అనే
మెత్తటి వనీమిచాయ రాతిని మలిచి పెద్ద
చిన్న గిన్నెలవంటి పాత్రలను చేయు
దురు. చారు మొదలగునవి కాయటకు
వచ్చుట్లు పెట్టుకొనుటకు మడిగా బ్రాహ్మ
ణులు వీటిని ఉపయోగించుదురు. ఇది
మొద్దుగానుండుటచే, మొద్దుమనిషినిగూడ
రాచిప్ప అని అంటున్నారు

(2) రాచిప్ప [నె; కర్నూ; వ]

రాజమండ్రిరవ్వ = రాజమండ్రి ప్రాంతపు
స్త్రీ, ఉత్తమస్త్రీ అని [గో]

రాజావపు = చాలా మంచి పోకవక్క
[తూ-గో]

రాజేయు = (1) పొయ్యిలో నిప్పువేసి
మండించు

(2) వద్యాదులను కంఠోపాతం చేయు—
పుస్తకమంతా రాజేసినాడు; బాగా ఒప్పు
గిస్తాడు [నె]

రాటు = (1) గుంజ; గూటము; మేకు

(2) కొయ్య [చి]

రాటుపాకు = (1) రాట్నపు చక్రమున ఆకుల
వలె నుండు వెడల్పు చక్కలు

(2) ఒకజాతి ఆకు తీగ, దీనిని మేకలు
గూడ తినవు [నె]

రాటు = (1) రాకపోకలు — మనిషి రాటు
శగులుతున్నది [నె]

(2) అనుభవం—అతడు రాటు దేలినాడు
[అ; తె]

రాట్నము = నూతిగిరిక [చి]

రాతము = ప్రతిదినము వాడకము [కరీ]

రాతిఉప్పు = భూమిని క్రవ్వి తీయునది;
నెంధన (సింధుదేశపు) లవణము [నె;
తె; అ]

రాతిమాంసము = పచ్చడి; ఊరుబిండి [నె-
కలువాయి]

రాపిచ్చి = ధనాదాయమునందే కోరికగల
మానసిక స్థితి — ఆయనకు రాపిచ్చేగాని
పోపిచ్చిలేదు [నె]

రామందాడి = రామునిదాడి; శ్రీరాముడు
కోతిమాకలతో చేసిన దాడివంటి దనుట.
అసంఖ్యాకముగ ప్రజలు గుమికూడుట,
రాకపోకలు జరుపుట—జనం రామందాడి
అయినది; ఎలుకల రామందాడి అయినది
[నె]

రామకుందనము = కల్లలొట్టి [తె-భోనగిరి]

రామచక్కని = అత్యంతము చక్కనైనది
[హై]

రామబాణాలు = చీకిళ్ళ; కర్రలు [మ]

రామాయపట్నమధ్యస్థం = ఒకడు ఇంకొ
కని వస్తువును అన్యాయముగా లాగుకొని
నప్పుడు, మధ్యవచ్చిన పెద్దమనిషి—
చెడసామ్మను చెరిసగము చేసికొనమని
నర్థబాటుచేసి తీర్మానము చేయుట.
రామాయపట్నంవారు సాధారణముగా ఇట్టి
పరిష్కారములే చేయుచుందురని ప్రతీతి.
తుని తగవు చేయు [నె]

రామములక్కాయ = తొమాటో; ఉక్కోరపు
వంకాయ

రాలగుంట = (చూ) రాలగుంటి

రాలగుంటి = నట్టింట, నేలమట్టమునకు పాతి
పెట్టియుంచిన, కొద్ది గుంట గలిగినపలక
రాయి. దీనిపై కుందెనబెట్టి దంచు
కొందురు; రాలగుంటి [నె-మెట్టి]

రాలుగాయ = (1) పనికిరానివాడు — రాలు
గాయవల్గు రిత్తమాట [గు]

(2) మడికడు [కరీ]

రాలుడు = చెట్టునుండి తమంతతాముగా రాలి
నవి—రాలుడు పిండెలు [కర్నూ; నె]

(2) (చూ) రాలు [కర్నూ]

రాలుబడి = పలసాయము—ఈ ఏడు నిరుబో
కంటె రాలుబడి జాస్తీ; రాలు; కనుబడి;
దిగుబడి [చి]

రాలు = పరి మొదలగు పైరులు యిచ్చు
ఫలితము — ఈ ఏడు మిథుచేను రాలు
బాగున్నది. దంచినప్పుడు తేలిసబియ్య
మును దిగుబడి అన్నట్లు; రాలుబడి; దిగు
బడి; కనుబడి [నె; అ; తె]

రావమన్ను = రేవమన్ను [కరీ]

రావు = (1) కివి—అతనిముఖం రావుగావుంది

(2) ముఖకాంతి—రావుగలమనిషి [చి; నె]

రావూరురసికుడు = నెల్లూరు నెలకాణకు
ఎదురుదిగా పేర్కొంచిన కల్పితపురుషుడు.
రావూరు నెల్లూరుకు తూర్పున ఉన్న
గ్రామము [నె]

రాళ్లు = రవ్వలు, పుష్కరాగములు మొదలగు
నవరత్నము—రాళ్లగాళ్లు [నె]

రికాముగా = (1) తీరికగా, పనిలేకుండా [నే]

(2) వ్యర్థముగా [త్రీ]

రిక్క = ఎద్దుల నడల్పు శబ్దము [చె]

రిక్కగోచి = ఒంటరిక్కగోచి × బిళ్లగోచి [కరీ]

రిక్కు = నిక్కు [కరీ]

రిచ్చపిట్ట = ధ్వని లావుగా నేయు ఒకపిట్ట (వ్యంగ్యముగా) నోరు నెత్తిన పెట్టుకొను చునిపి [కరీ]

రిట్టకాయ = కుంకుడుకాయ [చి]

రిట్టు = ఆకులు మొగలు మొదలగు వానిని గోళ్లతో తెంచు [కరీ]

రిల్ల = లేకకొమ్మ — అరిల్లను కొట్టివేసెను [కరీ]

రిల్లగాళ్లు = తొట్రగాళ్లు [కరీ]

రివట = (1) కొంచెము — వాడు రివటైనా పెట్టడు [నె.పొ]

(2) జడి; పెద్ద — రివటగాలి

రివట = (చూ) రెవట [వ]

రివరివమును = ఇగురించు [కరీ]

రివ్వ = (1) సన్నగా, పొడవుగా ఉన్నవెదురు బొంగు

(2) బెత్తము; రువ్వ [చి]

రు

రుజాము = పెంపు; అభివృద్ధి — వాళ్లకు ఆయింట్లో రుజాములేదు [నే]

రుద్దంతసేపు = ఎంతోసేపు [చి]

రుబ్బులాడి = వారిది వీరిది అనక అందరి కోకలు ధరించు త్రీ [కరీ]

రుమాలు = (1) తలపాగ [నే]

(2) జేబుగుడ్డ [గు]

రుమ్యెన = గుంటుకు (గుంటక) యొక్క వట్టు గట్టు (మేడి) [కరీ]

రుళి = కాలి ఆందె [నే]

రువ్వ = బెత్తము; మెల్లై; రవ్వ — చింత దవ్వ [చి]

రూ

రూక = (1) ఒకటింకాలజా [చె]

(2) రెండు అణాలు [చి]

రూటము = తప్పచేసినందుకు కట్టు (జరి

మానా) ధనశిక్ష [నె.పొ]

రూపుదప్పినవాడు = పనికిమాలినవాడు

రూపుబడదు = పొడగల్గదు; కనుతాళం [కరీ]

రెంటాము = ఎద్దుమూపురము; చెండు

రెంటాలకుపోవు = మలవిసర్జనకుపోవు;

రెండేళ్లు పోవు [అ]

రెంటేలు = అధికావమానము [అ]

రెండెల్లబండి = సామానులబండి వంటిదే కాని, పైకప్పు ఉండును; గూటిబండి [మ]

రెండోపాలు = రెండోపంట [వి]

రెక్క = (1) ద్వారబంధమున రెండు అరయగా విగించిన తలుపులలో ఒకటి — దానికి ఒకరెక్క మూయి [నె; కర్నూ; తె; అ]

(3) పొగాకులో ఈనెకు ఒకవైపు భాగము [గో]

రెక్కదుప్పటి = ఒకే పొరగల దుప్పటి × పెద్దదుప్పటి [నె]

రెక్కవట్టె = బండిచంకవట్టె [నె-ఆత్మ]

రెక్కపాయ = కోడి—అకాశతీర్థం [కల్ల] దెబ్బ, రెక్కపాయ కల్పరా [నె-ఆత్మ]

రెట్టకాయ = రెండు ఒక్కటిగా కలిసిన కాయ; అమడకాయ; అరటిపండ్లిట్టివి మాంత్రికులకు అవసరము [చి]

రెట్టగోడ = ఇంటి ప్రక్కగోడలమీద ఇరు ప్రక్కలా, కప్పుదించుటలో ఏటవాలు ఏర్పరచుటకు అటునిటు వాటముగా కట్టిన నెత్తిగోడలు (Gable Wall) [నె; వ]

రెట్టబిడ్డలు = అమడబిడ్డలు [చి]

రెట్టమతం = సామాన్యప్రజలు సాధారణముగా అను దానికి వ్యతిరేకముగా చెప్పు మాట, చేయు వాదము—వాడిదంతా రెట్టమతం. వేమనవలె విమర్శించుటచే రెట్టమతము నానడి పుట్టి పెరిగి అలముకొనినది. ఇతడు గొల్లడని ఒకమాట.

రెట్టమతకాస్త్రమును ఆయ్యల బాస్కరుడు తెనిగించినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

రెట్టమతమోడు = (1) అవివేకి

(2) మొండిపట్టుకలవాడు [అ]

రెడ్డి = మునసబు; గొడు; కాపు

రెడ్డెమ్మ = వాయల్పాడు సమీపం గ్రామ దేవత. ఈమె మహమ్మదీయ సేనలతో పోరాడి చివరికి కొండలోని బండను బ్రదలు చేసికొని లోనికి వెళ్ళినది. ఈమహాపతివ్రత వరమున పుట్టిన వారికి రెడ్డెన్న, రెడ్డెమ్మ అనిపేర్లు ఏచా పూజలు విశేషోత్సవములు జరుగును [చి]

రెడ్డోరి ఆపరెద్దు = రెడ్డివారి ఆబోరెద్దు.

(1) చూపులకేగాని చేతలకు పనికిరాని వ్యక్తి. గ్రామ పశువులను దాటుటకుగా అచ్చువేసి, వెంకటేశ్వరుని పేర విడిపించిన రెడ్డిగారి ఆబోరెద్దు, ఇది తానుగా దాటదు, ఇంకొక ఎద్దును దాటినీయదు.

(2) ఒకపని తను చేయక, ఇంకొకరిని చేయనీయని బయటి పటాబోవపు మనిషి (చూ) ఆపరెద్దు; రెడ్డోరి దున్నపోతు [నె; తె]

రెడ్డోరి దున్నపోతు = అన్నిటికీ అభ్యంతరముపెట్టువ్యక్తి—రెడ్డోళ్లు దున్నపోతు అదీ ఎక్కడు, ఇంకోదాని ఎక్కనివ్వుదు; రెడ్డోరి ఆపరెద్దు [చి; తె]

రెపాన = (1) ఎవరిపాటికి వారు — ఎవరి రెపాన వారు చేసినారు

(2) కదేకధానము—ఒకటే రెపాన చేసినాడు [నె]

రెప్ప = ఇలారానికుండు ద్వారము — రెప్పయిత్తి గింజలు తీయండి [నె]

రెబ్బుగా = పోడిగా; గుబురుగా — పైరు రెబ్బుగా వస్తున్నది [నె]

రెయ్యలు = పెద్దతలకాయ కలిగిన చేపలు,
రొయ్యలు [త్రీ]

రెల్లు = కాకిరెల్లు; రెళ్లు; శరము (Reed) [నె; వ]

రెల్లుగడ్డి = రెల్లు [అ]

రెవట = (1) రేతకొమ్మ

(2) రేతకక — తమలపాకుల రెవట;
రివట [నె]

రెళ్లు = వరి పెన్నులో గింజలు కలిగిన చీలిక

— ఈవీడు రెళ్లు ఎక్కువగా రాలింది [నె]

రెళ్లు = రెల్లు; కాకిరెల్లు [నె]

రే

రేక

రేవుకుపోవు

రేక = (1) గాయము — రేకచేసినాడు [అ]

(2) పిడియనాటి చంద్రుడు [వి]

(3) చేద (చేదనది) [వి]

(4) తాటిఆకుతో చేసిన కోలదొప్ప [నె]

రేకు = (1) సంసారి వికంతువులు ధరించు;
అంచులేని పాలచాయ (రేత రోజా) కోక
[నె]

(2) టీన్, ఇత్తడి మొదలగు రాకువుల
వలుచని యాకు — తలుపుకు రేకుగొట్టు
[కరీ; నె]

(3) ఒంటి వరుస దుప్పటి [మ]

రేగడపాలు = ఈనిన 3, 4 నాళ్లు ఇచ్చుపాలు,
ముట్టుపాలు; జున్నుపాలు [నె; వ]

రేగడబట్టి = అప్పుడే ఈనిన ఎనుము; రేగడ
బట్టి [నె]

రేగిగంప = కగులుకొన్నచో వదలక కల
పొంచు త్రీ [మ]

రేచిక = (చూ) రేక్కె [మ]

రేచు = అడవికుక్క; చాల భయంకరమైనది
[నె; కర్నూ; వ]

రేడ = తేనె పెరడు; తేనెకుట్టె [చి; అ]

రేపము = స్నాహినము — మాత్రాన్తి నీరేప
మైనది (నిందించుమాట) [నె-పో]

రేనాటిన్నెళ్లు = రేనాడు (వరమట సీమ) నుంచి
పెన్నకు పారివచ్చు ఎఱ్ఱటి బురదనీరు [నె]

రేపమున్ను = నన్ననివండుమట్టి; రేవుమున్ను
[కరీ]

రేవు = (1) చాకలి చేసిన ఉతుకు — ఎన్ని
రేవులయ్యాయి; మూడు రేవులకి నెల
[వి]

(2) ఉపాయము [కరీ]

(3) కాలిబాటవలె రేక ఏటి రేవువలె
ఏర్పడిన వ్రదేశము — రేవులు రేవులుగా
గారిగినాడు (నింద) [నె; తె]

(4) వైపు; పార్శ్వము — అపని ఒక
రేవుకు ఇప్పుడే వచ్చినది అనగా వరి
స్కారమునకువచ్చినదనుట; ఏరుదాటు
వారికి రేవు - దిగునట్టిచోటు - దొరకినట్లు
[నె]

(5) ఆగిఆగి వరుసబెట్టి తిట్టుట — రేవు
శబ్ద తిట్టెడు [వ]

రేవుకుపోవు = (1) భర్త మరణించిన త్రీని
జలాశయమునకు (కడ కర్మచేయుచోటికి)
తీసికొనిపోయి, గజాలు వసువుకుంకుమ
తీసివేసి పుట్టింటివారు ఇచ్చిన వత్తము
ధరింపజేయు సాంగెము [తె; నె]

(2) అవర కర్మలకుగా జలాశయమునకు
పోవు — ఈదినం ఎత్తరేవు [నె]

(3) చాకలి గుడ్డల నుదుకుటకు ఏటికో
చెరువునకో పోవుట [అ]

రేవుబెట్టు = టిట్టు — రేవుబెట్టు ఉత్తరనట్టు
టిట్టు [వ]

రేవుకువచ్చు = (1) ఒకవని వైనచుగు;
వరోన్ముఖమగు — ఇప్పుటికి అవని ఒక
రేవుకు వచ్చింది [నె; తె]

(2) ఒడ్డుకు వచ్చు [గో]

రేవుకువేయు = చాకింటవేయు; చాకలికి
గుడ్డలవేయు [వి]

రేవునబడు = కడతేరు; నఫలమగు; రేవుకు
వచ్చు [కరీ]

రేవుమన్ను = పన్నని వండుమట్టి; రేవ
మన్ను [కరీ]

రేవురావు = గతి మోక్షము [కరీ]

రేవులేని = వెరవు చాలని [కరీ]

రేశము = పొరుషము; — రేశముకలమనిసి
[వ]

రేక్క = (1) ఇది అడవియందు పొంచిఉండి
పశువులను పట్టి శరీరమంత రంధ్రములు
చేసి నెత్తురు పీల్చు మృగము; రేచు

(2) వెంటకగలి విడువక కయ్యముపెట్టు
కొను ప్రి; రేచిక, రేచు [మ]

రొ

రొంపికరవు

రొన్ను

రొంపికరవు = అతివృష్టివలన పైరులు
మురిగి చెడి ఏర్పడిన కరవు × వరవు
కరవు [నె]

రొంపు = పొరు; రంపు [అ]

రొంపుట = డబ్బుకు ఇబ్బంది; కసాలా
[శ్రీ]

రొచ్చు = (1) పశువుల ఉచ్చ పేడ కలిసి
ఏర్పడిన బురద [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) వ్యంగ్యముగా-వంకోషము—అయన
రొచ్చులో ఉన్నాడు [నె]

రొజ్జ = ఈదరగాలి, చలిగాలి [గ]

రొట్ట = (1) పచ్చిఅకు మురిగి అయినపరువు
[నె-దక్షిణము; చి; అ; వ]

(2) రేతకొమ్ము — తోరణానికి మామిడి
రొట్ట కావాలి [గో]

రొట్టెలపెంకు = సజ్జరొట్టెలుగాల్చు మట్టి
పాత్ర [నె; పొ]

రొడ్డ = ఎడమ—రొడ్డచేయి [కరీ]

రొత్తి = మగ గురితోలు [నె]

రొద్దు = (1) ప్రొద్దు; సేపు

(2) కొంత [వి]

రొప్పడువేట = (చూ) అరపువేట [శ్రీ]

రొబ్బ = బురద [నె]

రొమ్ము = చన్ను—బిడ్డకు రొమ్ముకుడుపు;
వచ్చిరాని రొమ్ములు [నె]

రొయ్యపొట్టు = (చూ) కూనరొయ్య [నె]

రొష్టు = (1) పని కష్టము; శ్రమాధిక్యము
—అతడు రొష్టుకు ఓర్చాడు [వ; కరీ]

(2) మురికి [అ]

(3) ఇంటి చాకిరి [వ]

(4) అవమానము—వాడు రొష్టుబడినాడు;

రొష్టు [నె; కరీ]

రొసరొసలాడు = కోపించు [కరీ]

రొష్టు = (చూ) రొష్టు [కరీ]

కోటిశాస్త్రం = చిన్నబిడ్డలు నన్ను ఉన్నప్పుడు, రోటిలో కూర్చుండబెట్టి, ముగ్గురు ముత్యదువలు వసువు కుంకుమ పూసిన రోకళ్లనెత్తి “పొడుతునా పేతునా” అని బెదిరించి, రోకళ్లతో తాకుట, ఇట్లు చేసిన ఆ బిడ్డ తుండువరే బలియునని నమ్మకము [చి]

రోకు = (1) ఆసక్తి, మోజు — రోకుతో వని చేసినారు [నె; శ్రీ]

(2) వైపు; వలను [చి]

(3) వలపు — ఆ రోకు పోకుడు [కరీ]

(4) చాకిరి [అ]

(5) తగని ప్రీతి, ఎక్కువప్రీతి [గ]

(6) ఒకరికి పొద్ద సమానము కష్టపడి పని చేయు [అ; బ]

రోమ = రేచుకుక్క [అ]

రోద = బండిచక్రము, కలు; గాలు [న]

రోపు = కోపము — చాల రోపుచేస్తున్నాడు [చి]

రోలుగుంట = దంచుకొనుటకుగా, నేలమట్టమునకు ఇంట పాతిపెట్టిన, చిన్న గుంట గల రాయి; రాలగుంట, రాలగుంటి [నె]

రోసినవాడు = సిగ్గుమాలినవాడు — వాడు అన్నిటికీ రోసినవాడు [నె]

ల

లంకె

లండు

లంకె = మేలు కీతల కలగలుపు, మంచి ఎద్దుతో దొంగఎద్దును, ఆవును లంకె పెట్టుదురు [వ]

లంగా = (1) చిన్నపిల్లల పావడ; పరికిణి [కర్నూ; వ-కి; అ; చి]

(2) అడవాళ్లు చీరలో ధరించు ఉపవస్త్రము [కరీ]

లంగా = (1) నీచుడు; కొరగాని — లంగా నాయాలు [కర్నూ]

(2) రాడి; నంగా [కరీ]

లంగా నాయాలు = నీచుడు; కొరగాని వాడు [కర్నూ]

లంగు = నష్టము — వ్యాపారంలో లంగు వచ్చింది [నె-పొ]

లంగులు = కాలినరములు — లంగులు దెగినదబిలి [కరీ]

లంజదిబ్బ = పూర్వం బౌద్ధాలయము లుండిన చోట. చెడిన ఆడుదల్లా అందు చేరిపోవు చుండుటచే వ్యంగ్యంగా ఆ ప్రదేశమునకు ఈ పేరుబెట్టి వైదిక మతమువారు బౌద్ధమును న్యూనపరచిరి. బౌద్ధవిహారములకు ఊరికి నడుమ పెద్దగోడలు కట్టిగాని, మట్టిదిబ్బలు పోసిగాని పేరు చేసియుంచిరి.

లంటారొ = తిరుగలి; రాగరాయి [నే]

లండ = (1) మొండితనము — వాడు లండకు వడివాడు [తె]

(2) వ్యర్థుడు [చి]

లండు = మొండి [వ; కరీ]

అంద = (1) లావెన, పెద్దదైన — అంద
గోరి [నె; గో]

(2) మాదిగవాడు తోలు నానవేసే గోరెము
[వ; కరీ]

అంప = (1) ఒక పెద్ద లోగిలిలో (ఆవరణ
ములో) ఉండు కొన్ని ఇండ్లు; లొంపి—
ఆ అంప ఇండ్ల వాళ్లంతా.

(2) దగ్గర సంబంధములు గల కుటుంబ
ములు; లొంపి [నె-కందుకూరు; గు]

అంపట = (1) తగులాటము—వాళ్లది పెద్ద
అంపటై పోయింది [నె; గో; తె]

(2) బాద; ప్రయాస [అ].

అంబడి మనుము = ఒకసారి వివాహమై
అత్తగారింటికి వెళ్లి ఎంత కాలానికైన
అమ్మగారింటికి తిరిగి రాకపోవు సంబం
ధము [మ]

అకుముకిగాడు = తార్చుగాడు [గో]

అక్కంచు = వత్తములకు నేయు చిక్కటి
వన్నె అంచు, ఇది అంచు చివరనుండియే
ప్రారంభమగును [నె]

అక్కపూత = అక్కపూసి, బచ్చెన రంగు
వేసినది [వ]

అక్కి = సంబంధము [కర్నూ]

అక్కోరోడు = (చూ) బైరూపోడు, పగటి
వేషగాడు; పైచీపికాడు; తుపాకి
లాట్టోడు [మ]

అక్కిపట్టె = (1) ద్వారబంధపు క్రింది అడ్డ
పట్టె; ఇది పవిత్రమైన దని త్రొక్క-
నీయరు, దానిపై కూర్చుండునీయరు [నె]

(2) గడపకు పైభాగమునం దుండు పట్టె;
నెత్తిపట్టె [నె-పో]

అగాటు = తలక్రిందుల పట్టిలు; అగోటు [అ]

అగాయించి పట్టుకొను = ఒడిసి పట్టుకొను
[నర్కా; నె]

అగాయించు = తేరకు వచ్చిన తిండిని
బాగుగా గొంతువఱకు తిను—అగాయించి
తిన్నాడు [తూ-గో; నె]

అగాలగి = ఒకే పరుసన [కరీ]

అగితి = అనుకూలము [అ]

అగువు = (1) పరుగు—అగువు దీ [నె]

(2) లావువము — అయిన ఆపని అగు
వుగా చేసినారు [నె; అ; బ]

(3) నెమ్మది; స్వస్థత [అ]

అగెత్తు = పరుగెత్తు [నె; అ]

అగోటు = వట్టి; అగాటు [కర్నూ]

అగ్గపట్టు = అధికమైన పట్టుదల [అ-పె]

అగ్గపుపోలు = వివాహ అగ్గనమయమున
చాకలి బియ్యముతో పోయు గీతలు; తెల్ల
పోలు [మ]

అగ్గలెత్తు = (1) బండిలో నుండి ఎదైన
క్రిందికి తోయునప్పుడు నొగ పైకెత్తి
వెనుకభాగము భూమి మీద మోయు

నట్లుంచు; నొగలెత్తు; అగ్గలెత్తు

(2) అధికముగా నవ్వుట [అ-పె]

అగ్గలెత్తు = బండినొగ పైకి ఎత్తి వెనుక
భాగము నేలకు ఆనించు; అగ్గలెత్తు;
నొగలెత్తు [అ-పె]

అజ్జగుజ్జులు = పెనుగులాటలు [వి]

అటుకువేయు = (చూ) రిక్కువేయు [అ]

అటుక్కున = (1) గబాలున—అటుక్కున
నోటిలో వేసికొన్నాడు; అపుక్కున

(2) చిటికెలో, వెంటనే [అ; బ; నె]

అట్టపిక = అప్పుడాల కట్టు; కొడుపు [నే]

అట్టాటు = నినాదము [గు]

అట్టి = తగవు; అట్టి [శీ]

అట్టి = తగవు; అట్టి [శ్రీ]

అట్టు = (1) లావు—అట్టువునిది [నె]

(2) బొంగరము [కర్నూ; నె]

(3) గుండ్రటి మనిషి [వ]

అడితీ = అలస్యము [కరీ]

అడి = గుత్తి, చేటు [కరీ]

అత్తగొట్టు = పాపము ద గి లి నశించు
[కరీ]

అత్తుకోరు = కొంటెబాలుడు [గు]

అప్పుక్కున = చప్పున—అప్పుక్కున మింగే
నాడు; అపక్కున [వి]

అప్ప = (1) బీగము [అ]

(2) లావైన [కరీ]

(3) నిశేపము [నె-మెట్ట]

అప్పున = చిటికెలో, వెంటనే; చప్పున
[అ; బ]

అప్పెడు = ఎక్కువ—వాడు అప్పెడంత
అన్నం తిన్నారు [నె-అత్తు]

అఫంగు = అప్రయోజకుడు [అ]

అబోదిబో = మొత్తుకొనుట—అబో దిబో
వీడ్చినాడు [గు; నె]

అయలు = న య గా ర ము లు; వగలు;
టక్కులు; అభినయములు — అం తా
అయలు పడిపోయినాడు; అయ్యలు;
అయ్యలు [కర్నూ; నె; తె]

అయ్యలు = (మా) అయలు [కర్నూ]

అయ్యలు = నయగారలు; ట క్కు లు;
అయలు; అయ్యలు [కర్నూ]

అవలాడు = పెనుగులాడు; ప్రాకులాడు
[తె]

అవ్వాడు = పాటుబడు [కరీ]

అసుగు = (1) నష్టము

(2) కొన్నిటికి జతగా చేర్చు పదము—
అడ్డు అసుగు [నె]

అస్త్ర = అందుబాటు [కర్నూ]

లా

లాంతేరు

లాలాయ

లాంతేరు = చేదీపము; లాంతరు; లాందరు
[గ: వి]

లాందరు = ల్యాంట్రన్, చే దీ ప ము;
లాంతరు; లాంతేరు [నె; అ]

లాకు = (మా) నాగు; నాము; లాగు [అ; బ]

లాగు = ధాన్య ఋణముపై వడ్డీగా ఇచ్చు
ధాన్యము; నాగు; నాము; ధారణి [అ]

లాగోడి = మునాఫా భూమిని కొలుకిచ్చుట
వలన వచ్చిన లాభము [కరీ]

లాజలు = పేలాలు [కరీ]

లాజిగ = పెద్దగ [మ]

లాట = వరి మొదలగు వాటిని కోసిన దుంప
నుండి మొలచినమొక్క; నాము; లేట

(Lateon)

లాటకట్టు = కొయ్యకాయ, కోసిన పైరు
చిగిర్చి పుట్టిన కరలు; నాముకర [కరీ]

లాటను = లాంటిరు; లాందరు [నె; అ]

లాభం కలుగు = ఒకటి (వ్యాపారస్థులు
రెక్కెంటిలో ఒకటి అనుటలో కలిసి
రాదని కాబోలు దానికి బదులు లాభం
కలుగు అని తమ కొలతను తూనికలను
ప్రారంభించురు. రైతు “పొలి కలుగు”
అని ప్రారంభించును [అ; బ; నె]

లాభము = కపిషను [అ]

లాము = గుంపు; రాశి [అ]

లాలాయ జలము = జొల్లు, సొంగ; తేవ
[వి]

లాదిగ = మానె పోసే గొట్టము; పన్నుర్;
గరాటి; లాదికి; లానిగ; లానిని
[అ; ఐ]
లావాటోడు = మటికుడు [వ; వి]

లానిగా = పెద్దగా, గట్టిగా — కొంచెము
లానిగా చెప్పు, లానిగా వీలుపు [తె]
లానికి = గరాటి; పన్నుర్; లానిని [అ]
లానిని = గరాటి; పన్నుర్ [అ]

లి

లింగము

లిసురు

లింగము = కల్లల్తోపై [న]

లింగాలు = (1) బాలెంత నీకకు పెళ్లి న
రోజున వలుగురాళ్లు 5 గాని 7 గాని చేద
బావి గట్టుపైన పెట్టి, పసుపు కుంకుమతో
అలంకరించి, నవదాన్యాఁడపోసి ధూపము
వేయు రాళ్లు

(2) బాలింత ఊరుదాటి వెళ్లేటప్పుడు ఒక
ఊరి పొలిమేరదగ్గర పెట్టి పూడించి పెళ్లు
రాళ్లు [మ]

లింగిలింగడు = ఇద్దరాండ్ర మగడు [కరీ]

లిక్కి = (1) మెట్టచేరిలో, తడవకుండానే
కలుపుతీయి చిన్న కొడవలి [నె]

(2) చిన్నకొడవలి [అ]

లిక్కికి లిక్కిపెట్టు = ఒకదానికొకటి తేరి
కుండా లంకెలు పెట్టియుంచిన వ్యాపారము;
తంపులమారి [గో]

లిగాడ = అవనింద; చెడ్డపేరు [అ; ఐ]

లిగాడి = (1) ఇబ్బంది

(2) నివారము

(3) ఆవద — ఈమధ్య నాకు ఒక లిగాడి
వచ్చి, వేయి నష్టం వచ్చినది [నె-పొ]

లిక్కి = (1) నష్టము

(2) ఆవద; చిక్కు — లిక్కిలో పడ్డ ప్రాణం
[వ]

లిద్ది = బండివక్రములో ఉరివాయి వవలైన
ప్పుడు, కుండ వడుమ, చేచ్చొకముగా
బెజ్జము దీసి కొయ్యకునక అందు గట్టిగా
బిగించి, మరల ఇరుసుకు రంధ్రముచేయు
నది — దానికే లిద్దెలు వేసినారు

(2) గట్టివ్రతిక్రియ చేయుట — వాడికి
బాగా లిద్ది బిగ గొట్టినారు; లిద్ది బిగిసింది
[నె]

లియాలు = పేలాలు; నెయ్యిలు [గ]

లివ = శక్తి — వాడిలో ఇప్పుడు లివలేదు
[నె; తె]

లిసురు = కుప్ప నురిసే ఎద్దులబంతిలో చివరి
ఎద్దు × మేది [నె-అత్మ]

లి

లిజలు

లింజాలము

లిజలు = రాన్యములో పన్నుటి చచ్చుగింజలు;
ఈజలు; తరకలు [నె-అత్మ]

లింగా = అమ్మటముగా — ఆ సంగతి లింగా

తెలియ వచ్చింది; లింగా అన్నాడు [నె;
అ; వ; తె]

లింజాలము = సుంభముగా చేసిన పని [అ]

లంగచుట్టు = క్రమపద్ధతి లేకుండా వస్తువులను కలిపివేయు [గో]

లుంగి = ఉత్తరదేశములో మగవారు కట్టురంగు రంగుల మొల ఆడకట్టు; ఇది ఐర్లాండ్ మొదలగు తూర్పు ఆసియా వారికి గూడ జాతీయ వర్ణి.

లుకలుక = పురుగులు హెచ్చుగా ఉండి ఒడులెక్కు—వీండినిండా పురుగులు లుకలుక లాడున్నాయి [నక్క; వ]

(2) వస్తువు పాతదై బాగా కలిచి ఆడుట—బండి లుకలుకలైంది [నె; అ]

(3) కుటుంబీకులు మధ్య చెడిన సామరస్యము—ఆ కుటుంబములో లుకలుకలు ప్రారంభమైనవి [తూ-గో]

లుకచెడు = పూర్తిగా చెడు—ఆ కుటుంబము లుక చెడింది [నె]

లుచ్చాపు = నీచము [అ]

లుడవలు = చుట్టలు, మూటగా చుట్టినవి—విడిచిన గుడ్డలన్నీ లుడవలు అడవలుగా పెట్టినాడు [గో]

లూ

లూతవుండు

లూతవుండు = కంటి కొలికిలోని పుండు [కరీ]

లె

లెక్క

లెనడా

లెక్క = (1) డబ్బు—లెక్క చేతిలో లేదు [క; కర్నూ; అ; చె; తె]

(2) దూరము—ఎంత లెక్క వెళ్లినాడు [నె; శ్రీ]

(3) ఎన్నదగిన—అయిన లెక్కలోని మనిషి [నె; తె]

(4) గురుత్వము—వాడంత నాటలెక్క లేదు [నె; కర్నూ; అ; తె]

లెక్కదీరింది = ఆయువు ముగిసింది—ఈనాటితో ఆయన లెక్కదీరింది [చి]

లెక్కపక్కలేదు = నిరాదరణముగానుండు

—మగడంతే దానికి లెక్కపక్క లేదు [నె; తె]

లెక్కాచారము = (1) న్యాయము (correct) [అ]

(2) సంప్రదాయము [నె]

లెక్కాలు = ఎక్కములు—లెక్కల పుస్తకము [చి]

లెల్లెవదము = మాదిగతిట్టు; లెల్లెపాట; అసాది కూకలు [కరీ]

లెల్లెపాట = మాదిగతిట్టు; లెల్లెవదము [కరీ]

లెనడా = సోమరికనము—వాడు పనికి లెనడాయించినాడు [శ్రీ]

లేకి = (1) కల్లాలాద్చికొని బ్రతుకువారు [కరీ]
 (2) ఏరుక తినువాడు; లేకితనం [చి]
 (3) తగినది [గు]
 లేకిడి = (1) వికారితనము [కరీ]
 (2) తక్కువతనము [మ]
 లేగడబట్టె = అప్పుదే ఈనినగేదె; రేగడబట్టె [గో]
 లేచిపోవు = త్రీగాని, పురుషుడుగాని ప్రియులతో రహస్యముగా యిల్లవదలిపోవు — అది వాడితో లేచిపోయింది [నె; కర్నూ, అ; తె]
 లేట = కొయ్యకాలునుండి మొలిచిన మొక్క; లాట; నాము [కరీ]
 లేటదారు = వెలవెలబోవు [కరీ]
 లేదరబిడ్డ = పసిబిడ్డ — పాపం అందరూ లేదరబిడ్డలే [చి]
 లేపు = (1) దూదివరుపు
 (2) దూదితో నింపిన దిండువంటి సంచి [అ; చ]
 లేవ = (1) బండి మొదలగువాటికి వేసిన మెనుకబరువు; లేవడ; లేవు × అరక [నె; కర్నూ]
 (2) సక్తవ [గో]

లేవడ = లేవ (చూ) లేవడి [అ]
 లేవడి = దారిద్ర్యము [గో]
 లేవలేని మనిషి = (1) గర్భవతి [నె; కర్నూ]
 (2) రోగి [తె]
 (3) అశక్తుడు [గో; గు]
 లేవలేనోడు = శక్తిహీనుడు; కాలపోయినోడు [మ]
 లేవిడాలు = బెల్లపుపాకులో నువ్వువప్పపోసి చేయు ముద్దలు (బిల్లలు) [చి]
 (2) హేళనలు [నె-పో]
 లేవిడి = (1) అనమర్తుడు [చి]
 (2) ఒడితిట్టు [అ-పె]
 లేవిడిగొట్టు = ఒడినవానినిచేయు పరిహాసము — లేవిడిగాటి పంపినారు [నె]
 లేవిడిలేపు = పరిహాస పాత్రునిచేసి అవమానించు [మ; నె]
 లేవు = (చూ) లేవ [నె-మెట్ట; అ]
 లేసు = (1) తేలిక, లాఘవము — అది లేసైనవని; అలే లేసుగా చేసినాడు
 (2) చులకన — వాడు లేచై పోయినాడు [నె-పో]
 (3) ద్రవరూపము [నె]
 లేసుగాచేయు = నేర్చుగాచేయు [గు]

లొ

లొంక = దొంక [కరీ]
 లొంగిలువేసికొను = చేరవేసికొను [కరీ]
 లొండ = (1) వల్లపునెం [కరీ]
 (2) దొంక

లొందలు = గుంకలు; తగ్గులు [తె]
 లొంప = (చూ) లొంపి [నె-పో]
 లొంపి = (చూ) లంప; లొంప [నె]
 (2) నొక్కులు [అ]

తొగిడి = దొంగ ఆవు మెడతోకట్టు పెద్ద ఇనువమువ్వ; బొజగ [చ]

తొగ్గిడి = తొక్కిడి—తొగ్గిడితిండి [కరీ]

తొచ్చుదనము = చిన్నతనము; వెలితి; అవ మానము [నె-పొ]

తొజ్జు = (1) హీనస్థితి [చ]

(2) తోగు; చొతుకు [కరీ]

తొటుకు = (1) వాగుట—ఎక్కవగా తొటు కొట్టు [అ-పె]

(2) నవ్వుము [కరీ]

తొట్టగాడు = తొట్టగలవాడు (ఒకవిధమగు తిట్టమాట) — తొట్టగాడితో జెప్పుకో [నె]

తొట్టాకు = (వ్యంగ్యముగా) తాంబూలము [అ-పె]

తొత్తణిగె = అప్పుదాటచేయు కట్టు [నే]

తొడబెట్టు = (1) క్రింది మురికి పెక్కి లేపు— ఎందుకు తొడబెట్టుతావురా [తె; నె; అ]

(2) గడచిన వానిని అనవసరముగా చెప్పు [తె]

తొడారిబుచ్చి = ఏసంగతి దాచలేక ఆదం బరముగా మాట్లాడువాడు [తూ-గో]

తొడిగ = పావుతవ్వ [చ]

తొడిపి = బురదతో నిండిన వల్లపునేల; తొడుగు [నె; వ]

తొడుగు = (1) ఎక్కువగా సిగ్గుపోసి అతి పలుచగా చేసిన చల్ల మొదలగునవి [గో]

(2) బురద

(3) బురదతో నిండిన వల్లపునేల; తొడిపి [నె; వ]

(4) ఒడులు — వాడికి చొక్కా తొడు గై నది [నె-పొ]

తొడుము = ప్రక్కన పొరుచుండు ఏటిపాయ ఒకటి, అంతర్వాహినియై, మరల కొంత దూరమున, ఒక వల్లపుచోట పైకుబికి, నిరంతరాయముగా నీరు పారుచుండనది; బుగ్గ—తాడిపర్తి తొడుము [నె]

తొడ్డ = వెనుకబడ్డవాడు—[వతి ఆటలోనూ తొడ్డే [చ]

తొతుక = తొంద; తొంక [కరీ]

తొత్త = గుంట, ఉత్త — శనక్కాయలన్నీ తొత్తలే; తొటకన్ను తొత్తపోయింది [చ]

తొద్ది = (1) గుంటప్రదేశము—రెండు చేల మధ్య తొద్దిన పూడ్చి కలపుకొన్నాడు [నె; కరీ]

(2) తోయ [కరీ]

తొయ్య = వాననీళ్లు కోసివేయుటచే పొలము లలో ఏర్పడిన నిట్రమైన గుంట [తె]

తొల్లాయపాట = క్షుద్రములగు పాట [కరీ]

తొల్లి = (1) రంకు; ద్వని [మ]

(2) అల్లరి [తె]

తొనుగు = తోకువ [చ]

తొ

తొకాయ

తొకాయ

తొకాయ = (1) పేరు ఊరు లేనినాడు—లేక లేక ఒక తొకాయ వుడితో, ఆ తొకాయ కన్ను తొట్టబోయిందట [నె]

(2) పలానినాడు అనుట—నీదో ఒక తొకాయ [వా]

తొకాయగాడు = ఎవరో ఒకడు అనుట [కరీ]

తొకాలు = ఎడమప్రక్క ఎద్దు; దాపెద్దు [అ-పె]

లోగా = ఇంతకు క్రితం—లోగా యిచ్చినది
పోన [కరి; నె]

లోగాడిపిడ్డు = (1) తనంతానే తనపై భారము
మోపుకొనునది, ఏనుగు తననే తీసి తానే
మన్ను చల్లుకొన్నట్లు

(2) స్వయంకృతావధముతో బాధపడు
వ్యక్తి (బండిలాగు ఎద్దులలో ఒకటి కాడె
కట్టు వైపుకు నెట్టుకొని వచ్చు అల
వాటున పడును. దీనివల రెండెదుల
బరువు అది ఒక్కచే పహించి బాధపడు
చుండును); లోకాడిపిడ్డు; లోకాడెడ్డు [నె;
అ]

లోగాడిపుల్ల = ఎద్దు కాడికట్టువైపుకు నెట్టు
కొని రాకుండ చేయుటకు పలుపు తొలిలో
దించిన ఒకపాటి పొడవైన లావుపుల్ల;
లోగాడిపుల్ల [నె; ఆ; చ]

లోగాణిపుల్ల = (చూ) లోకాడిపుల్ల [చ]

లోగిరి = మండువా [వి]

లోగిలి = (1) ఇంటిముందు ప్రహరీలోపల
ఉండు ప్రాంగణము; మిట్ట—నా లోగిలి
లోకి అడుగుబెట్టవదు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) ఇల్లు [తూ-గో]

లోగుట్టు = మర్మము—లోగుట్టు పెరుమాళ్
కరుక [తె; నె]

లోమూపు = (1) అంతర్మఖమగు దృష్టి

(2) మర్మము బయటబెట్టక దాచు స్వభా
వము

లోటా = (1) చెంబు [నే]

(2) బంబిల్లు, గలాను; టంబ్లర్ [అ; నె]

లోడారాయి = చెరువు, కాలువ మొదలగు
వాటి లోపలి కట్టకు నీటికోత, అలల
దెబ్బ తగులుకుండునటులు, పరువున కట్ట
పొడవున విగించురాయి; ఆలరాయి
(Revitment) [నె]

లోడు = ఒరగుదిండు [అ]

లోతక్కువ = లోకువ [అ; బ]

లోనంగల్ల = ఎక్కడనో లోపల [మ]

లోనైన = మొదలగు, లోనగు [నె; కర్నూ
అ]

లోపాయకారి = (1) లాలాచి, ఇద్దరు భాగ
స్థులు ఒకటై మూడవ భాగస్థుని మోస
గించుట

(2) శత్రువుకు రహస్యముగ సహాయ
పడుట—వాళ్లు లోపాయకారి పనిచేసి
నారు

(3) భూమిని కాయకు దీసికొనినవాని
దగ్గరనుండి, మారుకాయకు దీసికొనినవాడు
[నె; కర్నూ; అ]

లోపిరికి వెలిపిరికి = ముందు వెనుకలాడుట,
క్రొక్కటవడుట—అయిన లోపిరికి వెలి
పిరికిగా ఉన్నాడు [నె; తె]

లోపు = (1) పొట్టలో తిప్పినట్లగు

(2) కుండలోని ద్రవపదార్థమును కలియ
బెట్టు [కరి]

లోపొగరు = అంతర్మదము, బయటికి
వినయము నటించునది — వాడికి
లోపొగరు [నె; అ]

లోబడు = ఉన్ననరకు చాలవరకు అమ్ముడు
పోవు; వ్రయమగు — కాయలు లోబడ
అమ్ముకొన్నా; అన్నీని చాలవరకు
లోబరచినారు [నె]

లోలక్కులు = వ్రేలాడునట్లుగా బాలికలు
చెవికి ధరించు ఆభరణాలు; లోలాకులు
[అ]

లోలాయపడు = పనిబాట లేకుండ తిరుగాడు
—వాడు లోలాయపడుతున్నాడు; లోలు
పడు [నె]

లోలాయి = తార్చుడుకాడు

లోలుపడు = కష్టపడు—వాడు పనిలేక
లోలుపడుతున్నాడు; లోలాయపడు [చ]

లోపట్టము = కొనుటలో అమ్ముటలో కలుగు
తుట్టి (నష్టము) [కరి]

లోవి=అన్నమువండు పెడల్పు మూతిగల
కుండ [నె]

లోనందు అగు = ఎదుటివానితో రహస్య
కార్యములో కలియు — ఇంటివాడు
లోనందు కానిదే ఇంత జరుగదు [తె]

వ

వంక

వచ్చు

వంక=పల్లము [నే]

వంకి=స్త్రీలు ధరించు బంగారు వెండి హస్తా
భరణము; రెట్టకడియము [అ]

వంగు=(1) వాన కురియుట ప్రారంభించు
—ఇప్పుడే తొలకరి వంగినది; వంగ
బడినది

(2) వరికోత ప్రారంభించు — ఇప్పుడే
మిట్టచేలో వంగినారు [నె]

వంచ=(1) దుప్పటిగుడ్డతో కట్టిన దొరి —
వంచగట్టి అనువత్రికి తీసుకవచ్చినారు
[నె; రా]

(2) చెంగోవు; చెంగొరవ (దుక్కిలమున
తర్వాత, చుట్టు గనిమల నరికి నరిజేయు
నది [అ]

వంజరం=రెండు అడుగుల వరకు ఎదుగు
నముద్రవుచేప; పీపుమీద నల్లటి చుక్క
లుండును (King Fish) [శ్రీ]

వంటపుట్టు=వంటవాడు [గం]

వండ=(1) దండుగ [చి]

(2) ఉపద్రవము; ఆరిష్టము — కొంపప
వండదెచ్చినాడు; వచ్చు [నె]

వంత = వీధి నాటకంలో వెనక పాడుపాట
[చి]

వంతు = (1) ఉమ్మడి పనిలో దామాషాగా
పనిచేయునది [తె]

(2) పంతుము — నా తో వంతు పెట్టు
కొన్నది [ప; నె]

వంపు (1) తడవ, వర్యాయము—అప్పుడే
రెండో వంపు అన్నం తిన్నాడు [నె]

(2) బండిచక్రమునకు వేయునది; పూటి
[చి]

వంపొత్తుకొను=వశపరచుకొను [కరి]

వక్కండు = వప్పు బియ్యములను నన్ను
పోటుతో దంచుట [తె]

వక్కణము=(చూ) ఒక్కణము [నె]

వక్కణాలు = పొంకమైన మాటలు [తె]

వక్కల ముక్కలు = అరకొరలు —

వని వక్కలా ముక్కలాచేసి పోయినాడు;

వక్కలు ముక్కలుగా నమలి మ్రింగు;

వక్కలు ముక్కలు [నె; అ; వ]

వక్కలొక్కలు = లొడుకుల్లోడుకులు
[అ]

వక్కాకుశాస్త్రము = వివాహ నిశ్చయ
తాంబూలము [అ-సె]

వక్కి = బిక్కిచిక్కిన; ఒక్కి; ఒల్లి—
వక్కివాడు [నె; కర్నూ; అ]

వగ్రణ=తిరుగపోత; పోవు [నే]

వచ్చు = (1) ఎక్కువగా వ్యాపించిన కలరా

బోటివీధ; అరిష్టము; చేటు—నదో వచ్చు

బట్టినట్టు పుట్టింది; వండ [నె; అ]

(2) తీవ్రమగు ఆన — వచ్చుబట్టి అదే
మాటోమాటోకి తిన్నారు [అ]

(3) అసూయ

వచ్చుండాలు = పోటీలు [గు]

వచ్చుగావుండు = చప్పుగా ఉండు [వి]

వజ్రలేరుపులు = పెండ్లిలో వడమటి అరుగు మీద పెట్టుకుండలు. ఇక్కడనే పెండ్లి కూతురు గోరూజ చేయును [మ]

వట్టము = (1) పెద్ద నాణెమునకు చిల్లర యిచ్చుటకు తీసికొను నుంకము—రూపాయకు బదులైనలు వట్టము [నె; చి; కర్నూ]

(2) నష్టము; దండుగ — దాంట్లో మంచి వటం వచ్చింది [కరీ; వ; గో; అ]

(3) కుట్టి [కరీ]

(4) అవసరమైన కర్పు [అ]

(5) వంకర; వక్రము [గో]

వట్టపునోరు = (1) వడరుబోతు [వ]

(2) వక్రపుహుట లాడువాడు [నె]

వట్టవారు = వుండు మానకవచ్చు [కరీ]

వట్టికాలు = మోకాటి క్రింది భాగము — నా వట్టి కాలి రోమం పోయినట్లు [నె; అ; తె]

వట్టిచాప బండు = చిక్కిపోయినాడు [మ]

వట్టిచేప = ఉప్పువేయక ఎండబెట్టిన మంచి నీటిచేప — వట్టి చేపవులును. (ఉప్పు రుద్ది ఇట్లే ఎండబెట్టిన సముద్రపు చేపను కరవాడ అందురు.)-కాక అరుస్తూనే ఉన్నది, కరవాడ ఎండుతునే ఉన్నది [నె; వ; అ]

వట్టితునకలు = ఎండిన మాంసపు వరుగులు; ఉప్పుకండలు; ఉప్పాంసులు [మ]

వట్టిదిబోపు = పొయ్యిమీద వంటకములు ఎపి లేకుండా పూరకే కచ్చెలు కాలిబోపు — పొయ్యి వట్టిది పోతున్నది [నె]

వట్టిబోపు = (1) వకుళ ఇచ్చే పాలు ఎండి బోపు [కర్నూ; నె]

(2) భూమి తడి ఆరిబోపు [కర్నూ; వ - కొ]

వట్టివాడు = వ్యర్థుడు [నె; అ; తె]

వట్టు = వరకు—ఇంతవట్టు [కరీ]

వట్లు = ముఖముపై ఎండిన కన్నీటిగుర్తులు [నె-పొ]

వరము = వ్రభలో జోడించు సంపు లేకు [చి]

వడ = (1) గారె [నె; చి; రాయ; తె]

(2) ఎండబెట్ట—వడ దగిలింది [అ; తె]

వడకవప్పు = చిన్న ముక్క [తె]

వడప = ఫలకూన్యత — వడప అయినది [గు]

వడపు = (మా) ఒడుపు [కర్నూ]

వడము = చేపలువట్టు పరికరము [చి]

వడితనం = తొందరపాటు [శ్రీ]

వడిదారము = రాక్షసులను కడుగు కును తగిలించియుండు దారము (బెల్లు వలె) [నె]

వడిదుడుకు = (1) ప్రమాదము — అవద [నె-పొ]

(2) ఎచ్చు తక్కువ—దారి వడిదుడుకుగా ఉన్నది [నె]

(3) నడకలో ఒక క్రిమరీతి లేని వ్యక్తి; తొందరపాటి— అయిన ఒక వడిదుడుకు మనిషి [నె]

వడివంగు = గర్వమడగు [కరీ]

వడిసెల = (మా) ఒడిసెల [నె; కర్నూ]

వడుపు = (1) వత్తుగా ఉన్న పైరు [తె]

(2) చేతిలాపువము—వాడువడుపుగా వని చేస్తాడు [తె; నె]

వడుసుబోపు = (1) వంగిబోపు [అ]

(2) గుడ్డమీద తక్కువై ఉతుకులో దారు దారు ఏర్పడు — పంచ వడుసు బోయింది [నె]

వడ్డించు = తిట్టు, తన్ను— నాలుగు వడ్డిల వరా [తె; నె]

వతను = పాలు మొదలగునవి వాడుకగా
యింటికి తెచ్చి యిచ్చుచుండుట —
అతడు వతనుగా మంచి పాలుపోస్తాడు;
వాడుకగా [గో]

వత్తలు = (1) వాడిపోయినవి [కరీ; చి]
(2) కాయలుకోసి ఎండబెట్టిన పరుగులు
[ఁ]

వత్తాని = మాట సహాయముచేయుట; ఒకరి
పక్షము వహించుట — అయినవ వత్తాని
వచ్చినారా; వత్తాని [నె; గు]

వత్తి అగు = కృశించు—వత్తి అయిపోయి
నాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

వత్తులు = చంటినిల్లల ముంజేతి ఆభరణ
ములు; ఒత్తులు [కరీ; నె]

వత్వాని = (చూ) వత్తాని [తె; నె]

వదగదు = పనికిరాదు— అవి విత్తనాలకు
వదగవు [చి]

వది = (1) లోతైన గుంట

(2) గాయము [నె-పో]

వనగూడు = కలసివచ్చు; సమకూరు—వీటి
వనగూడలేదు [నె]

వనజంబకము = అన్న వస్త్రాదులను కోరక
కేవలము నిర్ణీతధనానికి పనిచేయు ఏడాది
సరిజీతము; కడుపు కూడివని [అ]

వనము విడిచిన కోతి = కులమునకు బాసిన
వ్యక్తి [కరీ]

వనారు = వీలు; సౌకర్యము; వనరు [అ; బ]

వనాసరము = వ్యర్థము; అనవసరము
[అ; బ]

వన్నెవాసి = కీర్తి—వన్నెవాసి తగ్గించి
[నె; కర్నూ; తె]

వపదీయు = అధికముగా బాధించు—వాడి
వపదీని ఆరవేసినారు (వన = పేగులపై
నుండు సన్నటి పొర; యజ్ఞములలో
యజ్ఞవతువు వపదీని పేర్దురు; అదే విధ

ముగా బాధించుట అనుట, ఇది అతి
సామాన్యమైన వాడుక మాటగా నున్నది)
[నె; కర్నూ]

వప్పారు = పాక; వసార [నే]

వయ్య = ఒకదానిలో భాగము [నె]

వర = (1) బావులు కుంచుటకు ఉపయోగించు
మట్టితో చేసి కాల్చిన వలయములు —
వరలబావి [నె]

(2) పరువు, దిండు మొదలగు వాటి
మునుగు; కలీలు, గొసిన [నె; కర్నూ]

వరంబడి = ధనదాయము; వరుంబడి
[కర్నూ]

వరక = ఏలవాలు; ఏటి వరక [వి]

వరకట్ట = అడవిపంది వెండ్రుకలతో చేసిన
చిన్నకట్ట. (బ్రష్) దీనితో ధనికుల ఇండ్లలో
బంగారు సొమ్ముల మకిల అప్పుడప్పుడు
కడుగుచుందురు; వరాకట్ట; వరాహపు
కట్ట [వ]

వరగడ్డము = (1) నిట్రముగా నున్న రాతి
యొక్కగాని, గట్టు యొక్కగాని అంచు
—వరగడ్డాన నిలుచుకో బాక [నె; తె;
గు]

(2) ప్రోవ ఒక్కప్రక్క ఎత్తు ఇంకొక
ప్రక్క తగ్గుగా నుండునది [అ]

వరటకపోవు = కృశించు; ఎండుకపోవు
[నె]

వరడు = బక్కచిక్కిన వాడు [గో]

వరడుగ్రక్కు = నక్కయెత్తు [కరీ]

వరదగూడు = చంద్రునిచుట్టు ఏర్పడు వరి
పేషము; గలిగూడు [మ]

వరదట్టుకొను = రాబట్టుకొను—రావలసిన
వడ్డీ వరదట్టుకొన్నారు [చి]

వరంపండు = (చూ) వరపడు; వరము
పండు; వరముకొరకు పండు (పండు
కొను) [వ; కృ]

వరపడు = కోర్కెలకొఱకు, ముఖ్యముగా
 స్త్రీల సంతానముకొరకు, దేవి ఆలయ
 మున నిష్ఠతో ప్రతిదినము కొంతనేవు,
 దేవి ఎదుట సాగిలబడి, ద్యా న ముతో
 నుండుట— అమె జొన్నవాడ కామాక్ష
 ప్పుట వరపడినది [నె; కర్నూ; అ; తె]
 వరప్రయాణము = చేయ దలచుకొనిన
 ప్రయాణమునకు తిథి వార నక్షత్రములు
 బాగలేనప్పుడు, ముందుగా ఒక మంచిదిన
 మున వేరొక యింటికి వయనమై పోయి
 ఉండుట [అ]

వరలు=వారు; వదరు

వరవ=(1) చెరువుకు నీళ్లు వచ్చుటకు సహజ
 ముగ (త్రవ్వకనే ఏర్పడిన వాగు) అ చెరు
 వుకు వరవ వాగులేవు [నె; అ; తె; గు]

(2) చేకూరు నడుపాయము — డబ్బుకు
 మాతేమి వరవ ఉన్నదా [నె; అ; తె]

(3) గడ్డ [చి]

వరవడి=వేగము; ఉరవడి [కర్నూ; నె]

వరసందు=రెండు ఇండ్లసూరు కలిసికొనిన
 చోటు, వాటినుండి జారిన నీరు బయటికి
 పోవుటకు గోడల నడుమ ఏర్పరచిన
 చిన్న ఎడము — వరసందున నడచిరా;
 సూరసందు [నె; అ; గు]

వరసంజారము = చలిజ్వరము; మలేరియా

వరాకట్ట = వందిరొములకట్ట; వరకట్ట
 [నె-పొ]

వరిడి=(చూ) వరిది [తె]

వరిది = శ్రీమంతులు, రాజులదగ్గరకు
 ఎప్పుడూ ఇచ్చకము మాటలు చెప్పనది;
 —అయినకు ఎప్పుడూ వరిది చెప్పాల.
 వరి; వరిడి [నె]

వరి మురిగెనని కొడవలి బారవేయు=
 అక్కఱ వస్తువును అక్కఱలేనప్పుడు,
 అజాగ్రత్తగా పడవైచి, తరువాత వివార
 పడు [కరీ]

వరుంబడి=ధనాదాయము; డబ్బురాక; వరం
 బడి; వరుమానము — మాకు వరుంబడి
 తగ్గింది [నె; తె; అ]

వరుగు=ఎండించిన కూరగాయ ముక్కలు
 —మామిడివరుగులు; వారుగులు [కరీ;
 వి; నె]

(2) చిక్కచిక్కిపోవు — వాడు వరుగై
 పోయిండు [వ; నె]

వరుణ = ఒకరిగా పూజయో, పారాయణమో
 చేయుటకు మరియొకరిని నియమించి
 అవసరమైన ధనమిచ్చుట — అయినకు
 వరుణ ఇచ్చినాడు [శ్రీ]

వరువది=(చూ) వరిది [నె-పొ]

వరుస=ప్రాయము; వయస్సు—అయినపెద్ద
 వరుస వున్నది [నె; వ]

వరుసబడు = మామలెల్లుడు వరుసతో పరి
 హాసములాడుకొను—వరుసబడుతున్నాడు
 వరుసలాడు [నె]

వర్జిగ=(చూ) కలేరు [అ]

వర్తి=(చూ) వరిది [నె]

వర్లు=వరు; (వేలు—వర్లుతోట [అ; మ])

వణదవాలు = ప్రవాహమువలె వచ్చు;
 వెల్లువబెట్టు

వణ్ణు=కారము—వణ్ణుగారలు [వి; శ్రీ]

వణ్ణులు = వీటలు — గోడ వణ్ణులిచ్చింది
 [వి]

వల=పర్యాయము—మిరవతోటలతో ఒక
 వల సాలు తోలెదరు, రెండవ వల అచ్చు
 తోలెదరు [గు]

వలంత = ఒక కొనన రెండుగా చీల్చి
 పంగాలు చేసిన నొగ, దీనిని బురద
 కయ్యలో చదరపెట్టను ఉపయోగించు
 నల్లమానుకే బిగించెదరు [నె; చి]

వలపక్షము=పక్షపాతము—అయినకు వాడి
 మీద వలపక్షము [కర్నూ; నె]

వలలో వేసికొను = బేలుపుచ్చి లోబరచు
కొను—అయినను ఎటనో వలలో వేసి
కొన్నారు [నే]

వలాకు = సుకుమారి [కరీ]

వలాసాలు = మిల్లుసంచులు [కృ]

వలికి = శృశానము; గోరి [తె; నె]

వలిబట్టు = చలికి అవయవములు కొంగుర్లు
పోవు — ఈ ముసాగాకు నన్నజీవాలకు
వలిబట్టినది [నె; వ; తె]

వలుసపోవు = కారణము లేకయే తల్లికి
పాలు రాకుండుట [మ]

వల్లకో = ఊరుకో; వల్లకో [శ్రీ]

వల్లడి = తొందర; చెడుపు—వాడికేమి వల్లడి
వచ్చిందో (తిట్టు) [నే; నె]

వల్లవడదు = వీలుకాదు; చెల్లదు—అదంతా
ఇక్కడ వల్లవడదు [నె; తె; అ; గో]

వల్లమాలిన = (1) అడ్డు ఆపులేని — వల్ల
మాలిన కోవం వచ్చింది [వి]

(2) సాధ్యంకానివని — ఈ వల్లమాలిన
వసులు నావల్లకావు [చి]

వల్లముసంచి = ధబ్బువేసి నడుమునకు
కట్టుకొను తిత్తి; జాలెసంచి [అ]

వల్లవైపు = దారితెన్ను—నీవనికీ దారితెన్ను
వల్ల వైపు లేదు [నె-పో]

వల్లు = శకునము [కరీ]

వల్లుమిక్కిలియగు = అవశకునము కలుగు
[కరీ]

వల్లె = పంచ, గుడ్డ [చె]

వల్లెంపుపంచ = పెండ్లికూతురుకు వల్లె
వాటుగా రెండుప్రక్కల వేయు అంగ
వస్త్రము [నె-పో]

వల్లెవాటు = అంగవస్త్రమును ఒక చంక
క్రిందనుండి తీసి ఎదుట భుజములపైకి
లాగి కప్పు విధము [చె; నె]

వల్లెలు వేయించుట = యుక్తవయస్సు
వచ్చిన ఆడపిల్లలకు మేనమామలు ఓణి

(వెట)లు తెచ్చి వేడుక చేయించి ఇచ్చుట
[తూ-గో]

వషట్కూరాలు = చీవాట్లు [తె; నె]

వష్టుమువాడు = వైష్ణవుడు [నే]

వసపాది = ఇంటిపెరటిలో, జలదారిగుంట
చుట్టును, బిడ్డల వైద్యమునకుగా వసగడ్డ
లను వేసి పెంచువాది. తుంగవలె ఎవ్వరి
వసను మూడేండ్ల కొకసారి త్రవ్వివేసి
కొత్తవసను నాటుచుందురు, లేకున్న వస
ముదిరి నాభి అయి, కఠిన విషమగును
[నె-ఆత్మ]

వసపిట్ట = ఎడతెరిసి లేకుండా మాట్లాడు
వాడు (చూ) వసబోసినవాడు [తూ-గో;
గు]

వసబోసినవాడు = ఎక్కువగా మాట్లాడు
వాడు; వాయాడి. వసచాది చిన్నపిల్లలకు
పోయుదురు. దీనిని ఎక్కువగా పోసిన
మాటలు ఎక్కువగునని నమ్మకము—
వాడికి ఎక్కువగా వసబోసినాడు;
వసపిట్ట [నె; కరీ]

వసారా = (1) రెండుప్రక్కలా క్రిందికి
సూర్లుదించిన ఘరిపాక [నె; కర్నూ; అ;
తె]

(2) ఇంటిముంచు వేసిన వరండావంటి
పందిలి [నె; తె; మ]

(3) సోపా [అ]

(4) అరుగు [వి]

(5) గుమ్మము [కరీ]

వసుకుదీయు = క్రొత్తపెండ్లి జంటను పీటల
నుండి లేపునపుడు వారిపై నుండి ముడుపు
పైసాలు చుట్టితీయు [కరీ]

వస్త్రకలిశము = (చూ) వస్త్రగాయము; వస్త్ర
కళశము [కర్నూ]

వస్త్రకళశము = (చూ) వస్త్రగాయము; వస్త్ర
కలిశము [కర్నూ]

వస్త్రకాయకము = వస్త్రగలితము [వి]
 వస్త్రగలితము = (చూ)వస్త్రగాయము [నే]
 వస్త్రగాయము = (1) దేనినిగాని మెత్తటి
 పొడిగాకొట్టి, పలుచటి గుడ్డగుండా అది

వడునట్లు చేయుట; వస్త్రగలితము, వస్త్ర
 కలితము, వస్త్రకళకము [నే; గో]
 (2) వడగట్టు [అ]
 వస్త్రగాళము = వస్త్రకాళము [అ]

వా

వాక

వాటమారి

వాక = వంశగౌరవమునకు తగినది — నాకు
 వాకగాదు [కరీ]
 వాక = నీరుబారు పల్లపుపొలము; వాద;
 బాదవ; పదవ
 వాక = వలదు — వాక-తాకవాక [అ]
 వాకిర = కక్కుట [నే; ఆత్మ]
 వాకిటఉండు = స్త్రీ విహిష్టతయి దూరముగ
 ఉండు [వి]
 వాకిలి = (1) తలుపు [రా; నె]
 (2) ఆవరణము, గుమ్మము [నరా-]
 (3) ఇంటికి ముందు ఉన్న ఆవరణము;
 మిట్ట [శ్రీ; ఉ-గో]
 వాగట్టు = వాననీరు కల్లములోనికి రాకుండా
 చేయను కుప్ప నురిసిడి కల్లముచుట్టు
 వేసినకట్ట [నే; అ]
 వాగర్త = సముద్రతీరము; కలవాక; కరాక
 [నే-తూర్పువాడు]
 వాగల్లము = కుప్ప నురిసిడికిగా చేసినకల్లము
 చుట్టు పడుగు పరచిన దానికి మించు
 నట్లుగా ఎక్కువగా చేసిన కల్లము [నే]
 వాచిపోవు = ఎక్కువగా ఆశపడు — మొగం
 వాచిపోవు; మామిడిపండుకు వాచి
 పోయినా [నే]
 వాచూరు = ఇంటికప్పుచూరు; వాలుచివరి
 భాగము — వాచూరుపట్టె [ది; నె]
 వాచూరు = వాకలిచూరు [కరీ]

వాచేడు = ఎక్కువగా చెడు; వాచ్చెడు [అ]
 వాచ్చెడు (వాసి + చెడు = ఎక్కువ చెడు)
 — వాడు వాచ్చెడిపోయినాడు [నే]
 వాటంగ అగు = లావుగ అగు [మ]
 వాటపందెము = ఒడ్డిని పందెపు ధనము
 — పదిరూపాయల వాటపందెము వేసు
 కొన్నారు [నే; అ]
 వాటపడు = బండి మొదలగునవి తలక్రిందు
 లగు; వాటుపడు [అ; బ]
 వాటము = (1) ఎక్కువైన బలుపు — వాడు
 వాటంగా ఉన్నాడు (వాటంబైన వేట
 తమకంటె అని పోతన) [వి]
 (2) అనుకూలము — వాటంగాదొరికింది
 [నే]
 (3) ఏటవాలు స్థితి — బారివాటము [నే]
 వాటారము = చిలికే కవ్వపుత్రాడు; తరి
 చాడు [గు]
 వాటికూళ్లు = వారియింట, వీరియింట తిను
 ఉచితమైన భోజనము [నే]
 వాటు = (1) అప్రయత్నముగా కలిగిన
 లాభము — బలేవాటు గొట్టినాడు [నే]
 (2) తలక్రిందు లగుట; బోలాపడుట —
 బండివాటు వడినది; వాటపడు [నే; తె]
 (3) అనందర్పపు కూక [వి]
 (4) కొలిగింత — వాటేనుకొను [కరీ]
 వాట్లమారి = వాట్లు = అనందర్పపు మాటలు
 పలుకువాడు [కరీ]

వాడ = దాన్యాదులు నిలువచేయు పెద్ద మట్టి పాత్ర [అ; బ]

వాడకము = ఉపయోగము; వాడుట [నె; కర్నూ; అ; తె]

వాడకాలు = (1) బోగంబీది—ఇదేమి వాడకాలుబీది అయిపోయిందో [నె-చిక్షిణ]

(2) వాడవదినె — వాడవ (పేటకంఠ బోక) వదినె (వరునైనది) [వ]

వాడబెంకాయ = బొనికదీసి ఎండబెట్టిన గోడుమవర్ణపుకాయ [నె]

× పచ్చి బెంకాయ; కొబ్బరికాయ

వాడవదినె = తిరుగుబోతు ఆడది [కరీ]

వాడుక = (1) వినికడి; జనశ్రుతి—ఆయన మంచివాడని వాడుక [నె; కర్నూ]

(2) అలవాటు—అది వాడికి వాడుక [తె; నె; అ]

వాణి = కండువా; ఉత్తరీయము; పైవంచ [శ్రీ]

వాణి = పైట; టిటి

వాతవియ్యము = శవము నోటిలో బోయు వియ్యము (అత్యంత దైన్యమును దెలుపు పదము—వాతవియ్యము గూడ లేకండా చచ్చినాడు [నె]

వాతివియ్యము = (హ) వాత వియ్యము [నె]

వాద = వెల్లువనీరు తగులు వల్లపు పొలము; పడవ; బాడవ—అల్లాదువాడ [నె]

వానకాలం యానంగిచదువు = పరిగా రాక ఎప్పుడో వీలైనప్పుడు, వానలలో ఎండలలో చదివిన చదువు; పనిలేని కాలంలో చదివినది, ఒక్కముక్కల చదువు [మ]

వానకాళ్లు = క్రిందికి సారలు సారలుగా దిగిన ముట్టులు; ఇది వర్షమాచకము — పరమట వానకాళ్లు దిగినవి; వానపేర్లు [నె; అ]

వానగండ్లు = (1) వడగండ్లు; రాళ్లవర్షము

(2) పెండ్లికొడుకుకు బావమొదలు వడించు పిండివంట [మ]

వానగుడిసె = గొడగు [చి]

వానపేర్లు = (హ) వానకాళ్లు [వ]

వానాకాలపుచదువు = అరకొరలుగా వచ్చిన విద్య—వల్లెలలో వసులులేని వానాకాలములో మాత్రం చదివిన చదువు [నె]

వానాగుంతలు = వామనగుంటలు [చి]

వాపరించు = ఎక్కువగా దందానడపు [కరీ]

వాపాటము = అభ్యాసము; అలవాటు [హ]

వాపు = కోరిక [గు]

వామానము = మృషాభిమానము; తెచ్చికోలు గౌరవం—వామానం చూసి పోయినాడు [నె]

వామి = (1) మరిసిన గడ్డిని పొడవుగా, గడ్డి అయిపోవునంత వరకు ఉండు నట్లుగా పేర్చినది; మేట; [నె; కర్నూ; తె]

(2) కయ్యలలో పోసి ఉంచిన పెద్ద ఉప్పు కప్ప [నె; అ]

(3) పెరడు—గడ్డివామి [చి]

వామినికోయు = గడ్డిమేటను పేర్చు [నె]

వాము = (1) అప్పుడే రొందిన చల్లనచేతిలో విలిచిన నీటిని, చిన్న చిన్న కాలువలు దీసి, చల్లన మొలకకు దెబ్బతగులకండా మెల్లిగా అ నీటిని బయటకు తీసివేయుట — నాలు కయ్యలో నీళ్ల వామిరా [నె]

(2) కప్పవీధియ [అ]

వాముకొను = గడ్డగప్ప [కరీ]

వాయ = (1) తినుబండారములు కాల్చు నప్పుడుగాని, వియ్యము మొదలగునవి దంచునప్పుడుగాని బాండలితో, రోటితో ఒక్కొక్క తడవ పట్టగలిగినది; వాయి — దానిని రెండు వాయలుగా దంచు [నె; అ]

(2) పర్యాయము (అన్నము తినునప్పుడు) — మొదట వాయ [అ]

వాయాడి = (1) నోరుగల ప్రి; ఊరికే వాగు వది [చి]

(2) మాటకారి [నె]

వాయి = (చూ) (1) వాయ [కర్నూ; తె]

(2) మూర్చరోగము

వాయిదా = (1) వ్యానము [తె]

(2) కేసు వినుటకు కోర్టు యిచ్చు గడువు

(3) చెల్లించవలసిన మొత్తము వద్దులు వద్దులుగా చెల్లించు — పది వాయిదాలలో కట్టాల (Instalment) [అంధ్ర]

వార = (1) ప్రక్క; వైదొలగు — ఒకవారగా నిలుపు; ఓర [నె; తె]

(2) దూకుడు; వాటము (Slope) [అ]

(3) వ్యత్యాసము — దానికి దీనికి అంతగా వారలేదు [నె]

వారగు = తొలగు — బీడ వారయింది [అ]

వారచ్చు = ఒకే అట్టతో కుట్టిన పలువటి చెప్పు [నె-మెట్ట]

వారడి = (1) భేదము — దాని వారడికట్టిచ్చి నారు

(2) చేసినతోటను, తక్కువను సరి చేయుట; ఎలవ — అన్నంవారడి ఫల హారంలో తీసినాడు [నె]

(3) ఏటవాద [అ; బ]

వారపాక = ఇంటిగోడకు ఆనించి వాలుగా వేసిన పందిరి [నె-అత్త]

వారపాకు = కొట్టము [తె]

వారపోయు = (1) పుట్టచుట్టు దిరుగుచు, ప్రిగావి దంపతులుగాని సన్నగా పోయు నీరు మొదలగునవి [కర్నూ]

(2) దేవునిముందు నీరుదోసి మ్రోక్కుట [తె]

వారబోవు = (1) ప్రి బహిష్టు అగు; దూర ముగ నుండుట — అమె వారబోయింది [నె]

(2) ఓరగానుండు [వ]

వారము = పంటలో సగము దాన్యమునీచ్చు వద్దతి — వారం సారం వచ్చిందింత; మేడిపాలు [ఁ]

వారా = భేదము; వార [అ; బ]

వారాది = పంతెన [తె]

వారాలుజేసికొను = రోజొకరియింట నియా మకముగా భోజనము చేయుచు ఏడు దినములు గడుపుకొను, ఇది ముఖ్యముగా విద్యార్థులు చేయుపని [వి; కరీ; నె]

వారిణి = కపిల (మోట) కాడిమధ్య, నీటి బాస మోకును బిగించుటకు, పన్నికట్టి పెట్టిన పలుపు (ఉచ్చుతాడు); వార్నె

వారినె = (1) మోటుపగము

(2) నాగటిత్రాడు [కరీ]

వారు = (1) సన్నముగా కోయు (చెక్కు) [నె]

(2) దేవునకు నైవేద్యముగా పోయునది [నె]

వారె = రెండుచేతులకు అబ్బునంత — వారె గడ్డి తెస్తన్నా; సందెబు [చి]

వార్నె = (1) కపిల మోకును కాడికి బిగించు టకు పన్నిన ఉచ్చుతాడు; వారిణి [నె-అత్త]

(2) కాడి మానుకు వడుచుకట్టియుంచు ముప్పేటత్రాడు [నె-పొ]

వార్నెపీట = వార్నెను దూర్చు అల్లకము [నె-పొ]

వాలకము = (1) పేరుకు పనిచేసినట్లు నటించుటకు — వాలకంచేసిపోయినాడు [నె]

(2) విధానము; వద్దతి

వాలకాలు = జాతరలలో వేయు వేషములు [గ]

వాలగ = మేలైన నున్నటి మంచినిటిచేవ; వాలగ [నె; అ; తె]

వాలగ మీసాలవలె = కోపుగా తెగులు లేకుండా ఎదుగు వరిదంబును పోల్చి చెప్పుట — వైరు వాలగమీసాలవలె వస్తున్నది [నె; అ]

వాలాయము = (1) సహజము — ఇది వాడి వాలాయము [కర్నూ; నె]

(2) అలవాటు ప్రకారము, అయినను కాక పోయినను అదే సమయమునకు చేయు పని — వాన వాలాయం తీర్చుకొని పోయింది; అనగా బాగుగ కురువలేదనుట [నె: అ]

(3) కప్పక — వాలాయంగా రండి [వ]
వాలు = (1) ఏటవాలు — ఇంటికప్పుకు వాలు తక్కువైనది [నె: కర్నూ]

(2) పర్యాయము — ఇది రెండో వాలుతిండి [నె]

(3) బావి త్రవ్వినప్పుడు తీయు పరుస [కరీ]

(4) ఒరగడ్డము; నిట్రమైన ప్రదేశపుకొన [అ]

వాలుగ = (చూ) వలగ [వ]

వాలెరువు (వాల + ఎరువు) = ఉచ్చతో గూడ అరి, పొడిపొడిగా విరబడిపోయిన పేడఎరువు [నె]

వావిలిపొరక = దూలాలపైన కప్పు దంతి; కొడినెపొరక; దంతి [కరీ]

వాసనకట్టు = నెయ్యి మొదలగువాటి వాసన తగ్గిపోకుండునట్లు, పాత్ర మూతికి గట్టి మూతగా కట్టినది; వాసనకట్టు [నె]

వాసి = (1) నెమ్మది; నయము — జ్వరం వాసి అయినది

(2) కొలక, పరిమాణము — పని కాలు (పాతిక) వాసిగూడ కాలేదు [నె]

వాసూరుపట్టె = వాసూరున విగించిన చెక్క [చి]

వాళిగ = పొన్నలు (Funnel) కువ్వెన; గరాలు

వాళి = (1) వాడుక, అలవాటు [వి]

(2) ఉనికి; స్థావరము — ఇది దేశవాళి వసరము

వి

వింటిలిదబ్బ

విడిచినది

వింటిలిదబ్బ = విలిసంబువంటిది, బాణము నకు బదులుగా అల్లెత్రాడు నడుమనుండు చిన్న అల్లె కములో చిన్నరాయిబెట్టి, అల్లె త్రాడు లాగికొట్టునది; ఇంటిలిదబ్బ; ఉండేలిదబ్బ — వీలకాకేమి బెలుసు వింటిలిదబ్బ ఏట [నె: అ; తె]

విచారింపు = ఒకఇంట జరిగిన మరణ మునకుగా, ఆ ఇంటివారి చుట్టములు పోయి చేయు ఓడార్పు; పరామర్శ; మంద లింపు — విచారింపుకు శుక్రవారంపోరాదు [నె: కర్నూ; అ; వ]

విచ్చు = ప్రత్యేకముగా నుండు నాణెము; విచ్చురూపాయి. [గ]

విచ్చెలు = దూదపింజలు [కరీ]

విడతలు = మారు — ఎన్ని విడతలుతింటారు? ఇడతలు [తె]

విడదొక్కు = ఒక పెద్దపొలమును విభజించి బాగస్థలకు ఆయా బాగములను ప్రత్యే కించు — మిఠిపాలం పెద్దవాడికి విడ దొక్కినారు [నె: అ]

విడవలి = చెరువుతొట్టులలో గంటగట్టిఎదుగు దర్బగడ్డి. దీనితో ఇండ్లు కప్పుదురు; కుళ; ఇడవలి (ఈ జాతిలో సువాసన గలదే వట్టిపేరు) [నె]

విడిచినది = భర్తచే విడువబడిన జారిణి

(2) నిగ్గవిడిచినది ప్రి — అది విడిచిన ముండ్ [నె: అ]

విడుచు = తలకు అంటిననునె, సీకాయ
మొదలగు వాటితో పులుమగా నునె
వదలుట—తల బాగా విడిచినది; విడిచి
పోయినది [నె]

విడుచు = వండిన పత్తిని కాయనుండి
ఁటచు—ఈ చేను మూడు విడుపులకు
వచ్చినది [నె-పో]

విడుదాకు = విడిపోవుట [కరీ]

విడెము పెట్టు = చునుపు నిశ్చయమొనర్పు;
విశ్చిత్తార్థము; తాంబూలముబెట్టు [కరీ]

వితణ్ణము = వితండము; మూర్ఛము; పెడ
ద్రము — వాడు ఒలే వితణ్ణపు మనిషి
[నె; అ]

విత్తుపూజ్యము = చల్లిన విత్తనములుగూడ
పండక పైరు ఎండిపోవుట — ఈ పడు
మాకు విత్తు పూజ్యమైనది × కొడవటి
పూజ్యము = పైరు ఎదిగి కోయవలసిన
అగత్యము లేకనే ఎండిపోవుట [నె]

విద్దెలు = కెరటాలు [వి]

వినాయింపు = మినహాయింపు [వి]

వినికిడి = (1) కింపడింతి; అవాయి; పుకారు;
[నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) విననది [గో]

(3) అనేక విషయములను విని తెలుసు
కొని యుండుట [ఆ; ఐ]

(4) ఇంపు—అయన ఉపన్యాసము విని
కడిగా లేదు (వినుటకు సాంపులేదు)
[అ]

వినిపించుకొను = (1) చెప్పినది ఆలకించు

(2) చెప్పినట్లు చేయు — వాడు నామాతే
వినిపించుకోలేదు [నె]

విప్పల్క-ము = కొంతవంత; విడ్డూరము
[కరీ]

విప్పెట్టు = జుగుప్సితము [కరీ]

విరగగోయు = తగించు—తనకు రావలసిన
దబ్బు విరగగోచుకొని మిగత ఇచ్చి
నాడు [నె-పో]

విరదాట్లు = వీరులత్రాళ్లు, కొలుపులలో
గొల్లలు తొడలుచుట్టు వినరికొట్టి 'టప్'
అను శబ్దముచేయునవి. ఇవి ఎలుకతోక
వాటపు కురుచమొకటి. ఇవి ఉంచు
పెట్టెను 'గంగపెట్టి' అని పూజింతురు
[నె]

విరుగడమైపోవు = విడిపోవు [కరీ]

విరుగుడు = విషమును విరుచునది; ఉపశమ
నము—నామకు (నాగుకు) చిలుము విరు
గుడు [నె; కర్నూ; అ; వ; తె]

విరుపు = (1) అనూయ [కరీ]

విలవిలలాడు = ఆయాసముతో తపించు
[కరీ]

వినదురాయి = తిరగలి; రాగినకల్లు [అ]

వినవిన = (1) ఒకదాని కొకటి యంటక
ఉండు

(2) దేనికదే యుండి పోవు [వి; కరీ]

విస్తళ్లువేయు = భోజనమునకు సిద్ధముచేయు;
పీటలువేయు—విస్తళ్లు వేసినారు, లేండి
[నె; కర్నూ; తె]

విస్తుపోవు = ఆశ్చర్యపడు [చ]

వి

వీరంగము

వీరజాటి

వీరంగము = పెద్ద గోల [కరీ]

వీరకత్తి = వియ్యపురాలు × వీరూడు =
వియ్యంకుడు (త్రస్తరూపములు) — ఈర
కత్తె; ఈరకాడు [గ]

వీరజాటి = వీరులతాడు. గంగమ్మ భక్తుడు

దీనితో మోడుకొనుచు, నృత్యముచేయును

(చూ) విరదాట్లు [చ]

వెంగళప్ప = వెట్టిబోగలవాడు [నె: పర్కా: తె: అ]

వెంపలాడు = తరిమి వెన్నాడు — వెంపలాడి చంపినాడు; వెంపల్లాడు [క]

వెంపు = వైపు; తట్ట; ప్రక్క

వెత్తెళ్లు = కొలబానలతో దాన్యము కొలవగా హెచ్చు వచ్చిన దాన్యము [నె-పొ]

వెచ్చము = (1) ఇంటికి కావలసిన చిల్లర వస్తువులు—వెచ్చానికి పోయినాడు [నె: కర్నూ; అ]

(2) మందులు వండుటకు కావలసి వచ్చే కొంత, పిప్పళ్లు మొదలగు దినుసులు [తె]

వెచ్చలు = నింపుకలు; నిప్పుకణములు [అ: కరీ]

వెట్టికిబ్రతుకు = నిదారణమాపినను బాగుగ పైకివచ్చు—యానాది బిడ్డమాదిరి వెట్టికి బ్రతికినాడు [నె]

వెటకారము = కామే సమర్థుల మని ఇతరులను వికటముగాచేయు వెక్కిరింక [గో]

వెట్టిరు = వేడినీరు x పన్నీరు = చల్లనీరు [అ]

వెనుకదన్ను = వెనుకనున్న సహాయము [వి]

వెనుకదీము = వెనుక నుండు బలము [కరీ]

వెనుక కపిల = (చూ) తిరుగుడు కపిల [చి]

వెనుగాడు = వెనుపట్టె; పూరిండ్లకు పైభాగమున వాసములకు ఆధారముగా నుంచు కొయ్య [నె-పొ]

వెనుగు = కంటె [వ]

వెన్నుముద్ద = ఒకరకపు గాదము; వెన్నాడి [కరీ]

వెన్నుదంతి = జొన్న కంకులను పోగు చేయుట మొదలగు వనులకు ఉపయోగించు సాధనము [నె-ఆత్మ]

వెన్నుపోటు = ఒక ఇంటి వెన్నుగాడి ఇంకొక ఇంటి వెన్నుగాడికి అడ్డముగా నుండుట. వాస్తుప్రకారము ఇది దోషము—అ యింటికి వెన్నుపోటు తగిలంది - పోటీ [నె]

వెన్నాద్రె = ఒక రకపు గాదము [కరీ]

వెన్నెమ్మ = పురిటిలో శిశువులకు హానిజేయు ఏకాచి [నె-పొ]

వెట్టికుట్టె = ఏమీ తెలియని వ్యక్తి (కుట్టి అనిన బాలుడుగాని, బాలికగాని అనితమిళము)

వెట్టివెంగళప్ప = వెట్టి బాగుల వాడు [వ]

వెలయు = (1) తగ్గు

(2) భూమినుండి పుట్టుకొనివచ్చు [కృ]

వెలిగడ = (1) నీరుబెట్టక దున్నిన దుక్కి; ఎలిగడ—వెలిగడ చల్లినాడు; గడ్డలలో కలిపినారు x రొంపిదుక్కి [నె]

(2) వర్షాధారము గల భూమి [నె-పొ]

వెలిగనులుబడు = నిదుర చేలిపోయి కన్నులు నిలిచిపోవు [కరీ]

వెలిగాకి = ఎవరితోను కలియక తిరుగు వ్యక్తి [కృ]

వెలిగాడి = ఎద్దు బండికాడి చివరకు పోవుట; ఎలిగాడు [నె: అ]

వెలిగొండలు = నెల్లూరుజిల్లాలో తూర్పుకును మలకు పేరు, తెల్లటి అని. వీటికే కర్నూలు మండలములో ఆర్లగడ్డ దగ్గర ఎఱ్ఱమల అని, నంద్యాలకావల వల్లమల అని పేరు

వెలిమబ్బు = కురిసి కురిసి వెల్లబారిన మొగులు [కరీ]

వెలుగడి = కార్చిచ్చు; ఎఱగలి [కరీ]

వెలుచు = చిన్న పాత్రలను తోము [కరీ]

వెలుచు = కడుక్కోమీద ఉన్న నూలు వంటె
తెక్కించు: లేదా రాట్నములకు డబ్బాలు
తగిలించి ఆ డబ్బాలకు నూలు చుట్టు;
అలుచు

వెలుతురుకట్టె = ఒక అడవిచెట్టు కొమ్ము.
దీనిని పచ్చిలో వెలిగించినచో చమురు
బోసిన దివిటీవలె వెలుగుచుండును [నె]

వెల్లువ = ఎక్కువగా నుండుట, ఏటి వెల్లువ
వలె ననుట—ఆ పొలములో తాటిచెట్టు
వెల్లువ; ఎల్లవ [నె; ప; అ]

వెల్లువకట్ట = (చూ) పొల్లుకట్ట

వెళ్ళగాయు = నోటినుండి వదలు—ఆ పటపు
విడవలు వెళ్ళగాయును [నె-పొ]

వెళ్ళనంపు = (1) జాతర అయిన తర్వాత
ఆ గ్రామదేవతను ఊరి పొలిమేరకు తీసి
కొనిపోయి, వెలిమొగము బెట్టి ఉంచి,
తల వగులగొట్టి వచ్చు తంతు; విసర్జన
వంటిది — పోలేరమ్మను వెళ్ళనంపినారు
(2) ఇష్టములేని వారిని పంపి వేయు —
అయినను వెళ్ళనంపను యంతనేపు బిట్టి
నది; సాగదోలు [నె]

వెళ్ళనీడు = రాటు; గడచు [కర్నూ]

వెళ్ళబోసుకొను = తన దుఃఖమును ఒకరి
ముందు గాథగా చెప్పకొని ఏడ్చు [నె]

వెళ్ళాల = (1) శాఖాహారులైన మొదలియార్లు
[చ]

(2) కృషికులు

వెళ్ళిపోవు = చనిపోవు [నె]

వే

వేంపుడు

వేలుకూరు రామాయణము

వేంపుడు = వేయించినది; వేపుడు —
వేంపుడు కూర; వేక [నె; కర్నూ; అ;
తె]

వేకాడు = ఉక్క [చ]

వేగించు = నెగించు, నిర్వహించు [కరీ]

వేగిలి = నువ్వు చేసి అడుగు [కరీ]

వేగిలివారు = తెల్లవారు; వేగులవారు [కరీ]

వేగులవారు = తెల్లవారు; వేగిలివారు [కరీ]

వేచికాల్పు = ఎక్కువగా బాదించు —
అయిన నన్నజనాన్ని వేచి కాలుస్తన్నాడు
[నె; అ]

వేపు = వైపు; వెంపు; తట్టు; ప్రక్క

వేపుడు = వేయించినది — వేపుడుకూర;

వేంపుడు [నె; కర్నూ; తె]

వేయికొక్కజెట్టి = ద్రిమ్మరి

వేరగు = అన్నదమ్ములు కుటుంబవిభాగమగు
[అ]

వేరుబోవు = కుటుంబము విభాగమగు; వేర్లు
బోవు [కర్నూ; తె]

వేర్లుబోవు = కుటుంబవిభాగమగు; వేరు
బోవు—అన్నదమ్ములు వేర్లుబోయినారు
[నె]

వేర్లుబోవు = వేరైపోవు; వేరుబోవు [వ]

వేలుకూరు రామాయణము = మొదలు
పెట్టిన పని ముగియులోపలనే పలుమారు
మరల మరల ప్రారంభించుచు వచ్చునది.
చిత్తురు తాలాకాలో వేలుకూరుగ్రామ
మున్నది. రామాయణ కాలక్షేపము ప్రారం
భించి సాగుచుండ మధ్య రెడ్డిగారు వచ్చే
వారట. రెడ్డాచ్చె మొదలెత్తుకోమంటే
మళ్ళీ మొదలుపెట్టి కొన్ని క్షణాలైనదే

మరొక రెడ్డిగారు రాగా మొదలెత్తుకొని
మళ్ళి ప్రారంభించుచునే యుందురు గాని
కథ ముందుకు సాగిపోక ఆ పుణ్యకాలము
గడచిపోయేది, కథ సాగేదికాదు [చ]

వేషాలమారి = (1) క్షణక్షణమునకు మనసు
మార్చుకొనువ్యక్తి

(2) ఎప్పుడూ వేళాకోళము పడువాడు—

వాడంతా వేషాలమారివాడు [నె: కర్నూ:
తె: ఆ]

(3) మోసగాడు, వేసాలమారి [వి]

వేసె = చీరకట్టుకొనుటలో పెట్టుకొను గోడి
[సర్కా]

వేళపాళ = సమయము, సందర్భము —
వాడికి వేళాపాళ లేదు [నె: కర్నూ: ఆ;
[తె]

వై

వైపు

వైవాటు

వైపు = (1) ఆసుకూల్యము — పనికివైపు
దప్పింది

(2) పట్టు — వైపు దప్పి జారిపోయింది

(3) మెలకువ—వైపుగా పనిచేయు [నె:
కర్నూ: తె: ఆ]

వైమూల = ఐమూల [కరీ]

వైవాటు = ఆచారము [కరీ]

వొ

వొట్టెలు

వొస్కెలు

వొట్టెలు = వంపులు; చీలికలు; పట్టెలు [మ]

వొత్తుపొయ్యి = నీళ్లు కాగుటకు ఒకకుండము
పొయ్యి ప్రక్కన గుంతచేసి ఉంచి అమర్చిన
పొయ్యి; పొంతకుండ; పొయ్యి [మ]

వొట్టెమాటలు = వంకరమాటలు [మ]

వొస్కెలు = వధూవరులవై నుండి దిగతీసి
దానమిచ్చు వైసలు [మ]

వో

వోకారము

వోలాలు

వోకారము = వాంఠి; వాకర [మ]

వోలాలు = కాల్చిన పచ్చి శనగకాయలు
[మ]

శకణ్ణము = వేళాకోళము, చాల్చి; కాణి—
అబ్బయ్య శకణ్ణాలువడుతున్నాడే [నే]
శకలుబడు = మితిమీరు; పెట్టిచేష్టలు చేయు
— సెకలబడుతున్నావే [నే]
శకున గీసిగాడు = ప్రతిదానికి అడ్డుపడేవాడు
శకునపక్షి = అభ్యంతరాలు చెప్పవారు;
శకునాలపక్షి; శకునగీసిగాడు [చి; కర్నూ]
శకునాలపక్షి = (1) ప్రతిదానికి ఏదోఒక
అభ్యంతరము చెప్పువ్యక్తి; ప్రతిదానికి
శకునముల పట్టింపు చూచువాడు; శకున
పక్షి [నే; తె]
(2) చెడగ శకునం చెప్పవాడు, అనిష్ట
సూచకుడు [అ]

శకగ్గండాలు = శకణ్ణములు, వేళాకోళములు
[అ]
శటము = విపాస; క్షుద్ర; విచ్చి; అధికేచ్ఛ
[అ; బ]
శటాయింపు = విరక్తి; కోపము [అ]
శతమానము = ఎక్కువగా తిట్లుట (నూరు
తిట్లు అనుట) — శతమానం శెట్టివాడు
[నే; తె]
శరవ = మూతి సన్ననిపాత్ర [నే-పొ]
శరామసి = కొంచెముగూడ తీరిక లేనిపని;
గబగబ ననిచేయు — ఆయన ఇప్పుడు
శరామసిగా ఉన్నాడు [నే]
శర్దు = తలపాగగట్టు పెద్దరుమాలు

శా

శాండో

శాకారము

శాండో = (1) సర్కసులలో భీమునివలె
బలప్రదర్శనముచేయువాడు — శ్యాండో
పనులు
(2) ఎక్కువ శారీరక బలముగలవాడు;
భీముడు. ప్రొఫెసర్ కోడి రామమూరి
శ్యాండో ఈ శతాబ్దాదిలో, స్విడ్జర్
ల్యాండు దేశస్థుడు — ఈజిప్ట్ శ్యాండో
అను మల్లనివలె ఇనుపగొలుసులు
త్రెంపుట, ఏనుగును పైన ఎక్కించు
కొనుట మొదలగు బలప్రదర్శక కార్య
ములను చూపుచు సర్కసు సాగించినాడు.
ఆయన ఆంధ్రుడు, విజయనగరవాసి.
కోడి రామమూరికి ఆ శాండోకు పోటీ
జరిగి, కోడివారు గెలిచినారు (ఈయన
విశ్వబ్రాహ్మణుడైనను నాయుడని పేరు

బడినది) వీరు అని మొదలు 'రామమూరి
శ్యాండో' అను పేర విదేశములు న్వదేశము
పర్యటించి పేరొంది, పరమపదించినారు.
[నే; తె; అ]

శాక = భాగము; గురుతు; పులికము—
అబద్ధమాటైన శాక కొట్టినది [నే]

శాకండాలు పోవు = బడాయిలు పోవు;
ఎగిరిపాటు [గు]

శాకము = సేకము; సెగ; వేడిమి—పొయ్యి
శాకము [అ; బ]

శాకరము = శోభించు—ఇప్పుడు శాకర
ముగా ఉన్నాడు; ఈ పైరు దానికంటే
శాకరముగా నున్నది; శాకారము [నే-పొ]

శాకారము = (చూ) శాకరము [నే-పొ]

శాఖము = మాంసము (పై జాతులవారు వాడు మాట) [వ]

శాగమట్ట = (చూ) కలబంద [వ]

శాగరమట్ట చీర = నారచీర [మ]

శాణ = తెలివిగలవాడు [తె]

శాణతనము = జాణతనము [మ]

శాణా = అన్ని నేర్చిన నాగరికుడు; జాణ [కరీ]

శాణాతనము = శాణీతనము [గు]

శాణి = కోడిగము; చాల్తి — అంతా శాణీలు వడుతున్నాడే [నే]

శాణి = నేర్పరి; నేర్పరితనము [అ]

శాణితనము = నాగరికము [కరీ]

శాతబడి = (చూ) చేతబడి; సేతబడి; శాతాళము [కర్నూ; కరీ]

శాతాళము = సేతబడి; సేతాళము [కరీ]

శాతువ = పని, సేద్యం; శాదవ [అ; బ]

శాదము = పచ్చిక [నే-పొ]

శాదవ = చేసిన పని (వ్యంగ్యముగా) — ఏమి శాదవ చేసినావయ్యా [నే]

శాదానము = చేసిన పనికి వ్యంగపదము; శాదవ [కర్నూ]

శాదారము = నష్టము [చి]

శాన = నాల — శానా పని [కరీ; వ; నె; చి]

శానబోగు = కరణము; కులకర్ణి; కనక పీఠ

శానా = చాలా [సే; నె; తె; చి]

శాపనగొట్టు = శాపము దవలిన — ఈ భూములు శాపనగొట్టు భూములు [కరీ]

శాబ్ది = ప్రతిజ్ఞ — శాబ్దీ దీసినాడు [నే]

శాబ్ది = (1) రూపము,

(2) ఎస్తువు; ఉరువు [చి]

శావ = సేవ — దేవుని శావదీసిరి [కరీ]

శి

శిండ

శివాలాడు

శిండ = ఆడగురి [గు]

శిఖండి = రెండువైపుల తలలు గలిగిన పాము — మొండి సికండి [నె; ఉ-గో]

శిగినపు వక్క = చిగిరపు వక్క; మేలైన వక్క [కర్నూ]

శిల్లులు = ఎద్దుల మెడలపై కాడిపెట్టి, దాని పైన బిగించే కొయ్యలు [వ]

శివ = (1) తారాజువ్య [చి]

(2) సన్నని వెదురు మెలిక, గలముగా త్రాడును కట్టినది. దీనిని పిట్టలు వట్టుటకు ఉరులుగా ఉపయోగింతురు [చి]

శివముదాలు = దేవుడు పూనుటచే తూలు [కరీ]

శివమెత్తు = ఆవేశము పొంగు — వాడికి శివమెత్తింది [తె; నె]

శివా అంటూ = ఓం ప్రదమతః; సిమా అంటు [కరీ]

శివాలాడు = (1) ప్రాదేయ వడు — వాడిని వట్టుకొని ఊరకే శివాలాడినా

(2) పీగదీయు [నె]

(3) దేవుని పూనికవల్ల మైకం కమ్మి ఉగులాడు [గో; చి]

శీర్షాలు = కట్టెను చెక్కే పనిముట్లు; బాదిన
[మ]

శీల = చీల [వ]
శీలముండలు = (హ) చీల మడిమ [వ]

శు

శుద్ధిపెట్టు

శుభస్వీకారము

శుద్ధిపెట్టు = కడగు, భుజించిన విస్తరి తీసిన
చోట, అలికి శుభ్రపరచుట [అ; నె]

శుభస్వీకారము = కర్మ ముగిసిన తర్వాత,
మామగారలు కర్మ చేసినవారికి వత్తము
లిచ్చు ఆచారము [అ]

శూ

శూన్యము చేయించుట

శూన్యము చేయించుట = (హ) చేతబడి [అ]

శే

శేవుకొను

శేరు

శేవుకొను = బలములేకుండా శరీరము ఉరు;
వాపు; ఉబల [శ్రీ]

శేరు = (1) గిలక జబ్బు (వృషణవ్యాధి)
హెర్నియా—వాడికి శేరు దిగింది [వి]
(2) వశవుల మగ గురి [నె]

శై

ము

శైవము = శాకాహారభోజనము — ఈ దినం మాత్ర శైవం [దక్షిణము]

శ్రీకణాలు = ఏడులు [కరీ]

శ్రీరామచిక్కుడు

శ్రీరామచిక్కుడు = గోరుచిక్కుడు, మటిక; గోకిరి

షో

షోకు

షోదా

షోకు = (1) వగ — అశదు షోకులు బడు
చుండె [నె]
(2) విపరీత అలంకరణము; విలాసము
[కరీ: నె]
షోడదాయినికొడుకు = దుర్మార్గుడు [గో]

షోదా = పనిబాటలు లేకుండా తిరుగాడుచు,
ప్రీతివెంట బడుచు విలాసముగా తిరు
గాడు పనికిమాలినవాడు. ఇతడు రౌడి
వలె దుర్మార్గుడుగాక మెత్తనివాడు [నె]

స

సంకటికట్టె

సంగి

సంకటికట్టె = అంబలి మొదలగువాటిని
గెలుకుకట్టె; తెడ్డు [చి]
సంకదాళ = సంకలో కలుగుగడ్డ [అ]
సంగటివేళ = ఉదయం సంగటి (సంకటి)
దీను ప్రొద్దు (ఉదయం 10 గంటలు); కాపు
కూటివేళ [అ]
సంగడాపు = ప్రీతి పురుష లక్షణములతో
పుట్టిన ఆపు. దీనిని యింట వుంచుకొనరు,
గంగిరెడ్ల వారికి యిచ్చివేతురు [నె-పొ]
సంగడి = సామాన్యమైన నడులను దాటుటకు
ఉపయోగపడు పడవ [గు]

సంగడికోళ్లమంచం = కాళ్లను (కోళ్లను)
సంగడి (కరిమెన) పైన నునుపుగా
గుండ్రముగా చేసి అమర్చిన మంచము;
అరదాలమంచము [మ]
సంగనోటు = అధికము; ఎక్కువ — సంగ
నోటిపని అయినది [అ: బ]
సంగి = (1) అడుదానిపంటివాడు; అడంగి
రేకులవాడు; కొట్టా
(2) ఏమిచేతగానివాడు [మ]
(3) కల్లికొల్లి ఏడ్చుకలది, (కలవాడు)
[అ-పె]

సంగ్రము = ఉక్కబోయుట [అ; బ]

సంచకరి = బయన; చంచకరువు; సంచకారము [కరీ]

సంచకారము = చంచకరువు [అ]

సంచకరువు = బయన; అడ్వాన్సు; సంచకారము [నె; కర్నూ; అ]

వంచకారము = సంచకరువు; బయనా [అ; నె]

సంచ = పశువులపారుడు వ్యాధి [శ్రీ]

సంచు = (1) గుంపు [గో]

(2) మర్మము [అ]

(3) గొడవ—ఈసంచ నాకేల [కరీ]

(4) విధము—వాడెంతా విచ్చినంచ [నె-కనిగిరి]

సంజరేవు = సంసారుల పెండ్లిండ్లలో ముహూర్తమైన మరుసటిదినము సాయం క్రమము, ఊరిచెరువు రేవు దగ్గరకు పెండ్లి కొమరుని తీసికొనిపోయి, అలంకరించి, చేదురు జరిపి గుఱుముపై కూర్చుండబెట్టి ఊరేగింపుగా ఇంటికి తీసికొని వచ్చుట. ఇది పేడుతైన దినము. పెండ్లికూతురు పూలపలకిలో ఉత్సవమున చేరును; సందిరేవు [నె]

సంతన = (1) ఒకపనియొక్క ముగింపు [గు]

(2) పనిచేయుటలో లాభనము [నె]

సంతనాపి = సరియగు యేర్పాటు [గ]

సంతసారకాయ = ప్రతివారు వట్టిమాచి విడిచిపోవునది. అంగడిలోని అనవకాయను కొనువారు గోటవొక్కి ముదురు లేతను చూచునట్లు ప్రతివారు ఉపయోగించు వస్తువు అనుట—సాని కువములు సంత సారకాయలు (కవిప్రయోగము గూడ)

సంతము = సౌంధము [కరీ]

సంతుముసుగు = వంశ మంతరించు [కరీ]

సందకాడ = సందెకడ [అ; బ; నె]

సందప్ప = చంద్రుడు

సందాల = సాయంసమయములు; వగటాలు; వగటివేళ [అ; నె]

సంది = ప్రాంతము; చుట్టుపట్ల — ఈ సంది లట్లాది లేదు [అ]

సందిబొందె = త్రీలు సందికి (రెట్టకు) తొడుగు కడియము [నె-పా]

సందిరేవు = సంసారుల పెండ్లిండ్లలో లగ్నమైన మరునాడు పెండ్లికొడుకును చెరువు దగ్గరకు తీసికొనిపోయి అలంకరించి, అచట నాట్యపు చేదురు జరిపి; ఊరేగింపుతో ఇంటికి తీసికొనివచ్చునది; సంజరేవు; సందెరేవు [నె]

సందిలి = (మా) సందెడు; సందిట [కర్నూ]

సందీలము = ఎక్కవ—సందీలము నని ఉంది [అ-పె]

సందు = పాద్యమినాటి చంద్రవంక; నెల [శ్రీ]

సందు = (1) ఎడము—సందులేపండా అనంక్రీకీకరిసిపోయినారు

(2) ఇంటి వెనుకభాగము; దొడ్డి; పెరడు సందులోబావి. సందు × మిట్ట

(3) మధ్యకాలము; సంధి సమయము—కొత్తపాతల సందున [నె; కర్నూ; ప; అ]

సందుకొట్టు = వసివీలలకు నెలలమారు మధ్య కగిలెడు బాలగ్రహవ్యాధి—అరవ నాటి సందు [ప; నె]

సందుకొను = (1) కలిసికొను; వంధించు కొను—చిత్తస్వాతి సందుకొన్నవి [నె; అ]

(2) మధ్యదూరు—మా శగువులో అశకు సందుకొన్నాడు [నె]

సందులు = బాలింతకు పిల్లపోసే దినము [మ]

సందులోమందు = ఇరుకాటములో మెలగు [కరీ]

సందెకబళము = సందెపూట అడుక్కొను
కూడు; సందెకవళము [కరీ]

సందెడు = రెండుచేతులు బారలుగా చాచిన
అందు ఇముడునంత; సందిలి, సందిటి—
సందిట్లో-సందెడుగడ్డి [నె; తె; అ]

సందెరేవు = (1) ఊరేగింపు [అ]
(2) (చూ) సందెరేవు [నె]

సంపత్తెలు = వివాహసంకరము వరువు తల్లిగా
రింటికి పోవుట; [చె]

సంపర్తి = కరణము [చి]

సంబంధాలు = ఉత్తరక్రియలు జరిగిన మరు
నాడు వియ్యంకులుచేయు విందు—సంబం
దాలు కలిపేవరకూ ఉండి వస్తాము [చి]

సంబడము = (వ్యంగ్యముగా) ఇదేనాఅనుట
—ఈ సంబడానికేనా యింత అర్థాటం
[నె; కర్నూ; అ; తె]

సంబడు = వెట్టివాడు (సాంబానికి వ్యంగ్య
ముగా)—ఈ వెట్టిసంబడేమి చేయగలడు
[కరీ]

సంబరము = (1) తిరునాళ్ల మొదలగువేడుక
—సంబరానికి పోయినాము [నె; కర్నూ;
అ; వ]

(2) సంతోషము

సంబళగాడు = జీతగాడు, సాబు సరి జీతము
మీద పనిచేయు కూలివాడు [అ]

సంబళము = నెలజీతము [అ; నె; చి]

సంబాళించు = సమకాయించు [నె]

సంసారి = (1) రైతుకుటుంబీకుడు; గృహస్థు;
× బోగుబడి — ఊరిసంసారులంతా
చావిడికాడ చేరినారు [నె; కర్నూ; అ;
వ; వి]

(2) వత్తిప్రక — ఈవిడ సంసారియా
బోగుబడియా [కరీ; నె]

సకారదీర్ఘము = సాని [శ్రీ]

సకారము = వేళ్ళ, సాని [వి]

సకలాతు = ఉన్నికాయ [అ]

సకా = కూడా—అది సకా; సగ [శ్రీ]

సకినాలు = బియ్యపుపిండితో చేయు తిను
బండారము [మ]

సగ = కూడ — నేను సగచూడలేదు; సకా
[నె-పొ]

సగపడ = (1) సగము అగు — అపని సగ
పడ అయినది [కరీ]

(2) సరిపడు [కరీ]

సగపెట్టు = (1) తయారుచేయు [గు]

(2) సవరించు; అక్క-అకందించు —
నాకు డబ్బు సగపెట్టు; సగవేయు [కరీ]

సగమంత్రము = నడిమధ్య — వని సగ
మంత్రముతో నడలిపోయినాడు; నడు
మంత్రము; నడిమంత్రము [నె; అ; తె]

సగవేయు = సిద్ధముచేయు — బండి సగ
వేయ; సగపెట్టు [నె; ఆత్మ]

సగాల = ప్రాంతము, ప్రదేశము [అ]

సగాలు = సమీపము — ఇది వింటే వాడి
సగాలుకు రాడు [నె-పొ]

సగించు = రుచించు; బుద్ధియగు; సయించు
— అన్నము సగించలేదు [నె; తె; అ]

సగిచ్చినట్లుండు = హాయిగా ఉండు [అ; నె]

సగిలి = (4) ఊరిసకువుల కొట్టములనుండి
సత్తువను కొట్టకొనివచ్చిన వాననీరు —
అది సగిలి పారే చేను

(2) సత్తువ—అది సగిలిచేను

(3) సత్తువ ఎక్కువ అగు—అచేను సగిలి
పారిపోయింది, ఇది నెచ్చరే [నె]

సజ్జా = ప్రస్తుతమునకు — సజ్జా దాన్ని
ఎత్తుకపో [నె]

సడబోయు = గోగులు మొదలైన పైరు,
చాలలేకుండా చలుట; నిండుగా చలుట
గోగులు సడబోసేవారు; ఎడబెట్టు [నె-
పొ]

సడాయించు = (1) దంచు

(2) వివయించు

(3) తిట్లు—బాగా నడాయించినాడు; సడ
యించు [నె]

సడింపులు = ఒకసారి దంపిన బియ్యము;

(2) దెబ్బలు [అ; బ]

(3) చివరన ఇంకొకసారి దంచవలసిన
బియ్యము; సగం చేరుట్లు

సజ్జయ్య = వినతండ్రి; సన్నన్న

సత = తీవ్రప్రయత్నము — సత పోరినా
ఆయన ఒప్పుకోలేదు [నె]

సత్కదీయు = దృష్టిపరిహారము తీసివేయు
[మ]

సత్తరకాయ = భార్యాభర్తలకు అన్యోన్యత
లేకయుండినను, కలిగిన సంతానము—

సత్తరకాయ పుట్టినాడు [గో]

సత్తా = ఆర్థికస్థాపక — ఆయన దగ్గట
ఇప్పుడు సత్తా లేదు [నె]

సత్తారు = అన్నపురాసి — పుట్టెడు బియ్యం
వండి సత్తారు పోసినారు [నె-పొ]

సత్తికారు = రెండవవంట దానము [శ్రీ]

సత్తూరి = (చూ) చత్తూరి [అ-పె]

సత్తెమ్మ = శక్తిరాయి [చి]

సత్తేశము = దసరాలో వివ్రతవేషములు
ధరించి విచ్చం అడుక్కొనేవారు. దీనిని
భిక్షం అనక ఇనాం అందురు [మ]

సదాటము = సమతలమైన ప్రదేశము; చదర
కట్టనేల [కర్నూ]

సదును = (1) సమకలము - చదరము—
కయ్యను సదునుచేసినారు; చదును [నె-
మెట్ట; వ; అ; తె]

(2) తేమ; నెమ్ము [అ]

సదునుచేయు = కొట్టు [వి]

సద్ది = ఆడుగురి [వి]

సద్దికంపు = (చూ) చద్దివాసన [కర్నూ]

సద్దిపీనుగ = ఎన్నడో చచ్చినది [అ]

సద్దులు = బతకమ్మ వండుగరోజు, పిండి
చక్కెరతో చేసే అయిదు విధములైన
పిండ్లు (పిండితోచేసిన పలహారము) [మ]

సద్దె = సౌంతము — మాసద్దెతమ్ముడు;
సయాము [అ]

సని = చల్లుటకు వీలగునట్లు వితనమునకు
వచ్చు (మొలక) మోము; మొలక [కర్నూ
వ. కొ]

సనుగొయ్యలు = బండివరంమీది నాటు
(కొయ్యలు); గుఱ్ఱాలు; సన్నుగొయ్యలు

సన్ను = చిన్న — సన్నవంచె, సన్నచెంబు
[మ]

సన్ను = బరువు లేవనెత్తునపుడు ప్రక్కకు
వేసి పైకెత్తు కట్ట — సన్నలేచి బండి
కెక్కించండి; లివర్ [చి]

సన్నగాడు = ఒక ఊరిలో వీడ కుటుంబీకుడు
— సన్నగాండ్ర వజ్రపులు; సన్నోడు
[నె; అ]

సన్నజీవము = మేకగాని, గొట్టెగాని (చిన్నది
అనుట) [నె; కర్నూ; అ; మ]

సన్నన్న = వినతండ్రి; సజ్జయ్య

సన్నపోరగాండ్లు = చిన్నపిల్లలు [మ]

సన్నాలు = దేవుని రథచక్రాలు అటుఇటు
పోకుండా అడ్డువేయు మొద్దు; చొప్పలు
[తె]

సన్ని = సనికలరాయి [శ్రీ]

సన్నికట్లు సరసుడు = చాటులరాయడు [చి]

సన్నియ్యపొద్దు = మధ్యాహ్నము మూడు
గంటలు [మ]

సన్నుగొయ్య = బండికి ప్రక్కల బిగించు
గుఱ్ఱ; (మేకు) సనుగొయ్య [నె-మెట్ట]

సన్నుబుద్ధి = పసిపిల్లలు పాలు త్రాగుటకు
అనువుగా గొట్టము ఉంచించేసిన చిన్న
మట్టిగురిగి; పాలసిన [మ]

సపాయి = (1) సమము

(2) సమలము [అ]

(3) పూర్తిగా తుదముట్టించు — దానిని
సపాయి చేసినారు [నె]

సపారము = (1) ఇంటి వెనుక గోడకానివి
ఏటవాలుగా గడ్డి ఆకులతో వేయు వందిరి;

సప్పరము; చప్పరము [నె; మ]

(2) ఒకే ప్రక్కకు ఏటవాలుగా కట్టిన
వందిరి; వరండా — సపారంలో ఊర్చో
[నె]

సపారు = వసారా; చిన్న వందిరి [చ]

సపెట్టు = వగబట్టు [నె-ఆత్మ]

సప్పరము = (చూ) సపారము [అ]

సబురు = (1) తడవ; వర్షాయము

(2) ప్రయాణము — ఒక సబురు కార్టో
వచ్చినాడు [నె; అ-పె]

(3) ఓడప్రయాణము [గో]

సబ్బిండు = నానా జాతులు కలిసిన సంఘము;
వివిధ వస్తువులు కలిపినది — దాంట్లో
సకల సబ్బిండు కలిపినది; సకలసబ్బిండు
గోత్రానాం పుల్లమ్మ పుత్రానాం అని కోడి
గవు చాటవ [నె; అ; తె]

సబ్బిండు పెట్టు = బూతులు తీటు —
సబ్బిండు పెట్టి పంపివాడు [నె-పో]

సబ్బా = తెల్లని పావురము [గు]

సబ్బిము = సగ్గబియ్యము [అ]

సబ్బుబియ్యము = సగ్గబియ్యము [నే]

సమళాయించు = (1) బుజ్జగించు, బ్రతి
మాలు — బిడ్డను సమళాయించు

(2) కష్టమునుండి బయట బడుట, సమా
ళించు — ఆయన కష్ట సమళాయించు
కొన్నాడు [నె]

(3) కాపాడుకొను — అన్నిటిని సమళా
యించుకొను శక్తి [కరీ]

సమళాయించు = (చూ) సమళాయించు;
సమ్మళించు; సంబాళించు

సముకు = ఉగ్గు గిన్నె [గ]

సయాము = సౌంకము — నాట ఆపె
సయాము అక్క అవుతుంది; సద్దె [నె-
పో]

సయించు = రుచించు; ఇష్టమగు; సహించు;
సగించు [కర్నూ]

సరం దప్పింది = (1) పొరపోయినది [మ]

(2) గొంతు ఎండినది

సరంబి = (1) దూలమునకు పనికి వచ్చు
మొద్దు [వి]

సరకము = మలము

సరఖా = కన్నపు దొంగకనము [కరీ]

సరచు = (చూ) పరచు [కర్నూ]

సరడు = దారమువలె నుండు బంగారు దండ;
దీనిలో మంగళ సూత్రమును బిగింతురు
[నె; కర్నూ; తె]

సరత = చెమట [అ; బ]

సరవడి = బరువు బండలను లాగుటకు ఉప
యోగించు చక్రములు లేని మొరలు
కొయ్య చట్టము [నె-మె]

సరవిచెట్టు = (చూ) చవకచెట్టు

సరాగాలు = సరదాలు; హాస్యములు; వినో
దములు [చ]

సరానబడు = (1) కుతుక దగ్గబడు [కరీ]
(2) పొరబోవు [మ]

సరాసరి = (1) నేరుగా; తిన్నగా; చక్కగా
— సరాసరిగా పో [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) సగటున; యావరేఖ [నె]

సరి = గంజి [కర్నూ; తె]

సరి = (1) నిర్బంధమును సూచించు పదము
— తప్పని సరిగా రావాల [నె; కర్నూ;
అ]

(2) సమాప్తి; నాశనము — వాడంతలోతో
సరి; బ్రతుకడు [వి; నె]

(3) బటలకు కంబళ్లకు వేయు గంజి
[అ; బ]

(4) అడవిలో చిన్నబాట

(5) అగాధము

సరి అంబలి :: చింతగింజలు, మొదలగు
నవి కలిపి గొంగళ్లు నేయుటలో గట్టి
కొరకు ఉపయోగించు అంబలి [మ]

సరిఒత్తు = (1) సరిజేసికొను

(2) రెంటిని పోల్చి చూచుకొను —
తెక్కలు సరి ఒత్తుకొంటున్నారని [నె;
అ; వ]

సరికిసరి బరికిబరి = సరిసమానం [వి]

సరిగ = (1) జల్తారు — సరిగంచు వంచ [నె;
అ; తె]

(2) ఆభరణము; సరిగె [అ]

సరినాగు = అప్పుగా తీసుకొన్న ధాన్యము
నకు సంవత్సరమునకు రెండింతలుగా
ఇచ్చు వడ్డీ వంటి ధాన్యము; సరికిసరి
నాగు; నాము [మ]

సరిపట్టు = బ్రతిమాలచు తిరుగు [వ]

సరిపించు = మొద్దుపోయిన కత్తి మొదలగు
వాటి వాదరను కాచి కొట్టి పగను
వచ్చునట్లు చేయు — గొడ్డలి సరిపించు
కొనిరా [కర్నూ; నె]

సరిపిణి = గొలుసు; శ్రీల ఆభరణము [అ]

సరిబరి = సరిసమానము — ఆ కొడెకు దీనికి
సరిబరి [నె-పో; మ]

సరివి = (మా) సరుగు; చవక [అ]

సరుకు = చవకచెట్టు; క్యాపురిన; సరుగు;
సవక; సరుగుడు; సరివి [సర్కా]

సరుగు = (మా) సరుకు [సర్కా]

సరుగుడు = సరుకుచెట్టు; (మా) చవక
[కర్నూ]

సరుడు = మెడలో ధరించు బంగారు నగ;
సరడు [చె]

సరువు = వానజలు

సర్దు = చెమట — ఒక్కంతా సర్దుబోసింది [అ]

సర్వసిద్ధి సరసులు = నెల్లూరి నెరజాణలకు
(రావూరి రసికులు) సరిపోవు సరసులు
[వి]

సల = చిన్న కాలువలలో కట్టలతో కట్టిన
అడము. దీనిలో చేపలు వచ్చి చిక్కు-
కొనును [శ్రీ]

సలగ = జంపైన, పొడవైన — కొడె మంచి
సలగపాడుగా (పాటుగా) ఉన్నది [నె-
అత్త]

సలప = వెడల్పు బండ చెక్క; సలువ;
సల్ప [కరి]

సలపన = పలుచన

సలవరించు = నొప్పి పెట్టు [వి]

సలాకా = చువ్వ [కరి]

సలింద్రము = ప్రవ; చలి కింద; చలి
వందిలి [మ]

సలిపి = పేలినట్లు ఎట్టటి గుల్లలు గుల్ల-
లుగా లేచి బాదించు సోకుడు వ్యాధి. ఇది
మంత్రముతో నయమగును. మంత్రము
నకు ముందు నిద్ర చేయుట ప్రమాద
కరము. ఒకే పేరు గలిగిన భార్య భర్త
లలో ఒకరు మన్నపు నీళ్లు సలిపిన గూడ
ఇది తగ్గిపోవును; సలిపిరి; సలుపు [నె]

సలిపిరి = (మా) సలిపి [కర్నూ]

సలుకు = (మా) సలిపి; సలుపు [అ]

సలుగు = (1) మొరటువాడు [శ్రీ]

(2) నాగలికట్టు [కరి]

సలుపు = (1) నొప్పి, బాధ — ఈ కురుపు సలి-
పింది [గో; తె; చి]

(2) చిన్నచూపు [నె]

సలుపు = (1) నాగలి, బండి మొదలగు వాటిని
వన్నునప్పుడు; కాడిని నొగ మొదలుకు
దగ్గరగా కట్టినది. దీనివలన నాగలి నేలలో
బాగుగ దిగును, బండి భారమగును ×
ఎలుపు [నె; ప; అ]

(2) లఘుత్వము — అయిన బాగా నలువై
పోయినాడు [నె]

(3) చనవు [నె]

సలుసు = నొప్పి పెట్టు; దన్నులు [శ్రీ]

సలేంద్రి = చలివేంద్ర [అ: ఐ]

సల్ప = (1) కుమ్మరివాడు కుండలు మన్నగ చేయునప్పుడు వయోగించు కొయ్య [స]

(2) వలుచని బండ: సలప; సలువ [నిజా: మ]

సల్లాడము = సల్లాడము; సల్లాడము; నిజాదు: పైజామ [అ]

సల్లిపురుగు = సాలెపురుగు

సల్తము = పైత్యము వలన శరీరముపై ఏర్పడు దద్దురు [వి]

సవక = (చూ) చవకచెట్టు; సరుకు; సరుగుడు [నె]

సవడలు = రెండు అడుగులు వరకు పెరుగు మంచి నీటిచేపలు [శ్రీ]

సవర = (1) బంగారు సావరికా, సవరస; సవరసు

(2) చవుడుబారు — ఆ కయ్య సవర బోయింది [నె]

సవరసు = (చూ) సవర; సవరసు [కర్నూ]

సవరసు = (చూ) సవర [వ]

సవళ = ఒక జాతి పందెవుకొడి [శ్రీ]

సవారి = రెండెద్ద బండిపై ఎండ తగల కుండుటకు వేయ పెరుగుదప్పల గూడు [అ-నె]

సవారిబండి = మనుష్యులెక్కు బండి; సవారి కప్పురము; పెట్టిబండి [కరీ]

సవారి వేసిండు = చనిపోయినాడు [మ]

సవాల = పెద్దగొంగడి [మ]

సవుడు = చవిటినేరు ముప్పు; చవుడు [మ]

సవ్వ = (1) విత్తనాలు చల్లిన వెంటనే చేనిలో విరిచిన నీటిని వాములకు (బయటకు పంపుటకు) చేసిన సన్నకాలవ [నె]

(2) అవమర్దుడు [నె-పొ]

సవ్వన = జవ్వన; చప్పన — సవ్వగా ఉన్నది [నె: వ]

సవ్వపంచ = (షష్ఠి పంచమి) సుఖ్యాయుడి షష్ఠినాడు బ్రహ్మచారిలకు దానము చేయు చిన్న పంచె [అ]

ససవ = చవట [గ]

ససి = (1) నాడు విత్తనములు (ససి) పోసిన కయ్య; నాడుకయ్య; ఆకుమడి [అ]

(2) శక్తి — ససి చెడినది [గో: నె]

(3) రుచి — ససి లేదు [నె]

సళ్లు = (1) కుచములు,

(2) వదలు (Loose) — దారము సళ్లుగా కట్టినారు [నె: శ్రీ]

(3) వానజిల్లు — నల్లకొట్టింది [నె]

(4) కాళ్లు — నల్ల ఎరగొట్టారు [చి]

సళ్లుగొట్టు = వానజిల్లు ప్రక్కలనుండి లోవరికి గొట్టు, జిల్లుగొట్టు; చళ్లుగొట్టు [నె: కర్నూ]

సా

సాంగెము

సాక

సాంగెము = (1) తక్కువ కులమువారి కుల కట్టుబాటు — అది శిట్టి సాంగెము

(2) తంతు; సంప్రదాయము: సాంగ్యము [నె: కర్నూ: అ: తె]

సాంగ్యము = (చూ) సాంగెము [నె: కర్నూ]

సాంబ్రాణి కడ్డిలు = అగరొత్తులు [చి: నె]

సాక = పిల్లలకు మహుచి వచ్చినప్పుడు న్రతి అడంగ గుడిముందు పోయి మంచు — నీరిసాక; కల్లుసాక [మ]

సాకుడుతల్లి = పెంపుడు తల్లి [నె]

సాగ = మేడి తోకకు ప్రక్కన అడ్డముగా
బిగించు కొయ్య (చిల్ల) [నె-పొ]

సాగు = (1) మాట, లేక అధికారము చెల్లు
బడి యగు—సాగినవారు; సాగితే పడ
మన్నారు, జారితే పడమన్నారు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) సాగిలబడు [గో]

సాటవ = (1) సామెత; నానుడి; చాటవ [నె;
కర్నూ; అ]

(2) బండి నొగపై గల చట్టము; చాటవ;
చాటువ—సాటవను బట్టుకొనే లాగివేసి
నారు [వ]

(3) ఒక జంతువు నిచ్చి దానికిగాను
మరొక జంతువును (మార్పుకొనుట) తీసి
కొనుట; చాటవ; సాటువ [తె; అ- పె]

(4) పోలిక; సంబంధము—దానికి దీనికి
ఏమి సాటవ? [అ; నె]

సాటింపు = గ్రామ దేవతల తిరునాళ్ల ప్రారం
భమును గూర్చి గ్రామములో తెలియ
జేయుట; చాటింపు [కర్నూ]

సాటిమొఱు = ఎల్లరకు తెల్లమగు మొఱు
[కరీ]

సాటువ = (1) (చూ) సాటవ; చాటవ; [నె;
కర్నూ; వ]

(2) నైకప్పు లేని బోడకచ్చలము [కరీ]

(3) ఏదైన ఒక వస్తువు నిచ్చి మరొక
వస్తువును తీసుకొనుట; మార్పిడి— ఈ
పద్ధతి సాటువ కిచ్చినాడు [అ; పె; తె]

(4) పోలిక—దానికి దీనికి ఏమిసాటువ?
[అ; నె]

సాతుకొయ్య = వసారాల కప్పుకు బిగించు
నిలువు వానము (కొయ్య) [నె]

సాతువారు = గోనె పంచులు కట్టువారు
[నె]

సాదము = ప్రసాదము; అన్నము (దీనిని
వైష్ణవులే రాదుదురు. (ఇది తమిళము)
[కరీ; నె]

సాదాత = జాగు [కృ]

సాదు = బొట్టు బెట్టుకొనుటకు పాగుగాచేసి
ఎండబెట్టిన నల్లటి వదార్దము; దీనిని నీటి
బొట్టువేసి చాచి బొట్టు బెట్టుకొందురు
(చాచునది)—సాదుబొట్టు పెట్టుకొన్నాడు
చాచు [నె; వ]

సానిక = (1) అన్నము దిను కంచము [నె]

(2) పేడనీళ్లు [తె]

సానిమొయ్య = చుక్కలు చుక్కలుగా
నుండు సముద్రపు చేప [శ్రీ]

సాన్నికుండ = ప్రతి కిడయము ఇంటిముందు
చల్లు పేడనీళ్లు కలుపుకుండ; కల్లాసకుండ
[మ]

సాపాటురాముడు = తిండికి దప్ప ఇతర
మునకు పనికిరాని సోమరి [నె; కర్నూ;
వ]

సాపు = (1) ఒకజత—పంచలసాపు; చాపు
[శ్రీ; నె]

(2) స్పష్టముగా—ఉన్న సంగతి సాపుగ
చెప్పు [వ; నె]

సాపెన = శాపము [వి; కరీ]

సామంతము = గర్వము చూపుట; అహం
భావము; పెక్కు [గ]

సామనలుపు = చామనచాయ [కర్నూ]

సామిని = గడ్డివామి; మేట [చి]

సామీను = గడ్డి మొదలగు వాటి మోపులను
మట్టనముగ పేర్చినకుప్ప [నె-ఆత్మ]

సారగము = సేవకావృత్తి; అధికకృషి
[కరీ]

సారవ = (1) కట్టడముకట్టనప్పుడు పనిచేయు
వారు గోడ ప్రక్కనే నిలువబడుటకును,
సామాను పెట్టుకొనుటకును అమర్చిన
చట్టము (Scaffolding) [నె; కర్నూ; వ]

(2) వంతెన [రా; తె]

(3) చొర [అ]

సారసత్తులు = (1) దియ్యపుసిండితో చేసిన సేమియాలు

(2) ఆవిరిలో ఉడికించిన పిండివంట [అ]

సారువ = (చూ) సారవ; సార్వ [చ]

సాల = (1) వెన్నుగాడి ఎత్తుగానుండి రెండుప్రక్కల సూరు క్రిందికి దించిన పూరిఇల్లు; పాక [నె; వ]

(2) పరంజా [గో]

సాలిగ = తవ్వలో నగం [చ]

సాలు = (1) పొడవు; అంగశృష్టవము కలిగి యుండుట—అది సాల్తాన పసరము [నె]

(2) వంశక్రమము; చాలు [చె]

సాలుపు = కొండ, ఏరు మొదలగు వాటి ప్రక్కన ఆనుకొని పొడవుగా సాగిపోవు ప్రదేశము; సాల్పు—ఎటోసాలుపున, సముద్రపుసాలుపున [నె; కర్నూ; వ]

సాల్పు = (చూ) సాలుపు [నె; కర్నూ]

సాలుమూల = క్రమము—సాలుమూలతెలిసి వనిచేయి [నె]

సాలె = చదువులబడి (కన్నడ సంప్రదాయము); సాశ్త్ర [అ-దక్షిణ]

సాలేశ్వరము = చత్వారము, నలభై ఏండ్లకు కలుగు కంటిచూపు మసక (చాలిన్ అంటే ఉరుదులో నలభై, ఆ వయస్సులో వచ్చు దృష్టిమాంద్యమును చాలిసి అన్నారు. ఇది ఈ పదభ్రంశము, ఇట్లే చత్వార మనగా నలువదిపది వచ్చునది అనియే నూచన. సంస్కృతమున చత్వారింశతి అనగా నలభై) [చ]

సావడము = సామువలె పొడవుగా పలువగా నుండు చేప; మడుగు [శ్రీ]

సావడి = రచ్చ; చావడి; సావిడి; [మ; నె]

సావోటో = హెచ్చు — సావోటో డబ్బులు ఇచ్చినారు [శ్రీ]

సానవలు = ఆవాలు; సానూలు [చ]

సానూలు = ఆవాలు; సానవలు [అ; నే]

సాహిత్యము = (చూ) మోయన—బ్రాహ్మణ కులకు ఇచ్చు ఆతిథ్యము [వ]

సాశ్త్ర = బడి; వల్లె కూటము; సాలె [మ]

సి

సింగంపుట్టి

సింగినాదము

సింగంపుట్టి = మారెళ్ల సీమ అనబడు పొదిలి దర్భి తాలూకాల ప్రాంతములో సింగం రాజు అధికారము సాగించి, ఒక కొత్త కొలమానమును తన పేర ప్రవేశ పెట్టినాడు. దీనికి 30 చిన్నతూములు. దీనికంటె పెద్ద పుట్టిని ఆ ప్రాంతమువారు వల్లెపుట్టి అందురు [నె]

సింగిడించుకొను = ఒళ్లు విరుచుకొను— ఎందుకంత సింగిడించుకోవడం [నె-పొ]

సింగిణి = ఇంద్రదనుస్సు [మ]

సింగినాదము = (1) అనభ్యుప్రవర్తనము— అంతా సింగినాదం వడుతున్నావే. సింగి ఎరుకలసాని, సింగడిభార్య, ఆమె ఏక నాదము (ఒకేతీగ గల తంబురవంటి వాద్యము) మీదుచు సోదెచెప్పును; అట్టి నాదము లేక చేష్టయే యిది అనుట—సింగి నాదం జీలకఱ్ఱ అనునది జంటపదము [నె; కర్నూ]

(2) నిల్లలపిడ్డు [అ]

సింగీతము = చేపలపట్టు వల [చ]

సింధ = చింద; గొల్లి; అడుగురి [వి]

సిందోళ్లు = చిందువేయు (అట అడు) మాది గలు; పీరు సిందు భాగవత మాడుదురు [కరీ]

సింపించుకొను = ఒకరు భుజించుట యందలి అయిష్టతను తెలియజేయు [అ; బ]

సింఖారము = ముక్కుద్రాడుతో గూడ అలంకారార్థము పశువుల మాతీకి కట్టి త్రాడు; సిగమోర; సింగిమోర [అ; బ]

సిగనము = మేలుజాతి వక్క [నె. పొ]

సిగమోర = ఎద్దులకు అలంకారముగా మోరకువేయు అల్లకము; సింఖారము [నె]

సిగినమాకు = మేలైన తమలపాకు [అ-పె]

సిట్టిగ = (చూ) చీకటిగ; చిన్నఈగ [అ]

సిట్టెపుతోట్టి = కంసారి ఉపయోగించు కుంవటి [ను]

సిడి = (1) పోరుబెట్టుట [గో]

(2) నిల్లకాయలు తెలియని బాదలచే ఏడ్చి తలి తండ్రులకు కలిగించు చికాకు — ఇంట్లో సిడిగా పున్నది (సిడి = జాతరలలో బలి పశువును వ్రేలాడ దీయు ఏతము (తలుము) వంటి కొయ్య చట్టము; సిడిమాను. దానిపైన ప్రాణి పడు అవస్థ వంటిది అనుట [నె; అ]

సిడెము = రోహ ఖండము — అతడు ఇనుప సిడెము [కరీ]

సితకలు = మాంసపు ముక్కలు; మాంసపు కండలు [శ్రీ]

సితిరి = గయ్యాకి [అ; బ]

సిదుగు = అల్లరి, కొంచెతనము [అ; బ]

సిద్ద = (1) చిన్న మట్టిపిడత; సిద్ది [శ్రీ]

(2) చిలుము [వి]

సిద్దవటం దోస = కరబూజ [నె]

సిద్దిలి = దెక్కలిజాతి [కరీ]

సిద్దె = బాగా బలిసిన మనిషిని వ్యంగ్యంగా సిద్దెకు సిద్దె అని అందురు [వ]

సిపాయి (1) పేరుసెనక్కాయలు, ప్రత్తి మొదలగు వాటిని తూచే కాటాలోని సిప్పె (గోనె గుడ్డ)

(2) అనిమిసంచి [అ]

సిప్ప = (1) బండిచక్రము; గాలు; కల్లు

(2) కొబ్బరిచిప్ప [శ్రీ]

సిప్పనప్ప = నిర్విమర్శగా కొటుట — అతడా బిడ్డను సిప్ప నప్ప కొట్టెను; చిప్ప చప్ప [కరీ]

సిప్పగి = కుట్రపువాడు; దర్జీ

సిబ్బి = (1) అన్నంవాచ్చు చిల్లల మూకుడు, మట్టిదిగాని, రోహపుదిగాని [వ; అ]

(2) తక్కెడతట్ట [అ]

(3) బియ్యము మొదలగునవి వడియబోడు కొనుటకు ఉపయోగించు పేక్లతో అల్లిన బుట్ట; దీనిని పేడతో అలుకరు [నె; వ]

(4) చర్మమునకు కలుగు పొడ రోగము; సోబి

సిబ్బిరేకు = గుడి వార్చుకొను చిల్లల తట్ట; జల్లి మూకుడు [శ్రీ]

సిబ్బె = (చూ) సిబ్బి [అ; బ; న]

సిబ్బెము = ఒంటిచర్మముపై లేచు జుడ చర్మవ్యాధి; సిద్దుము [కరీ]

సిమాంటు = మొట్టమొదటిసారి — సిమాంటు వస్తే వాణ్ణి తిట్టెండు; సిమాంటుకాసిన అనవుతాడు కనక అందరికో ముక్క వంచిపెట్టాలె [వ]

సిమ్మనూనె = కిరసనాయిలు; సీమనూనె. [అ]

సిమ్మదిరప్పన్న = (సంహృదిరప్పన్న)
అటోతు [వి]

సిరిచాప = (చూ) చిరిచాప, చిఱుచాప; [నె;
కర్నూ; తె; అ]

సిరిచుక్క = వీడిబడులలో పిల్లకాయలు
తెల్లవారకముందే బడికి వచ్చేవారు.
మొదట వచ్చినవానికి సిరి, రెండవవానికి
చుక్క అరచేత బెట్టునవి. ఆ తర్వాత
వచ్చినవారికి సి మొదలు, వరుసప్రకారము
బెత్తుముతో అన్నేసిదెబ్బలు కొట్టుదురు
[నె; కర్నూ; వ]

సిరులు = గ్రామదేవతల జాతరులు—ఎల్ల మృ
సిరులు [శ్రీ]

సిఱ్ఱలు = కోవము [వి]

సిలలు = (1) దారులింగములు (పోతురాజు,
పోలేరమ్మ మొదలగునవి)

(2) సంసారుల అవర క్రియలలో పూజకు
నెలకొల్పు ఇటుకరాతి లింగములు. వీటికే

అదరింపుగా పోయు కన్నీళ్లు అను నీటి
అభిషేకము చేయుదురు. [నె]

(3) దేవతలను భావముతో నుంచిన రాళ్లు;
శిలలు [నె-పొ; గో]

సిలలునిలుపు = సంసారుల అవరక్రియలలో
ఒక ప్రధానమైన క్రియ [నె]

సిలువేరు = కొట్టవచ్చినట్లుండు ఎఱ్ఱరంగు;
ముదురు ఎరుపు—అమె సిలువేడు చీర
కట్టింది [కరీ]

సిసలు = (1) వంశమూలము—సిసలు ముని
గను [కరీ]

(2) మేలైన—సిసలైన వంట [కరీ]

(3) అప్పటమై; యోగ్యమైన—సిసలైన
మనిషి [నె]

(4) సరియైన; సక్రమమైన కొలకగాని
తెక్కగాని—సిసలైన తూకం [నె]

సిసింద్రీ = చురుకైన [శ్రీ]

స్రి

సీకరణి

సీల

సీకరణి = అరటి, మామిడివంటి ఫలములు
తరగి చక్కెరవేసి చేసిన ఫలాహారము
[అ]

సీకులు = సలాకలు [కరీ]

సీతాకుండ = దృష్టిదోషము తొలగించుటకై
సున్నముపూసి నల్లని చుక్కలుంచెడి
కుండ; దిష్టికుండ [చె]

సీతారామకోరుట = కళకళలాడు [గు]

సీతాళాలు = తట్టు అను స్ఫోటకము (Chic-
ken pox) [అ]

సీదరిచ్చుట = అసహ్యముపొందుట; చీద
రించుట [మ]

సీదారము = వీధ్రము [కరీ]

సీపెముత్రము = అనయ ముత్రము, ఆతె
ముత్రము [కరీ]

సీబావి = మంచిసీటిబావి [అ-దక్షి]

సీబిల్లి = పిల్లి [అ; బ]

సీమనూనె = కిరసనాయిలు [అ]

సీరా = (1) పత్తనారాయణ ప్రసాదముగ
గోధుమనాకతో చేయు తీవినదార్దము
[వి]

(2) హల్వా [చ]

సీల = చీల [కరీ]

సీలుఅగు=కోలుకొను [కర్నూ]
 సీసాలోకిదించు = పూనిన దయ్యమును
 మాంత్రికుడు మంత్రాలచే వదలించి, ముగ్గు
 మధ్యబెట్టి యుంచిన ఒకసీసాలోనికి దిగు
 నట్లు చేయును. అవల దానికి గట్టి బిరడా

బెట్టగా దయ్యపు పీడ అంతటితో వదలి
 పోవునని విశ్వాసము, బిరడాబెట్టు అని
 గూడ అందురు అనగా-పీడ వదలించు అని
 అర్థము [నె]
 సీళ్లువేయు=ఊలవేయు [నే]

సు

సుంకరి

సుడిగాడు

సుంకరి=ఊరిబంట్రాకు [కరీ]
 సుంకరోడు=ఊరుకావలి కాచేవాడు; కావలి
 వాడు [మ]
 సుంకు = (1) అమ్మవారు పోసి దిగుతున్న
 పుడు పెనలు ఉడికించి తట్టలోపోసి
 పోకినవ్యక్తి ఎదురుగ చెరగి పంచిపెట్టు
 గుగ్గిళ్లు [చి]
 (2) బాద—వాడిసుంకు వదిలింది [వి]
 (3) తగువు—సుంకు తెగగాట్టు [శ్రీ]
 (4) మొగలిపువ్వులోని రజము
 (5) వరిగింజ పువ్వు — సుంకురాలి
 పోయింది [నె; తె]
 (6) మదము — అతనిసుంకు లుడిగినవి
 [కరీ]
 సుంకులు=పెండ్లికి ముందు ముత్తైదువులు
 వంచు వడ్లు [అ]
 సుంగుడు = (1) మిగతకేషము; లాభము;
 చింగుడు [చి]
 (2) వడ్డి [నె-వెంకటిగిరి]
 సుకమంచి=కన్యాకుల్కముతోపాటు ఇచ్చు
 ఇబ్బదిబియ్యము వప్పులు, నేయి వగైరా
 సంభారము; సుగమంచి; సుగుమంచి[అ]
 సుకి=లోన తీపివదార్లము పూర్ణమునుంచి
 కార్పెడియుండ; బూరె; తినుబండారము;
 సుఖియ [చె; నె]

సుక్కా = వేయించిన మాంసము; చుక్కా
 [అ]
 సుగమంచి=పెండ్లి కూతురుకు ఇచ్చుటితో
 బాటు వెంట వంపు దాన్యము [నె-మెట్ట;
 అ]
 సుగమంచివారు = రెడ్లలో ఒక తెగవారు
 [చి]
 సుగాసి=కష్టమోర్వలేని--సుగాసి ప్రాణము
 [అ-పె]
 సుగీలు=తినుబండారములు (చూ) సుకి [చి;
 నె]
 సుగుంటలు = పూర్ణముతో చేసిన ఫలహార
 ములు [చి; అ-పె]
 సుగుమంచి=(చూ) సుగమంచి [అ]
 సుగ్గి=వంట మార్పిడికాలము; మహాసూత్
 [అ-పె; తె]
 సుగ్గు=రక్తవిరేచనము [చి]
 సుట్టు=(1) తాగేచుట్టులు
 (2) మెట్టెలు [మ]
 సుడి=(1) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు (పిడి-
 పిళ్లు) బెట్టికట్టిన పెద్దకట్ట [నె]
 (2) కట్ట; మోపు—జనపనార సుడి[గో]
 సుడిగాడు=కృతానము; సుడుగాడు; సుడు
 గాడు [నే]

సుడిదలు = బాలింకల పాలరొమ్ములకు
(స్తనములకు) పావల తల తగిలినందున
పాలు చేపకపోవుట [మ]

సుడియ = కన్య [నే]

సుడివెంట్రుకలవాడు = దొర్పాగ్గుడు, పొరక
సుడి ఉండిన పశువుకు నెబ్బరను గూర్చు
నట్లు యీతనికి యీసుడి లేకున్నను
ఉన్నంత (వెంట్రుకల పలయము) చెడు
వును కలిగించు ననుట — వాడు చటి
నుడివెంట్రుకలవాడు [నె; అ]

— వాడికి గుడ్డలో నుడి ఉన్నది [వ; నె]

సుడుగాడు = శ్మశానము; సుడిగాడు [నే; అ;
బ]

సుడెండ = మధ్యాహ్నము, తీక్షణముగ
సూటిగా పడు ఎండ [అ]

సుడెము = దీపావళి పండుగలో వెలిగించి
తిప్పటకు చొప్పుతో కట్టబడిన పంజా [నె-
మెట్ట]

సుణ్ణంగి = చూడలేనితనముగలవాడు

సుత = (1) కూడ — అతడు సుతరాలేదు
[కరీ; వ]

(2) మొదలుకొని — అది సుతా అయిన
రావడంలేదు [నె; వ; గో]

సుతారము = నాణ్యం [మ]

సుతారి = నేర్పరి [కృ]

సుత్రాము = పూర్తిగ — అస్తతో నాకై తే
సుత్రాము ఇష్టంలేదు [మ]

సుదారి = నిర్వహించి [అ; బ]

సుదిని = పక్కపై పరిచే దుప్పటి [న]

సుదుగాడు = శ్మశానము; సుడుగాడు; సుడి
గాడు [అ]

సుదుము = ఎక్కువగా నలిగిపోయిన గడ్డి
[నె]

సుద్ద = (1) ఒకరకపు తెల్లని గట్టి మట్టి,
వీధిలో మ్రుగ్గు లిడుదురు [కరీ; నె]

(2) మూత్రముగుండా బయటబడు తెల్లటి
వదార్దము, ఇది ఒకవ్యాధి — సుద్దబడి బల
హీనమైనాడు [నె]

సుద్ది = (1) వార్త

(2) ఎరుకలసాని చెప్పు జోస్యపుమాటలు

(3) పాటగా చెప్పు వీరుల కథలు [అ; నె]

(4) విషయము; జోలి — నాసుద్ది నీకెందుకు

సుద్ది = పూర్తిగా, సుతరామూ — నామాట
సుద్దీ వినకు [అ; బ]

సుద్దులు = నేరణాలు [కరీ]

సునాతి = సౌకుమార్యము — హరితి తీసి
కొంటే ఉష్ణం; ప్రసాదం తీసికొంటే
వడితం వట్టే కనుమకోమల శరీరుల
యొక్క తత్త్వము [అ; బ]

సున్నకు సున్నహల్లెకిహల్లె = ఏమియు
మిగులలేదనుట [అ; నె]

సున్నపుకాయ = (1) ఇండ్లలో తాంబూలపు
సున్నముంచుకొను మట్టిముంత, ఇది
అనేక ఆకృతులతో అందచందముగజేయ
బడియుండును [నె; కర్నూ; అ]

(2) కోడిగ్రుడ్డు [వి]

సున్నపుగురిగి = (చూ) సున్నపుకాయ [వ]

సున్నిబిండి = (చూ) సున్నబిండి [కర్నూ]

సున్నుండ = మినవపిండి, నేయి సంచ
దారలో చేసిన మిఠాయి [వి]

సున్నుబిండి = పెసలు, కచ్చారాలు మొద
లగు సుగంధద్రవ్యములు కలిపికొట్టిన
బియ్యపుపిండి. దీనిని స్నానములలో
ఒళ్లు రుద్దుకొనుటకు ఉపయోగింతురు,
సున్నిబిండి; సున్నిపిండి; నలుగుపిండి
[నె; తె; గో; వ]

సుబ్బి = (చూ) సోబి; సుబ్బెరి [అ]

సుబ్బెం = (చూ) సోబి; సుబ్బి [వ]

సుమాది = సోమరిపోతు [శ్రీ]

సుమారు = నానిరకము; నమ్మరాని [అ]

సురకాయ = సొరకాయ; అనవకాయ [కరీ]

సురకాయలునరుకు = వ్యంగ్యముగాకోతలు
కోయు [కఠి; నె]
సురతాణిబొమ్మ = నేర్పుకల అందకతై
[కూ-గో]
సురిగ = (చూ) సురిగ [వ]
సురిగె = బరిగె [కఠి]
సురిగెను = ఏగెను [నే]
సురుముకొను = (1) నిప్పునెగకు వెంట్రు
కలు కాలి చుట్టచుట్టుకొనిపోవు
(2) బీటిగడ్డి బాగా ఎడిపోవు (కాలిన
వెండ్రుకలవలె) — వానలేక గడ్డంతా
సురుముకొని పోయింది [నె; అ]
సురుసుకొను = (చూ) సురుముకొను [నె-
పొ]
సురిగ = చెట్టు లేతకొమ్మ; సువ్వ; నెరిగ
[నె]
సులిగిరి = చర్మవ్యాధి, ఇది రేగిముల్లు తాకిం
చిన పోవును; సుల్లిచుండు [మ]
సులుగు = నన్నటికట్ట (వంచిన వంగగలది)
బడిపిల్లలను కొట్టుటకు ఉపయోగించు
బెత్తంపంటిది) సువ్వ. బెత్తము [మ]
సులువు = నమపాళము — గోడలు సులువు
చేసిరి [కఠి]
సుల్లకూత = అబద్ధము [కర్నూ]
సుల్లచుండి = ఎంగిలిదడ్డు [అ]

సుల్లజుండు = గుండ్రముగా దురదతో ఏర్పడు
చర్మవ్యాధి (Ring Worm) [నె]
సుల్లల సుభద్ర = రంకుటాలు [వి]
సుల్లాయికూతలు = (చూ) చుల్లాయిమాటలు
[నె; గో]
సుల్లాయిమాటలు (కూతలు) = (1)
అసూయతోకూడిన ఎత్తిపొడుపుమాటలు.
(2) అవనిదావాక్యములు — అయిన
కంతా సుల్లాయిమాటలే; సుళ్ళ; సుళ్ళ
కూతలు [నె; గో]
సువ్వ = (1) పొడుగుగ వన్నగనుండు కట్టె;
దోటి [మ; వ]
(2) పొడవుగా సాగిన లేతకొమ్మ; నెరిగ
[నె]
సువ్విపాటు = ప్రథమ రజస్వలకు వేడుకగా
పాడు పాట — సువ్వి “సువ్విలలే”
అని వల్లవి [నె]
సుళువు = (1) కిటుకు [అ]
(2) సురిభము — అవని సుళువుగా చేయ
వచ్చు [నె]
సుళ్ళ = (చూ) (1) సుల్లాయి మాటలు; సుళ్ళ
కూతలు; సుళ్ళ మాటలు [కర్నూ]
(2) అబద్ధము; సుళ్ళ [కర్నూ]
సుళ్ళకూతలు = (చూ) సుల్లాయి మాటలు;
సుళ్ళ మాటలు [కర్నూ]
సుళ్ళు = అబద్ధము; సుళ్ళ [అ-దక్షి]

సూ

సూంతి

సూదిగొంతు

సూంతి = అవనింద, కళంకము; లోకువ
[అ; బ]
సూత = పేపుడు; ఇగురు [నర్కా]
సూతరాలు = (1) సుకుమారతలు
(2) విదూరములు [గ]

సూగుర్లు = పాత నాణెములు [మ]
సూజీ = రవ్వ; సూక; సూజి; సోజి
సూదిగొంతు = వన్నగా ధ్వనినిచ్చు గొంతు
— సూదిగొంతు బానకడుపు అని అవ
హన్యము [నె]

సూను = శవగసిండితో చేయు వ్యంజనము
[కరీ]

సూన్యము = (మా) చేతబడి [అ; నె]

సూరు = (1) ఇంటి కప్పు క్రింది చివరి భాగము [నె; వ; అ]

(2) తాటి ఆకుతో ఇంటి కప్పు కుట్టు నప్పుడు విగించుటకుగా సూరు కోట్టు చట్టుకు క్రిందినుండి అందించు గట్టి నార వట్ట — సూరు అందించే మనిషి లేడు [నె; అ]

సూరుకోటు దబ్బు = ఇండ్లు కప్పునప్పుడు, ఆకును విగించుటకు గుచ్చి, కట్టు తడవను వైకిలాగు (కంట్యాణివలె) ఉపయోగించు ఇనుపకోల [నె]

సూరుపోయు = తలనుక్రిందుగా నుంచి నీటిలోనికి దూకు [అ; బ]

సూర్యుడు, చంద్రుడు = పావటకు ఈవల ఆవల పెట్టు నగలు [మ]

సూల = (1) ఇటుకరాయి కొల్లుటకు పొడవుగా, క్రింద మంట వేయుటకు పొవ్వల వంటి కంకలుబెట్టి పేర్చినది, చదరముగా పేర్చిన దానిని బట్టి అందురు—సూలలో నిప్పేసినారు [నె; వ; అ]

(2) కూల; మాక; వెన్నుపోటు [గో; నె]

(3) పూన, ఇది పాటి నేలలో దొరకును. స్పటికము వలె మెరయుచుండును—అ సూలదండ వేసుకొన్న ముసలాపె ఎవరు : [నె-పొ]

సూనకము = వివాహ సమయాన వధువు తలపై నలంకరించు పూవుల కూర్పు [అ; బ]

సృజన = చేసిన కర్మ; జాయ మానం. —ఇంతకూ వాడి సృజన అట్లా ఉన్నది [గో]

సె

సెద

సెలగ

సెద = రుసుము [వి]

సెన = (మా) జన [స]

సెనాపతి = బట్టల నేయువాడు [శ్రీ]

సెమ్మె = దీపస్తంభము [నె]

సెయికోలు = కుడిప్రక్క; చెయికోలు [అ]

సెల = (1) వాగు మొదలు, మూలము

(2) చటేయ [నె-ఉదయగిరి; తె]

(3) కురుపు ఒకచోటమాని మరియొకచోటయలుదేరుట—ఆ కురుపు సెలవేసింది [నె; గో; అ]

(4) పండ్లు, కాయలు కొన్నప్పుడు మాటికి పైన లెక్కలోనికి రాకుండ వేయకొనరు కాయలు; కొనరు [మ]

సెలంబులవారు = చేతి అందియలతో సర్తించువారు; కావడిపాటను పాడుదురు. సెలంబు అనగా తమిళమున అందియ [చి]

సెలక్కాయ = వేరుశనగకాయ [వి]

సెలగ = (1) లేతకొమ్మ [నె]

(2) దాన్యమును కొలుచునప్పుడు 20; 50 మొదలగు సంఖ్య వచ్చినప్పుడు, ఆ సంఖ్యకు బదులు చెప్పు సంకేతపదము, పందొమ్మిది సెలగ అని చెప్పి, మరి ఒకటితో కొలత గాని, లెక్కింపుగాని ప్రారంభింతురు [అ; వి]

(3) 80 కుంబా [వ]

(4) బట్టె [అ]

సెలగబాటు=(1) పుచ్చబుట్టు
(2) వంశము అతిగా విస్తరిల్లు [కరీ]
సెలగా=శలాకవలె, వంకరలేని [కర్నూ]
సెలగు=చిన్న మండలను చెందుట [కరీ;
నె]
సెలగొట్టు = ముల్లు ఒకచో గుచ్చుకొని,
అందులో కొన్ని దినములుండి మరొక
చోటినుండి బయటికి వచ్చు [వ]
సెలగోల=కొరడా; చలకొల [చి]
సెలపెయ్యి=కట్టుకాటు పెయ్యి [కరీ]
సెలబారు=పుండు చుట్టును గుల్లులు మొలచి,
పుండు వ్యాపించు — అది సెలబారి తెగ
టారి పోవైతి చంద్ర (మనుచరిత్ర); సెల
వేయ [అ]

సెలలు=(మా) సెలలు [చి]
సెలవు=వ్యయము — ఎక్కవగా సెలవు
చేసినాడు [నె; చి; గు; అ]
సెలవేయు-సెలపోయు = కురుపు చీము
కూడి నొప్పి కలిగించు — కురుపు సెల
వేసింది [నె; మ]
సెలువు=దీర్ఘ కాలానంతరము అనుట —
ఎంతో కాలానికి సెలువుగా యిప్పుడు
చూచినా; సెలవు [నె]
సెవత్తకారి=నెరజాణ; చమత్కారి [చి]
సెవ్వ=సీ+అవ్వ = ఆడవాళ్లు ఇంకొక
శ్రీని సంబోధించు పదము — సెవ్వా,
ఎట్లున్నాడు [కరీ]

సె

సేకు

సేనలుబోయు

సేకు=గోగునార [చి]
సేకునేల=గడ్డి బలిసి దున్నుటకు కష్టమైన
నేల; చేకునేల [గు]
సేతె = గింజలను రాల్చి చిక్కుపడని పరి
గడ్డిమట్ట; మట్ట [గు]
సేత=వ్యవసాయము [కరీ]
సేతవ=(1) కృషి
(2) ఏదైనా పని; సేదవ [తె; నె]
సేతబడి=(మా) శాతబడి [కరీ]
సేతాళము=చేతబడి, శాతాళము [కరీ]
సేదరం మాదరం=చిరాకు; చీకాకు [మ]
సేనాపతి=సాలివాడు [చి]
సేరిదారుడు = భూస్వామి భూములను
సాగు చేయించువాడు; పండించిన

పంటలో ఇతనికి భాగముండును, నెల్లూ
రిలో తలమనిషి వంటివాడు [మ]
సేరు=(మా) చేరు [అ; నె]
సేర్లు=కావడిమట్టు తాళ్లు [నె]
సేరుకు సవాళేరు=ఎత్తుకు పై ఎత్తు [తె]
సేలు=పురుషార్థము [కరీ]
సేవ=దేవునికి జరుగు వాహనోత్సవము—
ఈ దినం రంగనాయకుల గరుడసేవ;
రావజాసేవ [నె; దక్షిణ; కర్నూ; అ; తె]
సేనలుబోయు = పధూపరులకు, పెండ్లి;
పీటల మీద నే కంకణ విసర్జనమునకు
ముందు, పెండ్లిపెద్దలు ముగ్గురు, మూడేసి
విడికిక్ల తలంబ్రాలు (=సేనలు) పధూ
పరుల ముందు పోయునది [నె]

సై = సిద్ధము — సై అంటే సై అన్నాడు [వ]
 సైగొట్టు = అన్నది కాదనక అంగీకరించు;
 ఊకొట్టు; బలకొట్టు [మ]
 సైగ్గా = నిశ్శబ్దముగా; తెలియకుండ; పైగగా
 — ఆమె సైగ్గా పోయింది [నె; ఆ; తె]
 సైజేయు = సిద్ధపడెను [కరీ]
 సైదాపురం = మొద్దు మనిషి; మందబుద్ధి —
 సైదాపురములో దొరుకు మొద్దు రాతిచిప్ప

వంట వాడనుట (చూ) రాతి చిప్ప-పోరా
 వుంగనూరు (పిచ్చివాడా) అన్నట్లు మోస
 మునకు కుంబకోణ మన్నట్లు ఆయా స్థల
 ప్రాశస్త్యమా - నిందనో బట్టి వాడుక
 లోనికి వచ్చుమాట [నె]

సైయిగా = (చూ) పైగ్గా [నె]

సైసూడు = రుచిజూడు; చవిచూడు [మ]

సా

సాంత

సాన

సాంత = లాఠీకట్ట [కరీ]
 సాంతిగలు = పడీయాలు [అ]
 సాందెలు = చుండలు, గుడలు; గుగ్గిళ్లు
 [మ]
 సాందెలు గొడ్డు = అప్రయోజకుడు [వి]
 సాగయు = ఇష్టపడు [నె-పో]
 సాగిలి = తిక్కవాడు — బద్ధ సాగిలివాడు
 సాజ్జి = సోజి; సూక; రవ్వ
 సాటు చేయు = భోజనమునకు సిద్ధము
 చేయు; పీటలుపేయు [మ]
 సాట్టు = వంకర — అక్షరములు సాట్టుగ
 నున్నది [అ]
 సాట్టు = (1) నెపము, సాకు; సొడ్డు [అ]
 (2) లొట్ట [మ]
 సాడసాడ = జొట జొట (నెత్తురు కారుట
 యందలి ధ్వన్యనుక్రణం) [కరీ]
 సాడలు సాడలువోపు = ఆకలిచే సొక్కి-
 సోలిపడు [కరీ]

సొడ్డు = సాకు; నెపము — దానికొక సొడ్డు
 బట్టివాడు; సొట్ట [నె]
 సొత్తిక = పడితో నాల్గవ భాగము [చి]
 సొత్త = (1) గింజలులేని కాయలు — సొత్త
 శనక్కాయలు
 (2) పల్లము; సొట్ట [చి]
 సొత్తికూర = ముల్లంగికూర [శ్రీ]
 సొత్తి దుంప = ముల్లంగి దుంప [చి]
 సొద = (1) ఒకరి కష్టములను ఇంకొకరితో
 వినుగు బుట్టునట్లు చెప్పుకొనునది; సోద
 — అయిన ఏదో సొదచెప్పి పోయినాడు
 [నె; కర్నూ]
 (2) దుఃఖము; గోడు [ఆ; తె]
 సొదజొచ్చు = అగ్ని ప్రవేశము చేయు;
 సతి [అ]
 సొదబోవు = ప్రాణము సొమ్మనిల్లి పోవు
 [గు]
 సొన = (చూ) జన [అ]

సౌన = (1) వాగర్తన (సముద్రతీరమున) ఇసుక తిన్నెలనుండి వుట్టి, బుగ్గవలె నిరంకరాయముగ, జాలువారు నీటి జల కాయవ — ఆ సౌనక్రింద యాభై ఎకరాలు పొడదల [నె; గు]

(2) మామిడి మొదలగు కాయల తొడిమ త్రుంచగానే కారు వస నీరు [నె; కర్నూ]

(3) వుండునుండి కారు రసిక [వ]

(4) చేప గుడ్లు — చేప సౌన లేక చేప జెన [గో; చి]

(5) కోడి గుడ్లు నుండి కారే నీరు వంటి ద్రవము [గో; ఆ; చి]

(6) పసన మొదలగు వాటి తొన [శ్రీ]

(7) నవ, జల [చి]

సౌమ్ములు = పశువులు; గోగణం [శ్రీ; వి]

సౌమ్ములకాపు = పసులకాపరి

సౌర = (1) సముద్రపు పెద్ద చేప. దీని ముక్కు, ఇరుప్రక్కలా వండ్లు గలిగిన ఒక రంపమువలె పొడవుగా నుండును. ఇది ఈ ముక్కులో ఇతర చేపలను నరికి వేయు భయంకర జలజంతువు. దీని చమురు మండుకు ఉపయోగింతురు. దీనితోక కర్రకైన కొరడావలె ఉపయోగ పడును. (Shark) [నె; వ]

(2) గాయము తడిసినపుడు చేయు నొప్పి — ముల్లు గుచ్చుకొని, అది సౌర పోయినది

(3) ప్రాణము శోషబోవు [ప్రా]

సౌరకాయ = ఆనవకాయ; సౌఖ్యకాయ [నె; రా; శ్రీ]

సౌరకాయలు కోయు = డంబాలు చెప్పకొను — సౌరకాయలు బాగా కోసేవాడు [నె]

సౌరడ = (1) చిన్న తొడకురుపు గడ్డ [శ్రీ]
(2) ఒకటే దోరణిలో చెప్పిన విషయమున చెప్పట — వాడిదంతా ఒకటే సౌరడ [నె]

సౌరపోవు (వేయు) = (1) చుట్ట మొదలగు వాటికి ఒకతట్టు నిప్పు ఎగబాకిపోవు — చుట్ట సౌరపోయింది [నె; వ]

(2) గుంపులో నెట్టుకొని పోవు — వాడు సౌరేనుకొనిపోయినాడు [నె; గు]

(3) వాననీళ్ళకు పొలము కాయవలుగా కోసి కొనిపోవు — చేనంతా సౌర కోసుకొనిపోయింది [నె; వ]

(4) గొంతు ఎండిపోవు — గొంతు సౌర పోయింది [వ; కరీ]

సౌరబడి = (1) వంశక్రమము — అది వారి సౌరబడి; చాలు; ఆణెము [అ-పె]

(2) స్వభావము — వాళ్ల సౌరబడి మంచి కాదు [చి]

సౌరికె = దొన; గుహ [కరీ]

సౌరుగు = (1) చూరు క్రింది భాగము — మేజా సౌరుగు [చి]

(2) కేబుల్ లోని ద్రావరు — సౌరుగులో బెట్టు [నె]

సౌరుపు = అంటు; పొరుపు [కరీ]

సౌరెక్కు = ఏదైన ఘాటుగా గొంతులోకి పోయినప్పుడు దగ్గవచ్చు [అ]

సౌఖ్యకాయ = ఆనవకాయ; సౌరకాయ [కర్నూ; శ్రీ]

సోండ్లుగాడు = వ్యర్థుడు [వి]

సోంబేరి = సోమరిపోతు — వాడు సోంబేరై

పోయినాడు [నె-దక్షి; చి; తె]

సోకుమొకాలు = రాజకీవులు [కరీ]

సోగ = (1) కోరి; అండాకారము (Oval) —

అమెది సోగమొగము [నె]

(2) పొడవైన; సోగు [కరీ; నె]

సోగు = పొడవైన; సోగ [కరీ; నె]

సోడిదేవు = (1) అప్రయోజకత; కొఱుగని

తనము [అ]

(2) పనినుండి నిలిపివేయు — వాడిని సోడి

దేవు చేసినారు (వోడదేవ్) [నె]

సోడు = సోరెడు [కరీ]

సోడ్డు = మొట్టికాయ [వి]

సోద = (చూ) సోద [కర్నూ]

సోదా = పనిబాటలేక తిరుగువాడు. నీతిలేని

విలాస పురుషుడు; షోదా — వాడు వట్టి

సోదా [నె; వ]

సోదె = వినుగె త్తించు మాటలు — ఎదో ఒక

సోదచెప్పి పోయినాడు [నె; కర్నూ;

వ]

సోన = (చూ) సొన [నె-వాగర్త; వ; అ]

సోనె = చనువుతో స్త్రీలను అను మెత్తటి

తిట్టు — దా నమ్మ సానె గదవె [నె]

సోప = ఊభ — నీ సోప వివిటి చెప్పు [నె-

పొదిలి]

సోబి = (1) చాకలి ఉతుకునప్పుడు చేయు

శబ్దము [చి]

(2) దేహముమీద ఏర్పడు బూజరవంటి

చర్మవ్యాధి; సుబ్బెము [నె]

సోమసూత్రము = గోకర్ణము [గు]

సోమిడి = ఒక బాలవ్యాధి. మూడేళ్లు దాటని

బిడ్డలను స్త్రీలు ఋతుస్సానమాడిన

వెంటనే చూచినచో పిల్లలు ఎండిపోదురు.

దీనిని సోమిడి తగిలినది అందురు [వ]

(2) చిన్నపిల్లలు ఏదో గాలి తాకుతువల్ల

చిక్కె సన్నగా అగుట; పక్షిదోషము

[మ]

సోల = (1) చిన్న కొలపాత్ర [నె-మెట్ట; తె;

అ]

(2) తవ్వలో సగము [గో]

సోలకము = సముద్రపుగాలి — సోలకం

దగిలితే తెంకాయచెట్లు బాగా ఎదుగును

[నె-వాగర్త]

సోలజేయు = (1) మాటలతో, చేలతో

ఎదుటివానిని బేలుపుచ్చు; రోబరుకొను;

సోలించు — ఆయనను సోలజేసివేసినాడు

[నె; వ]

(2) ఓడించు [తె; అ]

(3) వదలుచేయు — వాడి గుడ్డసోల

చేసిండు [వ]

(4) ఉబ్బించు; పెద్దదిచేయు — పొగిడి

వాడి గుడ్డసోల చేసినాడు [నె]

సోలిగాడు = అనామకుడు — ఎరుకల సోలి

గాడు; ఒక సోలిగాడు (వ్యంగ్యముగా)

[కరీ]

సోలు = (1) చండాలుడు [వి]

(2) ఓడిపోవు [అ; బ]

సోలుపు = వరుస (చూ) సాజపు [చె; అ]

సాండు = అబోతు [గ]

సాటు = సగటు [కరీ]

సాతు = గ్రామఉమ్మడి పనికిరానివానికి బెట్టు వెలి; ఆంక్ష [నె]

సాదా = సామాగ్రి [కరీ]

సారముగా = ఒక క్రమములో [కరీ]

స్రాంబాళము = వల్లము [నె]

స్వాతికొంగ = స్వాతికారైలో వచ్చి వరి చేలలో వ్రాలియుండు తెల్లటికొంగజాతిది. ఇది జనవరితోగూడ ఎక్కడికో ఎగిరి పోవును. కోకిల, ఆరేటిబాతు, నీరుకాకి మొదలగు జలపక్షులవలె ఇది ఋతువును

బట్టి దేశాంతరములకు ఎగిరిపోయి తిరిగి వచ్చు పక్షిజాతికి సంబంధించినది (Climate Changing Bird) [నె; ప; అ]

స్వాధీనాడుమానము = భూమిని ఆడుమాన బెట్టి (తాకట్టు; ఆయకం;) తనఖా డబ్బు తీసికొని, ఋణముతీరువరకు ఋణదాత స్వాధీనములో ఆ ఆస్తిని ఉంచునది; తీరు భోగ్యము [నె]

స్వాస = ఆశ [శ్రీ]

స్థితిమంతుడు = బాగా డబ్బున్నవాడు [అ; నె]

స్వాస్థ = చాక [శ్రీ]

హండా = పెడబ్బుమూతిగల లోహపాత్ర; అండా [తె]

హంసనత్తు = హంసఆకారముతోచేసి, క్రింద ముత్యాలు వేలాడగట్టిన నగ [మ]

హద్దూపద్దూ = నీతి నియమము; అద్దూపద్దు హద్దూపద్దు లేకుండా వ్యవహరించినాడు [కర్నూ; నె]

హరాయించుకొను = (1) అపహరించుకొను (2) దక్కించుకొను [అ]

హరిగిలి = (మా) అరిగిండ్లు, పుట్టి [కర్నూ] హల్లి = లెక్కలలో కూన్యస్థానమును తెలుపు గురుతు. సున్నకు విలువ ఉన్నది, దీనికి లేదు. ఇట్లుండును (. . . . .), అల్లి హల్లికిహల్లి సున్నకుసున్న = ఒకరు చేసిన దానికి తగిన ప్రతిక్రియ — సున్నకు సున్న నరిపోయినదనుట [నె; కర్నూ]

హూనం = పిండి — ఈపనితో నాదేహం హూనం హూనం అయింది [నె-పొ]

హోళిగ = ఓళిగ, ఒబ్బట్టు [అ]

494.8133
KOD

Acc. No. 7437

కడపటి చేర్పులు

ఈడవ

సరందప్పు

ఈడవ = ఆకుతోట (తిమలపాకులతోట) తీగ
నాటి, ఆకు గోసికొని ముదరువైనందున
వదిలివేసి తోటకు చెడగొట్టుటకు వట్టు
క్లుప్తకాలము. ఇది రమారమి మూడేం
డ్లుండును — రెండు ఈడవలకు కొలు
కొచ్చినా (చూ) ఈడవ [నె-వింజమూరు]

ఊర్పు = పండినకూరతో అడుగున నిలుచు
చిక్కటిపులుసు — ఊర్పుదీసిఇటువేయ
[నె]

ఎరుకబట్టు = గుర్తించు — అయినను ఎరుక
బట్టగలవా? [హై]

కట్టుమోతు = తోడుబోతు; కొరబడి చేసే
వాడు

కనుబడి = కోసిన పైరులో రాలు ధన్యము;
రాలబడి — ఈ విడు కనుబడితక్కువ
[నె-కోట]

కయికాడి = బండి ఎద్దులను కట్టినట్లే నిలిచి
యుండుటకు ముందు నొగ క్రిందబెట్టు
కట్టె; బంటుగూటము [నె-మెట్ట]

కోడినిదుర = నిదుర వట్టిపట్టక సగము
మొలుకవతో నున్నట్లే స్వల్పధ్వనికిగూడ
లేచునది. కోడి ఇట్లే నిదురించును —
రాత్రంతా కోడి నిదురగానే ఉండినది
[నె]

కోవ = కాలవ — కోవలుదీసి నీరుపాలించు
[నె]

గూడమంచు = దట్టమైన పొగమంచు —
గూడమంచు దారినే మూసివేసింది [నె]

చీమునెత్తురు లేకుండుట = మట్టుమర్యాదలు
లేకుండుట; ఆత్మగౌరవం లేకుండుట —

వాడికి చీమునెత్తురు లేదు; సిగ్గుశరము
లేనట్లు [నె]

తలికి = వరకు — నేను వచ్చేతలికి అయిన
తేడు [నె]

నీలపాలివాళ్లు = చావుతో మైల (అంటు)
ఏర్పడు చుట్టములు; మరణమునకు నీట
మునుగు దాయాదులు — నీళ్లపాలి
వాళ్లందురు రాలేదు [నె]

పా = (1) ఇద్దరు కలిసి పోవుదము అనుట
Let us go — ఇకపా [నె]

పాయ = పశువులమేపుకు ఉపయోగించు
అడవి — పశువులను పాయకు తోలినారు
(చూ) పాయ: [నె-రావూరు]

మత్తిగుడ్డ = పిల్లకాయలు బడిలో పలకల
తుడుచుటకు నీట తడిసియుంచుకొను
గుడ్డపేలిక, లేక పేలికల చిన్నమూట —
మత్తిగుడ్డ ఎండిపోయింది [నె]

మరులుపెండ్లి = పెండ్లి అయిన తర్వాత,
వధువునింటనుండి మొదటిసారిగా వరుని
ఇంటికి సబంధవముగ వచ్చుట —
అందరూ మరులుపెండ్లికి పోయినారు [నె]

ముసిమి = బంధువు వనిపోయిన తర్వాత
అయింట వండుగ వేడుక చేయకుండు
కాలము (Mourning period) — వాళ్ల
యింట్లో ముసిమి అయినందున, పిల్లకాయ
లకు మేము అప్పచ్చులు పంపినాము [నె]

సరందప్పు = దప్పికచే గొంతు పండిపోవు
[హై]

మయిలెద్దు = అన్ని రంగులు కలిసిన ఎద్దు
[కరీ]

మరక = ఎడకారు మేక, లేక గొట్టెపిల్ల —
పెండ్లికి ఒక మరకను వడవేసినాడు; మరి
[నె-కనిగిరి; వ]

(2) గుర్తు — బట్టకు నల్లమరక వేసినా
[తె]

(3) మైల; కర [నె]

మరగాలు = (1) కొయ్యతో చేసిన కృత్రి
మను కాలు, దీనిని కట్టుకొని నాట్యము
చేయుట ఒక విశేషము; కొయ్యకాలు
గుట్టువుటాట దక్షిణాదిన ప్రసిద్ధము [నె;
తె]

(2) కట్ట [గో]

మరగు = (1) చారు మొదలగునవి ఎక్కువ
కాగు; మరుగు

(2) అనక్తుడగు — తినమరగినాడు [నె;
తె; ఆ]

మరచెంబు = మూతిని బిగించుటకు మర
గోసిన చెంబు, రైలుచెంబు [అ; తె]

మరదాము = చెట్టుకాయు రె-డవకారు కాపు,
గైరంగము [చి]

మరన్ని = ఎక్కువ — మరన్ని శెట్టు; మరి
గన్ని; మరిన్ని [నె]

మరపు = (1) అలవరచు — మరవవచ్చును
గాని, మాన్పులేము [నె; అ; వ]

(2) కోడెను పనికి అలవాటుచేయు —
దానికి బండి మరచినాడు; మరుపు [నె;
కర్నూ; తె]

మరమరాలు = బొరుగులు [కర్నూ; తూ-
గో]

మరము = (1) చేట [పే]

(2) గట్టి రాతి పారు నేల; మరుము [నె]

మరవ = (1) ముంతకంటె కొంచెము పెద్ద
మట్టిపాత్ర [నె-ఆత్మ; నె-పొ]

(2) చిన్నకుండ — మజ్జిగ మరవ [అ]

మరవ = (1) చెరువు ఆలుగు

(2) కోడి [అ]

మరవలు = వయస్సు చెల్లినవారికి నరముల
నుండి కాళ్ళకు దిగు నీటిచారలు. ఇవి
తాళవరె లావుగ కనిపించుచుండును —
అకోడికి కాళ్ళ మరవలు దిగెను; జోము
దిగు [నె-పొ]

మరామళ్ళు = చిక్కులు, మరాముళ్ళ [గు]
మరామేకు = అసాధ్యుడు (స్కూ) అని
[వి]

మరి = గొట్టెపిల్ల; మరక

మరిగంత = ఎక్కువ — మరిగంతా తీసకరా
[నె]

మరిగన్ని = ఎక్కువ — మరిగన్ని ఇవ్వ
బాక; మరిన్ని, మరిన్ని [నె]

మరిడమ్మ = కలరా [వి]

మరిన్ని = (1) మరికొంచెము [వి]

(2) ఎక్కువగా; మరిగన్ని; మరిన్ని [తె;
నె]

మరిపేట = ఉదయము తిను చలిది అన్నము
నకు మధ్యాహ్న అన్నమునకు మధ్య
తిను తిండి [శ్రీ]

మరివేలు = పెండ్లి కాగానే, వధూవరులు
అత్తగారింటికి (వధువు యింటికో వరుని
యింటికో, పెళ్ళి సాంప్రదాయక ప్రయా
ణము. వధువు యింట పెండ్లి ఆయన
వరుని ఇంటికి, వరుని ఇంట పెండ్లి
ఆయన వధువు ఇంటికి బోవునది [చి]

మరుగు = (1) నీళ్లు మొదలగునవి ఎక్కు
వగా కాగు; మరగు [కర్నూ]

మరుగుమందు = శ్రీ పురుషుని లోబరచు
కొనుటకు పెట్టు మరులు మందు; మచ్చు
మందు; గరము [వ]

మరునాగి = (మా) మర్నాగి [కరీ]